

Này, Đại Thúc!

Contents

Này, Đại Thúc!	2
1. Chương 1: Con Trai Nhà Lý Gia Đã Trưởng Thành	2
2. Chương 2	4
3. Chương 3: Mệnh Của Đại Thúc Không Phải Xấu Bình Thường	7
4. Chương 4: Tổng Giám Đốc Mới	11
5. Chương 5: Biến Hóa Nghiêng Trời Lệch Đất	14
6. Chương 6: Bữa Cơm Này Thật Đúng Là Thoải Mái Đến Phập Phồng A	18
7. Chương 7: Đại Thúc Thông Suốt	22
8. Chương 8: Tâm Dương Khó Nhịn	26
9. Chương 9: Tiểu Hạo Hạnh Phúc	29
10. Chương 10: Này Đại Thúc, Ta Thích...	33
11. Chương 11: Sống Chung	38
12. Chương 12: Chúng Ta Sống Trong Thế Giới Của Chúng Ta	42
13. Chương 13: Đêm Điên Cuồng	48
14. Chương 14: Đại Thúc Được Thăng Chức	55
15. Chương 15: Ta Là Lão Bản, Hắn Là Lão Bản Nương	63
16. Chương 16: Cảm Ơn Vì Người Yêu Ta	71
17. Chương 17: Hậu Thuần Kiên Cường Của Chúng Ta	78
18. Chương 18: Người Là Đang Muốn Câu Dẫn Ta Sao?	86
19. Chương 19: Trí Nhớ Mơ Hồ	95
20. Chương 20: Hiện Tại Cùng Tương Lai Của Chúng Ta	100
21. Chương 21: Làm Ôn Đùng Quấy Rầy Hạnh Phúc Của Ta	105
22. Chương 22: Dừng Cảm Đối Mặt	112
23. Chương 23: Khói Súng Nổ Khắp Nơi	117
24. Chương 24: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn	123
25. Chương 25: Sinh Nhật Tiểu Hạo	129
26. Chương 26: Một Nhà Ba Người	142
27. Chương 27: Tiểu Sảo Di Tình	148
28. Chương 28: Nguy Cơ Của Vụ Lạc	154
29. Chương 29: Cách Xa Đại Thúc Của Ta Một Chút	161
30. Chương 30: Nhiệt Tình Trên Cát	168
31. Chương 31: Bản Khoản Của Tiểu Ni	173
32. Chương 32: Hôn Lễ [thượng]	180
33. Chương 33: Trái Đất Hình Tròn	190
34. Chương 34: Hỗn Loạn Bắt Đầu	196
35. Chương 35: Tự Tra Tấn Minh Làm Gì	201
36. Chương 36: Định Nhân	206
37. Chương 37: Hợp Tác	212
38. Chương 38: Đưa Ngốc Thực Hiện	216
39. Chương 39: Ghen	222
40. Chương 40: Ta Tin Tưởng Hắn	227
41. Chương 41: Mùa Xuân Của Tiểu Ngải	233

Này, Đại Thúc!

Giới thiệu

Tên truyện: Nè, đại thúc! Thể loại: hiện đại, niên hạ công, đại thúc thụ, công sủng thụ, HEPairing: Vưu Lạc x Lý Mộc N

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-dai-thuc>

1. Chương 1: Con Trai Nhà Lý Gia Đã Trưởng Thành

Lý Mộc sinh ra trong một gia đình coi như giàu có ở Đông Bắc, Lý Mộc từ lúc còn nhỏ đã xinh xắn, đáng yêu, một bộ dáng trắng trắng mềm mềm, mắt to, cái miệng nhỏ nhắn, đỏ tươi, người gặp người thích, tính cách vui vẻ, hay cười, hơn nữa cười rộ lên ánh mắt cong cong như vầng trăng, thật quyến rũ, nhắc tới đứa bé từ nhỏ đã không giống với bạn bè cùng trang lứa, muốn nói cụ thể hẳn không giống thế nào thì chính là hẳn không thích cùng nam hài ngoạn.

Tiểu nam hài nhà người ta đều nguyện ý bắt bẻ, đá banh hoặc là trèo cây l trộm ấy trứng chim, nhưng hẳn không như vậy, hẳn thích chơi cùng tiểu cô nương, chơi đồ hàng, chơi búp bê (chém. =))), hẳn càng như vậy, tiểu nam hài càng không muốn cùng hẳn ngoạn, bất quá hẳn chỉ trước mặt tiểu cô nương mới vui vẻ chơi đùa như cá gặp nước, lão ba, lão mẹ nhà hẳn cũng không có ý kiến gì, chỉ suy nghĩ đứa nhỏ còn bé, không thích đồ chơi của nam hài cũng không có vấn đề gì lớn, nếu lão ba, lão mẹ nhà hẳn từ khi đó bắt đầu chú ý tới điểm này, cũng sẽ không phải chết oan ức.

Lý Mộc sau khi đi học mới đột nhiên ý thức được một vấn đề nghiêm trọng, học được nửa năm hẳn không dám nhận thư tình của nữ sinh cùng lớp hay cùng trường gửi cho mình, còn có khi nữ sinh muốn chạm vào hẳn hay vô tình chạm tay, hẳn sẽ không như nam sinh khác sung sướng đắc ý mà hẳn thấy sợ a. Sợ cái gì chính hẳn cũng không biết, chỉ biết là hẳn rất sợ a (!!!)

Mùa hè một năm kia bởi vì phải học bù nên tan muộn, trên đường về nhà, hẳn đi qua một đoạn đường vắng vẻ bình thường thật hiếm người qua lại. Đến một cửa hang đã bỏ hoang, hẳn nghe thấy bên trong có thanh âm của một học sinh trung học, là một người tò mò, lắng nghe thanh âm chợt biến mất sau đó lại càng to hơn. Nương theo ánh sáng mờ nhạt của đèn đường Lý Mộc thấy một hình ảnh mà cả đời hẳn cũng quên không được. Hai nam sinh tại một góc tối tắm một người kêu một tiếng trời thật tối a rồi tay nam sinh đó liền luồn vào trong áo nam sinh kia sờ soạng, nam sinh bị sờ kia liền phát ra thanh âm ân ân a a.

Đầu óc Lý Mộc Nhất “oanh” một tiếng nổ tung, sững sờ đứng ở nơi đó không biết làm sao để động dậy, muốn chạy đi nhưng chân lại không nhấc lên nổi, muốn gọi nhưng âm thanh trong cổ họng lại không thể phát ra. Sau đó lại thấy nam sinh đang kêu hừ hừ bị nam sinh kia xé bung áo ra, đầu lưỡi ttheo cổ liếm dần xuống, đến chỗ hai điểm đỏ đỏ nổi trên ngực, lại dùng răng cắn a cắn. Nam sinh bị cắn kia đầu ngửa ra sau, hai tay ôm lấy đầu nam sinh kia ép vào ngực mình đồng thời phát ra thanh âm khiến người ta đỏ mặt. Lý Mộc có cảm giác chính mình đang bốc cháy, cả người nóng đến không bình thường, đôi tay kia như đang vuốt ve trên thân thể mình, cái miệng kia như đang cắn hai khỏa đậu đỏ của mình, tay không hiểu sao tự động đưa đến trước ngực tự mình xoa nắn

Hai nam sinh đang chăm chú làm yêu giống như đột nhiên ý thức được có người xem song song cùng quay đầu lại: “Thao, cho người ta xem hiện trường trực tiếp rồi”. Lý Mộc Nhất giật mình, cũng không quản gì nữa, chẳng phân biệt đông tây nam bắc cầm đầu bỏ chạy. Cũng không biết chạy bao lâu, đến lúc mình mệt đến thở hổn hển như cầu mới dừng lại. Quay đầu lại, may mắn không có người đuổi theo, lại tròn tròn mắt hướng nhà mình ở hướng ngược lại chạy về.

Trải qua việc này, về sau Lý Mộc Nhất đã biết, nguyên lai chính mình không phải sợ nữ đồng học, mà là không muốn cùng bọn họ tiếp xúc, không muốn cho các nàng chạm mình, vậy người nguyên ý cho ai chạm a! Vô nghĩa, này không phải ai cũng biết sao, dĩ nhiên là nguyên ý cho nam nhân chạm. Năm ấy hắn 15 tuổi, mạng internet không phổ biến, nhưng tốt xấu vẫn là có, Lý Mộc vừa lên mạng tìm kiếm, nguyên lai chính mình là đồng tính luyến ái.

Sau đó, Lý Mộc thay đổi 180, cùng trước đây hoàn toàn không giống, hắn không cùng nữ sinh chơi, hơn nữa cả ngày đều im lặng, nhìn thấy nữ sinh suy nghĩ đầu tiên là chạy trốn. Nhưng hắn cũng không giấu lại, tại lớp học nữ sinh đông hơn nam sinh, hắn có thể trốn thế nào a. Lý Mộc chỉ cùng nam sinh ngoạn hơn nữa, phải nhất định là dạng cao cao, cường tráng, vừa thấy cũng biết là dạng nam sinh mạnh mẽ, hữu lực

Cao trung năm ấy, bạn của Lý Mộc Nhất có một nam sinh chuyển đến, Trình Thành, bộ dáng cường tráng. Lý Mộc nhất kiến chung tình, liền cả ngày đi theo sau hắn, người ta đánh bong rổ, hắn ở ngoài giống như đám nữ sinh đi theo cổ vũ cổ vũ cầm nước cùng khăn mặt, bộ dáng ngưỡng ngưỡng. Đám người đánh bong xong, lập tức vui vẻ chạy tới, uống nước, lấy khăn mặt lau mồ hôi, nhìn một đoàn cả trai lẫn gái, năm hai và năm nhất. Trình Thành nhìn Lý Mộc cười so với nữ sinh còn xinh đẹp hơn trong lòng cũng vui vẻ nở hoa

Rất cục người ta cũng mang Lý Mộc Nhất về nhà. Sau đó Lý Mộc Nhất lấy danh nghĩa học tập mỗi khi Trình gia không có người thì đều đến, hắn dùng hết các thủ đoạn dụ dỗ, câu dẫn Trình Thành hai người thành công làm lần đầu tiên. Bởi vì hai người đều không có kinh nghiệm làm chuyện đó, Lý Mộc Nhất thất lạng tê rần, đau đến rơi nước mắt, mông đau đến vài ngày. Dù vậy Lý Mộc Nhất thực vui vẻ, cảm thấy như vậy chính là hai người thuộc về nhau.

Đúng rồi, các người không nhìn lầm, Lý Mộc Nhất chính xác là một tiểu thụ, ngay từ đầu hắn đã là như vậy, chỉ là chính hắn cũng không biết, dù sao hắn không thích nữ nhân, hắn không thể thượng nam nhân, hắn cũng chỉ có thể để cho nam nhân thượng. Hắn cũng thích ở dưới thân nam nhân ân a a.

Năm học cấp ba, chuyện hai người bị người trong nhà biết được, Lý Mộc Nhất thật là không may mắn, ba của Trình Thành chính là quan chức, thật sự thì cũng chỉ là quan chức nho nhỏ nhưng thế cũng đủ đè bẹp một gia đình bình dân. Trưởng tộc nhà người ta trực tiếp tìm đến nhà Lý Mộc Nhất. Hai lão nhân Lý gia tức giận vô cùng, mắng Lý Mộc Nhân đến không ngẩng đầu lên được, chỉ biết là chuyện đồi phong bại tục.

Lý Mộc nói: hai chúng ta là lưỡng tình tương duyệt, là thật tâm yêu đối phương, sau đó Trình gia ba ba đã nói: “Rõ ràng là người câu dẫn con ta, còn dám nói lời này, thật sự là rất không biết xấu hổ”.

Lý Mộc liếc mắt một cái nhìn chằm chằm Trình Thành hỏi: “Người nói hai ta rốt cuộc là như ta nói, người mau cùng ba nói a!” Trình Thành, cúi thấp đầu, rầu rĩ nói: “Là người câu dẫn của ta”.

Lý Mộc Nhất choáng váng, sau đó cái gì cũng không biết, chờ đến khi hắn hiểu được, Trình Thành cùng ba mẹ hắn cùng nhau ly khai, mẹ hắn ngay tại trong phòng khóc, ba hắn ngồi đó than thở, chính nước mắt hắn cũng không biết chảy bao lâu

Sau đó Lý Mộc chuyển trường học, theo lý thuyết cấp ba chả ai lại đi chuyển trường, bởi như vậy đối thi vào trường cao đẳng ảnh hưởng khá nhiều. khu nhà ở và trường học của Lý Mộc vốn cũng thuộc vùng trung tâm nhưng không chuyển không được, Trình gia đã lên tiếng, người tưởng không chuyển mà được sao, ai bảo nhà người ta là gia đình quan chức chứ!

Nhưng chuyện còn chưa hết, ba hắn giận đến ngã bệnh, sức khỏe không thể tiếp tục duy trì, mẹ hắn bệnh không dậy nổi, ba hắn vốn làm việc tại một khách sạn nhỏ cũng đã lâu, đóng góp cũng không nhỏ, quyết định nghỉ hưu sớm. Mà Lý Mộc Nhất vốn sang sủa hoạt bát cũng trở nên trầm mặc, u ám.

Sau kì thi vào trường cao đẳng qua, Lý Mộc Nhất đỗ một trường đại học khá có danh tiếng, học lập trình máy tính, tuy rằng Lý Mộc Nhất bộ dạng là thật không sai, nhưng tính cách thật sự làm cho người ta không thích, nhưng mà, cuối cùng vẫn còn có người thích như vậy, đại học năm hai, Lý Mộc Nhất tình yêu lại nở hoa rồi, bất quá kết quả không đồng dạng.

Nam sinh kia là loại hình tiêu chuẩn của Lý Mộc, chói sáng như ánh mặt trời, đẹp trai, ngoại hình cao lớn tuấn lãng, là người luôn làm Lý Mộc vui vẻ, theo đuổi Lý Mộc Nhất đến nhiệt tình, cả ngày miệng cùng mặt giống nhau, hô Lý Mộc Nhất cẩn thận bắn a, mỗi ngày đều chăm sóc a chăm sóc. Có tình yêu sưởi ấm

Lý Mộc Nhất lại trở về sáng sửa hoạt bát như lúc đầu, Lý Mộc cảm nhận tư vị được người yêu thương, hai người trải qua cuộc sống thật nhiều vui vẻ.

Lý Mộc Nhất khi đó đã nghỉ, sau khi tốt nghiệp hai người chuyển đến thành thị một lần nữa bắt đầu cuộc sống, sau đó cả đời liền như vậy thật tốt a.

Nam nhân kia ở bên ngoài thuê phòng ở, hai người không được cho phép, ở bên ngoài lén lút ở chung, Lý Mộc Nhất cơ hồ mỗi ngày đều phải cùng nam nhân tại trên giường lăn qua lăn lại nửa đêm mới được ngủ, trên giường Lý Mộc Nhất đam mê vô cùng, không ngừng kêu còn muốn, nhanh lên a! Nam nhân kia của hắn cũng yêu chết Lý Mộc Nhất như vậy, Lý

Mộc Nhất chính mình cũng yêu loại cuộc sống như này, hắn cảm thấy chính mình giống như nữ nhân cần tình yêu của nam nhân sưởi ấm.

Nhưng ta chỉ có thể nói đùa nhỏ này thật đúng là số phận hẩm hiu a, nam nhân này còn không bằng tên trước kia, năm ba đại học, tên kia ham mê đánh bạc, thua thiệt nhiều, sau đó vay nặng lãi, Đông Bắc hắc đạo xuống tay là thật dã man, mọi người ai cũng đều biết như vậy, thế nhưng vay nặng lãi tìm đến Lý Mộc Nhất. Vì sao? Nam nhân kia bỏ trốn, lấy nhà Lý Mộc Nhất ra đảm bảo. Hắn lúc trước làm bảo đảm cũng không nghĩ đến sự việc như vậy nếu biết thì dù có bức hắn hắn cũng không ký

Sau đó, bị kịch đã xảy ra, vay nặng lãi tìm được nhà Lý Mộc. một nhà Lý ba ba, lý mẹ mẹ vốn thân thể cũng không hảo, vừa nghe tin cả hai lão nhân cùng nhập viện. mẹ mẹ hắn trực tiếp vào phòng giải phẫu rồi không bao giờ thấy đi ra nữa. Lý ba ba tức giận đến nửa người tê liệt, Lý Mộc Nhất vì trả nợ, bán đi căn nhà to đang ở, chỗ tiền còn lại mua căn nhà chật vá lung tung ở tạm.

Sau khi Lý ba ba xuất viện, phải ở trong căn nhà dưới tầng trệt, Lý Mộc biết chính mình thực có lỗi với ba mẹ, cùng Lý ba ba thề về sau không bao giờ tìm nam nhân nữa, cũng cầu Lý ba ba đừng buộc hắn tìm nữ nhân, bởi hắn tìm không được nữ nhân, hắn động tới nữ nhân cũng không làm gì được, đồng thời cũng không thể cho Lý ba ba ôm cháu, cho nên cuối cùng vẫn là không nên hại con gái nhà người ta. Nếu đã không thể mang đến cho người ta một cuộc sống hạnh phúc thì tốt hơn hết là không mang đau khổ cho họ.

Nhưng là Lý ba ba đã không thể biểu đạt được ý kiến của chính mình.

Tên nam nhân vay nặng lãi kia biết Lý Mộc thay hắn trả tiền, đã trở lại tìm Lý Mộc Nhất, quỳ trước mặt hắn, nói với hắn thực xin lỗi, về sau nhất định trả tiền lại cho hắn. Lý Mộc Nhất cho tên kia một cái bạt tai cộng với một cước, nói với hắn:

“Về sau vĩnh viễn cũng đừng có xuất hiện trước mặt ta, cũng đừng có hứa hẹn” sau đó tiêu sái bước đi không quay lại

Lý Mộc hận nam nhân kia, nhưng hắn càng hận chính mình hơn, hắn cảm thấy là chính mình hại chết mẹ.

Từ đó về sau Lý Mộc thay đổi, so với phía trước càng thêm nặng nề tối tăm, hơn nữa gắt gao phong bế tìm mình, giữ nó trong một ngàn xiềng xích, thời thời khắc khắc cảnh cáo chính mình, không thể tin tưởng nam nhân, thiên hạ nam nhân đều cùng một loại, không một tên nào tốt, đều là kẻ lừa đảo, đời này quyết đối không thể lại một lần nữa yêu nam nhân, đương nhiên nữ nhân cũng không được.

[Con bà nó, người là không phải đã quên chính mình cũng là nhất nam nhân a!]

P/s trong chữ trong ngoặc này [] là của tác giả ^^

2. Chương 2

Lý Mộc Nhất là người chưa bao giờ phải vì tiền mà lo lắng, rốt cục biết kiếm tiền là chuyện vất vả đến cỡ nào. Trước kia trong nhà tuy không phải đại phú đại quý nhưng cũng là gia đình trung lưu. Hiện tại lại không như vậy, ở nhà dưới tầng trệt, mùa đông thì đun bếp lò khiến hắn đau đầu không thôi, mặt thì biến thành hoa là chuyện bình thường

Sau mỗi kỳ trị liệu cho ba ba cần rất nhiều tiền, hắn làm liền một lúc ba công việc một ngày, làm tra sư cho học sinh trung học, nhân viên lễ tân tại khách sạn cộng thêm lao động cực nhọc tại công trường. Nếu là hai công việc trên hắn còn ứng phó được, chứ làm việc cực nhọc tại công trường với hắn thật sự là quá sức

Một người tay trói gà không chặt ở công trường thì sẽ thành cái dạng gì, phơi nắng hứng gió cả ngày, làn da mịn màng trắng nõn trước kia hiện tại đã thành màu đen bóng

Vì tiết kiệm tiền, hắn để ba ba một ngày ăn ba bữa, chính mình một ngày ăn hai bữa. Sáng không đi xe công cộng để tiết kiệm tiền xe. Sáng dậy sớm, đi bộ khoảng hơn 1 giờ đến nơi làm việc, cho dù như vậy tiền hắn kiếm được cũng chỉ miễn cưỡng duy trì cuộc sống

Thế nhưng hắn không có lựa chọn, hắn biết chính mình phải kiên trì, bằng không thì tiền học phí của mình, tiền sinh hoạt hàng ngày, tiền thuốc của ba ba phải làm sao bây giờ?

May mắn một năm sau Lý Mộc Nhất tốt nghiệp đại học, lấy thành tích xuất sắc nổi trội xin vào một công ty IT phi thường tốt, làm lập trình viên. Nói thực ra, kỹ thuật của Lý Mộc Nhất dù không được làm quản lý thì cũng có thể làm tổ trưởng, nhưng hắn cũng chỉ là lập trình viên, tại sao?

Mọi người trong công ty đều trốn hắn, không thích hắn, không muốn cùng hắn nói chuyện, hắn tính cách không phải khiến người không thích mà chính hắn làm cho mình khiến người ta vừa nhìn thấy liền ghét. Rõ ràng bộ dạng rất được nhưng cả ngày mang vẻ mặt như ai đó thiếu hắn mười vạn. Nhân viên trong công ty liên hoan chưa bao giờ gọi hắn, có người kết hôn cũng không mời hắn.

Thậm chí có đồng nghiệp trong công ty còn gửi đơn đề nghị lên quản lý xin công ty xa thải Lý Mộc Nhất. Mọi người đều kết luận là có một người bên cạnh như vậy sẽ không có tâm trạng làm việc, có nữ đồng nghiệp còn nói nhìn thấy hắn liền sợ hãi, hắn còn đáng sợ hơn cả một tên biến thái

Người trong công ty đều như vậy, quản lý cũng muốn sa thải hắn nhưng là không có biện pháp a, ai bảo Lý Mộc Nhất kỹ thuật thật quá tốt, người khác cần một tháng để khai thác phần mềm nhưng hắn chỉ cần nửa tháng liền hoàn tất. Lý Mộc Nhất chính là thiên tài, mà thiên tài thì đều cô độc a. Hắn mang đến lợi ích lớn như vậy cho công ty đối với cấp trên mà nói như vậy mới quan trọng nhất, không phải sao?

Cho nên người trong công ty cứ việc không thích hắn, nhưng địa vị hắn trong công ty vững vàng như vậy, không ai có thể đuổi hắn.

Ở công ty ngày người vài năm, Lý Mộc Nhất để dành được chút tiền, vừa lúc nhà trệt kia đã muốn hỏng, vì muốn để ba ba ở nơi tốt một chút, Lý Mộc Nhất dùng tiền, mua một căn nhà rộng lớn, ba phòng ngủ, một phòng khách gần trăm thước vuông nghĩ về sau cùng ba ba sống thật tốt. Kết quả ông trời lại trêu đùa hắn, vừa bàn về nhà mới chưa đến một ngày, ba ba Lý Mộc Nhất đã ra đi tìm bạn già. Thực sự biến Lý Mộc Nhất thành người cô đơn

Sau khi lo tốt hậu sự cho ba ba, hắn hướng công ty xin nghỉ phép một tháng. Chiều theo biểu hiện bình thường của hắn, quản lý liền sáng khoái cho hắn nghỉ phép. Hắn cảm thấy chính mình thật khổ, lại thấy chính mình là người góp phần làm cha mẹ ra đi sớm

Lý Mộc Nhất nghĩ về sau hắn phải làm sao bây giờ? phụ thân cũng bỏ mình mà đi, trong nhà cũng không còn ai thân thích, chính mình lại không có bằng hữu từ nay về sau thật sự chỉ có một mình mình. Một mình ăn cơm, một mình ngủ, một mình làm việc, một mình cho nên mọi việc chỉ có một mình mình làm, một loại cảm giác sợ hãi mang tên cô độc đánh úp lại

Sau đó vào một buổi sáng, Lý Mộc Nhất kéo rèm ra, nhìn đến ánh mặt trời ảm áp, chiếu ánh sáng vào nhà, hắn nghĩ mặt trời mỗi ngày đều mọc lên, mỗi ngày đều là một ngày mới, chính mình cũng không thể lại một lần nữa trở về quá khứ mà

Ngày mai sẽ đi làm, hết thấy đều trở về như cũ, lại giống như trở về không được, ngẫu nhiên nhìn thoáng qua lịch, hôm nay cư nhiên là ngày sinh nhật 30 tuổi của mình, mà Lý Mộc Nhất rất cực từ thanh niên biến thành đại thúc trung niên

Sáng sớm Lý Mộc Nhất rời giường, tự làm bữa sáng cho mình. Mấy năm nay vì chiều cô phụ thân bị liệt, hắn đến nay đã là một đầu bếp thật tốt

Phòng mới của Lý Mộc Nhất ở phía đông, gần đó có một trường đại học nông nghiệp, mỗi ngày đi làm trên xe công cộng đều thật nhiều người. Sau khi ném qua điểm tâm Lý Mộc Nhất đuổi theo xe công cộng đi làm, may mắn công ti không tính là quá xa

Đến tới đại sảnh dưới lầu công ti, Lý Mộc Nhất đang đợi thang máy, công ti hần ở trên tầng 26, mỗi ngày đi làm thang máy đều chật đến dọa người, Lý Mộc Nhất bị đám người xô đẩy liên đi vào, đến taangf16 người lại càng nhiều

Trong thang máy có nữ đồng nghiệp của Lý Mộc Nhất, trong đó có một cô gái nói:” Vưu Ni, người mới đến công ti vài ngày chưa gặp qua biến thái nam đi?”

Cô gái tên là Vưu Ni sưng sốt:” Chính là người mà đồng nghiệp trong công ti nói sao?”

“Đúng, đúng hần đó” Cô gái cùng trộm chỉ Lý Mộc Nhất

Cô gái quay đầu lại, nhìn thấy Lý Mộc Nhất, liền thẳng tắp nhìn hần chăm chăm làm Lý Mộc Nhất cả người không thoải mái. Nhưng Lý Mộc Nhất cũng không thoải mái, bình thường ở công ti hần cũng như vậy

“Xin chào, ta là Vưu Ni, xưng hô với người như thế nào?” Lý Mộc Nhất mạnh mẽ ngẩng đầu, nhìn bàn tay nhỏ bé trắng trắng mềm mềm trước mặt, không biết làm sao, lảng lảng nhìn cô gái kêu Vưu Ni này, muốn từ trong mắt nàng nhìn ra sự chán ghét, cảm xúc sợ hãi nhưng là không có, một chút cũng không có

Thang máy đến tầng 26, Lý Mộc Nhất chạy nhanh khỏi thang máy vào công ti cũng không quay đầu lại

“Vưu Ni, người điên rồi, cứ nhiên nói chuyện với hần”

Vưu Ni quay đầu cười đến ngọt ngào:”Ta như thế nào đều không nhìn ra hần biến thái? Rõ ràng là bộ dạng suất vô cùng a!”

“Tránh xa hần ra đi, người này tính cách thật tối tăm, đồng nghiệp trong công ti nhìn thấy hần có thể trốn liền trốn, người phải cách xa hần một chút, người biến thái như vậy còn không biết sẽ làm chuyện gì đâu.

“Nga, ta đây thật sự là phải hảo hảo nhìn xem mà!” ha ha

“Ta xem người thực sự là điên r”

“Nhanh lên đi thôi, nếu không sẽ đến muộn”

Buổi sáng không có việc gì Vưu Ni luôn tìm Lý Mộc Nhất muốn cùng hần nói chuyện, Lý Mộc Nhất tận lực trốn tránh. Sau lại không có biện pháp, Vưu Ni ngay tại lúc hần đang làm việc đến tìm hần. Lý Mộc Nhất vừa thấy trước sau không có người đuổi yên tâm trở về, đến văn phòng liền trợn tròn mắt, Vưu Ni đang ngồi trước bàn làm việc của hần, Lý Mộc Nhất trong lòng liền nghĩ, xong rồi, xem ra tránh không được đi

“Người tìm ta có việc gì?” Lý Mộc Nhất rầu rĩ hỏi

“Người không phải luôn trốn sao? lúc này không trốn nữa?”

“Ta không có trốn a! ta vừa vẫn có việc!”

“Nga, có việc a, kia như vậy, ta đến thông báo cho người, ta vừa tới công ti được vài ngày, đêm nay muốn mời mọi người liên hoan, của hàng bên kia đường, người cũng cùng đi!”

Không đợi Lý Mộc Nhất nói, văn phòng liền nổ tung:” Vưu Ni, người có nhầm không, đề hần cùng đi, người điên rồi đi, hần đi ta sẽ không đi”

“Đúng, ai muốn đi cùng hần a?”

Vưu Ni xem như biết được người này rốt cục nhân duyên kém đến thế nào

Lý Mộc cảm giác chính mình bị nước miếng của mọi người nhả cho chết đuối, hần đứng trước bàn công tác, hai bàn tay nắm chặt bên mép quần

Vưu Ni chọn mi, nhìn nhóm người này, trong lòng lửa giận bốc lên đến cực hạn:” đều mẹ nó cầm miếng cho ta, ta ở đây mà các người kì thị người ta a? Người ta thiếu người mười tám vạn, hay là giết cha mẹ các

người, đốt nhà các người? Các người đây là làm cái gì thâm cừ đại hận nên các người chán ghét người ta, một đám có bệnh, muốn đi hay không không có người giữ, đều cút xa ta một chút”

Vưu Ni phi thường hào sảng vỗ vai Lý Mộc Nhất:” Buổi tối hai ta liên hoan, không cần người khác, chỉ cần hai ta, biết không?”

Lý Mộc sững sốt đứng im nhìn mọi chuyện phát sinh, không rõ cô gái này suy nghĩ gì trong lòng, thế này không phải là đắc tội với toàn bộ người trong công ti sao? về sau công tác thế nào a? Vì đã biết người nào là đáng giá sao?

Lý Mộc Nhất chính là không biết trước khi hắn đến công ti, Vưu Ni đã đến công ti, quản lý đã nói cho mọi người phía dưới, tuy chỉ đến làm một chức nho nhỏ, nhưng người ta có chỗ dựa a, là tổng công ty phái người tiếp đón, hơn nữa người ta họ “Vưu” a, trong tổng công ti họ Vưu chiếm hơn phân nửa. Tuy là không biết xuất thân của nàng, nhưng khẳng định là người trong nhà chủ tịch a ai dám đắc tội?

Vưu Ni nhìn đồng nghiệp trong công ti, thật sự a, mỗi công ty đều như vậy, sẽ có một hai người không được mọi người thích, đây là xã hội, tuy tàn nhẫn nhưng là sự thật

Sau khi tan tầm, Vưu Ni sớm chờ trước cửa, Lý Mộc Nhất một mình đi ra. Vưu Ni cầm tay hắn bước đi, Lý Mộc không muốn đi một chút nào, thật sự không muốn, nhưng là nghĩ đến hôm nay ở công ti Vưu Ni bên mình lại cảm thấy không đi không được, ân, thật sự là mâu thuẫn a!

Ra đến đại sảnh, Vưu ni nhìn ra Lý Mộc Nhất do dự, thở dài:” ta hỏi người mọi người sao lại hành động như vậy a, rõ ràng thấy thế nào cũng là một người được hoan nghênh, như thế nào lại biến thành như vậy?”

“Người, người rốt cuộc muốn làm gì? Ta cảm thấy chính mình không hiểu được người, ta trước kia không quen biết người, vì cái gì hôm nay người muốn giúp ta?”

Vưu Ni chọn mi nhìn Lý Mộc Nhất:” Người năm nay bao nhiêu tuổi?”

Lý Mộc Nhất không phản ứng kịp, đây thật sự là chuyện khó nói nhưng vẫn đáp:”30”

Người là người ngu ngốc sao? Người khác đối với người như vậy người không biết phản kháng sao? Người 30 tuổi, ta 21 tuổi, người so với ta sống lâu hơn nhiều năm như vậy đều là uống phí sao? Bọn họ dựa vào cái gì nói người như vậy, bọn họ có tư cách gì a, mỗi người đều có ưu khuyết điểm của mình, cho dù khuyết điểm của người so với người khác đều nhiều hơn cũng được, kia cũng không đại biểu người không có ưu điểm, vì cái gì chỉ nhìn đến khuyết điểm của người khác? Còn có chính người, người càng không phản kháng, người khác càng cảm thấy khi dễ người thật tốt, sẽ ngày càng quá đáng. rất nhiều người đều thích biểu hiện sự cường đại của mình trước mặt kẻ yếu nhưng trước mặt kẻ mạnh chân chính bọn họ không là cái gì cả, nếu chính người nghĩ cả đời sống như vậy, đó là chuyện của người, ta cũng không giúp được.

“Về phần chuyện ta giúp người hôm nay, là vì ta không nhìn được sắc mặt mấy người đó, người có cái gì đáng giá để ta lừa sao?”

Vưu Ni nhìn mặt Lý Mộc Nhất có chút tối tăm:” Ta nói có đúng hay không? Tuy rằng khó nghe, bắt quá chừng để ý. Ta còn tính là người tốt đi? Đại thúc, có thể hay không đừng đem ta tà ác giống mọi người như vậy?”

3. Chương 3: Mệnh Của Đại Thúc Không Phải Xấu Bình Thường

“Đại thúc, người không phải sớm nói thôi không uống nữa sao! Đây là thế nào a?”

Vưu Ni nhìn khuôn mặt Lý Mộc Nhất uống đến đỏ rực không biết làm thế nào mới tốt. Một giờ trước, theo mãnh liệt yêu cầu của Lý Mộc Nhất, Vưu Ni không buộc hắn cùng nàng đi hội đường phố, mà là tùy tiện tìm quán thịt nướng ven đường

Lý Mộc nói:” Ta chưa từng tới những nơi như thế, có thể không đi hay không?”

“Ách, được rồi, vậy người nói đi nơi nào?” Sau đó Vưu đại tiểu thư của chúng ta liền cùng Lý Mộc Nhất ngồi ở quán ven đường ăn thịt nướng

Chính là Vưu Ni không nghĩ tới, Lý Mộc Nhất này tửu lượng cũng quá kém đi, mới không đến một chai bia mà đã say túy lúy thành như vậy? Vưu Ni dở khóc dở cười, đại thúc tuy không cao lại còn gầy nhưng vẫn là một nam nhân a, ta như thế nào khiêng được người ta chứ? Ta như thế nào đem người trở về a?

Vưu Ni lấy di động:”Uy, Tam ca, người ở đâu? Vô nghĩa, đương nhiên là có chuyện, ta ở xxx, hiện tại lập tức tới đây đón ta, nga đúng rồi, nhất định phải lái xe, không được mang theo người khác, còn có đừng hỏi ta vì sao”

Vưu Lạc trừng mắt nhìn cái điện thoại, có điểm mạo danh kỳ diệu

Lý Khắc lập tức chạy lại:” Tiểu Lạc, có phải Tiểu Ni hay không?

“Nàng làm sao vậy? ta một chữ cũng chưa nói, nàng nói xong liền dập máy!”

“Nàng nói cái gì?”

“Kêu ta đi đón nàng, nhớ phải lái xe”

“Kia còn không mau đi, đợi lâu Tiểu Ni sẽ mất hứng!”

“Nga, bắt quá ta đã quên nói, nàng nói không cho phép mang người khác cùng đi!”

“Cái gì, tại sao Tiểu Ni lại nói như vậy a? Nàng làm sao vậy?” Lý Khắc gấp đến giờ chân

Vưu Lạc quay đầu đối nhị ca cùng Lí Mộc nói:” ta đi đây, ta nói hai người các người, đều đã là vợ chồng, có thể đừng ở bên ngoài còn ghê tởm như vậy, làm cho người khác cũng thấy ghê tởm hay không a?”

Vưu Ly cực kì quẫn rũ tựa đầu vào vai Lí Mộc:” Thân ái, tiểu tử này thật đúng là tên đáng ghét mà! Luôn không quen nhìn chúng ta, người nói hần có phải hâm mộ tình yêu của chúng ta hay không?”

Lí Mộc híp mắt, hôn nhẹ người yêu đang tựa trên người mình:” bảo bối, người muốn ta thu thập hần như thế nào” Nói xong còn không ngừng hôn hôn cái miệng nhỏ nhắn trước mặt kia.

Lý Khắc đột nhiên kêu:” Ca, làm sao bây giờ? Tiểu Ni nói là ta không thể đi cùng, nàng có phải hay không là không thích ta a?

Ách, Lí Mộc không để ý, đã quên chuyện đệ đệ là người rất thích Vưu Ni. Một khi có chuyện liên quan đến Vưu Ni hần giống như điên rồi, ngay cả lời nói của mình cũng không nghe, ai, dạy dỗ đệ đệ thế nào để hần đến đại ca cũng không kính trọng, thật sự là thất bại của hần a.

Vưu Lạc nhìn mấy người bệnh tâm thần trợn trắng mắt, mặc kệ mấy người này, xoay người bước đi.

“Uy, uy, Tiểu Lạc, chờ ta một chút, ta muốn đi cùng người!”

“Nhưng muội ta đã nói, không cho mang người khác, người xác định đi cùng ta?”

Lý Khắc do dự, đi, Tiểu Ni nhất định sẽ không vui, nói không chừng còn bị đánh. Không đi, ta cũng lo lắng đến chết, dù sao cũng đều là chết, thà bị Tiểu Ni đánh chết còn hơn. (a cứ như đang đấu tranh tư tưởng để ra chiến trường ấy nhở =))

Sau đó dùng lực gạt đầu:” ta xác định, ta muốn đi cùng người”

“Vậy đi thôi”

Nhân viên trong quán thịt nướng lộ vẻ kinh ngạc, khi nào thì Lamborghini đứng ở quán ven đường a, thực sự làm cho không ít người ghé mắt:” Tam ca, người nhanh lên, như thế nào lâu như thế a!”

“Tiểu thư, ta từ trong khu lái xe tới đây cần một chút thời gian, thật có lỗi!”

“Sao hần lại đến đây? Ta không phải đã nói không được mang theo người sao?”

“Lý Khắc, người muốn đến đây giải thích hay đến đây chịu chết?”

Lý Khắc xem xét a xem xét mặt Vưu Ni, hoàn hảo, không phải rất khó xem:”Ách, ta chính là muốn tới chịu chết”

“A!”

“A, không đúng, không đúng, ta là tự mình theo tới, không liên quan đến Tiểu Lạc”

“Người cùng đến đây làm gì? Không có chuyện của người? Người không phải là giám sát ta đi?”

Lý Khắc vẽ mặt cầu xin:” Ta không có, Tiểu Ni, đừng nóng giận, người bên cạnh người giống như muốn ói ra!”

“Uy, đại thúc, người đừng phun lên người ta a, Tam ca nhanh lên hỗ trợ ta!”

“Đây là ai a?”

“Trước đừng hỏi, mau đưa hắn lên xe đi”

Vưu Lạc nhìn nam nhân uống đến mặt hồng hồng phía sau nhú mào:” Tiểu Ni, hắn ở đâu?”

“ Căn hộ xxx, đường x, tân khu thành Đông”

Lý Khắc nghe Vưu Ni nói xong, vị chua hỏi:” Người như thế nào biết rõ như vậy a?”

“Câm miệng, người sờ sờ hắn xem chìa khóa ở đâu”

“Tìm được rồi, cho người”

“Lát nữa người đưa hắn lên lầu”

“Tại sao lại là ta a?”

Vưu Ni chọn mi:” không muốn a? ta đây đưa hắn lên”

“Vẫn là ta đưa đi, người mệt ta sẽ đau lòng” Lý Khắc a, người gặp Vưu Ni chính là kiếp nạn của người!

“Tiểu Ni, người này sao lại thế này?”

Vưu Ni nhìn Tam ca vẽ mặt nghiêm túc hỏi, chỉ biết không thể trả lời qua loa

“Hắn là một đồng nghiệp trong công ti, lúc ta đến công ti thì hắn đang trong thời gian nghỉ phép, nghe nói ba ba hắn qua đời. Lúc trước nghe người trong công ti nói hắn không tốt như thế nào, biến thái như thế nào, bắt qua nói thực ra, khi ta thấy hắn lần đầu tiên liền cảm thấy đây thật sự là một nam nhân xinh đẹp, rõ ràng là một nam nhân phi thường hấp dẫn, không biết vì cái gì mọi người trong công ti lại chán ghét hắn, bắt quá tính tình hắn quả thật khiến mọi người không thích” Vưu Ni nói xong nhìn Lý Mộc Nhất một cái

Vưu Lạc nhìn nam nhân bị tóc dài che khuất mặt, còn lộ ra cái cằm bóng loáng, đến bây giờ hắn còn không thấy rõ bộ dạng của nam nhân bởi vì Lý Mộc vừa vào xe vẫn cúi đầu, cho nên hắn không thể tưởng tượng được nam nhân xinh đẹp như lời mọi người nói là thế nào

Ba người đem Lý Mộc Nhất vào nhà, Lý Khắc đem người ném đến trên giường:” Đây là nam nhân sao?”

Vưu Lạc nhú mào:”Có ý gì?”

“Ta nghĩ mang hắn sẽ mệt chết, không nghĩ tới, người này khiêng lên thật nhẹ a! một chút cũng không động đây, không hề phiền phức a” Người vô nghĩa, chính người xem lại a, thể lực của người so với người bình thường không phải chỉ hơn một chút có được không a?

Vưu Ni vào nhà, nhìn người bị ném trên giường:” Xin người, người có thể đem người hảo hảo đặt trên giường hay không, như thế này không phải chỉ cần nghiêng người một cái sẽ ngã xuống sao?”

Không đợi Lý Khắc động thủ, Vưu Lạc đã đi qua đem Lý Mộc lật lại, sau đó nhìn đến khuôn mặt tinh xảo vừa hé ra, làn da tuy không trắng, nhưng lại nhẵn nhụi, mềm mịn, có thể thấy rõ trước kia nhất định rất đẹp. Hai mắt khép hờ, lông mi thật dài, cái mũi khéo léo, có thể bởi uống rượu mà không thoải mái, cái miệng nhỏ nhắn đỏ sẫm hé ra, khe khẽ lên, thật sự là một khuôn mặt xinh đẹp.

Vưu Lạc bị cả nam nhân lẫn nữ nhân theo đuổi, bắt quá chỉ cùng nữ nhân lên giường, lấy gia thế cùng tài phú nhà hắn, muốn dạng nữ nhân nào bên người mà không có: cuồng dã, ôn nhu, thực nữ, đáng yêu, đến cả nam nhân theo hắn cũng đủ hình đủ kiểu.

Nhưng nam nhân này lại không giống như vậy, ít nhất đối với hắn mà nói là không giống như vậy. Đừng hỏi hắn làm sao biết được, chính là hắn tự nhiên biết thôi.

Lý Mộc Nhất quả thật chưa từng say rượu, cũng không biết sau khi uống rượu sẽ khó chịu như vậy: "Nóng quá a!". Lý Mộc dùng một tay cởi quần áo, bởi khó chịu miệng phát ra tiếng rên rỉ nhỏ vụn, mắt mở mông lung, nhìn vài người trước mặt, cười đến phong tình vạn chủng.

Vưu Ni rót một chén nước lại, muốn dứt cho Lý Mộc Nhất, Vưu Lạc nhanh tay tiếp nhận: "Để ta làm cho", Vưu Ni không nghĩ nhiều, liền để Vưu Lạc làm thay, Lý Khắc nhìn Vưu Lạc mắt lóe lóe.

Tiểu Ni, người không nghĩ rằng Tam ca thân ái của người tại sao làm thế a?

"Đại thúc, đại thúc, ngồi dậy uống nước", Vưu Lạc đỡ Lý Mộc Nhất lên, lại lấy gối đầu chèn dưới thắt lưng hắn, Lý Mộc vừa thấy mặt người phía trước: "Người bộ dạng hảo suất nga"

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất mị hoặc, gian nan nuốt nước miếng: "Đại thúc, người không sao chứ?"

"Ta đương nhiên không có việc gì, ai nói ta có việc, có phải Trình Thành hay không, hắn cũng không muốn, quản người rồi hơi như ta làm gì, ta không sao, không có việc gì, ô ô" Lý Mộc Nhất cuộn mình tay ôm hai chân co trước ngực, cầm đặt trên đầu gối, ủy khuất như một đứa nhỏ

"Ta rõ ràng nói thực thích Trình Thành, hắn cũng thực yêu ta, thật sự rất yêu, không lừa các người nga, nhưng là ta không rõ, vì cái gì, vì cái gì hắn lại nói ta câu dẫn hắn, chúng ta rõ ràng thực yêu nhau, vì cái gì hắn lại nói như vậy, ba ba hắn mắng ta ta cũng không quản, hắn rõ ràng nói sẽ bảo vệ ta, mặc kệ có xảy ra chuyện gì thì ta với hắn vẫn luôn cùng nhau."

"Hắn quả thực không phải người đúng không, như thế nào có thể gạt ta kí tên, đó là vay nặng lãi a, thiệt nhiều tiền, ta không có biện pháp, thật sự không có biện pháp, ta đem phòng ở bán đi, những người đó tìm được nhà của ta, ba mẹ ta đều nằm viện, sau đó mẹ ta cũng không đi ra, ta thực bất hiểu"

"Ta từ nhỏ cũng chưa từng trải qua cuộc sống vất vả như vậy, ta phải kiêng những thứ bất động kia, nhưng ta kiêng không được a, ta không kiêng sẽ không có tiền, không có tiền sẽ không có biện pháp để ba ba tiếp tục uống thuốc"

Trước đây ta rõ ràng người gặp người thích, mọi người đều thích ta, ta biết mọi người vì cái gì không thích ta, ta cũng không phải không muốn cùng bọn họ hảo hảo ở chung, nhưng một lúc nào đó có người biết ta là đồng tính luyện ái có phải hay không đều cảm thấy ta là biến thái? Bọn họ ở sau lưng đều mắng ta biến thái, ta đều biết, chỉ là không thể lên tiếng a"

Mấy người nghe Lý Mộc Nhất liên miên nói xong

"Ta đã bảo người này rõ ràng người gặp người thích, xem ra thật sự đằng sau có nhiều nguyên nhân a!" Vưu Ni vừa nhìn Lý Mộc Nhất cẩn thận vừa nói

"Ách, xem ra đường tình cảm giống như không quá thuận lợi, bắt quá đồng tính luyện ái vốn không được nhiều người chấp nhận lắm, nếu da mặt hắn dày giống nhị ca ta cùng nhị ca người thì có lẽ sẽ đỡ hơn" Lý Khắc sờ sờ cằm đối Vưu Ni nói

"Nhị ca của ta và người là một đôi tiện nhân có được hay không, chưa thấy qua ai như bọn họ. Từ vài tuổi bắt đầu, không đến 10 tuổi thì phải, nhiều năm như thế, không phải cả hai đều mặt dày như nhau"

"Ha ha, thật đúng là một đôi tiện nhân mà"

Lý Mộc cùng Vưu Ly đánh cái hắt xì: "Thân ái, có phải oắt con kia lại đang nói xấu chúng ta hay không?"

"Bảo bối, chúng ta không phải đã quen nghe người khác nói xấu sao?"

"Thiệt, chúng ta cũng không phải người xấu, sao lại để hắn nói a, oắt con kia tốt nhất đừng để ta bắt được nhược điểm, bằng không ta nhất định cho hắn đẹp mặt."

Lí Mộc nhìn biểu tình căm giận của Vưu Ly, tay đưa lên xoa bóp khuôn mặt nhỏ nhắn của hắn:” Người là đang câu dẫn ông xã sao? không biết ta yêu nhất là nhìn biểu tình như vậy của người sao?”

Vưu Ly yêu mị nở nụ cười, đứng dậy ngồi lên đùi Lí Mộc, vươn đầu lưỡi khéo léo liếm lỗ tai Lí Mộc, mị nhãn nói:” ta chính là câu dẫn người a, thế nào?”

“Người này tiểu yêu tinh” Lí Mộc đè lại đầu Vưu Ly, hung hãn hôn lên môi hắn

Vưu Lạc nhìn mặt Lý Mộc Nhất, nghĩ đến những lời vừa rồi của hắn, đột nhiên cảm thấy mệnh đại thúc quả thật là không phải xấu bình thường.

4. Chương 4: Tổng Giám Đốc Mới

Lý Mộc mở hai mắt vẫn còn mơ màng buồn ngủ, cảm thấy đau đầu đến lợi hại, hắn cố gắng nhớ lại ngày hôm qua đã xảy ra chuyện gì, nhưng chỉ nhớ rõ cùng Vưu Ni ăn thịt nướng, sau đó uống rượu còn lại những gì tiếp theo thì hoàn toàn không nhớ rõ, một chút ấn tượng cũng không có

Chính mình trở về nhà như thế nào?

A, quên đi, đến công ti hỏi Vưu Ni một chút là được

Lý Mộc rời giường, tắm rửa một chút, pha một cốc sữa đậu nành nóng, lại làm cái trứng chim đặt mọi thứ lên bàn xong đầu đầy mà đầu hắn vẫn rất đau, hắn thậm chí nghĩ chính mình vẫn là không hợp uống rượu, về sau trăm ngàn không thể uống nữa, thế này cũng quá đáng sợ rồi.

Ngồi trên xe công cộng trật trội đến công ti, đến nơi, hắn phát hiện mọi người hôm nay đều phi thường khẩn trương, hắn không biết nguyên nhân là vì không ai nói cho hắn, lấy nhân duyên của hắn ở công ti có ai nói cho hắn mới là lạ.

Vưu Ni nhìn thấy Lý Mộc Nhất đã đến công ti, liền đi đến hỏi:” Tỉnh rượu chưa?

“Ta, ta không sao, cảm ơn người hôm qua đã đưa ta về”

“Đừng khách khí, chỉ là việc nhỏ thôi mà” Vưu Ni thầm nghĩ, Tam ca không cho ta nói, ta cũng đành giả ngu thôi

Tối hôm qua sau khi thu xếp cho Lý Mộc Nhất ổn thỏa, vài người liền ly khai. Vưu Lạc nói với Vưu Ni, khi Lý Mộc Nhất tỉnh rượu nếu hắn không nhớ gì là tốt nhất, đừng nói cho hắn biết đã thất thố thế nào sau khi say, nếu hắn nhớ đến hỏi Vưu Lạc cùng Lý Khắc là ai thì cứ nói là nàng nhờ người quen

Hắn cảm thấy nếu Lý Mộc Nhất biết nhất định sẽ bất an, lấy tính cách hắn nhất định sẽ xấu hổ đến chết

Tiểu Lạc người suy nghĩ nhiều quá, Lý Mộc Nhất không hề bất an bởi hắn hoàn toàn không nhớ cái gì cả.

Mười giờ sáng, văn phòng dị thường xôn xao, Lý Mộc Nhất từ lúc đến cũng không cùng người góp vui, chui đầu vào máy tính, làm việc của mình

“Oa, nhìn thấy không?”

“Thấy được, thấy được, hảo suất nga, nghe nói từ tổng công ty điều tới, không biết chỉ là thị sát công tác hay là ở lại lâu dài a”

Vưu Ni lạnh mặt nhìn mấy người trong phòng, một đám mê trai. Nếu biết Tam ca vì cái gì mà đến, xem các người xử xử thế nào

“Trần quản lí, mang ta đi xem các phòng ban một chút đi”

“Vưu tổng, mời đi bên này” Trần quản lí dẫn Vưu Lạc đến xem phòng tinh anh nhất, vừa đi vừa giới thiệu

“Vưu tổng, đây là phòng kỹ thuật, nhân viên phòng kỹ thuật của chúng ta đều là nhân tài a” Hừ, đầy giọng tự hào

“Nga, phải không?” Vưu Lạc đưa mắt, nhìn Lý Mộc Nhất ngồi ở góc tối không chớp mắt nghĩ thật đúng là làm cho người ta vừa nhìn đến đã bài xích a!

“Mọi người dừng công tác một lát, đây là Vưu tổng, mới được tổng công ty phái xuống, từ hôm nay bắt đầu phụ trách chi nhánh của chúng ta, mọi người hoan nghênh”

Lý Mộc Nhất theo mọi người vỗ tay, ngẩng đầu nhìn nam nhân chói mắt phía trước. tây trang màu xám tro cắt vừa người, dáng người thon dài, cân xứng, Lý Mộc cảm giác ít nhất cũng phải ngoài mét tám, mũi cao thẳng, đôi môi màu nhạt, ánh mắt sắc bén, khuôn mặt thoát nhìn lộ ra khí phách nghiêm cẩn, thật đúng là cực phẩm nam nhân

Lý Mộc Nhất bị ý nghĩ của chính mình làm cho sợ hãi, mình đây là làm sao vậy

Vưu Lạc nhìn trộm biểu hiện của Lý Mộc Nhất, xem ra đại thúc này quả thực đem mình ấn dấu đến không còn một mảnh, chính mình là thẳng hiện tại cũng không phản đối đồng tính luyện ái, huống chi nhị ca nhà mình là người đồng tính, cho tới bây giờ chỉ không muốn mình sẽ như vậy

Tối hôm qua sau khi trở về, hần suy nghĩ cả một đêm, đem chính mình ra suy nghĩ một chút, xem ra, đại thúc mới gặp kia quả thật làm cho hần dậy lên một chút tâm tư, bất quá, hần còn không thể xác định đây chính là yêu. Hần nghĩ tới đại thúc kia càng nhiều là thương tiếc, gặp đại thúc như vậy khiến cho hần đau lòng

Trước mắt hần chỉ có thể xác định như vậy, cho nên hần quyết định đến chi nhánh công ty làm việc

“Để chào mừng Vưu tổng, buổi tối chúng ta sẽ tổ chức liên hoan sau đó đi KTV mọi người thấy thế nào?” Trần quản lý ở văn phòng lớn tiếng thảo luận

Lý Mộc Nhất cả đầu óc đều chăm chú suy nghĩ xem mình nên lấy cái lý do gì để từ chối không đi

“Đại thúc, buổi tối người cũng phải đi nga, bằng không chính là không cho tân lão tổng mặt mũi!” Vưu Ni cười đến rất gian trá

“Vưu Ni, người có thể giúp ta suy nghĩ biện pháp hay không, ta không muốn đi, người cũng biết nếu ta đi, mọi người đều sẽ.....”

Vưu Ni biết Lý Mộc Nhất định nói cái gì cắt ngang lời hần nói:” Dừng, dừng, ta nói đại thúc a, đây là tiệc đón tân lão bản a, người định không đi sao, người đang đùa sao?”

“Ta, ta...”

“Được rồi, đừng ta nữa, coi như xong rồi, yên tâm đi, buổi tối ta cùng người, không có việc gì, còn có ta nữa mà” Vưu Ni nghĩ đại thúc về sau có khi sẽ trở thành chị dâu của mình, hiện tại nịnh bợ nhiều một chút, về sau sẽ bắt nạt được Tam ca, ha ha.

Buổi tối ở nhà hàng lớn New Paris ăn cơm, Lý Mộc Nhất không dám uống rượu, đương nhiên trừ bỏ Vưu Ni cũng không có người nào khuyên hần uống, mọi người đều trốn hần thật xa. Nhưng thật ra bên phòng tài vụ có một nam nhân chủ động lại gần hần nói là nam nhân nhưng thật ra cũng chỉ là một đứa trẻ khoảng hai ba hai tư tuổi.

Vưu Ni cẩn thận hỏi thăm người mới đến tên Trình Hạo, nguyên lai người này cũng vừa đến công ti không đến nửa năm, bởi vì bình thường tiếp xúc không nhiều lắm nên chưa thấy qua Lý Mộc Nhất

Bất quá, cũng đã có nghe mọi người nói đến người này, không nghĩ tới hôm nay lại gặp được, cư nhiên cùng mọi người nói hoàn toàn không giống

Trình Hạo ngồi ở bên phải Lý Mộc Nhất, Vưu Ni ngồi ở bên trái hần, hai người cùng Lý Mộc Nhất tán gẫu đến vui vẻ. Trình Hạo không cao, chỉ khoảng hơn một mét bảy, so với Lý Mộc Nhất còn kém nửa cái đầu, mắt đặc biệt to, làn da trắng trắng mềm mềm, nhìn thôi đã khiến người thích, thực vui vẻ, tính cách hào phóng, cùng Vưu Ni tán gẫu đến nhiệt tình, hần huyền một hồi cả hai cùng đem ánh mắt quay sang Lý Mộc Nhất

“Đại thúc” đây là bắt chước Vưu Ni gọi a, Lý Mộc Nhất chuyển đầu nhìn Trình Hạo

“Chắc, chắc, đại thúc, ta nói người thực ngực a, muốn học phải hảo hảo lợi dụng tài nguyên a”

“A” có ý tứ gì a?

“Người nhìn mình đi, rõ ràng bộ dạng xinh đẹp như vậy, hơn nữa tính tình cũng không phá hư, chính là tính cách u buồn, người nếu đem tính cách sửa chữa, ta cam đoan người sẽ thành người được yêu thích nhất công ti”

“Tính cách đã ba mươi năm, sao có thể nói sửa là sửa được, hơn nữa ta cũng không cảm thấy như vậy có gì không tốt”

“Cái này không đúng, bọn họ nói người như vậy, trong lòng người không thấy khổ sở sao? Lý Mộc quay đầu sang nhìn Vưu Ni

“Mọi chuyện đều là do ta a, mọi người nói thì cứ nói, huống chi ta quả thật không tốt”

Hai người đều bỏ cuộc:” Đại thúc, ta cảm thấy người tốt lắm a, trước kia ta chưa thấy qua mặt người, chỉ nghe mọi người nói ta cũng không cảm thấy không có gì, cùng lắm cũng chỉ là người không dễ ở chung thôi, kỳ thật ta phát hiện người một chút cũng không khó ở chung, chính là nếu không cố tình hiểu người thì sẽ không biết người tốt như nào thôi”

“Cảm ơn người, Trình Hạo” Đây là đồng nghiệp đầu tiên trong công ti trừ Vưu NI khẳng định hẳn tốt

Sau khi ăn cơm xong. Mọi người quyết định đi KTV hát, Lý Mộc cảm thấy đây là cơ hội tốt để trốn định đi tìm quản lí xin về trước.

Vưu lạc luôn chú ý đến hẳn, nhìn ra Lý Mộc Nhất muốn về, sao có thể để hẳn thực hiện được:” Vị đồng sự này, xưng hô thế nào?”

Lý Mộc Nhất vừa ngẩng đầu, nhìn nam nhân đứng trước mặt mình nháy mắt hoảng hốt:” Lý Mộc Nhất, ta gọi là Lý Mộc Nhất”

“Nga, người chính là Lý Mộc Nhất a” Lý Mộc sững sốt một chút, khẩu khí này rõ ràng là đã nghe nói qua về hẳn, nghĩ lại cũng phải, người như hẳn trước không ai thích sau này cũng chẳng có, dĩ nhiên đồng nghiệp trong công ti sao có khả năng bỏ qua cơ hội nói xấu hẳn với lão tổng! Không chừng mọi người muốn lợi dụng lão tổng mới đem mình đuổi đi.

Vưu Lạc không bỏ qua vẻ mặt chợt mang vẻ đau thương rồi nhanh chóng biến mất của Lý Mộc nghĩ rằng đại thúc thực sự là không biết che dấu cảm xúc a:” ta nghe Trần quản lí nói kĩ thuật của người phi thường tốt, đứng đầu trong bộ phận kĩ thuật, cảm ơn người đã vì công ty tận tụy nhiều năm như vậy, ta sẽ hướng tổng công ty báo cáo”

Lý Mộc Nhất trừng lớn mắt, có phải mình nghe nhầm hay không, Trần quản lí thực sự nói mình như vậy?

Thời điểm đi KTV có rất nhiều người không đi, một số người vì đã lớn tuổi, còn lại rất nhiều người là vì có việc bận, theo lý mà nói Lý Mộc tất nhiên cũng sẽ không đi, nhưng hẳn lại không rõ vì sao, hiện tại hẳn lại ngồi trong phòng KTV, với tình huống này hẳn có điểm dở khóc dở cười

Lý Mộc Nhất là bị Vưu Ni cùng Trình Hạo ép đến, Vưu Ni bị Tam ca hạ chỉ buổi tối hôm nay nhất định phải giữ được Lý Mộc Nhất đến cuối cùng, Trình Hạo là thật sự thích Lý Mộc Nhất giống như thích một người trong gia đình.

“Hắn như thế nào cũng đến, chán ghét muốn chết”

“Một chút lượng sức mình cũng không có, không biết hẳn ở nơi này mọi người sẽ đều không vui sao? Chán ghét”

Lý Mộc Nhất biết mọi người đang nói hẳn, hẳn đã muốn quen nhưng Vưu Ni cùng Trình Hạo lại không quen a.

Trình Hạo vừa muốn cãi lại, Vưu Ni kéo tay hẳn, bảo hẳn đừng lên tiếng, Tam ca thân ái của nàng muốn xuất mã

“Đây là có chuyện gì? Trần quản lí không phải đã nói đồng nghiệp trong công ti rất đoàn kết sao?”

“A, Vụ tổng, bọn họ hay nói giỡn, hay nói giỡn, mấy tiểu tử kia thích cùng Tiểu Lý nói giỡn thôi, ha ha” Nói xong còn không ngừng trừng mắt mấy cái miệng không biết tiết chế kia

Mọi người thấy tình huống không thích hợp lập tức đều pha trò: “Đúng vậy, đúng vậy, Vụ tổng chúng ta là hay nói giỡn mà, chúng ta bình thường cùng Tiểu Lý đều đùa giỡn như vậy, đúng không lão Lý?”

Lý Mộc vừa thấy mấy người phía trước nhìn mình, nghĩ rằng những người này không đi làm diễn viên thật đáng tiếc, trong một phút mà thay đổi vài bộ mặt

“A, mọi người bình thường đều hay nói giỡn như vậy” Lời này nói ra chính mình còn cảm thấy không đáng tin

“Phải không? Lúc ta đến mọi người như thế nào đều nói chán ghét người vô cùng mà, người đã quên sao, bình thường cũng không có ai nói chuyện với người a?” Vụ Ni lời này nói ra làm cho mấy người kia mồ hôi lạnh chảy ròng ròng

“Nga, phải không? Lý Mộc Nhất, Vụ Ni nói thật sao? Có gì ủy khuất trực tiếp nói với ta, mọi người đều nói tân quan tiền nhiệm tam đem hỏa, ta cũng phải thiêu cái gì đó nha!”

Lý Mộc Nhất có điểm quẫn bách, nhất đại lão gia thì có gì ủy khuất a

Trình Hạo nheo mắt nhìn tình huống trước mặt, nghĩ xem mình có nên thay đại thúc ra mặt hay không

Lý Mộc vừa thấy mấy tiểu hài tử sợ tới mức không ai dám lên tiếng, nghĩ rằng Lý Mộc Nhất ta quả nhiên là người tốt a: “Vụ tổng, thật sự không có, mọi người bình thường đều hay nói giỡn như vậy, ha ha”. Nói xong còn không quên lay lay cánh tay Vụ Ni, ý bảo nàng đừng đổ thêm dầu vào lửa

Vụ Ni bĩu môi, không lên tiếng

“Nga, như vậy a, vậy là tốt rồi, ta còn nghĩ đến mọi người trong công ti thích khi dễ người, không phải là tốt rồi”

Vì chuyện này, kể tiếp mọi người vui chơi cũng không phải thực tận hứng, có người thu xếp phải về trước, Vụ Lạc nhìn tình huống này cũng hiểu không sai biệt lắm, cũng nói mọi người đều về nhà đi, ngày mai đừng đi làm muộn

Trình Hạo vừa rồi nhân điện thoại, nói là có bằng hữu ở gần đó, thuận tiện lái xe đến đón hân, hân đi trước

Vụ Ni cũng tìm lý do đi trước, Lý Mộc Nhất cùng mọi người đến trước cửa KTV bắt xe, có xe taxi đỗ lại, người khác giành trước, một hồi mọi người đều đi, để lại Lý Mộc Nhất một mình đợi xe.

“Cốc cốc” Lý Mộc Nhất vừa thấy xe đỗ trước mặt mình, cửa kính kéo xuống, khuôn mặt suất khí của Vụ Lạc xuất hiện

“Lên xe, ta trở người về” Vụ Lạc mở cửa xe, Lý Mộc Nhất do dự, không biết làm thế nào thì tốt

“Không, không cần, Vụ tổng, nơi này cách nhà ta không xa, hơn nữa bắt xe cũng rất thuận tiện, ngài cứ đi trước đi!”

“Bảo người lên xe thì lên xe, như thế nào nói nhiều như vậy a!” Vụ Lạc nhú mày nói

Lý Mộc vừa thấy khuôn mặt suất khí có điểm trầm xuống không nói hai lời, lên xe

5. Chương 5: Biến Hóa Nghiêng Trời Lệch Đất

Lần liên hoan trước đã qua một tháng, sinh hoạt của Lý Mộc Nhất đã xảy ra biến hóa nghiêng trời lệch đất, bất quá với hân mà nói đây cũng là chuyện tốt

Hiện tại mỗi khi Lý Mộc không có việc gì Vũ tổng liền đến tìm hắn hoặc là cùng nhau ăn cơm, hoặc cùng nhau tan tầm.

Mọi người đều biết Vũ Ni là muội muội của Vũ Lạc, mà thái độ của Vũ Ni đối với Lý Mộc Nhất lại làm người ta nhìn không ra, có người nghĩ có phải Vũ Ni coi trọng Lý Mộc Nhất hay không. Phải biết rằng bộ dạng Lý đại thúc của chúng ta vẫn là rất được

Chỉ có đứa nhỏ Trình Hạo này là rõ ràng, có ý tứ với Lý Mộc Nhất không phải là Vũ Ni mà là Vũ Lạc, Trình Hạo cảm thấy hiện tại đồng tính luyến ái tuy không có nhiều người nhận ra được nhưng vẫn có một số người có thể biết, huống chi cường đại như Vũ Lạc cũng đủ để bảo hộ đại thúc. [Thiết, đó là bởi vì người không biết tính cách thực của đại thúc.]

Theo góc độ của hắn, hắn phi thường đồng ý, hơn nữa hắn cùng Vũ Lạc đã lên đặt thành giao ước, mang hết sức mình ra giúp Vũ Lạc theo đuổi Lý Mộc Nhất.

Chúng ta lại nói đến Lý Mộc Nhất, hắn bây giờ thực không tốt lắm, bởi sự kiện KTV kia, tuy rằng Lý Mộc Nhất giúp mọi người giải vây, nhưng là có vài người không cảm kích, lấy oán báo ân. Thực ra người như vậy thật sự không thiếu, công ty cũng là một góc xã hội thu nhỏ a, nhưng sự thật là có khá nhiều người không an phận

Giữa trưa muốn ăn cơm, rõ ràng đã gọi điện đặt cơm, thời gian làm buổi chiều cũng gần đến, nhưng cơm vẫn chưa đưa tới, gọi điện lại hỏi, người đưa cơm nói đã đưa rồi, hơn nữa tiền cũng đã thanh toán. Sau đó Lý Mộc Nhất trong lúc vô tình nhìn thùng rác ở tầng trệt thấy một hộp cơm cùng loại mình đặt bị vứt trong đó

Máy tính không hiểu tại sao khởi động không được, đem máy mở ra, phát hiện bên trong không có một linh kiện nào cả

Lãnh đạo tới hỏi tiến độ công tác của Lý Mộc Nhất thế nào, hoàn thành đến đâu rồi, Lý Mộc Nhất xác thực không hiểu lời nói của lãnh đạo là thế nào, hoàn toàn không biết lãnh đạo đang nói cái gì. Lãnh đạo nói lần trước đã gọi điện thoại giao công việc cho hắn, Lý Mộc Nhất chỉ đành có thể nhận lỗi nói hiện tại còn nhiều việc chưa xong, xin chờ vài ngày nữa.

Rất nhiều chuyện kỳ lạ cứ thế xảy ra hết lần này đến lần khác, Lý Mộc Nhất nghĩ dù sao cũng không ảnh hưởng, không có cơm thì cùng lắm là đói một chút, buổi tối có thể về nhà ăn, máy tính xảy ra sự cố, lại càng không có vấn đề, chính mình là chuyên gia trên phương diện này, ra ngoài mua linh kiện về lắp lại là xong, về phần công việc, chính mình thức vài đêm là có thể đuổi kịp tiến độ này cũng không phải là vấn đề, thực sự không phải là vấn đề.

A, chúng ta nói, đại thúc như vậy không phải là đang cố vũ nhục khí của kẻ khác sao?

Hắn không lo, không có nghĩa là Vũ Ni sẽ không làm gì, Trình Hạo không thể không làm gì, Vũ Lạc càng không thể không làm gì.

Sau đó nội quy về giờ giấc bị thay đổi, Trình Hạo đem muộn một phút đồng hồ là chuyện đáng bị cảnh cáo, xin phép nghỉ trước một giờ phải ra bàn chế độ công ty nói chuyện. Vì thế phát hiện rất nhiều người trong công ty đi làm muộn, không có mấy người thực sự chăm chỉ, thậm chí đa số mọi người còn vì việc tư mà về rất sớm

Rất nhiều người không rõ, bình thường cũng đều như vậy a, muộn đến nửa giờ cũng không việc gì, về sớm một giờ cũng không hỏi nhiều, như thế nào hiện tại đột nhiên nghiêm như vậy?

Đáng đời, ai bảo các người khi để đại thúc của chúng ta

Một tiểu nhân viên văn thư thì có khả năng gì? Đúng vậy, một tiểu nhân viên văn thư gì cũng không làm được, nhưng là mọi chuyện từ trên xuống dưới đều không qua nổi ánh mắt của nàng a, Tiểu Lý muốn tài liệu, Vũ Ni chủ động đi qua hỗ trợ, sau đó hỗ trợ đem văn kiện cầm đi, đợi đến lúc Vũ Lạc tìm người muốn lấy văn kiện, Tiểu Lý lấy không được, cũng không dám nói là Vũ Ni cầm, đành phải ngậm bồ hòn làm ngọt.

Ngẫu nhiên có người cố gắng muốn mách lẻo một chút, Vũ Ni đánh chết cũng không nhận lỗi, người có thể làm gì ta. Ngược lại người kia lại bị Vũ Lạc nói một câu, không muốn làm có thể rời đi

Đương nhiên tất cả sự việc do Vũ Ni gây nên đều đã được Vũ Lạc cho phép. Ai muốn khi dễ đại thúc nhà hắn, phải chuẩn bị sẵn sàng nhận lấy sự trả thù từ hắn (khi nào thì ngta là người nhà anh? =.=)

Đứa nhỏ cường thế a, quả nhiên là vì đại thúc, việc gì cũng có thể làm được

Sau đó có người chậm rãi phát hiện, ai khi dễ Lý Mộc Nhất, người này nhất định sẽ không có kết cục tốt đẹp, nhất định sẽ gặp phải chuyện này chuyện kia, người rat ay nhất định là Vũ Ni hoặc Trình Hạo, mà mỗi lần đều là Vũ Lạc ở sau, dù người muốn giải thích thế nào, Vũ tổng cũng sẽ không tin lời các người nói

Sau khi mọi người hiểu được, nếu khi dễ Lý Mộc Nhất phải cẩn thận bởi vì người khi dễ dùng thủ đoạn nhỏ, thì người trả thù tuyệt đối là bàn tay to, hơn nữa chỉ cần không cẩn thận một cái, ngay cả công tác đều không giữ được

Lý Mộc Nhất tuy rằng cảm thấy mọi người trong công ty có điểm không thích hợp, nhưng cũng không suy nghĩ nhiều lắm, chính là trò đùa dai với hắn cũng không nhiều như trước kia nữa, đối hắn thực sự là chuyện tốt.

Mặc dù có người nghĩ muốn từ chức, nhưng là hiện tại muốn tìm công ti có tiền lương cao, phúc lợi đãi ngộ đều tốt như này cũng không phải chuyện dễ dàng

Nhưng là có một số người muốn gây sự, có người nghĩ muốn cùng nhau từ chức, dọa công ti muốn công ti thỏa hiệp. A, vẫn là tuổi trẻ a!

Có người nói, còn có người hưởng ứng, quả nhiên vào một buổi sáng, Vũ Lạc thu được đơn từ chức của mọi người

Ôi, thật đúng là không ít a, số người từ chức đạt đến hơn 80%, Vũ Lạc trong lòng cười lạnh, thật sự là một đám ngu ngốc, ta đang muốn tìm lý do đuổi các người đi, cảm ơn các người đã cung cấp lý do cho ta a!

Còn có một tiểu bộ phận vì sao không tới? nghĩ cũng dễ hiểu, đó là bộ phận tài vụ, đó là những người trên tổng công ty được Vũ gia phái tới, làm sao có thể cùng các người thông đồng làm bậy, còn có một phần là lãnh đạo cấp cao, ai để ý tiểu hài tử các người làm trò, còn có một vài người đặc biệt, là những người rất thông minh, rõ ràng bản chất của mọi chuyện

Vũ Lạc hạ mắt, che khuất cười nhạo trong mắt:”như thế nào, mọi người đều thật muốn quyết định từ chức?”

“Vũ tổng, chúng ta biết các phương diện, điều kiện đãi ngộ trong công ty đều tốt lắm, nhưng là mọi người làm việc thấy không vui. Tuy chỉ là công tác nhưng làm việc cũng cần vui vẻ mọi người nói có đúng không?” đây là một người trong đó nói

Lập tức có người còn phụ họa:”Đúng vậy! Công ty luôn có người không có việc gì đi tra xét lung tung, còn có người vì có chỗ dựa cố ý khi dễ người khác, ai có thể làm việc thoải mái được a”

“Chính là trong công ti ai cũng biết, đồng sự đều chán ghét, con sâu làm rầu nồi canh, công ty như vậy chúng ta cũng không muốn làm”

Vũ Lạc nghĩ rằng, nói Vũ Ni thôi đã đành, bây giờ còn lên mặt chú bác nói chuyện, thật sự là một đám người chết tiệt

Vũ Ni cùng Trình Hạo kéo theo Lý Mộc Nhất đến xem náo nhiệt, ba người tránh ở sau bồn hoa cạnh đám người, Lý Mộc Nhất chưa từng thấy tình huống nào như thế này, năm đó số người muốn ép hắn đi cũng không đồ sộ như thế này a:”Tiểu Ni, đây là có chuyện gì, vì cái gì có nhiều người cùng nhau từ chức như vậy a?”

“Ai biết được! Có thể là cảm thấy điều kiện đãi ngộ trên các phương diện không tốt đi!”

“Đúng, đúng, người ta làm việc không thấy vui vẻ sẽ không muốn làm nữa, nào có ai giống đại thúc không vui vẫn ở lại làm việc a!” Trình Hạo nhìn nhóm người trong lòng cao hứng đến cực điểm. Hắn trong lòng

rất rõ rằng những người này không có mấy người là chân chính muốn đi, chỉ là muốn dùng phương pháp này bức Vưu Lạc đi vào khuôn khổ thôi. Bất quá, bọn họ tính toán sai lầm rồi

“Nói vậy, ta xem cả nước cũng không có công ty nào có điều kiện đãi ngộ tốt như vậy!” Lý Mộc Nhất không hiểu mấy người này nghĩ như thế nào, còn có thể tìm ở đâu được công ti tốt như thế này?

“Ta thấy chúng ta vẫn là trở về công tác đi! Đừng ở chỗ này giúp vui” Lý Mộc Nhất vừa nghe đến lời nói của mấy người kia, biết là đang nói chính mình, trong lòng có điểm khó chịu

“Đại thúc, đừng đi a, kế tiếp còn có trò hay xem mà!” Vưu Ni giữ chặt Lý Mộc Nhất đang muốn xoay người rời đi

Lý Mộc vừa thấy vẻ mặt hứng thú của Vưu Ni không rõ ràng vì cái gì lại như vậy

“Chính là, chính là đại thúc, lập tức đến phần chính a!” Trình Hạo phụ họa

“Mọi người nếu thấy làm việc không vui, ta đây cũng không thể cưỡng ép, không phải sao?”

Vưu Lạc cầm lấy điện thoại trên bàn:” Mai tổng giám, mọi người đến chưa? Ân, tốt, trực tiếp đến phòng họp đi”

Đám người bắt đầu xôn xao, có chút khẩn trương, cảm thấy có phải mình làm sai cái gì hay không, như thế nào không giống với dự đoán. Kế tiếp không phải Vưu tổng nên cảm thấy mọi người đi thì công ti sẽ không được, sau đó bắt đầu cùng mọi người bàn điều kiện sao? Như thế nào lại biến thành như vậy? (mấy người này lạc vào rừng mơ hết cả lượt r =)))

Chỉ chốc lát sau, tiếng đập cửa vang lên:”Tiến vào”.

“Vưu tổng, mọi người ngài muốn đây”, người đến là trưởng phòng tài vụ, Mai Á, đây là người trên tổng công ti phải tới, cũng là dì của Lý Khắc.

“Mai tổng giám, đây là những người muốn từ chức, người phụ trách giúp họ bàn giao công việc, đừng làm bại lộ chuyện này ra, công tác không thể giao cho người không rõ ràng, hoàn thành việc bàn giao, lập tức đem tiền lương thanh toán đầy đủ cho họ, để họ rời đi”

Trình Hạo nói đúng, nhóm người này trên cơ bản cũng không thực sự muốn từ chức, ai muốn bỏ công việc có tiền lương cùng đãi ngộ tốt như thế này a, cho nên....

“Ta đã nói phương pháp này không được, như thế nào lại biến thành như vậy, ta không muốn đi, ta còn có phòng ở cần trả tiền a. Vưu tổng, ý kiến ngu ngốc này không phải là của ta, ta sai lầm rồi, ta không muốn từ chức” lời này vừa nói ra liền xuất hiện hiệu ứng bướm bướm

“Đúng vậy, lúc trước chỉ là muốn dọa công ti một chút, ta cũng không muốn từ chức a, ba ta còn nằm viện mà”

“Khi đó cam đoan với chúng ta như thế nào a, nói công ti nhất định thỏa hiệp, hiện tại như thế nào vậy a?”

Một đám người oanh một tiếng lập tức vỡ òa, bọn họ đã quá đề cao chính mình đồng thời đã quá xem nhẹ Vưu Lạc

Lý Mộc Nhất vừa thấy nhóm người phía trước làm sao vậy? Một hồi đòi đi, một hồi lại không đi

“Thế nào đại thúc? Ngoạn rất vui đi” Vưu Ni nhìn nhóm người hỏi Lý Mộc Nhất

“Vưu tổng, ta về sau không khi dễ Lý Mộc Nhất nữa được không? Cầu ngài, ta không muốn từ chức a”

“Đúng vậy, đúng vậy, chúng ta về sau cũng sẽ không khi dễ hần, ta không muốn đi, Vưu tổng, chúng ta sai lầm rồi, cầu ngài”

“Ở thời điểm các người khi dễ hần như thế nào không nghĩ đến kết cục ngày hôm nay?” Vưu Lạc chọn mi hỏi một đám người này

Lý Mộc Nhất sửng sốt, chuyện này chẳng lẽ cùng hần có quan hệ sao?

“A, Lý Mộc Nhất, người nhanh lên giúp chúng ta cầu tình a, đúng vậy, người nhanh cùng Vưu tổng nói a”, trong đám người có người nhìn thấy Lý Mộc Nhất liền hướng hần cầu cứu.

“Ta, việc này, ta không giúp được các người” Lý Mộc không biết làm sao

Vưu Lạc lãnh đạm nói:” Cầu hần cũng không được gì, đừng nói nữa, lập tức đi bàn giao công việc, sau đó rời đi”. Vưu Lạc nhìn đám người làm cho Lý Mộc Nhất khó xử còn tức giận hơn

“Ta chỉ biết, Lý Mộc Nhất, người bình thường nhìn chúng ta khi dễ người, người liền cố chịu đựng, chờ cơ hội một lần hảo hảo xử lý chúng ta, người thật đúng là âm hiểm, ta chỉ biết người không phải người tốt, phi!”

Có người đến đường cùng, nếu phải đi, lại không dám đem tức giận đổ lên đầu Đinh Lạc vậy tìm một người chết thay là được, thực bất hạnh, người phải chịu chính là Lý Mộc Nhất

Mọi người đều đem mũi nhọn hướng về phía Lý Mộc Nhất, hần cảm thấy chính mình sắp chống đỡ không được

“Ba” một tiếng thanh thúy vang lên:” Câm miệng, tin hay không ta chỉ cần tùy tiện tìm một lý do cũng có thể khiến các người ngồi tù vài năm?” tất cả mọi người không thể tin được lời này là từ miệng Vưu Lạc nói ra

“Ta có nguyên tắc làm người của ta, một trong số đó chính là không đánh nữ nhân, bất quá, nếu lại để ta nghe được một người nói Lý Mộc Nhất gì đó, mặc kệ hần là nam hay nữ, ta cũng sẽ không hạ thủ lưu tình, các người tốt nhất nhớ kỹ lời nói này cho ta”

6. Chương 6: Bữa Cơm Này Thật Đúng Là Thoải Mái Đến Phê Phòng A

“Tốt lắm, nháo đủ rồi, lập tức chuẩn bị bàn giao công việc, thật sự là một đám ngu xuẩn, công ti không phải nơi muốn chuyển là chuyển được, thật đúng là đều lấy mình làm trung tâm”. Mai Á nện chiếc giày cao 11 tấc, tao nhã xoay người đi ra ngoài, trong lòng nghĩ nhóm người này thật đúng là buồn cười, đúng là người trẻ tuổi a.

Nhóm người từ trong phòng hội nghị đi ra, ảo não có, bi thương có, tức giận có, còn lại là nhìn Lý Mộc Nhất như muốn dùng ánh mắt giết chết hần

Thế nhưng Lý Mộc Nhất hoàn toàn không nhìn đến nhóm người này, hần còn đang suy nghĩ chuyện của mình, hần nghĩ về sau có phải sẽ không có người đến tìm mình gây phiền toái hay không. Hần còn muốn biết, những lời Vưu Lạc vừa nói kia là có ý gì?

Đương nhiên không có khả năng mọi người đều cam tâm tình nguyện, bất quá Mai đại tổng giám hiểu được phải có thủ đoạn để đối phó với bọn họ, làm cho bọn họ không ý kiến đi thu xếp mọi thứ rồi đi

Lý Mộc Nhất vẫn ở trong phòng hội nghị, chờ hần lấy lại được phản ứng, trong phòng chỉ còn hần cùng Vưu Lạc, hai người liền cứ nhìn nhau như vậy, một câu cũng không nói

Cuối cùng Lý Mộc Nhất phán tan trầm mặc:”Vưu tổng, vừa rồi cảm ơn ngài”

“Cảm ơn ta vì cái gì?”

“Cảm ơn ngài đã giúp ta giải vây!”

“Nga, vậy người muốn cảm ơn ta như thế nào? Vưu Lạc trêu tức nhìn Lý Mộc Nhất

“Ta, ta cũng không biết” Lý Mộc Nhất cúi đầu mềm mềm trả lời một câu

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất nghĩ, sớm muộn cũng sẽ có một ngày ta sẽ thay đổi tính cách đại thúc từ trên xuống dưới. [Chúng ta thật chờ mong đại thúc lột xác a]

“Này, đại thúc, hay là mời ta ăn bữa cơm, cũng không tính là quá đáng đi?”

“Được, người muốn ăn cái gì?” Lý Mộc Nhất làm cho tinh thần tỉnh táo lại, hẳn thật sự muốn cảm ơn cảm ơn Vũ Lạc, y đã chiếu cố hẳn rất nhiều, mặc dù hẳn có chút không hiểu chuyện gì đang xảy ra

Buổi tối tam tằm, Vũ Lạc đến bộ kỹ thuật tìm Lý Mộc Nhất một hồi kéo hẳn đi

Thời điểm chờ thang máy, đụng phải Vũ Ni cùng Trình Hạo: “Tam ca, người cùng đại thúc đi đâu a?” Vũ Lạc nghĩ tiểu cô nương này thật sự là biết rõ còn cố hỏi a!

“Ta cùng đại thúc đi ăn cơm!”

“A, cùng đại thúc đi ăn cơm! ăn cái gì, ta cũng muốn cùng đi!” Vũ Ni cố ý lớn tiếng nói

“Được, Tiểu Ni đã nói muốn đi, liền cùng nhau đi” Lý Mộc Nhất nói cho Vũ Ni nghe, ánh mắt lại nhìn Vũ Lạc, đại thúc người xong rồi, bắt đầu sa đọa rồi

“Người xác định muốn cùng đi sao?” Vũ Lạc hỏi, Vũ Ni chớp mắt, Tam ca hỏi như thế này chắc chắn là có vấn đề, có âm mưu

“Ta.... ca, ta chỉ nói giỡn thôi, người đừng cho là thật, ta mới không cùng người và đại thúc đi để làm bóng đèn, đúng không, Trình Hạo?”

“Đúng vậy, đúng vậy, người ta đi ăn cơm, người đi theo xem náo nhiệt sao?” Trình Hạo hướng Vũ Lạc chớp chớp mắt

“Xem như người hiểu chuyện, thang máy đến rồi, đi thôi”

Vũ Lạc nhìn biểu tình của Lý Mộc Nhất, hoàn hảo, không có biến hóa gì quá lớn.

Trong lòng Lý Mộc Nhất đã muốn thiên hoàn địa chuyển. Cho dù hẳn đã độc thân nhiều năm nhưng hẳn không phải hòa thượng, hẳn cũng có thất *** dục, sao có thể không hiểu lời Vũ Ni nói

Nhưng Lý Mộc Nhất không hiểu được vì sao Vũ Lạc không phản bác, vì cái gì lại không tức giận, vì cái gì lại không có những phản ứng như bình thường a!

Đại thúc của chúng ta thực sự là mơ màng rồi

Ra khỏi công ty, Vũ Lạc cùng Lý Mộc Nhất đi đến bãi đỗ lấy xe, Vũ Ni nói với Trình Hạo: “Uy, người nói xem chúng ta có nên theo dõi hai người kia một chút không, ta thấy Tam ca đã muốn chuẩn bị ra tay rồi”

“Ta cảm thấy Tam ca người hiện tại sẽ không ra tay, có hơi sớm, hơn nữa, người dám theo dõi sao?” Trình Hạo hỏi Vũ Ni

“Ai nói ta không dám đi, lấy xe đi” Vũ Ni vừa nói vừa lôi Trình Hạo hướng đến bãi đỗ xe

Trình Hạo lấy đầu ngón tay, chọc chọc cánh tay Vũ Ni, sau đó chỉ về phía sau nàng. Vũ Ni cả kinh, quay đầu lại, một tay đỡ trán, ta chỉ biết Tam ca nhất định sẽ để lại cho ta một cái phiền toái, thực độc ác.

“Tiểu Ni, tan tằm rồi ta tới đón người, nhanh lên nhào vào trong lòng ta đi” Lý Khắc cười đến vẻ mặt sáng lạn như ánh mặt trời

“Ách, đừng nói ta quen biết người, ta đời trước có phải thiếu nợ người hay không a, đời này sao ta đi đâu cũng gặp người ở đó” Vũ Ni đau đầu. Kỳ thật tiểu cô nương cũng không phải không thích hẳn, chỉ là còn không nghĩ chấm dứt cuộc sống độc thân hoàng kim nhanh như vậy thôi.

Nhìn hai người đi rồi, Trình Hạo liền cảm thấy buồn cười, thật sự là một đôi oan gia, bắt quá, Vũ Lạc thật đúng là lợi hại, hẳn là sớm đoán được Vũ Ni nhất định sẽ làm vậy cho nên mới báo trước cho Lý Khắc đi

“Tiểu Hạo, đang nhìn cái gì vậy?” Trình Hạo quay đầu, nhìn nam nhân đang đứng phía sau mình

“A, sao người lại tới đây?”

“Đến gần đây xử lý công việc, ta xem thời gian không sai biệt lắm liền thuận đường lại đây đón người, đi thôi, ta đưa người về nhà”. Trình Hạo nhìn nam nhân cao lớn trước mặt, thật sự là không biết nói dối a Người rõ ràng đặc biệt tới đón ta, lại còn bày đặt thuận đường này nọ, sao không chịu nói thật a.

“Lục Diêm, người nghĩ thế nào về đồng tính luyến ái?” Trình Hạo cẩn thận nhìn Lục Diêm, hẳn nghĩ rằng nếu Lục Diêm không thể tiếp nhận về sau liệu mình có thể cùng hắn làm bằng hữu hay không? Hắn lấy Lý Mộc Nhất làm tấm gương, nếu Lục Diêm nói không thể chấp nhận, kia chính mình sẽ thế nào?

Lục Diêm chọn mi, thật sự không rõ lời hỏi này của hắn có ý tứ gì? Chẳng lẽ đã phát hiện ra tâm tư của mình, chắc là không phải đi

“Ta chỉ thuận miệng hỏi vậy thôi, không có việc gì, ha ha, đi thôi”. Lục Diêm nghĩ nên nắm chặt thời gian giải quyết, càng kéo dài sẽ thành đêm dài lắm mộng

Hắn giữ chặt Trình Hạo đang muốn xoay người: “Ta cảm thấy không có gì, mỗi người đều có quyền yêu và được yêu, bất kể là nam hay nữ, bất kể người yêu hắn là nam hay nữ. chỉ cần chính mình cảm thấy hạnh phúc là tốt rồi, người thấy đúng không?”

“Nga, thật tốt quá, ta chỉ biết Lục Diêm người nhất định không phải người nông cạn, thật sự là quá tốt” Trình Hạo lời kéo cánh tay Lục Diêm, tâm trạng dâng trào

“Vì sao lại hỏi ta vấn đề này? Lục Diêm hỏi

“Bởi đại thúc rất nhanh sẽ trở thành đồng tính luyến ái. [con a, người không biết đại thúc nhà người thật lâu trước kia đã là đồng tính luyến ái rồi sao]. Ta cảm thấy chỉ cần hắn có thể hạnh phúc là tốt rồi. Nhưng ta sợ vì ta có bằng hữu như vậy người sẽ...sẽ...”

“Mất mặt sao?” Trình Hạo mạnh mẽ ngẩng đầu ánh mắt trong suốt nhìn Lục Diêm

“Người thực để ý cái nhìn của ta sao?”

“Àn, người là bằng hữu tốt nhất của ta, ta không nghĩ bởi sự kiện này mà mất đi người” [Tiểu Hạo Tử a, lời người nói dù thế nào cũng thấy ái muội a].

Sao có thể như vậy, chỉ cần là người quen của người ta sẽ không để ý, yên tâm, đi thôi, ta mang người đi ăn” Lục Diêm trong lòng cao hứng, bởi Tiểu Hạo một chút cũng không bài xích đồng tính luyến ái, xem ra con đường tương lai của mình sẽ rất sáng lạn a.

Ngồi trong xe Vũ Lạc, Lý Mộc Nhất hỏi: “Vũ tổng, ngài muốn ăn cái gì?”

“Vũ tổng?” Vũ Lạc chọn mi, vẻ mặt mất hứng: “Tan tầm mà vẫn còn gọi ta như vậy không phải quá xa lạ sao?”

“Vậy ta nên xưng hô với người thế nào?”

“Vũ Lạc hoặc là....Lạc”

Vũ Lạc trong lòng kêu rên, người gọi ta là “Thân ái”, “Darling”, “honey”, “ông xã” đều được a.

“Ách, ta đây gọi Vũ Lạc là được” Lý Mộc Nhất trong lòng nghĩ, ta như thế nào có thể gọi người là Lạc a, như vậy cũng quá thân thiết đi. Hừ về sau sẽ có người thân thiết hơn gọi người như vậy không phải sao.

“Được rồi, Vũ Lạc thì là Vũ Lạc đi, ta cũng không kén ăn, cái gì cũng ăn được, thanh đạm một chút là tốt rồi”

Lý Mộc Nhất nhíu mày suy nghĩ một chút: “Đi đường Hoàng Hà ăn tôm càng Ba Thục đi, đủ thanh đạm, hương vị cũng không sai, phong cảnh cũng rất tốt”

“Được, vậy đi đến đó”

Đỗ xe xong, hai người cùng nhau hướng khách sạn đi, Vũ Lạc so với Lý Mộc Nhất cao hơn nửa cái đầu lúc hắn cùng Lý Mộc nói chuyện Lý Mộc phải ngoái lên nhìn hắn, nhắc chân lên bậc bị hụt một bước ngã người về phía trước

Vũ Lạc lập tức đưa tay đỡ hắn, một tay cầm tay Lý Mộc Nhất, một tay ôm trên lưng Lý Mộc Nhất, nháy mắt Lý Mộc cảm giác thân thể như có một dòng điện chạy từ chân lên đỉnh đầu, tê rần cả người, Vũ Lạc còn ý xấu tăng thêm lực đạo lên cánh tay đặt trên lưng Lý Mộc, xoa nhẹ một phen.

“A, cảm, cảm ơn người, ta, ta không sao” Lý Mộc Nhất lắp bắp nói

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất mặt đỏ đến có thể bốc hơi, trong lòng đắc ý cười trộm: “không có việc gì, người cẩn thận một chút, ngã một chút thôi cũng sẽ rất đau a!”

“Ta đã biết”. Lý Mộc Nhất trong lòng âm áp, đã bao nhiêu năm không có người quan tâm đến mình như vậy

Tuy rằng nói Lý Mộc Nhất mời Vưu Lạc ăn cơm, nhưng hắn lại thấy cả bàn đầy thức ăn rõ ràng đều là món hắn thích, chẳng lẽ hai người ngay cả khẩu vị cũng giống nhau sao?

Lý Mộc Nhất a, Vưu Lạc đâu quan tâm đến đồ ăn a, chỉ cần là món người thích nhất định hắn cũng sẽ thích.

Vưu Lạc hỏi Lý Mộc Nhất uống cái gì, bia được không?

Lý Mộc Nhất không giải thích nhiều liền từ chối, muốn uống nước lọc. Hắn một lòng nghĩ rượu bia là tuyệt đối không thể uống, đã biết tửu lượng của mình không hề tốt, uống xong không biết sẽ ra cái dạng gì, đáng sợ nhất chính là khi tỉnh lại chính mình cũng không nhớ gì hết những gì đã làm. Vạn nhất có làm gì sai, Vưu tổng sẽ đem chính mình đá ra khỏi công ti đi.

Trong khi đó Vưu Lạc lại nghĩ, tốt nhất là đem đại thúc chuốc say, có thể còn hỏi được nhiều điều nữa, hoặc là mình cùng người ta sẽ có tiến bộ vượt bậc gì đó thì thật tốt. Chính là không nghĩ đại thúc một hơi liền từ chối, quên đi, cách mạng chưa thành công, đồng chí vẫn phải cố gắng a!

“Đại thúc, nếm thử món này đi, hương vị thật không sai nga” Vưu Lạc gấp một miếng thịt ếch bao bột tôm cho Lý Mộc Nhất

“Àn, chính người cũng ăn a, đừng chỉ gấp cho ta” Lý Mộc vừa nói vừa gấp cho Vưu Lạc đĩa rau

Vưu Lạc vừa lòng nở nụ cười, thế này cũng xem như quan hệ giữa hai người đã tiến bộ đi, trong lòng nghĩ về sau nhất định phải thường xuyên mang đại thúc ra ngoài ăn cơm mới được

Cơm nước xong, ăn uống đến no nê, hai người định đứng dậy rời đi chợt nghe một đôi tình nhân bên cạnh nói: “người xem nhà người ta, ông xã đối với bà xã thật tốt, người ta hai người còn đều là nam nha, người xem lại mình đi, thiết, xách dép cho người ta cũng không được” Cô gái đối chàng trai nói

Lý Mộc Nhất hóa đá ngay tại hiện trường, Vưu Lạc tươi cười hơn hở, cầm tay đại thúc kéo ra ngoài, Lý Mộc Nhất vẫn ngây người, hoàn toàn không phản ứng

“Đại thúc, hồi hồn!”

Lý Mộc thấy nam nhân chói mắt đứng bên người mình, trên tay chuyển đến độ ấm như muốn làm phỏng tay hắn

Lý Mộc Nhất nhớ mang máng lần trước, khi Vưu Lạc đưa mình từ KTV về, hai người đã ở trên xe nói rất nhiều, nhưng hắn chỉ nhớ một đoạn

Vưu Lạc nói: “Mọi người đều nói ta là phúc tinh chuyển thế, cho nên từ nhỏ mạng đã vô cùng tốt, chính là kiểu hài tử ngậm thìa mà lớn như mọi người thường nói, ăn đồ tốt nhất, mặc trang phục tốt nhất, học tại nhà trẻ quý tộc, có thể không cần thi liền vào đại học, sau đó ra nước ngoài du học về nước là có thể tiếp nhận sinh ý của gia tộc, người khác cần phấn đấu cả đời cũng chưa chắc có khả năng đạt được những thứ mà ta dễ như trở bàn tay đã đạt được, với ta mà nói muốn bao nhiêu nữ nhân sẽ có bấy nhiêu nữ nhân, mọi thứ mà mọi người đều mong ước đối với ta mà nói đều là điều hiển nhiên, xem đi xem lại thì mệnh của ta thực sự rất tốt”. Lý Mộc nghe hắn nói xong cả một đoạn như vậy nhưng lại không biết ý hắn là gì

Tiếp theo Vưu Lạc nói: “Này, đại thúc, người nói mạng ta có phải tốt lắm hay không a?”

“Thật sự là tốt đến mức làm cho người ta hâm mộ mà!” Lý Mộc Nhất cảm thán

Như vậy Vưu Lạc quay đầu nhìn Lý Mộc Nhất: “Người về sau phải ở gần ta, ta sẽ đem hảo vận truyền cho người”

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc không biết đang suy nghĩ cái gì, cũng không quấy rầy hắn

“Nha, đây không phải là Tiểu Lạc sao? Người là đồ phân chó, đi ăn cơm cũng không gọi ta a?”

Vưu Lạc đau đầu nghĩ hôm nay ra ngoài đúng là không xem giờ hoàng đạo, như thế nào lại gặp phải hần:”Tiểu Ngải, người sao lại ở đây?”

“Cùng nam nhân của ta hẹn hò, đây là ai a, người đổi khẩu vị sao? Tiểu Ngải mắt sáng ngời, vừa chỉ vào Lý Mộc Nhất vừa hỏi

Lý mộc thấy tiểu nam hài trước mặt, thật lòe loẹt. [Đại thúc, người ta gọi đó là đa dạng mỹ nam được không a!]

“Ngậm miệng chó của người lại” Vưu Lạc sợ Tiểu Ngải làm hỏng chuyện của mình, mở miệng nói

“Đại thúc này, ân, đủ vị, cũng không biết người ta có ý với người không a, ha ha”. Tiểu Ngải đem Lý Mộc Nhất đánh giá từ đầu đến chân, cười đến gian tà

Vưu Lạc liền kéo Lý Mộc Nhất đi, Tiểu Ngải ở phía sau hô to:”Tiểu Lạc a, ta chờ tin tốt của người, đừng quên mời ta ăn cơm a, còn có chuẩn bị thật tốt chuyện sửa cách gọi của mọi người thành “chị dâu” đi a!”

Vưu Lạc trong lòng nghĩ “chị dâu”, ân, không sai, ta thích

Lý Mộc Nhất trong lòng nghĩ, bữa cơm này ăn thật đúng là thoải mái đến phập phồng a

7. Chương 7: Đại Thúc Thông Suốt

Vài ngày gần đây, Lý Mộc phát hiện mọi người trong công ty đều thay đổi, một đám nhân viên mới tới đều đối với hần thật tốt, nếu gặp mặt sẽ chủ động chào hỏi hần, có thỉnh giáo hần sự tình liên quan đến công tác cũng sẽ có thái độ cực kỳ khiêm tốn. Ngay cả lão đồng sự cũng trở nên vô cùng hữu hảo. Lý Mộc Nhất cũng không hề nghe thấy những lời nói đại loại như “chán ghét”, “biến thái” nữa

Mai Á sau khi nghe chuyện về Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất liền giơ hai tay hưởng ứng, hưởng hờ trong nhà cũng đã có cháu ngoại trai như vậy, với xã hội bây giờ đồng tính luyến ái cũng không phải chuyện gì lớn

Mai Á vẫn là sau khi Vưu Lạc giới thiệu mới hiểu về Lý Mộc Nhất, trước kia có từng nghe nói công ty có một người như vậy, tuy rằng rất nhiều người khi dễ hần, bất quá nàng là trưởng phòng tài vụ cũng không tiện ra mặt can thiệp vào việc này. Kỳ thật là nàng lười quản được không!. Bị khi dễ cũng không phải người trong nhà nàng, nữ nhân này quả nhiên cũng không phải người tốt đẹp gì.

Nhưng hiện tại lại không giống như vậy, Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc một chỗ, Vưu Lạc là đệ đệ của Vưu Ly, Vưu Ly lại là bà xã của Lí Mộc nhà nàng, cái này xem như người một nhà rồi, nào có lý do gì mà không giúp đỡ a.

Thời điểm tổng công ty điều đến một đám nhân viên mới, Mai Á cũng đều nói rõ ràng, ai dám đối với Lý Mộc Nhất không tốt nhất định phải chuẩn bị tốt tinh thần nhận lửa giận của Vưu Lạc

Vì vậy đồng sự trong khắp công ty dù là người cũ hay mới đều hiểu được vị trí của Lý Mộc Nhất trong lòng Vưu Lạc

Lý Mộc Nhất cũng cảm giác được thế giới của hần đang dần thay đổi, mà mọi sự thay đổi này nguyên do đều bắt nguồn từ một người nam nhân có tên là “Vưu Lạc”

Không chỉ có cuộc sống của Lý Mộc Nhất thay đổi mà cả tâm của hần cũng thay đổi. hần thường hay nhớ đến nam nhân kia. Bình thường 11h30’ sẽ đến giờ nghỉ trưa, hần từ 9h đã bắt đầu mong chờ người kia đến tìm hần cùng nhau ăn cơm

Mỗi ngày đến giờ tan tầm, người kia sẽ đưa hần về nhà. Thứ hai luôn có buổi họp thường kỳ, hần thực mong chờ vì có thể nhìn đến người kia lúc hần làm việc.

Lý Mộc Nhất biết trong lòng hần có gì đó nảy mầm, nhưng hần có thể chờ mong không? Vết thương kia đã không còn đau nữa, nhưng sẹo thì vẫn còn, hần cũng không biết chính mình có thể mong chờ gì hay không.

Quả nhiên chưa đến 11h30', Vưu lạc đã đến tìm hân: "Đại thúc, đi ăn cơm thôi". Thân ảnh Vưu Lạc cao lớn, đẹp trai xuất hiện ở cửa bộ phận kĩ thuật

"A, được, lập tức đến" Lý Mộc Nhất làm bộ thu thập một chút đồ vật này nọ, kỳ thật từ 10' trước hân cái gì cũng đã thu thập xong chờ Vưu Lạc

"Đại thúc, cùng Tam ca đi ăn cơm a?" đây là Vưu Ni

"Đại thúc với Vưu tổng cùng nhau đi ăn cơm sao?" đây là Trình Hạo

"Đại thúc, ách, hai ta cùng tuổi, Lý Mộc Nhất, cùng Vưu tổng đi ăn cơm a?" đây là Mai Á

"A, phải, là đi ăn cơm, các người muốn cùng đi không?" Lý Mộc Nhất vừa hỏi

"Tốt, tốt, vừa lúc ta cũng không đặt cơm" đây là Vưu Ni

"Thật tốt quá, ta vừa gọi điện đặt cơm người ta nói là qua 12h trở đi mới có thể đưa cơm đến" đây là Trình Hạo

"Àn, ta vừa vặn chấm dứt giai đoạn giảm béo, đi, cùng nhau đi" đây là Mai Á

Lý Mộc nhìn Vưu Lạc, phát hiện mặt hân trầm xuống không ít: "Ách, cái kia, ta, ta...." hân vội vã hướng Vưu Lạc giải thích

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất nghĩ, hẹn hò giữa trưa thế là ngâm nước nóng, quên đi, những người ở đây bình thường đối với Lý Mộc Nhất coi như chiếu cố, cùng nhau đi vậy

"Không có việc gì, đại thúc, liền cùng đi đi" Lý Mộc nhìn Vưu Lạc, nam nhân này vẫn đối với ta ôn nhu như vậy là tốt rồi

Lý Mộc một lòng buồn bực, hân cũng chỉ tùy tiện nói, thật sự chỉ là tùy tiện nói thôi a, như thế nào lại biến thành như vậy chứ, hân vốn chỉ muốn cùng Vưu Lạc đi ăn cơm thôi a!

Đối diện công ty có nhà hàng Trung Quốc có vài món ăn ngon, Vưu Ni nhìn đồ ăn trên bàn, nhú mày: "Như thế nào đều là đồ ăn chay a, ta hiện tại ăn như nào đây"

"Ngốc, đây đều là đồ Vưu tổng thích ăn, thế cũng không hiểu" Trình Hạo lặng lẽ cùng Vưu Ni kề tai nói nhỏ

"Đúng vậy, Tam ca ăn chay, xong rồi, đại thúc thông suốt, địa vị của Tam ca trong lòng đại thúc lại lên cao, hai chúng ta đều không thể so sánh được" Vưu Ni vô cùng tiếc hận nói

"Vô nghĩ, người sao có thể so sánh với Tam ca người" Mai Á nhìn hai người này cảm thấy buồn cười

Thời điểm ăn cơm, Vưu Lạc gấp cho Lý Mộc một đĩa thức ăn, Lý Mộc cũng gấp cho Vưu lạc một đĩa rau, làm ba người kia ngồi nhìn mà xấu hổ vô cùng, hai người này như ai còn nuốt trôi a.

Trở về công ty, Trình Hạo cùng Vưu Ni nói: "Về sau không bao giờ cùng bọn họ ra ngoài ăn cơm nữa, ngọt chết người, hiện tại đại thúc cùng Vưu tổng còn chưa có gì mà đã như vậy, đến lúc thực sự cùng một chỗ ta cũng không dám nghĩ đến"

"Đúng, đúng, về sau vẫn là đừng tìm hai người bọn họ ra ngoài ăn cơm" Vưu Ni phụ họa

Trở lại công ty, Vưu Lạc trực tiếp dẫn Lý Mộc đi vào phòng họp: "Vưu tổng, đây là muốn họp sao?" Lý Mộc vừa ngồi xuống vừa hỏi Vưu Lạc

"Đúng vậy, nửa tháng nữa công ty ta được mời tham dự một buổi triển lãm, cần họp nghiên cứu một chút"

"Kia, cái đó và bộ kĩ thuật không quan hệ, ta xin phép về trước". Lý Mộc Nhất muốn đi

"Đợi đã, đại thúc, người có nghĩ muốn đi xem không?"

"A, này, ta mà đi thì công việc phải làm sao a" Lý Mộc Nhất nghĩ thật muốn đi, trước kia hân đã nghĩ đi xem, chính là không có người mời hân đi, hân cũng không dám đề nghị với công ty, chỉ có thể ghen trong lòng

“Không có việc gì, lo liệu chuyện chuẩn bị cho triển lãm cũng không phải việc của ngươi, dù sao có chuyên gia phụ trách chuyện triển lãm, ngươi cũng nên thử đến đó một lần xem, coi như mở mang thêm kiến thức”

“Được” Lý Mộc Nhất nhanh chóng trả lời rồi trộm nhìn Vưu Lạc

Giờ họp buổi chiều, Lý Mộc đang ngồi ở bên người Vưu Lạc thì nghe thấy tiếng nói: “Đại thúc ngươi đang ngồi vị trí của ta a”

“A, thực xin lỗi Tiểu Ni, ta đã quên, ngươi hiện tại là thư kí của Vưu tổng hai ta đổi một chút”

Vưu Lạc nghe được, quay đầu sang Vưu Ni liếc mắt một cái, ý tứ là ngươi dám đổi thử xem

“Ách, không có việc gì, chngs ta không cần bàn bạc cái gì, ngươi cứ ngồi đi” Vưu Ni rất sợ Tam ca, nhất là chuyện nào có liên quan tới Lý Mộc Nhất, Tam ca nàng chuyện gì cũng dám làm

Rất nhiều người vụng trộm nhìn Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc, không rõ Vưu Lạc vì cái gì lại coi trọng người hoàn toàn không có chỗ dựa như đại thúc, đương nhiên bọn họ cũng chỉ dám nhìn và suy nghĩ trong đầu thôi

Thời điểm hội nghị sắp chấm dứt, điện thoại Vưu Lạc vang lên, Vưu Lạc nhìn điện thoại nhú mày, ấn từ chối rồi tiếp tục họp, chỉ chốc lát sau, điện thoại lại vang lên, hần thở dài đành đưa tay ấn nhận cuộc gọi: “Uy!”

“Tiểu Lạc a, ngươi làm gì mà không tiếp điện thoại của ta? Có phải cùng chị dâu làm chuyện xấu không a? Ha ha” Vưu Lạc nghĩ rằng Tiểu Ngải thật sự là tên phá hoại, đúng là miệng chó không thể phun ra ngà voi được.

“Ngươi có việc gì thì mau nói, đừng nói lời vô nghĩa với ta” Vưu Lạc tức giận nói

“Ta ở dưới lầu công ti ngươi, ngươi đang ở lầu mấy, ta lên tìm ngươi”

“Ngươi lên đây làm gì a?”

“Ta xem chị dâu được không, nhanh lên, đừng vô nghĩa, ở lầu mấy, nếu không ta liền ở đây hô to chị dâu!” Tiểu Ngải a, ngươi như vậy là đang trực tiếp uy hiếp Vưu Lạc a, về sau hần nhất định cho ngươi ăn đủ đau khổ

Này là chuyện bình thường, Vưu Lạc muốn mặc kệ hần, nhưng bây giờ còn chưa được, mình cùng đại thúc quan hệ còn đang ở giai đoạn chưa ổn định, không thể để xuất hiện vấn đề: “26”, nói xong trực tiếp dập máy

“Tiểu Ni, ngươi ra ngoài nhìn xem, Tiểu Ngải lên đây” Vưu Lạc quay đầu đối Vưu Ni nói

“Oa, tên tao bao này từ trước đến giờ cũng không đến đây, như thế nào hôm nay lại tự động thò mặt đến?” Vưu Ni a, ngươi nên nói nhỏ chút a, lời kéo mọi người đều nhìn về phía này rồi (thường chỉ những cô nàng hay làm dáng)

Tao bao, hần là nữ đi, chắc không phải là nam đi, mọi người bắt đầu YY

Vưu Lạc đề thấp thanh âm: “Ngươi muốn cho toàn thể giới đều biết chuyện a, lần trước ta cùng đại thúc ra ngoài ăn cơm tình cờ đụng Tiểu Ngải”

“Nguyên lai là như vậy a, ta đã nói rồi, hần như thế nào tự nhiên chạy đến đây, được rồi, ta ra ngoài nhìn xem” Vưu Ni xoay người đi ra khỏi phòng họp

“Vưu tổng” Lý Mộc nhìn về phía Vưu Lạc

“Không có việc gì, hôm trước ăn cơm gặp Tiểu Ngải, bây giờ hần đến đây” Vưu Lạc trả lời Lý Mộc Nhất

“Tiểu Ni thân ái, nhớ Tiểu Ngải ca ca hay không nha!” Tiểu Ngải nhìn đến Vưu Ni ở cửa chỉ hần, chỉ biết đây chắc chắn là ý của Vưu Lạc

“Ai ai, ta còn tưởng là ai a? không phải là Tiểu Ngải tao bao sao, như thế nào hôm nay sao lại nhàn nhả chạy đến đây a”

“Ta không phải lại đây thăm chị dâu thôi sao, chị dâu ở đâu a?”

“Người nói nhỏ một chút, đây tốt xấu gì cũng là công ty được không, Tam ca cùng đại thúc đang trong phòng họp”

“Có việc gì mà phải họp a?”

“Có kế hoạch tổ chức một cuộc triển lãm tranh”

“A, ta cũng phải đi, mau, Vưu Lạc đâu, nói với hắn ta cũng muốn vào” Tiểu Ngải khó nén được hưng phấn nói

“Đừng nói ta không nhắc người trước, người đi làm gì a? Người có khả năng gì mà đòi đi? Câu dẫn nam nhân a?”

“Người đừng quản ta có khả năng gì, tóm lại là ta muốn đi” kỳ thật Vưu Ni đoán một cái liền đúng ý định của hắn rồi

Tiểu Ngải không thiếu tiền, cùng Lý Khắc mở một trung tâm tập thể hình, chính hắn cũng là lão bản nhưng hắn lại không bao giờ tham gia hội nghị, triển lãm linh tinh gì đó, mỗi lần từ tầng trên nhìn xuống đều cảm thấy người thật nhiều, dạng gì cũng có. Một lần hắn nhìn thấy tại triển lãm có một người rất dễ nhìn, hắn liền đối với các triển lãm chảy nước miếng. Càng là triển lãm có quy mô, người sẽ càng nhiều hơn, hơn nữa quốc gia nào cũng có, không chừng chính mình có thể tìm thấy một người phù hợp.

Lúc này đã có cơ hội, nhất định phải nắm được đây là hắn tự thề với mình

“Vậy người nói với Tam ca đi, một lát nữa hội nghị sẽ kết thúc” Vưu Ni nhìn Tiểu Ngải đang dị thường hưng phấn, không rõ hắn làm sao lại như vậy.

Tiểu Ngải nhìn người trong phòng hội nghị đi ra, biết là đã xong liền khẩn cấp hướng phòng hội nghị vọt vào. Mọi người từ trong phòng hội nghị đi ra nhìn thấy Tiểu Ngải liền nghĩ tư thế này là vợ cả đến đánh ghen với vợ hai hay là đang tìm ông chồng ngoại tình để nào loạn đây a?

“Tiểu Lạc a, ta muốn đến triển lãm, người đem ta vào cùng đi” Tiểu Ngải còn chưa thấy mặt âm thanh đã truyền đến phòng họp

“Người đến làm gì, câu dẫn nam nhân?” Vưu Lạc lườm hắn

“Người cùng Vưu Ni thật đúng là người cùng một nhà mà. Người đừng quản, dù sao người cũng đem ta vào đi, chị dâu, người nói đỡ với Tiểu Lạc giúp ta đi, ta cũng muốn tới mở mang kiến thức một chút nha!” Tiểu Ngải chuyển hướng Lý Mộc Nhất

Lý Mộc sững sốt một chút, chị dâu? Đây là cách gọi gì vậy a?” Việc này không phải việc ta có thể quyết định, người vẫn là xin Vưu tổng đi”

Một tiếng chị dâu này quả nhiên làm cho Vưu Lạc cao hứng:” Được rồi, chuẩn bị ảnh chụp đi, ta làm cho người cái giấy chứng nhận hội viên”

“Woah ah, vạn tuế! Nam nhân của ta, ta đến đây!”

Lý Mộc Nhất trừng to mắt nhìn nam hài trước mặt:”Nam nhân?Không phải là mình tưởng tượng đi, mấy ngày hôm trước gặp hắn không phải nói là cũng nam nhân hèn hò rồi sao?”

Một thời gian sau ở hội triển lãm, Lý Mộc Nhất có thể được coi là người nhàn hạ đến chán ngấy bởi hắn không có việc gì. Bởi hắn thấy ngưng ngưng nên muốn hỗ trợ mọi người vài việc, tuy mọi người cũng không cần hắn hỗ trợ cái gì nhưng Vưu tổng đã lên tiếng ai cũng không thể nói gì

Lý Mộc vừa thấy nam hài chói mắt phía trước liền thấy sững sốt, tự hỏi không biết đứa nhỏ này đã làm gì với khuôn mặt của mình kia. Tiểu Ngải tự ý cảm thấy hôm nay hắn thật đẹp bởi hắn đã mất rất nhiều thời gian cùng công phu để trang điểm cho mình.

“Hắn muốn đi tham gia triển lãm hay muốn đi thi hoa hậu a?” Lý Mộc hỏi Vưu Lạc

“Đừng để ý đến hần, hần không thể dùng ánh mắt người bình thường mà đánh giá hiểu không?” Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất nhưng thực chất là nói cho Tiểu Ngải nghe

“Thiết, các người thì biết cái gì” Tiểu Ngải cũng không quản mọi người, mang theo giấy mời cứ thế đi vào

8. Chương 8: Tâm Dương Khó Nhịn

“Đại thúc, nhanh ra đây chụp cho ta một kiểu, trang phục truyền thống của dân tộc thiểu số thật xinh đẹp, về sau có thời gian nhất định phải đến nơi đó ngoạn một lần “ Trình Hạo đứng cạnh một cô gái mặc trang phục dân tộc thiểu số đồ thẩm chuẩn bị sẵn tư thế

“Đợi, đợi ta, ta cũng muốn chụp, chị dâu, chụp cho ta đẹp một chút” đây là Tiểu Ngải – ở đâu có náo nhiệt tất nơi đó sẽ có hần

“Được, cười một cái hô to cà đi” Đại thúc đây là khẩu hiệu từ bao giờ a? (cái này cũng giống kiểu kim chi hoặc là cheer khi người ta chụp ảnh ý mà ^^)

“Để ta xem, cho ta xem một chút” Tiểu Ngải vui vẻ chạy tới lấy máy ảnh trên tay Lý Mộc Nhất

“Ân, quả nhiên là xinh đẹp a, nếu như ta là người mặc bộ trang phục kia thì ảnh chụp này sẽ càng đẹp hơn” Tiểu Ngải, người thật sự là siêu cấp tự kỉ a

“Ha ha, thật sự là rất đẹp, Tiểu Ni đâu? Vừa rồi còn thấy đi tới đây, sao một hồi rồi mà còn không thấy người đâu?” Lý Mộc Nhất vừa nhìn mọi người qua lại tại phòng triển lãm vừa tìm bóng dáng Vưu Ni

“không biết lại chạy đi đâu chơi rồi” Trình Hạo người có tư cách gì nói người ta a, người không phải cũng chạy đến bên này sao

Vưu Ni cùng Trình Hạo lúc biết Lý Mộc Nhất muốn đến triển lãm cũng nhất định theo đến nói là muốn tới bảo hộ Lý Mộc Nhất. Vưu Ni nói:” Đại thúc chắc chắn là rất lâu rồi không tiếp xúc với nhiều người như vậy, nếu xảy ra chuyện gì xảy ra nhất định sẽ chịu thiệt, người lại không thể luôn ở bên người đại thúc không rời, đúng không, mà bên người đại thúc lại có Tiểu Ngải kia đi theo, thật sự là nghĩ thế nào cũng cảm thấy không an toàn mà”

Trình Hạo cũng nói:”Đúng vậy, đúng vậy, Tiểu Ngải kia a, nhìn mà xem, đem hần cùng đại thúc đặt cùng nhau ta cũng cảm thấy không yên tâm, vẫn là để ta và Vưu Ni ở bên đại thúc đi”

Vưu Lạc cảm thấy hai người nói có đạo lý. Tiểu Ngải đến đó nguyên nhân chính là muốn tìm nam nhân hy vọng có thể làm nên một câu chuyện tình yêu đẹp như trong tiểu thuyết, đến lúc đó vạn nhất hần tìm được một nam nhân vừa ý khẳng định sẽ không nói hai lời liền ném đại thúc ra sau đầu mà đi theo người kia

Kỳ thật Vưu Lạc biết Vưu Ni cùng Trình Hạo đến đó để chơi là chính nhưng vẫn cảm thấy đem đại thúc giao cho hai người họ so với Tiểu Ngải thì chắc chắn sẽ khiến hần yên tâm hơn một chút

Cho nên hiện giờ tại đây lẽ ra phải có bốn người đang quay cuồng, bắt quá chẳng biết Vưu Ni đi đâu rồi

“Chúng ta đi tìm nàng xem” Lý Mộc Nhất quay đầu nói với hai người kia

“Đại thúc, hội trường lớn như vậy biết đi đâu tìm nàng a? Hay là chúng ta gọi điện hỏi xem nàng đang ở đâu rồi cùng đi tìm” Tiểu Ngải coi như có lúc thông minh đột xuất

“Tiểu Ni, người đang ở đâu? Nga, đã biết, vậy đi, chúng ta trở về” Lý Mộc ngắt điện thoại

“Đại thúc, Tiểu Ni đi đâu?”

“Nàng nói đói bụng, đang ở đại sảnh định về công ty ăn cái gì đó” Lý Mộc vừa nói vừa hướng phía đại sảnh hội trường đi

“Thiết, ta khẳng định là Tiểu Lạc bảo Tiểu Ni làm như vậy, từ sáng đến trưa không được gặp đại thúc hẳn nhất định muốn phát điên” Tiểu Ngải cùng Trình Hạo ở phía sau đại thúc nói

“Khẳng định là như vậy, nếu Vụ tổng có thể một mình ở bên bồi đại thúc thì đã không để ta cùng Tiểu Ni đến đây”

Hai người ở phía sau vừa lải nhải, lăm bằm vừa đi theo, nhìn Lý Mộc Nhất vội vàng trở về, xem ra đại thúc cũng đang gấp gấp trở về gặp Tiểu Lạc a!

Trở lại đại sảnh mọi người đã bắt đầu nghiên cứu xem bữa trưa ăn gì, Lý Mộc cảm thấy trong hội trường này thật sự là quá nóng, luôn ở trong phòng điều hòa. Vụ Lạc vừa thấy liền hỏi: “Đại thúc, người muốn ăn gì?”

“Ăn gì cũng được, người hỏi mọi người đi, chúng ta cái gì cũng không làm, bọn họ mới là người vất vả mà” Lý Mộc vừa nhìn những người phải làm việc trong triển lãm vừa nói

“Ta nhớ rõ gần đây có nhà hàng Tất Thắng, chúng ta tới đó ăn sau đó trở về, được không?” Vụ Lạc nghĩ bên trong nhà hàng khẳng định mát mẻ hơn rất nhiều, để đại thúc mát mẻ chút cũng có thể nghỉ một lát

“Đi thôi, người nói đi đến đâu thì liền đến đó đi” Lý Mộc cảm thấy chỉ cần là Vụ Lạc nói thì đều đúng

“Ta cũng đi” Tiểu Ngải đã sớm nhìn thấu tâm tư cẩn thận của Vụ Lạc

Vụ Lạc xem tình huống này khẳng định là mấy người này đều sẽ đi theo. “Đi thôi” hô to để gọi Vụ Ni cùng Trình Hạo, bốn người cùng hướng nhà hàng Tất Thắng đi

“Woah, nhà hàng Tất Thắng a, ta còn nghĩ trưa nay phải ăn cơm hộp chứ” một vị nhân viên làm việc trong triển lãm nói. Hắn vừa nhìn đến cơm hộp của mình thực sự là nhìn đã khó nuốt đến đời mạng a!

(Tử Mộc: Hội trường hiệp hội cơm hộp, Tử Quý, hơn nữa chết vì ăn)

“Vô nghĩa, người không thấy có Lý Mộc Nhất ở đây sao, nếu không thì người cũng chỉ ăn cơm hộp thôi người chính là được hưởng sái từ Lý Mộc Nhất đi” thiết, các người không phải đều hưởng sái từ người ta sao

Ra đến cửa hội trường triển lãm cư nhiên gặp Lục Diêm, Trình Hạo thật cao hứng

“Diêm, sao ở nơi này cũng có thể gặp được người. Người tới đây làm gì a?” Trình Hạo vội kéo Lục Diêm vui vẻ nói

“Ách, Trình Hạo người sao lại quen biết Diêm a?” Tiểu Ngải xem tình hình này cảm thấy quan hệ của hai người này thật không đơn giản

Vụ Lạc nheo mắt đánh giá Lục Diêm, Lục Diêm sao?

Lục Diêm cũng đánh giá Lý Mộc Nhất ở Vụ Lạc, sau đó hai người đồng thời lộ ra thần sắc thần nhiên. Chính là trong lòng Lục Diêm vẫn chấn kinh một phen, không nghĩ tới Vụ Lạc một phát ra tay liền dụ dỗ được người ta

“Đến mua một vài thứ, người sao lại ở đây?” Lục Diêm nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng của Trình Hạo

“Công ty chúng ta đến tham gia triển lãm a”

“Dừng, các người coi ta không tồn tại sao? ta đang hỏi Diêm vì sao quen biết Trình Hạo?” Tiểu Ngải xoa thắt lưng về mặt mắt húng

“Người quen biết Diêm?” Trình Hạo quay đầu hỏi Tiểu Ngải

“Đâu phải mình ta trừ người cùng chị dâu ra thì chúng ta đều biết hắn, mà thực ra là quen biết thật nhiều năm ấy chứ! Đúng không Tiểu Lạc, Tiểu Ni?”

“Nga, là vậy sao?” Trình Hạo không hiểu vì sao trong lòng có điểm mất mát

“Ta và Tiểu Hạo cũng đã quen nhau thật lâu đi, học trưởng đại học của hắn là bằng hữu của ta, ngẫu nhiên gặp nhiều lần liền quen biết Tiểu Hạo, chỉ là không nghĩ tới Tiểu Hạo làm việc trong công ty của Tiểu Lạc. thể còn người, cũng không phải nhân viên trong công ty Tiểu Lạc, người chạy đến đây làm gì?”

“Tìm nam nhân” Vưu Lạc bình tĩnh trả lời Lục Diêm

Những người xung quang nghe được bọn họ đối thoại đều đem ánh mắt chuyển lên người Tiểu Ngải

“Hứ một đám không hiểu biết” Tiểu Ngải giống như một con khổng tước cao ngạo, xoay người thẳng hướng nhà hàng Tất Thắng mà đến

Lý Mộc sững sốt nhìn con phượng hoàng cao ngạo đang đi vào nhà hàng Tất Thắng nghĩ có một ngày chính mình cũng sẽ trở nên như vậy, không ngại người khác suy nghĩ cái gì chỉ vì mình mà sống, sau đó nói với mọi người mình là đồng tính luyến ái, thế thì đã sao

Thời gian ăn cơm trưa người đến đây thực sự không ít, may mắn là đa số mọi người đều là thương nhân tham gia triển lãm nên mang cơm ra ngoài, bằng không bọn họ nhất định sẽ phải đứng ăn

Trình Hạo giới thiệu Lý Mộc Nhất với Lục Diêm, cuối cùng còn cố ý nói thêm một câu, đây là đại thúc ra từng nhắc đến với người

Lục Diêm chọn mi, còn tưởng là thức thúc thôi, thì ra thực sự là đại thúc a!

Lục Diêm nhìn Lý Mộc Nhất, trừ bỏ bộ dạng xinh đẹp ra thật sự là không có gì đặc biệt, người này sao? Lục Diêm nhìn về phái Vưu Lạc, thảo nào Vưu Lạc thật lâu cũng không đi tụ họp cùng bọn họ thì ra là thế. Xem ra Tiểu Lạc thực sự là trầm luân trong bể tình rồi a, không biết Vưu Ly có biết không về sau nhất định sẽ có kịch hay để xem ha ha

Vưu Lạc thấy Lục Diêm nhìn về phái mình, liền dùng hình khẩu:”Của ta”

Lục Diêm trong lòng cảm thấy buồn cười, Tiểu Lạc này gặp được người mình thích cũng trở nên cẩn thận a. Sau đó quay đầu nhìn Trình Hạo ở một bên một tay thì cầm đũa gà nhét vào miệng một tay cầm đĩa cuốn mì Ý nở nụ cười, chính mình cũng phải thật cẩn thận a

Lấy giấy ăn nhẹ nhàng lau khéo miệng Trình Hạo bị đồ ăn dính lên:” Ăn từ từ nhìn xem người biến thành cái dạng gì rồi, cũng không ai ăn mất của người” Lục Diêm vừa nói vừa lau

“Vừa rồi còn không thấy đói, vừa thấy đồ ăn liền cảm thấy thật đói, Diêm, người cũng ăn đi” Nói xong cũng đem một cái đũa gà hướng miệng Lục Diêm đưa đến

“Ta nói hai người các người có để ý đến người khác không a, định không cho người ta ăn sao? Vưu Ni oán giận đứng lên, Mấy người này ăn một bữa cơm cũng phải khoe khoang ân ái, thật sự là đầu nhúng nước

“Chúng ta làm sao?” Trình Hạo không rõ cho nên quay đầu nhìn về phía Lục Diêm, hẳn thật sự không thấy gì a, bình thường hai người khi ra ngoài ăn cơm với nhau cũng đều như vậy mà

Lục Diêm liếc mắt nhìn Vưu Ni:”Tiểu Ni a, nếu không ta gọi Lý Khắc đến đi” Lục Diêm lấy điện thoại ra chuẩn bị gọi

“Dừng, dừng lại, ta không nói nữa là được đi” Vưu Ni trong lòng kêu rên, tại sao mọi người đều khi dễ ta a, đại thúc đã không thể khi dễ, hiện tại đến cả Trình Hạo cũng không thể a

Quay đầu nhìn Tiểu Ngải đang hăng hái chiến đấu với đồ ăn, quên đi, tiểu tao bao kia cũng không thể khi dễ, bằng không chính mình cũng không thể yên ổn với hắn

Lý Mộc vừa nhìn đến tình trạng giữa Lục Diêm cùng Trình Hạo cũng hiểu được chuyện gì đó liền quay đầu nhìn về phía Vưu Lạc, Vưu Lạc nhẹ nhàng gạt đầu coi như tán thành ý nghĩ của Lý Mộc Nhất

Cơm nước xong, mấy người ngồi ở nhà hàng nghỉ ngơi một hồi:”Tiểu Lạc, gần đây sao không thấy nhị ca bọn họ?”

Vưu Lạc trong lòng có tiếng chuông cảnh báo thật lớn vang lên:”Nga, nhị ca cùng Mục ca đi Bắc Kinh thăm đại ca, chưa biết khi nào trở về”

“Như vậy a” Lục Diêm cười đến giống một con hồ ly giả hoạt

“Thì ra là thế, thảo nào chuyện lớn như vậy mà hai người cũng không thấy động tĩnh gì” Tiểu Ngải bày ra biểu tình hiểu rõ

“Đi thôi, trở về nhanh lên nếu không nhân viên đang làm việc đều chết đói” Vưu Ni nhìn tên nam nhân đang mang ý xấu kia lắc đầu nghĩ nếu Mục ca cùng nhị ca trở về hẳn sẽ rất náo nhiệt

“Tam ca, người phải nhanh chân nhanh tay lên a, ta thấy Tiểu Ngải cùng Diêm ca đang muốn bày chuyện xấu, nếu nhị ca trở về thì sẽ có phiền toái rất lớn ni” trên đường trở về Vưu Ni thấp giọng nói bên tai Vưu Lạc

“Triển lãm chấm dứt” Vưu Lạc cho Vưu Ni bốn chữ, kéo đại thúc bước nhanh về phía trước

Lục Diêm không có giấy mời đành mất 50 đồng mua vé đi vào. Vưu Lạc nhìn tình huống này hướng quản lý triển lãm phân phó vài câu liền cùng mọi người xem triển lãm, Vưu Lạc không ngại nhiều người ồn ào nhưng Lý Mộc Nhất sẽ ngại, chỉ cần có thể bồi đại thúc là được nhất là trong tình huống này, cả Tiểu Ngải và Lục Diêm đều ở đây, chính mình phải thời thời khắc khắc canh giữ bên người đại thúc mới có thể yên tâm

Nghĩ đến nhị ca nếu biết mình yêu một nam nhân hẳn liền thấy đau đầu, nhớ năm đó, chuyện của nhị ca cùng Mục ca hẳn cũng nhúng tay vào không ít a

Chiều đèn, Tiểu Ngải phát hiện một thương nhân Nhật Bản tham gia triển lãm, Nhật Bản a, quê hương của đam mỹ a haha

Liền đem kéo mọi người sang bên kia, đến gần đại sảnh của hội trường:” Đi nhanh lên sang bên kia xem một chút”

Lý Mộc thấy đến gần người Nhật bản liền hỏi:”Tiểu Ngải, người biết tiếng Nhật sao?”

“Đương nhiên là biết rồi, Tiểu Ngải ta là ai chứ!” Tiểu Ngải ở giữa hội trường ngo đầu ngo tây

“Vậy người nói hai câu chúng ta nghe thử a” Vưu Lạc rất hiểu biết cái người ngay cả tiếng Trung còn chưa rõ hết này

“Thiết, cho các người nghe thử, khụ khụ, tử lap tử lap, bát dất nha lộ, tát hữu lai lap, yêu người yêu người, này nọ này nọ. Thế nào? Cũng không tồi đi” Tiểu Lạc thật đắc ý bình thường xem nhiều AV thật sự là có chỗ dùng được rồi (thực sự là không biết giải quyết thế nào với câu tiếng Nhật của anh ý, ai biết giúp mình với > <) 2=“” giây=“” sau=“” mọi=“” người=“” òa=“” lên=“” một=“” trận=“” cười=“” dữ=“” đội:”tiểu=“” ngải=“” a,=“” người=“” thật=“” sự=“” rất=“” có=“” tài,=“” rất=“” bội=“” phục=“” người,=“” haha....”=“” trình=“” hạo=“” người=“” đến=“” cả=“” người=“” ngã=“” vào=“” lục=“” diêm=“” lục=“” diêm=“” ômtrình=“” hạo=“” cười=“” đến=“” sắp=“” đổ,=“” cũng=“” vui=“” vẽ=“” đến=“” không=“” khép=“” miệng=“” lại=“” được=“” nhưng=“” hẳn=“” cao=“” hứng=“” là=“” bởi=“” trình=“” hạo=“” ngã=“” vào=“” trong=“” lòng=“” mình=“” “người=“” là=“” đồ=“” thiếu=“” văn=“” hóa,=“” thật=“” sự=“” là=“” dọa=“” người,=“” đừng=“” nói=“” ta=“” quen=“” biết=“” người=“” vưu=“” ni=“” vẽ=“” mặt=“” ghét=“” bỏ=“” nhưng=“” vẫn=“” không=“” nhin=“” được=“” cười=“” “vưu=“” tổng,=“” bọn=“” họ=“” làm=“” sao=“” vậy?”=“” vưu=“” lạc=“” nhìn=“” lý=“” mộc=“” nhất=“” không=“” có=“” phản=“” ứng=“” môi=“” ẩm=“” áp=“” dấn=“” sát=“” vào=“” tai=“” hẳn:”người=“” ngẫm=“” lại=“” hai=“” từ=“” tiểu=“” ngải=“” nói=“” cuối=“” cùng=“” xem”=“” lý=“” mộc=“” bị=“” nhiệt=“” khí=“” thở=“” ra=“” biến=“” thành=“” ngựa=“” ngựa=“” sau=“” đó=“” lại=“” nghĩ=“” đến=“” lời=“” tiểu=“” ngải=“” vừa=“” nói,=“” 3=“” giây=“” sau=“” lý=“” mộc=“” nhất=“” mặt=“” đỏ=“” phùng=“” phùng=“” khiến=“” người=“” ta=“” nhìn=“” đến=“” liền=“” có=“” xúc=“” động=“” muốn=“” cần=“” một=“” ngum=“” lý=“” mộc=“” không=“” biết=“” là=“” vì=“” tiểu=“” ngải=“” nói=“” sai=“” hay=“” vì=“” độ=“” ẩm=“” của=“” vưu=“” lạc=“” làm=“” cho=“” hẳn=“” tâm=“” dương=“” khó=“”>

9. Chương 9: Tiểu Hạo Hạnh Phúc

Vưu Lạc phát hiện tại thời điểm hội nghị thường kỳ Lý Mộc Nhất thường dùng ánh mắt không hiểu nhìn mình chằm chằm nhưng chỉ cần ánh mắt của hắn cùng Lý Mộc giao nhau thì người kia sẽ lập tức chuyển

tầm mắt đi nơi khác

Vưu Lạc không rõ Lý Mộc Nhất là làm sao vậy, chính Lý Mộc Nhất cũng không hiểu được mình đây là bị sao vậy. Nói đi nói lại thế nào hẳn cũng là người từng trải, nên mơ hồ cảm nhận mình sắp sửa rơi vào trầm luân một lần nữa nhưng chính mình đã đáp ứng ba ba sẽ không tìm nam nhân nữa, hơn nữa nghĩ đến những chuyện đã qua hẳn lại không biết nên làm thế nào bây giờ

“A, quên đi, đi bước nào hay bước đó, không cần nghĩ nhiều như vậy”.

“Đại thúc, cái gì đi bước nào hay bước đó, ngươi muốn đi đâu a?” Vưu Lạc đi theo sau Lý Mộc Nhất nghe thấy liền tiến lên hỏi

“A, Vưu tổng, không...không có việc gì, bọn họ đâu?” Lý Mộc vừa quay đầu lại không thấy những người khác

“Bọn họ đều hướng đại sảnh đi trước rồi, đi thôi, hai ta cũng đến đó” Vưu Lạc lôi kéo Lý Mộc Nhất hướng đại sảnh đi. Lý Mộc Nhất không cự tuyệt, độ ẩm của Vưu Lạc theo ngón tay truyền sang tay Lý Mộc Nhất rồi vào trong người, hòa vào cơ thể, Lý Mộc Nhất mặt đỏ hồng, cúi đầu, tùy ý Vưu Lạc kéo mình đi

Vừa tiến vào đại sảnh, liền phát hiện rất nhiều người đang vây quanh một cái camera quay toàn bộ khu triển lãm:” Đại thúc, khu B nhiều người lắm, chúng ta đi xem đi”

“Được!”

Hai người đến gần mới biết thì ra là một công ty đang tổ chức tuyên truyền quảng cáo hấp dẫn ánh mắt mọi người. Trên khán đài là bốn người mẫu xếp thành một hàng trong đó còn có một cô gái ngoại quốc, từng cô gái đều mặc quần rất ngắn thân trên mặc áo lót màu sắc khác nhau, quần áo đều thực ngắn, lộ ra từ phần eo xuống dưới

“Ai, chị dâu, các người lại đây xem, eo thật nhỏ nha, chắc chắc đáng người thật đúng là chuẩn nha, đáng tiếc hình như trên mặt bị bôi thuốc phải không?” Tiểu Ngải kéo Lý Mộc Nhất chỉ về phía một người mẫu mặc quần áo màu xanh nói

“Tiểu Ngải, người bị cận thị sao?” Lý Mộc hỏi

“A, đại thúc, sao ngươi biết ta cận thị a” Tiểu Ngải thấy thật kỳ quái mình hình như không cùng đại thúc đề cập qua chuyện này mà. Hẳn cũng không đeo kính trước mặt đại thúc bao giờ đi.

“Nói người gốc còn không thừa nhận, phiền ngươi nhìn cho rõ, người ta gọi đó là nghệ thuật Painted Skin. Đầu là trực tiếp vẽ trên người, những gì ngươi xem không phải quần áo thật vậy người nói xem trên mặt người ta có phải là đang bôi thuốc không?” Lục Diêm nhìn Tiểu Ngải vẽ mặt trên tức.

“Diêm, người sao lại như vậy a, biết rõ người ta cận thị còn cố ý khi dễ ta, hừ!” Khổng tước kiêu ngạo hiện tại thực buồn bực

“Đại thúc đẹp không?” Vưu Lạc hỏi Lý Mộc Nhất đang nhìn chăm chăm vào Lý Mộc Nhất

“Ân rất đẹp mắt” Lý Mộc Nhất một bên trả lời vấn đề Vưu Lạc một bên suy nghĩ thứ này thì phải làm thế nào để tẩy a, da có thể bị làm hỏng hay không? Hiện tại con người kiểm tiền thực không dễ dàng mà!

Vưu Lạc mắt húng, phi thường mắt húng, có điểm đổi hỏi:”So với ta còn đẹp hơn?”

Lý Mộc quay đầu lại nhìn vẻ mặt mắt húng của Vưu Lạc, phốc một tiếng nở nụ cười:”Ngươi muốn so với bọn họ sao?”

“Ha ha, Tiểu Lạc ghen tị a!” Tiểu Ngải cười ha hả

Khuôn mặt tuần tú của Vưu Lạc đỏ lên, chính mình cũng biết thật ngượng ngùng, ha ha cười gượng hai tiếng

“Ta suy nghĩ thứ này hình như là sơn hóa chất, làm thế nào để tẩy đi, có thể làm da cháy phỏng hay không, người mẫu ở trên sân khấu nhìn có vẻ thật mỹ lệ nhưng thật ra kiểm tiền thật vất vả a!”

Lý Mộc Nhất thản nhiên nói

Vưu Lạc nghe được lời Lý Mộc Nhất noi, khoe miệng giơ lên biến thành một độ cong xinh đẹp, đại thúc tuy không nói rõ nhưng là đang lấy một phương thức khác để giải thích cho mình. Ha ha.

Tổ chức triển lãm là ở trung tâm hội trường, kỳ thật cửa ra vào hội trường là đi cùng khách sạn Hoa Kỳ từ hội trường tổ chức triển lãm đến khách sạn chỉ mất không đến 2 phút đi bộ. Cho nên ở ngày triển lãm thứ ba, mọi người liền nhìn thấy Tiểu Ngải bị một nam nhân kéo đến khách sạn Hoa Kỳ đặt phòng

Buổi sáng hôm sau, thời điểm mọi người đều chuẩn bị xong Tiểu Ngải còn không đến, Lý Mộc Nhất có điểm sốt ruột: "Vưu tổng, Tiểu Ngải sao còn không trở về a, liệu có chuyện gì xảy ra với hắn không?" Lý Mộc Nhất lo lắng hỏi

"Đại thúc, ngươi cứ yên tâm đi, chưa đến chiều tên *** đằng kia sẽ không trở về" Vưu Ni rất hiểu biết Tiểu Ngải, tuy rằng người này thật sự tạo bao nhiêu vẫn thực sự để ý ánh mắt của mọi người, không thể dùng ánh mắt của người bình thường mà nhìn hắn. Hiện tại việc đồng tính luyến ái công khai yêu đương cũng không có gì là quá bất ngờ, cũng không bị nhiều người kì thị như trước, hắn không làm đến thời điểm trời đen kịt mới là lạ.

Quả nhiên khoảng 4 giờ chiều, Tiểu Ngải xuất hiện, hắn đầu tiên gọi cho Vưu Lạc sau đó lập tức đến nơi tìm bọn họ

Lý Mộc vừa thấy Tiểu Ngải từng bước xuất hiện trước mặt mọi người: "Tiểu Ngải, thân thể ngươi không có việc gì đi?" Lý Mộc quan tâm hỏi

"Ai da, giờ thì thích đi, mệt đau không?" Lục Diêm nhìn Tiểu Ngải vẻ mặt như sói đói vô cùng khinh thường

"Này không phải chuyện các ngươi có thể hiểu được" Tiểu Ngải vừa nói vừa dùng đầu lưỡi liếm liếm môi

"Xem ngươi ý xuân trên mặt còn chưa tan hết, sao không trở về làm tiếp một ngày nữa a"

"Tiểu Ni, ngươi nghĩ rằng ta không muốn trở về a, chẳng qua là triển lãm kết thúc, người ta phải đi về thôi" Tiểu Ngải vẻ mặt tiếc hận

"Đi thôi" Vưu Lạc lôi kéo Lý Mộc Nhất hướng triển lãm công ty đi

Tiểu Ngải vô cùng bị ai phát hiện chính mình đã trở thành trò cười cho mọi người, Vưu Ni lúc ở công ty đã đem mấy câu tiếng Nhật của mình nói với nhân viên công ty, kết quả mọi người vừa thấy hắn liền cười thành một đoàn

Tiểu Ngải trong lòng sinh khí a, nghĩ thế nào cũng phải nghĩ biện pháp lấy lại mặt mũi

Triển lãm diễn ra trong 5 ngày rốt cục đã xong, Vưu Lạc lấy danh nghĩa công ty mời mọi người ăn cơm đương nhiên không có Lục Diêm cũng không có Tiểu Ngải

Lý Mộc Nhất có ý định đến bàn nhân viên trong ngành của mình ngồi nhưng hắn lại bị Vưu Lạc kiên quyết kéo đến ngồi bên người. Lý Mộc cảm thấy không thoải mái, một bàn này trừ bỏ Vưu Lạc, Vưu Ni cùng Mai Á còn có quản lý các ngành khác, chính hắn một nhân viên nhỏ nhoi lại ngồi ở đây thực sự là không thích hợp.

"Vưu tổng, ta nghĩ là mình nên trở lại bàn kia thì hơn" Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng kéo góc áo Vưu Lạc thấp giọng nói.

"Làm sao vậy, không thích ngồi cạnh ta sao?" Vưu Lạc vẻ mặt thất vọng.

"Không phải, ta ngồi bàn này không thích hợp lắm!".

"Ai nói thế" Vưu Lạc cố đề cao thanh âm.

Lý Mộc thấy có nhiều người muốn quay đầu nhìn liền lôi kéo Vưu Lạc: "Không có, ai nha, người nói nhỏ chút không được sao? Mọi người đều nhìn qua đây rồi!" Lý Mộc Nhất có điểm ngượng ngùng.

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc không tự giác hướng mình làm nũng thật cao hứng.

Cúi đầu dán sát vào tai Lý Mộc Nhất: "Người để ý đến người ta làm gì, có ta ở đây, ai dám nói cái gì, chịu khó ngồi một lát ta liền mang người đi. Buổi tối đã hẹn Lục Diêm cùng Tiểu Ngải ta mang người đi chơi được không?".

"Được" Lý Mộc Nhất mặt đỏ hồng, vô ý thức gật đầu đáp ứng Vưu Lạc.

"A, con gái lớn không thể giữ a!" Vưu Ni ở bên cạnh lắc đầu, nhìn tình huống kia biết một con ngựa Lý Mộc Nhất sẽ ra đi.

"Câm miệng" Vưu Lạc quay đầu trừng Vưu Ni.

Lý Mộc Nhất cắn môi, mặt càng đỏ hơn. Vưu Ni lè lưỡi cười khê, không lên tiếng.

"Đại thúc, đừng để ý đến nàng lát nữa ta gọi Lý Khắc đến đón nàng".

"A, đừng nha, Tam ca, ta sai lầm rồi tax in lỗi không được sao? Thật là chỉ biết lấy hấn ra dọa ta" một bộ dáng tiểu cô nương ủy khuất.

Lại ngồi một lát, Vưu Lạc quay đầu hướng Mai Á nói vài câu kéo Lý Mộc Nhất đi.

"Tam ca, đợi ta với" Vưu Ni chạy theo.

"Mai tổng giám, Vưu tổng cùng nhân viên kỹ thuật kia là...." Thấy hai người bọn họ đã đi, một người hỏi Mai Á.

"Đừng hỏi nhiều, biết nhiều mau chết, chỉ cần nhớ rõ đừng khi dễ Lý Mộc Nhất là được bằng không Vưu tổng có làm ra chuyện gì ta cũng không thể biết rõ" Mai Á nhìn những người trên bàn này đều là cấp quản lý cũng đã nhiều ít tra tư liệu về Lý Mộc Nhất đi

Vưu Lạc lái xe mang theo Vưu Ni cùng Lý Mộc đến Coco Bar, đến nơi đã thấy Lục Diêm cùng Tiểu Ngải đã ở đó.

"A, Tiểu Hạo đến lúc nào vậy, sao ta không nghe nhắc đến? Lý Mộc vừa đến đã thấy Trình Hạo ở đây có điểm kỳ quái.

"Ha ha đại thúc, tan tầm Diêm liền tới đón ta, ta liền đi luôn".

"Nga, thảo nào không thấy người" Lý Mộc nhớ lại bữa ăn hình như không thấy Trình Hạo.

"Đại thúc, lại đây ngồi" Lý Mộc đi đến ngồi bên cạnh Vưu Lạc.

"Tiểu Ni, sao người không nhận điện thoại của ta, ta nghĩ người có chuyện" Lý Khắc đột nhiên xuất hiện đem Vưu Ni ôm chặt trong lòng.

"Biến" một cước hướng Lý Khắc đá bắt quá không có một chút sức nào, Lý Khắc vẫn gắt gao ôm Vưu Ni.

"Nói, là ai hãm hại ta, sao không ai nói cho ta biết là hấn sẽ đến" Vưu Ni tức giận nhìn đám người.

"Bảo bối, đi thôi, đừng quấy rầy người khác nói chuyện yêu đương" Lý Khắc đem Vưu Ni ôm lấy hướng bên ngoài đi ra, mới đi được hai bước lại quay lại.

"Tiểu Lạc a, quên không nói cho người, ca ca ta gọi điện nói ngày mai sẽ cùng chị dâu trở về".

Vưu Lạc sững sốt một chút: "Đáng chết" dụi tắt điều thuốc trên tay.

"Làm sao vậy, người không sao chứ?" Lý Mộc Nhất có điểm lo lắng nhìn khuôn mặt nhăn nhó có Vưu Lạc.

"Không có việc gì, đại thúc, người muốn uống cái gì" Vưu Lạc quay đầu nhìn về phía Lý Mộc Nhất với vẻ mặt ôn nhu.

Lý Mộc vừa thấy thần sắc Vưu Lạc như vậy liền hoảng hốt: "A, nước là tốt rồi".

"Ai, chị dâu đến quán bar làm gì có ai uống nước a! không được không được phải uống rượu" Tiểu Ngải hóng đến.

"Ta không uống được rượu vừa uống liền say thật sự không thể uống" Lý Mộc Nhất quay đầu hướng Vưu Lạc cầu cứu.

“Lấy nước cho hần, hần không uống được rượu”.

“Thiết, người tránh ra một bên đi, ta nói cho người biết a, nam nhân không biết uống rượu sẽ thực dễ bị người lừa mất” Tiểu Ngải a, đây là nói con gái đi.

“Ta cũng sẽ không uống rượu, Diêm không cho ta uống hần nói uống rượu không tốt cho thân thể, đúng không Diêm?”.

“Đúng” Lục Diêm một phen ôm chặt Trình Hạo đem hần kéo vào lòng nhẹ nhàng hạ xuống trán một cái hôn.

“Diêm” Lục Diêm nhìn tiểu tử mị nhân như tơ ngữa đầu về phía mình, trong lòng liền ai thán, ta cần thật nhiều định lực thì mới có thể khống chế được xúc động hung hăng hôn người a.

Lục Diêm tiến đến bên tai Trình Hạo:”Bảo bối, nếu người lại câu dẫn ta, có khả năng ta sẽ lập tức kéo người vào phòng vệ sinh nga, ta sắp nhìn không được nữa rồi”.

“Diêm, người....chán ghét” Trình Hạo hờn dỗi dùng nắm tay nhẹ nhàng đánh vào ngực Lục Diêm, định từ trong lòng hần giấy ra.

Lý Mộc sững sốt, đây không phải là quá nhanh đi. Mấy hôm trước còn....

Vưu Lạc thấy Lý Mộc ngốc lảng:”đúng là có hơi nhanh nhưng hần thực hạnh phúc, đây chính là điều hần muốn không phải sao?”.

Lý Mộc nhìn hướng Vưu Lạc, Vưu Lạc nói tiếp:”buổi tối hôm nay đến đây chính là đề xuất của Lục Diêm, nói là muốn chúc mừng một chút, người chỉ cần thành tâm chúc phúc hần là tốt rồi, đúng không?”.

“Ân” Lý Mộc Nhất gật đầu, nhìn Trình Hạo từ trong lòng Lục Diêm đi ra, kéo Trình Hạo lại:”Tiểu Hạo, người hạnh phúc không?”.

“Đại thúc, ta không phải hạnh phúc mà là phi thương phi thương hạnh phúc, hạnh phúc đến nỗi ta cũng không biết phải biểu đạt thế nào, ta thực mê man cũng thực do dự nhưng nhân sinh chỉ có ngần ấy năm ta đã nghĩ sẽ một mình trải qua cuộc sống nhưng ta lại gặp Diêm. Ta chỉ nhìn hần hiền thấy vui vẻ, không thấy sẽ lại nhớ hần ban đầu ta còn ngốc đến nỗi nghĩ tình cảm mà mình đối với hần là bằng hữu nhưng ta sai lầm rồi, nhìn thấy hần ôn nhu với người khác ta thực sinh khí, ta thực bối rối, ta không rõ tại sao mình lại như vậy, ta cũng không phải con gái. Sau đó ta dụng tâm suy nghĩ rốt cuộc là đang xảy ra chuyện gì, tại sao ta lại như vậy”.

Nói xong Trình Hạo nhìn về phía Vưu Lạc cùng Lục Diêm đang nói chuyện:” Về sau ta hiểu được ta đã yêu Diêm, hần bá đạo, ôn nhu, săn sóc, quan tâm, tất cả tất cả đều làm cho ta mê muội sau đó ta hiểu được nơi nào có Diêm nơi đó chính là hạnh phúc của ta”.

Lục Diêm quay đầu nhìn về phía này, tình yêu nồng đậm trong mắt đều là hình ảnh Trình Hạo.

“Đại thúc, ta tin tưởng những chuyện người từng trải qua khiến người trở thành như bây giờ nhưng mọi chuyện đều đã qua rồi không phải sao? tất cả mọi người đều thấy rõ ràng Vưu Lạc đối với người như thế nào, trong lòng người cũng đã thật rõ ràng không phải sao? Bi thương cũng tốt, vui vẻ cũng tốt, hạnh phúc cũng tốt, tất cả đều có thể lựa chọn chỉ cần người muốn người sẽ hạnh phúc”.

Lý Mộc nhìn Vưu Lạc đang nói chuyện phiếm cùng Lục Diêm, cả người đều tỏa ra hơi thở nam tính mê người, làm cho mọi người đều đổ kị với hần. Nam nhân xuất sắc như thế chính mình có thể có được sao?.

10. Chương 10: Nay Đại Thúc, Ta Thích...

Vưu Lạc không biết Lý Mộc Nhất cùng Trình Hạo nói với nhau cái gì, chính là sau khi Lý Mộc Nhất cùng Trình Hạo tán gẫu xong luôn nhìn về phía mình

Hắn nhìn đồng hồ thấy trời đã khuya liền cùng Lục Diêm nói một câu tạm biệt rồi đi qua tìm Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, đi thôi, ngày mai còn phải đi làm” Vũ Lạc nhìn Lý Mộc Nhất nói

“Nga, được” Lý Mộc Nhất đứng lên hướng Vũ Lạc đi qua

“Đi đường cẩn thận” Lục Diêm khoát tay

“Ai ai, Tiểu Lạc người phải về rồi a, ta không lái xe, thuận đường cho ta đi nhờ với” Tiểu Ngải vui vẻ chạy lại

“Người như thế nào lại thích làm bóng đèn cao áp như vậy, trở lại cho ta!” Lục Diêm xách cổ Tiểu Ngải kéo lại

Vũ Lạc cả đầu cũng không quay lại, kéo Lý Mộc ra khỏi quán bar

“Đại thúc, Trình Hạo thực hạnh phúc” Vũ Lạc vừa lái xe vừa quay sang Lý Mộc Nhất nói

“Ta biết”

“Vậy còn người?”

“A!” Lý Mộc Nhất không biết trả lời thế nào

“Đại thúc, thời điểm người ở bên cạnh ta có thấy hạnh phúc không?” Vũ Lạc quay sang hỏi Lý Mộc Nhất

“A, ta... ta không biết” Lý Mộc Nhất rầu rĩ nói tay nắm chặt quần mình

Vũ Lạc liếc liếc nhìn tay Lý Mộc Nhất, cầm lấy, đặt trong tay mình, Lý Mộc Nhất toàn thân như bị điện giật mặt lập tức đỏ lên nhưng là không có rút tay về để Vũ Lạc tùy ý cầm tay mình.

Dọc đường đi hai người đều không nói gì, Vũ Lạc đem xe đỗ dưới nhà Lý Mộc Nhất, tắt máy. Lý Mộc Nhất cảm thấy không khí trong xe sắp khiến hắn hít thở không thông.

“Ta....ta lên trước, người về nhanh một chút đi, ngày mai còn phải đi làm!”

“Được” Vũ Lạc đáp ứng một tiếng nhưng lại không buông tay ra

Vũ Lạc không buông tay ra Lý Mộc cũng không biết phải làm thế nào mới tốt, nghĩ nghĩ vẫn là dùng sức rút tay về sau đó mở cửa xuống xe đầu cũng không quay lại nói một câu tái kiến lập tức chạy lên lầu

Lý Mộc vừa lên đến lầu 3, đến cửa nhà mình lấy chìa khóa nhanh chóng mở cửa vào phòng liền đứng im ở cửa. Vài giây sau hắn bước nhanh đến cửa sổ nhìn đến người kia vẫn đang đứng ở nơi vừa đỗ xe cho mình xuống ngẩng đầu hướng về phía cửa sổ nhà mình. Ánh mắt hai người liền giao nhau

Ước chừng phải đến 10 phút đồng hồ, 10 phút này Lý Mộc Nhất suy nghĩ rất nhiều chuyện. Hắn nhớ đến quá khứ của mình, hắn từng bị vứt bỏ, từng bị lừa dối, từng khiến cho mẹ mẹ vì tức giận mà chết, nghĩ đến mình từng vì chữa bệnh cho ba mẹ mà cố gắng kiếm tiền, nghĩ đến những lời Trình Hạo vừa nói. Nhưng tất cả mọi thứ đều trở nên không còn quan trọng khi hắn nhìn nam nhân kia, hắn là giống như Trình Hạo nói, đây chính là hạnh phúc đi.

Sau đó Lý Mộc Nhất kiên quyết xoay người, lao ra khỏi phòng, chạy xuống dưới lầu một chút cũng không có ý định dừng lại trực tiếp vọt vào trong lòng nam nhân kia

Vũ Lạc ôm chặt người trong lòng mình, không biết qua bao lâu, Lý Mộc ngẩng đầu lên, Vũ Lạc cúi đầu nói:”Này, đại thúc, ta thích nhìn người khi cười, ánh mắt người cong cong giống như vầng trăng” sau đó ấn đôi môi ấm áp lên môi Lý Mộc

Vũ Lạc mềm nhẹ hôn lên môi Lý Mộc Nhất, muốn cho hắn một nụ hôn thật ôn nhu nhưng khoảnh khắc chạm đến đôi môi kia lại không thể khống chế, như mưa rền gió dữ cường hôn làm cho Lý Mộc đến thời gian hít thở cũng không có

Đã bao nhiêu năm không có ai đối với mình như vậy, Lý Mộc nồng nhiệt đáp lại làm cho Vũ Lạc chống đỡ không được. Hắn buông Lý Mộc Nhất ra thì thầm bên tai:” Đại thúc, lại tiếp tục ta sẽ không khống chế được mất” Cầm tay Lý Mộc Nhất đặt lên ngực đang sưng phồng của mình

Lý Mộc sững sốt một chút sau đó liền hiểu rõ nỗi cười, cười đến quỵến rũ ngẩng đầu nhìn ánh mắt tràn ngập dục vọng của Vũ Lạc:” Ta cũng không muốn ngươi phải nhần a!”

Những lời này với Vũ Lạc mà nói quả thực là chất kích thích mạnh mẽ, Vũ Lạc ôm lấy Lý Mộc lập tức quay người lên lầu

“Ân....ân....Vũ Lạc, không được, nơi đó.....a” lời nói tràn ngập dục vọng của Lý Mộc Nhất chậm rãi vờn quanh căn phòng

“Đại thúc, gọi ta ‘Lạc’”. Vũ Lạc vừa nói vừa hôn lên viên hồng đậu đỏ thắm trên ngực Lý Mộc Nhất

“Lạc....ân.....thật lâu không có....ta....” Lý Mộc cảm giác chính mình dường như sắp tới

“Đại thúc, đừng sợ giao cho ta là được”

Vũ Lạc hôn lên môi Lý Mộc Nhất, đầu lưỡi vói vào trong miệng hắn cùng đầu lưỡi người này nhiệt tình khiêu vũ. Lý Mộc có cảm giác mình sắp không thể hô hấp, tay gắt gao nắm lấy bả vai Vũ Lạc, bàn tay Vũ Lạc chậm rãi lần xuống hông Lý Mộc Nhất dùng sức xoa nắn. Đôi môi nóng bỏng xuôi theo cổ hôn dần xuống dưới, nhắm nháp bờ ngực mềm mại mịn màng, xuống thêm một chút hôn lên cái rốn nho nhỏ theo hơi thở gấp gáp mà nhấp nhô, phập phồng. Tiếp tục đi xuống, nhìn đến dục vọng đã sưng lên, bồng bồng phấn chấn, bất ngờ vươn đầu lưỡi liếm lên đồng thời Lý Mộc Nhất rất phối hợp mà rên rỉ một tiếng thật lớn, thấy vậy, Vũ Lạc liền há mồm ngậm toàn bộ dục vọng đang sưng đến đỏ bừng vào miệng.

“A.....Lạc...ta...ta không được, chịu không nổi....ân....a a” Lý Mộc Nhất vươn tay nắm chặt ga giường dưới thân, đầu óc loạn thành một đoàn vì không chịu nổi kích thích mà liên tục xoay phải xoay trái

Dưới trình độ cao siêu của Vũ Lạc, rất nhanh Lý Mộc Nhất liền phóng thích, nhìn bạch trọc dính bên miệng Vũ Lạc, Lý Mộc cảm thấy thật ngưỡng ngùng, cúi đầu vào gối làm đà điều

Vũ Lạc đem Lý Mộc lật lại, dùng thân thể đè lên, hôn lên làn da nơi thắt lưng trắng mịn. Một bàn tay ấm áp chạy trên thắt lưng, vượt qua xương sườn rồi sờ đến hai tiểu thù du đang dựng đứng. Cùng lúc đó một ngón tay chẳng biết từ đâu chậm rãi đi vào tiểu huyết dò xét. Thân thể Lý Mộc Nhất run lên, Vũ Lạc nhìn biểu hiện của hắn không có gì khác thường đem ngón thứ hai chen vào dững đạo nhỏ hẹp xoay trái xoay phải một hồi rồi chen đến ngón thứ ba.

Lý Mộc Nhất cảm thụ ngón tay thon dài hữu lực của Vũ Lạc ở trong cơ thể mình ra ra vào vào nhưng như thể vẫn không đủ, hắn muốn không chỉ có ba ngón tay như thế.

“Ân....ân...Lạc....thật khó chịu” từ trong gối phát ra âm thanh rên rỉ như mèo con của Lý Mộc Nhất đồng thời thân thể xoay xoay vì khó nhịn

Vũ Lạc nở nụ cười, miệng kề sát bên tai Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, nhịn một chút là tốt rồi”

Một bàn tay trườn đến thắt lưng Lý Mộc Nhất, dùng sức nâng thắt lưng hắn lên. Lý Mộc Nhất cảm giác khi ngón tay đi ra ngoài bên trong lập tức trở nên hư không liền đem hông đẩy về phía sau dán sát vào Vũ Lạc. Chưa kịp làm thêm hành động tiếp theo, thân thể Lý Mộc Nhất đã một trận căng thẳng, hai tay gắt gao cầm lấy sang đan, đầu gối về phía sau tạo nên một vòng cung tuyệt đẹp, lộ ra vết hầu đang không ngừng lên xuống, gương miệng gian nan thở hào hển.

Vũ Lạc rút ngón tay đem dục vọng đã nhện đến gân xanh cuộn cuộn đưa vào nơi ấm áp đang chờ đợi mình, Lý Mộc Nhất lập tức phối hợp ấn hông mình vào sát dục vọng người đằng sau. Thấy đại thúc phối hợp với mình như thế trong lòng Vũ Lạc liền ngọt ngào

Bắt lấy thắt lưng tiêm gậy của đại thúc, Vũ Lạc tận lực giảm tốc độ, sợ mình phóng túng sẽ làm Lý Mộc Nhất bị thương, chậm rãi đẩy vào thật mạnh rồi chậm rãi rút ra

“Đại thúc, đau không?”

Lý Mộc Nhất hơi hơi há mồm nhưng âm thanh lại hoàn toàn không thể phát ra, đành nhẹ nhàng lắc lắc đầu

Lý Mộc cảm giác chính mình thực sự là chịu không nổi xoay xoay hông:”Lạc...Lạc...nhanh... nhanh lên, ta....thật khó chịu”

Vưu Lạc nghe nói như thế sao có thể nhẫn nại nữa lập tức dùng sức va chạm:” Đại thúc, thoải mái không? Nói cho ta biết người muốn ta không?”

“Ân...Lạc...ta...ta muốn...muốn người, cho ta”

Lý Mộc Nhất cắn môi, thừa nhận mọi cảm giác Vưu Lạc mang đến cho mình

“Đáng chết, đại thúc, người sao lại chặt như vậy!” Vưu Lạc cảm thấy dững đạo kia nóng đến kinh người dường như có thể tổn thương chính mình, vách tường bên trong gắt gao giữ chặt lấy dục vọng của hắn

“Ha ha, đại thúc, ta tìm được điểm mẫn cảm của người trong này rồi nha” Nói xong liền dùng sức thẳng tiến không ngừng va chạm vào điểm nổi lên mình vừa cảm thấy.

“Ân...ân..a a” tay Lý Mộc Nhất nắm chặt ga giường, cảm thấy mình lại sắp không chịu nổi nữa

“Lac....Lac,ta...ta không được, nhanh lên, nhanh nữa lên....a”

Vưu Lạc tận lực va chạm vài cái, đem Lý Mộc Nhất ôm thật chặt, bàn tay nắm lấy hai cánh hông mềm mại dán sát vào người mình, dục vọng cố sức chôn thật sâu trong thân thể Lý Mộc Nhất không muốn rút ra

Vưu Lạc ôm chặt Lý Mộc Nhất cười:” Đại thúc, rốt cục người cũng thuộc về ta”

Lý Mộc Nhất cả người như co rút bắn tinh đồng thời tiểu huyết phía sau cũng gắt gao cắn chặt cự vật đang không ngừng tàn sát trong cơ thể mình. Vưu Lạc sao có thể chịu được cũng mạnh mẽ chạy nước rút cố gắng hết sức ra vào vài cái rồi một luồng dịch thể nóng bỏng lập tức lao ra phun lên vách tường nóng bỏng mê hồn.

Lý Mộc Nhất khép hờ hai mắt, cảm thụ cự vật nóng bỏng trong thân thể dần dần lui ra, đồng thời từ có gì đó trong người từ từ chảy ra. Hắn mệt đến không muốn nói chuyện chỉ lo há mồm thở dốc và cũng không biết phải nói gì lúc này

Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất đi vào phòng tắm, đem chính mình cùng Lý Mộc Nhất đều rửa sạch rồi lau khô, sau đó đem Lý Mộc Nhất đặt lên giường, đắp chăn cẩn thận

Lý Mộc Nhất có lẽ là quá mệt mỏi, từ lúc tắm rửa đã ngủ, Vưu Lạc nhìn đại thúc thỏa mãn nở nụ cười:” Đại thúc, ta yêu người” Vưu Lạc hôn lên đôi mắt đang nhắm nghiền của người kia, đem hắn kéo vào trong lòng thỏa mãn đi vào giấc mộng

Sáng sớm hôm sau, Vưu Lạc mơ mơ màng màng còn chưa tỉnh cảm giác trong lòng có cái gì đó cọ cọ

Cúi đầu thấy đại thúc nhà mình ngủ mơ mơ hồ hồ, đem đầu hướng ngực mình mà cọ hoài, Vưu Lạc nhẹ nhàng nở nụ cười, cúi đầu hôn lên mái tóc mềm mại của Lý Mộc Nhất:

“Đại thúc, sớm”

Lý Mộc Nhất từ rất sớm đã tỉnh, thời điểm mở mắt ra còn ngầy người vài giây cảm thấy cả người đau đến lợi hại sau đó trong đầu chậm rãi hiện lên hình ảnh tối hôm qua. Lập tức quay đầu liền thấy khuôn mặt Vưu lạc đang an tĩnh ngủ, mặt hắn liền đỏ lên, tay đưa lên sờ sờ khuôn mặt người kia, nam nhân này thật sự rất đẹp trai.

Nhìn hắn còn chưa tỉnh chậm rãi đem thân thể mình hướng sát vào người hắn, vươn tay ôm lấy thắt lưng rồi đem đầu đặt trước ngực hắn sau đó liền cọ a cọ a. Chưa kịp làm gì tiếp thì cảm giác được nụ hôn của người kia nhẹ nhàng dừng trên đầu mình, cùng với một câu:”Đại thúc, sớm”

Lý Mộc Nhất ghé vào trước ngực Vưu Lạc vẫn không nhúc nhích, sau đó nghĩ nghĩ cũng nói ra:”Sớm...Buổi sáng tốt lành, Lạc”. Hai tay vẫn ôm chặt thắt lưng Vưu Lạc, hắn không thể ngẩng đầu mặt mình bây giờ nhất định là đỏ đến kỳ cục đi.

Vưu Lạc vừa nghe thấy đại thúc gọi mình Lạc trong lòng liền rạo rực:” Đại thúc, hôm nay xin phép nghỉ ở nhà hảo hảo nghỉ ngơi, ta cũng ở nhà với người, ngủ tiếp một lát đi, ta đi làm điểm tâm làm xong sẽ gọi người dậy”. Nói xong lại hôn hôn lên đầu nhỏ trong lòng

Lý Mộc Nhất ưm một tiếng đáp ứng rồi không lên tiếng nữa

Vưu Lạc nhìn đồng hồ, đứng dậy mặc quần áo sau đó lấy di động đi ra ngoài: "Tiểu Ni, hôm nay ta nghỉ, người cũng xin phép hộ đại thúc luôn đi, hần a! Tối qua mệt muốn chết rồi, hần cần nghỉ ngơi!" Vưu Lạc quay đầu nhìn người trên giường rõ ràng đang giật mình.

"Các người, một đám thật đúng là....có biết tiết chế một chút hay không? Diêm ca vừa gọi cũng kêu ta xin phép cho Trình Hạo, bây giờ người lại đến bảo xin phép cho đại thúc, nhưng mà, Tam ca, đại thúc tư vị như thế nào?" Vưu Ni ái muội cười cười

"Rất tốt, khiến ta nghĩ muốn đem hần vĩnh viễn cột trên giường, ha ha, không nói nữa, ta muốn làm điểm tâm cho đại thúc" Vưu Lạc nói xong đập máy

Lý Mộc không biết mình đã ngủ bao lâu, chỉ là khi mở mắt thì ánh mặt trời đã cực kỳ chói mắt, ánh sáng theo khe hở chiếu vào phòng. Hần chống tay xuống muốn ngồi dậy: "Ô, đau quá" Nhủu mày, cả người có cảm giác đau nhức đến đòi mạng

Vưu Lạc mở cửa nhìn thấy mỹ nhân đang bán *** ngồi trên giường. Lý Mộc Nhất vừa khởi động thân trên thì chân đã chảy xuống dưới thắt lưng, làm lộ ra nửa thân trên che kín đầy vết hôn ngân. Lý Mộc Nhất vừa nhìn thấy Vưu Lạc mặt lập tức đỏ hồng có điểm không biết làm sao.

Vưu Lạc lại gần, ngồi lên giường đem Lý Mộc Nhất ôm vào lòng: "Đại thúc, còn đau không?" vừa nói vừa dùng tay nhẹ nhàng xoa bóp thắt lưng cứng đờ của Lý Mộc Nhất

"Không, không sao, không phải rất đau" Lý Mộc Nhất ôm thắt lưng Vưu Lạc đầu đặt trước ngực hần

"Về sau quen là tốt rồi", Lý Mộc không lên tiếng, Vưu Lạc cười cười, hần biết mặt người này nhất định thực hồng

"Hần là rất đói bụng đi, ta nấu cháo, cố gắng đứng lên một chút sau đó còn có thật nhiều việc phải làm mà!" Vưu Lạc nói.

"Ách, không phải nói muốn để quen một chút đã, như thế nào....?" Lý Mộc Nhất nghĩ hiện tại người vẫn còn thật đau không biết có thể nhận nổi vận động mạnh hay không nữa.

"Ha ha, đại thúc, người suy nghĩ cái gì vậy? ta cho dù phi thương phi thương muốn người cũng không phải bây giờ a, người đã mệt muốn chết rồi, ta sẽ đau lòng"

Lý Mộc Nhất không lên tiếng, xem ra chính mình suy nghĩ quá nhiều rồi, nhưng đều là do hần nói không rõ ràng đấy chứ. Tay đặt trên thắt lưng Vưu Lạc dùng sức véo một chút tỏ vẻ mình bất mãn

Vưu Lạc cam chịu hành vi của hần: "Đại thúc, phòng ở của ta ở gần khu Long Tháp, Giang Nam còn có một biệt thự, nhưng ta cảm thấy ở nơi này của cũng thực thoải mái, ta nghĩ đem cả ba nơi đều trở thành tài sản chung của chúng ta như vậy hai ta muốn ở đâu cũng được. Bình thường đi làm thì ở nội thành, ngày nghỉ chúng ta có thể đi Giang Nam, nơi đó không khí cũng không sai, người nghĩ sao?"

Lý Mộc Nhất nghĩ nam nhân muốn đem mình kéo vào trong cuộc sống của hần, cùng hần dung nhập trong một cuộc sống, loại cảm giác này mình chưa từng có

"Hảo, đều nghe lời người" Lý Mộc Nhất ôm chặt Vưu Lạc

"Thực ngoan" Vưu Lạc cúi đầu hôn lên mái tóc mềm mượt của Lý Mộc Nhất

"Hần là rất đói bụng đi, đứng lên uống chút cháo, buổi chiều chúng ta ra ngoài mua chút đồ dùng cần thiết"

"Ân" Lý Mộc buồn Vưu Lạc ra, muốn đứng dậy

Vưu Lạc đứng lên, kéo rèm ra, ánh mặt trời ấm áp chiếu vào nhà

Lý Mộc dùng một tay che lại ánh nắng, nghĩ tới sáng sớm mấy tháng trước ba ba qua đời, chính mình kéo rèm ra nhìn đến ánh mặt trời còn suy nghĩ mình có thể bắt đầu một cuộc sống lần nữa hay không

Hiện tại hần ngăn đầu, nhìn ánh mắt nam nhân đang vì hần mà che lại ánh nắng, nở nụ cười. Nam nhân này là cuộc sống mới của hần, có thể vì hần mà che lại ánh mặt trời, cũng có thể vì hần mà ngăn trở mưa rền gió dữ, hần tin tưởng vững chắc lần này mình không chọn sai

11. Chương 11: Sống Chung

*Chương này có nội dung ảnh, nếu bạn không thấy nội dung chương, vui lòng bật chế độ hiện hình ảnh của trình duyệt để đọc.

Vưu Lạc nhìn đại thúc không biết đang suy nghĩ cái gì đến xuất thần, cúi đầu hỏi:” Suy nghĩ cái gì vậy?”

Lý Mộc vừa ngẩng đầu lên liền nhìn thấy hình ảnh chính mình trong mắt Vưu Lạc quả nhiên người này chính là hạnh phúc của mình, hần nhẹ nhàng lắc lắc đầu:” Không nghĩ gì cả”

Vưu Lạc chột mi, nếu đại thúc không muốn nói vậy thì không nên hỏi hần, chính mình một bên lấy quần áo mặc vào cho Lý Mộc, đem người ôm chặt lấy nhấc lên, Lý Mộc Nhất thất kinh:” Ta....ta không sao, tự ta có thể đi”

“Ta sẽ đau lòng” Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất ra phòng khách, đem hần để lên ghế cạnh bàn ăn, lấy cháo đã nấu xong để trước mặt hần

“Đại thúc, mau ăn đi” Lý Mộc thấy bát cháo được nấu thật kĩ, mặt trên bỏ thêm chút dầu thông, mùi hương bay lên ngập mũi liền thấy thực thềm, từ tối hôm qua đến giờ cũng chưa có gì bỏ vào bụng hần hiện tại thực đói, từng ngụm từng ngụm ăn hết bát cháo.

“Ăn rất ngon, không nghĩ tới tay nghề của người tốt như vậy” Lý Mộc Nhất buông bát thật lòng tán thưởng

“Người thích là tốt rồi, bất cứ khi nào muốn ăn ta đều có thể làm cho người” Vưu Lạc vươn người về phía trước vươn đầu lưỡi nhẹ nhàng liếm lên khóe miệng còn dính cháo của Lý Mộc Nhất, vừa lòng nhìn Lý Mộc Nhất mặt đỏ hồng, lại ở trên môi mỗ nhẹ một chút

“Xem người, ăn thế nào để quanh miệng đều dính đồ ăn, cũng không ai tranh với người”

“Ta....ta đói bụng cho nên...” Lý Mộc Nhất chỉ biết cúi đầu ngượng ngùng nói

“Ta đi rửa chén” Vưu Lạc đánh gãy lời Lý Mộc Nhất định nói, trong lòng thầm nghĩ muốn đạt tới yêu cầu của mình xem ra còn cần chút thời gian, đại thúc vẫn còn có chút xấu hổ

Vưu Lạc cầm chén thu thập hảo vừa xoay người một cái liền thấy Lý Mộc Nhất đang chuẩn bị đứng lên đi đến phòng ngủ, nhìn từ thể đi của Lý Mộc cười đến rất ái muội

“Đại thúc, người muốn làm gì?”

“Ta thay quần áo, không phải người nói lát nữa phải xuất môn mua vài thứ sao?”

Vưu Lạc đi đến sau lưng Lý Mộc Nhất, từ phía sau ôm Lý Mộc Nhất vào trong lòng:” Không được, ngày mai chúng ta đi, nhiệm vụ của người hôm nay là hảo hảo nghỉ ngơi” sau đó không đợi Lý Mộc nói lời nào liền đem người ôm vào phòng ngủ

“Ta không sao, thật sự, có đau một chút, nhưng là...”

“Không vội, muộn một hai ngày cũng không sao, hôm nay ở nhà chúng ta dọn dẹp, ngày mai ngày kia còn có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút nếu không thứ hai đi làm người sẽ thấy mệt”.

Lý Mộc nhìn Vưu Lạc cười gật gật đầu:”Hảo”

“Đại thúc, người muốn làm gì đó hay là ngủ một chút...? Vưu Lạc đem Lý Mộc đặt lên giường hỏi

“Ta muốn xem sách”

“Ở đâu, ta lấy giúp người”

“Ở kia” Lý Mộc Nhất chỉ một quyển sách trên chiếc bàn ở bên cạnh

Lý Mộc Nhất tựa vào giường đọc sách, Vưu Lạc đi ra ngoài sau đó cầm bút ký cùng máy tính tiến vào. Ngồi lên giường ngồi cạnh đại thúc xem tư liệu

Một lát sau Vũ Lạc cúi đầu nhìn Lý Mộc Nhất đang tựa đầu vào cánh tay mình sách rơi trên giường long mi thật dài khép hờ trên ánh mắt, khóe miệng hơi hơi cong lên:” Đại thúc, mệt mỗi sao?”

“Àn”

Vũ Lạc cười cười, tắt máy tính, để trên bàn sau đó đem Lý Mộc Nhất ôm vào trong lòng mình cầm lấy sách hần vừa xem.

Ngoài cửa sổ từng cơn gió luồn vào nhà bức màn trắng bị gió thổi nhẹ nhàng bay lên, ánh mặt trời ảm áp chiếu lên hai người ôm nhau trên giường. Lý Mộc Nhất ở trong ngực Vũ Lạc cọ cọ, vươn tay ôm trọn thắt lưng Vũ Lạc tìm vị trí thoải mái nặng nề ngủ.

Vũ Lạc đọc sách một hồi cũng mệt nhọc, ôm Lý Mộc Nhất vào lòng cũng khép mắt.

Hai người bị một trận tiếng chuông điện thoại rung đánh thức

Lý Mộc Nhất nhu nhu mắt còn nhập nhèm buồn ngủ muốn từ trong lòng Vũ Lạc đi ra tiếp điện thoại, Vũ Lạc ở phía sau cũng tỉnh than thở:” Ta rõ ràng đem di động của hai ta đều tắt a”, sau đó giữ chặt Lý Mộc Nhất đang muốn ngồi dậy, tự mình đi tiếp

Xuống giường phát hiện di động hai người đều tắt a, nguyên lai là điện thoại bàn tại phòng khách nhà đại thúc kêu vang

“Để ta nghe đi” Lý Mộc Nhất có điểm nghi hoặc, mình không có thân thích cùng bằng hữu sao lại có người gọi điện thoại bàn chứ?

“Uy, xin chào, ngài tìm ai vậy? Lý Mộc Nhất khách khí hỏi

“Đại thúc, ta là Tiểu Ni, Tam ca có ở đó không để hần nghe điện thoại một lát” thì ra là Vũ Ni gọi tới

“Lạc, tìm người này, là Tiểu Ni” Lý Mộc vừa quay đầu vừa hô to Vũ Lạc

Vũ Lạc đi đến ngồi bên cạnh Lý Mộc Nhất, lại đem người này kéo vào trong lòng:” Chuyện gì? Người sao lại có số điện thoại nhà đại thúc?”

“Số điện thoại tra được trong hồ sơ ở công ty, ai kêu hai người đều tắt di động, nhị ca cùng Mục ca đã trở lại, bảo người mang đại thúc đến chơi” Vũ Ni có điểm vui sướng khi người gặp họa nói

“Hôm nay không được, đại thúc cần nghỉ ngơi ngày mai rồi nói sau”. Vũ Lạc nghĩ nếu tránh không được vậy thì không cần tránh, bất quá hôm nay phải để đại thúc hảo hảo nghỉ ngơi mới được

“Như vậy a, vậy người tự mình nói với nhị ca đi” Vũ Ni đưa điện thoại cho Vũ Ly

“Nhóc con chết tiệt, nghe nói người tìm được một đại thúc, mang đến đây cho chúng ta nhìn xem đi” Vũ Lạc vừa nghe thấy thanh âm nhị ca liền đau đầu.

“Có thể, bất quá hôm nay không được, đại thúc hôm nay cần nghỉ ngơi, ngày mai đi”

“Woah, đây là đệ đệ của ta sao? từ khi nào thì người quan tâm người khác như vậy, nghe Tiểu Ni nói tối hôm qua người đã đem đại thúc ăn sạch sẽ, có phải ngoạn quá mức hay không hay tại kỹ thuật của người quá kém a?” Vũ Ly nghĩ rốt cục cũng có được cơ hội chỉnh nhóc con chết tiệt này, chính mình sao có thể dễ dàng buông tha hần chứ

Vũ Lạc chỉ biết nhị ca sẽ không dễ dàng buông tha mình. Năm đó khi biết chuyện giữa nhị ca và Mục ca hần mới được vài tuổi. Lúc đó cả ngày đều bám theo nhị ca, Vũ gia bốn anh em hần cùng nhị ca là thân thiết nhất. Nhưng từ khi Lí Mục xuất hiện, toàn bộ thời gian của nhị ca đều dành để cùng Lí Mục một chỗ hơn nữa ngại hần làm bóng đèn đi ra ngoài ngoạn cũng không cho hần đi theo. Vũ Lạc cảm thấy Lí Mục đoạt đi nhị ca hần cho nên nghĩ ra thật nhiều phương pháp để phá đám hai người, còn luôn đối Lí Mục bày ra nhiều trò đùa dai nhưng nhị ca lại luôn bảo vệ Lí Mục, mọi biện pháp trả thù của hần đều không thực hiện được. Sau đó hần liền sinh khí, thủ đoạn cũng càng ngày càng ác liệt

Sau này Vũ Lạc đi du học, ở nước ngoài gần người vài năm, có thể hiểu được thế nào là đồng tính luyến ái cũng có thể hiểu được khi đó vì sao nhị ca cùng Lí Mục ra ngoài ngoạn cũng không mang theo hần. Sau

khi về nước hấn chân thành hướng nhị ca cùng Mục ca xin lỗi, Mục ca cũng đã tha thứ trò đùa dai của hấn nhưng nhị ca lại vẫn thực so đo việc này, rảnh rỗi lại tìm cơ hội quở trách mình.

“Ân, đại thúc quả thật mệt muốn chết rồi, cần nghỉ ngơi, hấn cũng không phải người, một buổi tối vài lần cũng không có vấn đề gì, về phần kỹ thuật của ta đều là ta tìm Mục ca học hỏi kinh nghiệm được hay không trong lòng người không phải đều đã biết” Vũ Lạc thản nhiên đáp

“Cái gì? Thân ái, nhóc con chết tiệt nói người dạy hấn? Được rồi được rồi” Vũ Lạc nghe được Lí Mục trả lời biết đêm nay sẽ không có người quấy rầy mình cùng đại thúc, treo điện thoại hỏi đại thúc:” Buổi tối muốn ăn gì ta làm cho người”

“AI gọi điện tới a?” Lí Mục vừa nghe nội dung cuộc điện thoại liền biết cùng Vũ Lạc quan hệ không bình thường

“Là nhị ca ta, hấn cùng Mục ca hôm nay từ Bắc Kinh trở về, bảo ta mang người ra ngoài cùng ngoạn”

“Nhị ca người? Chuyện của chúng ta, hấn....” Lí Mục Nhất lo lắng tình cảm của mình cùng Vũ Lạc sẽ không được gia đình hấn thừa nhận. Chính mình thì không sao cả dù sao cũng chỉ còn lại một mình nhưng còn Vũ Lạc....

“Yên tâm, nhị ca ta là người đồng tính, nam nhân của hấn là Mục ca, ca ca của Lí Khắc

“Nga, thì ra là như vậy a” lời nói của Vũ Lạc mang theo chắc chắn khiến cho tâm Lí Mục Nhất an ổn rất nhiều

“Buổi tối muốn ăn cái gì?” Vũ Lạc lại hỏi một lần nữa

“Ân, người muốn ăn gì, cơm chiều để ta làm được không?” Lí Mục hỏi lại Vũ Lạc

“Nếu làm cơm thì phải ở trong bếp đứng thật lâu, không có việc gì chứ?” Vũ Lạc ôm chặt Lí Mục Nhất

“Không có việc gì, thật sự không đau” Lí Mục ngẩng đầu nhìn Vũ Lạc, trong mắt tràn đầy nhu tình

“Như vậy a, người xem trong tủ lạnh có cái gì, tùy tiện làm món sở trường là được”

“Hảo”. Lí Mục Nhất từ trong lòng Vũ Lạc đứng lên, đi vào phòng bếp. Tiện tay cầm tạp dề treo trên tường mặc vào người

Vũ Lạc hí mắt nhìn Lí Mục Nhất nghĩ nếu hôm qua không phải lần đầu tiên, nhìn đến bộ dáng đại thúc mặc tạp dề thế này hấn nhất định lập tức đem người này áp đảo rồi hung hăng yêu thương một trận.

Nhưng là....ai... xem ra về sau nhất định phải làm thương xuyên, đem đại thúc rèn thành như nhị ca mới tốt:” Đại thúc, ta đi tắm rửa một chút” Vũ Lạc hướng vào bếp hô to

“Hảo, tắm xong người có thể nghỉ ngơi một chút đợi khi cơm nấu xong ta sẽ gọi người”

Lí Mục mở tủ lạnh nhìn đồ ăn bên trong nhớ tới Vũ Lạc nói qua thích ăn cay một chút vậy làm đồ cay chút đi

Lí Mục Nhất tuy rằng cũng thích ăn cay nhưng thật lâu cũng không tự mình nấu. Trước đây bởi thân thể phụ thân không tốt nên không thể ăn đồ ăn có vị đạo kích thích cho nên đều ăn đồ thanh đạm, vẫn là từ sau khi quen Vũ Lạc chính mình mới có thể thường xuyên ăn cay

Vậy thì làm ma bà đậu hủ đi, nguyên liệu đều có đủ. Lí Mục Nhất ở phòng bếp bắt đầu bận rộn

“Thân ái, sao anh phải dạy nhóc con chết tiệt kia, hại người ta không chính hấn được” Vũ Ly rời khỏi lòng Lí Mục oán giận

“Bảo bối, Tiểu Lạc đã biết sai rồi, hơn nữa về nước liền xin lỗi, còn chưa đủ sao? Em làm khó hấn như vậy làm gì, hấn thật vất vả mới tìm được người mình yêu”

“Hừ, người ta sinh khí như vậy không phải vì anh sao, anh bây giờ tốt rồi còn giúp hấn nói chuyện”

“Ly Ly a, Mục Mục này không phải sợ huynh đệ các người bắt hảo sao, không phải là dĩ hòa vi quý sao, người thật không biết tốt xấu mà” Tiểu Ngải ở một bên nói mát

“Tiểu Ngải đáng chết, người cầm miệng cho ta, người gần đây có phải thiếu nam nhân hay không, cút ngay”

“Ôi, nam nhân không có khả năng được chọn Tiểu Ngải ta, chỉ ta mới có quyền chọn nam nhân, hừ” khổng tước này vĩnh viễn mang bộ dáng kiêu ngạo như vậy

Lí Mộc ái muội nhìn Vũ Ly:” Được rồi, bảo bối, anh đương nhiên biết em là vì anh, buổi tối anh sẽ bồi thường gấp bội cho em được không?”.

“Như vậy còn được” Vũ Ly ở trên người Lí Mộc dùng sức cọ cọ

“Ngoan, đừng lộn xộn, nhịn một chút là tốt rồi, Tiểu Lạc không phải đã nói ngày mai sẽ đem người đến sao. Nếu không hài lòng thì em cứ tùy tiện chinh hấn thế nào cũng được anh sẽ giúp em, bất quá nếu em hài lòng với người ta cũng đừng quấy rối nữa” Lí Mộc đưa tay véo véo cái mũi đáng yêu của Vũ Ly

“Hảo, nghe lời anh”

“Các người, thật sự là không chịu nổi, nhị ca, Mộc ca ta về trước” Vũ Ni nhìn hai người liền thấy phiền, đã cùng một chỗ 10 năm cả ngày còn nồng nàn như lúc mới yêu

“Chờ, chờ một chút Tiểu Ni, đã trễ thế này, người đi một mình ta sẽ lo lắng, để ta gọi Lý Khắc lại đây đợi một chút hẳn đưa người về”

“Làm ơn đi, nhị ca, người sao có thể như vậy a, ai muốn chờ hẳn chứ” Vũ Ni xách túi liền đi ra ngoài

“Tiểu Ni, ta đến rồi, về nhà thôi” cũng may Lý Khắc vừa vào cửa liền nhìn thấy Vũ Ni định đi liền kéo Vũ Ni ra ngoài

(vách ngăn đáng yêu

Vũ Lạc trở lại phòng ngủ dọn dẹp một chút, vọt vào tắm rửa được một chút liền đi ra đứng ở cửa bếp, nhìn thân ảnh Lý Mộc Nhất ở bên trong bận rộn nghĩ đây hẳn là hạnh phúc đi, nhìn người yêu vì mình mà bận rộn xuống bếp nấu cơm, ha ha.

Vũ Lạc đi đến phía sau Lý Mộc Nhất, từ phía sau ôm người này vào lòng:” Đại thúc, có mệt hay không?”

Lý Mộc Nhất giật mình:” Không có việc gì, người sao nhanh như vậy đã ra rồi, không phải nói cho người nghỉ ngơi nhiều một chút sao?”

“Một mình nghỉ ngơi không có ý nghĩa” Vũ Lạc vươn đầu lưỡi liếm liếm vành tai thật dày của Lý Mộc Nhất

Lý Mộc Nhất thân thể run lên:” Ta....ta đang nấu cơm mà, nếu người muốn. buổi tối....buổi tối”

“Ha ha, ta là muốn đến đòi mạng, bất quá, thân thể người không cho phép, ít nhất hôm nay tuyệt đối không được nga”

“Đại thúc, đồ ăn hẳn là tốt lắm rồi đi, ta có chút đói bụng rồi”

“Lập tức là xong rồi, người dọn bát đĩa đi” Lý Mộc Nhất chỉ huy Vũ Lạc làm việc

“Rõ, bà xã đại nhân” Vũ Lạc nghiêng đầu ra phía trước trên môi Lý Mộc Nhất hôn một cái rồi xoay người rời đi

‘Bà xã đại nhân’ trái tim Lý Mộc Nhất đập bình bịch chạy nhanh hơn, khóe miệng cũng cong cong nhếch lên

“Ân, ma bà Ậu hủ này làm thực sự ngon đến không lời nào tả được, ta thực hoài nghi người là người Tứ Xuyên, ăn ngon”

“Người thích ăn là tốt rồi” Lý Mộc Nhất ha ha nở nụ cười

Cơm nước xong, Vũ Lạc giúp Lý Mộc Nhất dọn dẹp bếp núc. Sau đó hai người ngồi trước TV xem bản tin

Vũ Lạc đem Lý Mộc Nhất ôm vào trong ngực, tay ở bên hông Lý Mộc Nhất massage, theo thắt lưng thon mềm xoa xuống đùi, ở trên đùi chậm rãi sờ soạng. Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng phát ra âm thanh rên rỉ. Vũ Lạc vừa lòng nở nụ cười không thể làm, vậy thì ăn một chút Ậu hủ cũng được đi.

“Đại thúc”, Lý Mộc vừa ngẩng đầu nhìn về phía Vưu Lạc nam nhân liền cúi đầu hôn lên môi hắn

“Ân...Lạc” Vưu Lạc buông Lý Mộc Nhất ra, nhìn ánh mắt Lý Mộc Nhất sáng ngời trong suốt nhìn mình.

“Ha ha, đại thúc, thực xin lỗi, ta có chút không khống chế được” nói xong đem đầu vùi thật sâu vào cổ Lý Mộc Nhất

Qua hồi lâu Vưu Lạc hỏi:” Đại thúc, buồn ngủ không?”

“Ân, có một chút”

“Vậy đi ngủ sớm một chút, ngày mai còn phải đi mua đồ”

“Hảo”

Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất đi đến phòng ngủ. Lý Mộc từ trước đã quen ngủ một mình, hiện tại đột nhiên trong cuộc sống của hắn xuất hiện một người nam nhân, một người hắn yêu, cũng là nam nhân yêu thương hắn. Thế nhưng mọi thứ đều thật tự nhiên, hắn không cần thích ứng lập tức liền quen thuộc với cuộc sống hai người thế này.

Vưu Lạc đem Lý Mộc Nhất đặt lên giường, tắt đèn, chính mình cũng lên giường, đem chăn cài hảo, kéo Lý Mộc Nhất vào trong lòng, Lý Mộc ngẩng đầu nhẹ nhàng hôn Vưu Lạc một chút, đem mặt cọ a cọ vào ngực hắn rầu rĩ nói:” Lạc, ngủ ngon”

“Ngủ ngon, đại thúc” Vưu Lạc cúi đầu hôn lên đỉnh đầu Lý Mộc Nhất, mang theo nụ cười nhẹ, chìm vào giấc ngủ.

12. Chương 12: Chúng Ta Sống Trong Thế Giới Của Chúng Ta

Ánh mặt trời sáng sớm ấm áp chiếu vào căn phòng còn đang chìm trong giấc ngủ. Một người trên giường vươn ra một cánh tay, nhu nhu tóc người bên cạnh nhẹ nhàng nói:” Đại thúc, sớm”

Vưu Lạc nhìn người nằm trong lòng mình ngủ say sưa không tự giác nở nụ cười, cúi đầu hôn lên mái tóc mềm mại. Nhẹ nhàng đem cánh tay để dưới đầu người kia rút ra lại cẩn thận rời giường, đem chăn đắp thật tốt cho hắn, mặc vào bộ quần áo thoải mái ở nhà nhẹ nhàng mở cửa đi ra ngoài lại nhẹ nhàng đem cửa đóng lại

Vưu Lạc biết thân thể Lý Mộc Nhất không phải đặc biệt tốt, tuy rằng không có bệnh nặng gì nhưng từ lúc tuổi còn nhỏ đã làm nhiều việc như vậy, còn không ăn uống đầy đủ, trực tiếp làm cho thân thể gầy gò. Vưu Lạc nghĩ nhất định phải nghĩ biện pháp đem hắn chăm cho béo lên một chút, tuy rằng hiện tại ôm lấy thực dễ dàng bởi hắn thật sự rất nhẹ nhưng trên người có chút thịt vẫn tốt hơn, hắn thích cảm giác mềm mềm, giống như mái tóc mềm của đại thúc

Vưu Lạc xay một mẻ sữa đậu nành, nấu hai cái trứng chim, lại nướng vài miếng bánh mì lúa mạch, nhìn bữa sáng chính mình vì đại thúc mà chuẩn bị, gật gật đầu, dinh dưỡng coi như đầy đủ

Khi Lý Mộc Nhất tỉnh ngủ, hướng bên cạnh sờ soạng phát hiện bên người đã không có ai nhưng vẫn còn

độ ẩm, hẳn là thời gian dậy cũng không lâu đi.

Hắn rời giường, mở cửa nhìn thấy Vưu Lạc đứng bên bàn ăn, ánh sáng buổi sớm chiếu lên người hắn làm cho toàn thân nam nhân đều được bao phủ trong một vầng ánh sáng nhu hòa, Lý Mộc Nhất nhất thời ngẩn ngơ cứ đứng đó xem Vưu Lạc đến choáng váng.

Vưu Lạc nghe được âm thanh mở cửa, quay đầu lại, nở nụ cười nhẹ, hướng nơi Lý Mộc Nhất đứng đi đến

“Đại thúc, lại đây, tối qua ngủ ngon không?”

“Àn, thật lâu không ngủ say như vậy, thật ngượng ngùng, còn để người dậy trước làm điểm tâm” Lý Mộc Nhất duỗi tay cào cào tóc, có điểm ngượng ngùng

Vưu Lạc kéo tay Lý Mộc Nhất lại đây ăn điểm tâm, ăn xong hai ta cùng đi dạo phố, người quyết định xem chúng ta nên đi đâu”

“Àn, tối trung tâm thương mại Tùng Lô xem trước đi, sau đó đi dạo một chút”

“Được”

“Đại thúc, làm sao vậy, không thích ăn sao?” Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất thấy đại thúc ăn không nhiều lắm

“Ta không quen ăn bánh mì lúa mạch, bình thường nếu không kịp nấu nướng thì ăn thế này sẽ rất tiện lợi nhưng là.... Không ngon như cháo người nấu” Lý Mộc Nhất càng nói những lời cuối cùng lại càng nhỏ dần

“Thực xin lỗi đại thúc, về sau sáng nào cũng sẽ nấu cháo cho người được không?” Vưu Lạc nghĩ vốn định chuẩn bị một bữa sáng với đầy đủ dinh dưỡng, nào biết đại thúc thích cháo mình nấu a.

“Ta không phải ý tứ kia....cái kia...” Lý Mộc Nhất có chút nóng nảy nghĩ mình thật là có bệnh, hiện tại có người chủ động làm bữa sáng cho mình cư nhiên còn đòi hỏi cái này cái kia

“Không có việc gì, ta hiểu được, cố gắng ăn hết bữa sáng nay được không” Vưu Lạc đánh gãy ý muốn tự trách của Lý Mộc Nhất

“Àn” Lý Mộc Nhất cúi đầu ăn

“Đại thúc, ta thật thích người như vậy” Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn Vưu Lạc khó hiểu

“Đại thúc, ta thực ra vẫn còn rất trẻ, năm nay mới 23, từng kết giao với không ít bạn gái nhưng thực sự

chưa từng dụng tâm với một người nào, cho nên hiện tại ở chung với người, ta muốn đem toàn bộ những gì ta có cho người nhưng lại không biết người có thể nhận bao nhiêu, thậm chí cũng không biết chính mình làm thế có đúng hay không. Nếu người cái gì cũng không nói ra mà ta thì chỉ biết cắm đầu vào làm theo ý mình thì chúng ta sẽ không đi được cùng nhau quá xa. Cho nên, ta thực cảm tạ người vừa rồi đã nói với ta những lời đó. Đại thúc, về sau nếu không thích cái gì hay không muốn cái gì đều phải trực tiếp nói cho ta biết, ta có thể hiểu được, không cần giấu diếm lại càng không cần lừa gạt. Dù có là ý tốt hay xấu, khen hay chê hoặc nghĩ cái gì đều phải trực tiếp nói cho ta biết. Ta vốn là người nhanh mồm nhanh miệng đối với người dù là muốn sở hữu, thích, chán ghét, vui vẻ hay ghen tỵ đều đã nói rõ ràng với người, cho người hiểu hết những gì ta suy nghĩ cho nên người cũng phải như vậy có hiểu không?” Vưu Lạc tận lực đem từng lời nói suy nghĩ cẩn thận hy vọng Lý Mộc Nhất có thể hiểu được tâm ý của mình

“Ta hiểu, người muốn chúng ta trong khi sống chung sẽ không có gì giấu diếm, ta sẽ tin tưởng từng câu nói của người, đem mọi cảm giác, tâm tình của mình nói cho người biết”

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất biết hẳn cùng những nữ nhân trong quá khứ của mình không giống nhau. Mình không thể đem mọi chuyện đều ôm vào trong lòng, cũng không thể đem hẳn hoàn toàn bảo hộ trong vòng tay, hẳn hiểu được nếu muốn cùng Lý Mộc đi xa hơn có một số việc nhất định cần cả hai người phải cùng nhau đối mặt mới được, Việc này hẳn đã sớm nghĩ qua không nghĩ tới ngay vào sáng sớm hôm nay có cơ hội đem những lời này nói cho Lý Mộc Nhất nghe.

Hắn nghĩ thật may mắn vì đại thúc hiểu được ý tứ những gì hắn muốn nói. Thật lâu sau này có xảy ra một sự kiện khiến Vưu Lạc cảm thấy thật may mắn vì mình đã sớm đem những lời này nói cho Lý Mộc nghe nếu không không biết sẽ dẫn tới hậu quả gì nữa.

Ném qua điểm tâm, chuẩn bị xong mọi thứ hai người liền ra ngoài. Vưu Lạc muốn mua một chút đồ dùng sinh hoạt, hai ngày nay mình đều dùng bàn chải đánh răng của đại thúc, quần áo linh tinh có thể từ từ rồi mua nếu không cứ về nhà lấy là được nhưng là trước hết quần áo đại thúc phải mua một ít để ở nhà mình khi nào cần còn dùng đến.

Vưu Lạc mang theo Lý Mộc tới trung tâm thương mại rộng lớn, mua cho Lý Mộc Nhất một chút quần áo. Cuối tuần lại còn là một ngày hè tháng sáu người đi dạo phố thực sự là không ít. Trên đường nơi nơi đều là người mua đầy những đồ vật giống như ném tiền ra cửa sổ

“Vưu Lạc, đừng mua nữa, đã mua rất nhiều quần áo rồi, một mùa hè có ba, bốn tháng, một mình ta sao có thể mặc nhiều quần áo như vậy a” Lý Mộc thấy đồng hồ trong tay Vưu Lạc hẳn lại còn có xu hướng muốn vào cửa hàng nữa chọn hết thứ này đến thứ kia cho mình, quần áo, giấy, đồng hồ, thắt lưng, thậm chí cả quần lót, hơn nữa những đồ này đều là những thứ xa xỉ. Hiện tại cuộc sống của Lý Mộc Nhất cũng không thiếu tiền nhưng khi hắn nhìn Vưu Lạc mua hàng trong lòng không tránh khỏi run rẩy. Mới một buổi sáng mà thôi, dù Lý Mộc Nhất tính sơ sơ cũng đã tiêu mất mấy chục vạn rồi, có tiền cũng không thể hoang phí như vậy a.

Vưu Lạc nghĩ nghĩ, những gì cơ bản nên mua đều đã mua xong:” Hảo, hai ta đi ăn cơm đi, buổi chiều lại mua đồ dùng sinh hoạt là được”

Nhưng vừa nói xong chưa đến hai phút Lý Mộc Nhất lại bị Vưu Lạc kéo đến một cửa hàng cung cấp hàng độc quyền, Lý Mộc Nhất có điểm dở khóc dở cười:”Lấy cho ta cái quần kia cỡ L” Vưu Lạc chỉ vào một

chiếc quần âu Armani nói với người trong cửa hàng

Nhân viên tiểu thư nhìn nam nhân trước mặt hai mắt lập tức biến thành hình trái tim, đây là nam nhân tinh anh suất khí trong truyền thuyết đi, lập tức bày ra nụ cười mím ngọt ngào tiêu chuẩn:”Tiên sinh, cỡ L có khả năng sẽ không vừa với ngài, ngài thử cỡ XL một chút đi”

“Ân, không phải cho ta, cho hắn” Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất từ sau lên nói

“Nga, vậy thì có thể, vị tiên sinh này, mời đi bên này” một nhân viên tiểu thư dẫn Lý Mộc Nhất vào phòng thử đồ

“Tiên sinh, mời đi bên này, ngài ngồi nghỉ ngơi trước một chút đi” nhân viên tiểu thư khác dẫn Vưu lạc đến ngồi vào một sofa

“Ừ, nhìn thấy không, thật suất a”

“Đúng vậy đúng vậy, hơn nữa người xem mấy túi to bên chân đi, vừa thấy chính là có ‘Tiền’ lại có ‘Tài’ a, ta mà tìm được bạn trai như vậy thì tốt rồi, sẽ không cần phải đi làm ở đây nữa”

“Thiết, cũng không nhìn lại mình xem, ai, bất quá người nói xem người dễ nhìn vừa đi vào là ai a”

“Ca ca hoặc là thúc thúc gì đấy đi, dù sao khẳng định là thân thích, người không thấy những túi đồ bên người của người ta đều là đồ dùng cho nam sao, khẳng định đều là của người nọ hoặc người dễ nhìn kia”

“Ta cũng muốn có thân thích như vậy a” Nhân viên tiểu thư lại mặc sức tưởng tượng

Vưu Lạc nghe nhân viên tiểu thư ở một bên khe khẽ nói nhỏ, không khỏi cảm thấy buồn cười:” Ca ca hoặc là thúc thúc sao?” Khóe miệng hắn cong lên, lộ ra ý cười đến không có hảo ý.

“Vưu Lạc, thế nào?”

“Ân, không sai, ta chỉ biết người mặc nhất định sẽ thích hợp”. Vưu Lạc quay sang nói với nhân viên tiểu thư đang đứng gần đó:”Phiền toái đem cái này gói lại cho ta”

“Được, mời bên này”

Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc ở quầy thu ngân thanh toán xong liền đi ra ngoài, đi đến cửa Vưu Lạc đột nhiên quay đầu nhìn về phía Lý Mộc Nhất:” bảo bối, người muốn ăn cái gì?”

Lý Mộc Nhất ngốc lảng, nghĩ đây là làm sao vậy, mặt lập tức phối hợp đỏ lên:” Ha ha, bảo bối, phát ngốc cái gì chứ?” Vưu Lạc một tay vòng qua thắt lưng Lý Mộc Nhất, cúi đầu hôn lên trán hắn sau đó quay đầu nhìn thoáng qua các nhân viên tiểu thư đã hóa thạch đặc ý nở nụ cười ôm đại thúc nhà mình đi ra ngoài.

Bắt đầu từ lúc rời khỏi cửa hàng đi ra, Vưu Lạc phát hiện Lý Mộc Nhất không hề nói chuyện, Vưu Lạc có điểm lo lắng, vừa rồi có phải quá đáng hay không, tư tưởng của đại thúc lại không thoải mái như mình:” Đại thúc, người sinh khí sao?”

Vưu Lạc cẩn thận hỏi, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn về phía hắn:” Vì sao lại làm như vậy?” Ngữ điệu bình thản, không hề cao hứng, không hề sinh khí chính là giống như một câu trần thuật mà thôi.

“Vừa rồi nhân viên tiểu thư trong kia nói người không phải ca ca thì chính là thúc thúc gì đó của ta, ta nghe xong mất hứng cho nên cố ý làm như vậy cho bọn họ xem” nói xong Vưu Lạc nhìn trộm Lý Mộc Nhất xem ra hắn là không thành vấn đề, hoàn toàn không sinh khí

Lý Mộc Nhất đại khái đoán được có thể là vì vậy, hắn ở trong phòng thay đồ cũng nghe các nàng nói chuyện, chính là không nghĩ người này dưới ánh mắt công chúng cư nhiên dám làm như vậy.

“Người không sợ bị người quen nhìn thấy sao?”

“Vì sao phải sợ, ta mang bà xã nhà mình đi mua đồ, còn phải trốn tránh cái nhìn của người khác sao” Vưu Lạc không cho là đúng trả lời

“Đối với chúng ta... chúng ta cùng với những người khác không giống a, người ta sẽ nói..” Lý Mộc nhất có điểm lo lắng nói.

“Ai muốn nói cái gì thì cứ nói, ta không quản được miệng người khác, ta cũng không có biện pháp làm cho mình không nghe nữa nhưng ta không quan tâm, ta cũng không sống vì bọn họ” Vưu Lạc biết nếu để một mình Lý Mộc Nhất trên một con ngựa rồi bảo hắn đến với mình thì là điều không có khả năng nhưng chính mình có thể làm người dẫn đường, khiến hắn hiểu được đồng tính luyến ái cùng người bình thường không có gì khác nhau

Vưu Lạc dùng một tay ôm chầm lấy Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, nếu chúng ta không quản được miệng người khác thì cứ mặc kệ là được, chúng ta còn có một đám bạn tốt, chúng ta tự sống trong thế giới của mình thì tốt rồi, được không?”

Lý Mộc chôn mặt thật sâu vào ngực Vưu Lạc, hai tay gắt gao ôm lấy thắt lưng Vưu Lạc, Vưu Lạc cũng không lên tiếng cứ đứng như vậy thản nhiên nhận những ánh mắt khác thường của người xung quanh.

Hắn nghĩ nếu đại thúc không thể đối diện với ánh mắt của người khác, thì chính mình sẽ thay hắn đối diện, hắn không thể thừa nhận điều gì thì chính mình sẽ thay hắn thừa nhận là tốt rồi. Đại thúc không cường đại như mình, hắn cần thời gian, vậy mình liền cho hắn đủ thời gian để trở nên mạnh mẽ sau đó cùng mình đối mặt với cuộc sống

Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất ở bên ngoài ăn cơm trưa buổi chiều đi đến siêu thị phụ cận mua một ít đồ dùng sinh hoạt sau đó lái xe mang theo Lý Mộc về nhà mình trước tiên đến biệt thự tại Long Tháp. Phòng ở trang trí rất đơn giản, với hai màu đen trắng làm chủ đạo, còn có một cửa sổ sát đất thật to đó là nơi Vưu Lạc thích nhất

Vưu Lạc đem đồ của hai người để vào tủ quần áo, còn đồ dùng sinh hoạt thì đem vào nhà vệ sinh, để Lý Mộc Nhất tự quen thuộc hoàn cảnh, hắn nói cho Lý Mộc Nhất nếu bình thường phải tăng ca thì hai người có thể đến đây ở, nơi này rất gần công ty

“Đại thúc, trời nóng, người đi tắm đi, nghỉ ngơi một hồi ta đưa người đến căn hộ tại Giang Bắc. Lý Mộc Nhất vừa quay đầu lại liền thấy Vưu Lạc đã tắm xong đi ra, đang chuẩn bị bật điều hòa.

“Đợi, đợi một chút, đừng bật điều hòa, người như vậy sẽ dễ bị cảm mạo, đối với thân thể không tốt”. Lý Mộc Nhất chạy tới tiếp nhận khăn mặt trong tay Vưu Lạc:” Ngồi xuống” Vưu Lạc nghe lời ngồi xuống, Lý Mộc Nhất quỳ gối trước mặt Vưu Lạc nhẹ nhàng lau tóc cho hắn

“Lần sau khi tóc còn ướt không được ra ngoài, lau khô rồi hãy ra”

“Đại thúc, không phải có người ở đây sao” Vưu Lạc đem Lý Mộc Nhất ở trước mặt ôm vào trong lòng, mặt chôn trước ngực Lý Mộc Nhất. Nhiệt khí theo hơi thở đi ra phun lên ngực Lý Mộc Nhất, ngứa, Lý Mộc Nhất khó nhịn xoay xoay người, Vưu Lạc dùng sức ôm chặt đem Lý Mộc Nhất hoàn toàn ôm trong lòng

Vưu Lạc cúi đầu muôn hôn, Lý Mộc Nhất duỗi tay ngăn lại một chút:” Ta muốn tắm rửa, lát nữa còn có việc phải làm mà”

“Chậm một chút cũng không sao” Lý Mộc Nhất còn muốn nói gì đó nhưng thanh âm đã hoàn toàn biến mất trong nụ hôn của Vưu Lạc

“Ân... Lạc” nghe được tiếng Lý Mộc rên rỉ, Vưu Lạc cúi đầu vào cổ hắn, miệng tiến đến kề sát bên tai Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, ta muốn người”

“Ân, đợi đến buổi tối được không?”

“Được” Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất bình ổn một chút:” Đại thúc, đi tắm đi”

“Được” Lý Mộc Nhất đứng lên, vọt vào phòng tắm trong phòng ngủ, nhìn khuôn mặt hồng của mình trong gương hắn biết không phải do hơi nước

Buổi chiều hai người lại đến biệt thự của Vưu Lạc ở khu biệt thự Giang Bắc, đó là khu biệt thự hiếm có tại H thị, trong tiểu khu có phong cảnh rất đẹp, non xanh nước biếc, chỉ là khoảng cách giữa các biệt thự quá gần

Vưu Lạc nói phòng ở đây định kỳ đều có người đến dọn dẹp cho nên thực sạch sẽ, thời gian nghỉ ngơi có thể đến đây, Lý Mộc Nhất thực thích nơi này, đường xá mát mẻ, còn có hồ bơi riêng, tất cả đều khiến Lý Mộc thật vui vẻ

Hai người lại trở lại phòng ở của Lý Mộc Nhất tại Giang Nam, Vưu Lạc đem đồ đạc của mình sắp xếp ổn thỏa hẳn nghĩ có lẽ về sau thời gian ở đây sẽ là nhiều nhất.

Buổi tối chưa kịp ăn cơm Vưu Lạc đã nhận được điện thoại của Lục Diêm:” Tiểu Lạc, ở đâu vậy, chúng ta ở Coco, các người khi nào thì qua đây?”

“Ta cùng đại thúc cơm nước xong sẽ qua”

“Tiểu Lạc a, chị dâu đâu? Nhanh lên lại đây đi, Ly Ly đã muốn chờ không được, rất muốn được gặp chị dâu rồi” Tiểu Ngải đoạt lấy điện thoại ồn ào nói.

“Đã biết” Vưu Lạc nghe thanh âm bên đầu kia điện thoại, hôm nay người thật đông đủ a.

13. Chương 13: Đêm Diên Cuồng

Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất gần 8 giờ mới xuất hiện trước mặt mọi người, Vưu Lạc hy vọng hôm nay chỉ cần ở đây ngồi cùng đám người này một chút sau đó liền lấy lý do ngày mai phải đi làm nên mang đại thúc về nhà sớm một chút là tốt rồi.

“Đại thúc, tại sao bây giờ các người mới đến a?” Vưu Ni là người đầu tiên thấy hai người họ, lập tức túm lấy đại thúc kéo đến chỗ mọi người

Lý Mộc Nhất vừa đến liền thấy mọi người đều ở đó trong lòng có chút khấn trương, tuy rằng Vưu Lạc đã nói với hắn không cần để ý tới nhị ca nhưng đây thật sự là nhị ca người kia a, sao hắn có thể không để ý tới chứ, cho nên khi Vưu Ni chạy đến túm lấy hắn, hắn theo bản năng nắm chặt lấy cánh tay Vưu Lạc

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất cho hắn một ánh mắt trấn an, đem bàn tay đang nắm chặt lấy cánh tay mình rút ra cánh tay chuyển thành khoắc lên đầu vai hắn, kéo đại thúc vào trong lòng:” Tiểu Ni, đại thúc không thể rời khỏi bên người ta”

“Thiết, có ai làm gì đâu, nhị ca cũng sẽ không ăn thịt đại thúc, yên tâm đi, Mục ca đã lên tiếng không cho phép nhị ca khó dễ người”, Vưu Ni nghĩ rằng nhị ca lúc trước vì muốn cùng Mục ca một chỗ không ngại cùng người trong nhà làm loạn, kết quả vẫn là Mục ca ra mặt đem mọi chuyện đều giải quyết ổn thỏa. Nhị ca dù ở trước mặt bất luận người nào đều không khuất phục, dù là cha mẹ, hay là đại ca nhưng chỉ cần Mục ca nói hai câu dụ dỗ nhỏ nhẹ lập tức liền thay đổi thành người khác.

Vưu Lạc không nói gì, hẳn biết vị trí của Lí Mộc trong lòng nhị ca nói là thần cũng không đủ, dù là cha mẹ, huynh đệ hay tỷ muội đều xếp sau. Mọi chuyện liên quan đến Mộc ca luôn được ưu tiên lên vị trí số một. Xem ra chính mình thực sự đã lo lắng vô ích rồi.

“Mộc ca, cảm ơn” Vừa đi đến chỗ mọi người, Vưu Lạc liền đối Lí Mộc nói

“Ha ha, người có biết chỉ cần là việc tốt cho nhị ca người ta đều sẽ làm” Lí Mộc cầm tay Vưu Ly giữ chặt trong tay mình

“Thân ái, em yêu anh” Vưu Ly bên cạnh nghiêng người nói với Lý Mộc

“Bảo bối, anh cũng yêu em”

“Ách, hai người bọn họ sao lại thành như vậy rồi, chúng ta biết hai người các người tình cảm sâu đậm rồi được không, không cần cố ý bày ra cho chúng ta xem” Lục Diêm nghiêm túc suy nghĩ liệu hôm nay mình đến đây đi góp vui không biết là đúng hay không nữa.

“Khụ khụ, nhị ca, Mộc ca giới thiệu một chút, Lý Mộc Nhất, bà xã của ta” Lý Mộc Nhất còn đang sững sờ nhìn hai người trước mặt chợt nghe Vưu Lạc giới thiệu mình

“Ách, chào mọi người, ta là Lý Mộc Nhất”

“Nga” Vưu Ly đi tới, cẩn thận nhìn nam nhân trước mặt. Ân, làn da thật tốt, nếu trắng thêm chút nữa chính mình không thể so cùng, bắt quá hơi gầy một chút nhưng bộ dạng rất được. Khổng quyền rũ giống mình, cũng không phong tình vạn chủng giống Tiểu Ngải lại càng không giống Trình Hạo tỏa nắng đáng yêu, mà là một loại ôn nhu nhẹ nhàng, xinh đẹp, ấm áp không mãnh liệt, thản nhiên tỏa ra phong thái mê người, là loại nam nhân phải dùng cả tâm để hiểu, xem ra đệ đệ đã nhất được bảo bối rồi. Lục Diêm nói với mình nam nhân này nếu chỉ nhìn bằng mắt sẽ không thể thấy được gì cả, chỉ cảm thấy rất xinh đẹp, nhưng nếu người có thể dụng tâm quan sát sẽ bị người này hấp dẫn.

Xem ra quả thật là như thế, Vưu Ly gật gật đầu:” Ân, không sai, thật sự là một nam nhân rất được, lại đây, ngồi chỗ này, người tại sao lại theo đệ đệ ta, không phải hẳn dùng thủ đoạn bỉ ổi để lừa gạt người đi?” Vưu Ly kéo Lý Mộc Nhất ngồi bên người mình

“A! Không có, Vưu Lạc, hẳn đối với ta tốt lắm, hơn nữa ta là....ta là cam tâm tình nguyện” Lý Mộc Nhất có điểm ngượng ngùng cúi đầu nghĩ người này thật sự là nhị ca của Vưu Lạc sao?

“Nga, như vậy a, đệ đệ ta a, cái gì cũng tốt, chính là tính tình quật cường muốn chết một chút cũng không đáng yêu, không giống ta cùng Tiểu Ni. Hẳn từng có vô số nữ nhân đương nhiên nam nhân cũng có, lại không biết cách chăm sóc người khác, là cái tên đại thiếu gia được chăm đến tận nơi, cơm bưng nước rót chỉ việc há mồm là ăn, còn có a....” Vưu Ly cứ bắt đầu nói về Vưu Lạc là nhất định giống như có một bài đã chuẩn bị sẵn cứ thế phun ra.

“Không có” Lý Mộc nghe được một đoạn liền ngắt lời Vưu Ly

“Ách, không có cái gì?” Vưu Ly có điểm mặc danh kỳ diệu

“Ta nói Vưu Lạc tốt lắm, tính tình tốt còn chưa nói, còn không phát hỏa với ta, tính cách thực ôn nhu, cũng thực đáng yêu, ngẫu nhiên sẽ có chút trẻ con. Ta biết hắn từng có rất nhiều nữ nhân nhưng không ai có thể giữ được hắn, hắn thực sự rất biết chăm sóc người khác, nấu được cháo hoa thơm nức mũi, hương vị cũng thật ngon. Hắn có thể xuống bếp nấu cơm, có thể rửa chén, dọn dẹp nhà cửa, hắn quan tâm đến cảm xúc của ta, có lẽ với người khác hắn không tốt nhưng với ta mà nói hắn là một nam nhân phi thường phi thường tốt cho nên xin người không cần nói hắn như vậy, có được không?” Lý Mộc thấy Vưu Ly nói như vậy còn thực sự phản bác

Lý Mộc tiến đến ôm lấy Vưu Ly đang sững sờ:” Bảo bối, Tiểu Lạc tìm được người thực thích hợp với hắn rồi”

“Hắn vừa nói đến người nọ là nhóc con chết tiệt sao?” Vưu Ly hoài nghi nói

“Đương nhiên rồi, chẳng qua đó là Tiểu Lạc mà chúng ta chưa từng thấy qua, là Tiểu Lạc của một mình người này thôi”

“Àn, được rồi được rồi, không khi dễ bọn họ nữa là được đi, nhưng mà...” Vưu Ly đi đến bên Lý Mộc nói thầm bên tai cái gì sau đó Lý Mộc ái muội cười cười, đứng dậy lôi kéo Vưu Ly rời đi

“Đại thúc, cảm ơn sự tin tưởng của người” Vưu Lạc đến bên người đại thúc

Lý Mộc lắc đầu:” Không, ta nói đều là sự thật a, chúng ta không phải đã nói có chuyện gì thì đều phải nói ra, phải tin tưởng lẫn nhau sao”

“Diêm, Diêm” Trình Hạo từ phía sau vui vẻ chạy tới, Lục Diêm đưa tay ôm lấy hắn:” Chậm một chút, ngã sắp xuống thì phải làm sao bây giờ!”

“Không có việc gì, không có việc gì, ta nói cho người biết a, Tiểu Ngải tìm được nam nhân rồi. A, đại thúc, người đến lúc nào đấy?” Trình Hạo an ổn ngồi cạnh Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc

“Đến được một lát rồi, người đi đâu vậy?” Lý Mộc thấy Trình Hạo đến liền thân thiết hỏi

“Cùng Tiểu Ngải qua bên kia ngoạn, kết quả hắn coi trọng một người nam nhân sau đó liền...” Trình Hạo đem chuyện Tiểu Ngải sản nai từ đầu đến cuối nói rõ một lần

“A, đúng rồi, đại thúc người có gặp được nhị ca của Vưu tổng cùng Lý Mộc không?”

“Ân, gặp rồi”

“Vậy người đi đâu rồi?”

“Vừa nãy còn ở đây nhưng sau đó đi mất rồi”

“Đi đâu?”

“Hình Như là đi hướng bên kia”, Lý Mộc Nhất chỉ về phía trước, Trình Hạo nheo mắt

“Đại thúc, hai chúng ta đi quan sát đi”

“Quan sát, có ý gì?”

“Đừng hỏi, đi, ta mang người đi” Trình Hạo kéo Lý Mộc Nhất quay đầu nói lại một câu ta cùng đại thúc qua bên kia ngoạ

“Làm gì vậy?” Vưu Lạc hỏi Lục Diêm

“Ha ha, nhìn hướng hai người bọn họ đi, người hắc là có thể đoán được”, Vưu Lạc nhìn hai người lén lén lút lút vào phòng vệ sinh, nhớ tới vừa rồi nhị ca cùng Mục ca hình như cũng đi vào đó

Vưu Lạc chọn mi nhìn Lục Diêm:” Người mặc kệ sao?”

“Hắc nên học tập nhiều một chút, người cho là tại sao hắc biết a?”

“Người nói cho hắc”.

“Cũng không phải tất cả, buổi tối ta không dám phóng túng sợ hắc bị thương, luôn vô cùng tiết chế, hắc nhìn ra cảm thấy thực áy náy cư nhiên đi mua GV về xem. Ta nói cho hắc xem GV không bằng xem thực chiến hơn nữa kỹ thuật của nhị ca hình như không có mấy người có thể so sánh”

“Người thật là...”

Vưu Ni thấy nhóm người điên này lắc lắc đầu:” Lý Khắc, ta đói bụng, mang ta đi ăn cái gì đi”

“Được” Tiểu Lạc, Diêm, ta đi đây, tạm biệt

Vưu Ni không đợi hai người đối diện đáp lời, lập tức kéo Lý Khắc đi

“Tiểu Hạo, người đây là muốn làm cái gì?” Lý Mộc không hiểu nhìn Trình Hạo thật cẩn thận đi vào phòng vệ sinh, sau đó tai dán vào tường nghe

“Suyt, đại thúc”

“Ân...ân...Mục, thật thoải mái, còn muốn...” Lý Mộc Nhất ngốc lảng, đây....đây là thanh âm của nhị ca Vưu Lạc, hẳn chắc chắn mình không nghe lầm. Nhưng là thanh âm hiện tại tràn ngập hương vị *** không giống như vừa nói chuyện với hắn. Lý Mộc lập tức hiểu ra Trình Hạo nói đi quan sát là ý gì.

“Tiểu Hạo, không được, đi nhanh lên, thế này còn ra cái gì nữa” Lý Mộc lôi kéo Trình Hạo đi ra ngoài

“Đại thúc, Diêm nói cho ta biết kỹ thuật của Vưu Ly siêu cấp hảo, nếu muốn học tập nhất định phải tìm hắn nga” Lý Mộc Nhất lập tức hóa đá, Lục Diêm rốt cục là suy nghĩ cái gì a?

Lý Mộc Nhất quay người muốn chạy nhưng khi hắn nghe đến âm thanh rên rỉ mị hoặc lòng người của Vưu Ly bước chân lại không tự giác đi theo Trình Hạo

Cạnh cửa buồng vệ sinh có một khe hở, tuy rằng rất nhỏ bé nhưng vừa vặn có thể để người bên ngoài thấy rõ hình ảnh bên trong

Cả người Vưu Ly đều bị Lý Mộc ôm vào trong ngực, áo sômi ở trên hoàn toàn bị mở rộng lộ ra ***g ngực trắng nõn tràn ngập hôn ngân, hai chân thon dài của Vưu Ly kẹp chặt bên hông Lý Mộc, hai tay đặt trên vai Lý Mộc đầu ngửa ra phía sau

“Ân, ân...Mục...mau...nhanh lên, em sắp đến”, Lý Mộc Nhất nhìn xuống thấy một bàn tay Lý Mộc nâng hai cánh móng tuyết trắng của Vưu Ly, một bàn tay đang không ngừng bộ lộng trên phân thân Vưu Ly khiến cho Vưu Ly phát ra từng tiếng rên rỉ thật lớn

“A” Vưu Ly mềm nhũn cả người dựa vào trong lòng Lý Mộc, trên tay Lý Mộc còn dính dịch thể của Vưu Ly cứ như thể đưa ra phía sau tìm kiếm. Thời điểm cả ba ngón tay đều đi vào, bọn họ lại nghe được đàn thanh âm quyến rũ không gì tả nổi của Vưu Ly

“Ân...ân, thân ái, em không cần ngón tay đâu”

“Nga, vậy em nghĩ muốn cái gì?”

“Em nghĩ muốn anh, chỉ có anh mới có thể làm cho em thỏa mãn thôi”

“Bảo bối, em là đang khiêu khích anh sao?”

“Anh nghĩ sao?” Vưu Ly vươn đầu lưỡi đỏ hồng nhẹ nhàng liếm lên môi mình ánh mắt ướm át chăm chú nhìn Lí Mộc.

“Ha ha, anh chấp nhận khiêu khích của em” Lí Mộc rút ngón tay ra, cởi bỏ thắt lưng, kéo khóa quần thả ra phân thân của mình ma sát tiểu huyết đang mấp máy mời gọi của Vưu Ly.

“Ân, thật hư đồn, sưng to đến như vậy rồi”, Vưu Ly vừa nói vừa nâng mông lên sau đó cầm lấy phân thân bồng bồng phần chân của Lí Mộc dùng sức ngồi xuống

“Ân...a.. Mộc...lớn quá, em chịu không nổi”, Vưu Ly lắc đầu

“Bảo bối, anh biết em có thể mà”, Lí Mộc không hề động Vưu Ly liền tự mình đứng lên để phân thân trượt gần hết khỏi tiểu huyết lại mạnh mẽ ngồi xuống.

“Ân...ân...a a, Mộc, lớn quá, a....a, dùng sức một chút, lại mạnh một chút, em cần anh, thân ái”

Hai tay Lí Mộc nâng hai cánh mông tuyết trắng của Vưu Ly mạnh mẽ va chạm, Vưu Ly rên rỉ càng lúc càng lớn tưởng như không thể khống chế.” Ân,ân....a a”

Lý Mộc cảm giác miệng khô lưỡi khô, kéo Trình Hạo đi ra ngoài.

“Đại thúc, thế nào?”

“Cái gì thế nào?”

“Đại thúc, người biết rõ còn cố hỏi sao?”

“Ta, ta không biết người đang nói gì cả” Lý Mộc buông tay Trình Hạo một mình bước nhanh trở về chỗ Vưu Lạc

“Đại thúc, đợi ta với a”, Trình Hạo đuổi theo Lý Mộc Nhất

“Đại thúc, sao lại lâu như vậy?”, Vưu Lạc nhìn khuôn mặt đỏ hồng của Lý Mộc Nhất biết hẳn cái gì cũng thấy rồi còn cố hỏi.

“Vưu Lạc khi nào thì đi, ta muốn về nhà” Lý Mộc hỏi Vưu Lạc

“Nga, đi ngay bây giờ”, Vũ Lạc đứng dậy nắm tay Lý Mộc Nhất hướng Lục Diêm thông báo một tiếng liền bước đi.

“Bảo bối, thế nào?” Lục Diêm đem Trình Hạo ôm vào trong lòng

“Thật sự so với diễn viên GV còn lợi hại hơn a”, khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Hạo cũng đỏ bừng.

“Nga, vậy học được bao nhiêu rồi?”

Trình Hạo kề sát vào tai Lục Diêm:” Diêm, ta...ta muốn thử xem”

Lục Diêm sững sốt, lập tức tà mị mỉm cười:” Đi, chúng ta về nhà”. Vừa dứt lời liền lập tức đứng dậy kéo Trình Hạo theo sau đi ra ngoài

Về đến nhà, Vũ Lạc đi tắm, Lý Mộc Nhất ở trong phòng đi tới đi lui, cuối cùng giống như đã hạ quyết tâm, cởi bỏ quần áo trên người mình bước vào phòng tắm. Tiếng nước chảy rất lớn, Vũ Lạc không nghe thấy tiếng mở cửa hoặc là hẳn hoàn toàn không nghĩ tới đại thúc nhà mình sẽ tự động tiến vào.

Lý Mộc đi đến sau lưng Vũ Lạc, vươn hai tay từ phía sau ôm lấy Vũ Lạc, thân thể gắt gao dán chặt trên lưng Vũ Lạc. Vũ Lạc sững sốt, nội tâm rung động không ngừng, trên mặt không che dấu được vui sướng, lập tức tắt vòi hoa sen trên đầu. Trong phòng tắm khôi phục im lặng chỉ có thể nghe thấy tiếng hô hấp của nhau, hai tay Vũ Lạc đặt lên cánh tay Lý Mộc Nhất, nhẹ nhàng vuốt ve.

“Đại thúc, ta đã nghĩ ngày này hẳn là phải chờ thật lâu thật lâu nữa a” Vũ Lạc đem Lý Mộc từ phía sau kéo đến phía trước đối diện với mình, nhìn người trước mặt trần như nhộng, cả người đều vì xấu hổ mà đỏ lên.

“Đại thúc, ngươi định làm thế nào?”

“Ta....ta không biết”, Vũ Lạc biết Lý Mộc Nhất có thể chủ động như vậy đã cần rất nhiều dũng khí rồi.

“Ha ha, vậy hết thấy những chuyện còn lại đều nghe ta được không?”, không đợi Lý Mộc Nhất trả lời, Vũ Lạc đã mở ra vòi hoa sen trên đầu, nước từ trên trút xuống, Lý Mộc Nhất bị nước làm ướt, dòng nước xuôi theo mái tóc mềm mại chảy xuống cổ, quai xanh rồi từ từ trôi xuống dưới.

Vũ Lạc cúi đầu hôn lên môi Lý Mộc Nhất. Lý Mộc đưa tay ôm chặt thắt lưng Vũ Lạc, nhiệt tình hôn đáp lại hẳn. Một tay Vũ Lạc ôm chặt thắt lưng đại thúc, còn tay kia bao trùm lên phân thân cao cao đứng thẳng của hắn dùng sức bộ lộng, Lý Mộc cứ như vậy ở trong tay Vũ Lạc đạt tới cao trào.

Lúc này trong đầu Lý Mộc Nhất xuất hiện hình ảnh Vưu Ly cùng Lí Mộc, hắn không biết vì sao tự nhiên mình lại nhớ đến hai người kia chính là tưởng tượng đến hai chân tuyết trắng của Vưu Ly quấn chặt lấy thắt lưng Lí Mộc cảm thấy tư thế kia thật *** đáng. Nhưng biểu tình của Vưu Ly lúc ấy thực hưởng thụ không biết nếu mình ở trên lưng Vưu Lạc như vậy thì sẽ như thế nào.

Trong đầu nghĩ như vậy, ma xui quỷ khiến thế nào Lý Mộc Nhất cũng làm như vậy, khi hắn nâng lên một chân quấn lấy thắt lưng rắn chắc của Vưu Lạc, Vưu Lạc cũng rất phối hợp nâng mông hắn lên để hắn mượn lực của mình chân kia cũng quấn lấy thắt lưng mình. Vưu Lạc nghĩ về sau nhất định phải để đại thúc nhìn lên nhị ca cùng Mộc ca làm việc nhiều một chút

“Ân....ân, Lạc, dùng sức một chút”, Vưu Lạc cười, đại thúc chỉ khi nào hãm sâu vào *** mới có khả năng biểu hiện cảm xúc thật tự nhiên a, ân, về sau không có việc gì sẽ tìm cơ hội vận động mạnh thật nhiều.

Lý Mộc cảm thấy với tư thế này Vưu Lạc tiến vào thật sâu, thì ra chính mình cũng có thể làm ra tư thế tu nhân như thế, bộ dạng hiện tại của mình hắn là thực *** đáng đi nhưng là....

“Ân....a a...ân, Lạc...Lạc...”

“Đại thúc, thoải mái không?” Vưu Lạc dùng sức va chạm cuối cùng hai người đồng thời phóng thích

Lý Mộc Nhất cắn môi dưới:” Ân, ân, Lạc...còn....còn muốn”.

“Được, đại thúc, đừng nóng vội, dù người muốn bao nhiêu lần ta đều cho người”

Dưới màn đêm yên tĩnh hai thân thể giao triền, dưới luật động nguyên thủy một dòng nước từ từ chảy ra lưu lại hương vị đặc trưng của ***

Đêm nay thực sự là một đêm không yên bình, cả một đêm giai điệu điên cuồng đã liên tục được trình diễn.

14. Chương 14: Đại Thúc Được Thăng Chức

Sáng thứ hai Lý Mộc phát hiện mình lại dậy muộn, chính xác mà nói là hắn được Vưu Lạc lay tỉnh:” Đại thúc, thức dậy ăn sáng nhanh lên, nếu không sẽ đi làm muộn” Vưu Lạc nhìn Lý Mộc đang chôn đầu thật sâu trong gối không muốn đứng lên

“Nếu không hôm nay không đi làm nữa, ở nhà nghỉ ngơi, lát nữa ta đến công ty xin phép cho người”, dù sao cũng là công ti của mình, lão bà muốn đến thì đến, không muốn đến thì không cần đến, ả dám nói lão bản nương cái gì.

“Ân, không cần” Lý Mộc Nhất đang mông mông lung lung, vừa nghe thấy Vưu Lạc nói thế lập tức tròn mắt nhìn khuôn mặt suất khí phía trước. Đã xin nghỉ phép một ngày rồi, sao có thể như vậy nữa. Hôm nay còn là thứ hai, có hội nghị thường kì nghỉ nhiều như vậy sẽ không ổn.

“Vậy rồi giường, đến, ôm một cái”, Vưu Lạc hướng Lý Mộc đuổi hai tay ra, Lý Mộc cảm thấy mình thật giống một đứa nhỏ được Vưu Lạc phụng trong tay mà nâng niu, sủng nịnh. Cả người giống như được một dòng nước ấm áp mang đến hạnh phúc chậm chậm chảy qua từng tế bào.

Vừa vươn hai tay ra liền được Vưu Lạc ôm lấy:” Muốn ta giúp ngươi mặc quần áo không?”

“Ách, không cần, tự ta mặc là được rồi”, vừa nâng lên một chân Lý Mộc Nhất liền cau mày.

“Làm sao vậy, không thoải mái sao?” Vưu Lạc nhìn Lý Mộc chau mày có chút lo lắng hỏi, hắn biết tối qua mình thực quá phận nhưng cũng vì đại thúc cứ ôm chặt lấy mình liên tục nói còn muốn...còn muốn làm sao mình có thể kiềm chế được.

Lý Mộc Nhất mặt liền đỏ lên:”Không, không có việc gì”, sau đó chậm rãi rời giường, chậm rãi mặc áo, chậm rãi mặc quần, lại chậm rãi cũng Vưu Lạc đi đến bàn ăn. Hắn nhớ rất rõ ràng tối hôm qua mình phóng túng thế nào, không thể trách Vưu Lạc được. Về sau nếu ngày hôm sau phải đi làm hoặc có việc nhất định không thể như vậy

“Còn đau không?”, Vưu Lạc một bên múc cháo cho đại thúc một bên hỏi

“Chỉ còn đau một chút thôi, không sao, ta thật sự không sao”, mặt Lý Mộc Nhất đỏ lên.

“Ân, nhanh ăn sáng đi, nếu không nhất định sẽ không kịp đi làm”

Sáng hôm nay Vưu Lạc nấu cháo hoa giống lần trước cho Lý Mộc Nhất, Lý Mộc ăn đến thỏa mãn.

Cơm nước xong, thu thập hảo hai người cùng nhau đi làm, Lý Mộc Nhất ở trong xe Vưu Lạc nghỉ hôm nay không có việc gì liền thành thành thật thật ngồi bàn công tác nếu để cho người khác nhìn ra điểm gì kì quái cả cái mặt già nua của mình không biết phải thế nào để phớt ra a!

Vưu Lạc dừng xe, quay đầu nhìn Lý Mộc Nhất:”Đại thúc?” Lý Mộc vừa quay ra định trả lời Vưu Lạc thì người kia lập tức tiến đến ôm lấy Lý Mộc Nhất hôn xuống.

“Ân, Lạc, tốt, tốt lắm”, cả khuôn mặt Lý Mộc Nhất liền đỏ hồng. Từ khi cùng Lý Mộc Nhất xác lập quan hệ Vưu Lạc thường nghĩ chính mình có phải đang tiến vào thời kì động dục hay không, lúc nào cũng muốn ôm đại thúc, hôn nhẹ hắn, sờ sờ hắn, đương nhiên nếu thời gian, địa điểm thích hợp liền muốn làm chút chuyện xấu với hắn.

“Đại thúc, người chán ghét ta như vậy sao?”

“Sao có thể như thế, người tại sao lại nghĩ như vậy, ta...ta chỉ là cảm thấy đã đến công ty, như vậy...như vậy không tốt lắm, hơn nữa có rất nhiều người....sau đó...”, Lý Mộc Nhất nóng vội, từ ngữ muốn để giải thích nhưng lại cứ lộn hết cả lên. Hẳn sao có thể chán ghét người này chứ.

“Ha ha đại thúc, đừng gấp, ta chỉ hỏi như vậy thôi. Ta không hiểu vì sau từ sau khi cùng với người, ta liền cảm thấy chính mình giống như báo đang tiến vào thời kì động dục, không lúc nào không muốn ôm người, hôn nhẹ người, ta có chút lo lắng liệu như vậy có dọa đến người hay không”.

Lý Mộc Nhất kéo áo Vưu Lạc muốn giải thích, Vưu Lạc liền đưa một ngón tay lên chặn miệng hắn:” Đừng nóng vội, nhìn bộ dáng vừa rồi của người ta đều hiểu được, ta sẽ không nghĩ nhiều” Vưu Lạc cầm một tay của Lý Mộc Nhất, cúi đầu hôn xuống.

Sáng ngày thứ hai, thang máy chật chội đến không tưởng được, Vưu Lạc kéo đại thúc ra phía sau mình, sau đó kéo ra một khe hở để mình chắn phía trước không cho người khác xô vào hắn.

Lý Mộc thấy có rất nhiều người xung quanh, không ai chú ý đến mình vội trộm đưa tay nhét vào trong tay Vưu Lạc, khoe miệng Vưu Lạc cao cao nhếch lên thành một đường cong tuyệt đẹp, tay cũng dùng thêm chút lực nắm chặt tay đại thúc.

Đến cửa công ty, Vưu Lạc phải về văn phòng của mình, Lý Mộc Nhất thì phải đến bộ phận của mình. Trước khi chia tay Vưu Lạc nói:” lát nữa gặp” Lý Mộc quay đầu cười ngọt ngào đáp:” hảo, lát gặp”.

Lý Mộc Nhất còn chưa tới bộ phận kỹ thuật đã bị Trình Hạo chờ ở đâu đó kéo đến phòng trà:” Tiểu Hạo, người chậm một chút, có chuyện gì quan trọng mà phải vào tận đây nói à?” Lý Mộc Nhất bị Trình Hạo kéo đi nhanh quá, phía sau lại đau đốn, nhứt nhọt chát mày

Trình Hạo nghe Lý Mộc Nhất nói như vậy, quay đầu ái muội nhìn Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, tối hôm qua có thử không?”.

Nét mặt già nua của đại thúc liền đỏ lên:” Ta không biết người đang nói gì cả”

[Tứ Mộc: Đại thúc a, mặt của người đã muốn bán đứng người được không]

“Đại thúc, người không cần ngưng ngừng, tối hôm qua sau khi về nhà ta đã thử, hiệu quả thật bất ngờ nha, Diêm thật cao hứng mà! Nhưng mà đau quá đi, ta hôm nay cũng không muốn đi làm”.

“Nga, ha ha”, Lý Mộc Nhất thật sự không biết làm thế nào đối mặt với vấn đề Trình Hạo hỏi. Ngắc đầu một cái liền thấy đồng hồ trên tường cảm thấy thật may mắn.

“Nhanh đi thôi, đến giờ họp rồi”, sau đó không đợi Trình Hạo đáp lời liền đi trước đến phòng họp.

Đúng chín giờ mỗi thứ hai là hội nghị thường kỳ của công ty, nhưng tình huống hôm nay có chút đặc biệt, bình thường mọi người đều đứng để báo cáo đơn giản rồi tan nhưng hôm nay mọi người đều được ngồi, cũng không ai hiểu đây là có chuyện gì.

Vưu Lạc nghĩ Lý Mộc Nhất nếu phải đứng thì nhất định sẽ càng đau, vẫn là ngồi đi, huống gì Lục Diêm sáng sớm cũng gọi điện đến bảo hôm nay phải chiều cổ Trình Hạo một chút, nói là tối qua có chút quá phạm, tiểu tử kia buổi sáng còn kêu gào đau đớn.

Lý Mộc Nhất vừa thấy tình hình này liền biết đây là Vưu Lạc vì chính mình mới làm, trong lòng thực cảm động, cúi đầu không nói gì đợi đến khi hội nghị thường kỳ kết thúc nhìn mọi người đều đi rồi mới nhẹ nhàng kéo góc áo Vưu Lạc:” Cảm ơn người”.

Vưu Lạc nhìn bộ dáng xấu hổ đến cúi đầu thật thấp của Lý Mộc Nhất liền kéo cánh tay đang nắm áo mình, trên tay dùng sức liền nhắc Lý Mộc Nhất ngồi lên đùi mình ôm vào trong lòng, cúi đầu hôn xuống

“Ân, Lạc, không....không được, lát nữa còn có người vào mà”

Vưu Lạc nhìn khuôn mặt Lý Mộc Nhất đỏ hồng lên lại ôm chặt hân:” Ta biết rồi, a, đây là thời buổi gì a, ta cùng bà xã nhà mình thân thiết còn phải trốn tránh người khác”, Vưu Lạc bĩu môi than thở.

Lý Mộc Nhất thấy bộ dáng của hân cảm thấy thật buồn cười:” Buổi tối về nhà là được rồi”, Lý Mộc Nhất biết Vưu Lạc mất hứng nhưng hiện tại bọn họ đang ở công ty. Tuy hân cảm giác hình như mọi người đều biết rõ quan hệ giữa bọn họ nhưng biết là một chuyện, còn ở trước mặt mọi người biểu hiện tình cảm một cách tự nhiên lại là chuyện khác.

“Lạc, cho ta chút thời gian, được không?” Lý Mộc Nhất nghĩ sớm muộn gì cũng phải cùng Vưu Lạc thân nhiên đối mặt với mọi người nhưng cuộc sống mấy năm nay khiến hân sợ hãi, hân cần thời gian để khiến chính mình khôi phục

“Được, thực xin lỗi, đại thúc, là tại ta có điểm nóng vội, chúng ta từ từ sẽ đến”, Vưu Lạc đứng dậy, kéo Lý Mộc Nhất đứng lên, giúp hân sửa lại quần áo hỗn độn do bị mình ôm

“Đi thôi, lát nữa còn có ngành khác vào dùng phòng này”, Vưu Lạc buông tay Lý Mộc Nhất, đi ra ngoài trước.

Lý Mộc Nhất cảm giác độ ấm trên tay dần tan biến, nhìn nam nhân đi trước mình, xiết chặt nắm tay trong lòng lặng lẽ thề một ngày nào đó, ta muốn nắm tay người thân nhiên đối mặt với anh mất mọi người ngoài kia.

Ra khỏi phòng họp, trở lại bộ kỹ thuật của mình, Lý Mộc Nhất sững sốt, tại sao lại không thấy bàn công

tác của hắn chứ?

“Sư phó, bàn của ngài ở đây” một tiểu nam hài vui vẻ chạy tới, tuổi sắp sỉ Trình Hạo, là thực tập sinh vài ngày trước mới tới. Thấy kỹ thuật của Lý Mộc Nhất tốt, lại quan hệ rộng, liền nhận Lý Mộc Nhất làm sư phó. Lý Mộc Nhất cũng không nghĩ nhiều, có thể chỉ bảo người vào sau là chuyện tốt liền đáp ứng.

Lý Mộc thấy bàn công tác mới tinh của mình liền thấy mặt mũi kì diệu, đây là chuyện gì, mình mới nghỉ có hai ngày sao lại có chuyện thế này xảy ra, nghĩ lại một chút hẳn là ý của Vương Lạc đi, giữa trưa phải đi hỏi hắn một chút.

“Ai nha, Lý Mộc Nhất người lại đây a”, Mai Á cũng đi vào văn phòng bộ kỹ thuật

“Mai tổng giám, người sao lại đến đây, có việc gì sao?” Lý Mộc Nhất khi nói chuyện với Mai Á luôn giữ thái độ cung kính.

“Àn, bàn mới cũng không tệ lắm đi”

“Àn?” Lý Mộc Nhất có điểm bất không kịp suy nghĩ của Mai Á

“Khụ, mọi người đều dừng công tác một chút, tổng công ty đánh văn bản quyết định xuống, đồng chí Lý Mộc, năng lực làm việc siêu cường, trình độ kỹ thuật cứng rắn, công tác chăm chỉ, làm người chính trực, là tấm gương cho nhân viên trong công ti học tập vì vậy công ti quyết định thăng chức Lý Mộc Nhất lên làm phó quản lí, bắt đầu từ tháng này tiền lương, phúc lợi đãi ngộ toàn bộ đều điều chỉnh thành cấp quản lí.

Lý Mộc không biết ngay lúc đó mình đã nghĩ cái gì, chỉ biết mọi thứ này đều là Vương Lạc cho mình, muốn mọi người đều thừa nhận năng lực của mình, nhưng là như vậy....Lý Mộc Nhất có lo lắng của mình hẳn không nghe tiếp lời Mai Á nói, bước nhanh ra khỏi bộ kỹ thuật, đến cửa phòng Vương Lạc cửa cũng không gõ trực tiếp vọt vào

Vương Lạc sững sờ nghĩ ai lại không sợ chết như vậy, dám trực tiếp xông vào văn phòng mình. Vừa ngẩng lên liền thấy Lý Mộc Nhất đang sững sờ đứng ở cửa, trong phòng có bảy, tám người, tất cả đều là chủ quản cao cấp của công ty, Lý Mộc có loại xúc động muốn khóc, chôn chân đứng ở đó không biết làm thế nào thì tốt. Mọi người trong phòng đều nhớ rõ những lời Mai Á nói, đều hiểu được quan hệ của hai người sau đó còn có người nói:” A, Lý kỹ thuật có việc gấp tìm Vương tổng sao, vậy hai người cứ nói chuyện trước”, sau đó quay đầu nhìn về phía Vương Lạc, Vương Lạc gật gật đầu, một đám người đều đi ra ngoài.

Vương Lạc đứng dậy đi đến bên người Lý Mộc:” Đại thúc, làm sao vậy?”

“Ta...thực xin lỗi”, Lý Mộc Nhất cúi đầu, hiện tại cảm thấy xấu hổ muốn chết, chính mình sao có thể lỗ mãng như vậy cơ chứ!

“Ha ha, không sao, đây là công ty của ta, người là bà xã của ta, lão bản nương muốn làm gì ai dám nói a”

Vưu Lạc cầm tay Lý Mộc Nhất dắt đến trước bàn công tác của mình đem Lý Mộc Nhất ôm vào trong lòng.

“Đại thúc, vội vã đến tìm ta như vậy có chuyện gì phải không?”

“A, đúng rồi, buổi sáng Mai Á đến bộ phận của chúng ta, sau đó...”. Lý Mộc kể lại chuyện buổi sáng cho Vưu Lạc.

“Là ý của người sao? Ta biết người là tốt với ta, nhưng làm như vậy có phải...”, Lý Mộc Nhất không nói tiếp những lời sau nhưng Vưu Lạc đã biết hẳn muốn nói gì.

“Đại thúc, ta chỉ đem thành tích công tác bình thường của người, biểu hiện bình thường của người báo lên tổng công ty, muốn quyết định thế nào là chuyện của tổng công ty, ta sẽ không cũng không cần lạm dụng chức quyền để làm loại việc này. Nếu người không tốt, công ty sẽ không có hành động ngày hôm nay, mà ta cũng tin tưởng vững chắc điểm này.

Vưu Lạc đưa tay nâng cằm Lý Mộc lên một chút:” Hơn nữa, người ta thích sao có thể không tốt chứ?”. Lý Mộc đối diện với ánh mắt của Vưu Lạc, ánh mắt mà trong thời điểm công tác luôn lộ ra sự kiên định cùng chắc chắn khiến cho người khác không thể không tin tưởng.

Khuôn mặt Lý Mộc lại hồng lên cúi đầu:” Thực xin lỗi, ta không nên lỗ mãng như vậy, còn có...ta...nào có tốt như người nói”.

“Ta nói có là có”, ái dám dị nghị, đây là một mặt bá đạo của Vưu Lạc cũng là phương thức bày tỏ tình yêu của hắn với Lý Mộc Nhất.

“Nhưng...như vậy có thể ảnh hưởng không tốt lắm, mọi người hình như đều biết đến quan hệ của chúng ta mà. Nếu...”

Vưu Lạc cười cười ngắt lời hắn:” Đại thúc, đó không phải vấn đề người cần quan tâm, người cứ thần nhiên nhận mọi thứ là được rồi, chuyện khác đã có ông xã của người lo mà, àn?”

Lý Mộc cảm thấy nếu mình còn nói thêm nữa thì có vẻ như đang làm kiêu liên gật gật đầu.

Vưu Lạc cũng không muốn cùng hắn tranh cãi:” Đại thúc, hành vi của người hôm nay đúng là thật lỗ mãng, ta muốn trừng phạt người nga”.

[Mộc Mộc: nhóc con đáng chết, người là đồ dối trá, người mượn việc này để lấy cơ đi]

“Nga”, Lý Mộc Nhất biết Vưu Lạc sẽ không làm gì tổn thương đến mình, chỉ là không rõ hắn nói trừng phạt là làm gì.

“Đại thúc, phạt người chủ động hôn ta một chút đi”, Vưu Lạc nhớ đại thúc còn chưa từng chủ động hôn mình, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn nam nhân trước mặt, chậm rãi tiến về phía trước, đem đôi môi mềm mại dăng lên cho Vưu Lạc, Vưu Lạc ôm chặt lấy hắn, làm nụ hôn thêm sâu sắc

Hơn nửa ngày sau:” Đại thúc, buổi trưa muốn ăn gì”, Lý Mộc Nhất ở trước ngực Vưu Lạc bình ổn hô hấp

“Người muốn ăn gì?”

“Ta a, cái gì cũng được a”

“Ta cũng vậy”

“Vậy đi ra ngoài tìm một nhà hàng đi, thuận tiện chúc mừng người được thăng chức”, Vưu Lạc đề nghị

“Được, muốn rủ thêm Tiểu Ni cùng Trình Hạo hay không?”

“Người quyết định đi, gọi thêm ai thì cứ gọi đi”

“Àn, ta đi về làm việc đây”

“Được, buổi trưa ta tìm người”.

Lý Mộc mang về mặt hồng hồng về bộ kỹ thuật

“Sư phó, sư phó, thế nào?” Lý Mộc thấy tiểu nam hài chắn trước mặt, không nói gì, trở lại bàn công tác mới ngồi xuống. Nhìn mọi người đều vụng trộm nhìn mình. Mới đầu hắn còn có chút khấn trương nhưng sau đó nhớ lại những lời Vưu Lạc nói liền trở nên tự nhiên hơn.

Buổi trưa không chỉ có Vưu Ni cùng Trình Hạo, Mai Á cũng đi theo đến giúp vui, Mai Á đã sớm thông qua Lý Mộc cùng Vưu Ly nghe chuyện về Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất, thời điểm ăn cơm Mai Á nhìn đến nồi canh cá nấu đồ rục toàn ớt liền hỏi:” Lý Mộc Nhất, người có thể ăn cay sao? mông không đau a?”

Lý Mộc Nhất liền sắc nước ớt, ho khan đến lợi hại, Vưu Lạc vội vàng lấy chén nước cho hắn uống hai ngụm, còn vỗ vỗ lưng hắn:” Đại thúc đại thúc, không có việc gì đi, chậm một chút”

“Mai đại tổng giám, ngài nói chuyện không thể lịch sự hơn chút sao?” Vưu Lạc nhìn bộ dáng Lý Mộc Nhất, cho Mai Á một cái liếc mắt

“Ai nha, ta cũng không phải cố ý a, ai biết hắn không thân thiện đối mặt với chuyện này được a, Lý Mộc

Nhất, người dừng kích động, điểm này người phải hướng Vưu Ly hảo hảo học tập”. Lý Mộc vừa nghe Mai Á nhắc đến Vưu Ly lại bắt đầu nghĩ đến hình ảnh nóng bỏng kia, nét mặt già nua nhất thời lại đỏ lên.

“Ta...ta”, ta nửa ngày cũng không nói được chữ tiếp theo.

“Nha, Mai tỷ, ngài đừng mang chúng ta ra đùa giỡn, ai có thể so sánh được với hần a, hần chính là độc nhất vô nhị”, Trình Hạo cảm thấy Vưu Ly chính là Tiểu thụ thần rồi, muốn luyện được thành như hần không có tám đến mười năm hần là không thể được.

“Nhị ca ta không phải ai cũng có thể thu thập, bất quá may mắn có Mục ca thu hần bằng không hần nhất định sẽ trở thành yêu tinh đi hại thế gian”. Đây là đáng giá của Vưu Ni với Vưu Ly, bất quá lời này thật là chuẩn.

Mai Á gật đầu:” Ân, Tiểu Ni nói đúng, các người thật sự là phải cảm tạ Lí Mộc nhà chúng ta a bằng không không biết bao nhiêu người sẽ bị Vưu Ly hạ độc nữa”

“Bảo bối, làm sao vậy, không thoải mái sao?” Lí Mộc nhìn Vưu Ly đang xoa xoa cái mũi

“Ân, vừa định hắt xì một cái, cuối cùng lại không có cảm giác nữa”

“Ân, không có cảm giác?” Lí Mộc đứng dậy đi đến bên cạnh Vưu Ly ôm hần lên, đè lên trên bàn công tác.

Vưu Ly nháy mắt quyến rũ:” Thân ái, anh muốn làm gì?”

“Vừa nãy hình như anh nghe thấy có người nói không có cảm giác”

“Ha ha”, Vưu Ly vươn đầu lưỡi hàm trụ lỗ tai Lí Mộc

Lí Mộc nhanh tay cởi bỏ áo sơ mi của Vưu Ly liền đè cả người lên

“Ân...a, dùng sức một chút, thân ái, ân,a a...”

Tiểu bí thư đứng ngoài cửa nghe được thanh âm, lập tức ném công tác trong tay, lỗ tai dán sát vào cánh cửa cẩn thận lắng nghe âm thanh bên trong.

Trong lòng còn suy nghĩ, lão tổng cùng Ly đại mỹ nhân thật sự là không lúc nào không làm a, một hủ nữ như nàng được đến đây công tác thật sự là quá may mắn. Hắc hắc... (=.=!!!)

Vưu Ly không làm việc, chính xác mà nói chính là hắn không muốn làm việc, hắn thăm nghĩ thời thời khắc khắc đều ở bên người Lí Mục cùng hắn, cho nên mỗi ngày đều theo Lí Mục đi làm, Lí Mục cũng thực hưởng thụ cuộc sống như vậy, chỉ cần lúc nào cũng có thể nhìn thấy Vưu Ly hắn liền cảm thấy đáng giá, hắn thấy mình thực may mắn nên mới có cuộc sống như hiện tại. Bởi sự kiện kia khiến cho Vưu Ly sợ hãi cho nên hắn lúc nào cũng tìm cơ hội câu dẫn Lí Mục. Lí Mục biết Vưu Ly lo lắng sợ hãi cũng đã giải thích với hắn vô số lần, nói cho hắn thực sự không có việc gì nhưng là Vưu Ly không tin, Lí Mục đành chiều theo hắn. Cho nên Vưu Ly muốn câu dẫn, Lí Mục liền để hắn câu dẫn, tiểu bí thư ngoài cửa một ngày đã nghe đến lần thứ n tiếng Vưu Ly rên rỉ. Theo lời của Vưu Ly nói chính là:” muốn là làm”.

15. Chương 15: Ta Là Lão Bản, Hắn Là Lão Bản Nương

Buổi chiều trở lại công ty, có người trong bộ nhân sự đến tìm Lý Mộc Nhất nói là công ty muốn tuyển người. Nhóm người tổng công ty điều đến này chỉ là tạm thời đến hỗ trợ, khi nào ở đây ổn định còn phải trở về, hơn nữa công ty sắp tới còn thêm vài hạng mục, người của bộ kỹ thuật hiện tại cũng cần quay về, vì vậy nhân viên mới trong bộ kỹ thuật cần Lý Mộc Nhất đi phỏng vấn.

Lý Mộc đồng ý nhưng vấn đề là bộ phận mình cần tuyển nhân sự, Lý Mộc Nhất dù chưa ăn qua thịt heo cũng gặp qua heo chạy, những người phỏng vấn đều ăn mặc nghiêm túc, tây trang trắng thơm. Nghĩ đến bộ dáng của mình, bình thường miễn cưỡng cũng có thể coi như nghiêm túc nhưng nếu cứ thế mà đi phỏng vấn thì thực sự là không được, cho nên sau khi tan tầm, hắn liền lôi kéo Vưu Lạc bởi mình đi dạo phố, nhờ Vưu Lạc chọn giúp mình ít quần áo nghiêm túc một chút, hắn thực tin tưởng vào mắt thẩm mỹ của Vưu Lạc

Quả nhiên ánh mắt của Vưu Lạc là tốt nhất, Lý Mộc tự ngắm mình trong gương, thực vừa lòng.

“Đại thúc, vừa lòng không?” Vưu Lạc đến phía sau hắn hỏi.

“Àn, ta cảm thấy tốt lắm, ánh mắt của ngươi luôn không sai.”

Buổi tối, Lý Mộc Nhất nhận được điện thoại của Trình Hạo hỏi có muốn ra ngoài chơi không, hắn cùng Lục Diêm đang ở bên ngoài. Lý Mộc Nhất cự tuyệt, hắn còn muốn về nhà sớm nấu cho Vưu Lạc vài món ngon.

Trình Hạo nghe được liền lắc đầu, nói với Lục Diêm đang ở bên cạnh:” Diêm, đại thúc phải nấu cơm cho Vưu tổng”. Lục Diêm cười:” Vậy thì đừng làm khó dễ người ta”

“Được rồi, được rồi”

Vưu Lạc cùng Lý Mộc trở về nhà, Lý Mộc Nhất cởi giày, thay quần áo liền hướng vào bếp.

“Đại thúc không cần sốt ruột, ta cũng không quá đói bụng” Vưu Lạc nhìn bộ dáng Lý Mộc Nhất vội vàng nấu cơm trong lòng liền thấy ấm áp, bất quá chỉ là về muộn hơn mọi ngày một giờ thôi, cũng không đến

mức đói chết người.

Lý Mộc Nhất ở trong bếp chiến đấu một hồi thì Vũ Lạc đi vào. Lý Mộc quay đầu lại nhìn hắn:” Người vào đây làm gì, mình ta làm là được rồi, người ra ngoài xem TV đi”

Vũ Lạc nhìn Lý Mộc Nhất cười cười, đi đến phía sau đem hắn ôm vào trong ngực, một tay ôm bên thắt lưng, một tay nắm bàn tay đang xào rau:” Ta muốn giúp người a”.

Lý Mộc cảm giác tư thế này thật ái muội, nhưng hắn cũng thật hưởng thụ cuộc sống như vậy, đây chính là ước mơ mà hắn muốn đã lâu cứ tưởng cả đời này cũng không thể thực hiện không ngờ Vũ Lạc lại xuất hiện, cho hắn hết thấy những gì hắn muốn.

Lý Mộc quay đầu nhìn về phía Vũ Lạc, Vũ Lạc liền cúi xuống hôn lên đôi môi Lý Mộc Nhất:” Đói bụng lắm rồi đi, vốn không cần phải về muộn như vậy nhưng bộ nhân sự nói thông báo tuyển dụng đã lâu rồi, bởi ta xin nghỉ phép, họ không liên hệ được với ta nên đã rời lịch phỏng vấn từ thứ 2 thành ngày mai” Lý Mộc có cảm giác thật áy náy.

Không sao, người là lão bản nường ai dám nói gì người chứ” Vũ Lạc thả lỏng cơ thể tựa vào lưng đại thúc

Ăn xong cơm chiều, lại thu thập hảo, Lý Mộc Nhất tắm xong ngồi ở máy tính xem tư liệu:” Lạc”, Vũ Lạc vừa tắm xong đi ra thì nghe thấy đại thúc gọi mình.

“Có chuyện gì đại thúc?” Vũ Lạc đi đến bên cạnh Lý Mộc Nhất

“Chính là... ta chưa từng làm người phỏng vấn, ta phải hỏi cái gì a?”

Vũ Lạc nở nụ cười, đại thúc còn thật sự lo lắng chuyện đó sao? “Những chuyện khác người không cần quan tâm, còn có những người khác nữa mà, bọn họ sẽ phụ trách hỏi, mời người đến chủ yếu là muốn người hỏi những vấn đề liên quan đến phương diện kỹ thuật, người chỉ cần hỏi những gì liên quan đến phương diện chuyên ngành đó là tốt rồi, những cái khác đều không cần quan tâm, nếu không được còn có ta mà”

“Nga, đơn giản như vậy thôi a” Lý Mộc Nhất cào cào tóc, xem ra mình suy nghĩ nhiều rồi. Ngẩng đầu nhìn đến ánh mắt Vũ Lạc tràn ngập tình cảm đang nhìn mình

Lý Mộc Nhất đứng lên, vươn tay kéo Vũ Lạc ngồi cạnh mình trên giường sau đó đi vào phòng tắm lấy khăn mặt:” Ta không phải đã nói với người rồi sao, không được để tóc ướt rồi cứ thế chạy ra, nếu người bị cảm thì làm sao bây giờ?” Lý Mộc Nhất vừa quở trách vừa cầm khăn nhẹ nhàng lau mái tóc ướt sũng nước của Vũ Lạc.

“Ha ha, đại thúc, không phải ta cũng đã nói là có người ở đây rồi, ta không cần lo lắng hay sao a “, Vũ Lạc nói xong đắc ý cười to, ôm lấy thắt lưng Lý Mộc Nhất, đem mặt chôn trong ngực hắn.

“Hừ, người...người là cố ý phải không, người còn như vậy nữa ta sẽ không quan tâm đến người”

“Đại thúc, người sẽ không mặc kệ ta đâu, người sẽ luyện tiếu” Vưu Lạc bộ dáng ta biết thừa người nghĩ gì rồi đáp trả.

“Người...” lời Lý Mộc Nhất định nói biến mất sau nụ hôn của Vưu Lạc

“Lạc, hôm nay...đêm nay không được, ngày mai còn phải phỏng vấn mà”, Lý Mộc Nhất bắt đầu lo lắng đến vấn đề phỏng vấn của công ty ngày mai

“Đại thúc, đêm nay chỉ một lần thôi, bởi vì...”, Vưu Lạc nắm tay Lý Mộc Nhất đặt lên phân thân đã sưng lên nóng bỏng của mình

“Kia, vậy được rồi, một lần thôi đấy”

[Mộc Mộc (không phải ta là tác giả nói): Lý Mộc Nhất, tiểu tử này chính là một con lang a, lời nói của hắn người cũng có thể tin?]

“Đại thúc, đại thúc, ta yêu người, ta yêu người”. Lý Mộc nghe tiếng Vưu Lạc nỉ non bên tai khóe miệng câu lên, chìm vào trong kích thích Vưu Lạc gây cho hắn. Vưu Lạc một lần lại một lần tiến vào bên trong hắn, Lý Mộc chỉ có thể nương theo Vưu Lạc cùng nhau lật động, miệng phát ra từng tiếng rên rỉ nhỏ vun, đêm vừa mới bắt đầu thôi.

+++++

Buổi sáng, Lý Mộc Nhất lại bị Vưu Lạc hôn tỉnh, hắn không muốn đứng lên chút nào, một chút cũng không muốn, nếu có thể thì hôm nay hắn đã xin nghỉ phép, dù sao Vưu Lạc cũng sẽ không nói gì. Nhưng không thể được, hôm nay hắn là người phỏng vấn nhất định phải có mặt, Lý Mộc Nhất ai oán nhìn Vưu Lạc

“Đại thúc, làm sao vậy?”, Vưu Lạc nhìn khuôn mặt một chút cũng không cao hứng của đại thúc

Lý Mộc Nhất âm ức, người còn dám hỏi ta làm sao vậy, tối hôm qua người ta từ sớm đã cầu xin từ bỏ, nhưng hắn căn bản một chút không để ý đến, cho nên làm cho mình mệt chết, rõ ràng đã đáp ứng chỉ làm một lần vậy mà lại trở thành như thế a! Rốt cuộc mình không thể đứng lên tất cả là do hắn làm hại.

Vưu Lạc ha ha cười, ôm Lý Mộc rời giường, mặc quần áo, lại ôm đi rửa mặt rồi ra ăn sáng, xuống lầu cũng muốn ôm nhưng bị Lý Mộc cự tuyệt

Đến công ty, Lý Mộc Nhất vẫn còn giận dữ, Vưu Lạc kéo Lý Mộc vào văn phòng mình

“Đại thúc, đừng giận nữa, được rồi mà, ta biết sai rồi”, Lý Mộc nhìn cái miệng chu ra của Vưu Lạc giống như tiểu hài tử vì không được kẹo mà mắt húng thấy hẳn thật đáng yêu.

Rốt cuộc vẫn không giận được nữa.” Phốc, được rồi, ta không tức giận, ta muốn đi chuẩn bị để phỏng vấn”, Vưu Lạc chỉ biết chiêu này sử dụng đã có hiệu quả, cười tùm tùm gật đầu.” Hảo, người đi đi, buổi trưa ta sẽ tìm người, chúng ta cùng nhau ăn cơm”.

“Ân, được, ta đi đây”

“Đại thúc, đợi một chút” Lý Mộc Nhất quay đầu lại, Vưu Lạc liền đi tới chỉ môi mình.” Đại thúc, hôn tạm biệt một cái”

Lý Mộc Nhất hơi do dự nhưng vẫn đáp ứng, rất nhanh hôn một cái lập tức quay đầu đi ra khỏi văn phòng Vưu Lạc

Vưu Lạc nghĩ nghĩ cầm điện thoại trên bàn:”Uy, Vương quản lí, phỏng vấn....”

Thời gian phỏng vấn là 9:30, Lý Mộc Nhất tuy là người phỏng vấn phần kỹ thuật nhưng ai bảo người ta thân phận đặc thù, sao có thể giống như những người phỏng vấn khác. Kỳ thật Lý Mộc Nhất thật muốn nhìn những người khác phỏng vấn như thế nào. Đợi đến khi những người đi phỏng vấn tiến vào, Lý Mộc Nhất liền sững sốt, thật sự là nhiều người mà, nghĩ kĩ lại cũng thấy không có gì là không đúng, tiền lương cùng đãi ngộ tốt như vậy, mọi người đều chen nhau đến sớm đầu mẻ trán để dành chỗ tốt.

Những người phỏng vấn chỉ mới nhìn nhiều người đến như vậy đã thấy thật đau đầu, Vưu tổng sáng nay đã phân phó, phỏng vấn hết buổi sáng phải xong không được để lan sang buổi chiều, giữa trưa còn muốn Lý Mộc Nhất nghỉ ngơi.” Lý quản lí, ta nghĩ nhiều người thế này không bằng mỗi người lấy một tờ giấy, sau đó người tổng hợp vấn đề thành một số câu hỏi rồi để họ viết ra đáp án, cuối cùng tất cả đều nộp lại người xem có được không, chứ nhiều người như vậy, không thể phỏng vấn hết được a”

“Ân, cũng được, như vậy có thể tiết kiệm được thời gian cho mọi người”, Lý Mộc Nhất nhớ sáng nay đã đáp ứng buổi trưa đi ăn cơm với Vưu Lạc, không thể để lãng phí thời gian ở đây. Trước đây, Lý Mộc Nhất quyết không có loại ý tưởng thế này, với hẳn công việc vĩnh viễn xếp thứ nhất, nhưng hiện tại không như vậy, đã có Vưu Lạc, mọi chuyện tình đều xếp thứ hai.

Nhân viên công ty phát giấy bút, Lý Mộc Nhất bắt đầu đặt câu hỏi:”Câu thứ nhất xin mọi người trả lời bình thường trình tự viết số hiệu thế nào? Câu hai lấy năng lực của chính mình, bình thường muốn tạo một trang chủ như Nữ Trang Đào Bảo cần bao nhiêu thời gian có thể hoàn thành, câu ba” Lý Mộc Nhất đọc xong 5 câu hỏi liền li khai.

Lý Mộc thấy mọi người bên ngoài đều đang làm việc không có ai chú ý đến mình liền hướng về phía văn phòng Vưu Lạc tìm người, mới chạm tay vào nắm cửa đã nghe thấy tiếng Vưu Ni ở phía sau.” Đại thúc, muốn tìm ông xã của người cũng không cần lén lút như vậy đi”

“Ách, Tiểu Ni, ta...ta không có lén lút, ta chỉ sợ Vưu Lạc đang làm việc, thật sự”. Lý Mộc Nhất vội vàng hướng Vưu Ni giải thích, đồng thời đè thấp thanh âm nói:” Tiểu Ni, người nói nhỏ một chút, ông xã cái gì chứ, mọi người đều đang ở đây, nhờ mọi người đều nghe được thì thật không tốt”. Lý Mộc Nhất nghĩ Vưu Ni một chút cũng không giữ mồm giữ miệng chẳng kém Vưu Lạc cùng Vưu Ly chút nào.

Vưu Ni cảm thấy mình đã muốn tức đến hộc máu, đại thúc bây giờ nói chuyện thật lưu loát, nhất định là vì ở với Tam ca nên bị dạy hư:”Tam ca hiện tại đang làm việc mà, người muốn vào tìm hấn sao?”

“A, như vậy a, kia quên đi, ta nghĩ nên đợi lát nữa”, Lý Mộc Nhất có điểm thất vọng. Vưu Ni nghĩ đại thúc cùng nhị ca quả nhiên là không thể so sánh, nếu là nhị ca thì sao có thể quản xem Mục ca có đang làm việc hay không, công việc có vội hay không nhất định cứ thể liền mở cửa mà vọt vào.

“Quên đi, dù phải đợi người cũng vào trong phòng mà đợi đi, nếu để Tam ca biết ta đem người đứng ngoài nhất định sẽ quở trách ta” Vưu Ni vừa nói vừa mở cửa.

“Vưu tổng, Lý quản lí ở bộ kĩ thuật tìm ngài có việc” Vưu Ni máy móc nói xong liền đẩy Lý Mộc Nhất vào trong, chính mình liền lui ra ngoài.

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất ôn hòa cười cười:”Ngồi đây chờ ta một chút, sắp xong việc rồi”, Lý Mộc vừa vào phòng liền thấy một phụ nữ trung niên cùng một cô gái trẻ. Hai người trong phòng nhìn thấy Lý Mộc Nhất liền quay đầu nói với Vưu Lạc:” Vưu tổng, chuyện về đứa nhỏ này đành phiền toái người”.

“Ấn, đã biết” sau đó lại quay sang phân phó vài câu với một người đang đứng trong văn phòng rồi để người ấy ra ngoài.

“Đại thúc, lại đây”, Vưu Lạc hướng về phía Lý Mộc Nhất ngoắc ngón tay, người kia liền vòng qua bàn làm việc đi đến bên người hấn. Vưu Lạc nhanh tay đem Lý Mộc kéo đến bên người lại dùng chút sức ôm hấn ngồi trong lòng mình.

Lý Mộc bất an xoay xoay thân thể:”Lạc, hiện tại đang ở công ty mà!” Lý Mộc vẫn thấy thực khó có thể chấp nhận việc ở công ty mà tự nhiên cùng Vưu Lạc nóng bỏng hôn môi

“Ta biết a” Vưu Lạc không cho là đúng nói

“Làm sao vậy, tìm ta có chuyện gì, hiện tại cũng chưa tới giờ cơm trưa đi” Vưu Lạc cảm thấy có chút kì quái, lúc này đáng nhẽ Lý Mộc phải đang phỏng vấn không phải sao? Như thế nào lại có thời gian đến đây gặp mình?

“A, ta muốn bàn với người về vấn đề phỏng vấn”

“Phỏng vấn, làm sao vậy? không thuận lợi sao?”

“Không có, không có, rất thuận lợi, chính là người đến phỏng vấn để vào bộ kỹ thuật bộ đặc biệt nhiều, chúng ta chỉ có 8 vị trí, tuy nói rằng trên phương diện kỹ thuật ta là chuyên gia nhưng cách dùng người thế nào ta một chút cũng không hiểu, nên muốn nghe ý kiến của người”. Lý Mộc Nhất nghĩ đến vấn đề mình đang suy nghĩ, người đến phỏng vấn có lẽ phải đến hơn phân nửa đều có thể cho hắn đáp án vừa ý, nhưng vị trí của công ty lại có hạn, cho nên lần này không thể chỉ quan tâm đến phương diện năng lực mà còn phải quan tâm đến cả những phương diện khác nữa, cần tiến hành lựa chọn một cách toàn diện mà mình thì không thể xem xét hết mọi mặt được thay vì thỉnh giáo những người khác không bằng hỏi Vưu Lạc còn tốt hơn.

“Ha ha, đại thúc của ta còn biết hỏi ý kiến ông xã a, đến hôn một cái” hai tay giữ chặt sau gáy Lý Mộc Nhất nhanh chóng hôn xuống.

“Lạc, đừng náo loạn, ta đang bàn chuyện nghiêm túc với người mà”

“Ha ha, như vậy đi, người đem danh sách của toàn bộ những người đã thông qua phần phỏng vấn phương diện kỹ thuật cho ta, sau đó hai chúng ta sẽ cùng bàn bạc xem chọn người nào được không?”. Vưu Lạc nghĩ dù là tuyển ai đi nữa nhất định phải để đại thúc đồng ý mới được, những người được tuyển chọn về sau đều làm chung với đại thúc, nếu đại thúc không hài lòng dù vì đại thể nào hắn cũng không cần, có tiền còn sợ không tuyển được người tốt sao?

“Àn, cảm ơn người, ta trở về nhìn xem”, Lý Mộc định đứng lên rời đi, Vưu Lạc liền giữ chặt hắn

“Làm sao vậy, còn có việc sao?” Lý Mộc có chút không hiểu nhìn Vưu Lạc

“Đại thúc, bàn bạc công việc xong liền muốn đi?”, Vưu Lạc bày ra bộ dáng một tiểu tức phụ đang phải chịu ủy khuất.

Lý Mộc thấy hắn như vậy trong lòng thật muốn cười, trở về bên người Vưu Lạc, cúi người ở trên môi hắn hôn xuống:” Như vậy đã vừa lòng chưa? Ta có thể đi rồi chứ”. Vưu Lạc giống như gà mổ thóc gật gật đầu:” Vừa lòng, vừa lòng”

Nhìn Lý Mộc ra khỏi văn phòng mình, Vưu Lạc nghĩ có phải nên học tập nhị ca của mình hay không. Sinh ý gì cũng không tiếp nhận, cả ngày chỉ ôm đại thúc thì tốt rồi. Nhưng suy nghĩ kĩ lại thấy không được a, đại ca đã nói ai không để ý đến sinh ý liền chặt đứt nguồn tài chính của người đó, nhị ca không cần là bởi vì Mộc ca rất nhiều tiền, nhị ca muốn gì Mộc ca đều có thể cho hắn nhưng chính mình thì không được a, không thể để đại thúc nuôi mình được. A, vẫn là cố gắng công tác đi.

Mấy đứa nhỏ trong Vưu gia đều không thích tiếp nhận sinh ý của gia đình, cho nên Vưu gia lão đại đã ra quyết định này, lúc trước cũng chỉ muốn dọa dọa đệ muội, không nghĩ tới Vưu gia lão nhị liền thật sự không tiếp, ai bảo hắn tìm được Lí Mộc coi tiền như rác, nguyện ý dưỡng hắn chứ.

[Tứ Mộc:Người ta đó là lương tình tương duyệt được không?]

Lý Mộc đến phòng họp thì đã có rất nhiều người nộp bài, Lý Mộc đến bên cạnh một người phỏng vấn ngồi xuống trao đổi một chút sau đó nói: "Mọi người, nộp bài là có thể ra về, hai ngày sau công ty sẽ tiến hành đợt thi thứ hai, người nào qua được vòng hai có thể trực tiếp đi làm"

Đợi đến khi mọi người đều đi rồi, Lý Mộc Nhất cầm một chồng đáp án thật dày đi vào văn phòng Vưu Lạc. Lý Mộc Nhất cũng không biết mình bị làm sao rồi, vốn là muốn quay lại phòng mình xem đáp án nhưng không hiểu sao chân lại cứ bước về phía văn phòng Vưu Lạc

Nhẹ nhàng gõ hai tiếng, nghe được thanh âm đáp ứng bên trong liền mở cửa đi vào

Vưu Lạc ngẩng đầu nhìn người đang đi vào: "Đại thúc, phỏng vấn xong rồi sao?"

"Àn, đã xong rồi, ta đem tư liệu để ở chỗ người, hai ta cùng lựa chọn", Vưu Lạc nghĩ không phải mình đã bảo hắn sàng lọc trước một chút rồi cuối cùng mới cùng mình bàn bạc sao?

Nhìn Lý Mộc Nhất đang ngồi ở sofa sửa đáp án, Vưu Lạc nở nụ cười, có phải đại thúc hiện tại cũng giống mình rồi hay không? Ha ha

"Đại thúc, thế nào. Có thấy người nào đặc biệt tốt hay không?", Vưu Lạc đi đến bên cạnh Lý Mộc Nhất ngồi xuống

"Àn, xem ra ta đã quá lạc quan rồi", Lý Mộc Nhất có chút thất vọng

"Làm sao vậy?" Vưu Lạc khó hiểu nhìn về phía đại thúc

"Những vấn đề ta ra thực sự rất đơn giản nhưng hiện tại xem ra trên phương diện kỹ thuật có thể xem như toàn diện cũng chỉ có trên dưới mười người, như vậy chúng ta cũng không có nhiều sự lựa chọn"

"Đại thúc, người phải biết rằng những đứa nhỏ hiện tại cùng người khi đó không giống nhau, đại đa số đều không thật sự học tập"

"Nhưng là như này cũng kém quá nhiều đi", những người ở phương diện kỹ thuật chân chính khiến Lý Mộc Nhất vừa lòng cũng chỉ có 3, 4 người, những người khác thì chỉ có thể nói là miễn cưỡng chấp nhận được

Vưu Lạc xoay mặt Lý Mộc Nhất hướng về phía mình: "Đại thúc, không phải ai cũng có thể vĩ đại như người, đại thúc của ta là độc nhất vô nhị". Vào thời điểm mới bị Vưu Lạc hôn trụ, Lý Mộc Nhất nhận thấy nam nhân này thực thần kỳ, trong nháy mắt liền có thể trấn an cảm xúc không yên ổn trong mình, dù là không vui, khổ sở, thất vọng hay áp lực...

"Àn...Lạc...Lạc, không...không được, nơi này là văn phòng", Lý Mộc Nhất biết nơi này là văn phòng, lúc nào cũng có thể có người đi vào

“Đại thúc, đại thúc, đừng sợ, giao cho ta thì tốt rồi”, Vưu Lạc nhìn làn da trắng nõn của đại thúc dưới thân mình đang tràn đầy màu sắc ***

Dem Lý Mộc Nhất ôm vào người, cởi bỏ khóa kéo. Phịch một tiếng, cửa phòng bị người mở ra.

“Tiểu Ni, người gạt ta, rõ ràng trong phòng có người”, Vưu Lạc nhanh chóng lấy quần áo bị ném ở bên cạnh che người Lý Mộc Nhất, đem cả người Lý Mộc Nhất ôm chặt trong lòng mình.

“Ai cho phép người vào, cút ra ngoài cho ta”, Vưu Lạc thực sinh khí, chuyện tốt của mình bị người cắt ngang, hơn nữa thời điểm cửa mở Vưu Lạc rõ ràng cảm giác được Lý Mộc Nhất run lên, hấn sợ hãi.

“Ách, Tam ca, người có biết không a, ta không ngăn cản được nàng”, Vưu Ni nhìn mặt Vưu Lạc biết Tam ca sinh khí không nhỏ, liền nhanh chóng phủ sạch mọi tội lỗi của mình.

“Lạc ca, hấn là ai vậy?”, nữ nhân đứng ở cửa, Diệp Thiển, chỉ vào Lý Mộc Nhất đang ở trong lòng Vưu Lạc oán giận chất vấn.

Lý Mộc Nhất siết chặt quần áo Vưu Lạc, ngay cả tim cũng run run, hấn nhớ tới bộ dáng ba của Trình Thành đến nhà hấn, một loại sợ hãi từ dưới đáy lòng bắt đầu lan tràn ra khắp cơ thể. Vưu Lạc cảm giác được, biết hấn sợ hãi càng thêm dùng sức ôm chặt hấn.

“Người dựa vào cái gì mà hỏi hấn là ai? Người là ai? Người có thân phận gì ở đây mà dám theo ta hô to gọi nhỏ?”

Diệp Thiển tức giận đến cả người phát run, nàng thấy rõ ràng người trong lòng Vưu Lạc là nam nhân, tuy biết rằng Vưu Ly là đồng tính luyến ái nhưng Vưu Lạc không phải a, như thế nào bây giờ lại biến thành như vậy chứ? Trong khoảng thời gian mình không ở đây rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì?

“Người rõ ràng đã đáp ứng mẹ ta là sẽ hảo hảo chiều cổ ta, hiện tại là thế nào?”

“Là người thì phải biết suy nghĩ, ta đáp ứng mẹ người cho người đến công ty làm việc chiều cổ một chút, trừ bỏ ý này không có gì khác, bắt quá, xét thấy biểu hiện của người hôm nay ta thấy lễ phép của người xem ra bị chó tha rồi, cần quay lại trường hảo hảo học tập một chút, Vưu Ni, mang nàng tạm rời cương vị công tác, chiều nay đừng để ta còn nhìn thấy người này nữa”.

“Người...người cư nhiên vì một người ngoài mà muốn đuổi ta đi, sao người có thể đối xử với ta như vậy?”

Vưu Lạc nhướn mày nhìn nữ nhân trước mặt:” Người ngoài? Nga, đã quên nói cho người biết, ta là lão bản, hấn là lão bản nương”

16. Chương 16: Cảm Ơn Vì Người Yêu Ta

Diệp Thiển bị Vưu Lạc mắng chạy, Vưu Lạc cho Vưu Ni một ánh mắt, Vưu Ni thức thời nhẹ nhàng đem cửa đóng lại

“Đại thúc, thực xin lỗi, khiến người sợ hãi nhưng là ta có thể bảo hộ người”, Vưu Lạc không muốn nhắc lại, hẳn biết hiện tại Lý Mộc Nhất cái gì cũng nghe không vào

“Ôm chặt ta”, thanh âm rầu rĩ từ trong lòng Vưu Lạc truyền ra, Vưu Lạc đem Lý Mộc đang cứng đờ ôm chặt vào trong ngực.

Vưu Ni từ trong văn phòng Vưu Lạc đi ra bị Trình Hạo kéo sang một bên:” Sao lại thế này, đại thúc có sao không?”, Trình Hạo cùng rất nhiều người ở bên ngoài đều nghe được tiếng khắc khẩu bên trong văn phòng.

“Tiểu Ni, là Diệp Thiển?”, lúc Mai Á đi ra, Diệp Thiển đã chạy mất, bắt quá nghe thanh âm thì hẳn là nàng.

“Đúng vậy, nàng đối Tam ca còn chưa hết hi vọng, chết lúc nào không chết lại chọn đúng lúc Tam ca cùng đại thúc đang làm việc, Tam ca thật là biết chọn thời gian a”

“Ta cảm thấy như vậy cũng tốt, Tiểu Lạc vốn cũng không định giấu giếm sự tồn tại của Lý Mộc Nhất với mọi người, hơn nữa, ta thấy hẳn là đang ước gì mọi người đều biết Lý Mộc Nhất là của hẳn, đây cũng coi như là một cơ hội dành cho hẳn a”

“Ân, ta đồng ý với ý kiến của Mai tỷ, loại sự tình này không phải nói càng giải quyết sớm càng tốt sao? Bằng không với tính cách của đại thúc ta thấy sớm muộn gì hẳn cũng sẽ bị tổn thương, khi đó muốn bù lại cũng khó khăn”, Trình Hạo cảm thấy tính cách của đại thúc tuy rằng so với trước kia đã thay đổi, nhưng với người đã từng chịu đựng quá nhiều tổn thương như thế thì sao có khả năng hồi phục nhanh như vậy.

“Cuối cùng cũng sắp có trò hay để xem rồi, bắt quá có nên gọi cho nhị ca một cuộc điện thoại không, chuyện hảo ngoạn như vậy mà không có nhị ca thì thực đáng tiếc nga”, Vưu Ni lấy điện thoại ra gọi cho Vưu Ly.

“Ách, ta đây cũng muốn gọi điện thoại cho Diêm”, Trình Hạo cũng đi gọi điện thoại

Trời ạ, nếu để cho yêu nghiệt như Vưu Ly cùng tham gia thì việc này thật đúng là sẽ rất hay, Mai Á có chút vui sướng khi người gặp họa, những người này đối với Diệp Thiển đều rất quen thuộc.

Ba ba Diệp Thiển trước đây là quản gia của Vưu gia, ở Vưu gia phục vụ 50 năm, hai vị lão nhân Vưu gia đều xem Diệp Thiển lớn lên, cũng phi thường thích nàng, vốn muốn để Diệp Thiển làm con dâu thứ hai.

Kết quả Vưu Ly yêu Lý Mộc, hai vị lão nhân chỉ có thể từ bỏ ý định, sau đó nghĩ đứa thứ hai đã không được không phải còn đứa thứ ba sao. Diệp Thiển trước kia chạy theo Vưu gia lão nhị, hiện tại lại bám riết

không tha Vưu gia lão tam, với nàng mà nói thì gả cho ai cũng được, có thể gả vào Vưu gia mới là điều quan trọng nhất. Trong mắt nàng, chỉ cần vào Vưu gia thì một đời sẽ được hưởng vinh hoa phú quý nếu lại sinh một bé trai nữa thì về sau càng có thể mẫu bình tử quý, huống chi nàng còn có hai lão nhân Vưu gia hậu thuẫn mà.

Đáng tiếc nàng tính toán nhầm rồi, Vưu Ly thích nam nhân, nàng một chút cơ hội cũng không có, đương nhiên nếu nàng thay đổi giới tính không chừng sẽ có cơ hội. Về phần Vưu Lạc, chính mắt nàng thấy bên người hắc không biết bao nhiêu cô gái trẻ tuổi một người lại một người liên tục thay đổi, chính là những người ở bên người hắc đều biết, Vưu Lạc không phải gốc tử, nữ nhân biết tiến biết lùi mới xứng đáng được đứng bên người bởi hắc ngoạn, còn loại nữ nhân cả ngày như keo dính vào bên người hắc không cần, mà Diệp Thiển lại chính là loại nữ nhân này.

Tuy rằng hai vị lão nhân Vưu gia cực lực tác hợp nhưng Vưu Lạc chính là không để ý tới Diệp Thiển. Về sau, Vưu Lạc trực tiếp đến tìm hai vị lão nhân nói với bọn họ nếu hai người còn như vậy hắc liền ra nước ngoài, sinh ý trong nhà sẽ để một mình đại ca quản lý, nếu đại ca có hỏi hắc sẽ nói là do hai vị lão nhân bức. Hai vị lão nhân sợ Vưu gia lão đại muốn chết, vì sao a? Ha ha, về sau có cơ hội rồi nói sau.

Kết quả, Vưu Lạc thành công chặt đứt cái đuôi Diệp Thiển, người phụ nữ hôm trước ở trong phòng Vưu Lạc mà Lý Mộc Nhất thấy chính là mẹ của Diệp Thiển, mẹ con Diệp gia đều muốn được đặt chân vào Vưu gia, Diệp ba ba là người thành thật cũng đã nghiêm khắc nhắc nhở bọn họ nhưng đứng trước sự giàu có quyền thế rất nhiều người đều bị nó làm cho mờ mắt, cho nên Diệp Thiển mẹ mẹ lừa Diệp ba ba vụng trộm đến tìm Vưu Lạc hy vọng để Diệp Thiển đi làm, còn hi vọng dựa vào tình cảm của hai gia đình trước kia mà chiếu cố Diệp Thiển nhiều một chút. Diệp Thiển cùng mẹ của nàng đều có cùng suy nghĩ ở gần quan sẽ được ban lộc

Vưu Lạc quyết không muốn lưu lại Diệp Thiển, nhưng dù nói thế nào đi nữa thì Diệp ba ba thật sự không sai, mới trước đây cũng rất thương yêu bốn huynh đệ tỷ muội bọn họ cho nên cũng miễn cưỡng đồng ý. Nếu hắc biết Diệp Thiển không biết tốt xấu như vậy, khiến cho đại thúc bị thương tổn dù nói gì đi nữa hắc cũng sẽ không lưu Diệp Thiển lại.

Màn đêm buông xuống, đèn rực rỡ mới lên, mọi người trong công ty đều đi rồi Vưu Lạc vẫn ôm Lý Mộc Nhất ngồi trong văn phòng

“Lạc, tình yêu của chúng ta thực sự sẽ nhận được chúc phúc sao?” thanh âm từ trong lòng Vưu Lạc truyền ra

“Nhất định thế, người không tin ta sao? đại thúc”, bàn tay Vưu Lạc ở trên lưng Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng vuốt ve

“Thực xin lỗi, ta rất yếu đuối, thực xin lỗi, thực xin lỗi...”, Vưu Lạc cảm thấy ngực nóng lên, nước mắt Lý Mộc Nhất nóng đến mức làm tổn thương da hắc, cũng tổn thương tâm hắc.

“Đại thúc, người phải nói xin lỗi là ta, nhưng là xin người tin tưởng vào tình yêu của chúng ta, xin người tin tưởng ta được không? Ta nhất định sẽ bảo vệ người”.

Hơn nửa ngày sau, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu lên, nhìn người trước mắt:” Lạc, ta cũng không phải thực vô dụng”, Vũ Lạc đang định phản bác lại nghe Lý Mộc Nhất nói tiếp.

“Lúc còn bé, mọi người đều rất thích ta, dù là cha mẹ, lão sư hay bạn học. Khi đó ta cũng rất khoái nhạc, tính cách cũng phi thường tốt, hoạt bát sáng sủa, ta lại phát hiện mình là đồng tính luyến ái, ta sợ, ta muốn trốn lại không biết phải chạy trốn thế nào, cho nên ta chỉ có thể lựa chọn sống cuộc sống tại đó, sau đó ta gặp Trình Thành...”, Vũ Lạc nghe Lý Mộc Nhất nói từng đoạn từng đoạn thời gian đã trôi qua có vui vẻ, khoái hoạt, hạnh phúc nhưng càng nhiều là chua xót, thương tâm, thậm chí là tuyệt vọng, Vũ Lạc thấy thật may mắn vì mình là người gặp được hắn, nếu là người khác liệu hắn có bị tổn thương một lần nữa hay không, có phải đến mức cả dũng khí sống cũng không có?

“Ta cảm thấy chính mình thực may mắn bởi vì gặp được ngươi, ngươi mang đến cho ta hạnh phúc mà từ trước đến nay ta chưa từng được hưởng, đối với ta mà nói đây là ước muốn không thể với tới, vừa rồi rõ ràng muốn cùng ngươi đối mặt, nhưng ta lại không dám, ta chỉ có thể trốn ở trong lòng ngươi để tìm kiếm sự bảo hộ, thực xin lỗi, rõ ràng đã suy nghĩ thật lâu muốn cùng ngươi đối mặt với cuộc sống nhưng là thật sự ta không làm được...” Lý Mộc Nhất úp mặt vào lòng Vũ Lạc khóc lên

“Ô,ô. oa oa” Vũ Lạc nghe tiếng khóc từ áp lực biến thành tiếng gào khóc cái gì cũng không nói, chính là thấy tay nhẹ nhàng vỗ đầu hắn:” Khóc đi, khóc đi, khóc được ra thì tốt rồi”

Lý Mộc Nhất từ trước đến giờ cũng không khóc một trận như vậy, khóc đến tê tâm phế liệt, khóc đến thống thống khoái khoái, khóc ra tất cả chua xót cùng ủy khuất trong lòng từ nhiều năm đã qua. Sau một hồi, tiếng khóc dần dần nhỏ, Vũ Lạc cảm giác được người trong lòng hơi thở đã vững vàng trở lại.

“Đại thúc”, Lý Mộc ngẩng đầu nhìn Vũ Lạc

“A, đại thúc, ngươi là người của ta, bảo hộ ngươi là việc ta phải làm, thời điểm ngươi sợ hãi chỉ cần trốn ở trong lòng ta là tốt rồi, vô luận bên ngoài có chuyện gì xảy ra đều đã có ta chắn, đợi đến khi ngươi không còn sợ hãi nữa chúng ta sẽ cùng nhau đối mặt là được rồi.

“Ân, ta nhất định sẽ không như vậy nữa, vì ngươi ta sẽ cố gắng thật, sự xin ngươi hãy tin tưởng ta”, ánh mắt Lý Mộc Nhất kiên định hơn rất nhiều.

“Vũ Lạc nắm tay Lý Mộc Nhất đặt lên môi hôn hôn:” Đại thúc, ngươi chỉ cần nhớ rõ bất cứ lúc nào, dù là chuyện gì đi nữa ta đều tin tưởng ngươi”

“Cho dù ta làm sai sao?”, Lý Mộc chớp đôi lông mi thật dài còn ướt nước hỏi Vũ Lạc. Vũ Lạc nhìn thấy người kia như vậy một trận lửa nóng từ dưới hạ phúc bắt đầu hùng hục cháy lên.

“Cho dù ngươi làm sai, cho dù toàn bộ thế giới mọi người không tin tưởng ngươi, ta vẫn sẽ tin tưởng ngươi vô điều kiện”. Lý Mộc Nhất nghe thế khoe miệng liền cong lên đến một độ cong xinh đẹp.

“Lạc, cảm ơn ngươi vì đã yêu ta”. Lý Mộc Nhất ngọt ngào nở nụ cười.

“Đại thúc, thấy ta có tốt không?” Vưu Lạc ánh mắt lóe sáng.

“Ân, trên thế giới này người là người tốt nhất”, Lý Mộc Nhất ôm cổ Vưu Lạc, cúi đầu trên bả vai nam nhân lại dùng sức cọ cọ.

“Như vậy không phải nên thưởng cho ta sao?” bàn tay xấu xa của Vưu Lạc dần trượt xuống phía dưới

“Ân... Lạc, ngươi muốn tiếp tục sao?” Lý Mộc ngồi trên người Vưu Lạc sao có thể không cảm giác được biến hóa rõ ràng trên cơ thể Vưu Lạc

“Ân...ân, Lạc”, cảm giác được ngón tay đã muốn tiến vào thân thể mình bất giác Lý Mộc Nhất thở dốc.

Lý Mộc Nhất cảm thụ được ngón tay thon dài hữu lực của Vưu Lạc đang ra ra vào vào trong cơ thể mình cần môi dưới:” Lạc, khó chịu”

Vưu Lạc nhẹ nhàng cười, bàn tay kia nắm chặt lấy phân thân đang đứng thẳng của đại thúc dùng sức bộ lộng, cả trước cả sau bị hai tầng kích thích đồng thời tấn công Lý Mộc Nhất cũng bắt đầu thấy mình sắp không được:” A...a... Lạc”

“Đại thúc, thoải mái không? Nói cho ta biết ngươi muốn ta không?” Vưu Lạc muốn bức người kia nói ra những lời bản thân hẳn muốn nghe nhất.

“Ân, Lạc,ta....ta muốn, cho ta”, Vưu Lạc nở nụ cười, đây chính là những lời hẳn muốn nghe.

Vưu Lạc rút ngón tay:” Đại thúc, mở chân ra”, Lý Mộc Nhất do dự một chút rồi chậm rãi đem hai chân mở ra mông chậm rãi ngồi xuống.

“Ân...Lạc...” Lý Mộc Nhất cảm giác phân thân của Vưu Lạc từng chút từng chút tiến sâu vào trong cơ thể mình, ánh mắt tràn ngập *** nhìn Vưu Lạc.

Vưu Lạc cảm giác được dũng đạo ẩm áp chặt hẹp đang gắt gao cắn chặt lấy phân thân mình nhưng vẫn có ý xấu muốn bắt nạt đại thúc, trêu tức nhìn lại Lý Mộc Nhất tà tà cười:” Đại thúc, tự mình động thử ta xem”.

“Ân, đại thúc, ngươi chặt quá, động nhanh lên”.

“Ân...lạc...giúp ta, giúp ta, ta không được” Lý Mộc có cảm giác thất lưng mình như sắp rời ra.

“Hảo”, hai tay Vưu Lạc đỡ lấy thất lưng đại thúc, giúp hắn vận động lên xuống

“Ân...Lạc...dùng sức...lại mạnh một chút, a...mau...Nhanh lên, a...a...không cần bắn ở bên ngoài, bắn...bắn ở bên trong đi”

Vưu Lạc dùng sức động vài cái nữa rồi trút toàn bộ chất dịch nóng bỏng vào trong thân thể Lý Mộc nhất, hai tay ôm thắt lưng hắn hôn lên đôi môi sưng đỏ vì bị gặm cắn.

“Đại thúc, đợi lát nữa về nhà ta mới có thể rửa sạch giúp người, thực xin lỗi”, Vưu lạc nói lời xin lỗi nhưng trong giọng nói một chút ý tứ áy náy cũng không có.

“Không....không sao, là...là ta muốn người làm như vậy”.

“Ha ha, thực ngoan”. Vưu Lạc lại hạ một nụ hôn lên môi Lý Mộc Nhất

Buổi tối hai người đều không về nhà mà bị Vưu Ni kéo đi. Đến nơi, Lý Mộc Nhất trợn tròn mắt, tại sao mọi người lại đều ở đây thế này! Vưu Ly, Trình Hạo, Tiểu Ngải, Vưu Ni, Lý Khắc, ngay cả người không nên xuất hiện nhất ở đây là Mai Á cũng có mặt. Lý Mộc sững sốt nhất là đến cả Diệp Thiển cũng có mặt nhưng rất nhanh đã bình tĩnh trở lại nhưng là nhanh chóng siết chặt tay Vưu Lạc

Đúng vậy, Vưu Ni đem sự tình nói cho Vưu Ly, Vưu Ly tuyệt đối sẽ không bỏ qua cơ hội lần này, năm đó Diệp Thiển đuổi theo Vưu Ly cũng mang đến cho hắn cùng Lý Mộc rất nhiều phiền toái, tuy rằng mọi chuyện đều đã được Vưu Ly giải quyết ổn thỏa nhưng đối với người đã từng tổn thương Lý Mộc của hắn, hắn dù đã báo thù một nghìn lần vẫn muốn tiếp tục báo thù. Cho nên sau khi nghe được lời nói của Vưu Ni, không nói hai lời liền gọi điện hẹn Diệp Thiển ra ngoài nói là muốn giải quyết chút chuyện. Diệp Thiển nghĩ rằng Vưu Ly sẽ giúp đỡ mình cho nên vui vẻ đáp ứng.

Diệp Thiển vừa nhìn thấy Lý Mộc Nhất cũng sững sốt, sau đó nhìn đến tay hắn cùng Vưu Lạc đang gắt gao nắm chặt lấy nhau lập tức hiểu được đây là nam nhân mà nàng đã thấy trong phòng Vưu Lạc lúc đó. Không nghĩ tới hắn cư nhiên dám xuất hiện trước mặt mình.

“Nhị ca, hắn, hắn chính là người câu dẫn Lạc ca”, Diệp Thiển vừa chỉ vào Lý Mộc Nhất vừa nói

“Ai nói với người là hắn câu dẫn ta, là ta mặt dày mày dạn quần quít hắn, dù là một giây ta cũng sẽ không ly khai hắn”, Vưu Lạc đem Lý Mộc Nhất kéo vào trong lòng, một tay ôm chặt thắt lưng hắn.

“Lạc ca, đừng náo loạn, bên người người nữ nhân luân phiên nhau đổi một người lại một người, khi nào thì có nam nhân, người không cần bận tâm đến mặt mũi của hắn, có gì muốn nói thừa dịp nhị ca ở đây hãy nói hết một lần cho rõ ràng đi”.

“Ta là người biết quan tâm mặt mũi người khác sao? Người rất rõ ràng a, nữ nhân bên người ta luôn luôn thay đổi là vì ta căn bản không thích bọn họ, ta chỉ đang chờ đợi một người ta yêu thực lòng mà thôi, hiện tại ta đã tìm được rồi.” Vưu Lạc nói xong quay đầu nhìn Lý Mộc Nhất, trong mắt là nồng đậm tình ý, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu lên, Vưu Lạc cúi người nhẹ nhàng hôn lên môi hắn.

“Lạc, đừng náo loạn, mọi người đều đang nhìn mà” Lý Mộc Nhất da mặt mỏng oanh một cái đỏ bừng lên.

“Nhị ca người đừng nghe Lạc ca nói bậy, Lạc ca sao có khả năng thích nam nhân chứ, nam nhân thì có cái gì tốt, không thể sinh con cho hần bọn họ cùng một chỗ sao có thể có được hạnh phúc chứ”. Diệp Thiển nhìn Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất cư nhiên ở trước mặt mọi người thân thiết lý trí nháy mắt bị thiêu rụi, trong đầu suy nghĩ cái gì đều nói ra ngoài.

“Gọi ai nhị ca chứ? Người nên rõ ràng cho ta một chút có được không, ta họ Vưu, Vưu gia nhị thiếu gia, nam nhân của ta họ Lí, Lí đại thiếu gia, người họ Diệp, xin hỏi người là thân thích nhà ai trong chúng ta a? Ai là nhị ca của người a?” Vưu Ly vốn tính toán đến xem náo nhiệt, chờ đến lúc Vưu Lạc thực sự không đối phó được Diệp Thiển thì mới ra tay giúp hần, dù sao cũng phải để tên nhóc con chết tiệt kia chịu chút đau khổ, đương nhiên đây là ý định ban đầu của hần, kết quả khi nghe đến lời nói của Diệp Thiển hần hoàn toàn phát hỏa, chính mình cũng thích nam nhân, nằng cư nhiên dám ở trước mặt mình nói như vậy, thật sự là không muốn sống nữa sao.

Diệp Thiển lập tức biết mình đã nói sai, lão nhị Vưu gia là người trăm ngàn lần không thể đắc tội, hần mà đã muốn thì dù là Vưu gia lão đại cũng không kiềm chế được. Cho dù có một ngày Vưu Lạc thật sự đáp ứng cưới nằng, chỉ có Vưu gia lão nhị không đồng ý để nằng tiến vào gia môn thì nằng tuyệt đối không thể vào được, mà đã không vào được Vưu gia thì vinh hoa phú quý của nằng chỉ có thể ngậm nước nóng.

“Nhị ca, ta không có ý đó, ta không nói người cùng Mực ca, đừng sinh khí ha ha”.

“Ôi, vừa rồi không phải ta đã nghe nhầm rồi đi, thân ái, không phải là em đã già rồi đi, lỗ tai như thế nào lại không tốt như vậy”, Vưu Ly quyn rũ hướng vào lòng Lí Mộc ở sau lưng dựa vào.

“Bảo bối, em không có nghe sai, là có người vừa nói nam nhân thì có gì tốt, lại không thể sinh đứa nhỏ, thực xin lỗi anh không thể cho em một đứa nhỏ”, Lí Mộc mừng rỡ giúp Vưu Ly giải quyết nữ nhân này, chỉ cần Vưu Ly chịu ra tay đối thủ là Diệp Thiển không đáng được hần để vào mắt, huống hồ, hần cũng không thích nữ nhân này.

“Hừ, rõ ràng chỉ là con gà hoang, thật sự nghĩ có thể bay lên trời làm phượng hoàng a, Diệp Thiển, nói dễ nghe một chút thì người là con gái của quản gia nhà ta, nói khó nghe một chút thì người là hạ nhân, người có tư cách gì mà đòi quả trách người trong Vưu gia, còn nữa, nam nhân kia bộ dáng so với người còn xinh đẹp hơn, nga, không phải, nói đúng ra phải nói là lão nam nhân kêu Lý Mộc Nhất, là em dâu thứ ba mà Vưu Ly ta đã thừa nhận, là tam thiếu phu nhân của Vưu gia, nghĩ muốn tiến vào Vưu gia chúng ta sao, Diệp Thiển, ta khuyên người đừng nằm mơ nữa. Ta thấy nên gọi người là “Diệp Tiệp” còn tạm chấp nhận được, ta từng gặp qua nhiều nữ nhân phạm tiệp nhưng chưa thấy qua ai tiệp như người”. Vưu Ly nói xong phong tình vạn chủng xoay thắt lưng, Lí Mộc về mặt sùng nịch nhìn Vưu Ly, chính mình không biết đã bao nhiêu năm không được nhìn bộ dáng này của bảo bối, nhớ tới thời điểm hai người vừa công bố quan hệ, mỗi ngày Vưu Ly đều phải khẩu chiến quần hùng một phen a.

“Phốc, Diêm, người nghe không, đại thúc là tam thiếu phu nhân, ha ha, vậy nhị ca có phải là đại phu nhân của Lý gia không a?” Trình Hạo xem như lại hiểu thêm một chút về Vưu Ly, biết công phu trên giường của hần cao không nghĩ tới công phu cãi nhau của hần cũng không kém a.

“Ha ha, bảo bối, người nói đúng rồi, người cũng là đại phu nhân Lục gia a”, Lục Diêm buồn cười nhìn Trình Hạo.

“Ách, ta cái gì cũng chưa nghe được, ta cái gì cũng chưa nghe được...”

Diệp Thiên bị Vũ Ly nói đến mặt hết xanh lại trắng, vốn nghĩ Vũ Ly có thể giúp đỡ mình, hiện tại thì tốt rồi, như thế nào sự tình lại thành cái dạng này? Không được, phải nghĩ biện pháp cầu cứu hai vị lão nhân Vũ gia, để bọn họ ra tay.

“Hừ, lại suy nghĩ tiện chiều sao? Người người có thể lợi dụng cũng chỉ có vài người như vậy, phụ mẫu ta sao? Ngượng ngùng nga, ta vừa từ Bắc Kinh trở về, đã nói chút chuyện với đại ca, đại ca đã đem cha mẹ đưa đến nước ngoài rồi, về phần Diệp ba ba, ta không dám vạch trần chuyện người đến công ti Tiểu Lạc, Diệp ba ba khẳng định là không biết, a nha! Nếu Diệp ba ba biết mình có đứa con gái không biết liêm sỉ như vậy không biết sẽ thương tâm đến mức nào a?”. Vũ Ly rất hiểu Diệp Thiên, cũng biết nàng đang suy nghĩ chuyện gì lập tức tiếp chiêu.

“Người...các người thật quá phận, người dựa vào đâu mà nói ta như vậy, ta chỉ là theo đuổi tình yêu của mình, như thế thì có gì sai”.

“Yêu, thân ái, người ta đối với nước mắt của nữ nhân luôn miễn dịch, không cần ở trước mặt ta giả đáng thương, ta không nuốt nổi vẻ mặt này của người, về phần những người khác, ta nói người là không phải có chứng bệnh hay quên đi, người là người như thế nào, người khác có thể không rõ ràng lắm nhưng những người ở đây có ai là không biết con người thật của người, nhìn thấy liền ghê tởm.”

Diệp Thiên nhìn những người đang ở xung quanh, đúng rồi, những người này thật đúng là rất quen thuộc, nàng quay đầu nhìn về phía Lý Mộc Nhất: “Người là nam nhân người có biết hay không, người không có khả năng mang đến hạnh phúc cho Lạc ca, người buông hân ra đi”. Diệp Thiên nghĩ nếu không thể xuống tay với người khác, vậy trực tiếp tìm tới chính chủ đi.

Lý Mộc Nhất ngăn lại Vũ Lạc muốn mở miệng hân biết người ta hạ chiến thư với hân, đây là cuộc chiến của hân, hân không thể lại trốn tránh, hơn nữa đã đáp ứng Vũ Lạc cùng một lối sai không thể mắc hai lần, lần này hân không thể lại trốn trong lòng Vũ Lạc.

“Người nhầm rồi, dù ta là nam nhân, ta không thể cho Vũ Lạc một đứa nhỏ nhưng điều đó không có nghĩa là ta không thể mang đến hạnh phúc cho hân, ngược lại, ta tin tưởng hạnh phúc của Lạc chính là ta”, Lý Mộc Nhất phi thường khẳng định đối Diệp Thiên nói sau đó quay đầu nhìn về phía Vũ Lạc: “Ta thấy mình thực may mắn vì có thể gặp được hân, từ một khắc hân tiến vào cuộc sống của ta, thế giới vốn chỉ có hai màu đen trắng mà ta vẫn sống đã trở nên tràn ngập màu sắc rực rỡ, ta trước kia đã chịu qua rất nhiều khổ sở, nhưng hiện tại ta đã có hân, ta cảm thấy mọi khổ cực trước kia đều đáng giá, nếu hết thấy những gì ta từng chịu đựng là điều kiện để ta được gặp hân thì dù có khổ cực gấp trăm gấp ngàn lần như vậy ta cũng nguyện ý”, Lý Mộc Nhất đi đến trước mặt Vũ Lạc, bàn tay ấm áp của Vũ Lạc xoa xoa mặt hân.

“Đại thúc, dù người phải chịu bao nhiêu đau khổ, ta cũng sẽ mang đến hạnh phúc gấp bội cho người”.

“Lạc, cảm ơn người vì đã yêu ta”.

17. Chương 17: Hậu Thuần Kiên Cường Của Chúng Ta

Sự việc Diệp Thiển xem như tạm kết thúc, đương nhiên nữ nhân này sẽ không dễ dàng buông tha như vậy bởi muốn tiền vào Vưu gia hiện tại chỉ có thể bắt giữ Vưu Lạc.

Vưu Lạc quyết định tìm đại ca để giải quyết việc này. Hắn gọi điện thoại cho đại ca, Vưu Tư, Vưu gia lão đại một thời gian nữa sẽ đến H thị xử lý chuyện này.

Vưu Lạc nghĩ đến biểu hiện của đại thúc ngày đó trong lòng ngọt ngào muốn chết, đại thúc cứ nhiên chủ động ôm lấy mình mãnh liệt.

Lý Mộc Nhất nghĩ đến chuyện ngày đó sẽ đổ mắt bởi vì mình cứ nhiên lại chủ động mãnh liệt ôm Vưu Lạc, đây là chuyện từ trước đến giờ không xảy ra, hắn không nhớ rõ lúc đó rốt cuộc mình nghĩ thế nào, chỉ cảm thấy mình hẳn là nên làm như vậy cũng muốn làm như vậy, cho nên hắn liền làm, một chút cũng không lo nghĩ đến hậu quả.

“Đại thúc a, ta bình thường cảm thấy mình rất lợi hại nhưng ta phát hiện ra người so với ta còn mạnh hơn, tuy người không được như Vưu Ly nhưng cũng rất mạnh nga”, từ lúc sự kiện kia đi qua, Trình Hạo mỗi khi nhìn thấy Lý Mộc Nhất đều phải trêu chọc một phen.

“Ân, ta hoàn toàn đồng ý với ý kiến của Tiểu Hạo, đại thúc, nga, không phải, ta hẳn nên gọi là tam tẩu mới đúng, nhị ca đã nói người là Vưu gia tam thiếu phu nhân mà, hì hì, tam tẩu, mọi người đều nói quan hệ em chồng chị dâu thường không tốt, xem ra chúng ta vẫn là thực dễ dàng ở chung đúng không?” Vưu Ni cùng Trình Hạo giống nhau, cứ có cơ hội đều muốn trêu đùa Lý Mộc Nhất một phen.

Về phần Mai Á, dù chưa nói gì cả nhưng là ánh mắt nàng nhìn Lý Mộc Nhất đều mang theo một tia ái muội a.

“Người...các người”, Lý Mộc Nhất cảm giác thật quẫn bách, tại sao có thể như vậy chứ. Rất nhiều người trong công ty ngày đó đều nghe thấy trận cãi nhau kia, cho nên quan hệ của Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc trong công ty liền biến thành bí mật công khai. Thậm chí có người còn thường nói giỡn gọi hắn là lão bản nương.

“Hai người các người, lại ở đây khi dễ đại thúc có phải không?” Vưu Lạc đi đến phía sau Lý Mộc Nhất một bàn tay tự nhiên đặt trên thắt lưng hắn.

“Đại thúc, hai người bọn họ có phải đang khi dễ người hay không, nói cho ta biết ta liền thay người trút giận”, Vưu Lạc muốn đem Lý Mộc Nhất ôm vào lòng mình.

“Vưu Lạc, đừng như vậy, đang ở công ty mà, mọi người đều đang nhìn kia”, Lý Mộc Nhất muốn giãy ra khỏi vòng tay của Vưu Lạc tiếc rằng tay người kia quá khỏe, hắn căn bản không có cơ hội giãy giụa.

“Đại thúc, không cần sợ, ai chẳng biết quan hệ của chúng ta a, đến đây cho ông xã hôn nhẹ một cái”, nói xong Vưu Lạc thật sự đưa miệng lại gần, Lý Mộc Nhất hoảng sợ, vội chạy trốn.

“A, chúng ta còn có việc, đi trước, hai người các người cứ tán gẫu”, Lý Mộc vừa nói xong liền nắm tay Vưu Lạc nhanh chân kéo hắn vào văn phòng.

Vưu Ni nói với theo:” Tam tẩu a, chậm một chút, ai cũng biết người cùng Tam ca làm việc, không cần sốt ruột”.

Lý Mộc nghe được lời Vưu Ni nói mặt lập tức liền phối hợp mà đỏ lên, chân tay luống cuống.

“Đều tại người, đều tại người, người xem Tiểu Ni cùng Tiểu Hạo..”. Lý Mộc Nhất không có sinh khí chính là cảm thấy rất ngượng ngùng, mặt mũi đều bị cái tên này làm mất hết rồi có chút không nhận được mà thôi.

“Ha ha, đại thúc, được rồi, đừng nóng giận, ta sai rồi không được sao?” Vưu Lạc biết Lý Mộc Nhất không có sinh khí nhưng vẫn muốn dỗ dành, hắn cảm thấy đây chính là chút tình thú giữa hai người bọn họ.

Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất ngồi lên sofa:” Đại thúc, đại ca của ta gọi điện báo ngày mai sẽ đến đây, hắn đến để xử lý chuyện của Diệp Thiển, thuận tiện nhìn ba chúng ta, đương nhiên quan trọng nhất là muốn đến xem người”.

“A, đại ca người muốn tới, như thế nào lại không nói sớm cho ta biết chứ, ta còn không có chuẩn bị cái gì a, đại ca người có cái gì đặc biệt chán ghét hay đặc biệt thích không, ta nói chuyện có cần chú ý gì không? Còn có, còn có...”.

“Stop, đại thúc, người đừng vội, đại ca của ta là người rất tốt, hắn nhất định sẽ vừa lòng với người, tin tưởng ta”, Vưu Lạc nghĩ đến đại ca lòng tràn đầy cảm kích.

“Nhưng mà, đây là đại ca của người a, ta sợ, ta sợ mình làm không tốt”

“Người yên tâm, đại ca rất thương ta, có còn nhớ chuyện đùa dai ta làm với Mục ca mà ta từng nói với người không?”

Lý Mộc Nhất gật đầu, nhưng là không biết vì sao đột nhiên lại chuyển đề tài sang Lí Mục.

“Khi đó, ta vì phá hoại tình cảm của nhị ca cùng Mục ca thật sự là đã bày ra không thiếu trò đùa dai với Mục ca, hiện tại nghĩ lại thấy khi đó mình thật ngây thơ, bất quá nhị ca trả thù cũng thật ngoan. Khi đó ta cảm thấy mình đặc biệt bất lực, đại ca luôn ôm ta an ủi, cùng với ta ngoạn, đại ca hơn ta 8 tuổi, so với

người còn hơn 1 tuổi mà, khi đó hấn đã đi làm hơn nửa mỗi ngày đều bề bộn nhiều việc nhưng chỉ cần biết ta bị nhị ca trả thù liền lập tức chạy về, còn luôn răn dạy nhị ca để nhị ca không khi dễ ta. Nhị ca cãi lại đại ca là ta không đứng trước nhưng vô luận đại ca nói thế nào đại ca đều che chở cho ta, người có biết hay không nhị ca đã mở mồm sẽ không có ai ngăn được hấn, nhưng chỉ cần là thời điểm nói chuyện với đại ca, đại ca sẽ nghiêm trang nói: Người đừng quên, dù nói thế nào đi nữa hấn cũng là đệ đệ người. Chỉ cần một câu nói như vậy liền ngăn chặn mọi lời nhị ca muốn nói, kỳ thật nhị ca mới không thèm quan tâm ta có phải đệ đệ hấn hay không, chỉ cần có người khi dễ Mục ca, hấn sẽ không để ý gì hết, chính là nhị ca cũng thực kính trọng đại ca”.

“Cha mẹ chúng ta trước đây bận đến đòi mạng, vì kiếm tiền nên bọn họ cũng không có thời gian quản chúng ta, chỉ có Diệp ba ba chiếu cố chúng ta nhưng Diệp ba ba cũng chỉ là quản gia, khả năng chiếu cố cũng chỉ có hạn, cả ba chúng ta khi đó đều đem đại ca trở thành ba ba, Tiểu Ni từ lúc còn rất nhỏ nhìn đến đại ca liền hô ba ba. Đại ca vì chúng ta mà bạn gái thay đổi hết một người lại đến một người, từng có người vào thời điểm chia tay với đại ca đã nói: Người có thể tự làm ba ba cho ba đứa nhỏ này, ta thấy người không phải tìm bạn gái mà là tìm mẹ cho chúng a.

“Trong lòng đại ca, chúng ta so với ai cũng quan trọng hơn. Thật may mắn chị dâu đối với chúng ta tốt lắm, hơn nữa một chút cũng không ngại đại ca yêu thương chúng ta như vậy, sau khi lớn lên, chúng ta liền vội vã rời khỏi đại ca muốn trả lại cho đại ca cuộc sống gia đình an ổn, không muốn để đại ca cả ngày đều phải vây quanh giải quyết mọi chuyện cho chúng ta. Hấn là người có nghe Tiểu Ni nói qua đi, ba mẹ rất sợ đại ca của ta, đó là vì trước đây có một lần Tiểu Ni bị sốt cao, lại phát hiện muộn, thiếu chút nữa muốn mạng của Tiểu Ni, khi đó đại ca đang đi công tác ở nước ngoài, mà ba mẹ ta nói họ đang có sinh ý trị giá mấy ngàn vạn cho nên không thể lập tức trở về, kêu Diệp ba ba đem người đưa đến bệnh viện trước, sau khi đại ca biết liền phi thường phi thường sinh khi. Ban đêm liền lập tức mua vé máy bay về nước, Tiểu Ni nằm trên giường bệnh nhìn thấy đại ca liền hô to ba ba, ta nhớ rõ ràng biểu tình vô cùng xấu hổ của cha ta sau khi nghe đến câu kia, đại ca ta ở ngay tại bệnh viện đem ba mẹ ta giáo huấn một trận, sau đó đại ca đem sinh ý đều chuyển về nước, bằng thủ đoạn nhanh nhất tiếp nhận sinh ý trong nhà, hơn nữa nói cho cha mẹ ta chuyện của ba chúng ta về sau không cần ba mẹ quản, hấn sẽ phụ trách, hai người bọn họ chỉ cần nghỉ ngơi dưỡng lão là tốt rồi.”

“Chuyện của nhị ca cùng Mục ca sau khi công khai, ba mẹ ta nói thế nào cũng không đồng ý còn muốn cùng nhị ca đoạn tuyệt quan hệ. Đại ca một đêm thức trắng đến sáng hôm sau, hấn thần thanh khí sảng xuất hiện trước mặt mọi người hỏi nhị ca ta: Tiểu Ly, người quyết định sao? Hấn sao? Con đường về sau dù có bao nhiêu gian nan cũng sẽ đi chứ? Nhị ca ta phi thường kiên định trả lời:”Hấn”, sau đó đại ca nói: chuyện này liền quyết định như vậy đi, Lý Mục về sau phải đối xử thật tốt với Vưu Ly nhà chúng ta, bằng không ta tuyệt không bỏ qua cho người”.

Lý Mộc ngồi nghe Vưu Lạc kể chuyện về đại ca hấn, cảm giác như đang nghe truyện ký về một người.

“Sau đó thì sao, ba mẹ người nói thế nào?” Lý Mộc Nhất phi thường nôn nóng muốn biết kết quả.

“Ha ha, ba mẹ ta đương nhiên là không đồng ý, đại ca ta nói: Các người không có tư cách nói đồng ý hay không đồng ý, bởi các người chưa từng quan tâm đến Vưu Ly, hấn là do ta chăm từ bé đến lớn, chỉ có ta mới có tư cách nói đồng ý hay không đồng ý, còn có, đừng quên, ở nhà này ta làm chủ. Kỳ thực đại ca bình thường cũng thực hiểu thuận với ba mẹ, nhưng chỉ cần là chuyện liên quan đến mấy người chúng ta đại ca cái gì cũng dám làm.”

“Đại người thật sự rất là suất”, Lý Mộc nghe đến phần chần cả khuôn mặt đều đỏ bừng, trong lòng hấn đại ca của Vũ Lạc quả thực giống như thần rồi.

“Ha ha, đương nhiên, đó là đại ca của ta mà, vì vậy đại thúc, người đừng sợ chỉ cần ta thích, đại ca tuyệt đối sẽ thích, yên tâm đi”.

“Ân, ta muốn mua cho đại ca người chút lễ vật, người nói ta nên mua cái gì?” Lý Mộc Nhất nghĩ lần đầu tiên gặp mặt, không thể tay không mà đón tiếp

“Vũ gia chúng ta có một đặc điểm chính là đặc biệt thích ăn”, đại thúc, người xuống bếp làm cho đại ca một bữa cơm đi, lấy tay nghề của người. Ta tin tưởng đại ca nhất định sẽ làm tù binh của người”. Vũ Lạc nghĩ đến tay nghề của mình cũng đã tốt, nhưng sau khi ăn cơm Lý Mộc Nhất làm hấn đã biết cái gì gọi là núi cao còn có núi cao hơn.

“Hảo, ngày mai chúng ta đi mua đồ ăn”.

“Đại thúc, không cần gấp gáp, giữa trưa mai đại ca mới đến, nhị ca sẽ đi đón đại ca, bọn họ đến biệt thự Giang Bắc trước, hai ta buổi chiều đi mua đồ ăn rồi đến là được”.

“Ân, hảo”.

+++++

Vũ Ly đi đón đại ca đến biệt thự Giang Bắc rồi gọi điện cho Vũ Lạc nói cho hấn bọn họ đã đến nơi.

Vũ Lạc cùng Lý Mộc kéo Vũ Ni đi trước bởi Trình Hạo còn có công tác không đi được, cho nên phải đợi đến lúc tan tầm Lục Diêm tới đón mới được đi.

“Lạc, cái này cũng mua một chút đi, còn có cái kia, ân, tôm này không tươi, qua bên kia xem đi”, tại siêu thị Vũ Lạc đẩy xe ở phía sau giúp Lý Mộc Nhất mua đồ.

“Tam ca, đại thúc sao lại hưng phấn thế kia a?”

“Ngu ngốc, đại thúc là đang sợ đại ca không thích hấn thôi, ta đã nói hấn là mọi người trong Vũ gia chỉ thích ăn cho nên đại thúc làm một bữa thật phong phú để lấy lòng đại ca”.

“Căn bản cũng đúng thôi, đại ca thương người như vậy, chỉ cần là người thích đại ca một chữ cũng sẽ không nói, bất quá có thể được ăn ngon là được rồi”.

“Người xem lại, mấy lời người nói cứ như đại ca không thương người không bằng, rõ ràng đã cùng Lý Khắc

lên giường không biết bao nhiêu lần thế mà vẫn không chịu lấy người ta, đại ca không phải cũng dung túng người, Mục ca đã nói với đại ca bao nhiêu lần đại ca cũng vĩnh viễn chỉ nói một câu, chuyện của Tiểu Ni ta sẽ để cho chính nó tự mình làm chủ”.

“Đương nhiên, đại ca không chỉ là đại ca mà còn là ba ba mà”.

“Các người đang nói chuyện gì? Mua cũng đủ rồi, nhanh trở về đi”.

Ba người bọn họ về đến biệt thự Giang Bắc đã là hơn hai giờ chiều,, còn chưa vào đến cửa Vũ Ni đã ồn ào gọi to:” Đại ca, đại ca. Tiểu Ni về rồi”.

Lý Mục giữ chặt Vũ Ni:” Tiểu tử tông người nói nhỏ một chút, đại ca người vì muốn mau chóng trở lại đây xử lý chuyện Diệp Thiên hân đã mấy ngày đêm không ngủ, đem mọi chuyện xử lý tốt liền chạy tới đây, mệt mỏi muốn chết rồi, hiện tại đang ngủ trên lầu.”

“A, như vậy a”, Vũ Ly nhìn Vũ Ni đang thất vọng buồn cười nhìn nàng.

“Ăn cơm tối đại ca người sẽ xuống, người thất vọng cái gì chứ, nếu không khi nào đại ca trở về Bắc Kinh người cũng đi theo đi, nghe đại ca nói chị dâu chuẩn bị sinh đứa thứ ba, người đến đó thuận tiện bồi chị dâu”.

Vũ Lạc đỗ xe xong cùng Lý Mộc Nhất vừa tiến vào thì nghe được những lời Vũ Ly nói:” Da, thật sự, chị dâu lại sinh đứa nữa a? Đại ca thật đúng là lao động chăm chỉ mà”

“Chị dâu còn không phải vì các người, không chừng lúc biết người không thể sinh chị dâu lại muốn có đứa thứ tư”. Vũ Ni nhìn nhị ca cùng tam ca, trong lòng nghĩ chị dâu trước khi lấy đại ca là một ngôi sao rất có tiền đồ, là người ngọt ngào, hiền thực, đáng người vô cùng đẹp. Nhưng vì yêu đại ca lại gạt bỏ sự nghiệp, sau khi biết tình huống của nhị ca lại cam tâm tình nguyện trở thành cái máy sinh sản, nói muốn sinh nhiều một chút để cho nhị ca nuôi. Kỳ thật là muốn nhị ca cùng Mục ca khi về già sẽ có người chiếu cố. Mọi người nói con dâu trưởng như mẹ, đại tẩu của bọn họ so với mẹ thật sự còn yêu bọn họ hơn vài lần.

“Ta, ta đi vào bếp làm cơm”, Lý Mộc Nhất bỏ lại một câu rồi đi vào bếp.

“Tiểu Ni, người nói chuyện phải chú ý một chút, đại thúc không giống với Mục ca, nếu người làm cho đại thúc không vui, xem ta thu thập người thế nào”. Nói xong Vũ Lạc cũng đi vào bếp.

Vũ Ni ở phía sau lè lưỡi cười.

“Đại thúc, Tiểu Ni chỉ là tùy tiện nói mà thôi, người đừng để trong lòng”. Vũ Lạc sợ Lý Mộc Nhất nghĩ nhiều có chút lo lắng nói.

Lý Mộc Nhất quay đầu nhìn Vưu Lạc:” Lạc, ta sẽ không nghĩ nhiều, ta là không thể sinh cho người một đứa nhỏ, nhưng ta so với người khác có thể cho người hạnh phúc nhất a”.

“Ha ha, xem ra là ta suy nghĩ nhiều rồi, phải làm những gì, để ta giúp người”

“Ân, trước đem những thứ kia rửa một chút, sau đó đem thịt thái thành từng miếng”, Lý Mộc chỉ huy, hai người ở trong bếp bưng bưng khí thể làm việc.

Khoảng sáu giờ tối cả một bàn đã được Lý Mộc Nhất bày kín đồ ăn mọi người đều ngồi vào bàn, Vưu Ly cùng Vưu Tư cùng nhau xuống lầu, Lý Mộc Nhất nhìn nam nhân đang đi xuống quả nhiên là rất giống Vưu Ly và Vưu Lạc, chỉ là nhìn qua Vưu Tư so với bọn họ thành thực ổn trọng hơn.

Vưu Tư cũng đánh giá nam nhân bên người Vưu Lạc, chính là người này sao? Đây là người Tiểu Lạc thích a, nhìn qua thật giản dị. Đây là ấn tượng đầu tiên của Vưu Tư với Lý Mộc Nhất.

“Đại ca, người có nhớ Tiểu Ni hay không a, người ta nhớ người muốn chết”, Vưu Tư còn chưa xuống đến nơi Vưu Ni đã chạy tới.

“Ha ha, tiểu bảo bối, đã lớn như vậy mà vẫn giống một tiểu nha đầu”, ở Vưu gia chỉ có một mình Vưu Tư gọi Vưu Ni như vậy.

“Tư, đã lâu không gặp”.

“Diêm, nghe Tiểu Ly nói người đã yêu”. Vưu Tư cùng Lục Diêm, Lý Mộc là bạn từ thời đại học, lúc đó ba người đều ở chung một phòng kí túc xá cho nên quan hệ phi thường tốt. Nhiều năm như vậy chính là càng quen càng gần gũi, hướng hồ hiện tại Lý Mộc đã trở thành người trong nhà.

“Ha ha, bảo bối, lại đây”, Lục Diêm hướng Trình Hạo vẫy tay

“Vưu đại ca hảo”, Trình Hạo miệng thật gọi chào trước.

“Nga, xin chào, không nghĩ tới Diêm cư nhiên lại bắt về một tiểu oa nhi”

“Đại ca”, Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất đến trước mặt Vưu Tư.

“Đại ca, đây là Lý Mộc Nhất, là người yêu của ta”, Vưu Lạc xiết chặt tay Lý Mộc Nhất

“Xin chào, ta, ta là Lý Mộc Nhất”, Lý Mộc cảm giác trong tay mình chảy đầy mồ hôi, nói không sợ là nói dối tuy rằng Vưu Lạc đã nói cho mình là không có việc gì nhưng mình vẫn thật lo lắng a.

Vưu Tư ôn hòa cười:” Xin chào, đứa nhỏ Tiểu Lạc này thực nghịch ngợm, cùng hân một chỗ người cũng thật vất vả đi”.

Lý Mộc thấy trong mắt Vưu Tư phát ra ánh sáng nhu hòa:” Không, không vất vả, Lạc, hân đối với ta tốt lắm người vất vả là hân.”

“Mọi người đừng có đứng nữa, nhanh ăn cơm đi, đồ ăn đều sắp nguội, Tư, đây là đặc biệt làm cho người nga, mọi người chúng ta vẫn là ăn ké của người thôi”, Lý Mộc hô to mọi người ngồi xuống.

“Thân ái, cũng chỉ có anh là tốt, biết em đã đói bụng”, Vưu Ly nhào vào lòng Lý Mộc làm nũng.

“Được rồi, biết hai người các người yêu nhau rồi, không cần bất cứ lúc nào, bất cứ nơi nào cũng diễn phim tình cảm cho chúng ta xem đi, ta nói Lý Mộc a, người không được nuông chiều đệ đệ của ta, đừng có để cho hân mãi chơi, mau để hân trở về tiếp nhận sinh ý trong nhà cho ta”.

“Ha ha, Tư, người biết là chuyện gì bảo bối không muốn ta cũng sẽ không ép buộc em ấy mà”.

“Ta nói Lý Mộc Nhất a, người đừng có học Lý Mộc đem Tiểu Lạc dạy thành không có tiền đồ như thế kia đó”.

Lý Mộc Nhất mặt đỏ hồng:” Ta, ta không có”.

“Oa, tay nghề của đại thúc thực sự là đệ nhất a”, Trình Hạo vừa nói vừa nuốt nước miếng.

“Ân, vốn muốn làm món thịt heo nhưng mùa này dưa chua không ngon, đợi đến mùa đông, các người nếu muốn ăn ta sẽ làm”.

“Đại ca, người uống trước chút canh đi, đại thúc nghe nói người vì chạy đến đây mà thức suốt đêm làm việc đã cố ý hầm bát canh gà cho người, nói là bồi bổ cho người”, Vưu Lạc múc một bát canh cho đại ca.

“Hảo”, Vưu Tư nhận bát, uống mấy ngụm.

“Ân, canh này làm thật ngon, Tiểu Lạc a, người thật đúng là có lộc ăn a, mỗi ngày đều có thể ăn đồ ăn ngon như vậy, ta thấy không bằng đem hết sinh ý chuyển cho người cũng được”.

Vưu Tư nhìn một bàn đầy đồ ăn là thực cảm động a, bà xã mình cái gì cũng tốt, chỉ có một điểm duy nhất là không hợp với phòng bếp, dù học như thế nào, luyện thế nào đồ ăn làm ra đều không thể ăn.

“Ân, đại thúc, tương giò này ăn thật ngon. Một chút cũng không ngọt ngấy, còn ngon miệng như vậy”, Lý Khắc nhanh chóng gấp gấp ăn vào miệng.

“Ha ha, các người thích ăn là tốt rồi, khi nào muốn ăn ta lúc nào cũng có thể làm cho các người”.

Dùng xong cơm chiều, Lý Mộc Nhất với Trình Hạo cùng Vưu Ni, Lý Khắc ở trong bếp bữa chén còn những người khác thì ra ngoài phòng khách nói chuyện phiếm.

“Tiểu Lạc, người quyết định sao? Hắn sao? Con đường về sau dù bao nhiêu gian nan cũng quyết định phải đi qua sao?” Vưu Ly giật mình sững sốt, Vưu Lạc cười cười, đây là những lời mà đại ca đã hỏi nhị ca năm đó, một chữ cũng không thiếu.

Sau đó phi thường khiên định nhìn đại ca:” Đại ca, hắn”

“Hảo, ta đã biết, người chỉ cần để ý cuộc sống của mình sau này, sau đó sống một cuộc sống hạnh phúc giống như nhị ca người, những chuyện khác đã có đại ca xử lý.

“Cám ơn đại ca”, Vưu Lạc biết đại ca nhất định sẽ ủng hộ hắn, giống như năm đó đã ủng hộ nhị ca.

Buổi tối khi Lục Diêm cùng Trình Hạo rời đi, những người khác đều ở lại đây, Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất nghe tiếng gào của Vưu Ly làm sao mà ngủ được, rõ ràng hắn cùng đại thúc đã làm hai lần, như thế nào nhị ca ở bên kia còn liên tục không ngừng mà, chẳng lẽ bọn họ bình thường đều như vậy, không sợ hàng xóm trách cứ sao?

“Đại thúc, nếu không thì đeo tai nghe vào đi, nhị ca cùng Mục ca biết đến khi nào mới chấm dứt chứ?”

“Ân, hảo”.

Ban đêm Lý Mộc Nhất vì khát nước nên rời giường đi uống nước, lúc trở về phòng đi qua hành lang thấy có phòng còn sáng, đó là phòng Vưu Tư, hắn đi qua nhẹ nhàng gõ cửa.

“Đại ca, còn chưa ngủ sao?” Lý Mộc thấy Vưu Tư đứng bên cửa sổ nhìn ra bên ngoài. Vưu Tư với hắn nếu đã là người của Vưu gia thì cũng phải giống mọi người gọi hắn là đại ca.

Vưu Tư quay đầu nhìn Lý Mộc Nhất:” là người a, vào đây ngồi đi”.

“Ách, hảo”, Lý Mộc Nhất đi vào phòng, ngồi xuống.

Trầm mặc một hồi, Vưu Tư mở miệng nói:” Năm đó lúc ta biết chuyện Vưu Ly cùng Lý Mục cùng một chỗ, có loại cảm giác rất tuyệt vọng, ta cẩn thận che chỗ đệ đệ như vậy cư nhiên biến thành đồng tính luyến ái, ta ở trong phòng cả một đêm, nghĩ phải giải quyết chuyện này thế nào. Sau đó ta suy nghĩ một đêm kết quả là chỉ cần đệ đệ cùng muội muội có thể hạnh phúc với ta đó mới là điều quan trọng nhất, cho nên Vưu Ly nói với ta hắn muốn cùng Lý Mục một chỗ, ta lựa chọn ủng hộ bọn họ, đồng thời che chỗ bọn họ đến khi nào không thể nữa thì thôi. Làm đại ca của hắn ta muốn là một hậu thuẫn kiên cường cho hắn”.

“Kỳ thật nói đi nói lại việc này vẫn là do Lý Mộc giải quyết, người chắc là không biết, ta cùng Lục Diêm, Lý Mộc cùng học tại đại học Đại Đồng, trước kia Lý Mộc đã tới tìm ta, hẳn làm ta tin tưởng hẳn có thể, cũng có khả năng mang đến hạnh phúc cho Tiểu Ly. Cho nên khi nghe Tiểu Ly trả lời, ta lựa chọn ủng hộ bọn họ. Lúc này nghe được chuyện của Tiểu Lạc và người, ta không còn kinh ngạc quá nhiều, ta hỏi Tiểu Lạc một câu giống như câu hỏi năm đó đã hỏi Tiểu Ly, không nghĩ tới đứa nhỏ này cũng cho ta câu trả lời giống như Tiểu Ly đã trả lời. Ta nghĩ lúc này ta cũng sẽ trở thành hậu thuẫn cho hai người, chẳng qua hai người so với Tiểu Ly năm đó may mắn hơn nhiều lắm, bởi vì ngoài ta ra còn có Tiểu Ly, Tiểu Ni, Lý Mộc cùng Diêm, còn có một đám bằng hữu cũng đều trở thành hậu thuẫn kiên cường cho hai người các người. Cho nên, Lý Mộc Nhất, xin người buông toàn bộ gánh nặng, toàn tâm toàn ý yêu đệ đệ của ta đi.

18. Chương 18: Người Là Đang Muốn Câu Dẫn Ta Sao?

Cả một đêm này Lý Mộc Nhất không hề ngủ, hẳn vẫn luôn nghĩ đến những lời Vũ Tư nói với mình, sau đó hẳn nhớ tới rất nhiều năm trước, hẳn từng mơ mình có một tình yêu như hiện tại, hẳn cũng biết Vũ Lạc luôn hy vọng hẳn có thể giống như Vũ Ly, nhưng chính mình đã trải qua quá nhiều đau khổ. Vũ Lạc từ trước đến giờ cũng chưa từng có ý bắt buộc hẳn nhưng bởi được nhận từ hẳn quá nhiều nên chính mình lại muốn cho hẳn càng nhiều, trước kia mình là bộ dáng như thế nào a? Lý Mộc cảm thấy đã không còn nhớ rõ nữa.

Vũ Lạc có thói quen sáng sớm nhìn thấy đại thúc giống như một con mèo nhỏ ngoan ngoãn ghé vào trong lòng mình, nhưng hôm nay sáng sớm hẳn đã đoán sai rồi, mở mắt ra lại không thấy người đáng nhẽ ra nên ở trong lòng mình đâu, trên giường chỉ còn lưu lại chút độ ẩm thân nhiên

Vũ Lạc lập tức xuống lầu tìm Lý Mộc Nhất, vừa xuống đến nơi liền nhìn thấy người kia đang ở trong bếp bận rộn:” Đại thúc, như thế nào lại dậy sớm như vậy, sao không ngủ nhiều thêm một chút chứ?”

Lý Mộc quay đầu lại nhìn Vũ Lạc nở nụ cười:” Có thể là vì thay đổi giường, có chút không quen cho nên từ sớm đã tỉnh rồi, ta nghĩ nếu đã ngủ không được vậy thì dậy làm điểm tâm cho mọi người còn hơn”. Lý Mộc Nhất nghĩ tới những điều tối qua Vũ Tư nói với mình trong lòng lại ngọt ngào

Vũ Tư nói cho Lý Mộc Nhất rất nhiều về chuyện của Vũ Lạc, rất nhiều chuyện mà ngay cả Vũ Ly và Vũ Ni đều không biết, cho nên sao hẳn có thể không cao hứng chứ.

Vũ Lạc đến từ phía sau đưa hai tay ôm gọn thắt lưng tinh tế của Lý Mộc Nhất hôn hôn cái gáy mềm mại:” Đại thúc, có mệt hay không?”

“Sao lại mệt được a? Có thể làm điểm tâm cho người mình yêu là chuyện thực hạnh phúc nga”.

Vũ Lạc có chút kinh ngạc, đại thúc từ khi nào thì sẽ nói những lời như vậy, có phải ngày hôm qua Lý Mộc cùng nhị ca kích thích hẳn không a? Mặc kệ đi, dù thế nào thì thay đổi như vậy cũng là chuyện rất tốt.

“Nhưng là ta sẽ đau lòng a, bà xã của ta một muốn chết rồi, làm sao bây giờ?”

“Xin người, Tam ca, sáng sớm vừa dậy đừng có ngay tại bếp mà bắt đầu ngọt ngào được không a”, Vưu Ni xuống lầu liền nhìn thấy hai người đang tình chàng ý thiếp mắt liền trợn trắng, trong nhà đã có nhị ca là yêu nghiệt, đừng thêm một người nữa được không.

“Bảo bối, sớm như vậy đã dậy rồi, tối hôm qua đã một muốn chết sao lại không ngủ nhiều một chút?” Lý Khắc ngáp một cái đem Vưu Ni kéo vào lòng.

“Cút ngay, nói bậy bạ cái gì đó, cái gì mà tối hôm qua một muốn chết rồi, một mình người ra chỗ khác mà ngốc đi”, Vưu Ni cảm thấy ngượng ngùng, Tam ca vốn đã biết thì không sao cả nhưng đại thúc không biết a, Lý Khắc này ồn ào như vậy không phải cái gì đại thúc cũng nghe thấy rồi sao?

“Tiểu Ni, em không thể như vậy, xuống giường liền không nhận thức sao? Em là chê anh tối qua phục vụ không tốt sao? Kỹ thuật của anh cũng không có kém đi a, anh lần sau nhất định sẽ cải tiến, em đừng sinh khí a, Tiểu Ni, em đi đâu vậy a?” Lý Khắc ở phía sau đuổi theo Vưu Ni đang chạy lên lầu.

“Ách, Lạc, Tiểu Ni cùng Lý Khắc hai người bọn họ...”, Lý Mộc Nhất nghĩ hắn là không phải như mình nghĩ đi.

“Ha ha, đại thúc, người nghĩ thế nào thì chuyện là như vậy”.

“Vậy vì cái gì còn không kết hôn, cứ như vậy người chịu thiệt không phải là Tiểu Ni sao?”

“Người cho rằng Lý Khắc không muốn a, hắn đã muốn xin Mục ca nói với đại ca rất nhiều lần, đại ca nói chuyện này là do Tiểu Ni tự mình quyết định. Kết quả Tiểu Ni chính là không kết hôn, chúng ta nói thế nào cũng vô dụng a”? Vưu Lạc cũng không rõ rốt cuộc Vưu Ni nghĩ thế nào.

“Không được ta phải tìm Tiểu Ni nói chuyện, cứ như vậy không thể được”, Vưu Lạc nghĩ có lẽ đại thúc có thể lay chuyển được Tiểu Ni, cứ cho hắn thử một lần.

“Hảo, vậy cứ tìm thời gian thích hợp nói chuyện với nàng đi”

“Ân, sáng nay muốn ăn gì, ta làm cho người”?

“Chỉ cần là người làm thì cái gì ta cũng thích ăn”, Lý Mộc Nhất không lên tiếng chính là khoe miệng nhanh chóng cong lên.

“Sớm a”, Vưu Tư từ trên lầu đi xuống nhìn hai người trong bếp.

“Đại ca, sớm, tối hôm qua nghỉ ngơi tốt không?”, Vưu Lạc buông Lý Mộc Nhất ra đi đến bên cạnh Vưu Tư.

“Phòng của ta cách phòng Vưu Ly cùng Lý Mộc khá xa, coi như cũng không sai”, Vưu Tư cười cười, hai người này đã ở với nhau nhiều năm như vậy mà vẫn còn ân ái thế a.

“Đại ca, buổi sáng tốt lành, sáng nay muốn ăn cái gì?” Lý Mộc Nhất cũng đi tới

“A, tốt nhất là nấu chút cháo ăn sáng”.

“Hảo, ta đã biết, ta đi nấu, người cùng Lạc cứ đến phòng khách ngồi đi”, Lý Mộc quay người hướng vào bếp.

“Hảo, phiền người a”.

“Không sao cả, không phiền gì hết”.

Vưu Tư nhìn ánh mắt Vưu Lạc bám theo Lý Mộc Nhất, vẻ mặt hạnh phúc trêu chọc nói:” Yêu, Tiểu Lạc a, vất vả tức phụ nhà người a!”.

Vưu Lạc quay đầu nhìn về phía Vưu Tư:” Đại ca, không cần giấu cột ta, thời điểm xác nhận mình yêu đại thúc ta chỉ biết mình đã gặp hạn rồi”.

“Ha ha, người là muốn gặp hạn mà, đúng rồi, buổi chiều ta sẽ đi xử lý chuyện về Diệp Thiên”

“Đại ca, người nghĩ phải làm thế nào bây giờ? Diệp ba ba...”.

“Yên tâm, dù thế nào đi nữa ta cũng sẽ không làm Diệp ba ba thương tâm, đại ca người làm việc người còn không yên tâm sao?”

“Hảo, ta đã biết”.

“Dùng xong điểm tâm, Lý Mộc Nhất thu thập mọi thứ, lại phân bữa sáng cho Vưu Ly cùng Lý Mộc sau đó hỏi buổi trưa đại ca ăn uống thế nào. Vưu Lạc nói đại ca muốn ra ngoài làm việc, sẽ ăn ở bên ngoài, hơn nữa ở đây đại ca cũng có bằng hữu đã hẹn đại ca họp mặt nói hán không cần lo lắng.

Chờ đến khi tất cả mọi người chuẩn bị xuất môn, Vưu Ly cùng Lý Mộc mới xuống lầu:” A, các người đều phải đi rồi sao?”

“Tiểu Ni, chỉ cần người nguyện ý, ta sẽ chăm sóc người”, Lý Khắc tranh thủ cơ hội ở trước mặt Vưu Ni biểu hiện một phen.

Vưu Ly nhìn trang phục của Vưu Tư biết hẳn muốn xuất môn:” Đại ca, người cũng ra ngoài”.

“Ân, đi gặp vài bằng hữu, buổi chiều đi xử lý chuyện Diệp Thiển”.

“Tư, ta cùng bảo bối hôm nay không ra ngoài, người lấy xe của ta mà đi, đỡ mất công lấy xe ra”

“Cũng được”.

“Mục ca, người lại không đi làm, không sợ công ty đóng cửa sao?” Vưu Lạc đôi khi nghĩ công ty của Mục ca sớm muộn gì cũng sẽ bị nhị ca làm cho suy sụp.

“Không có việc gì, mọi chuyện ta đều có dự tính, nhị ca người hôm nay mệt, ta phải ở nhà bồi hấn”, Lí Mục nói như lẽ đương nhiên.

“Thân ái, em yêu anh, chỉ có anh là đối với em tốt nhất”. Xem kìa, vừa xuống lầu hai người lại ôm nhau ngọt ngào.

“Thực không chịu nổi hai người, Tam ca, đi nhanh lên, sắp muộn rồi”. Vưu Ni kéo Vưu Lạc ra ngoài.

“A, trong nồi ta đã để điểm tâm nóng cho các người, nhớ phải ăn đó”.

“A, vợ Tam đệ, cảm ơn người a”, Vưu Ly vừa nói xong mặt Lý Mộc Nhất liền đỏ lên.

Hàm hồ trả lời:” Không cần khách khí” liền theo Vưu Lạc đi ra ngoài.

Chờ mọi người đều đi ra, Vưu Tư mới mở miệng:” Như thế sao, sự kiện kia không nói cho bọn họ sao?”

Vưu Ly gồi đầu lên vai Lí Mục nhìn Vưu Tư:” Đại ca mặc kệ bọn họ nói thế nào, ta tuyệt không để ý, huống hồ thân ái thích ta như vậy, ta quản người khác làm gì?”

“Ân, chỉ cần người hạnh phúc là tốt rồi”.

Lí Mục chân thành nhìn Vưu Tư:” Tư, cảm ơn người”, sau đó lại cúi đầu nhìn người mình yêu trong lòng “Cám ơn người đã tin tưởng ta, cảm ơn người đã để ta yêu bảo bối nhi”.

Vưu Tư cầm chìa khóa trên bàn, khoát tay đi ra ngoài.

“Bảo bối, muốn ăn ở trên bàn hay ở trên giường?”

“Thân ái, ăn ở đâu cũng được, bắt quá em muốn anh uy em nga”.

“Ha ha, hảo”, Lí Mộc ôm lấy Vưu Ly đi lên lầu

Đi trên đường Lý Mộc đột nhiên nhớ đến một chuyện liên hỏi Vưu Lạc:” Tiểu Ngải không biết đại ca sao?”

“Đương nhiên là biết, nhưng Tiểu Ngải hiện tại không muốn gặp đại ca”, Vưu Lạc thản nhiên giải thích.

Lý Mộc Nhất nghe ra vấn đề:” Không muốn gặp?”

“Àn, Tiểu Ngải từng thích đại ca hơn nữa còn từng điên cuồng theo đuổi đại ca một trận, nhưng đại ca nói chỉ muốn hấn làm đệ đệ cái khác thì không được, không lâu sau đó đại ca kết hôn”.

“Nga, nguyên lai là như thế a”

Lý Mộc Nhất nghĩ có những người cho dù quen biết cũng chưa chắc có cơ hội trở thành bằng hữu, có thể trở thành người yêu xác suất lại càng bé, chính mình thật sự là rất may mắn, không chỉ được quen biết mà còn có thể trở thành người yêu của Vưu Lạc.

Chiều đến, Lý Mộc nhất không có việc gì đi vào văn phòng Vưu Lạc một chuyến, dù sao mọi người trong công ty đã quen chuyện của hai người chỉ là không hiểu được tại sao hôm nay Lý Mộc Nhất lại chủ động như vậy.

“Lạc, người đang làm việc sao? Có quấy rầy người hay không?”, Lý Mộc Nhất đã quen không gõ cửa, thò đầu vào hỏi Vưu Lạc.

Vưu Lạc buồn cười nhìn Lý Mộc Nhất, vẫy vẫy hấn:” Lại đây, đại thúc”, Lý Mộc Nhất đi vào, đóng cửa lại đến bên người Vưu Lạc.

Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất lên để hấn ngồi lên chân mình:” Đại thúc, người hôm nay làm sao vậy, vì cái gì cứ 10 phút lại đến đây một lần, mỗi lần đến đều hỏi ta, lại còn không để cho người khác gọi điện thoại báo trước, người muốn biết chuyện gì?”

“Ta...đại ca gọi điện nói sao?” Lý Mộc Nhất do dự nửa ngày cuối cùng vẫn hỏi ra.

Vưu Lạc đã biết, nguyên lai là đại thúc đang lo lắng chuyện Diệp Thiển:” Đại ca không gọi điện thoại tới, nhưng ta tin tưởng đại ca nhất định sẽ giải quyết ổn thỏa, người yên tâm đi được không?”

“Ta không có lo lắng a, cấp...ha ha”.

Hai người đang nói chuyện điện thoại của Vưu Lạc vang lên:” Uy, đại ca, nga, ân, hảo, ta đã biết, cảm ơn đại ca, hân a, lo lắng đến đời mạng, một chút buổi trưa mà hỏi đến n lần, hảo, tạm biệt đại ca”.

“Là đại ca sao? Đại ca nói thế nào?” Lý Mộc Nhất giữ vai Vưu Lạc sốt ruột hỏi.

“Không có việc gì, đại ca không nói cho ta biết hẳn rốt cuộc đã giải quyết như nào, chỉ nói là Diệp Thiển sẽ không bao giờ đến tìm chúng ta gây phiền toái nữa, còn có, đại ca nói buổi tối chúng ta cứ về nhà, nếu không lại không ngủ được, nhị ca cùng Mục ca sẽ ở Giang Bắc bồi đại ca”. Vưu Lạc nói xong ái muội cười cười.

“Lạc, buổi tối ngươi muốn ăn cái gì, tan tầm hai chúng ta đi mua đồ ăn được không?” Vưu Lạc trong lòng cao hứng, đại thúc hiện tại càng ngày càng biết làm nũng với hắn.

“Hảo, đã 4 giờ rồi, hai chúng ta đi trước đi”.

“Không được, ta còn chưa tan tầm mà”.

“Lão bản nương, lão bản nhà ngươi hiện tại rất đói bụng, làm sao bây giờ?”

“Hảo...được rồi, ta về phòng thu thập một chút đã”.

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc ra khỏi phòng mình, đại thúc đã thật sự thay đổi rồi. Trước kia đại thúc sẽ không vì chuyện mua đồ ăn mà tan tầm trước. Nhưng hiện tại, chỉ cần mình nói muốn, đại thúc sẽ không cự tuyệt. Nghĩ đến vị trí của mình trong lòng đại thúc đã tăng lên liền thấy sung sướng, ân, đêm nay phải hảo hảo yêu thương, yêu thương đại thúc.

Hai người tan tầm rồi đi chợ mua chút đồ ăn, về nhà Lý Mộc nhất thay quần áo, đeo tạp dề đến phòng bếp nấu cơm, Vưu Lạc ở phòng khách xem văn kiện, thường xuyên đem công tác về nhà làm.

Lý Mộc đem đồ ăn bưng lên bàn, nhìn Vưu Lạc còn đang làm việc nhẹ nhàng đi ra phía sau ôm cổ Vưu lạc:” Lạc, cơm đã nấu xong rồi, cơm nước xong lại làm việc được không?”

Vưu lạc quay đầu hôn Lý Mộc Nhất đáp ứng một tiếng:” Hảo”, rồi đem công tác ném sang một bên, cầm tay Lý Mộc đến bàn ăn

Vưu Lạc nhìn một bàn đầy đồ ăn cảm thán:” Ân, khó trách đại ca lại hâm mộ ta như vậy, ta thật sự đã tìm được bà xã tốt lắm”.

Lý Mộc Nhất đỏ mặt ngượng ngùng, ngồi xuống phía đối diện Vưu Lạc, gấp cho Vưu Lạc chút rau, Vưu Lạc gấp một miếng thịt đưa qua:” Đại thúc, há mồm”. Lý Mộc mặt hồng hồng nhưng vẫn nghe lời hé miệng.

Cơm chiều qua đi, Vưu Lạc lại tiếp tục làm việc, Lý Mộc dọn dẹp xong mọi thứ trong bếp liền đi tắm, tắm xong thấy Vưu Lạc vẫn ngồi làm việc liền đi đến bên người ngồi xuống bên cạnh:” Lạc, ta đi làm cho người một cốc nước trái cây được không?”

“Ân, đại thúc, thơm quá”, Vưu Lạc ôm lấy Lý Mộc Nhất, đầu đặt ở bên cổ Lý Mộc Nhất cọ a cọ. Đại thúc vừa tắm xong cả người toát ra vị bạc hà thanh nhiên, đây là mùi sữa tắm hần cùng đại thúc thích nhất.

“Còn rất nhiều việc sao? Có việc gì ta có thể giúp người không?”

Vưu Lạc ngẩng đầu nhìn Lý Mộc Nhất:” Không có, trên cơ bản cũng xong rồi”.

“Ta đi làm nước trái cây cho người, người đi tắm đi”. Lý Mộc nói xong đứng dậy đi vào bếp. Đem chanh leo mới mua trong tủ lạnh lấy ra để lên bàn, lấy dao hoa quả. Vưu lạc đi vào bếp, từ phía sau ôm lấy hần.

“Đại thúc, để ta giúp người”, Vưu Lạc cầm tay Lý Mộc Nhất, đem chanh cắt thành miếng nhỏ, Lý Mộc Nhất cảm giác tay mình đang run đến lợi hại.

“Lạc....ta tự mình làm là tốt rồi, người đi tắm đi”. Vưu Lạc cười cười không lên tiếng, tay đặt lên lưng đại thúc nhẹ nhàng ma sát, cúi đầu hôn lên lỗ tai hần, đầu lưỡi vói vào lỗ tai nhẹ nhàng khuấy động.

“Ân, Lạc”, Vưu Lạc cười cười vẫn bảo trì im lặng, đem cúc áo ngủ cởi từng cái một, hai tay đồng thời xoa lên đầu nhũ hồng hồng trước ngực Lý Mộc Nhất, Lý Mộc Nhất chịu không nổi, giơ hai tay lên ôm lấy đầu Vưu lạc, ngón tay xoa xoa mái tóc mềm mại của Vưu Lạc cắn chặt môi dưới nỉ non:” Ân, Lạc, dùng sức một chút”.

Vưu Lạc dùng sức xoa nắn phía trước sau đó nương theo làn da trơn trượt lần xuống, lướt qua bụng đến khi chạm đến phân thân Lý Mộc Nhất, cảm thấy phân thân trong tay mình chậm rãi biến hóa vừa to lên vừa cứng rắn, lại ghé vào tai Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng thổi khí:” Đại thúc, có cảm giác nga”.

Lý Mộc Nhất mặt liền đỏ hồng:” Lạc, người...bởi vì là người”.

“Ha ha”, một tay Vưu Lạc cầm phân thân Lý Mộc Nhất cao thấp bộ lộng, một tay trườn ra phía sau, một ngón tay nhẹ nhàng dò xét tiến vào, sau đó là hai ngón, rồi đến ba ngón.

“Ân, Lạc”, Vưu Lạc nghe thấy âm thanh Lý Mộc Nhất có chút ai oán trong lòng đã muốn cười trộm, Cứ cố ý nhẹ nhàng như thế không biết đại thúc có sinh khí không a?

“Đại thúc, hôm nay cùng nhau được không?” Lý Mộc Nhất cố nén dục vọng, gật gật đầu.

Ngón tay Vưu Lạc ở bên trong cơ thể Lý Mộc Nhất nhanh chóng cong lại, Lý Mộc Nhất khó nhịn vặn vẹo thân mình, hai tay gắt gao nắm chặt bệ bếp móng nâng lên càng cao. Đây hần là động tình đi, bằng không

bình thường đại thúc sẽ không như vậy. Vưu Lạc ghé vào tai Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, người là đang câu dẫn ta sao? Người có biết hay không đối với người ta là không có sức chống cự nga”.

Lý Mộc Nhất quay đầu nhìn về phái Vưu Lạc:” Nếu như ta nói đúng vậy thì sao?”, bộ dáng mình bây giờ hẳn là người tối *** đang đi.

“Ta chấp nhận câu dẫn của người, đại thúc, nằm sấp xuống, mông nâng lên cao một chút, chân phải mở ra thật lớn mới được nga”, Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất bày tỏ thẳng thắn ý muốn của mình trong lòng cao hứng đến cực điểm. Hai tay giữ chặt thắt lưng đại thúc, đem mông đại thúc nâng lên thật cao rồi đem phân thân sừng đến tim đỏ của mình hung hăng đâm vào.

“Ân, Lạc”, Lý Mộc Nhất nhanh tay nắm chặt bệ bếp, đây là cảm giác mà hắn chưa từng được trải qua. Trước đây mỗi lần làm Lạc đều thực ôn nhu, hôm nay vì cái gì lại trở nên như vậy, chẳng lẽ là vì mình đã kích thích hắn sao?

“Đại thúc, thoải mái không?”

“Ân”, Lý Mộc Nhất gật đầu.

“Ân...Lạc...Lạc...người rất...rất lớn, ta không được”, đầu Lý Mộc Nhất không ngừng xoay trái xoay phải bày tỏ mình không thể thừa nhận được.

“Đại thúc, không cần gạt ta, ta biết người có thể”, Vưu Lạc càng thêm dùng sức tiếp tục tra tấn.

“Ân...a a...ân....Lạc...Lạc”.

Bàn tay vẫn tiếp tục xoa bóp phân thân Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, chúng ta cùng nhau”.

“Ân...a a...”, Vưu Lạc gầm nhẹ một tiếng, hai người đồng thời phóng thích.

Lý Mộc Nhất xụi lơ trong lòng Vưu Lạc:” Lạc”. Vưu lạc đem Lý Mộc Nhất ôm lên đi vào phòng tắm.

Để Lý Mộc Nhất lên cạnh bồn rửa tay, Vưu Lạc đi xả nước rồi trở về bên người Lý Mộc Nhất hôn lên môi hắn:” Đại thúc, mệt không?”

Lý Mộc Nhất mị nhãn mê ly nhìn Vưu Lạc nhẹ nhàng lắc lắc đầu.

“Nga, phải không?” Vưu Lạc nâng thắt lưng Lý Mộc Nhất ôm vào trong lòng, hai chân Lý Mộc Nhất rất tự nhiên bỏ lên thắt lưng Vưu Lạc. Lý Mộc Nhất cảm giác phân thân của người kia để ở huyết khẩu của mình nhưng nhất định không chịu tiến vào.

“Ân, Lạc...!”

“Đại thúc, làm sao vậy, không thoải mái sao?” Lý Mộc Nhất căn môi nhìn Vưu Lạc ầm ức, rõ ràng là hấn cố ý.

“Người...người chán ghét”.

Vưu Lạc ái muội cười cười, để phân thân của mình vào cửa kia đỉnh đỉnh, lập tức đổi lấy thở gấp của Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, muốn gì thì phải nói ra nga”. Chỉ có lúc này bản chất ác ma trên người Vưu Lạc mới có thể thể hiện rõ ràng ra ngoài.

“Ân...Lạc....ta nghĩ muốn người...cho ta....”, Lý Mộc Nhất chủ động ôm cổ Vưu lạc, hôn lên môi hấn

“Ân...a a...Lạc....lại sâu hơn một chút...”

“Đại thúc, như vậy sao, có đủ sâu hay không, còn muốn gì nữa, mau nói cho ta biết, đại thúc...”. Hai tay Vưu Lạc nâng mõng Lý Mộc Nhất lên mạnh mẽ chuyển động.

“Ân...Lạc...mau....mau lên...còn muốn...còn muốn nhiều hơn...a...”. thanh âm tràn ngập hương vị *** ở trong phòng tắm thật lâu quanh quẩn.

Quả nhiên sáng sớm hôm sau Lý Mộc Nhất lại thành công không bước được xuống giường, Vưu Lạc hôm nay không đến công ty ở nhà bồi hấn. Lý Mộc cảm giác có chút áy náy, tối hôm qua làm gần như cả một đêm, hiện tại cả thắt lưng cả chân hấn đều đau ghé vào trên giường một chút cũng không muốn động.

Bữa sáng là Vưu Lạc làm, bưng đến bên giường, uy đến tận miệng. Lý Mộc Nhất ăn no lại tiếp tục ngủ lúc tỉnh lại lần nữa đã là hơn một giờ chiều.

Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc thương lượng vẫn là nên đến công ty, nếu không có việc gì quan trọng, buổi chiều về sớm một chút là được, Vưu Lạc đồng ý cho nên buổi chiều hai người đều đến công ty.

Vưu Ni nhìn hai người đồng thời xuất hiện liền cho một ánh mắt xem thường, hai người này hiện tại cũng chẳng khác nhị ca cùng Mục ca tỹ nào a.

Lý Mộc thấy Vưu Ni đột nhiên nghĩ ra phải nói với nàng chuyện Lý Khắc. Gọi Vưu Ni vào phòng hội nghị, Lý Mộc Nhất hỏi Vưu Ni vì sao lại không muốn cùng Lý Khắc kết hôn?

Vưu Ni sững sốt, sau đó cả biểu tình cũng trở nên nghiêm túc:” Đại thúc, chuyện của ta tự ta có thể phụ trách, người không cần phải xen vào”.

Lý Mộc nhìn Vũ Ni biết nàng hiện tại không muốn nói gì cả:” Được rồi, khi nào người muốn nói, hãy đến tìm ta, đại thúc ta là người rất biết lắng nghe nga”.

Vũ Ni cười cười chào Lý Mộc Nhất xoay người ra khỏi phòng họp.

Lý Mộc Nhất nghĩ rất nhiều người, rất nhiều sự việc đều phải dựa vào chính mình cởi bỏ khúc mắc, có một vài chuyện người khác nhất định không thể giúp người nhưng mỗi người cũng sẽ không cô đơn, bên cạnh người sẽ có một hoặc hai người yên lặng ở bên. Một mình suy nghĩ sẽ không có ý nghĩa muốn vui vẻ hay thương tâm để qua một ngày đều do chính người lựa chọn.

19. Chương 19: Trí Nhớ Mơ Hồ

Vũ Tư ở H thị khoảng một tuần thì trở về bởi bà xã ở Bắc Kinh điện thoại gọi về, Vũ Ly, Vũ Lạc không nói hai lời liền giúp đại ca thu thập mọi thứ, đặt vé máy bay trở về, đương nhiên Vũ Ni cũng đi theo để chăm sóc đại tẩu, có hai người chăm sóc, đại ca sẽ yên tâm hơn. Lý Khắc nghe thế cũng bám đuôi chạy theo. (trong QT một vòng, theo ta biết thì là 1 con giáp, là 12 năm cơ mà ở đây dịch thì phải thế nào a, ta không biết nên ta cứ để thế này, ai biết thì chỉ ta với nha:D)

Đảo mất một cái đã đến cuối thu, mùa thu phương Bắc luôn đỏ rực như lửa, ánh nắng chói mắt, nhiệt tình khiến người ta không chống đỡ được, lá phong điệp đỏ rực làm cả núi non như thay một lớp áo mới khiến cho người ta say lòng.

Những ngày được nghỉ gần đây mọi người đều đến biệt thự Giang Bắc của Vũ Lạc lấy lý do là muốn nghỉ ngơi một chút nhưng sự thật là muốn tới ăn trực cơm Lý Mộc Nhất nấu.

“Đại thúc, một thời gian nữa chúng ta đi leo núi đi, từ lúc tốt nghiệp đại học đến giờ đã rất lâu không đi rồi”, Trình Hạo hướng Lý Mộc Nhất đề nghị.

“Àn, leo núi? Ta chưa từng đi a!” Lý Mộc Nhất có chút không hiểu vì sao Trình Hạo lại đưa ra đề nghị này.

“Đại thúc, người muốn đi không? Nếu muốn đi thì tìm sắp xếp thời gian đi, chúng ta đi chơi, dù sao vận động nhiều một chút cũng có lợi cho sức khỏe, bình thường ở chỗ phòng tập thể hình của Lý Khắc vận động cũng được nhưng dù sao thì ở trong nhà cũng không thể so với việc ở bên ngoài được tự do hoạt động”.

“Vậy người muốn đi không?”

Vũ Lạc nhìn Lý Mộc Nhất cười cười:” Nếu ta nói muốn đi thì sao?”

“Vậy được rồi”, Lý Mộc Nhất biết nếu Vũ Lạc muốn đi thì mình chắc chắn cũng sẽ đi.

“Ta nói Tam phu nhân a, người có thể đừng chiều tên nhóc chết tiệt kia như thế được không a”, Vưu Ly nhìn Lý Mộc Nhất hoàn toàn là bộ dạng một hiền thê nhịn không được muốn đâm chọc một chút.

“Ân”, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu, có chút mê mang nhìn Vưu Ly: “Ta làm như vậy có cái gì không đúng sao?”

“Ách, quên đi, không thể nói với người được, người muốn thế nào thì liền làm thế đi!” Vưu Ly cảm thấy đôi khi nói chuyện với Lý Mộc Nhất giống như đang nói với đầu gối.

“Ha ha, bảo bối, như vậy cũng không tốt nga”, Lý Mộc ôm Vưu Ly nhéo nhéo cái mũi đáng yêu của hắn, Vưu Ly không lên tiếng xoay người ở trong lòng Lý Mộc cọ cọ

Lý Mộc nhìn về phía Vưu Lạc không biết có phải mình đã nói sai gì rồi không: “Đại thúc, không có việc gì, người không cần để ý đến nhị ca”.

Vưu Ly liền dựa sát vào người Lý Mộc: “Thiệt, ta còn có thân ái, cần người để ý làm gì a?” Vưu Lạc cũng lười cùng Vưu Ly tranh cãi.

“Đại thúc, người không cần lo lắng cho ta, nếu người muốn đi không cần lo lắng gì cả, cứ đi đi”.

Lý Mộc Nhất suy nghĩ một lát: “Đi xem sao, ta cũng chưa được đi ra ngoài chơi đùa như thế lần nào”, Lý Mộc Nhất nhớ chỉ có lúc hắn còn rất nhỏ, ba mẹ mới dẫn hắn ra ngoài chơi, về sau thì đi thế nào, chơi cái gì hắn một chút ấn tượng cũng không có.

“Hảo, chúng ta thương lượng một chút xem đi đâu đi”.

“Được được, chúng ta đi tra tư liệu thôi đại thúc”, Trình Hạo kéo Lý Mộc Nhất nhanh chóng chạy đến máy tính của mình bắt đầu tìm kiếm địa điểm đi chơi.

“Đúng rồi, có một tin tức nhưng không biết có đúng hay không, mọi người muốn nghe hay không?” Lục Diêm nói

Vưu Ly nằm trong lòng Lý Mộc điều chỉnh một tư thế thoải mái miễn cưỡng hỏi: “Nga, tin gì a?”

“Tập đoàn Chiếm Nguyên của Hongkong muốn tới H thị đầu tư, hiện tại rất nhiều xí nghiệp đều đang tích cực tạo mối quan hệ, bằng mọi cách muốn chiếm được việc làm ăn béo bở này a” Lục Diêm nói ra tin tức mình mới nghe được.

“Chiếm Nguyên? Việc này ta cũng có nghe thấy, bất quá tin tức có chính xác hay không còn đang chờ xác minh lại a” Vưu Lạc cũng đã nghe đến tin này, bất quá không xác định có phải đúng hay không.

“Nếu là sự thật, chúng ta không thể ngồi chờ chết a” Lí Mục cảm thấy với thực lực của ba bọn họ muốn giành được hạng mục này sẽ không quá khó khăn.

“Ân? Chiếm Nguyên?” Vũ Ly dăm chiêu.

“Bảo bối, làm sao vậy?” Lí Mục cúi đầu hôn Vũ Ly trong lòng.

“Các người không hay cùng mấy người phòng quản lý tiếp xúc nên chắc là không biết, nghe nói Tổng tài của Chiếm Nguyên có thân phận không thể chọc hơn nữa hình như là gay đó”.

“Không phải đâu, người xác định không nhị ca?” Vũ Lạc hoài nghi hỏi.

“Chuyện này ta cũng không quá chắc chắn, bất quá có một người chắc chắn sẽ biết”.

“Ai a?” Lục Diêm đối với việc này cảm thấy rất hứng thú, nếu có thể hiểu biết được sở thích của Chiếm Nguyên Tổng tài vậy việc hợp tác nhất định sẽ có không ít hiệu quả a.

“Ta nói các người thật sự là một lũ ngốc a, chính là vạn năm linh hảo, Tiểu Ngải”. (chả biết vạn năm linh hảo là gì nên mình giữ nguyên, ai biết chỉ mình nha:D).

“A”, mọi người như từ trong mộng tỉnh lại, Tiểu Ngải đã một thời gian không liên hệ với mọi người vì hẳn không biết Vũ Tư đã trở về Bắc Kinh.

“Để ta gọi điện cho hắn”, Vũ Lạc lấy di động đi ra ngoài.

20 phút sau Tiểu Ngải hấp tấp chạy tới, vừa vào người đến cửa liền hướng đến người Vũ Ly nhảy lên. Lí Mục nhanh tay đem Vũ Ly ôm vào người, Vũ Ly ở trong lòng Lí Mục cười không ngừng.

“Yêu, Tiểu Ngải a, lâu lắm không thấy người, người nhiệt tình như vậy ta chịu không nổi đâu nga”. Vũ Ly ôm chặt lấy Lý Mục, hướng về phía Tiểu Ngải ái muội nháy mắt mấy cái.

“Thiết, Tiểu thụ vạn năm nhà ngươi, nhìn cái bộ dạng phóng đảng của ngươi đi, nói, có chuyện gì mà gọi ta đến đây, khẳng định là ngươi lại nói gì đó với bọn họ đúng không?”

“Yêu, cứ cho là ta phóng đảng đi, dù sao đi nữa a thân ái nhà ta chính là thích ta phóng đảng như thế, người quản được bọn ta sao, nhìn ngươi một bộ dạng muốn tìm bất mãn đã bao lâu không được nam nhân sắp rồi a?”

“Thiết, Tiểu Ngải ta mà thiếu nam nhân sao? người muốn thương ta xếp thành cả một hàng dài chờ ta chọn kia kìa!” Tiểu Ngải bình thường rất lợi hại, đương nhiên lúc nào không đụng tới Vũ Ly chính là lúc

hắn bình thường.

“Được rồi, hai người có thể thu liễm một chút hay không a, Mục ca, kính nhờ quản tốt miệng bà xã người được không”. Vũ Lạc thật sự không nghe nổi nữa, vội vàng lên tiếng ngăn cản.

“Ta thích xem bộ dáng này của bảo bối, ha ha”, Lí Mục ôm Vũ Ly nở nụ cười.

Trình Hạo sớm tìm kiếm thông tin xong oa trong lòng Lục Diêm hai mắt tỏa sáng hỏi Lục Diêm:” Diêm, người nói xem nếu Tiểu Lạc không ngăn cản thì ai sẽ thắng?”.

“Người nghĩ sao?”

“Àn, ta thấy nhất định là Vũ nhị ca”.

“Àn, thật sự là bé ngoan, không hổ là đứa nhỏ Lục Diêm của chúng ta coi trọng”, Vũ Ly thật đắc ý nói.

“Thiết các người đúng là ngu tầm ngu mã tầm mã” Tiểu Ngải trong lòng rất bất bình a.

“Được rồi, các người đừng khi dễ Tiểu Ngải, hắn từ Giang Nam thật xa chạy đến đây, sao các người có thể đối xử với hắn như vậy chứ? Tiểu Ngải a, người muốn uống gì, ta xay cho người cốc nước trái cây được không?”, các vị nghĩ xem lời này là ai nói? Bingo! Chính là Lý đại thúc.

Tiểu Ngải lập tức như lang đói bỏ nhào lên người Lý Mộc Nhất:” Ô ô, chị dâu, ta biết chỉ có người là đối với ta tốt nhất, bọn họ chỉ biết khi dễ ta, cũng chỉ có người rất tốt với ta”. Lý Mộc Nhất ngây ngô cười, đi vào bếp xay nước trái cây cho Tiểu Ngải.

“Được rồi, đừng náo loạn, Tiểu Ngải, người biết tổng tài của Chiếm Nguyên sao?” Lục Diêm cắt ngang lời nói giỡn của mọi người, đi thẳng vào vấn đề.

“Chiếm Nguyên? Hongkong?” Tiểu Ngải tìm tòi trong trí nhớ xí nghiệp hắn vừa nghe được.

“Đúng, chính là nó, Tiểu Ly nói tổng tài của Chiếm Nguyên hình như là gay, nói hết những gì người biết cho chúng ta đi”.

“Vì cái gì muốn biết về hắn?” Tiểu Ngải biết những người này sẽ không vô duyên vô cớ đi quan tâm đến một người không liên quan.

“Àn, nghe nói hắn có khả năng sẽ tới H thị đầu tư, mấy người chúng ta muốn lấy được hạng mục này”, Lí Mục đã ôm Vũ Ly yên ổn ngồi trên sofa.

“Thì ra là như vậy a, người này ta thật sự có biết một ít nhưng cũng không hiểu biết quá sâu sắc, Tổng tài của Chiếm Nguyên gọi là Tần Chiếm Nguyên, theo ta biết thì quê hán ở H thị...”.

Tiểu Ngải nói Tần Chiếm Nguyên chính là người H thị, đại học cũng học tại H thị, ba ba cùng mẹ mẹ hán bỏ trốn, Tần lão gia tử biết được con gái mình cùng một tên nam nhân mà mình không tiếp nhận bỏ trốn rất giận dữ, liền cùng con gái đoạn tuyệt quan hệ, ba ba cùng mẹ mẹ của Tần Chiếm Nguyên có cuộc sống phi thường hạnh phúc, sau đó lại có Tần Chiếm Nguyên. Về sau, con dâu cùng cháu đích tôn của Tần lão gia tử bị tai nạn xe cộ, cả hai đều gặp nạn, Tần lão gia là một người truyền thống, không cho phép họ hàng thừa kế gia nghiệp nên đã tìm con gái về, để cháu ngoại thừa kế gia nghiệp, đứa cháu ngoại kia chính là Tần Chiếm Nguyên.

“Bất quá, đây là những gì mọi người đồn đại, cụ thể thế nào ta cũng không rõ nhưng ta nghĩ ít nhất cũng chính xác đến 60%. Một người là tình nhân của người kia một thời gian lại quan hệ với ta không tệ lắm nói. Tần Chiếm Nguyên đối với tình nhân cũng không tồi, người theo hán cũng không thiếu, lại được chiều chuộng, nhưng không ai có thể ở bên hán quá lâu, nghe hán nói với những người từng cùng hán hình như trong lòng hán đã có chủ, chỉ muốn tìm trên người những tình nhân kia chút bóng dáng người cũ mà thôi.

“Nga, là người thế nào thì mới có thể làm cho hán như vậy, ta rất ngạc nhiên”, Vũ Lạc cảm thấy thực hứng thú người này.

“Nói thực ra là người kia của hán rất giống ta nga”, nói xong Tiểu Ngải lại đưa tay vuốt vuốt cằm.

“Người thực không biết xấu hổ, có thể dùng có thiệp vàng lên mặt mình như thế được không a, còn nói người kia giống với người, nếu nói như người thì ta không phải thành tình nhân trong mộng của hán rồi sao”.

Trình Hạo gật gù đầu: “Ân, Vũ nhị ca nói rất đúng, nếu người kia thật sự giống Tiểu Ngải thì thủy tổ lại đây mà (cái thủy tổ kia là cái gì a? > < nhiều từ mình không biết quá, mọi người ai biết làm ơn nói chỉ mình vs) “Thiệt, các người nghe cho rõ đây, các người cũng biết ta cũng ở Hongkong lẫn lộn một thời gian, khi đó hán chủ động tìm ta, nói muốn ta cùng hán một thời gian, ta lúc ấy hỏi hán vì sao, hán nói vì ta giống người kia, đương nhiên ta có hỏi hán người kia là ai? Kết quả hán cái gì cũng không nói, nhưng ta nghĩ hán nói người kia hán là muốn nói đến người trong lòng mà hán nói với mọi người đi”. “Vậy là người cùng hán?” Vũ Lạc hoài nghi hỏi, hán đối với Tiểu Ngải vẫn có chút hiểu biết “Người cảm thấy ta là người như thế sao? Ta đương nhiên không có khả năng cùng hán, ta lại không thiếu tiền, có thể lên giường cùng ta, thứ nhất phải là người ta thấy thuận mắt, thứ hai cả hai phải lưỡng tình tương duyệt, được không, đương nhiên tình trong một ngày cũng có thể tính vào.” (!!!!) “Ân, hành động như thế thật giống tính cách của người, người cũng nên lấy đó làm ưu điểm đáng giá mà khoe ra”, Vũ Ly xem như đang đứng về phía Tiểu Ngải một lần. “Kia đương nhiên, Tiểu Ngải ta là ai a? Bất quá nói thật thì Tần Chiếm Nguyên thật đúng là phù hợp với tiêu chuẩn thứ nhất của ta mà, bộ dạng thực không sai nga, một chút cũng không thua kém mấy người, chính là điều kiện thứ hai lại hoàn toàn không được, Tiểu Ngải ta phong lưu phóng khoáng, mềm mại quyến rũ sao có khả năng làm thế thân cho người khác chứ”, nói xong Tiểu Ngải lại một mình cười thực đắc ý. “Vậy không có ai biết đến người trong lòng hán là ai sao?” Lục Diêm hỏi. “Căn bản là không có ai biết, bất quá có một sự kiện mà mọi người đều biết”. “Nga, chuyện gì?” Lí Mục cảm thấy thực hứng thú, hơn nữa biết nhiều một chút đối với sinh ý của bọn họ chỉ có lợi không có hại. “Tần Chiếm Nguyên vì người trong lòng hán không tiếc cùng Tần lão gia tử mỗi ngày đều nháo, Tần lão gia tử sắp xếp cho hán thiên kim tiểu thư môn đăng hộ đối để xem mắt kết quả vào ngày xem mắt đó hán mang theo một tình nhân đến tham dự, còn ngay tại đó cùng tình nhân hôn môi nồng nhiệt. Tần lão gia tức giận không nhẹ mà người nhà cùng vị tiểu thư cũng xấu hổ nên đều bỏ về, sau đó vì bồi thường

chuyện mình không phải, Tần lão gia tặng cho nhà kia một sinh ý trị giá mấy triệu, đối phương dù cảm thấy rất mất mặt nhưng được bồi thường sinh ý lời mấy triệu cũng bỏ qua. Bất quá Tần Chiêm Nguyên lại nói với Tần lão gia tử rõ ràng là hần yêu nam nhân, cũng sẽ chỉ kết hôn với nam nhân, muốn hần cưới nữ nhân một cửa cũng không có, hần đối với sinh ý của gia tộc không hề hứng thú, nếu có thể thì mời lão gia tử an bài người kế nhiệm, hần không cần. Tần lão gia tử tức giận thối râu tròng mắt nửa ngày cuối cùng đành thỏa hiệp, đương nhiên trong đó có lẽ hần là sẽ có rất nhiều chuyện khó nói nữa nhưng ta sao có thể biết hết?”. “A, người này thật là kẻ si tình a!” Trình Hạo cảm thán, không nghĩ tới thật sự sẽ có người như thế. “Ân, ta cũng hiểu được người như hần hiện tại thật đúng là hiếm thấy, ta nghĩ người được hần yêu khẳng định sẽ rất hạnh phúc đi”, Lý Mộc Nhất cũng có chút cảm khái vì người si tình như vậy. “Đại thúc, người chê ta không đủ si tình sao?” Vũ Lạc ôm Lý Mộc Nhất làm nũng. “Ta nào có, ta chỉ nói sự thật thôi, người đừng nghĩ nhiều, đối với ta mà nói người là người tốt nhất”. Lý Mộc Nhất nhanh chóng giải thích cho Vũ Lạc, mặt cũng đỏ hồng. Người trong lòng hần thật đáng yêu a. “Đúng vậy, cho nên mọi người liều mạng muốn câu dẫn hần, người phải biết rằng Tần gia bọn họ là mấy đời vinh hoa phú quý a”. Tiểu Ngải đem tin tức mình biết nhất nói cho mọi người. “Đây cũng không phải việc dễ dàng, không biết người trong lòng hần là ai, nếu như chúng ta tìm thấy thì sinh ý sẽ chiếm được rất nhiều cơ hội a!” Lục Diêm nhìn về phía Lý Mộc cùng Vũ Lạc. “Ta thấy cũng không cần thiết đi, ba chúng ta cùng liên thủ hần sẽ không quá yếu”, Vũ Lạc cảm thấy rất tự tin trước thực lực của bọn họ. “Ân, người nổi danh như hần nếu vào mạng hần là có thể tra được đi”, Trình Hạo tràn ngập hi vọng nói với Tiểu Ngải. “Hần tuy là người bình thường nhưng lại bề bộn rất nhiều việc, hần là không đâu không thấy, hơn nữa mạng internet hiện nay phát triển như vậy, người thử tìm xem có thấy hần không nga”, Tiểu Ngải nghe được lời Trình Hạo nói cũng rất hứng trí. Vì thế một đám người vây quanh trước màn hình máy tính bắt đầu tra tư liệu: “Ân, sao anh chụp lại đều không thấy rõ mặt, rất mơ hồ”, Trình Hạo nhìn một hình ảnh trong bài viết có liên quan đến Tần Chiêm Nguyên. “Ân, ta thấy không rõ, bất quá có thể xác định đây chính là Tần Chiêm Nguyên”, Tiểu Ngải nhìn ảnh chụp nói. Lý Mộc Nhất vừa nhìn thấy ảnh chụp liền sửng sốt: “Người...người này?” Bàn tay Lý Mộc Nhất chỉ vào ảnh chụp có chút run run. Tất cả mọi người phát hiện Lý Mộc Nhất không thích hợp, Vũ Lạc ôm chặt Lý Mộc Nhất nhẹ giọng hỏi: “Đại thúc, làm sao vậy? Nhận thức người này sao?” Lý Mộc Nhất cẩn thận nhìn nhìn, tuy ảnh chụp không rõ mặt lắm, hần cũng không quá chắc chắn, nhưng là... “Đại thúc, người không sao chứ?”, Vũ Lạc lo lắng hỏi, biểu hiện của đại thúc thật sự không thích hợp a. “Không, không có việc gì, có thể là ta nhìn nhầm rồi, ta cảm thấy người này có chút giống như người ta biết”, Lý Mộc Nhất nghĩ về thời gian thật lâu trước kia, lâu đến mức có những chuyện hần đã không còn nhớ rõ lắm hần nghĩ hần cần hảo hảo ngẫm lại thì mới có thể nhớ được đi.

20. Chương 20: Hiện Tại Cùng Tương Lai Của Chúng Ta

Lý Mộc Nhất suy nghĩ thật lâu, nhớ tới một người, một người hần tuyệt không muốn nhớ đến, một người hần cực lực muốn quên, hần gọi là Tần Chiêm Nguyên sao? Lý Mộc Nhất trí nhớ càng ngày càng mơ hồ.

Vũ Lạc ôm chặt Lý Mộc Nhất vào trong ngực, nhẹ giọng hỏi: “Đại thúc, suy nghĩ gì thế?” Đại thúc lâu lâu đến mức Vũ Lạc nghĩ Lý Mộc Nhất sẽ không trả lời nữa mới nghe Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng đáp lại: “Ta nghĩ đến một người, nhưng ta nghĩ không ra, Lạc, không phải ta đã già đi chứ? Chuyện tình mới có vài năm, vì sao lại không nhớ ra chứ?” Lý Mộc cảm thấy thật hoang mang.

“Nếu nghĩ không ra thì không cần nghĩ nữa được không?”

“Lạc, người....mắt húng sao?” Tâm tư Lý Mộc Nhất so với người khác luôn mãi cảm hơn, hơn nữa biến hóa này lại là từ Vũ Lạc.

“Đại thúc, ta không mất hứng, nghỉ ngơi sớm một chút, ngày mai còn phải đi làm mà”. Lý Mộc Nhất nghĩ nếu nghĩ không ra vậy liền nghe lời Vũ Lạc không cần suy nghĩ nữa.

“Lạc, chúng ta....”. Lý Mộc Nhất do dự mà không biết mở miệng thế nào.

“Àn, làm sao vậy?”

“Chúng ta...không làm sao?” Lý Mộc Nhất căn môi nói xong câu đó cả mặt liền vùi vào trong lòng Vũ Lạc.

“Đại thúc, lại muốn câu dẫn ta sao?” Vũ Lạc cười cười xoay người đặt Lý Mộc Nhất nằm lên người mình.

Ban đêm ở Giang Bắc luôn rất im lặng, tuy hiện tại đã quy hoạch rất nhiều còn có trường đại học nhưng so với nội thành ở Giang Nam nơi này luôn rất tĩnh mịch.

“Àn....a...Lạc, hôm nay ngươi làm sao vậy?” Lý Mộc Nhất có chút thở không nổi hỏi.

“Thực xin lỗi đại thúc, ta cảm thấy bất an”, Vũ Lạc nghĩ chính mình quả nhiên vẫn thực để ý, hẳn biết đại thúc nhất định có chuyện giấu hẩn, hẩn không rõ vì sao đại thúc không muốn nói cho hẩn, hai người bọn họ không phải đã nói rõ với nhau rồi sao?

Vũ Lạc ôm Lý Mộc vào phòng tắm, tẩy sạch sẽ cho mình cùng hẩn sau đó lại ôm hẩn lên giường, hai người bọn họ có thói quen sau khi làm xong sẽ *** ngủ bở bọn họ đều thích cảm giác da thịt thân cận với nhau cho nên mỗi lần xong việc hai người đều trần truồng ôm nhau ngủ.

Vũ Lạc ôm Lý Mộc Nhất vào trong lòng, cài hỏo chặn nhẹ nhàng nói:” Đại thúc, ngủ sớm một chút, mai còn phải đi làm”.

“Àn”, Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng ứng thanh rồi chìm vào giấc ngủ. Một hồi sau, Vũ Lạc nhẹ nhàng buông một tiếng thở dài, cũng đi ngủ.

Đêm tối im lặng, không khí vờn quang vị yên thảo thản nhiên, điều thuốc bị người dùng sức hút mạnh hơi, tàn thuốc phát ánh sáng ra màu đỏ tươi, khiến cho màn đêm phá kộ chói mắt.

Vũ Lạc nghĩ đại thúc cùng Tần Chiếm Nguyên rốt cục là có quan hệ gì? Vì sao khi đại thúc nhìn đến ảnh chụp của Tần Chiếm Nguyên lại phản ứng đặc biệt như vậy, sau đó đại thúc vẫn còn hoảng hốt, hẳn biết cùng Tần Chiếm Nguyên có liên quan nhưng lại không thể hỏi đại thúc vì sao lại thế. Hai người rõ ràng đều đã nói cả hai đều nếu có tâm sự đều không được giấu diếm nhau, phải nói ra để cả hai cùng gánh vác. Nhưng hôm nay, đại thúc... Vũ Lạc dùng sức hít một hơi thuốc, hẩn đột nhiên có loại cảm giác vô lực.

Lý Mộc Nhất ngủ cũng không an ổn, đưa tay sờ đến vị trí bên cạnh, trống không, Lý Mộc Nhất còn đang trong giấc ngủ mơ màng nhẹ nhàng nhũ mảy, sau đó mạnh mẽ mở to mắt, hẩn muốn xác nhận cảm giác

trong lúc mình đang ngủ, chỗ của Vưu Lạc trống không, hơn nữa một chút độ ẩm cũng không có, Lý Mộc Nhất cả kinh. Mở đèn ở đầu giường, nhìn lên đồng hồ trên tường, mới gần 3 giờ sáng, Vưu Lạc là mấy giờ dậy mà trên giường không hề có độ ẩm.

Hắn khoác áo ngủ xuống giường, mở cửa, nhìn trái lại nhìn phải sau đó hướng về phía cầu thang. Mới xuống được một nửa, hắn đã thấy tàn thuốc đỏ tươi đang cháy ở phòng khách, nường theo ánh trăng ngoài cửa sổ, hình dáng người kia khẳng định là Vưu Lạc.

Lý Mộc Nhất bước nhanh xuống lầu, đi đến chỗ Vưu Lạc, Vưu Lạc nghe tiếng có người xuống lầu, quay đầu lại:” Đại thúc, sao lại thức dậy rồi?” Vưu Lạc kinh ngạc nhìn cư nhiên là Lý Mộc Nhất.

Lý Mộc Nhất cắn môi đi tới trước Vưu Lạc, đưa tay ôm lấy thắt lưng người kia, đem mặt chôn vào trước ngực hắn:” Lạc, trên giường không có độ ẩm của người, không có người ta ngủ không được”, Lý Mộc nói xong đem đầu hướng vào trong ngực Vưu Lạc cọ cọ.

Vưu Lạc ôm Lý Mộc vào trong lòng:” Đại thúc, thực xin lỗi”, hắn không biết phải giải thích thế nào về việc mình ngồi một mình ở đây hút thuốc, không biết phải giải thích hoài nghi của hắn với người kia thế nào.

“Lạc, người sinh khí đúng không?” Lý Mộc Nhất ngừng khí khẳng định hỏi.

“Đại thúc, ta thật sự không có sinh khí, ta chỉ là....chỉ là thực bất đắc dĩ mà thôi”, Vưu Lạc thở dài ôm Lý Mộc Nhất lên sofa ngồi xuống.

“Đại thúc, ta nghĩ trong lòng người và ta đã không còn khoảng cách, nhưng hôm nay ta phát hiện ta đã sai lầm rồi, ta biết vì Tần Chiếm Nguyên mà trong lòng người nổi lên cơn sóng, lại không biết vì sao người lại như vậy. Ta nghĩ nhất định khi trở lại phòng người sẽ nói cho ta biết nhưng người lại không nói, dù ta có hỏi nhưng cũng không nói cho ta biết, thực xin lỗi, ta cho tới bây giờ cũng không muốn tò mò về quá khứ cũng như bí mật của người, nhưng là khi nhìn đến người không an tâm, ta cảm thấy thật vô lực, hai chúng ta rõ ràng đã nói qua không được giấu diếm điều gì với nhau, dù có chuyện gì cũng phải nói ra, không được một mình suy nghĩ những vấn đề không ý nghĩa nhưng là, nhưng là...”, Lý Mộc Nhất cảm giác hình như trong nháy mắt âm thanh của Vưu Lạc như mang theo thật nhiều bi thương, vì thái độ của mình làm tổn thương hắn đi.

Lý Mộc Nhất ôm chặt Vưu Lạc:” Lạc, thực xin lỗi, ta sai rồi, thật sự sai rồi, ta đã nghĩ tự mình có thể nhưng không có nghĩ đến hành động như vậy sẽ làm người bị tổn thương, thực xin lỗi”, Lý Mộc Nhất nói xong chôn trong lòng Vưu Lạc khóc không thành tiếng.

Vưu Lạc nhẹ nhàng thở dài:” Đại thúc, ta không muốn làm người khóc, người như vậy ta sẽ càng đau lòng”, hắn nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Lý Mộc Nhất

Một lúc sau Vưu Lạc nghe thấy tiếng Lý Mộc Nhất:” Người kia, trên ảnh ta không nhìn rõ mặt hắn, cho nên không thể xác định có phải hắn hay không, người có nhớ người ở đại học mà ta đã từng nói với người không? Ta nghĩ là ta cố ý muốn quên hắn nên không nhớ hắn có phải gọi là Tần Chiếm Nguyên không nhưng người trong ảnh thật sự giống hắn, cho nên tâm ta rất loạn, nhưng tuyệt đối không phải động tâm

hay hoài niệm hay là gì khác, chỉ là nhìn đến người này làm ta nhớ đến mẹ mẹ đã mất, ta không muốn nhìn thấy hắn, tuyệt đối không muốn”, Lý Mộc Nhất thì thảo nói chút chuyện đã qua thật lâu.

Vưu Lạc nhẹ nhàng hỏi:” Là hắn sao?”

“Ân, nhưng ảnh chụp không rõ, ta không thể xác định”.

Vưu Lạc biết người Lý Mộc Nhất muốn nhắc đến là ai, nhưng không nghĩ người này có thể là Tần Chiếm Nguyên, điều này khiến hắn rất ngoài ý muốn, khó trách đại thúc kích động như vậy, khó trách...Vưu Lạc biết hai đoạn tình cảm thất bại của Lý Mộc Nhất, cũng biết tính cách hôm nay của hắn hoàn toàn là do hai đoạn tình cảm kia ban tặng, nhớ tới lời Tiểu Ngải nói, Vưu Lạc có chút hoài nghi, là người đại thúc nói sao? Chẳng lẽ nguyên lai tính cách người kia là như vậy...Vưu Lạc có điểm không thể tin được.

“Đại thúc, với hắn...”, Vưu Lạc lo lắng liệu mình có thể hỏi ra chuyện này không.

Nhìn ra hắn do dự, Lý Mộc Nhất than nhẹ:” Lạc, muốn hỏi cái gì thì cứ hỏi đi, ta sẽ không lại che giấu gì với người, tin tưởng ta được không?”

Giống như phải hạ quyết tâm rất lớn, Vưu Lạc mới mở miệng hỏi:” Đại thúc, người với hắn có cảm giác gì?” Vưu Lạc nghĩ giải linh còn tu hệ linh nhân, có một số việc mình phải biết rõ ràng, dù là vì đại thúc hay vì chính mình (cái câu kia ta không hiểu, ai biết thỉnh chỉ giáo ta:D)

Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn khuôn mặt gần trong gang tấc nghĩ nghĩ nói:” ta cũng không rõ lắm, tại thời điểm phát sinh chuyện kia, ta rất hận hắn, hận không thể giết hắn, sau đó, ta lại hận chính mình, hận mình nhận thức không rõ, về sau nữa, ta lại cố ý muốn quên đi hai người kia, một thời gian sau, ta cảm thấy mình hình như thật sự đã quên, nhưng hôm nay, tại một khắc nhìn đến ảnh chụp kia, những gì trong trí nhớ đều xuất hiện, tuy có rất nhiều chuyện ta nhớ không rõ lắm nhưng đã có trong trí nhớ thì sẽ mãi còn lại, không phải ta muốn quên là có thể quên được”.

“Đại thúc, người hiện tại có ta”, Vưu Lạc nhẹ nhàng hôn lên môi Lý Mộc Nhất, muốn đuổi đi thương tâm, khổ sở trong hắn.

“Ân, Lạc, người không trách ta có chuyện giấu diếm người sao?”

“Không phải người đã nói hết cho ta biết rồi sao?”

“Nhưng là, sao người có thể dễ dàng tha thứ cho ta như vậy?”. Lý Mộc Nhất cảm thấy mình chính là không thể tha thứ bởi hắn đã quên ước định của hai người bọn họ.

“Đại thúc, sinh mệnh quá ngắn ngủi, ta chỉ muốn dùng toàn bộ thời gian ta có hảo hảo yêu thương người, cho người hạnh phúc, sao có thể để những chuyện vô nghĩa kia ảnh hưởng đến cuộc sống của chúng ta chứ, dù ta có bao nhiêu hối ức, chỉ cần hối ức của ta không có người, đối với ta đều không có ý nghĩa, ta muốn

chính là hiện tại cùng tương lai của chúng ta, đại thúc, người thì sao?” Vũ Lạc chân thành nhìn nam nhân trước mặt.

Lý Mộc Nhất nhìn Vũ Lạc:” Dù ta có bao nhiêu hoài ức nếu hoài ức đó không có người đối với ta đều không có ý nghĩa, ta muốn chính là hiện tại cùng tương lai của chúng ta, Lạc”, Lý Mộc Nhất chủ động hôn lên môi Vũ Lạc.

“Ân... Lạc”, Vũ Lạc nhẹ nhàng cởi áo ngủ của Lý Mộc Nhất, cúi đầu hôn lên núm hồng trước ngực Lý Mộc Nhất, nhón tay tham tiền chỗ kia khiến Lý Mộc Nhất phát ra càng nhiều tiếng rên rỉ.

Lý Mộc chậm chậm ngồi xuống:” Ân....ân...Đại thúc, ta yêu người, ta yêu người, người chỉ có thể là của ta”, Vũ Lạc đỡ thắt lưng Lý Mộc Nhất, dùng sức va chạm.

“Ân...Lạc, ta yêu người, cảm ơn người đã cho ta thuộc về người”, Lý Mộc Nhất nghĩ về sau mình tuyệt đối sẽ không như vậy, dù là chuyện gì đều sẽ cho Vũ Lạc biết đầu tiên, khiến hắn lo lắng kết quả chính là tự làm mình bất an nhiều hơn.

“Thân ái, anh xem, anh xem, nếu không phải vừa rồi em khát nước muốn đi lấy anh cũng không được thưởng thức đi”, Vũ Ly kéo Lý Mộc ở cầu thang nhìn lên hai người đang vận động dưới phòng khách.

“Thân ái, ở phòng khách cũng thật có cảm giác, về sau chúng ta cũng phải thử xem”. Vũ Ly liếm liếm môi, chăm chăm nhìn tất cả.

“Bảo bối, ở đâu mà em chưa thử qua, phòng khách đã sớm thử qua rồi, hơn nữa ban ngày cùng ban đêm đều đã thử qua nga”, Lý Mộc bóp bóp cái mũi Vũ Ly, ánh mắt tràn ngập sủng ái.

“A, phải không?” Sao em lại không nhớ rõ”, Vũ Ly nghĩ đó là chuyện rất lâu trước kia rồi đi, sao hắn có thể nhớ rõ a.

Lý Mộc sủng nịch nhìn Vũ Ly:” Bảo bối, chúng ta hình như đã rất lâu không làm ở phòng khách rồi, ngày nào đó chúng ta cũng nên ôn tập một chút phải không”.

Vũ Ly đưa lưỡi vói vào lỗ tai Lý Mộc:” Ân, chỉ có anh là hiểu em rõ nhất”.

“Bảo bối, không nghĩ tới tiếng kêu của đại thúc so với người cũng được nga”.

“Nga, nghe rất hay sao?”

“Ân! Phải nghe rất nhiều mới biết được nga”. Lý Mộc nói xong liền ôm lấy Vũ Ly xoay người lên lầu, trở về phòng mình.

Hai người ở phòng khách hoàn toàn không biết vừa có người nhìn lén, bọn họ đều đang đắm chìm trong luật động cùng dục vọng nguyên thủy nhất, dưới ánh trăng hai bóng người tạo ra một giai điệu duyên dáng.

Sáng sớm hôm sau, Trình Hạo rời giường phát hiện mọi người trong nhà đều chưa dậy, liền hỏi Lục Diêm sao lại thế này.

Lục Diêm vừa định nói thì Vưu Lạc mở cửa ra, giao cho Trình Hạo đến công ty xin nghỉ giúp Lý Mộc Nhất, sau đó lại trở về ôm đại thúc nhà hần tiếp tục ngủ.

“Diêm, rất khùng bố, không nghĩ tới Tiểu Lạc muốn tìm bất mãn như vậy, làm đại thúc đến không xuống giường được”.

“Ha ha, bảo bố, người suy nghĩ nhiều quá rồi, Tiểu Lạc không đến mức như vậy đâu, ta nghĩ là vì có chuyện đi.”, hôm qua Lục Diêm cũng đã thấy rõ phản ứng bất thường của Lý Mộc Nhất khi nhìn thấy ảnh của Tần Chiêm Nguyên.

“Nga, như vậy a”.

“Bảo bố đi thôi, sáng nay hai chúng ta ra ngoài ăn, đừng làm phiền bọn họ nghỉ ngơi”, Lục Diêm dắt Trình Hạo ra ngoài.

Vưu Lạc trở lại phòng nhìn Lý Mộc Nhất vẫn đang ngủ, tối hôm qua mình cứ luôn muốn đại thúc mãi đến hừng đông mới ôm đại thúc về phòng cho hần ngủ. Hôm nay không đi làm, hần muốn cả ngày đều bồi bên người đại thúc, muốn khi đại thúc mở mắt ra người đầu tiên nhìn thấy sẽ là mình, hần cởi áo ngủ, tiến vào chăn, ôm đại thúc vào trong lòng.

Lý Mộc Nhất giống như ngủ thật sự không an ổn:” Ân, Lạc”, vươn tay ôm lấy thắt lưng người bên cạnh, đem toàn bộ người mình đều tiến vào lòng người kia, sau đó an ổn ngủ tiếp.

“Đại thúc, ta ở đây, ngủ thật ngon đi, có ta cùng người mà”, nói xong nhẹ nhàng vỗ vỗ lưng Lý Mộc Nhất.

21. Chương 21: Làm Ôn Đờng Quấy Rầy Hạnh Phúc Của Ta

Trong khoảng thời gian này Vưu Lạc phát hiện Lý Mộc Nhất có chút rầu rĩ, tuy rằng không chắc chắn Tần Chiêm Nguyên có phải người kia hay không nhưng xem ra chuyện về Tần Chiêm Nguyên khiến Lý Mộc Nhất quan tâm, tuy mình cũng đã nói với hần rất nhiều lần nhưng khúc mắc nhiều năm như vậy, Vưu Lạc rất rõ ràng không phải chỉ một hai câu của mình là có thể hóa giải. Vưu Lạc luôn nghĩ ra rất nhiều phương pháp dỗ đại thúc nhà mình vui vẻ, Lý Mộc Nhất không phải ngốc tử, hần có thể cảm nhận được sự che chở cẩn thận cùng với bất an lo lắng của Vưu Lạc. Hần có điểm hận chính mình, cảm thấy mình là người thực ích kỉ “Sư phó, điện thoại của ngài”

, đây là tiểu đồ đệ Lý Mộc vừa mới thu nhận. “Ân? Tìm ta?”

Lý Mộc Nhất ngốc lảng, sao lại gọi đến nơi này. “Uy, xin chào, ta là Lý Mộc Nhất của bộ kỹ thuật”

. “Đại thúc, người đang làm việc sao? Vì sao lại không tiếp di động a, đèn văn phòng ta một chút”

, là Vưu Lạc gọi đến, Lý Mộc sờ sờ điện thoại, nguyên lai là điện thoại để chế độ im lặng. Lý Mộc Nhất mở cửa văn phòng Vưu Lạc:”

Lạc, người tìm ta”

, sau đó nhìn thấy tất cả mọi người đều ở trong văn phòng. “Sao mọi người lại đều đến đây?”

, Lý Mộc nhìn đám người ngồi kín một phòng, Lí Mộc, Vưu Ly, Trình Hạo, Lục Diêm, còn có Tiểu Ngải, đây là tình huống gì a. Vưu Lạc có điểm bất đắc dĩ cười cười:”

Đại thúc, lại đây”

, Vưu Lạc hướng hân vẫy vẫy tay. Tiểu Ngải nhìn thấy Lý Mộc đến lập tức rút một cái liền chạy tới trước mặt hân:”

Chị dâu, nhớ ta hay không a? vài ngày không được ăn cơm người làm, ta muốn chết”

. “Ha ha, nếu người muốn ăn hôm nào ta sẽ làm cho người, sao hôm nay mọi người đều đến đây a?”

Lý Mộc Nhất có điểm buồn bực nghĩ. “Chị dâu, ngồi xuống, chúng ta vừa rồi đã bàn bạc nửa ngày”

, nguyên lai là Tiểu Ngải đem mọi người đến chỗ Vưu Lạc. “Được rồi, khụ khụ, Tiểu Lạc, Mộc Mộc, Diêm, đừng có nói ta không đủ nghĩa khí nga, chuyện này cũng phải tính ta một phần nga. Muốn có tiền thì mọi người phải cùng nhau kiếm chứ”

. Lục Diêm nhìn Tiểu Ngải buồn cười lắc đầu:”

Đã biết, làm sao có khả năng bỏ qua qua người”

. “Thế còn nghe được, đúng rồi, Tần Chiêm Nguyên đã tới, hôm nay ta mang đến tin tức cho các người. Tần Chiêm Nguyên quả thật muốn tới H thị đầu tư ta còn có một tin tức càng kinh khủng nga”

, Tiểu Ngải nói xong ái muội nháy mắt mấy cái. Vưu Lạc trong lòng cả kinh, chẳng lẽ... “Được rồi, người cái tao chân người đừng có thừa nước đục thả câu nữa, tin tức nội bộ gì, có gì thì nói thẳng đừng có lãng phí thời gian của chúng ta”

, sự xuất hiện của Vưu Ly giống như khắc tinh muôn đời của Tiểu Ngải. (cái tao chân là cái gì a? >”

<) “Người...dám nói ta tao, Tiểu Hạo Hạo còn nói người ta là tự thủy tổ a”

, Tiểu Ngải nhớ kỹ lời nói của Trình Hạo lần trước, trong lòng vẫn còn mang thù. “A, ta đâu có nói như vậy, Diêm, Tiểu Ngải khi dễ ta”

, Trình Hạo nói xong chiu vào trong lòng Lục Diêm. “Đủ rồi, các người nói chuyện nghiêm túc đi”

, Vưu Lạc nhìn những người này đấu võ mồm liền thấy đau đầu. Tiểu Ngải nhìn tâm tình Vưu Lạc không được tốt lắm lập tức liền ngoan ngoãn:”

Ha ha, Tiểu Lạc, đừng nóng giận, đều là cho Ly Ly nhỏ mọn”

, nói xong còn không quên hung hăng trừng mắt liếc Vưu Ly một cái. Lý Mộc đem Vưu Ly ôm vào trong ngực, ghé vào tai hắn nói mấy câu, Vưu Ly mặt nhăn chuyển a chuyển ôn nhu đến có thể chảy ra nước, miễn cưỡng nhìn Tiểu Ngải liếc mắt một cái không thèm để ý tới hắn. “Ân hử, chuyện là như vậy, Tần Chiếm Nguyên một tuần trước muốn quăng một tình nhân, nhưng tình nhân kia hình như đối với hắn thực ương ngạnh, bởi Tần Chiếm Nguyên muốn cùng hắn chia tay cho nên muốn tự tử, sau đó hai người ngay tại một cửa hàng cãi nhau, việc này lúc ấy nháo rất lớn, mọi người đều biết, sau đó hình như Tần Chiếm Nguyên nói về sau không muốn tìm tình nhân nữa, hắn muốn tìm người trong lòng bấy lâu nay của hắn, nói với người kia đừng dây dưa với mình nữa, nếu không hắn sẽ làm cho tên kia đẹp mặt, đương nhiên, tình huống cụ thể thế nào ta không rõ ràng lắm, bất quá trên cơ bản là như vậy”

, Tiểu Ngải nói ra tin tức hắn nghe được cho mọi người. Lý Mộc sững sốt lắng nghe, đột nhiên hỏi:”

Tần Chiếm Nguyên tốt nghiệp ở trường nào?”

. “Chị dâu a, cái này ta không rõ lắm, chỉ biết là ở H thi, cụ thể thì không biết nga”

, những người khác nhìn Lý Mộc Nhất, lại nhìn nhìn Vưu Lạc đều thức thời ra khỏi phòng Vưu Lạc, tình huống ngày đó bọn họ đều đã thấy, chỉ là có chút chuyện bọn họ không thể cũng không có tư cách nói gì cả. Việc này chỉ có thể để Vưu Lạc tự giải quyết. “Đại thúc, muốn gặp người này không? Có lẽ...có thể xác định được một chút mối nghi ngờ trong lòng”

, Vưu Lạc thử hỏi Lý Mộc Nhất. “Ân?”

, Lý Mộc Nhất không hiểu nhìn Vưu Lạc, không biết hẳn nghĩ thế nào. Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất ngồi vào lòng mình:”

Đại thúc, đừng nghĩ nhiều, ta không có ý tứ gì khác, người mỗi ngày đều ở đây suy nghĩ lung tung không bằng gặp mặt người này một lần, nếu không phải người kia, người cũng có thể an tâm đứng không?”

“Nhưng nếu thật sự là hẳn thì làm sao bây giờ?”

Lý Mộc cảm thấy Tần Chiếm Nguyên rất có khả năng là người kia. “Đại thúc, nếu thật sự là hẳn cũng không sao, ta là nam nhân của người, ta sẽ bảo vệ người, người chỉ cần toàn tâm toàn ý tin tưởng ta là được”

, Vưu Lạc nói xong nhẹ nhàng hôn lên hai má Lý Mộc Nhất. “Nhưng là, ta, ta sợ người sẽ bị liên lụy, không phải chỉ có người mới quý trọng tình cảm của chúng ta, Lạc, người tin tưởng ta, ta cũng thực trân trọng tình cảm chúng ta có”

. “Đại thúc, còn đang suy nghĩ chuyện lúc trước sao? Ta chưa từng nói người không trân trọng đoạn tình cảm này của chúng ta, chính là phương pháp xử lý trước kia của người khiến ta mất hứng, rõ ràng đã đáp ứng nếu có chuyện gì xảy ra đều phải là cả hai người cùng đối mặt người lại một mình gánh vác, thân là nam nhân của người, người khiến ta thấy mình thật vô dụng mà”

. Lý Mộc Nhất thả lỏng dựa vào lòng Vưu Lạc, đưa tay ôm chặt thắt lưng hẳn:”

Thực xin lỗi, Lạc, ta cam đoan về sau thật sự sẽ không như vậy nữa, có chuyện gì ta cũng sẽ cho người biết, xin người tin ta được không?”

Lý Mộc Nhất ngẩng đầu lên chân thành nhìn vào mắt Vưu Lạc “Hảo, ta tin tưởng người, ngược lại, người cũng phải tin tưởng ta dù ta nói gì, làm gì nhất định đều là vì bảo hộ người, bảo hộ tình cảm của chúng ta, người phải tin tưởng ta 100% hiểu không?”

Lý Mộc Nhất gật đầu. Vưu Lạc nở nụ cười nhẹ nhàng cúi đầu hôn lên đôi môi mềm mại đang hé mở mời gọi trước mặt. “Đại thúc, ta sẽ không ép người, nếu Tiểu Ngải nói Tần Chiếm Nguyên sẽ đến đây đầu tư vậy chúng ta nhất định sẽ phải gặp người này, cho nên, gặp hay không gặp là do người quyết định, bất quá, người phải nhớ kĩ dù quyết định của người là gì ta đều sẽ ủng hộ người”

. “Lạc, cảm ơn người, để cho ta suy nghĩ một chút”

. “Hảo”

. Quả nhiên không lâu sau, mọi phương tiện truyền thông đều đưa tin tập đoàn Chiếm Nguyên muốn tới H thị đầu tư, Vưu Lạc, Lý Mộc cùng Lục Diêm đương nhiên còn có Tiểu Ngải cả ngày đều tụ cùng một chỗ nghiên cứu xem làm thế nào để bắt được hạng mục này. Cho nên hiện tại mọi người đều tập trung tại nhà

Vưu Lạc. Nơi nào có Lí Mộc nhất định sẽ có Vưu Ly, nhưng hẳn cũng không quấy rầy mấy người làm việc, Lí Mộc biết cũng mặc kệ hẳn, lúc nào bọn họ làm việc hẳn tìm Trình Hạo hoặc Lý Mộc Nhất tâm sự. Vưu Ly đang ở cửa sổ phòng họp ngắm phong cảnh bên ngoài đột nhiên mở miệng hỏi Lý Mộc Nhất:”

Ta nói Tam phu nhân a, người quyết định thế nào?”

Lý Mộc Nhất gốc lẳng nhát thời không hiểu ý Vưu Ly:”

A, cái gì?”

“Muốn gặp Tần Chiếm Nguyên không?”

“Người, người sao mà biết được?”

, Lý Mộc Nhất có chút kinh ngạc “Mấy người chúng ta a, đều là người thông minh, biểu hiện của người ngày đó khi xem ảnh của Tần Chiếm Nguyên, lại nghe Tiểu Ngải nói những lời kia, trên cơ bản chúng ta đều đoán được là chuyện gì xảy ra bất quá, ta nghĩ Tiểu Lạc nhất định là biết mọi chuyện rồi đi.”

. Vưu Ly nói Lý Mộc nhưng ánh mắt lại nhìn chằm chằm ngoài cửa sổ. Lý Mộc Nhất lại nghe Vưu Ly nói tiếp:”

Vì sinh ý, chúng ta hỏi Tiểu Lạc tình huống cụ thể, bởi vì chuyện này ảnh hưởng đến sinh ý của vài người nên hẳn cũng nói cho chúng ta biết vài tình huống tuy không đề cập đến chuyện ân oán oán giữa người và Tần Chiếm Nguyên trước kia nhưng ta nghĩ duyên phận của các người rất sâu. Đương nhiên nếu muốn Lí Mộc buông tha cũng không thành vấn đề,hẳn sẽ hoàn toàn đứng về phía Tiểu Lạc, cho nên người quyết định muốn gặp Tần Chiếm Nguyên sao? Nếu hẳn chính là người mà Tiểu Lạc nói, người sẽ quyết định làm thế nào đây?”

. “Ta....”

. Vưu Ly cắt ngang lời Lý Mộc Nhất:”

Muốn biết kết quả cuối cùng mà bọn họ thương lượng không?”

Lý Mộc Nhất nhìn chằm chằm khuôn mặt xinh đẹp của Vưu Ly trên thủy tinh:”

Mấy người bọn họ cuối cùng nhất trí một quyết định, mọi thứ đều do người quyết định, gặp hoặc không gặp, hợp tác hay không hợp tác, dù người quyết định thế nào, Tiểu Lạc cùng mọi người đều ủng hộ người. Cho nên, hãy buông bỏ gánh nặng trong lòng xuống, yên tâm làm chuyện người muốn làm đi”

. “Ta...cám ơn”

, Lý Mộc Nhất cảm giác khoe mắt mình ảm ướt, thì ra trừ bỏ Vưu Lạc, còn có những người khác cũng khiến mình cảm động như thế. Đây là chuyện mà Lý Mộc từ trước đến nay cũng không dám mơ tưởng. Lý Mộc mở cửa đi vào theo sau là Vưu Lạc cùng mọi người, khuôn mặt xinh đẹp soi trên kính thủy tinh nở nụ cười quyến rũ đến cực điểm, Lý Mộc đi đến, ôm Vưu Ly vào lòng:

Bảo bối làm sao vậy, hình như rất cao hứng”

. “Đại thúc, người sao vậy, sao lại khóc? Ai khi dễ người, mau nói cho ta biết”

, Vưu Lạc nhìn về phía Vưu Ly. Lý Mộc kéo cánh tay Vưu Lạc, Vưu Ly quay đầu lại nhìn Lý Mộc Nhất:

Lạc, cảm ơn, cảm ơn người đã cho ta mọi thứ, còn có, cảm ơn mọi người”

, khoe miệng Vưu Lạc gợi lên độ cong xinh đẹp, thì ra là như vậy, nhưng nhị ca thật đúng là phá hư lại làm đại thúc bảo bối của mình khóc. Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn về phía Vưu Lạc:

Lạc, ta quyết định sẽ không gặp Tần Chiếm Nguyên, cũng sẽ không lại bất an, cho nên các người muốn làm thế nào thì cứ làm đi, không cần lo lắng đến ta”

. “Chị dâu ta yêu người chết mất, lấy được hạng mục này ta sẽ là người đầu tiên về hưu sớm”

, Tiểu Ngải cao hứng đến giờ chân. Lý Mộc nhìn Tiểu Ngải, lại nhìn mọi người ý cười làm bừng sáng cả khuôn mặt, cuối cùng nhìn về phía Vưu Lạc ánh mắt không còn một chút bất an, hẳn rất cực xác định quyết định của mình là đúng. Ít Nhất như vậy có thể khiến Vưu Lạc an tâm. Ngày tiếp theo, nhóm người này làm việc như sắp diễn rồi, ngày đêm tăng ca đuổi kế hoạch, làm phương án, Lý Mộc Nhất cùng Trình Hạo bắt đầu nghỉ ngơi, cả ngày đều ở nhà bởi người yêu mình, Lý Mộc Nhất mỗi ngày đều tự làm rất nhiều món ngon khao mọi người. Lấy tài năng cùng thực lực của bọn họ nhẹ nhàng đánh bại đối thủ cạnh tranh, lấy đến toàn bộ hợp đồng. Tiệc rượu chúc mừng được tổ chức ở khách sạn quốc tế Hoa Kỳ, đương nhiên Tần Chiếm Nguyên cũng xuất hiện, đây là lần đầu tiên mấy người Vưu Lạc nhìn thấy hắn, quanh thân tỏa ra mị lực của nam nhân thành thực, giờ tay nhắc chân đều thể hiện sự uy nghi, quả nhiên như Tiểu Ngải nói, một chút cũng không kém ai chính là nhìn có vẻ đậm đặc rất nhiều. Tiểu Ngải chủ động giới thiệu cho mấy người nhận thức, Tần Chiếm Nguyên cũng thực khách khí cùng bọn họ hàn huyên tán gẫu có thể chính là những người cùng mình hợp tác, hơn nữa Tần Chiếm Nguyên cảm thấy chuyện của mình không chừng có thể nhờ mấy người này giúp đỡ. Cuộc sống luôn thích đùa giỡn người ta, có thời điểm người không muốn gặp người nào đó nhưng muốn trốn cũng không xong. Lý Mộc thấy hợp đồng đã lấy được cũng buông lỏng tâm tình, mấy người bọn họ đi tham gia tiệc rượu, Trình Hạo cảm thấy nhàm chán nên không đi nhưng là ngồi ngốc một hồi lại thấy không được, muốn gặp Lục Diêm lại sợ gọi điện sẽ quấy rầy hắn liền thương lượng với Lý Mộc Nhất vụng trộm chạy đến xem, Lý Mộc không đồng ý, hơn nữa không có thiệp mời có thể đi vào hay không cũng là chuyện quan trọng, hắn tình nguyện ở nhà làm cơm chờ Vưu Lạc trở về nhưng Trình Hạo muốn đi, cho nên Lý Mộc Nhất bị hắn nhõng nhẽo, lại cứng rắn, nài ép lôi kéo đành đồng ý để hắn mang đi. Quả nhiên đúng như Lý Mộc đã đoán, người không có thiệp mời không được vào, Lý Mộc Nhất định kéo Trình Hạo đi, Trình Hạo từ xa đã thấy Lục Diêm cùng một người nào đó đang nói chuyện, tuy không cam lòng nhưng lại không có biện pháp, đành để Lý Mộc Nhất lôi ra ngoài,

hai người đang đứng đợi thang máy, Tần Chiếm Nguyên nói chuyện điện thoại ở hành lang xong định đi vào hội trường, lúc ngang qua thang máy nhìn thấy hai người, hắn theo bản năng nhìn về phía người đang đứng trước cửa thang máy, vừa nhìn liền lập tức bất động “Tiểu Nhất, Tiểu Nhất, thật là người, thật là người, ta rất cuộc cũng tìm được người”

, Tần Chiếm Nguyên dùng sức túm lấy Lý Mộc Nhất, kéo hắn ôm chặt vào lòng. Lý Mộc sững sốt, hoàn toàn không phản ứng được đây là chuyện gì đang xảy ra, Trình Hạo ở bên cạnh thấy chuyện có chút không thích hợp, tách hai người ra, sốt ruột hỏi Lý Mộc Nhất:”

Đại thúc, người thế nào, có chuyện gì không?”

Lý Mộc Nhất nghe thấy tiếng Trình Hạo mới bắt đầu phản ứng lại, nhìn về phía nam nhân đối diện. Lý Mộc nhắc ngón tay run run chỉ về phía Tần Chiếm Nguyên:”

Người...như thế nào lại là người, ta không muốn gặp người, ta không muốn gặp người”

, tiếng ồn ào bên ngoài kinh động đến hội trường, mọi người lao tới đều sững sốt. Vưu Lạc tiêu sái đến bên người Lý Mộc Nhất, đưa tay ôm Lý Mộc nhất vào lòng:”

Đại thúc, làm sao vậy?”

Vưu Lạc nhẹ nhàng vỗ lưng muốn an ủi Lý Mộc Nhất. Trong lòng mọi người đều cả kinh, nhìn tình huống phát sinh trước mặt, xem ra người kia thật sự là Tần Chiếm Nguyên, Lý Mộc Nhất cảm nhận được hơi thở cùng ôm ấp ấm áp của Vưu Lạc tự nhủ không thể để Vưu Lạc thất vọng, hắn ngẩng đầu, nhìn Vưu Lạc nhìn thấy ánh mắt lo lắng cùng bất an của nam nhân sau đó ôn nhu mỉm cười với Vưu Lạc, hắn lấy phương thức của mình nói cho Vưu Lạc biết, ta tốt lắm, ta không sao, không cần lo lắng cho ta. Lý Mộc Nhất cầm tay Vưu Lạc, gắt gao nắm chặt bàn tay ấy xoay người đối mặt với Tần Chiếm Nguyên:”

Ta từng nói qua, về sau không cho phép người xuất hiện trước mặt ta, vĩnh viễn cũng đừng đến, hôm nay ta muốn nói với người, hiện tại ta rất hạnh phúc, làm ơn đừng tới quấy rầy cuộc sống của ta”

, Tần Chiếm Nguyên khiếp sợ nhìn mười ngón tay hai người đan khít lại một chỗ. Thanh máy vang lên, cửa mở ra, Lý Mộc quay đầu nhìn về phía Vưu Lạc hỏi:”

Lạc, cùng nhau về nhà được không?”

Vưu Lạc nhẹ nhàng cười:”

Hảo, cùng nhau về nhà!”

. Mười ngón tay hai người gắt gao nắm chặt chùng nhau bước vào thang máy sau đó cùng nhau biến mất

trước mặt mọi người.

22. Chương 22: Dũng Cảm Đối Mặt

Sau khi về nhà, hai người bọn họ không ai nhắc tới chuyện Tần Chiếm Nguyên, cả đêm này, Vũ Lạc cùng Lý Mộc Nhất gần như điên cuồng, Vũ Lạc biết chuyện mình lo lắng nhất đã xảy ra, quả nhiên Tần Chiếm Nguyên chính là người kia, nam nhân gần như hoàn mỹ kia xem ra chính là người yêu trước kia của đại thúc, nhưng hắn biết mình sẽ không đem đại thúc tặng cho bất kì ai, cho dù là Tần Chiếm Nguyên cũng không thể.

Vũ Lạc hung hăng đâm vào trong cơ thể Lý Mộc Nhất đôi tay gấp liên tục của người dưới thân, hắn nhắm chặt hai mắt, gắt gao ôm Vũ Lạc, cảm thụ được hắn ở trong thân thể mình rong ruổi.” Đại thúc, người là của ta, ta sẽ không đem ngươi tặng cho bất kì ai, nhất định không”.

Lý Mộc Nhất chậm rãi mở hai mắt mê ly nhìn Vũ Lạc, hắn cảm thấy Vũ Lạc đang bắt an:” Lạc, không ai có thể đem chúng ta tách ra, ai cũng không thể”.

“Ân...Lạc, ta muốn ngươi, cho ta, cho ta nhiều hơn nữa...”.

Vũ Lạc ôm chặt Lý Mộc Nhất dùng sức luật động.” Đại thúc, cho ngươi, chỉ cần ngươi muốn ta đều cho ngươi”.

“Ân...a...Lạc...Lạc”, Lý Mộc Nhất có cảm giác thân thể của mình sắp bị thiêu đốt.

Vũ Lạc nhìn Lý Mộc Nhất nằm trong lòng mình ngủ say, trong mắt toát ra ôn nhu cùng nhu tình như nước, nghĩ đến Tần Chiếm Nguyên, ánh mắt liền biến thành ngoan lệ, trong mắt nổi lên mưa rền gió dữ. Đại thúc hắn quyết không buông tay, nếu Tần Chiếm Nguyên muốn cướp đi đại thúc từ trong tay mình, mình nhất định sẽ khiến hắn phải trả giá.

Khiến cho mọi người ngoài ý muốn là mấy ngày tiếp theo Tần Chiếm Nguyên cũng không có hành động gì, thậm chí ngay cả hội nghị cũng không tham gia, Mấy người Vũ Lạc cũng không hỏi thăm cấp dưới của hắn. Mấy ngày liền cứ bình tĩnh như vậy nhưng tất cả mọi người đều hiểu phía sau mặt bình lặng này sẽ là bão táp không thể ngờ đến, Vũ Lạc rất rõ Tần Chiếm Nguyên cũng sẽ không buông tha, hắn chỉ là đang đợi cơ hội mà thôi.

Vũ Lạc yêu cầu Lý Mộc Nhất phải ở bên mình 24 giờ, Lý Mộc Nhất biết vì sao lại thế nên để Vũ Lạc an tâm, Lý Mộc Nhất cùng Vũ Lạc giải thích Tần Chiếm Nguyên tuyệt đối sẽ không thương tổn mình, sự kiện kia từ đầu đến cuối đều là lỗi của hắn, còn mình là người bị lợi dụng, muốn nói gì đi nữa cũng là Tần Chiếm Nguyên thiếu hắn, cho nên hắn xác định Tần Chiếm Nguyên sẽ không thương tổn mình, còn có không ai có thể khiến hắn rời khỏi Vũ Lạc, ngay cả chính hắn cũng không thể. Cho nên hắn không cần cả ngày đều đi theo bên người Vũ Lạc, hắn cũng có công việc phải làm. Vũ Lạc không lay chuyển được Lý Mộc Nhất, cũng chỉ đành phải đồng ý, cẩn thận nghĩ lại thì lời của Lý Mộc Nhất nói đều đúng,

chỉ cần không làm gì bất lợi cho đại thúc là được.

Vưu Lạc nghĩ quả nhiên không sai, Tần Chiếm Nguyên trở về Hongkong một chuyến sau khi trở lại H thị liền lấy lý do vì hợp đồng hợp tác kia trực tiếp đem theo nhân viên đến công ty Vưu Lạc, để Vưu Lạc an bài văn phòng sau đó mỗi ngày đúng giờ đều đến công ty Vưu Lạc đi làm.

Vưu Lạc biết mọi chuyện Tần Chiếm Nguyên làm đều vì Lý Mộc Nhất, sau khi Lý Mộc Nhất biết được chuyện này đã ngây người một lát, hắn không biết nam nhân này muốn làm gì, bất quá hắn đã hạ quyết tâm dù Tần Chiếm Nguyên có làm gì, hắn cũng sẽ khiến người kia không thực hiện được, lần này đến lượt hắn bảo vệ tình yêu của bọn họ.

Ban đêm hai người đều không ngủ được, Vưu Lạc đem Lý Mộc Nhất ôm vào lòng:” Đại thúc, thực xin lỗi, nếu biết sẽ như vậy lúc trước ta sẽ không cùng hắn kí hợp đồng”. Vưu Lạc có chút hối hận trước quyết định của mình.

“Lạc, chuyện này không thể trách người, người cũng không biết sẽ như vậy”, Lý Mộc không muốn Vưu Lạc có một chút cảm giác áy náy nhẹ giọng an ủi.

“Đại thúc, nếu không người cứ ở nhà nghỉ ngơi đi, đến bao giờ hắn đi mới thôi, dù sao ta cũng không thiếu tiền, đủ để nuôi người rất tốt, người ở nhà tốt hơn”, Vưu Lạc cảm thấy đó cũng là một biện pháp.

“Àn? Lạc, người cảm thấy như vậy có được không? Tần Chiếm Nguyên vì như vậy sẽ bỏ cuộc sao?” Lý Mộc Nhất có chút hoài nghi.

Nghe lời nói của Lý Mộc Nhất, Vưu Lạc cũng do dự, hiện tại xem ra Tần Chiếm Nguyên đều đã chuẩn bị thì mới đến, nhưng để đại thúc trực tiếp đối mặt với hắn mình thực sự lo lắng, rốt cuộc phải làm sao bây giờ? Vưu Lạc thực buồn bực.

Lý Mộc Nhất hướng vào lòng Vưu Lạc chui chui nhẹ nhàng nói:” Lạc, người tin tưởng ta không?”

“Đại thúc, người còn hỏi vấn đề này, phải phạt nga”, Vưu Lạc đưa tay xuống cái mông cong cong của Lý Mộc Nhất nhéo một phát, Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng phát ra tiếng rên rĩ.

“Lạc” thanh âm mang theo giọng mũi làm nũng từ trong lòng Vưu Lạc truyền ra, Vưu Lạc biết Lý Mộc Nhất hiện tại mặt nhất định lại đỏ hồng rồi.

“Lạc, ta muốn đến công ty, Lý Mộc Nhất do dự nhưng vẫn đem ý muốn của mình nói ra.

“Vì cái gì?”

Lý Mộc Nhất ngẩng đầu, chân thành nhìn Vưu Lạc:” chuyện về Tần Chiếm Nguyên sớm muộn gì cũng phải

giải quyết, nếu vấn đề là ở ta, ta không thể trốn tránh, hơn nữa mấy người các người đều ở công ty, hần cũng không có khả năng làm gì ta, cho nên lần này người nghe ta được không?”

Vưu Lạc nhìn vào mắt Lý Mộc Nhất thật lâu, sau đó lại thở dài:” Lần đầu tiên thấy ánh mắt của người kiên định như vậy, ta nghĩ không đồng ý cũng không được đúng không?” sau đó đem Lý Mộc Nhất kéo vào trong lòng một lần nữa.

“Ngủ đi, sáng mai còn phải đến công ty” Vưu Lạc cài chần cho hai người, ôm Lý Mộc Nhất ngủ qua một đêm.

Lấy hiểu biết của Vưu Ly với Vưu Lạc, hần cảm thấy hôm nay nhất định sẽ không thấy được Lý Mộc Nhất bởi vì Vưu Lạc sẽ đem hần giấu đi, không cho Tần Chiếm Nguyên thấy mặt, thế nên vào lúc Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất cùng xuất hiện ở công ty, hần có chấn kinh một chút.

Đương nhiên một người nữa cũng thấy khiếp sợ là Tần Chiếm Nguyên, nam nhân đứng ở cửa kia chính là người hần tâm tâm niệm niệm vài năm, nam nhân mà hần nhớ đến sắp phát điên, nếu lúc trước không phải vì chuyện kia, hần cũng sẽ không mất đi người kia. Lần này trở về đầu tư mục đích chính là tìm hần, hết quả hợp đồng của bọn họ đều ký tốt, hần vẫn không tìm thấy người kia, hần nghĩ không biết có phải duyên phận của bọn họ đã hết rồi không, vốn sau khi tiệc rượu chấm dứt, hôm sau hần sẽ trở về Hongkong, kết quả vào buổi tối hôm đó, hần tìm thấy được người kia, người hàng đêm vẫn tiến vào giấc mộng của mình, chính là nam nhân trước kia mình yêu. Chính là hần hiện tại đã thuộc về người khác, người kia chính là tiểu quỷ kêu Vưu Lạc, cư nhiên lại là đối tác ký hợp đồng với mình, chính mình lại trở về Hongkong một chuyến, giải quyết quần gia là vấn đề duy nhất còn lại tránh cho đến lúc đón Lý Mộc Nhất về có người dè dặt phiền toái, còn cố ý tra xét một chút tư liệu về đối thủ, cũng là một người khó giải quyết, bất quá mới 23 tuổi sao có thể đấu với chính mình, cho nên Tần Chiếm Nguyên tràn đầy tin tưởng trở lại, hơn nữa trực tiếp tiến vào trú tại công ty Vưu Lạc.

Lý Mộc Nhất từ rất xa liền nhìn thấy Tần Chiếm Nguyên, hần cùng Vưu Lạc nói hai câu sau đó lại hướng những người khác chào hỏi, xoay người chuẩn bị trở về phòng, Tần Chiếm Nguyên nhìn thấy Lý Mộc Nhất muốn đi, lập tức đi qua chào hỏi mọi người, bởi vì hạng mục hợp tác, hiện tại những người giúp hần cũng ở lại công ty Vưu Lạc, đương nhiên nguyên nhân chủ yếu là vì mục đích của Tần Chiếm Nguyên, chính là Lý Mộc Nhất.

“Vưu tổng, buổi sáng tốt lành”, Tần Chiếm Nguyên vươn tay.

“Buổi sáng tốt lành, Tần tổng”. Vưu Lạc cũng lễ phép vươn cánh tay đang rảnh của mình ra, hai người dùng sức nắm chặt tay đối phương, Tiểu Ngải nhìn thấy hai người này đều rất dùng sức.

Lý Mộc Nhất thấy tình huống này yên lặng tiêu sái đến bên người Vưu Lạc, cầm lấy tay kia của Vưu Lạc, cùng hần đan mười ngón vào nhau, Vưu Lạc sưng sốt, sau đó sáng tỏ liền nhẹ nhàng nở nụ cười, rút tay đang nắm tay Tần Chiếm Nguyên về, quay đầu nhìn Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, làm sao vậy?”

“Lạc, có chút việc, đến văn phòng người nói đi”.

“Hảo”.

“Tiểu Nhất, xin chào, đã lâu không gặp, có khỏe không?” Tần Chiếm Nguyên nhìn Lý Mộc Nhất có chút run run hỏi

“Tần tổng sao? Ngài hảo”. Lý Mộc đáp lễ với thái độ xa cách làm cho Tần Chiếm Nguyên có điểm tổn thương.

Vưu Ly nheo ánh mắt xinh đẹp nhìn Lý Mộc Nhất, người này thật đúng là nhiều mặt mà, xem ra Tần Chiếm Nguyên đến cũng không thể nói tất cả đều là xấu, hẳn có thể để Vưu Lạc nhìn đến một Lý Mộc Nhất mà hẳn chưa từng gặp qua.

“Lạc, đi thôi”, Lý Mộc Nhất đặt tay Vưu Lạc hướng đến văn phòng, những người khác theo sau cũng đi vào.

Tần Chiếm Nguyên nhìn một đám người tiến vào phòng Vưu Lạc trong lòng nghĩ đến Lý Mộc Nhất hoàn toàn không để ý đến mình, xem ra đúng là phải xuống tay với Vưu Lạc mới được.

Một đám người đi vào văn phòng của Vưu Lạc, Tiểu Ngải nhảy đến bên cạnh Lý Mộc Nhất:” Chị dâu hảo lợi hại nga, cư nhiên khiến cho Tần Chiếm Nguyên kia sững sốt ha ha”.

Lý Mộc quay đầu nhìn về phía Tiểu Ngải:” Không phải ta lợi hại, là Tần Chiếm Nguyên nợ ta, hơn nữa nợ rất nhiều, cho nên các người không cần băn khoăn, đêm qua ta đã nghĩ nếu mục đích của hẳn là ta, ta sẽ không chạy trốn, hơn nữa nếu thật sự có vấn đề gì, ta cảm thấy có ta ở đây sẽ lo liệu được một ít, các người thấy sao?” Lý Mộc luôn hỏi ý kiến mọi người.

“Àn, ta thấy cũng có đạo lý”, Lục Diêm gật gật đầu, đồng ý với ý kiến của Lý Mộc Nhất.

Lý Mộc sờ sờ cằm nhìn Lý Mộc Nhất:” Nhìn biểu hiện của người hôm nay, ta thấy cũng có thể”.

“Tán thành nga, hơn nữa xem tình huống vừa rồi, vợ Tam đệ còn chặn Tần Chiếm Nguyên gắt gao mà, có hẳn ở đây, công tác của thân ái cũng thoải mái hơn một chút”, đây là tâm tư của Vưu Ly, hẳn nghĩ thế nào liền nói ra như vậy.

“Nhị ca, ta thấy đây mới là mục đích của người đi”, Vưu Lạc nhìn nhị ca nhà mình mắt tròn trắng, quả nhiên chuyện gì cũng sẽ đem Mục ca đặt ở vị trí thứ nhất.

“Là mục đích của ta thì sao, hừ!” Vưu Ly nhìn Vưu Lạc khiêu khích.

Lý Mộc đem Vưu Ly kéo vào trong lòng, cúi đầu hôn xuống trán hẳn, vẻ mặt thâm tình yêu thương nhìn Vưu Ly.

Vưu Lạc không nói gì, Lý Mộc Nhất lại dỗ:” Lạc, đừng sinh khí, ta cảm thấy như vậy thật sự có thể mà, hơn nữa không phải ta đã nói rồi sao! Mọi người đều ở đây, hần cũng không dám làm gì với ta, không phải sao?” Lý Mộc Nhất cảm thấy phương pháp của hần có thể thực hiện nhưng hần vẫn hy vọng Vưu Lạc thật lòng đồng ý với ý tưởng của mình.

Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất nghĩ dù sao thì mình cũng ở đây, sẽ không xảy ra chuyện gì, bởi vì hần không cho phép:” Được rồi, đại thúc, bất quá một khi có vấn đề gì, người nhất định phải nói cho ta biết đầu tiên, không được giữ một mình rồi tự gánh vác hiểu không?”

“Hảo, người yên tâm, ta nhất định sẽ làm như vậy”, Lý Mộc Nhất vui vẻ nở nụ cười, lần này bọn hần sẽ cùng nhau đối mặt, sẽ không tránh trong lòng Vưu Lạc nữa.

Bọn họ nghĩ Tần Chiếm Nguyên nhất định sẽ có hành động gì đó nhưng không nghĩ tới nhanh như vậy, Tần Chiếm Nguyên phái đến bên người Vưu Lạc một nữ thư kí xinh đẹp, nói là để hai bên trao đổi cho thuận tiện, Vưu Lạc không cự tuyệt, hần muốn xem Tần Chiếm Nguyên còn có thể xuất ra những chiêu gì nữa.

Giữa trưa Lý Mộc Nhất đến tìm Vưu Lạc ăn cơm, mở cửa phòng liền trực tiếp đi vào:” Người là ai? Không biết đây là văn phòng của Vưu tổng sao? Như thế nào ngay cả cửa cũng không gõ liền tiến vào, thật không có quy củ”, Lý Mộc Nhất thấy mỹ nữ trước mặt, sững sờ nghĩ nghĩ sau đó lập tức hướng đến bên cạnh Vưu Lạc.

“Người, Vưu tổng, người xem xem, như thế này còn ra thể thống gì nữa”, mỹ nữ thư kí hướng Vưu Lạc đâm chọc.

Vưu Lạc chọn mi nhìn về phía nữ nhân đối diện:” Quy củ cái gì? Ở công ty này ta chính là quy củ, nga, đã quên giới thiệu một chút, Triệu tiểu thư đây là phu nhân của ta, là lão bản nường của công ty, còn muốn nhắc nhở người một chút, chú ý thái độ nói chuyện của người, đây là công ty ta, những người không hiểu quy tắc đối xử với lão bản nường lập tức bị sa thải, đây cũng là một luật lệ cho nhân viên công ty ta, tuy Triệu tiểu thư chỉ là thư kí lâm thời nhưng nếu ở công ty của ta thì phải theo quy củ mà làm việc, nếu làm không được, ta lập tức sẽ cho người biến đi”.

Triệu thư kí nhìn mọi chuyện trước mắt giận đến nghiến răng, Tần Chiếm Nguyên trước khi phái nàng đến đã nói rõ ràng mục đích của nàng là phải đem Vưu Lạc lừa lên giường, về phần dùng thủ đoạn gì, Tần Chiếm Nguyên hoàn toàn mặc kệ. Nhưng hiện tại đây là tình huống gì a, cư nhiên kêu nàng lừa một đồng tính nam lên giường, Tần tổng thật là khó người ta a. Nhưng là...nhớ đến số tiền thật khả quan được bút kí xuống, nàng lại bình tĩnh.

Lập tức tạo ra một nụ cười đủ chuyên nghiệp:” Ha ha, thực xin lỗi, Vưu tổng, ta không rõ lắm, lần sau sẽ không mắc sai lầm như vậy nữa”. Vưu Lạc nghĩ Tần Chiếm Nguyên thật đúng là biết nhìn người mà, nữ nhân này quả nhiên rất lợi hại.

Lý Mộc nhìn Vưu Lạc:” Lạc, ai vậy? Sao lại thế này?”

“Nga, Triệu tiểu thư là do Tần tổng phải tới, bởi vì...” Vưu Lạc đem mọi chuyện từ đầu đến cuối nói hết

một lần, cuối cùng còn nói thêm một câu, đây đều là ý tốt của Tần tổng mà.

Lý Mộc Nhất cúi đầu nghĩ nghĩ sau đó nhẹ nhàng nở nụ cười, quay đầu nhìn về phía Triệu thư kí:” Triệu thư kí đúng không, ta cùng Lạc có việc muốn nói, phiền người lãnh đi một chút”.

Triệu thư kí cười lại một cái vô cùng ngọt:” Ha ha, tổng tài phụ nhân, hiện tại đang là thời gian công tác”, ngụ ý là ta không ra ngoài người làm gì được ta.

“Hiện tại là thời gian nghỉ trưa, công ty chúng ta nghỉ trưa là 11:20, cho nên người có thể ra ngoài”, Vũ Lạc nghĩ dám để đại thúc của ta khó xử, ta phải cẩn thận xem xét.

“Ách, Vũ tổng, ngài không phải người hay nói giỡn đi”.

“Lạc, quên đi, người ta thích công tác cứ để nàng tiếp tục công tác đi, chúng ta không cần ở đây nói cũng không sao, đi ăn cơm đi”, không đợi Vũ Lạc đáp lời, Lý Mộc Nhất đã cầm tay Vũ Lạc kéo ra ngoài.

Tần Chiếm Nguyên thấy Lý Mộc Nhất cùng Vũ Lạc từ trong văn phòng đi ra, lập tức đi đến:” Vũ tổng, giữa trưa cùng nhau đi ăn cơm đi”.

Vũ Lạc đang định nói chuyện thì Lý Mộc Nhất nắm tay hắn, Vũ Lạc hiểu được không lên tiếng:” Tần tổng sao? Ngượng ngùng rồi, ta chỉ đặt có hai phần đồ ăn, lần sau nhớ nói sớm một chút ta sẽ đặt giúp ngài một phần”.

“Ách, Tiểu Nhất, ta tự đặt một phần là được, ta...”.

Lý Mộc Nhất ngắt lời hắn:” Hiện tại là thời gian nghỉ trưa, ta...”, Lý Mộc Nhất liếc mắt một cái nháy mắt với Vũ Lạc:” Cùng với ông xã ăn cơm trưa, nói chút việc tư, người ngoài không tiện đi cùng”, Lý Mộc Nhất thấy đáy mắt Vũ Lạc nổi lên ý cười, chính mình cũng cười.

Sau đó Lý Mộc quay đầu lại nhìn Tần Chiếm Nguyên, trong nháy mắt ánh mắt đã không còn độ ấm:” ta nói rõ ràng như vậy người có hiểu không?”, sau đó không đợi Tần Chiếm Nguyên trả lời kéo Vũ Lạc cùng nhau rời đi.

23. Chương 23: Khói Súng Nổi Khắp Nơi

Rốt cuộc là cái dạng nữ nhân gì mà đáng ghét như thế chứ? Vũ Ly nhìn Triệu thư kí đang phóng điện khắp nơi trong lòng thực phiền chán, nhưng hắn thì lại lười ra tay, không biết còn ai có thể đối phó nữ nhân này chứ, Vũ Ly nhìn những người một vòng, không có ai khiến hắn vừa lòng.

Hôm qua gọi điện thoại cho đại ca, nghe nói đại tẩu một tuần sau sẽ sinh, Vưu Tư nghe được tình huống ở đây muốn để Vưu Ni trở về nhưng Vưu Ly không đồng ý, nhất định để Vưu Ly bồi bên đại tẩu, hần nói với đại ca tự bọn họ có thể giải quyết. Vưu Tư suy nghĩ công tác của mình bề bộn, lúc bà xã sinh xong cũng cần có người chiếu cố, là người trong nhà hần lại càng yên tâm cũng đồng ý hướng chi mấy đứa em trai nhà mình cũng rất lợi hại hần vẫn luôn biết điều đó.

Vưu Ly lại nghĩ, âm thầm nở nụ cười, hần sao có thể quên mất nàng chứ. Vưu Ly lấy điện thoại di động đi ra khỏi văn phòng của Vưu Lạc:” Uy, mỹ nữ, nghe nói người trở về tổng bộ, khi nào thì trở về a? Đúng vậy. Hiện tại ở đây có chuyện ngoạn rất vui a, ân, muốn ngoạn thể nào đều có thể, hơn nữa Tiểu Lạc một chữ cũng không nói gì nga, thể nào, muốn về hay không a? Ha ha, đã biết, để ta nói với Tiểu Lạc một tiếng.

Vưu Ly yêu mị cười, hừ một Triệu tiểu thư nơi nơi phóng điện, nếu chỉ để thu thập người thì sẽ làm ô uế ngón tay xinh đẹp của ta, thân ái nhất định sẽ đau lòng.

Lí Mục từ văn phòng Vưu Lạc đi ra nhìn thấy Vưu Ly đang giơ tay lên, trái nhìn một chút, phải xem một chút Lí Mục đi qua kéo hần vào lòng:” Bảo bối, tay làm sao vậy?”, Lí Mục cũng cẩn thận hôn nhẹ lên đôi tay trắng nõn mịn màng của người yêu.

Vưu Ly có bàn tay rất đẹp, so với nữ nhân còn xinh đẹp trắng mịn hơn, ngón tay thon dài, lại rất thẳng, người khác trên mỗi đốt ngón tay đều có nếp nhăn rõ ràng nhưng ở tay hần chỉ có thể nhìn nhợt nhạt một chút, so với photoshop còn đẹp hơn, đây chính là nhờ kết quả Lí Mục quang năm suốt tháng sung ra được.

”Thân ái, người thấy tay của ta có đẹp không?” Vưu Ly đưa tay đến trước mắt Lí Mục.

Lí Mục cầm tay Vưu Ly, cúi đầu nhẹ nhàng hôn:” Đương nhiên, ngoài tay ra, từ đầu đến chân chỗ nào cũng xinh đẹp, mỗi một nơi đều là nơi anh yêu nhất”, Lí Mục ca ngợi Vưu Ly vĩnh viễn đều là chân tình cùng thẳng thắn.

Vưu Ly làm nũng úp mặt vào trong lòng Lí Mục:” thế thì đêm nay về nhà anh phải tẩy chân cho em”.

Lí Mục ái muội cười, ghé vào bên tay Vưu Ly thấp giọng nói:” Hảo, không riêng tẩy chân, toàn thân cao thấp đều giúp em tẩy được không?”

Triệu thư kí từ văn phòng Vưu Lạc đi ra nhìn hai người kia:” Khụ khụ, Lý tổng, đã bắt đầu buổi họp hội ý, mọi người đều đang đợi ngài!”

Lí Mục còn chưa kịp nói, Vưu Ly đã từ trong lòng hần thò đầu ra hung hăng trừng mắt liếc Triệu thư kí một cái:” Biết rồi, giục cái gì mà giục”.

”Bảo bối, đừng nóng giận, đợi đến tối lão công hảo hảo bồi thường cho em nga”, nói xong hôn hôn Vưu Ly sau đó nắm tay Vưu Ly đi vào văn phòng Vưu Lạc, Vưu Ly nhìn Triệu thư kí hôm nay mặc váy chữ A(1), ánh mắt lóe lóe, làm gì có khả năng hần sẽ tha thứ người khác quấy rầy thời gian mình cùng Lí Mục tán tỉnh chứ cho nên lúc đi qua Triệu thư kí, Vưu Ly giả vờ như đưa chân ra một chút sau đó hung hăng dùng

sức đẩy Triệu tiểu thư một cái, Triệu thư kí thực bất hạnh bị đẩy ngã xuống đất.

Nhìn Triệu thư kí mặc quần lót dị thường tình thú, trong lòng Vưu Ly dâng lên tràn đầy khinh miệt nở nụ cười:” Yêu, Triệu thư kí a, ngươi là đang đi làm hay muốn lên giường với nam nhân nào a, còn mặc quần lót tình thú, việc này ở ban ngày thật đúng là hiếm thấy mà, Tần Chiếm Nguyên sao lại chọn người như thế a, người thế này mà cũng vào được công ty sao, thật là hiện tại tiểu thư nào cũng bằng cấp cao đầy người nhưng ban ngày đến công ty làm thành phần trí thức, tối lại đến quán ăn đêm làm phục vụ a”. Vưu Ly cố ý nâng cao thanh âm, để mọi người đều nghe được, mấy người gần đó phát hiện Triệu tiểu thư bị ngã xuống đất nháy mắt đều đứng lên nhìn, rất nhiều người đều thấy được sau đó bắt đầu khe khẽ nói nhỏ.

“Thực ghê tởm, như thế nào lại là người như thế a!”

“Chính là đã là tiểu thư làm trong nhà hàng thì về nhà làm đi, chạy đến công ty này làm gì a!”

“Cũng đúng, cũng không biết có bệnh hay không, liệu có lây bệnh không a?”

“Đúng vậy, nghe nói mấy người làm nghề đó đều có bệnh, chán ghét muốn chết”.

“Công ty đối phương rốt cục là dạng công ty gì a, không phải là đại công ty ở Hongkong sao, đến cả loại nữ nhân thế này cũng có thể cho làm việc sao?”

Triệu thư kí nghe mọi người chỉ trích trong lòng ủy khuất đến cực điểm, dù thế nào cũng là một cô gái, bị người khác nói như vậy sao có thể chấp nhận được a? Ô ô nước mắt liền khóc lên.

Vưu Lạc cùng mấy người trong phòng nghe được tiếng ồn bên ngoài cũng đều chạy ra xem, sau đó mấy nhân viên bên cạnh đem tình huống vừa xảy ra kể lại một chút, Vưu Lạc nghĩ, thư kí này bất quá cũng chỉ là một quân cờ của Tần Chiếm Nguyên, cũng rất đáng thương, bất quá đắc tội nhị ca chính là tự tìm đường chết.

Tần Chiếm Nguyên nhìn tình huống này mặt mũi cũng mất hết, gọi người kéo Triệu thư kí trở về văn phòng, sau đó quay đầu nói xin lỗi với mọi người rồi trở về văn phòng của mình.

Lí Mục nhìn Vưu Ly đưa tay véo mũi hắn:” Bảo bối, lại bướng bỉnh rồi”.

Vưu Ly nhăn mặt nhăn mũi:” hừ, ai bảo nàng chọc đến ta, ta vốn không muốn tự mình ra tay, người ta đã gọi mỹ nữ trở về, ai biết nàng kém cỏi như vậy, tay của ta có bẩn không?” Vưu Ly đưa tay mình đến trước mặt Lí Mục.

Lí Mục thần nhiên cười, hôn lên bàn tay hắn:” Một chút cũng không bẩn, rất đẹp, em vừa nói a di sẽ về đây sao?”.

“Xem ra lúc này cũng không cần a di ra tay, em đều đã giải quyết xong rồi”.

“Cũng không nhất định a, không có Triệu thư kí cũng có thể có Vương thư kí, Lý thư kí, Tôn thư kí, ta không cũng không thể thu thập từng người a, nhưng nếu có mỹ nữ sẽ không như vậy”.

“Ân, có đạo lý”

Vào buổi họp sáng ngày hôm sau Mai Á xuất hiện trước mặt mọi người, Vũ Lạc nghĩ xem ra rất nhiều chuyện không cần mình ra tay, có Mai Á ở đây đối phó với mấy nữ nhân này là đủ rồi.

“Ta nói, Ly đại mỹ nhân, tự ngươi đều đã giải quyết còn gọi ta về làm gì a?” Mai Á về đến công ty nghe mấy tiểu hài tử nói về chuyện công ty cho nàng, Mai Á nghĩ thật đúng là phần khích mà.

“Mỹ nữ, ta chỉ giải quyết một người thôi, tiếp theo còn có cả đám cho ngươi ngoạn, trăm ngàn lần đừng thủ hạ lưu tình nga”, Vũ Ly nghĩ mỗi ngày hần sẽ không cần thu thập nữ nhân mà Tần Chiếm Nguyên đưa đến, hần có thể bồi bên người Lí Mộc, đây mới chính là chuyện làm hần cao hứng nhất.

“Được, tỷ tỷ ta rất lâu rồi không được hoạt động gân cốt”, Mai Á xoay xoay cổ, lại bẻ bẻ ngón tay, Lý Mộc nghe tiếng xương cốt kêu khục khục trong lòng có chút sợ hãi.

Hần nhìn về phía Vũ Lạc:” Lạc, Mai tổng giám đây là...”.

“Ha ha, đại thúc, có chút việc tư ta chưa nói cho ngươi biết, nàng chính là cao thủ Taekwondo tam đẳng đó”.

“A, lợi hại như vậy?”, Lý Mộc nghĩ thật may mắn vì hần quen biết người này.

Mấy ngày tiếp theo quả thực rất phần khích, Tần Chiếm Nguyên quả thật là liên tục phái vài nữ thư kí đến, bất quá đều bị Mai Á khắc chế gắt gao. Tần Chiếm Nguyên cố ý khiến người của công ty mình gây phiền toái với công tác của Vũ Lạc, tóm lại là muốn bao nhiêu không thuận lợi có bấy nhiêu không thuận lợi. Cho nên rõ ràng là hạng mục hợp tác lại khiến cho toàn bộ công ty giống như chiến trường khói thuốc súng nổi lên bốn phía.

“Sư phó, ngươi xem xem, ta rõ ràng đã làm đúng theo yêu cầu của đối phương, hơn nữa mấy phần trước ngài chỉ ta đều đã cẩn thận xử lý, vậy mà bọn họ còn không vừa lòng, không biết có phải cố tình bới lông tìm vết không?” tiểu đồ đệ của Lý Mộc Nhất hướng hần oán giận.

“Dem tài liệu lại đây, ta xem một chút”, Lý Mộc Nhất nghĩ mình đã xem trước một lần, có vấn đề gì đã hảo hảo sửa cho tiểu tử này, nếu không phải thì sư phó hần nhất định phải công đạo cho hần.

Lý Mộc Nhất cẩn thận nhìn hai lần tài liệu, cả phần đầu đề cũng nhìn kỹ thật sự là không có vấn đề, mấy chỗ cần sửa đổi hần đã nói với tiểu đồ đệ đều đã sửa. Lý Mộc trong lòng sinh khí, đây chính là cố ý bởi

long tìm vết đi, nhất định là do Tần Chiếm Nguyên sai bảo đi, bằng không mấy người phải dưới sao dám làm loại sự tình này.

Buổi họp ngày hôm sau, nhân viên công ty Tần Chiếm Nguyên đề xuất trang web chế tác có vấn đề. Kiên trì muốn công ty đổi chế tác một lần nữa. những người khác vừa nghe đều sửng sốt, Tần Chiếm Nguyên lần này không phải rất quá đáng đi.

Đúng vậy, Tần Chiếm Nguyên một lòng một dạ đều nghĩ cách làm thế nào để đối phó với Vu Lạc, nhưng không biết Lý Mộc Nhất trong công ty là làm gì. Cũng bởi vì Vu Lạc đã nói với người trong công ty, đối phương nếu hỏi thăm tình huống về Lý Mộc Nhất thì một chữ cũng không được nói, nếu ai nói ra chuyện về Lý Mộc Nhất, lập tức sa thải.

Mọi người thấy tình huống này cũng không lên tiếng, chợt nghe nhân viên làm việc trong công ty Tần Chiếm Nguyên kia không ngừng chê bai, Lý Mộc Nhất lập tức đứng dậy, mọi người nhìn hắn đều không nói lời nào, thật ra mọi người đều muốn xem kịch vui.

“Người nói trang web chế tác không được, không đạt yêu cầu, cần công ty đổi người làm một lần nữa phải không?”

“A, đúng vậy, đây là đương nhiên”.

“Nga, ta đây hỏi người một chút, trang web không được thế nào, nơi nào không đạt yêu cầu?”

“này, dù sao cũng có rất nhiều chỗ đều không được, trang chủ quá mức đơn giản, màu sắc không đủ điểm lệ, hình dáng quá đơn điệu, còn có rất nhiều vấn đề...dù sao cũng phải chế tác một lần nữa”.

Lý Mộc nhìn về phía Tần Chiếm Nguyên:” Nga, Tần tổng cũng có ý này sao?”

Tần Chiếm Nguyên nhìn sắc mặt Lý Mộc Nhất có điểm khó coi, nhíu mày nói:” Tiểu Nhất, đây là về phương diện chuyên nghiệp, người không hiểu, đừng quản”.

Lý Mộc nhíu mày nhìn về phía Tần Chiếm Nguyên:”Phương diện chuyên nghiệp? Ta không hiểu? Tần tổng không phải đã quên ta tốt nghiệp chuyên ngành gì ở đại học chứ, có cần hảo hảo nhớ lại một chút không?”

“Người học chuyên ngành...”, Tần Chiếm Nguyên cẩn thận nhớ lại, sau đó sắc mặt càng ngày càng khó coi, cuối cùng về mặt câu xin hỏi Lý Mộc Nhất:” Là lập trình sao? Trang web là người làm sao?”

“Không phải ta làm, nhưng là đồ đệ của ta làm, ta đã nhìn rất kỹ, trang web không hề có vấn đề, không cần sửa đổi, ý Tần tổng thế nào?” Những người khác ngạc nhiên nhìn Lý Mộc Nhất, khí thế bức nhân mạnh mẽ như vậy bọn hắn chưa từng gặp quá một Lý Mộc Nhất như vậy”.

“A, hảo, không cần sửa lại, cứ dùng cái này đi”. Chuyện gì đọng đến Lý Mộc Nhất vĩnh viễn Tần Chiếm Nguyên đều bại, ai bảo hấn nợ người ta chứ.

Qua sự kiện lần này mọi người đều biết họ không cần cũng đối phương chống chọi, cũng không cần dùng thủ đoạn gì, chỉ cần để Lý Mộc Nhất đi nói chuyện với Tần Chiếm Nguyên thì dĩ nhiên có vấn đề cũng trở thành không vấn đề, chính là Vương Lạc rất đau lòng, cũng sẽ mất hứng bởi Tần Chiếm Nguyên cũng biết lợi dụng cơ hội như vậy để cùng Lý Mộc Nhất một chỗ. Bất quá trừ chuyện công tác ra, Lý Mộc Nhất sẽ không nói với Tần Chiếm Nguyên nhiều thêm một chữ.

Tần Chiếm Nguyên thực buồn bực, vốn nghĩ dựa vào cơ hội này tiếp cận Lý Mộc Nhất ai ngờ kết quả lại như vậy, hấn nghĩ hấn hấn phải thay đổi chiến lược một chút, tình huống trước mắt đối với hấn không có lợi.

“Tần tổng, ta nói người có nghe thấy không?” Lý Mộc Nhất thấy Tần Chiếm Nguyên không chú ý tức giận hỏi.

“A, Tiểu Nhất vừa rồi người nói gì, thực xin lỗi, ta đang suy nghĩ chuyện khác”.

“Ta nói dự toan này không có vấn đề, tại sao các người không thông qua?”.

“Này, vấn đề về tài vụ ta không hiểu, cho nên...” Lý Mộc Nhất cảm giác thời điểm mình đối diện với Tần Chiếm Nguyên đã không còn cách nào bình tĩnh.

“Người không hiểu, người không hiểu liền chỉ thị cấp dưới cố ý bới lông tìm vết phải không? Lần trước đã thế này, lần này còn lặp lại như vậy, Tần Chiếm Nguyên, ngay thơ cũng phải có điểm dừng, việc công và việc tư phiền người tách ra cho ta, người như vậy ta càng thêm kính thường người”.

Tần Chiếm Nguyên lập tức đứng lên, đến bên người Lý Mộc Nhất, nắm hai tay của hấn vội vàng nói: “Tiểu Nhất, ta biết người không muốn nhìn ta, ta biết chuyện năm đó là ta không đúng, ta hối hận, nhưng Tiểu Nhất, ta yêu người, xin người tin tưởng ta, cho ta một cơ hội nữa được không? Chúng ta làm lại từ đầu, lần này ta tuyệt đối sẽ không khiến người thất vọng.”

Lý Mộc Nhất lạnh lùng nhìn Tần Chiếm Nguyên, dùng sức rút tay ra: “Tần Chiếm Nguyên, để ta nói rõ với người một lần nữa, ta hiện tại rất hạnh phúc, xin đừng có tới quấy rầy cuộc sống hạnh phúc của ta”, Lý Mộc Nhất nói xong liền xoay người không quay đầu lại bước ra khỏi văn phòng Tần Chiếm Nguyên.

Tần Chiếm Nguyên nhìn bàn tay mình trống trơn, trong lòng bàn tay còn có độ ấm của Lý Mộc Nhất hoảng hốt nhớ lại những ngày hai bọn họ cùng một chỗ.

“Tiểu Nhất, ta thích người, có thể cũng ta kết giao không?”

“Chiếm Nguyên, ta cũng thích người”.

“Tiểu Nhất đoán không ra người cũng là người nhiệt tình như vậy, mau mở chân lớn hơn một chút để ta đi vào”.

“Ân, Chiêm Nguyên, nhanh lên, nhanh hơn chút nữa, ta còn muốn...”.

“Tiểu Nhất, thích không? Yên tâm, chỉ cần người muốn ta đều cho người”.

“Ta chỉ cần người là đủ rồi”.

“Tiểu Nhất, sau khi tốt nghiệp, hai chúng ta cùng đến một nơi không ai biết bắt đầu một cuộc sống mới, ta sẽ cố gắng công tác, chờ đến lúc chúng ta có đủ tiền sẽ cùng đi Hà Lan kết hôn”.

“Chiêm Nguyên, chúng ta thật sự có thể kết hôn sao? Ta thật sự có thể gả cho người sao?”

“Tiểu Nhất, thực xin lỗi, xin người tha thứ cho ta”.

“Về sau đừng bao giờ xuất hiện trước mặt ta, vĩnh viễn cũng đừng có xuất hiện”.

Tần Chiêm Nguyên tập trung suy nghĩ những chuyện đã qua giữa mình và Lý Mộc Nhất thì thào tự nói:” Tiểu Nhất, người cũng sẽ nói với Vưu Lạc chỉ cần hần sao? Hần cũng sẽ tiến vào thân thể người sao? Tiểu Nhất...”, Tần Chiêm Nguyên nghĩ đến tình cảnh lúc Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc cùng một chỗ, nhớ đến mười ngón tay bọn họ gắt gao nắm chặt, nghĩ đến vẻ mặt hạnh phúc của Lý Mộc Nhất khi hần được Vưu Lạc ôm vào lòng, nghĩ đến Lý Mộc Nhất lúc ở dưới thân Vưu Lạc bộ dáng yêu kiều thở dốc như thế nào, nghĩ có phải hai bọn họ cũng sẽ thề non hẹn biển hay không, càng nghĩ hần càng phát hiện mình đổ kị đến sắp phát điên.

Người thực hạnh phúc, đừng quấy rầy người sao? Ta đây thì sao, không có người thì hạnh phúc của ta ở đâu đây? Tần Chiêm Nguyên siết chặt tay, trong mắt lộ ra kiên quyết, hạnh phúc của ta là ở bên người, Tiểu Nhất, ta nhất định sẽ không buông tay.

Tần Chiêm Nguyên đại khái cũng không nghĩ tới không lâu sau hần sẽ chủ động rời khỏi Lý Mộc Nhất hơn nữa còn là đi rất xa.

24. Chương 24: Kinh Hỉ Ngoài Ý Muốn

Tần Chiêm Nguyên biết mình thực đáng chết nhưng hần lại không biết một chuyện, mục đích của Lý Mộc Nhất xem như do hần gián tiếp hại chết, hần vẫn luôn nghĩ Lý Mộc Nhất không tha thứ hần là vì chuyện năm đó hần lừa Lý Mộc Nhất ký tên làm người bảo lãnh, nhưng hần không nghĩ đến sự tình không đơn giản như những gì hần tưởng tượng.

Gần đây Lý Mộc Nhất cảm giác áp lực rất lớn, tình tình mình trở nên thật táo bạo, hơi một chút sẽ phát giận với Vưu Lạc, hẳn biết đây là vì Tần Chiếm Nguyên làm tâm hắn bất an, hẳn hiểu mình đã không còn yêu người kia, nhưng mỗi khi nhìn thấy tâm tình hắn lại không thể bình tĩnh, hẳn nghĩ có lẽ một ngày nào đó, hẳn sẽ có thể bình tĩnh đối mặt với người kia nhưng nhất định là không phải hiện tại.

Vưu Lạc gần đây thực đau đầu, tâm tình của đại thúc bất định, còn thường xuyên phát hỏa với mình, chuyện này thì có thể nhì, nhưng ngay cả chuyện hoạt động mạnh gần đây cũng không được làm, cái này là không thể nhì, hẳn muốn nói chuyện với Lý Mộc, nhưng nhìn đến biểu tình lo âu của Lý Mộc Nhất lại không nỡ, hẳn nghĩ, nếu muốn giải quyết chuyện này nhất định phải xuống tay với Tần Chiếm Nguyên nhưng dùng biện pháp gì thì mới có thể buộc Tần Chiếm Nguyên thành thật rời đi bây giờ?

Lý Mộc Nhất biết tâm tình Vưu Lạc không tốt, mỗi ngày đều phải dỗ dành mình cũng thật khó khăn cho hẳn nhưng tình huống hiện tại hẳn muốn bình tĩnh cũng không bình tĩnh được, chính hẳn cũng cảm thấy thật đau đầu, càng cảm thấy cứ như vậy sẽ thật có lỗi với sự tín nhiệm của Vưu Lạc với mình.

Giữa trưa hẳn đến tìm Vưu Lạc đi ăn cơm, mở cửa văn phòng nhìn thoáng qua tân thư kí đang thành thật ngồi một bên:” Lạc, người đã xong chưa? Có thể đi ăn cơm được không?”

“Được rồi, đi thôi đại thúc”, Vưu Lạc đứng dậy đi đến bên cạnh Lý Mộc Nhất, dắt tay hẳn đi ra bên ngoài.

“Đại thúc, chúng ta đến phố lần trước ăn canh cá nấu đi”, Vưu Lạc đề nghị. Đó là một quán ăn nhỏ mà hẳn cùng Lý Mộc Nhất ngẫu nhiên phát hiện ra ở trong một ngõ nhỏ, là do một người Tứ Xuyên mở, canh cá nấu đặc biệt đúng vị, Lý Mộc Nhất vừa ăn một lần, lần sau liền không muốn đi nơi khác ăn canh cá nấu nữa.

“Cho dù lái xe đi nữa thì cũng không đủ thời gian để quay về đi”, Lý Mộc Nhất cũng rất muốn đi, nhưng mà gần đây công việc có vẻ nhiều, nên không có thời gian đi, trước kia hẳn cùng Vưu Lạc mỗi tuần đều phải đi một lần.

“Buổi chiều chúng ta sẽ không trở lại, ăn xong sẽ đi ra ngoài dạo, ta đã nói với Mục ca, buổi chiều có bọn họ là được rồi”. Vưu Lạc nghĩ lại cuộc nói chuyện về Lý Mộc Nhất với mọi người buổi sáng, mọi người đều nói gần đây đại thúc rất căng thẳng, tâm tình rất không tốt, muốn hẳn nghĩ biện pháp giải quyết, cho nên chiều nay cho phép hai người bọn họ được tự do.

“Nga, như vậy có được không? Bọn họ...”, Lý Mộc Nhất có điểm do dự.

Vưu Lạc ngắt lời Lý Mộc Nhất:” Không quan hệ, sẽ không ai nói gì cả, tin tưởng ta”.

“Vây, được rồi”. Lý Mộc cảm thấy ngẫu nhiên trộm lười một chút cũng không sai, không cần phải khiến cho mình quá khẩn trương, dù là với mình hay với mọi người đều không tốt.

Hai người cũng đến cửa hàng nhỏ, gọi một phần canh cá nấu, một phần canh su hào, đây là thực đơn mà mỗi lần hai người đến đều gọi. Lão bản nướng nhìn thấy là hai bọn họ liền đưa bọn họ vào phòng riêng.

Mỗi lần ăn cá, Lý Mộc đều cẩn thận gỡ xương ra rồi mới gấp vào đĩa Vưu Lạc, bởi Vưu Lạc sẽ đem mọi thứ như bong bóng, cùng thịt đều gấp vào bát Lý Mộc Nhất.

“Đại thúc, khi nào thì người sẽ đem người trong lòng kia ném ra ngoài?” Lý Mộc Nhất ngốc lảng rồi lập tức hiểu được ý tứ của Vưu Lạc.

“Lạc, thực xin lỗi, ta biết trong khoảng thời gian này ta rất kỳ quái, hơi một chút liên phát hỏa với người, ta...”.

Vưu Lạc ngăn lại những lời Lý Mộc Nhất định nói lại tiếp tục:” Đại thúc, ta không có ý trách cứ người, người phát hỏa với ta đó là chứng tỏ người đã xem ta là người gần gũi nhất với người, người khác muốn người phát hỏa với hắn, người còn không phát mà, phải không? Nếu chỉ thế này thôi thì ta còn thật ca hứng nhưng nhìn người như vậy ta rất đau lòng, ta lại không giúp gì được cho người, chỉ có thể bồi bên cạnh người mà thôi, cho nên ta hy vọng người có thể đem cái đinh trong lòng nhỏ ra, tuy rằng sẽ bị chảy máu, nhưng về sau sẽ không còn đau nữa phải không?”

Lý Mộc Nhất cúi đầu yên lặng ăn thịt bò trong đĩa, nửa ngày sau mới trả lời Vưu Lạc:” Ta nghĩ...lại cho ta thêm chút thời gian đi”.

Vưu Lạc biết như vậy là đã đến giới hạn rồi, không thể ép hắn nữa, nếu lại ép hắn không chừng sẽ phản tác dụng.

Ăn cơm xong, Vưu lạc nói đi dạo phố, Lý Mộc Nhất cũng không hiểu Vưu Lạc suy nghĩ cái gì, nghĩ nghĩ, dù sao đi nữa cứ đi theo hắn là được rồi.

Lý Mộc Nhất thật không ngờ, Vưu Lạc nói đi dạo phố thì thật sự là chỉ đi dạo mà thôi, không có mục đích, đông đi một chút, tây đi một chút, Vưu Lạc không lái xe, cùng Lý Mộc Nhất tay trong tay đi trên đường, nhìn đến hết một con đường lại đến một con đường mới, Vưu Lạc không hề đề cập đến chuyện Tần Chiếm Nguyên, cũng không đề cập đến chuyện của Lý Mộc Nhất, chỉ nói chuyện về hai người bọn họ, từ lúc bắt đầu quen biết đến hiện tại. Hai người vừa đi vừa tán gẫu, càng tán gẫu Lý Mộc Nhất càng vui vẻ.

Vưu Lạc nhìn khuôn mặt đã vui lên rất nhiều so với mấy ngày nay trong lòng hắn cũng càng ngang càng cười lớn.

Lý Mộc Nhất thường nghĩ, Vưu Lạc có phải có pháp thuật hay không? Lúc nào cũng có thể khiến mình trở nên vui vẻ, hắn nghĩ như vậy liền thuận miệng hỏi ra:” Lạc, người thật sự là không có pháp thuật sao?” Lý Mộc Nhất ngẩng đầu vẻ mặt thành thật hỏi.

“Sao lại hỏi như vậy đại thúc?” Vưu Lạc có điểm buồn bực.

“Bởi vì dù ta không vui cỡ nào, tâm tình uể oải buồn bực thế nào, người đều có biện pháp khiến cho ta trở nên vui vẻ, thật sự, rất nhiều lần đều như vậy” Vưu Lạc nhìn Lý Mộc Nhất cười vui vẻ như một đứa nhỏ thật sự rất khả ái, giữ chặt Lý Mộc Nhất kéo vào lòng, cúi đầu hôn lên đôi môi mềm mại của hắn.

Hơn nửa ngày sau Lý Mộc Nhất mới rầu rĩ nói:” Lạc, đang ở trên đường a, khắp nơi đều có người kìa”.

Vưu Lạc không để ý đến lời nói của Lý Mộc Nhất, ghé sát vào tai hắn nói:” Đại thúc, ta không có pháp thuật, nếu ta có, ta sẽ khiến người luôn vui vẻ khoái hoạt, vô ưu vô lo, chính vì ta không có pháp thuật cho nên mỗi lúc người không vui ta chỉ có thể bồi bên cạnh người, để người cảm thụ được sự tồn tại của ta, cảm giác được quan tâm của ta, tất cả đều là bởi vì ta quá yêu người, chỉ là như thế mà thôi”.

Lý Mộc Nhất ghé vào lòng Vưu Lạc, hai tay gắt gao ôm thắt lưng hắn, không để ý đến người qua đường đang chỉ chỗ hay khe khẽ nói nhỏ, Vưu Lạc cảm giác được trước ngực ẩm ướt, ở trong lòng thở dài, đại thúc, ta không muốn làm cho người khóc a.

“Đại thúc ta chỉ muốn nói cho người, nếu người không vui, ta cũng sẽ không vui vẻ, người nếu cảm thấy ủy khuất cứ trút hết ra, đừng giữ ở trong lòng, không có nơi nào để phát hỏa, hãy tìm ta, người phải nhớ kĩ, ta vĩnh viễn đều ở bên người”.

Lý Mộc Nhất ôm chặt Vưu Lạc, miệng thì thào:” Lạc, cảm ơn người, cảm ơn người...”

Dưới ánh nắng tươi sáng buổi chiều nơi đây, tâm tình của Lý Mộc Nhất đã thay đổi, mấy ngày sau đều không mang theo vẻ mặt âm trầm xuất hiện ở công ty, dù là với mọi người hay trước mặt Tần Chiếm Nguyên cũng như vậy. Tần Chiếm Nguyên biết tất cả những thay đổi này đều là vì Vưu Lạc. Buổi chiều hôm đó hắn không tìm thấy Lý Mộc Nhất, cũng không tìm thấy Vưu Lạc, gọi điện thoại cho hai người cư nhiên đều tắt máy, kỳ thật là Vưu Lạc vụng trộm đem điện thoại của Lý Mộc Nhất tắt đi. Sáng hôm sau đi làm, Lý Mộc Nhất giống như là một người khác, hắn cảm thấy thái độ của Lý Mộc Nhất đối với mình đã thay đổi đồng thời cũng rất ghen tị vì Vưu Lạc là người khiến cho Lý Mộc Nhất thay đổi thái độ.

Buổi chiều phải đến công trường, Tần Chiếm Nguyên muốn đi, Vưu Ly bảo Lý Mộc Nhất đi cùng mọi người, Vưu Lạc không muốn đại thúc đi, vừa định mở miệng nói với nhị ca thì Lý Mộc đã kéo tay hắn:” Lạc, không sao đâu, có người ở đó mà”.

“Thật sự không sao chứ?” Vưu Lạc lo lắng, mình mới làm cho tâm tình đại thúc tốt hơn một ít, không muốn lại có chuyện khiến tâm tình hắn biến dị.

Lý Mộc đến trước mặt Vưu Lạc cầm tay hắn:” Người phải tin tưởng ta”.

“Được rồi, bất quá không được miễn cưỡng mình, lúc nào muốn đi phải nói cho ta biết, ta sẽ đưa người về”.

“Hảo”.

Một đám người chậm rãi đến công trường, Tần Chiếm Nguyên nhìn Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất nắm chặt tay nhau trong lòng liền sinh khí, định dẫn người đi vào bên trong thì bị Lý Mộc Nhất ngăn lại:” Phiên mọi người đội nón bảo hộ vào, đừng để công ty bị phiền toái”, một đám người lại đi lấy mũ bảo hiểm rồi mới được cho phép tiến vào bên trong công trường.

“Tiến độ công trình thế này cũng quá chậm đi”, mấy người bên công ty Tần Chiếm Nguyên lại đâm chọc.

“Người biết về công trình sao? cái gì gọi là tiến độ công trình chậm, có hiểu thế nào gọi là đảm bảo chất lượng theo tiến độ công trình không, ta có thể làm cho một tháng đều xong, nhưng làm xong người có dám vào ở không?” Tiểu Ngải vẻ mặt ghét bỏ nhìn người đối diện.

“Ta sao có thể không hiểu, muốn chất lượng tốt không có nghĩa là tiến độ công trình sẽ chậm lại, nhiều người thêm không phải là được rồi sao? Còn có mấy người kia a, người xem xem, chỉ một cây kia cần đến vài người khiêng, đây không phải là lười biếng sao?”

“Người thú vị lắm”, mọi người có mặt đều khiếp sợ nhìn người vừa nói, bởi vì câu này là từ miệng Lý Mộc Nhất nói ra, người này cơ hồ chưa từng nói ra một chữ thô tục, cư nhiên lại nói lời này khiến cho người ta rất ngoài ý muốn.

Lửa giận trong người Lý Mộc Nhất nháy mắt bị châm lên:” Vài người khiêng? Lười biếng? Người mẹ nó biết cái kia nặng bao nhiêu không? Lại còn ở đây nói mát, người đi nâng thử cho ta, ta không cần người khiêng, chỉ cần người nâng được lên một chút ta liền quỳ xuống xin lỗi người, đồng thời nếu người không nâng được lên, thì phải ở công trình này làm công đến bao giờ công trình hoàn thành thì thôi”.

Vưu Lạc biết Lý Mộc Nhất đang rất sinh khí, những người khác hoặc nhiều hoặc ít đều biết chuyện Lý Mộc Nhất phải trải qua trước kia, biết hẳn phải trải qua rất nhiều đau khổ. Tần Chiếm Nguyên rất bất ngờ không biết vì sao hẳn lại tức giận như vậy, Lý Mộc Nhất như vậy hẳn chưa bao giờ thấy qua, hẳn không rõ vì một việc nhỏ như vậy sao người kia lại sinh khí như thế.

“Đi a, đi nâng a, ta xem người có lười biếng hay không?”

“Đại thúc, được rồi, được rồi, đừng nóng giận, đừng để ý đến hẳn”, Vưu Lạc đem Lý Mộc Nhất ôm vào trong lòng kiên nhẫn an ủi, hẳn biết Lý Mộc Nhất vì sao lại sinh khí, những gì người khác không thể lý giải hẳn đều có thể lý giải.

Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất đi ra chỗ khác, Tiểu Ngạc nháy mắt hỏi Vưu Ly có biết tại sao lại thế hay không, Vưu Ly tỏ vẻ mình cũng không rõ chuyện gì đã xảy ra.

Tần Chiếm Nguyên nhìn Lý Mộc Nhất bị Vưu Lạc lôi đi liếc mắt một cái, ánh mắt lóe lóe vụng trộm đi theo sau.

“Đại thúc, đừng nóng giận, người tức giận cuối cùng người đau lòng vẫn là ta, người coi như thương ta một chút, đừng tức giận được không?”

“Lạc, vừa rồi ta thực quá đáng sao?” Lý Mộc Nhất nghĩ nếu hẳn có thể không chế lời nói của mình hẳn nhất định sẽ không chế, nhưng nghe thấy lời người nọ nói hẳn thật sự phi thường sinh khí.

“Sao có thể như vậy, một chút cũng không quá đáng, ta biết người từng vì kiếm tiền làm ở công trường lao động, so với bất kỳ ai người đều hiểu sự chua xót ở đây hơn, cho nên nghe xong lời người kia nói người mới có thể tức giận như vậy, ta hiểu được”. Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất thật chặt muốn cho hắn càng nhiều an ủi.

Lý Mộc Nhất ghé vào trong lòng Lý Mộc Nhất có chút bất đắc dĩ nói:” Lạc, làm sao bây giờ, lúc đối mặt với Tần Chiếm Nguyên, ta căn bản không có cách nào bình tĩnh, nhìn đến hắn ta liền sinh khí, nếu ta không cùng hắn một chỗ có lẽ lúc xã hội đen ép trả nợ, mẹ mẹ ta sẽ không bị tức chết, đã qua nhiều năm như vậy, ta tuy rằng đã không còn hận hắn nhưng ta thật sự không muốn nhìn thấy hắn, nhìn thấy người kia, chỉ làm ta nhớ tới thống khổ cùng bị thương đã qua”.

Tần Chiếm Nguyên vừa bí mật né tránh mọi người theo sau bọn họ nghe thấy lời nói của Lý Mộc Nhất liền vô cùng khiếp sợ, hắn không biết sai lầm của mình năm đó cư nhiên sẽ mang đến tai nạn như vậy cho Lý Mộc, khó trách tại sao hắn lại ghét mình như vậy, khó trách vừa rồi hắn phản nộ như vậy, nhiều chuyện hắn thấy thật khó lý giải thì bây giờ đã có câu trả lời rõ ràng.

Ngoài dự đoán của mọi người, sáng hôm sau, một phó tổng của công ty Chiếm Nguyên nói Tần Chiếm Nguyên đã trở về Hongkong, những chuyện mà Tần tổng từng phụ trách đều giao cho hắn phụ trách, đối với đoạn thời gian hợp tác xuất hiện vấn đề trước đây bọn họ sẽ toàn lực phối hợp, sẽ không lại có vấn đề như vậy xuất hiện nữa.

Khi Lý Mộc Nhất nghe thấy tin tức liền ngây người, hắn có điểm không thể tin được chuyện mình vừa nghe được, sau đó Vưu Lạc nói cho hắn biết tất cả đều là sự thật, tuy rằng không biết Tần Chiếm Nguyên vì sao lại làm như vậy nhưng đối với Lý Mộc mà nói chuyện ngoài ý muốn này thực sự là quá mức kinh hỉ.

Giữ trưa ngày hôm sau, phó tổng giám công ty Tần Chiếm Nguyên giao cho Vưu Lạc một phong thư, nói là Tần Chiếm Nguyên gửi cho hắn. Vưu Lạc mở thư ra đọc nội dung bên trong:

“Vưu Lạc,

Ta nghĩ đầu tiên nên nói một tiếng thành thực xin lỗi, không phải ta cố ý nghe lén người và Tiểu Nhất nói chuyện, ngày đó ở công trường, ta đi theo sau người cùng Tiểu Nhất nghe thấy hai người các người nói chuyện, cho tới bây giờ ta cũng không biết một sai lầm của ta cư nhiên lại mang đến nhiều thống khổ cùng bị thương như vậy, nếu ngày từ đầu ta đã biết, ta tuyệt đối sẽ không trở về quấy rầy hắn, ta biết dù ta làm gì đi nữa cũng không thể bù đắp được những gì Tiểu Nhất phải trải qua. Nếu ta rời đi có thể khiến Tiểu Nhất thoải mái hơn một chút ta đây liền rời đi, ta không muốn nói nhiều chính là ta hy vọng người có thể hảo hảo chăm sóc hắn, tuy ta không thể hứa có thể cho hắn hạnh phúc nhưng nếu người khiến hắn thương tâm, dù có bất cóc ta cũng sẽ đem Tiểu Nhất đi.”

Vưu Lạc nghĩ Tần Chiếm Nguyên hắn là rất yêu đại thúc đi, bằng không sẽ không rời đi như vậy. Vì quá yêu cho nên mới hy vọng hắn thực sự hạnh phúc.

1).

25. Chương 25: Sinh Nhật Tiểu Hạo

Sau khi Tần Chiếm Nguyên rời đi, công tác trong công ty tiến hành hết sức thuận lợi, trước kia vì Lý Mộc Nhất nên Tần Chiếm Nguyên ra lệnh cho cấp dưới cố ý bới lông tìm vết, hiện tại mọi chuyện lại hoàn toàn tương phản, mọi việc đều do Vũ Lạc làm chủ, toàn lực phối hợp cho nên hết thảy công tác lại quay về quỹ đạo ban đầu, mọi người cũng có thể nghỉ ngơi một chút, khoảng thời gian vừa qua ai cũng đều quay như chong chóng rồi, hiện tại rốt cục đã có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút.

Lý Mộc Nhất chợt nhớ ngày mai là ngày nghỉ, Vũ Lạc có nói buổi tối sẽ ra ngoài ăn, sau đó hai người trở về Giang Bắc, Lý Mộc Nhất nghĩ nghĩ, được nghỉ hai ngày không biết nên làm cái gì ngon ngon cho Vũ Lạc đây?

Trình Hạo thò cái đầu nhỏ nhỏ vào bộ kỹ thuật ngó nghiêng tìm kiếm, thấy Lý Mộc Nhất đang ngẩn người: “Đại thúc, đại thúc, ra ngoài một chút, ta tìm người có chút việc”, Trình Hạo ngoắc ngoắc Lý Mộc Nhất.

Lý Mộc Nhất nhìn Trình Hạo đang ở cửa gọi mình, đứng dậy đi ra ngoài: “Tiểu Hạo, làm sao vậy?”

“Đại thúc, ngày mai cùng nhau ăn cơm đi”

“Àn! Vì cái gì a?”

“Đại thúc, ta từ chức, hôm nay là ngày cuối cùng ta đi làm, hơn nữa ngày mai là sinh nhật ta, Diêm nói muốn mời mọi người cùng ăn bữa cơm, hảo hảo cảm ơn mọi người đã chiều cố ta”.

“A, người từ chức, vì cái gì a?” Lý Mộc Nhất thực kinh ngạc.

Trình Hạo cào cào tóc có điểm ngược ngược, mặt đỏ hồng nói: “Ta....ta muốn được giống như Vũ nhị ca, cả ngày đều có thể bồi bên người Diêm, hơn nữa cũng không phải mỗi ngày ta chỉ bám theo hắn, công tác nếu có vấn đề gì ta cũng có thể giúp hắn nga”.

“Như vậy a, được rồi, ngày mai ta cùng Lạc sẽ đến, người yên tâm”, Lý Mộc Nhất nghĩ ngày mai cùng Vũ Lạc đi chọn cho Tiểu Hạo một món quà đi, nhưng phải tặng cái gì bây giờ?

Lý Mộc Nhất nghiêm túc nghiên cứu vấn đề này hắn chưa từng tặng quà cho ai, cho nên không biết phải chọn món quà gì tặng Tiểu Hạo, vì thế cứ luôn ở bên người Vũ Lạc lo lắng mà lải nhải lẩm bẩm không dứt.

Vũ Lạc nghe Lý Mộc Nhất nói miệng thủy chung vẫn chỉ duy trì nụ cười nhẹ, đại thúc hắn là trước kia không có bằng hữu cho nên bây giờ mới phản ứng như vậy đi, lúc mình nhận thức hắn người có thể miễn cưỡng coi như bằng hữu của hắn cũng chỉ có Tiểu Ni mà thôi.

Có phải nên để đại thúc quen biết nhiều người hơn không, để hần có không gian riêng với bạn bè của mình, không thể để đại thúc cả ngày đều vây quanh bên người mình, tuy mình rất muốn như vậy nhưng vì đại thúc mình không thể ích kỷ như vậy đi? Vưu Lạc có chút không chắc chắn.

“Lạc, người nói xem nên tặng cái gì bây giờ? Ta biết Lục Diêm có rất nhiều tiền, Tiểu Hạo dù muốn gì hần cũng có thể mua được, nhưng ta thực muốn tặng hần một món quà, đã lớn như vậy nhưng đây là lần đầu tiên ta tham gia sinh nhật của người khác, nếu hai tay trống trơn vác mặt đến cũng thật không ổn, người nói có phải không?”

“Ha ha, đại thúc đừng khẩn trương, ngày mai hai chúng ta cùng dạo phố chọn đồ, chắc chắn sẽ có thứ thích hợp, người yên tâm đi”.

“Nhưng dù sao cũng nên có kế hoạch trước, muốn mua gì, ở đâu a, hai chúng ta không thể cứ đi vô mục đích được phải không?” Vưu Lạc thu hết biểu tình lo âu của Lý Mộc Nhất vào trong mắt, trong lòng nghĩ lúc sinh nhật mình nhất định không thể để đại thúc biết đầu tiên nếu không không phải sẽ khiến cho hần suy nghĩ đến mệt chết sao.

Vốn hai người có ý định trở về Giang Bắc nhưng nghĩ đến ngày mai nếu từ Giang Bắc mà đến đây mua quà sinh nhật cho Trình Hạo thì quá xa cho nên hai người quyết định ở lại căn hộ ở gần Long Tháp của Vưu Lạc.

Lý Mộc Nhất vẫn nghiêm túc nghĩ phải mua quà gì tặng cho Trình Hạo, thẳng đến khi ăn cơm xong, về đến nhà vẫn còn suy nghĩ chuyện này, Vưu Lạc tắm rửa xong đi ra thấy Lý Mộc Nhất vẫn còn ngồi xem máy tính, đi đến từ phía sau ôm hần vào trong lòng.” Đại thúc, đang xem cái gì vậy?”

Lý Mộc quay đầu lại vừa nhìn Vưu Lạc lập tức đứng dậy, kéo Vưu Lạc đến bên giường, sau đó đi lấy khăn mặt, trở lại trước người Vưu Lạc mềm nhẹ lau mái tóc ướt nước còn nhỏ giọt, Vưu Lạc trong lòng vui vẻ muốn chết, xem ra dù đại thúc đang suy nghĩ gì đi nữa thì trong lòng hần chính mình vẫn luôn giữ vị trí quan trọng nhất.

Lý Mộc đã quen lau tóc cho Vưu Lạc, trước kia còn nói nói hần vài câu nhưng mãi hần vẫn thế, hiện tại thấy hần như thế thì chính mình cứ động thủ đi lấy khăn lau tóc cho hần là được.

“Đại thúc, vẫn đang chọn lễ vật sao?” Vưu Lạc nâng tay ôm lấy thắt lưng Lý Mộc Nhất, đem cả người đại thúc ôm vào lòng.

“Àn, nhưng vẫn chưa chọn được cái gì thích hợp cho hần” Lý Mộc Nhất có chút uể oải, tặng quà cho một người sao lại là chuyện khó như vậy chứ?

“Đại thúc, ta thấy không bằng tặng thứ Lục Diêm thích là được rồi”, Vưu Lạc đề nghị.

“Àn? Lục Diêm” Lý Mộc không hiểu ý của Vưu Lạc.

“Ý của ta là nếu không biết tặng cho Trình Hạo lễ vật gì là tốt, vậy không bằng chọn cái Lục Diêm thích, chỉ cần Lục Diêm thích, ta nghĩ Trình Hạo nhất định sẽ thích, giống như là người thích cái gì đó, thì ta nhất định cũng sẽ yêu thích thứ ấy như vậy, người thấy sao?”

Lý Mộc Nhất nghĩ nghĩ gật đầu nói:” Ân, có đạo lý, vậy người nói xem Lục Diêm sẽ thích cái gì?”

“Đại thúc, cái này thì người không cần quan tâm, yên tâm, lấy hiểu biết của ta với Lục Diêm, nhất định sẽ chọn được một món quà khiến hắn cảm thấy mỹ mãn”, khoe môi xinh đẹp của người nào đó hơi hơi nhếch lên.

“A”, Lý Mộc nhìn Vưu Lạc nở nụ cười xấu xa ý nghĩ có điểm không theo kịp.

“Đại thúc, hiện tại chúng ta nên làm chính sự”, Vưu Lạc vui đầu vào trước ngực Lý Mộc Nhất cọ cọ, tay nhanh chóng đem khuy áo Lý Mộc Nhất cởi bỏ, hai tay tập trung xoa nắn nụ hồng đỏ thắm trước ngực, khi mạnh khi nhẹ giầy vò.

Hai tay Lý Mộc Nhất đặt trên vai Vưu Lạc, nhắm mắt hưởng thụ bàn tay đang vuốt ve trên người mình, miệng liên tục phát ra tiếng rên rỉ thật dài:” Ân....Lạc....”.

Vưu Lạc nhẹ nhàng nở nụ cười, đây là biểu hiện của đại thúc nhà mình khi động tình:” Đại thúc, đừng nóng vội, ngày mai được nghỉ, chúng ta không cần dậy sớm nga”.

Lý Mộc Nhất nắm chặt bả vai Vưu Lạc, cắn môi thừa nhận sự xâm nhập của dục vọng to lớn phía dưới:” Ân...Lạc, mạnh, dùng sức....dùng sức một chút”.

Vưu Lạc cười cười, nhìn khuôn mặt đại thúc vì lửa dục mà hồng hồng, hai tay trên lưng tinh tế không ngừng vuốt ve, làn da đại thúc thật mềm mại, hảo nhân nhụi, luôn khiến mình yêu thích đến không thể buông tay.

Phân thân của Lý Mộc Nhất bởi vì được Vưu Lạc vuốt ve mà chậm rãi thức tỉnh đứng thẳng, Vưu Lạc nhìn đại thúc bảo bối trong mắt hiện lửa dục cái nhìn nóng bỏng như muốn thiêu đốt người dưới thân, nhanh tay kéo quần ngủ hắn xuống, một hơi hàm trụ bảo bối của người dưới thân. Đầu lưỡi linh hoạt chậm rãi liếm mát.

“A, Lạc”, Lý Mộc Nhất cúi đầu nhìn Vưu Lạc, trong mắt hiện lên ánh nhìn khó tin, hắn muốn Vưu Lạc dừng lại nhưng lại không chịu nổi dục vọng đang gặm nhấm toàn bộ lý trí mình chỉ có thể gắt gao giữ bả vai Vưu Lạc thừa nhận hết thấy khoái cảm trước đây chưa từng có mà Vưu Lạc mang đến.

“Ân....a a...Lạc, thật là khó chịu....”, Lý Mộc cảm giác hai chân mình cũng run run, lập tức chính mình cũng sắp không được rồi.

Vưu Lạc không để ý đến lời nói của Lý Mộc Nhất động tác càng nhanh hơn liên tục không ngừng.

“A...a...Lạc”, trong nháy mắt khoái cảm như mưa rền gió dữ ập đến Lý Mộc Nhất liền phóng thích, mệt mỏi đến không chịu nổi, thân thể thẳng đuối thẳng tắp, trượt xuống giường lại bị Vũ Lạc dùng hai tay mạnh mẽ ôm lên trong lòng.

Vũ Lạc mềm nhẹ hôn hôn Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, còn muốn sao?”

Lý Mộc Nhất ngồi trong lòng Vũ Lạc cảm nhận được dự vọng chính trực đâm thẳng vào mộng mình, hẳn khó nhịn xoay xoay mộng:” Lạc, người.....người...”

Vũ Lạc ngắt lời Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, giờ đến lượt ta phải không”. Bàn tay ram ráp ấm áp của Vũ Lạc men theo lưng chậm rãi sờ đến cái mộng non mịn rồi đưa tay vào động khẩu, đã cùng đại thúc làm đến không biết bao nhiêu lần, vì thế cửa vào đã rất quen thuộc với kích thích của hẳn Vũ Lạc nhẹ nhàng với vào trong ba ngón tay rồi bắt đầu trừu sáp một cách có.

“Ân...ân...a a...Lạc”, Lý Mộc Nhất thấy đây không phải thứ cảm giác mà hẳn muốn, hẳn muốn cái cảm giác càng mạnh mẽ càng phòng phú hơn nữa, đúng vậy, hẳn muốn chính là Vũ Lạc.

Lý Mộc Nhất khó nhịn lắc đầu, cắn môi:”Ân...Lạc...ta....ta muốn người...”.

Lý Mộc Nhất chủ động nâng hai chân lên đến bên sườn Vũ Lạc rồi quặp chặt thắt lưng Vũ Lạc, bày tỏ cảm giác ham muốn trong mình:” Ân...Lạc, cho ta”, Vũ Lạc tà mị cười cười, vỗ vỗ cái mộng cong tròn của Lý Mộc Nhất.

“Đại thúc, nâng mộng lên một chút”, Lý Mộc nghe lời nâng mộng lên rồi chậm rãi hạ xuống.

“Ân...”, cảm nhận được phân thân Vũ Lạc đang tiến vào cơ thể mình, Lý Mộc Nhất cảm giác đây chính là cảm giác bên trong được lấp đầy mà mình muốn.

Vũ Lạc kéo đầu Lý Mộc Nhất lại gần, hung hăng hôn lên, Lý Mộc Nhất cảm giác đầu lưỡi người kia bên trong miệng mình không ngừng công thành chiếm đất, mạnh mẽ khuấy động khi môi hẳn rời đi một sợi chỉ bạc trong suốt còn theo khóe miệng Lý Mộc Nhất chảy xuống, Vũ Lạc dùng tay nhẹ nhàng lau một chút rồi đưa đến bên miệng mình:” Đại thúc, thật ngọt nga”.

Nét mặt già nua thoáng chốc đỏ bừng lên, hành động thể cũng quá *** mỹ đi, đầu óc vốn đã bị làm cho mờ mịt chậm rãi tỉnh táo lại.

Nhìn ánh mắt đang dần trở nên trong trẻo, Vũ Lạc mang theo ý xấu lưng cử động vài cái:”Lạc...người...ân...a a...Lạc...”, đại thúc đang trong lòng ta mà vẫn còn tỉnh táo được, ta muốn trừng phạt người nga. Vũ Lạc nâng mộng Lý Mộc Nhất đứng lên.

“Ân...a a...Lạc...”, Vũ Lạc cảm thấy đã rất lâu mình không được làm thoải mái với đại thúc như vậy, hương vị của đại thúc khiến hẳn càng ăn càng nghiện rồi, càng ngày càng thích.

Lý Mộc cũng cảm thấy đã từ rất lâu rồi Vưu Lạc không yêu thương mình như vậy, trong khoảng thời gian này vì chuyện của người nào đó hại hấn một chút tâm tư cũng không có, hấn cảm thấy thật có lỗi với Vưu Lạc, nghĩ vậy càng ra sức tự mình luật động.

Vưu Lạc nhìn biểu hiện của đại thúc, cả thời gian này bị cấm dục cũng thật đáng giá lập tức ôm chặt Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, đêm nay không ngủ”.

“Ân...ân...a a...”, tiếng rên rỉ của ai đó vẫn cứ tiếp tục được duy trì.

Cả một đêm này thật sự đã khiến Lý Mộc Nhất mệt chết rồi, cho đến khi Lý Mộc Nhất mơ mơ màng màng mở đôi mắt mông lung buồn ngủ thì phát hiện được trên giường đã sớm không còn ai, hấn xoa xoa đôi mắt còn nhập nhèm buồn ngủ, nhớ tới bộ dáng đêm qua của mình mặt lập tức đỏ lên, tối hôm qua thật sự là không ngủ, sau đó Vưu Lạc sợ hấn mệt mỏi vẫn khuyên hấn đi ngủ sớm một chút nhưng hấn cứ nhiên còn quần quýt lấy Vưu Lạc hờ còn muốn....Lý Mộc Nhất nghĩ xem ra mình đã cấm dục lâu lắm mới có thể ôm lấy Vưu Lạc tìm bất mãn như vậy, về sau nhất định sẽ không như thế nữa.

Lý Mộc Nhất định xoay người xem đồng hồ thì nghe thấy tiếng mở cửa, sau đó Vưu Lạc nhẹ nhàng mở cửa đi vào.

Nhìn Lý Mộc Nhất đã muốn tỉnh, Vưu Lạc nhẹ nhàng cười, đến bên cửa sổ kéo màn ra, ánh mặt trời chiếu vào phòng, Vưu Lạc đến bên giường, vươn tay ôm Lý Mộc Nhất vào lòng, nhẹ nhàng hôn lên trán hấn:” Đại thúc, sao không ngủ thêm chút nữa, nghỉ ngơi đủ chưa?”

Mặt đại thúc lập tức oanh một cái liền đỏ lên, hướng vào lòng Vưu Lạc chui:” Lạc, ta ngủ rất tốt, người dậy lúc nào vậy? nghỉ ngơi đủ chưa?” hấn ngẩng đầu nhìn Vưu Lạc, bộ dạng thần thanh khí爽, xem ra cũng không sai.

“Đại thúc, ta tốt lắm, tối hôm qua ta được nạp nhiều điện như thế hôm nay đương nhiên tinh thần sẽ đặc biệt tốt”, lời nói ái muội của Vưu Lạc lại làm cho Lý Mộc một phen ngượng ngùng. Vưu Lạc nghĩ hiện tại biểu hiện của đại thúc nhà mình ở trên giường coi như là đã tự nhiên hơn nhưng một khi xuống giường liền thay đổi, trong lòng hấn cảm thán, đến khi nào đi thì đại thúc mới có thể giống nhị ca chứ?

Lý Mộc Nhất nhìn thấy Vưu Lạc tiện tay đặt một cái hộp xuống xuống bên cạnh liền hỏi:”Lạc, đó là cái gì vậy?”

Vưu Lạc cười cười:” Đại thúc, đó là quà sinh nhật cho Trình Hạo”.

“A, sao ngươi lại tự ra ngoài mua chứ, không phải đã nói là cùng nhau đi chọn sao?”

“Đại thúc, ngươi có biết bây giờ là mấy giờ rồi không?”

“Mấy giờ?”

“Ba giờ chiều”.

“A, để ta nhìn lại”, Lý Mộc Nhất từ trong lòng Vưu Lạc giãy ra, sờ đến đồng hồ trên đầu giường, quả nhiên là đã ba giờ chiều rồi.

Quay đầu có chút ai oán nhìn Vưu Lạc:” Lạc, sao người không đánh thức ta sớm một chút chứ”.

Vưu Lạc cười đem Lý Mộc Nhất ôm lại vào lòng:” Đại thúc, tối hôm qua người mệt muốn chết rồi, cần hảo hảo nghỉ ngơi, hơn nữa nhìn người ngủ ngon như vậy, sao ta nỡ đánh thức người a”.

Lý Mộc Nhất nghĩ nghĩ thấy cũng đúng hơn nữa chuyện tối qua cũng không phải do một mình Vưu Lạc:” Lạc, người mua cái gì vậy, cho ta xem một chút”.

Vưu Lạc đem thứ kia lấy lại, mở nắp hộp quà, lấy thứ bên trong ra đưa cho Lý Mộc nhìn:” Đại thúc, đây”.

Lý Mộc sờ sờ ngón lằng nhìn đồ vật trong tay Vưu Lạc, mặt đỏ đến có thể xuất huyết:” Lạc, người như thế nào, người như thế nào lại mua cái thứ này a, này...”, Lý Mộc Nhất có chút đỏ khốc đỏ cười.

“Đại thúc, đây là thứ mà Lục Diêm tuyệt đối sẽ thích đó, người yên tâm đi”, Vưu Lạc nghĩ nhất định Lục Diêm sẽ thích cái thứ này muốn chết đi.

“Nhưng, Tiểu Hạo sẽ nghĩ thế nào a, có thể cảm thấy ta... ta không đứng đắn hay không, cứ nhiên lại tặng cái thứ này”, Lý Mộc Nhất vẫn thực lo lắng nếu Trình Hạo nhìn thấy cái này thì lúc ấy hẳn sẽ nghĩ thế nào.

“Không sao, đại thúc, chúng ta cứ đưa trực tiếp lễ vật cho Lục Diêm thì tốt rồi, nói với hắn là đến bao giờ dùng mới nói đây là chúng ta tặng, chỉ cần Lục Diêm thích, Trình Hạo nhất định sẽ không nói gì đâu, ta cam đoan”.

“Người cam đoan?” Lý Mộc nhìn đến gây chấn động ở trong tay liền cảm thấy đây không phải là rất hồ nháo sao a.

“Cam đoan, người cứ yên tâm đi”, Vưu Lạc lại suy nghĩ sớm muộn gì cũng có một ngày hẳn để đại thúc dùng thử cái này, nghĩ đến biểu tình đại thúc khi đó Vưu Lạc liền cảm thấy mình cũng sắp bị dục hỏa đốt người rồi.

Lý Mộc Nhất trong lòng nghĩ, ta sao có thể yên tâm chứ? Hơn nữa nếu để những người khác nhìn thấy không biết sẽ nghĩ thế nào chứ? Nhưng sự tình đã như vậy rồi, a, thôi vậy đành đi bước nào hay bước đó đi.

Vưu Lạc vỗ vỗ lưng Lý Mộc Nhất:” Được rồi, đại thúc, nhanh đi thu thập một chút, chúng ta phải đi rồi, không thể để bọn họ chờ quá lâu nga, bằng không nhị ca nhất định sẽ lải nhải không ngừng”, Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất đứng dậy, giúp hắn mặc quần áo, hiện tại Lý Mộc Nhất đã có thể thích ứng làm cùng Vưu

Lạc trong thời gian dài, tuy rằng vẫn còn đau một chút nhưng so với trước kia đã tốt hơn rất nhiều.

Hai người đơn giản thu thập một chút liền cùng nhau xuất môn.

Thời điểm hai người đi vào khách sạn trừ Vũ Ly và Lý Mộc thì mọi người đều đã đến, Tiểu Ngải híp đôi mắt xinh đẹp nhìn Lý Mộc Nhất có chút không tự nhiên đi bên cạnh Vũ Lạc tiêu sái liền hắc hắc nở nụ cười.

“Yêu, Tiểu Lạc a, ngươi là cái đồ vô tâm vô phế, không biết hôm nay có hoạt động a, nhìn ngươi làm cho chị dâu mệt đến mức nào rồi, chị dâu đến đây a, ta đỡ ngươi”, Tiểu Ngải chân chó chạy đến bên người Lý Mộc Nhất muốn đỡ cánh tay Lý Mộc Nhất.

“Ra chỗ khác, có ta ở đây, cần ngươi đỡ làm gì”, Vũ Lạc vòng tay ôm thắt lưng Lý Mộc Nhất, ghé vào bên tai hân nhẹ giọng hỏi:” Đại thúc, còn rất đau sao?”

Lý Mộc đỏ mặt, lắp bắp nói:” Không....không có việc gì, ngươi đừng nghe Tiểu Ngải nói bừa, ta không sao”.

“Ta nói Tiểu Tao Bao a, có phải ngươi nhàn rồi quá không có chuyện gì không a, không có việc gì thì mời ngươi tìm lấy một tên nam nhân được không? Đừng tìm tam phu nhân nhà ta gây phiền toái được không?” Không cần nói cũng biết là ai, mọi người đều hướng ra cửa, Vũ Ly kéo tay Lý Mộc đi vào.

“Ly Ly ngươi có thể đừng suốt ngày xem ta không vừa mắt như thế được hay không a, ta đâu có đắc tội với ngươi mà sao ngươi cứ đâm chọc ta a?” Tiểu Ngải một bộ dạng tràn ngập ủy khuất nói.

“Thiết, ngươi dùng chiêu này với người khác thì được chứ với ta thì vô dụng thôi”, Vũ Ly nói xong còn cười khê nháy mắt mấy cái.

Tiểu Ngải tức giận đến nghiến răng, nghiến răng nghiến lợi nói:” Mộc Mộc, quản phụ nữ nhà ngươi được không a?”

“Ha ha, Tiểu Ngải, biết đâu không lại bảo bối nhà ta còn chọc vào hấn, là do ngươi tự chuốc lấy”.

“Hừ, nghe thấy không, là do ngươi tự chuốc lấy”, Vũ Ly cao ngạo nâng cằm lên coi thường nhìn Tiểu Ngải.

“Ha ha, Diêm, hai người bọn họ mỗi lần gặp mặt đều phải như vậy sao? Trước kia cũng như vậy sao?” Trình Hạo mở to đôi mắt nai con đáng yêu hỏi Lục Diêm.

“Bảo bối, hai người bọn họ vẫn luôn như vậy, đã đâu không biết bao nhiêu năm, bắt quá chưa từng thấy Tiểu Ngải thắng được một lần, ngươi cứ coi như đang xem náo nhiệt không phải rất vui sao?” Lục Diêm vừa cười vừa vươn tay kéo Trình Hạo vào trong lòng giải thích.

Tiểu Ngải vẽ mặt ủy khuất nhìn Lục Diêm:” Diêm, sao ngươi cũng như vậy a, chỉ biết đứng ngoài xem náo nhiệt không thèm trợ giúp ta, nhớ ngày đó hai chúng ta thật ân ái, hiện tại thì sao? Ngươi vừa có người mới liền đã quên người cũ đúng không, cổ nhân từng nói chỉ thấy người mới cười, không nghe thấy người cũ khóc, xem ra thật đúng chỉ là không ngờ hôm nay chuyện ấy lại đặt trên người Tiểu Ngải ta, ô ô...”.

“A? Tiểu Ngải cùng Diêm?” Trình Hạo quay qua quay lại nhìn nhìn hai người có điểm mặt mày kì diệu.

“Tiểu Ngải đáng chết, ngươi muốn chết a? Ta khi nào thì ân ái với ngươi, còn dám nói bữa nữa hôm nay ta sẽ đá ngươi ra ngoài, bảo bối, đừng nghe hắn nói bừa, hắn vẫn thường nói đùa mà” Lục Diêm quay sang Tiểu Ngải thì nghiêng răng nghiêng lợi, vừa quay sang Trình Hạo đã đổi 180 độ ôn nhu như nước.

“Ai nha, Diêm, đừng nha, Tiểu Hạo, ta hay nói giỡn với ngươi mà, đừng tưởng thật, ta cùng Diêm sao có thể có gì a? Thật sự, thật sự, ha ha...”.

“Được rồi, các ngươi đừng náo loạn, hôm nay là sinh nhật Tiểu Hạo, đừng quên chính sự”, Vũ Lạc nhìn nhóm người trước mặt nghĩ không biết bao giờ mấy người này mới có thể nghiêm túc một chút đây.

“Đúng vậy, hôm nay là sinh nhật bảo bối nhà ta, các ngươi đều thu liễm một chút cho ta không được sao?”

“Đã biết, Diêm, hôm nay chúng ta sẽ hung hăng bóc lột ngươi a”, Tiểu Ngải lập tức liền khôi phục

“Đúng vậy, chúng ta sẽ không khách khí với ngươi ngươi cứ chuẩn bị tốt tiền đi”, thật hiếm hoi mới có một lần Vũ Ly đứng về phía Tiểu Ngải.

“Ai khách khí với ta, ta liền giận người đó a”, Lục Diêm hào sảng nói.

“Ân, ta thích những lời này. Đến đây, Tiểu Hạo, đây là lễ vật cho ngươi, sinh nhật khoái hoạt nga”, Vũ Ly đưa lễ vật mình cùng Lý Mục chọn tới.

“Ân, cảm ơn Vũ nhị ca”, Trình Hạo vui vẻ tiếp nhận.

“Sao lại gọi là Vũ Nhị ca, nghe thật xa lạ, gọi Ly ca đi”.

“Hảo, cảm ơn Ly ca”, Trình Hạo quen biết mọi người đã lâu cũng không thấy ngại liền đổi cách xưng hô.

“Tiểu Hạo, đến đây, đây là quà của Tiểu Ngải ca ca cho ngươi”, Tiểu Ngải cũng tặng cho Trình Hạo một món quà được đóng gói tinh mỹ.

“Cám ơn Tiểu Ngải ca”.

Lý Mộc thấy mọi người đưa những lễ vật đều có vẻ rất bình thường, trong lòng có chút sốt ruột, Vưu Lạc cũng không lên tiếng gì cả, vậy phải làm sao bây giờ a?

“Chị dâu, lễ vật của các người đâu, mau lấy ra đây đi a”

“Ách, Tiểu Ngải, lễ vật của chúng ta, cái kia, cái kia...”, Lý Mộc không biết phải làm sao mới tốt, đành phải túm túm góc áo Vưu Lạc ý bảo hắn nhanh đỡ lời.

Vưu Lạc buồn cười nhìn bộ dáng luống cuống vẻ mặt hồng hồng của đại thúc nhà mình, hảo muốn cắn một cái:” Lễ vật của chúng ta có chút đặc thù, Diêm, lại đây một chút”, Vưu Lạc kéo Lục Diêm sang một bên.

Cả đám người nhìn hai người ở một bên to nhỏ, thỉnh thoảng còn phát ra tiếng cười ái muội xấu xa, bộ dáng thân mật thế kia ai không biết còn tưởng hai người là một đôi phu phụ mà.

Tiểu Ngải tò mò nhất, nhìn tình huống này vụng trộm rón rén đến gần hai người, Lý Mộc vừa thấy liền quyết tâm không để cho Tiểu Ngải biết nếu không mọi người cũng đều sẽ biết.

“Tiểu Ngải, người đừng đến gần a”, Lý Mộc Nhất vội vàng lên tiếng ngăn cản.

“Vưu Lạc quay đầu nhìn Tiểu Ngải:” Người muốn làm cái gì, quà ta đã đưa cho Diêm rồi, người muốn nhìn thì tìm Diêm đi”. Vưu Lạc giơ hai tay ra trước mặt tỏ vẻ lễ vật của mình đã tặng đi rồi.

“Thiết, ai nói là ta muốn nhìn, với trình độ của người sao có thể tặng được thứ gì tốt a”. miệng thì nói thế nhưng trong lòng Tiểu Ngải hảo muốn biết, tò mò muốn chết. Hắn nghĩ dù sao buổi tối cũng còn có hoạt động, cố gắng tìm một cơ hội rồi vụng trộm nhìn xem rốt cuộc đó là cái gì.

“Diêm, là cái gì vậy?” Trình Hạo cũng mở to đôi mắt nai đáng yêu nhìn Lục Diêm, hắn cũng tò mò muốn chết. Tiểu Lạc không phải người thích làm chuyện thần bí, tình huống hôm nay thực quỷ dị a.

Vưu Ly nheo ánh mắt xinh đẹp, nhìn Vưu Lạc lại nhìn Lý Mộc Nhất sau đó xấu xa nở nụ cười, trong lòng nghĩ nếu muốn biết cái kia là cái gì thì tìm cách tra khảo Lý Mộc Nhất so với Vưu Lạc thì dễ dàng hơn nhiều lắm a.

Lục Diêm đến bên người Trình Hạo, kéo người ôm vào trong lòng cúi người hôn xuống, ghé vào tai hắn nhẹ giọng nói:” Bảo bối, Tiểu Lạc đưa ta một thứ mà ta phi thường thích, ta tin tưởng người cũng sẽ thích”.

“Ân, chỉ cần là thứ mà Diêm thích thì ta cũng sẽ thích”.

Lý Mộc nhìn tình cảnh trước mặt trong lòng thầm thấy may mắn,xem ra tặng thứ này coi như cũng đúng rồi. Tuy rằng....

“Được rồi, ăn cơm đi”, Lục Diêm hô to mời mọi người ngồi xuống, hắt cho Trình Hạo uống chút rượu, tiểu đồng tây này tửu lượng kém, uống một chút cũng không được. Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, mũi nhăn như tơ nhìn Lục Diêm một cái lại ngây ngô cười.

Bữa cơm này ăn đến mấy giờ, lúc mọi người chuẩn bị về nhà, Vũ Ly nhìn thấy Lý Mộc đứng lên đi vào WC, ánh mắt lóe lóe vụng trộm theo ra ngoài.

Lý Mộc từ phòng vệ sinh đi ra liền thấy Vũ Ly đứng ở trước cửa:” Ta nói Tam phu nhân a, vừa rồi Tiểu Lạc tặng lễ vật là cái gì vậy a?”

Lý Mộc Nhất dở khóc dở cười, người này cũng như mấy người kia a, như thế nào mà tất cả mọi người với lễ vật kia đều hứng thú như vậy a:” Ách, không, không có gì”.

Vũ Ly nhìn bộ dáng Lý Mộc Nhất bộ dáng lúng ta lúng túng liền biết nhất định có vấn đề:” Nga, không đúng, nói thế nào đi nữa thì Tiểu Lạc cũng là đệ đệ của ta, dù thế nào đi nữa ta cũng hiểu hắn một ít, hắn không phải là đứa nhỏ thích làm chuyện thần bí, cho nên, lễ vật này khẳng định là một món đồ không bình thường, người biết không ta chính là muốn hắn sống thoải mái một chút, nếu không với những biện pháp ta dùng để thu thập hắn...”, Vũ Ly vỗ vỗ vai Lý Mộc Nhất, ý muốn nói nhanh nói cho mình biết bằng không sẽ cho Tiểu Lạc đẹp mặt.

“A, đừng, người đừng gây phiền toái cho Lạc, ta nói cho người là được, chính là...chính là cái kia...”.

“Sao người cứ ấp a ấp úng mãi thế a, chỉ là một món quà thôi, ấp úng cái gì”. Vũ Ly phát hỏa.

“Là gây chấn động”, bị Vũ Ly dọa một cái Lý Mộc Nhất liền buột miệng nói ra.

Vũ Ly sửng sốt, mình cũng đã từng dùng cái thứ kia đương nhiên đã biết đó là cái gì, Trình Hạo mới chỉ là một tiểu hài tử thôi được không? Hơn nữa thứ này cứ nhiên cũng do một tiểu hài tử đưa, cũng quá ngoài ý muốn rồi, không nghĩ tới tiểu hài tử này cũng..., chẳng lẽ, Vũ Ly ái muội nhìn nhìn Lý Mộc Nhất lập tức ỏ nụ cười xinh đẹp quyến rũ.

Lý Mộc thấy Vũ Ly chợt cười không biết có chuyện gì xảy ra nhưng chẳng hiểu sao nụ cười này lại khiến hắn sợ hãi, mồ hôi trên lưng chảy ròng ròng a:” Ách, người, người không sao chứ”.

Vũ Ly vỗ vỗ tay:” Không có việc gì, không có việc gì, người tự mình cầu phúc đi”.

“Àn?” Lý Mộc Nhất tuyệt đối không hiểu được ý Vũ Ly, xoay người cùng Vũ Ly trở về phòng ăn.

Sau khi ăn cơm xong mọi người đề nghị đi đâu đó chơi, Trình Hạo nói muốn đi KTV, đã lâu không đi hát, nếu thọt tỉnh đã mở miệng thì người khác cũng tự nhiên không có ý phản đối.

Một đám người kéo nhau đến KTV, thuê chung một phòng, Lý Mộc Nhất nhìn nhìn, đây không phải là nơi lần trước đến sao? Khi đó mình cùng Vưu Lạc còn chưa cùng một chỗ mà. Thời gian thật sự là quá nhanh a, hần không khỏi cảm thán một chút trong lòng,

Lý Mộc Nhất và Vưu Lạc là hai người cuối cùng tiến vào phòng, vừa vào liền phát hiện Vưu Ly đã rời chỗ ngồi, nhảy vào trong lòng Lý Mộc, không biết ở trong lòng Lý Mộc nói cái gì nhưng bộ dạng kia rõ ràng là đang làm nũng cùng cậu dẫn, Lý Mộc Nhất mồ hôi lạnh liền chảy xuống thầm cầu nguyện mong là cùng với chuyện kia không có chút quan hệ a.

Vưu Lạc nhìn vẻ mặt khấn trương của Lý Mộc Nhất, nhẹ nhàng vỗ vỗ vai hắn:” Đại thúc, người làm sao vậy?”

“Ách, ta, ta không sao a”. Vưu Ly đang làm nũng trong lòng Lý Mộc cũng quay đầu lại nhìn Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất, cười một cái đầy ái muội.

Lại nhanh chóng quay đầu lại cọ cọ người Lý Mộc:” Thân ái, em mặc kệ, người ta đã lâu chưa thử rồi, nếu không phải hôm nay hần nhắc tới, em cũng đã quên chuyện đó rồi”.

Lý Mộc nheo mắt nhìn tiểu yêu tinh trước mặt:” Bảo bối, em thấy anh không thỏa mãn được em sao?”

“Đâu có, anh lợi hại như vậy, sao có khả năng không thỏa mãn được người ta a, người ta, người ta không phải đã lâu không chơi sao? Thân ái, lão công, ân”, Lý Mộc sủng nịch nhìn Vưu Ly giống như con mèo nhỏ đang làm nũng trong lòng mình, nghĩ cả đời này anh sẽ phụng em trong tay, dù gặp nạn cũng cam tâm tình nguyện.

“Tiểu Hạo, người có thấy không, Ly Ly lại đang phát tao kìa, người đừng có học hần như vậy a, Diêm cũng không phải Lý Mộc, sẽ chịu không nổi đâu, nghe thấy không, đây là lời khuyên mà Tiểu Ngải ca ca dành cho người nga”.

Trình Hạo nhìn hai người hỏi Lục Diêm:” Diêm, bọn họ cùng nhau một chỗ đã bao nhiêu năm rồi?”

“Không nhớ rõ nữa, dù sao cũng không ít, làm sao vậy, bảo bối, sao tự nhiên lại hỏi cái này?”

“Nhìn cả hai người bọn họ giống như vẫn đang trong thời kỳ yêu đương cuồng nhiệt ban đầu vậy”, Trình Hạo thầm mong mình cùng Diêm về sau cũng sẽ được như vậy.

“Hai bọn họ từ lúc bắt đầu vẫn như vậy, hơn nữa đến bây giờ cũng vẫn như vậy, ta đoán chừng khoảng vài chục năm sau hai bọn họ cũng sẽ vẫn như vậy”.

“Được rồi, tắt cả đèn lại đây hát đi”.

“Đại thúc, có thích nghe không ta hát cho người nghe”, Vũ Lạc kéo Lý Mộc đến trước micro hỏi.

“Thiết, nói cứ như người hát hay lắm”, Tiểu Ngải phi thường khinh thường nhìn Vũ Lạc.

“Ha ha, Tiểu Ngải, Lạc hát rất hay đó”, Lý Mộc lập tức quay sang Tiểu Ngải giải thích, Vũ Lạc trong lòng lập tức vui vẻ.

Tiểu Ngải cảm giận nghĩ sớm muộn gì đến một ngày nào đó cũng sẽ có một cực phẩm nam nhân sủng ta, cho các người mở mắt mà xem.

Vũ Lạc cùng Lý Mộc nói một hồi rồi kéo nhau đi, Vũ Lạc hưng phấn đến cả khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ bừng, lúc gần đi còn ghé vào tai Lục Diêm nói nhỏ:” Diêm, người phải kiềm chế một chút nga, cái đồ kia không phải thứ người bình thường có thể chịu được, Tiểu Hạo nhà người ta đoán cũng sẽ không được”, nói xong còn ái muội cười cười, rồi nhanh chân cùng Lý Mộc ra ngoài.

Lục Diêm cùng Trình Hạo lại ngồi một hồi, lại nhìn nhìn đồng hồ, mười giờ hơn, ngày hôm nay kết thúc được rồi. Hạo cùng mọi người chào một câu cũng kéo Trình Hạo rời đi, Tiểu Ngải thực buồn bực a, hao hết tâm tư vẫn không nhìn được rốt cuộc Vũ Lạc đã tặng cái lễ vật gì.

Ngồi ở trên xe, Trình Hạo đột nhiên nhớ ra lễ vật Vũ Lạc tặng, liền hỏi Lục Diêm:” Diêm, rốt cuộc Tiểu Lạc đã tặng cái gì a?”

“Ha ha, bảo bối, lát nữa về đến nhà người sẽ biết, hôm nay có vui không?”

“Rất vui, chỉ cần cùng Diêm một chỗ ta sẽ thực vui vẻ”.

“Thật không? Vậy là tốt rồi”.

Đến dưới lầu, đỗ xe xong, Lục Diêm dắt tay Trình Hạo lên lầu, sau khi vào nhà Trình Hạo vào phòng ngủ thay quần áo, Lục Diêm đến thư phòng lấy lễ vật đã chuẩn bị cho Trình Hạo

“Bảo bối, sinh nhật vui vẻ”, Lục Diêm ***g chiếc nhẫn bạch kim vào tay Trình Hạo.

Trình Hạo bất ngờ đến không nói lên lời, đôi mắt nai con trong suốt lệ quang:” Diêm, này...này...”.

Lục Diêm kéo hạo vào trong lòng nhẹ nhàng vỗ vai nói:” Bảo bối, đây là hứa hẹn mà ta trao cho người, sau đó chúng ta sẽ đi Hà Lan kết hôn”.

Trình Hạo có cảm giác mình bị hạnh phúc ép đến không thở nổi, ghé vào trong lòng Lục Diêm nước mắt không ngừng rơi xuống làm ướt cả một mảng lớn trên áo của Lục Diêm.

“Bảo bối, người là muốn khiến ta đau lòng đến chết sao? Để cho ta nhìn người khóc”. Lục Diêm đưa tay nhẹ nhàng lau khô mắt ướt nước của Trình Hạo.

Trình Hạo ngẩng đầu nhìn sâu vào mắt nam nhân đứng trước mặt:” Diêm, ta yêu người”.

“Bảo bối, ta cũng yêu người”, Lục Diêm cúi đầu ép lên đôi môi đỏ mọng hé mở mời gọi trước mắt.

Trình Hạo hy vọng mình có thể cứ như vậy được nhấn chìm trong nụ hôn của người này, vĩnh viễn cũng không tỉnh lại.

“Ấn...Diêm...”, dưới sự âu yếm của Lục Diêm, khuôn mặt nhỏ nhắn của Trình Hạo nhanh chóng bị lửa *** nhuộm cho hồng hồng, đó cũng là màu mà Lục Diêm yêu thích nhất.

Lục Diêm nhớ đến lời nói của Vụ Ly, tuy rằng rất muốn thử cái đồ kia nhưng cuối cùng vẫn quyết định buông tha, hiện tại Tiểu Hạo còn chưa được, qua vài năm nữa rồi nói sau.

“Bảo bối, ta muốn đi vào, chuẩn bị tốt chưa?”

“Ấn...Diêm, ta không sao, tiến...vào đi”, Trình Hạo biết mỗi lần Lục Diêm đều rất cẩn thận, sợ mình bị thương, tuy đã học hỏi rất nhiều từ Vụ Ly nhưng hắn vẫn không biết vì sao mỗi lần làm cùng Diêm mình đều khẩn trương đến không kiềm chế được.

Mặc dù cũng có thời điểm thật hoàn mỹ nhưng hắn hy vọng mình có thể càng làm tốt hơn một chút, nếu có thể làm được như Vụ Ly thì chính là tốt nhất.

“Bảo bối, đừng khẩn trương”, Lục Diêm hôn hôn hai bên má Trình Hạo, đưa tay kéo hai chân hắn đặt trên vai mình chậm rãi tiến vào thân thể Trình Hạo.

“Ấn...a a...Diêm...nóng quá...”, kể từ lúc Lục Diêm bắt đầu tiến vào thân thể Trình Hạo liền co rúm, Lục Diêm cũng không biết vì sao mỗi lần Tiểu Hạo cùng mình làm đều khẩn trương như vậy, vì vậy mỗi lần đều khắc chế mình không thể quá phóng túng bằng không nhất định sẽ khiến Tiểu Hạo bị thương.

Trình Hạo cảm giác được Lục Diêm đang ở trong thân thể mình, cái thứ nóng rực, cứng rắn như sắt nung kia đang ở bên trong cơ thể mình không ngừng thiêu đốt.” Ấn.... Diêm, còn muốn...”, Lục Diêm nhìn biểu hiện của Trình Hạo hôm nay trong lòng thầm nghĩ xem ra lần sau cứ mỗi lần muốn chỉ cần cho hắn uống chút rượu là được.

“Bảo bối, đừng nóng vội, miễn là cái người muốn, ta đều cho người”, hai tay đỡ lấy lưng Trình Hạo Lục Diêm ra sức luật động, nếu ngày nào cũng như hôm nay thì chẳng mấy mà có thể dùng được cái thứ kia rồi.

Lục Diêm nhìn Trình Hạo an tĩnh ngủ say trong lòng mình, khôé miệng cong lên tạo nên một nụ cười ôn

nhu:” Bảo bối, sinh nhật vui vẻ”.

26. Chương 26: Một Nhà Ba Người

Mùa đông ở Phương Bắc luôn đến sớm nhất là ở H thị, hơn nữa năm nay giống như còn đặc biệt sớm hơn mọi năm, mới đầu tháng 10 mà thời tiết đã rất lạnh, Lý Mộc Nhất thấy Vũ Lạc làm việc vất vả đến bù đầu, bên người lại không có thư kí liền khuyên Vũ Lạc tuyển thêm một người nhưng hắn lại cự tuyệt. May mắn là tình trạng này không kéo dài lâu, Vũ Ni cùng Lý Khắc đã từ Bắc Kinh trở về, điều đáng nói nhất là hai người còn mang theo một tiểu bảo bối về.

Vũ Ni cùng Lý Khắc trực tiếp ôm đứa nhỏ đến công ty, Lý Mộc thấy tình cảnh “Một nhà ba người” bất ngờ xuất hiện liền thực hoảng sợ, sững sốt một chút sau đó kéo Vũ Ni cùng Lý Khắc chạy nhanh vào văn phòng Vũ Lạc, khiến cho những người đang trong phòng họp một phen hoảng sợ.

“Các người đi ra ngoài, ta có việc gấp một chút”, Lý Mộc Nhất trong nháy mắt, giống như đã biến thành một lão bản nường uy quyền.

Mọi người không chờ Vũ Lạc đáp lời liền đứng dậy đi ra ngoài, nói đùa sao, lão bản nường đã lên tiếng rồi mà còn hỏi lại ý tứ lão bản không phải là tự cười vào mặt mình sao.

“Tiểu Ni, trước kia người nói không nghĩ gả cho Lý Khắc, ta còn cảm thấy người khẳng định là có nguyên nhân khó nói cho nên chúng ta mới không hỏi, nhưng hiện tại....Hiện tại cả đứa nhỏ cũng lớn như vậy rồi, người sao có thể...Ai, Lạc, người mau khuyên nhủ Tiểu Ni đi, bảo nàng mau chóng gả cho Lý Khắc đi, đứa nhỏ mồ côi cha mẹ đối với quá trình trưởng thành là phi thường không tốt.

Vũ Ni nhìn Lý Mộc Nhất gấp đến không được thật sự không nín được, ha ha cười không ngừng.

“Đại, đại thúc, người hiểu lầm rồi, đây không phải là đứa nhỏ của Lý Khắc và ta, đây là đứa nhỏ của đại tẩu và đại ca”.

“A, đại tẩu không phải mới sinh sao, đứa nhỏ này đã cai sữa chưa? Sao người lại mang nó đi?”

“Àn? Đại thúc, không nghĩ tới người biết khá nhiều nha! Đây không phải đứa bé mới sinh kia, đứa nhỏ này đã cai sữa, hơn nữa đã bắt đầu học nói, đại tẩu bảo ta ôm về, để người cùng Tam ca nuôi”. Vũ Ni vừa nói vừa đùa với tiểu bảo bối trong lòng.

“A, đây, đây là cho chúng ta nuôi sao?” Lý Mộc Nhất nhìn tiểu bảo bối trước mắt, đứa nhỏ này rất đẹp, ánh mắt thật to, lông mi thật dài còn chớp chớp, cái miệng nhỏ nhắn đỏ rực, làn da trắng trắng mềm mềm, cánh tay béo béo hồng hồng, đang ghé vào lòng Vũ Ni ngáp một cái, Lý Mộc Nhất bước nhanh đến bên người Vũ Ni, một phen liền ôm cục cưng vào lòng.

“Cục cưng”, tiểu bảo bảo Vũ gia nhìn đại thúc đang ôm mình rất phối hợp há cái miệng nhỏ nhắn cười toe toét, sau đó thân thiết hôn lên mặt Lý Mộc Nhất một cái, khiến mặt hắn dính đầy nước miếng. Lại nhìn Lý Mộc Nhất cười không khép miệng lại được.

“Lạc, ta thích đứa nhỏ này, chúng ta nuôi đi”, ánh mắt tràn đầy kỳ vọng nhìn Vũ Lạc.

Vũ Lạc nhú mày nhìn tiểu bảo bảo đang ngây ngô cười ngĩ, có hẳn rồi, có phải đại thúc sẽ đem toàn bộ thời gian cùng tinh lực đặt lên người hắn không a, thế giới hai người của mình và đại thúc sẽ thế nào a.

Nhưng là nhìn đến vẻ mặt hưng phấn đến đỏ bừng kia, xem ra thật sự phải đổi thành một nhà ba người rồi.” Đại thúc, người đã thích thì chúng ta liền nuôi đi”.

“Àn, cục cưng, đây là ba ba, kêu ba ba”, Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bảo đến bên người Vũ Lạc chỉ vào hắn nói.

Cục cưng xoay cái đầu nhỏ nhìn người trước mặt, có vẻ như không cao hứng như lúc nhìn mình lập tức xoay người hai tay gắt gao ôm cổ Lý Mộc Nhất, thanh âm mềm mại từ cái miệng nhỏ nhắn truyền ra:” Cục cưng sợ, sợ”.

“Àn?” Vũ Lạc nhìn tiểu bảo bảo ngĩ đứa nhỏ này thông minh quá đi.

“Tiểu Lạc, ta nói cho người biết, đứa nhỏ này thông minh dọa người, người phải chú ý a”, Lý Khắc nhớ đến chuyện mình đã bồi đứa nhỏ này đùa mấy ngày nay hảo tâm nhắc nhở Vũ Lạc.

Lý Mộc Nhất an ủi vỗ vỗ lưng cục cưng dỗ:” Cục cưng, đừng sợ, đây là ba ba, gọi ba ba, ba ba sẽ cho người thật nhiều đồ chơi, ngoan”.

Lý Mộc Nhất lại nhìn về phía Vũ Lạc:” Lạc, bình thường người đều thực ôn nhu, người cười một cái cục cưng sẽ không sợ người nữa”, Vũ Lạc thầm oán hận, nhóc con phá vỡ thế giới hai người của mình sao mình có thể cười được với hắn a.

“Người ôm hắn một cái, chậm một chút, thân thể bé hảo tiểu, hảo nhuyễn”. Lý Mộc nhất vừa nói vừa đem cục cưng truyền sang lòng Vũ Lạc.

Vũ Lạc giơ tay tiếp nhận tiểu bảo bảo, đứa nhỏ này thực sự như Vũ Lạc ngĩ, hắn vừa bế, đứa nhỏ này liền ngoan ngoan ghé vào lòng hắn mềm mềm gọi một tiếng ba ba.

Một tiếng này đúng là thành công khiến Vũ Lạc tâm hoa nộ phóng a:” Ngoan, thực ngoan, để ba ba hôn nhẹ”, lập tức hôn lên khuôn mặt nhỏ nhắn của tiểu bảo bảo.

Vũ Lạc mắt lóe lên ý xấu, miệng cười cười, chỉ vào Lý Mộc Nhất nói:” Bé con, đây là mẹ mẹ, gọi mẹ mẹ

đi”.

“A”, Lý Mộc Nhất, Vưu Ni cùng Lý Khắc đồng thời há mồm nói a.

Vưu Ni cùng Lý Khắc sau đó càng thêm làm càn nỡ nộ cười:” Ha ha, mụ mụ, Tam ca, thực mắt công người nghĩ ra a”.

“Tiểu Lạc, thực lợi hại”, Lý Khắc đối Vưu Lạc giơ ngón tay cái.

Khuôn mặt của Lý Mộc Nhất đỏ bừng:” Lạc, người, người như thế nào lại vậy a, tại sao gọi người là ba ba mà đến ta lại gọi là mụ mụ chứ”.

“Đại thúc, chính người cũng nói ta là ba ba, vậy người không phải là mụ mụ thì là cái gì?”

“Ách, cái này...”, Lý Mộc nghĩ vừa nãy dạy cục cưng trực tiếp gọi Lạc là ba ba, vậy chính mình thì làm sao bây giờ? Không thể dạy là ba ba nữa a, một nhà có hai ba ba sao được, nhưng nếu gọi mình là mụ mụ thì không phải càng kỳ quái hơn sao?

Lý Mộc Nhất ở một bên đang tập trung cân nhắc việc này chợt nghe cục cưng mềm mại gọi:” Mụ mụ”, Lý Mộc nhìn bé con đang vươn hai tay nhỏ nhắn, ánh mắt trong suốt mong chờ nhìn mình, sau đó...hắn hoàn toàn đầu hàng, quên đi, mụ mụ liền mụ mụ đi, dù sao cũng là đứa nhỏ của mình.

Vưu Lạc thấy Lý Mộc Nhất thỏa hiệp trong lòng thật cao hứng, vỗ vỗ con nói:” Cục cưng để mụ mụ ôm, ba ba thu thập một chút, sau đó liền mang người đi mua đồ chơi”. Sau đó liền giao cục cưng cho Lý Mộc Nhất.

“Đại thúc, đứa nhỏ giao cho các người, hôm nay ta về sớm hảo hảo nghỉ ngơi một chút, ngày mai sẽ đi làm, ta đi đây”, Vưu Ni nói xong kéo tay Lý Khắc cùng nhau rời đi.

“Đại thúc, đi thôi, chúng ta đi mua chút đồ nhu yếu phẩm cho cục cưng”, Vưu Lạc thu thập xong mọi thứ đến bên cạnh Lý Mộc định dắt tay hắn lại phát hiện cả hai tay đại thúc đã ôm con rồi.

Vưu Lạc cảm than, quả nhiên có con rồi, chính mình cùng đại thúc sẽ có nhiều chuyện bất lợi hơn a.

“Lạc, làm sao vậy?” Lý Mộc quay đầu nhìn về phía Vưu Lạc đang đứng ngăn người.

Nghe thấy đại thúc gọi mình, Vưu Lạc bước nhanh tới:” Đại thúc, không có việc gì, đi thôi”.

Hai người ra khỏi công ty, đi thẳng đến trung tâm thương mại, hai đại nam nhân suýt suýt ôm theo một tiểu bảo bối đặc biệt xinh đẹp tạo nên một bức tranh đặc biệt sáng chói hấp dẫn ánh nhìn của các a di tỷ

tỷ, mọi người liên tục quay đầu nhìn xem.

Lý Mộc Nhất cẩn thận chọn đồ dùng cho cục cưng, từ bím chống thấm đến bình sữa, từ sữa bột đến quần áo trẻ con, mỗi một thứ đều tỉ mỉ hỏi người bán hàng, sau đó lại chăm chú chọn lựa. Vưu Lạc đi bên cạnh hắn, nhìn đại thúc cùng người bán hàng hăng say bàn luận. Trong lòng nghĩ, trên người đại thúc quả nhiên có bản năng của người mẹ a.

Lý Mộc đến bên người Vưu Lạc kéo hắn:” Lạc, mấy thứ này cũng được rồi, đi chọn cho cục cưng vài món đồ chơi đi”.

“Hảo, chúng ta sang bên kia đi”, Vưu Lạc chỉ vào một gian hàng chuyên doanh đồ chơi nói.

Lý Mộc nói phải chọn đồ chơi có tính an toàn cao, phải bảo vệ môi trường, Vưu Lạc nghe xong có chút bất đắc dĩ, đại thúc đúng là vì đứa bé mà hao hết tâm tư a.

“Hảo, đại thúc, ta đã biết, thả bé con ra cho bé tự chọn vài cái đi”.

“Không được, hắn nhỏ như vậy sao biết chọn cái gì, vẫn là để chúng ta chọn hộ hắn đi”.

“Đại thúc, người có từng nghe qua quán nhi như sát nhi chưa? Tiểu hài tử không thể quá cưng chiều, bằng không chính là hại hắn”, Vưu Lạc đem đạo lý nói ra, bất quá đạo lý này hiển nhiên đối với tiểu bảo bảo mới học nói là không thích hợp.

“Nói là nói như vậy nhưng cục cưng còn nhỏ như vậy, không có vấn đề gì, chờ hắn lớn hơn một chút thì quả nghiêm hơn là được a”, Lý Mộc Nhất luyến tiếc nghiêm khắc với đứa nhỏ.

Vưu Lạc nghĩ nghĩ, quên đi, đại thúc như thế này mình nói hắn cũng không nghe, thà không nói còn hơn.

Hai người lại chọn một đồ chơi cho đứa nhỏ, Lý Mộc Nhất thế mới vừa lòng, Vưu Lạc phụ giúp đẩy xe, một nhà ba người hướng đến quầy thu ngân, mới đi được vài bước, Vưu Lạc nhìn thấy một cửa hàng quần áo gia đình, lập tức kéo Lý Mộc Nhất đi vào.

“Hoan nghênh quý khách ghé thăm”, nhân viên tiểu thư xinh đẹp nhìn một nhà ba người đầu tiên là sững sốt sau đó lập tức bình tĩnh bắt đầu giới thiệu.

“Cửa hàng chúng tôi hiện đang có hoạt động giảm giá đặc biệt cho trang phục hè, hơn nữa ở chỗ chúng tôi còn có những bộ đồ dành cho gia đình, có thể thử quần áo sau đó xuống lầu một chụp ảnh”. Vưu Lạc mới đầu nhìn thấy quần áo gia đình cảm thấy thực hưng thú, nghe thấy có thể thử liền không do dự bắt đầu thử quần áo gia đình

Nhưng Lý Mộc Nhất là nam nhân, đương nhiên trang phục cho nữ không thích hợp với hắn, thế nhưng

Vưu Lạc vẫn có thể chọn cho hắn một bộ quần áo phi thường phù hợp, áo T-shirt kết hợp với quần lửng kẻ caro màu lam thẫm nhiên, thật có bộ dáng một sinh viên đại học, rất được, thế nhưng bộ quần áo này sao có thể mặc bây giờ, với thời tiết này khẳng định là không mặc được đi.

Một nhà ba người ra khỏi phòng thay đồ lập tức khiến cho mọi người ở đây rung động một phen, ba người kia thực dễ nhìn a. Tiểu bảo bối nhìn ba ba mẹ mẹ mặc quần áo giống mình liền cao hứng đến ha ha cười không ngừng.

Kéo tay Vưu Lạc ồn ào:” Ba ba, ba ba, mẹ mẹ xinh đẹp, mẹ mẹ xinh đẹp”.

Vưu Lạc nhìn khuôn mặt Lý Mộc Nhất phiếm hồng, đại thúc sao giống một người 30 tuổi, cứ như một mỹ thiếu niên, quần áo này mặc trên người đại thúc rất thích hợp.

Ôm con đi đến bên cạnh Lý Mộc Nhất, kéo hắn vào lòng:” Đại thúc, thật xinh đẹp”.

Mặt Lý Mộc Nhất lại càng đỏ hơn, tốt xấu gì hắn cũng là nam nhân, sao có thể dùng từ xinh đẹp chứ? Nhưng chính mình cũng không phản bác được hắn, chỉ có thể đỏ mặt cúi đầu đi bên cạnh Vưu Lạc.

Lúc ấy Vưu Lạc đã nghĩ, qua vài ngày nữa đến Hải Nam hẳn là có thể mặc, Đông Bắc không mặc được, Hải Nam hẳn là có thể a.

Vưu Lạc thanh toán xong mang theo bà xã cùng đứa nhỏ đến lầu một chụp ảnh, nhìn người xếp hàng thật đúng là không ít, hơn nữa đều là một nhà ba người, thậm chí còn có một nhà bốn người.

Lý Mộc nhìn tình huống trước mắt, có chút muốn ly khai, người ta đều là ba ba mẹ mẹ mang theo đứa nhỏ, đã biết là sẽ thế này mà. Tuy rằng hiện tại đã không quá để ý đến cái nhìn của mọi người nhưng lại lo lắng đến cảm thụ của đứa nhỏ a, đây là suy nghĩ trong lòng Lý Mộc, hắn lặng lẽ túm túm Vưu Lạc nói ra suy nghĩ của mình với hắn, Vưu Lạc một chút cũng không để ý, còn khuyên Lý Mộc đừng suy nghĩ nhiều quá, đứa nhỏ còn nhỏ như vậy cũng không thể biết những điều đó, nói hắn đừng quá lo lắng.

Lý Mộc thấy nói mãi với Vưu Lạc cũng không được đành từ bỏ, hắn lại nhìn nhìn bên trong phát hiện hình như đều đi vào, hơn nữa đều mà từng nhà, từng nhà như vậy hắn cũng an tâm, không để người khác nhìn thấy sẽ không có chuyện gì.

Vưu Lạc buồn cười nhìn nhìn đại thúc nhà mình kéo hắn xếp hàng chờ một chút, một lát sau đến phiên bọn họ, Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối, Vưu Lạc ở phía sau theo vào bên trong. Hắn phát hiện kỳ thật bên cạnh cũng không có bao nhiêu người chú ý đến bọn họ, mỗi người đều đang nhìn đứa nhỏ nhà mình, dù có xem cũng chỉ là liếc mắt cũng không nhìn chăm chăm, này thực khiến hắn an tâm không ít.

Sau khi đi vào bên trong, lại phát hiện người chụp ảnh cư nhiên là một cô gái xinh đẹp trẻ tuổi, Lý Mộc thầm nghĩ không phải người chụp đều là nam sao? Con gái mà làm nghề này thì thật hiếm thấy.

Người chụp ảnh nhìn thoáng qua ba người hô một tiếng nói bảo mẹ mẹ nhanh đi vào, phía sau còn có rất nhiều người đang xếp hàng chờ mà.

Lý Mộc Nhất có chút xấu hổ, nhìn nhìn Vũ Lạc bên cạnh, lúc này tiểu bảo bối phi thường phối hợp ôm chặt cổ Lý Mộc Nhất mềm mại gọi to:” Mẹ mẹ, mẹ mẹ”, người chụp ảnh nghe thấy liền nhìn về phía tiểu bảo bối ở trong lòng Lý Mộc Nhất.

“Yêu, đứa nhỏ này thật xinh đẹp a, bảo bối, mẹ mẹ con đâu rồi, nhanh gọi nàng tiến vào đi, a di sẽ chụp cho gia đình con thật đẹp”.

Tiểu bảo bối ôm Lý Mộc Nhất lại hô hai tiếng mẹ mẹ, Vũ Lạc đi đến bên cạnh Lý Mộc Nhất, kéo hắn ôm vào trong lòng nói với người chụp ảnh:” Đây là con ta, đây là mẹ của con ta, có vấn đề gì sao?”

Không đợi người chụp ảnh phản ứng lại, Lý Mộc Nhất ngượng ngùng:” Lạc, người đừng...”.

Tiểu bảo bối rất phối hợp gật gật đầu:” Mẹ mẹ, mẹ mẹ”.

Người chụp ảnh rốt cục cũng phản ứng lại:” Đại thúc thế?”

Lý Mộc sững sốt, Vũ Lạc ái muội cười, gật gật đầu, lập tức kéo đại thúc qua, nói với người chụp:” Nhanh chụp đi, phía sau không phải còn có rất nhiều người chờ sao?”

“Đại thúc, đại thúc, người cười một chút, đúng, đúng rồi, ánh mắt ôn nhu hơn một chút, tốt lắm, nhìn vào đây”, nhà người ta bình thường thì chỉ 5 đến 10 phút là xong việc, kết quả cô gái trẻ chụp ảnh này chụp một nhà ba người đến nghiện, đã nửa giờ trôi qua mà còn chưa chấm dứt, Vũ Lạc cũng vui vẻ phối hợp, nghĩ sau khi rửa ảnh có thể treo đầy trong phòng.

Nhưng những người chờ ở phía sau đã bắt đầu không kiên nhẫn, thậm chí còn có người hùng hùng hổ hổ, tiến vào tìm người. Dưới kiên trì của Lý Mộc Nhất mới lời được Vũ Lạc đi ra.

Sau khi về đến nhà, Lý Mộc Nhất đã mệt muốn chết, Vũ Lạc nhìn hắn như thế thật đau lòng, tự xuống bếp làm cơm, tắm cho tiểu bảo bối, uly sữa cho bé con rồi dỗ bé ngủ.

Tối đến, Vũ Lạc nhìn Lý Mộc Nhất ôm con đến giường của hai người liền cùng Lý Mộc Nhất thương lượng, có thể để cho đứa nhỏ ngủ một mình hay không, Lý Mộc Nhất luyến tiếc, nói đứa bé còn quá nhỏ, đợi qua hai năm nữa. Vũ Lạc buồn bã nghĩ cuộc sống tính phúc của mình có phải sắp kết thúc rồi hay không.

Lý Mộc thấy biểu tình ai oán của Vũ Lạc biết hắn suy nghĩ gì, nhẹ nhàng đến bên người hắn, kéo ông tay áo:” Lạc, chúng ta, lúc chúng ta muốn làm thì đem cục cưng đến phòng khách, sau khi xong lại ôm cục cưng trở về, hắn nhỏ như vậy, để hắn ngủ một mình ta thực lo lắng, thực xin lỗi”.

Vưu Lạc cúi đầu nhìn Lý Mộc Nhất đang cố gắng nói hết thản nhiên nở nụ cười, có thể để đại thúc nói ra những lời này thực không dễ dàng, chính mình còn có thể nói gì nữa đây.

Kéo đại thúc lại ôm chặt vào lòng:” Đại thúc, hôm nay không mang bé con ra phòng khách, chúng ta vào phòng tắm đi”, Lý Mộc Nhất không nói gì, chính là đưa tay lên ôm cổ Vưu Lạc, khẽ gật đầu

27. Chương 27: Tiểu Sảo Di Tình

Từ lúc tiểu bảo bối đến, cuộc sống yên tĩnh của hai người hoàn toàn bị phá vỡ, bất quá Lý Mộc Nhất rất cao hứng, Vưu Lạc nói đứa nhỏ cần có người chiều cổ thường xuyên, đại thúc người đừng đi làm, ở nhà trông đứa nhỏ đi, Lý Mộc Nhất không nói hai lời liền đồng ý. Mỗi ngày đều chơi với đứa nhỏ chính là chuyện vui vẻ nhất với hắn, nhưng Vưu Lạc lại không hề vui, mỗi ngày chỉ có thể đợi đến tối mới có thể nhìn thấy đại thúc, hắn cảm thấy như vậy thực sự là không đủ, hơn nữa buổi tối đại thúc vì lo lắng cho đứa nhỏ, lúc làm với mình cũng không tập trung hoàn toàn vào mình như trước. Kế hoạch đi Hải Nam chơi của Vưu Lạc còn cứ nán nã hết lần này đến lần khác, nhưng nhìn tình huống này hắn quyết định không buông tha nữa, nhưng tình huống hiện tại sao lại thế này a, tại sao lại là tất cả mọi người đều tới a?

“Yêu, Tiểu Lạc, đừng có nhỏ nhen như vậy được không? Chúng ta lại không tiêu tiền của người, mọi người là cùng nhau đến thôi a, có phải không Ly Ly”, lúc này Vưu Ly và Tiểu Ngải lại là đồng đội cùng một chiến tuyến.

“Đúng vậy, người hắn là phải cao hứng mới đúng, có nhiều người cùng hai người các người như vậy cơ mà”.

Vưu Ly chỉ là tìm đại một cái cơ thôi, nhưng về phần Tiểu Ngải hắn kỳ thật vừa nhìn thấy bảo bối lần đầu tiên thật sự đã rất thích, lúc ấy còn nói với Lý Mộc muốn để hắn trông cho hai ngày, Vưu Lạc nghe thấy thế liền cao hứng nhưng Lý Mộc Nhất một mực cự tuyệt, đại thúc lúc ấy đã nói:” Tiểu Ngải a, người vẫn là một đứa nhỏ mà, sao có thể chiều cổ cục cưng tốt được, vẫn là để ta tự mang đi”, kỳ thật là đại thúc luyến tiếc để người khác trông đứa nhỏ, nếu không cẩn thận để hắn bị làm sao, chính mình không phải sẽ đau lòng muốn chết sao.

Biết Tiểu Ngải cùng đại thúc ra ngoài chơi, Tiểu Ngải xung phong nhận việc đi theo. Kết quả hắn thật sự có cơ hội, nhìn thấy biểu tình ai oán của Vưu Lạc, trong lòng Tiểu Ngải vụng trộm cười.

Vưu Lạc nhìn xa xa thấy Lục Diêm đang ôm Trình Hạo trong ***g ngực, ở trong nước ngoạ đến vui vẻ, nhìn nhìn lại bên người mình, chính là bé con đang lấy cái xẻng nhỏ đổ cát vào bên trong một cái hố nhỏ.

Lý Mộc đi tới ôm lấy Vưu Ly:” Bảo bối, đi xuống bơi một vòng đi”.

Vưu Lạc lại một lần nữa cảm thán, vì cái gì phải có đứa nhỏ a?

“Tiểu Lạc đừng nói là ta không có suy nghĩ nga, tẩu tử đi mua nước, người đi tìm hắn đi, để ta bồi cục

cứng ngoạn”, Vũ Lạc có chút hoài nghi nhìn Tiểu Ngải, trong lòng nghĩ nghĩ tại sao tự nhiên người này lại tốt như vậy, đây không giống Tiểu Ngải mà hắn biết a.

Tiểu Ngải nhìn ánh mắt hoài nghi của Vũ Lạc chiếu lên người mình sinh khí:” Ta nói thì người cứ nghe đi không được sao, ta có thể nào cũng không thể lấy cục cứng ra đùa có được không, hơn nữa, nói cho người biết, ta chính là vì thích cục cứng mới theo tới, có phải không bảo bối nhi?” Tiểu bảo bối nhìn nhìn thúc thúc đẹp trai ngồi trước mặt mình, ha ha cười vươn hai cánh tay phấn nộn lên:” Thúc thúc, thúc thúc ôm một cái”.

“Thực ngoạn, đến, thúc thúc ôm con”, Tiểu Ngải vươn hai tay ôm cục cứng vào trong lòng, ở trên khuôn mặt nhỏ nhắn phấn nộn trái hôn nhẹ, phải hôn nhẹ, cảm thấy muốn nghiện rồi, lại hôn nhẹ không ngừng được kết quả cả miệng đều là cát.

Vũ Lạc nhìn Tiểu Ngải dỗ cục cứng ngoạn nhớ lại lúc trước Tiểu Ngải còn muốn trông cục cứng hai ngày, xem ra hắn là thực sự thích tiểu bảo bối, cũng tốt, để hắn trông hộ mình có thể cùng đại thúc ân ái vài ngày.

“Tiểu Ngải ta đi tìm đại thúc, hảo hảo trông cục cứng a”.

“Đã biết, đã biết, cục cứng giao cho ta thì người cứ yên tâm đi, đi mau, nhanh đi tìm chị dâu đi”. Tiểu Ngải giơ tay phát phát đuổi người.

Vũ Lạc xoay người chạy đi tìm đại thúc đang đi mua nước:” Đại thúc, mua được chưa?”

Lý Mộc quay đầu nhìn thấy Vũ Lạc lập tức nghĩ tới cục cứng:” Lạc, cục cứng đâu rồi?”

Vũ Lạc ha ha cười:” Đại thúc, Tiểu Ngải trông cục cứng rồi, hắn đặc biệt thích bé con, yên tâm đi, có hắn trông chắc chắn sẽ không có việc gì”.

Lý Mộc Nhất có chút không yên lòng hắn cảm thấy đứa nhỏ Tiểu Ngải này cũng không phải không tốt, cho người ta cảm giác không nghiêm túc, bất quá nếu Vũ Lạc đã nói như vậy hắn cũng không nói gì, thâm nghĩ nhanh trở lại bên người cục cứng:” Nga, chúng ta nhanh trở về đi”, Lý Mộc Nhất kéo tay Vũ Lạc trở về.

Vũ Lạc thấy vậy thì sốt ruột, vất vả lắm mình mới có cơ hội được cùng đại thúc một chỗ, như thế nào có thể bỏ qua chứ.

Lập tức giữ chặt hắn:” Đại thúc, chúng ta đi bơi đi, cục cứng cứ giao cho Tiểu Ngải đi, đi thôi”, nói xong liền kéo Lý Mộc Nhất tiến về phía bờ biển.

Lý Mộc Nhất sao có thể mặc kệ:” Lạc, sao chúng ta có thể làm như vậy chứ, làm gì có cha mẹ nào như vậy, rất không có trách nhiệm, đem con giao cho người khác còn mình thì đi chơi”.

“Đại thúc, ta không phải đã nói là có Tiểu Ngải trông rồi, ngươi còn lo lắng cái gì a?”

”Tiểu Ngải, Tiểu Ngải hần cũng không phải là ba ba của cục cưng, sao có thể quản lý đứa nhỏ cẩn thận như chúng ta chứ?”

“Đại thúc, dù là như vậy ngươi cũng không thể mỗi ngày đều nhìn hần đi, chúng ta còn có cuộc sống của mình a”.

“Ta cũng không nói mỗi ngày đều nhìn cục cưng a, hiện tại không phải đang có thời gian sao?”

“Thời gian của ngươi đều đặt lên người hần, ta đây thì sao, ngươi nói xem, từ lúc đứa nhỏ đến đây lúc nào thì chúng ta có thời gian cùng nhau”, Vũ Lạc nhớ lại thời gian gần đây cùng Lý Mộc Nhất một chỗ thực sự thiếu rất nhiều, trong lòng còn sinh khí, cho nên nói chuyện cũng không biết nặng nhẹ.

“Lạc, đứa nhỏ còn nhỏ như vậy, cần có người chiếu cố, sao ngươi có thể nói như vậy chứ?” Lý Mộc nghe thấy Vũ Lạc nói như vậy cũng thực sinh khí, không biết cái con người bình thường thấu tình đạt lý đã chạy đi đâu rồi.

“Đứa nhỏ, đứa nhỏ, hiện tại trong lòng ngươi cũng chỉ có đứa nhỏ đúng không? Ta ngày mai liền đem hần đuổi về Bắc Kinh”.

Lý Mộc nghe đến lời nói của Vũ Lạc liền sửng sốt, sau đó cắn chặt môi dưới, liếc cũng không thèm liếc Vũ Lạc một cái xoay người trở về.

“Mẹ nó”, Vũ Lạc hung hăn đá cát dưới chân, một mình xoay người đi đến hướng ngược lại.

Lý Mộc đến chỗ Tiểu Ngải, đem cục cưng ôm vào trong lòng xoay người hướng khách sạn đi đến, Tiểu Ngải nhìn tình cảnh không biết chuyện gì xảy ra, ở phía sau lớn tiếng gọi to:” Chị dâu, chị dâu”, bất quá Lý Mộc Nhất một chút cũng không để ý đến hần.

Sau khi trở lại khách sạn, Lý Mộc Nhất ôm cục cưng ngồi trên giường, nhìn tiểu đồng tây nho nhỏ trước mặt đưa tay sờ sờ thái dương hần, cả khuôn mặt nhỏ nhắn bị phơi nắng đến đỏ bừng.

“Cục cưng, ba ba muốn đem ngươi trở về, mẹ mẹ không thể đi cùng ngươi, liệu ngươi có nhớ mẹ mẹ hay không a?” Lý Mộc vừa nhìn tiểu bảo bảo nước mắt lại chảy ròng ròng. Hần biết nếu Vũ Lạc muốn đem đứa nhỏ trở về thì hần cái gì cũng không thể nói, cũng không có quyền lợi nói bởi vì mọi hạnh phúc mà mình đang có đều là do Vũ Lạc mang đến, hần đương nhiên có quyền đem tất cả mọi thứ lấy lại.

“Mẹ mẹ, đừng khóc, bảo ba ba đem người xấu khi dễ mẹ mẹ đánh chạy, ba ba lợi hại”, tiểu bảo bảo dùng cánh tay mềm mềm béo béo cào cào trên mặt Lý Mộc Nhất, coi như là đang lau nước mắt cho hần.

Trong lòng Lý Mộc Nhất lại càng khó chịu, cục cựa thích Vưu Lạc như vậy, vì sao Lạc lại không thích cục cựa, còn muốn đuổi hẳn về chứ?

Lý Mộc Nhất tắm sạch cho cục cựa, giặt đồ cho hẳn rồi phơi nắng, lại ôm cục cựa ngủ trên giường trước.

Về phần Vưu Lạc, vì tức giận nên xuống biển bơi vài vòng, sau khi lên bờ trực tiếp chạy đến chỗ Tiểu Ngải nhưng làm gì còn Tiểu Ngải ở đấy. Hẳn thực sinh khí nhưng hiện tại cục cựa cùng đại thúc đều không thấy, hẳn lại bắt đầu lo lắng.

Chạy khắp bờ cát nơi nơi tìm người, tìm được Vưu Ly và Lí Mộc, Vưu Ly nhìn bộ dáng gấp muốn chết của Vưu Lạc liền biết đã có chuyện xảy ra, hỏi hẳn làm sao.

Vưu Lạc đơn giản nói vài câu vừa rồi cùng đại thúc phát sinh chuyện không vui, Vưu Ly mắng hẳn ngốc muốn chết, không biết có đồ vật gọi là di động a, bờ biển lớn như vậy người định tìm thế nào a.

Lúc này Vưu Lạc mới nhớ ra gọi điện thoại cho đại thúc nhưng kết quả là lúc Lý Mộc Nhất đi chỉ mang mỗi cục cựa đi, đồ tùy thân đều để ở chỗ Tiểu Ngải.

Tiểu Ngải nhanh chóng chạy đến chỗ bọn họ:” Ta nói Tiểu Lạc a, chị dâu là làm sao vậy? Nổi giận đừng đừng lại đây đem cục cựa đoạt đi, ta ở phía sau gọi hẳn thật to vậy mà hẳn cũng không để ý đến ta”.

Lí Mộc gọi điện cho Lục Diêm, gọi bọn họ nhanh trở về, lúc Tiểu Ngải đến cũng là lúc Lục Diêm cùng Trình Hạo đến, nghe được lời nói của Tiểu Ngải liền hỏi Vưu Ly đã xảy ra chuyện gì. Vưu Ly đem sự tình đơn giản nói lại cho bọn họ nghe một chút.

Nhìn sắc trời muốn sắp tối, tìm không thấy đại thúc cùng cục cựa, Vưu Lạc có điểm sốt ruột, sợ đại thúc bị người khi dễ, cũng sợ cục cựa bị làm sao, càng hận chính mình vừa rồi đã bốc hỏa, đã sớm biết đại thúc có bản năng của người mẹ, chính mình còn nói này nói nọ, như vậy không phải rất quá phận sao?

Vưu Lạc lại bắt đầu chạy khắp bờ cát tìm người, Vưu Ly nhìn Vưu Lạc ánh mắt lóe lóe, nói với bọn họ mình cùng Lí Mộc quay lại khách sạn nhìn xem, bảo ba người bọn họ trông coi Vưu Lạc một chút, đừng để hẳn xảy ra chuyện gì, có việc thì dùng điện thoại liên hệ.

Vưu Ly cùng Lí Mộc trở về, Lục Diêm, Trình Hạo cùng Tiểu Ngải ở phía sau đi theo Vưu Lạc.

“Thân ái, nàng dâu nhỏ của Tam đệ nhất định là đã trở lại khách sạn”, Vưu Ly phi thường khẳng định nói với Lí Mộc.

“Ân, hẳn không phải loại người sẽ làm mọi người lo lắng cho hẳn, chính là Tiểu Lạc, ha ha, mọi người đều nói nếu quá quan tâm sẽ bị loạn, xem ra một chút cũng không sai a”, Lí Mộc nhớ tới bộ dáng sốt ruột của Vưu Lạc vừa rồi liền nở nụ cười.

“A, thân ái, anh đã biết rồi a, vậy vừa rồi vì cái gì lại không nói cho Tiểu Lạc a?”

“Bảo bối, không phải em cũng biết sao? Nếu em đã không nói thì nhất định là có lý do riêng, anh sao có thể phá hư kế hoạch của em chứ?” Lí Mộc sủng nịch nhìn Vưu Ly.

Vưu Ly làm nũng dựa vào cánh tay Lí Mộc:” Thân ái, em biết là anh đối với em tốt nhất mà, hôn một chút”, nói xong liền ngẩng đầu. Lí Mộc cúi đầu hôn lên đôi môi đỏ mọng tự động dâng lên, thân thủ đem Vưu Ly kéo vào trong lòng lập tức làm nụ hôn thêm sâu sắc.

“Ân, Mộc”, đây là biểu hiện của Vưu Ly lúc động tình, chỉ có những lúc như thế hắn mới có thể gọi Lý Mộc là “Mộc”.

Nghे thấy tiếng rên rỉ nhẹ nhàng của Vưu Ly, Lí Mộc buông hắn ra, ghé sát vào tai hắn nhẹ giọng nói:” Bảo bối, em có biết là đối với em anh không hề có khả năng chống cự hay không, lại tiếp tục nữa anh sẽ không kiềm chế được mà kéo em đến rừng cây bên kia, để buổi tối rồi tiếp tục, bây giờ chúng ta còn có việc quan trọng”.

Khuôn mặt của Vưu Ly đỏ hồng, mũi nhăn con con, gật gật đầu nhẹ nhàng đáp ứng:” Ân”.

Lúc hai người trở lại khách sạn, đã bắt đầu đến giờ ăn cơm, hai người trực tiếp đi lên lầu tìm người. Mở cửa ra quả nhiên nhìn thấy Lý Mộc Nhất đang ôm tiểu bảo bối ở trong lòng nằm trên giường ngủ say sưa.

Vưu Ly tựa vào ngực Lý Mộc nhìn một lớn một nhỏ trong phòng nói khẽ:” Tiểu Lạc đúng là cái đồ Tiểu ngu ngốc, nếu chúng ta không nhắc cho hắn tỉnh có khi hắn cũng sẽ không nghĩ đến phải về khách sạn tìm, gọi điện thoại cho Diêm trước đi, nói cho bọn họ một tiếng miễn cho họ lo lắng.

“Hảo” (Yuu: Mộc ca, anh cứ như như osin cao cấp ấy nhở =)))

“Anh đi đi, để em gọi em dâu dậy, nói chuyện với hắn”, Vưu Ly đi đến bên giường.

Nhìn Lý Mộc Nhất ngủ trên giường khóe mắt vẫn còn đọng lại nước mắt, Vưu Ly biết trong lòng hắn nhất định cũng thực đau lòng, chính là hai người này chẳng lẽ đều là ngu ngốc sao? Vấn đề nhỏ như vậy cũng giải quyết không xong.

Lý Mộc gọi điện thoại xong trở lại phòng thấy Vưu Ly đã đánh thức Lý Mộc Nhất dậy, hai người đang ngồi tán gẫu.

Hơn nửa ngày sau, Lý Mộc Nhất có điểm khó tin nhìn Vưu Ly, hắn cho tới bây giờ cũng không nghĩ tới lý do Vưu Lạc sinh khí là vì vậy, nhưng đó là đứa nhỏ của bọn họ a, tuy rằng không phải là thân sinh nhưng cũng là đứa nhỏ của Vưu gia a, Vưu Lạc sao có thể ăn dấm chua của đứa nhỏ chứ? Lý Mộc nói một tiếng phiền người trông nom cục cưng một chút người liền không thấy tăm hơi.

Vưu Ly nói thực không sai, hai người này đúng là ngốc mà, một người thì không biết về khách sạn tìm người, một người thì không biết vấn đề căn bản là ở đâu.

Lí Mộc đến bên Vưu Ly ôm hắn vào trong lòng:” em vẫn luôn như vậy. so với bất luận kẻ nào đều yêu thương Tiểu Lạc hơn”.

“Không chạm đến điều kiện tiên quyết của anh mà”.

Lí Mộc ôm chặt Vưu Ly:” Anh yêu em”.

” Em biết”.

Lúc Lý Mộc Nhất chạy đến bờ cát, trời đã tối rồi, trên bờ biển cũng không còn mấy người, hắn liếc mắt một cái liền nhìn thấy Vưu Lạc trên bờ biển nơi đi vô mục đích.

Lý Mộc Nhất từ phía sau tiến lên ôm lấy Vưu Lạc:” Lạc, thực xin lỗi, thực xin lỗi”.

Vưu Lạc sững sốt, xoay người, nhìn đại thúc lệ rơi đầy mặt, lập tức ôm đại thúc vào trong lòng:” Đại thúc, thực xin lỗi, thực xin lỗi, là ta không tốt, về sau ta sẽ không bao giờ cùng người cãi nhau nữa, người không cần sinh khí được không, cục cưng ta sẽ không mang đi, người muốn bồi hấn thế nào cũng được, người đừng sinh khí, đừng rời khỏi tầm mắt của ta khiến ta không tìm thấy được không?”

Lý Mộc nghe những lời Vưu Lạc nói càng cảm thấy xấu hổ, hắn đã biết đoạn thời gian qua vì chiều cổ cục cưng nên đã vắng vẻ Vưu Lạc, nhưng hắn lại không biết, cứ cho là mọi thứ đều bình thường, đến hôm nay, nhờ có Vưu Ly nhắc nhở hắn mới hiểu được Vưu Lạc là ghen tị.

Lý Mộc Nhất nhớ lại những lời Vưu Ly đã nói:” Tuy rằng nghe thì thực buồn cười nhưng Tiểu Lạc quả thật là ghen tị, ăn dấm chua của một đứa nhỏ không đến hai tuổi, nhưng người phải hiểu được hắn là bởi vì quá yêu người, quá để ý đến người nên mới có thể như vậy, tất cả đều chỉ vì Tiểu Lạc quá yêu người, mà người thì sao? Người có chú ý đến tâm tình của Tiểu Lạc không? Nếu người có, thì hôm nay căn bản hai người sẽ không cãi nhau”.

Lý Mộc giơ tay che lại miệng Vưu Lạc:” Lạc, đừng nói nữa, là ta không tốt, chỉ lo cho cục cưng, xem nhẹ cảm thụ của người, nếu không phải Vưu Ly nhắc nhở ta, ta cũng không biết mình có bao nhiêu kém cỏi, thực xin lỗi, thực xin lỗi...”

Vưu Lạc nghe liền hiểu được thì ra là nhị ca, nâng mặt Lý Mộc Nhất lên nhẹ nhàng hôn xuống.

Gió biển ban đêm luôn mang theo hơi lạnh, nhưng được Vưu Lạc ôm vào ***g ngực, Lý Mộc Nhất một chút cũng không thấy lạnh:” Lạc”.

Vưu Lạc cúi đầu nhìn Lý Mộc Nhất:” Ân?”

“Sau khi trở về đem cục cưng đến Bắc Kinh cho đại ca được không?”

“Ha ha, ta sẽ không mang cục cưng đi”.

Lý Mộc kinh hỉ mở to mắt nhìn Vưu Lạc:” Thật vậy sao? Nhưng mà, nhưng mà không phải người đã nói...”.

Vưu Lạc thở dài một hơi:” Đại thúc, đó là ta nhất thời nóng nảy nói ra thôi, người yêu thương bé con như vậy, nếu ta trả về trong lòng người nhất định sẽ không thoải mái, người khó chịu ta sẽ càng khó chịu hơn, ta sao phải tự khiến mình không thoải mái a, có phải không?”

“Ta, ta sẽ không, người muốn đưa cục cưng đi ta thật sự sẽ không nói gì cả, hơn nữa nếu nhớ cục cưng chúng ta cũng có thể đi thăm hần a, cũng không phải rất xa”.

“Đại thúc, ta đã nói là vì nhất thời nóng nảy mới nói như vậy, người cứ yên tâm đi, chỉ cần...”, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn Vưu Lạc, Vưu Lạc ái muội cười cười hôn xuống môi hần.

“Chỉ cần người sắp xếp thời gian hợp lý hơn một chút, đừng vắng vẻ ta nữa là được rồi”.

Lý Mộc Nhất liền lao vào ngực Vưu Lạc cọ cọ, vươn hai tay ôm chặt thắt lưng hần:” Sẽ không, không bao giờ như thế nữa, cảm ơn người, cảm ơn người đã cho ta mọi thứ”.

“Vậy, tối hôm nay để Tiểu Ngải đưa cục cưng đi được không, ông xã đã thật lâu không hảo hảo yêu thương cục cưng”.

“Ân”, Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng gật gật đầu.

Vưu Lạc trầm nghĩ, thỉnh thoảng nháo nháo một chút cũng tốt, mọi người đều nói tiểu sảo di tình, xem ra rất có lý đi.

28. Chương 28: Nguy Cơ Của Vưu Lạc

Chuyện to tiếng đã đi qua, Vưu Lạc phát hiện Lý Mộc Nhất có chút không giống bình thường, khi Tiểu Ngải muốn ôm tiểu bảo bối, Lý Mộc Nhất sẽ đem đứa nhỏ giao cho Tiểu Ngải, tuy rằng sẽ lái nhai giao cho một đồng lớn chuyện to nhỏ của bảo bối nhưng cuối cùng vẫn để Tiểu Ngải mang đứa nhỏ đi, lúc cùng mình một chỗ cũng không thường nhắc đến chuyện của bảo bối.

So với ra ngoài chơi, Tiểu Ngải càng thích chơi cùng tiểu bảo bối, cho mỗi khi mọi người muốn xuống biển chơi, chỉ có Tiểu Ngải ở trên bờ cát chơi với tiểu bảo bối.

Vưu Lạc vốn chỉ định đi ba ngày, nhưng nhìn thấy đại thúc ngoạ vui vẻ như vậy, cho nên lập tức quyết định ở lại thêm vài ngày, nhưng mỗi ngày đều để Tiểu Ngải trông cực căng, Lý Mộc Nhất vẫn cảm thấy không tốt lắm.

Buổi tối, Lý Mộc Nhất nghĩ nghĩ rồi nói với Vưu Lạc:” Lạc, ngày mai chúng ta tự mình trông coi cực căng đi, để Tiểu Ngải còn chơi với mọi người, đến đây đã bốn năm ngày, ngày nào cũng để Tiểu Ngải trông cực căng thật sự không tốt lắm, tuy rằng Tiểu Ngải thực thích cực căng nhưng ta cảm thấy như vậy không tốt lắm, người thấy sao?”

Vưu Lạc nghĩ nghĩ, cảm thấy đại thúc nói cũng đúng, hơn nữa biểu hiện của Tiểu Ngải gần đây thực tốt, mình cũng không thể quá phận, cho nên liền đáp ứng Lý Mộc:” Được rồi, ngày mai hai chúng ta ở trên bờ cát bồi cực căng ngoạ, để cho Tiểu Ngải tự do đi chơi với bọn họ”.

“Àn...”, Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng đáp ứng, sau đó nhìn trộm mặt Vưu Lạc, hẳn là không sinh khí đi.

Vưu Lạc phát hiện động tác nhỏ của Lý Mộc Nhất, thở dài, đi đến bên người hắn ngồi xuống:” Đại thúc, người suy nghĩ cái gì vậy?”

“Không có a, sao người lại hỏi như vậy?” Lý Mộc Nhất nghĩ mình không phải bị người khác nhìn thấu dễ dàng như vậy đi.

“Đại thúc, ta thấy mình cũng hiểu người một ít, động tác nhỏ của người sao có thể trốn được ánh mắt của ta, nói đi, rốt cuộc là suy nghĩ chuyện gì, không được giấu ta!”.

Lý Mộc Nhất do dự một hồi mới ấp úng nói:” Ta nghĩ, người có sinh khí hay không”.

Vưu Lạc ôm chặt Lý Mộc Nhất vào lòng:” Đại thúc, hiểu lầm của chúng ta không phải đã giải thích rõ rồi sao? Người vẫn không tin ta sao?”

Lý Mộc Nhất lập tức ngắt lời Vưu Lạc:” Ta biết rồi, thực xin lỗi, về sau sẽ không thế nữa”.

“Đại thúc, người là người ta yêu nhất, ta không hi vọng ở trước mặt ta người còn có tâm tư cẩn thận đề phòng, nơm nớp lo sợ”.

Lý Mộc cúi hai tay ôm lấy thắt lưng Vưu Lạc:” Lạc, ta sợ người sinh khí, sợ người giống như lần trước bỏ đi”.

Vưu Lạc không biết rằng hành động lần trước của mình đã làm cho đại thúc sợ hãi, xem ra đại thúc là thực

để ý đến mình, nghĩ như vậy hẳn cũng thực vui vẻ.” Đại thúc, ta cam đoan về sau sẽ không bao giờ như vậy nữa, sẽ không để người sợ hãi, sẽ không tự mình bỏ đi, sẽ không để lại người một mình được không?”

Lý Mộc Nhất không lên tiếng khê gật đầu:” Ân...Lạc”, cảm thấy bàn tay xấu xa của Vưu Lạc đang ở trong áo ngủ của mình vuốt ve, Lý Mộc Nhất không kiềm chế được nhẹ nhàng phát ra tiếng rên rỉ.

Đêm khuya đầy không khí ái muội thế này hẳn là thuộc về tình nhân rồi.

“Đại thúc, mở chân lớn hơn một chút”, Vưu Lạc kéo hai chân Lý Mộc Nhất rộng ra đặt lên vai mình, dùng sức tiến vào thân thể người dưới thân, đổi lấy Lý Mộc nhất liên tục thở dốc.

“Ân...Lạc, thật là khó chịu...”, Lý Mộc khó chịu vặn vẹo thắt lưng ý muốn nói mình thực muốn hẳn.

Nhưng Vưu Lạc lại không nhanh lên, cứ một chút, một chút đâm vào rút ra có tiết tấu thông thả, Lý Mộc cảm thấy mình thực sự không thể chịu nổi cảm giác như vậy, bởi vì dục vọng của hắn không chiếm được thỏa mãn.

“Ân...Lạc, mau...nhanh lên”.

Vưu Lạc cười cười cúi xuống ghé vào lỗ tai hắn thổi khí lại đưa lưỡi vói vào:” Đại thúc, ta không thích nghe cái này, người biết ta thích nghe nhất là những lời nào mà”.

Mặt Lý Mộc nhất lập tức đỏ hồng, cắn môi do dự một hồi, liền mở miệng:” Ân, Lạc...còn, còn muốn...còn muốn càng nhiều, cho ta...”.

Vưu Lạc vừa lòng nở nụ cười:” Tốt lắm, đại thúc, dù người muốn bao nhiêu đi nữa ta cũng sẽ cho người”, động tác lập tức tăng tốc.

“Ân...a a...Lạc...Lạc, mau, mau hơn một chút...a...”.

Lý Mộc Nhất rên rỉ càng lúc càng lớn, hẳn không muốn kiềm chế, hẳn biết nam nhân trên người mình thực thích nghe, tuy điều này khiến hắn cảm thấy mình thực *** đáng nhưng là....nhìn trộm nam nhân đang kích thích bên trong mình, khuôn mặt suất khí, anh tuấn mồ hôi men theo gò má chảy xuống chiếc cằm cương nghị lún phún râu, hẳn cảm thấy mình thực hạnh phúc, nam nhân này có biểu tình như vậy, say sưa rong ruổi trên cơ thể mình như vậy tất cả đều là vì mình.

Ngày hôm sau, Tiểu Ngải phát hiện ra tất cả mọi người đều dậy muộn, đương nhiên là trừ hắn và tiểu bảo bối.

“Bảo bối nhi a, ba ba mụ mụ con lại dậy muộn, Tiểu Ngải thúc thúc mang con đi ăn điểm tâm được không?”

Tiểu bảo bối vỗ vỗ cái bụng nhỏ của mình:” Đi mau, đi mau, cục cưng đói bụng, Tiểu Ngải thúc thúc mang cục cưng đi ăn cháo hải sản đi”.

Tiểu Ngải cao hứng ôm lấy tiểu bảo bối hôn một cái:” Đi, Tiểu Ngải thúc thúc mang con đi ăn cháo hải sản”, ôm lấy tiểu bảo bối, Tiểu Ngải đi đến nhà ăn ở lầu một của khách sạn, gọi hai phần cháo hải sản.

“Bảo bối nhi, lại đây, há mồm, a”, Tiểu Ngải dùng thìa nhỏ múc từng chút từng chút cháo, đưa tới bên miệng tiểu bảo bối.

Tiểu bảo bối rất phối hợp há cái miệng hồng hồng nộn nộn ăn vào, sau đó:” Tiểu Ngải thúc thúc, cục cưng tự ăn, ba ba nói hiện tại có thể tự mình ăn”, Tiểu Ngải nhìn đôi tay nhỏ bé mập mạp a mập mạp muốn cầm cái thìa trong lòng cảm thấy đứa nhỏ này thật sự rất đáng yêu, chính mình cũng phải nhận nuôi một đứa nhỏ xinh đẹp đáng yêu như vậy mới được.

Tiểu Ngải ôm tiểu bảo bối ở trên bờ cát ngoạn, tiểu gia hỏa này mấy ngày gần đây rất thích bờ cát, mỗi ngày đều muốn đến ngoạn.

Lúc những người khác đến thì bữa sáng đã qua, Lý Mộc Nhất gọi điện thoại cho Tiểu Ngải, biết hắn đã cho tiểu bảo bối ăn sáng đang ở trên bờ cát ngoạn.

Hắn cùng Vưu Lạc tùy tiện ăn một chút rồi đến bờ cát tìm Tiểu Ngải, ở trên đường đụng phải Lục Diêm, Vưu Lạc nhìn Trình Hạo đi đường không thuận lợi liền ái muội nhìn Lục Diêm:” Diêm, ngoạn không sai biệt lắm đi?”

Lục Diêm sang sảng cười:” Tiểu Lạc, là tự bảo bối nguyện ý”, lập tức ôm chặt lấy Trình Hạo.

Vưu Lạc nhìn đến Trình Hạo khi nghe thấy lời nói của Lục Diêm mặt liền đỏ hồng, nhưng rõ ràng là một bộ dáng thực hưng phấn cùng kích động.

“Nhị ca ngươi cùng Mục thì sao?” Lục Diêm hỏi Vưu Lạc

“Không biết, có lẽ không thể đứng lên để đi nổi”.

“Gọi một cuộc điện thoại hỏi một chút”, Lục Diêm gọi điện thoại cho Lý Mộc quả nhiên Vưu Lạc đoán không sai.

Vưu Lạc quay đầu lại nhìn Trình Hạo cùng Lý Mộc Nhất ở một bên không biết đang nói cái gì, Trình Hạo hoa chân múa tay vui sướng, có vẻ thật hưng phấn.

“Diêm, ngươi dạy dỗ như thế nào vậy?”

“Người có tin hay không? Ta căn bản cái gì cũng chưa làm”, Lục Diêm trả lời Vưu Lạc.

Mấy người hướng bờ cát đi tới, Vưu Lạc nghe thấy Trình Hạo cùng Lý Mộc vừa đi ở phía trước vừa nói: “Đại thúc, người cũng không biết, hần lúc ấy nhìn đến choáng váng, ánh mắt nhìn chăm chăm không chớp, ta khi đó cảm thấy mình thực có mị lực ha ha”.

Sau đó là thanh âm hoài nghi của Lý Mộc Nhất: “Người thực sự làm như vậy a?”

“Đúng vậy, nói cho người biết, ta thấy biểu hiện của Diêm lúc đó thật sự rất thích, hơn nữa vì để đạt hiệu quả tốt ta còn cố ý uống một chút rượu mà!”

“Uống rượu? Vì cái gì a? Ta nhớ rõ là người cũng giống ta không thể uống a?”

“Chính là không biết uống nên mới uống đo, người không biết sao, nếu là bình thường ta nhất định sẽ ngưng ngừng, tuy rằng đã chuẩn bị rất chi đáo nhưng nói thực ra trong lòng rất khẩn trương. Lúc ấy ta ôm theo tâm tư bất cứ giá nào cũng phải thành công, cho nên hoặc là không làm, đã làm thì phải làm đến cùng thể nên uống hết một chai, khiến chính mình bị vây trong trạng thái mơ hồ”.

“Một, một chai sao, vậy mà người không trực tiếp bị hạ gục sao?”

“Là rượu đỏ, rượu đỏ, hơn nữa là bình nhỏ, nếu trực tiếp say quá cần câu thì sao còn cùng Diêm làm việc được a”, Trình Hạo có chút ngưng ngừng, tuy rằng thời điểm tự mình làm không cảm thấy gì cả nhưng hiện tại ngẫm lại thì lúc đó mình thật sự rất điên cuồng mà.

“Nga, ta nói người cũng thật là to gan a”.

“Ta cũng biết thế, bắt quá, nói thực ra cả một đêm thật sự rất miễn cưỡng, bây giờ đi đường cũng không thoải mái, nhưng nhìn đến ánh mắt si mê điên cuồng của Diêm vì ta, ta liền cảm thấy tất cả đều đáng giá”.

“Ha ha, cũng đúng”, Lý Mộc Nhất lại bắt đầu nghĩ đến hình ảnh hôm qua của Vưu Lạc mồ hôi chảy ròng ròng cũng hiểu được thực hạnh phúc, đó hẳn là bởi vì là mình nên hần mới như vậy.

Trình Hạo nhìn Lý Mộc Nhất không biết suy nghĩ cái gì đến thất thần, túm túm hần: “Đại thúc, người suy nghĩ cái gì vậy? Có phải nghĩ đến Tiểu Lạc hay không a?”

“A, không, không có”, Lý Mộc Nhất nghĩ mình thực dễ bị người nhìn thấu đến thế sao?

Trình Hạo khịt mũi: “Thiệt, không mới là lạ, nhìn người mặt đỏ như vậy, nhất định là lại nghĩ đến chuyện gì đó đi”.

“Không, không có, a, cục cưng cùng Tiểu Ngải kia rồi, chúng ta đi mau thôi”, Lý Mộc Nhất nhanh chóng hướng chỗ Tiểu Ngải chạy đến.

Lục Diêm cùng Vưu Lạc đến bên người Trình Hạo hỏi:” Đại thúc làm sao vậy, chạy cái gì a?” Vưu Lạc nhìn tốc độ của đại thúc nhà mình cảm thán, thực sự là rất nhanh a.

“Ha ha, đại thúc ngưỡng chừng mà thôi”, Trình Hạo hắc hắc cười, Lục Diêm nhìn Trình Hạo cười đến không có hảo ý liền cầm tay kéo hắn vào trong lòng.

“bảo bối, ngươi lại làm chuyện xấu gì rồi?” Lục Diêm nhéo nhéo cái mũi nhỏ nhỏ của Trình Hạo hỏi.

“Không có”, Trình Hạo đưa tay ôm lấy Lục Diêm, chôn đầu trước ngực hắn dùng sức cọ cọ, Lục Diêm sủng nịch cười cười, ôm chặt lấy hắn.

Vưu Lạc bước nhanh về phía Lý Mộc Nhất đang chạy tới, tiểu bảo bối nhìn thấy Lý Mộc Nhất đang chạy đến liền từ dưới bờ cát đứng lên, lắc lắc chạy tới chỗ hắn:” Mụ mụ, mụ mụ...”, Lý Mộc Nhất nghe thấy tiếng gọi mềm mềm của bảo bối, trong lòng thực thích a, nhanh chóng bước tới trước mặt tiểu bảo bối, một phen ôm lên.

“Cục cưng”, Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối, trái hôn nhẹ, phải hôn nhẹ, khiến cho tiểu bảo bối khanh khách cười không ngừng.

“Nha, chị dâu, Tiểu Lạc đâu?” Tiểu Ngải không nhìn thấy Vưu Lạc cảm thấy thực kỳ quái, hắn không phải luôn gắn chặt lấy đại thúc một tác cũng không rời sao?

“A, hắn ở phía sau mà, cùng với Lục Diêm và Trình Hạo, lập tức tới ngay bây giờ”, vừa nói xong thì nghe thấy tiếng Vưu Lạc gọi mình thật to.

“Đại thúc, không nghĩ là ngươi chạy nhanh như vậy”, Lý Mộc cười cười.

“Tiểu Ngải, hôm nay để ta cùng đại thúc trông cục cưng, ngươi đi chơi đi”, Vưu Lạc đem kết quả mình cùng đại thúc đã thương lượng nói cho Tiểu Ngải biết.

“Ai, sao ngươi tự nhiên lại trở nên tốt bụng như vậy a”, Tiểu Ngải hoài nghi nói.

Vưu Lạc liếc mắt nhìn Tiểu Ngải:” Hừ, là ý của đại thúc, muốn cho ngươi chút thời gian đi chơi được không a?” Nói xong cũng không để ý đến Tiểu Ngải kéo đại thúc trở về.

“Lạc, ngươi muốn kéo ta đi đâu a?” Lý Mộc thấy Vưu Lạc muốn trở về không biết hắn muốn làm gì.

“Đại thúc, chúng ta trở về thay quần áo đi, mặc bộ quần áo lần trước ta mua đó”, Lý Mộc Nhất nhớ đến bộ quần áo gia đình Vũ Lạc đã mua.

Sau khi trở lại khách sạn, hai người thay quần áo, Lý Mộc Nhất lại thay quần áo cho bảo bối, Lý Mộc nhìn một nhà ba người trước gương cảm thấy thật hạnh phúc.

Vừa ra khỏi khách sạn, Vũ Lạc nhận được điện thoại của Lí Mộc nói Vũ Ly mệt mỏi, hai người bọn họ hôm nay không ra ngoài chơi, muốn ở khách sạn nghỉ ngơi, Vũ Ly hiện tại đói bụng, Lí Mộc định đi mua đồ ăn cho hắn nhưng Vũ Ly lại không muốn, thế là Lí Mộc sùng thê vô độ đành phải gọi điện cho Vũ Lạc nhờ hắn mua hộ chút gì đó mang về.

Vũ Lạc nhíu mày, có phải Mộc ca quá sùng thê ca rồi hay không, bắt quá, nghĩ lại một chút nếu đại thúc nói như vậy chính mình cũng sẽ làm giống như Mộc ca, hơn nữa thê ca còn giúp mình một phen cho nên vui vẻ đồng ý, Vũ Lạc bảo Lý Mộc Nhất ở chỗ nghỉ ngơi của đại sảnh chờ hắn một chút, hắn đi mua đồ ăn cho thê ca.

Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối ngồi ở khu nghỉ ngơi chờ Vũ Lạc, đại thúc của chúng ta tuy rằng đã 30 tuổi nhưng là một mỹ nam tử điển hình a, lại còn ôm một tiểu bảo bối xinh đẹp như vậy hơn nữa một lớn một nhỏ còn mặc đồ gia đình cho nên thực sự hấp dẫn vô số ánh mắt a.

Trần Ban nheo mắt nhìn phụ tử bắt mắt ngồi trong đại sảnh, ánh mắt lóe lóe hướng bọn họ đi qua:” Xin chào”.

Lý Mộc thấy có người chào hỏi, ngẩng đầu nhìn qua, thì ra là một nam nhân rất tuấn tú, bắt quá vẫn kém Vũ Lạc, hắn nhíu mày tìm tòi trong trí nhớ những ấn tượng liên quan đến người này:” Ta không biết người đi”.

“Ha ha, đúng vậy, chúng ta không biết, ta cũng là người trọ tại khách sạn này, sáng nay ta nhìn thấy một nam hài ôm cục cưng này ở nhà ăn ăn cơm, lúc ấy còn nghĩ đứa nhỏ này bộ dáng thực xinh đẹp, không biết cha mẹ sẽ như thế nào? Ta cũng thực thích tiểu hài tử cho nên thấy người ôm bé liền không nhịn được muốn đi qua chào hỏi một chút”.

“A, đó là một thúc thúc của bé con, bộ dạng cục cưng của chúng ta rất xinh đẹp”, Lý Mộc Nhất nghe có người khen tiểu bảo bối lập tức mừng rỡ đến không thấy phương hướng, không để ý liền cùng người ta tán gẫu.

“Mụ mụ, mụ mụ xinh đẹp”, tiểu bảo bối ngồi trong lòng Lý Mộc Nhất xoay xoay thân thể nho nhỏ cầu mình.

“Mụ mụ?”

“A, ha ha”, Lý Mộc Nhất không biết dưới tình huống thế này mình phải giải thích thế nào, đặc biệt là chuyện này không cần cùng một người ngoài giải thích cho nên chỉ cười cười.

Trần Bân cũng không hỏi nhiều, nếu đại thúc cảm thấy hứng thú với chuyện của tiểu hài tử như vậy mình bắt đầu từ đây là được rồi.” Đúng rồi, ta thấy tiểu bảo bối cũng gần được hai tuổi đi, đã bắt đầu giáo dục vỡ lòng chưa?

Quả nhiên ánh mắt Lý Mộc sáng ngời:” Giáo dục vỡ lòng, là thế nào?” Lý Mộc Nhất chưa từng nuôi đứa nhỏ sao có thể hiểu được những chuyện này a.

“A, không thể nào, người còn chưa có tiến hành giáo dục vỡ lòng a, chính là...”

Lúc Vưu Lạc từ trên lầu đi xuống nhìn thấy Lý Mộc Nhất cùng một nam nhân xa lạ tán gẫu đến hơn hở, hần mặt nhăn mày nhú, lập tức bước nhanh tới chỗ Lý Mộc:” Đại thúc”, Lý Mộc quay đầu nhìn Vưu Lạc.

“Lạc, người trở lại nhanh như vậy a?”

Vưu Lạc nhìn đến người bên cạnh Lý Mộc Nhất một chút cũng không khách khí hỏi:” Đại thúc, ai vậy?”

“A, Lạc, đây là Trần Bân, cũng là đến Cấp Nhĩ Tân công tác, sáng nay hần nhìn thấy Tiểu Ngải mang cục cứng đi ăn hơn nữa còn rất am hiểu về những phương pháp giáo dục cục cứng nga”, Lý Mộc hướng Vưu Lạc giới thiệu.

“Nga, nhĩ hảo”.

“Nhĩ hảo, người là tiểu bảo bối...”?

“Ba ba, ba ba”, tiểu bảo bối vươn hai tay muốn Vưu Lạc ôm.

Vưu Lạc một tay ôm lấy tiểu bảo bối tay kia dắt đại thúc:” Ngượng ngừng rồi, chúng ta còn có hẹn với bằng hữu, không thể bồi”, không đợi đối phương đáp lời liền ra ngoài khách sạn đi, trực giác của Vưu Lạc nói cho hần biết nam nhân này không đơn giản, xem ra mị lực của đại thúc nhà mình thực sự là không giảm a.

Trần Bân nhìn tình cảnh trước mắt, quả nhiên mình không nhìn lầm, nhưng xem ra đối thủ cũng không kém a, nhưng càng có tính khiêu chiến càng tốt không phải sao? Huống chi, đại thúc này thực đáng giá để mình thi triển công phu mà!

29. Chương 29: Cách Xa Đại Thúc Của Ta Một Chút

Lý Mộc Nhất dù ngoác đến mấy cũng nhìn ra được Vưu Lạc mắt hứng, hần giữ chặt Vưu Lạc vẫn đang đi phía trước:” Lạc, người làm sao vậy?”

“Đại thúc, về sau cách xa người lạ ra một chút”.

Lý Mộc Nhất sửng sốt khi nghe thấy ngữ khí không kiên nhẫn rõ ràng của Vưu Lạc, lập tức hiểu được chuyện gì xảy ra:” Lạc, người, người đừng hiểu lầm, ta cùng Trần Bản thật sự không có gì, chỉ là hàn huyên, tán gẫu chuyện đùa nhỏ một chút thôi”.

“Ta biết, nhưng mà, đại thúc, người phải hiểu là ta sẽ ghen, nhất là khi đối phương lại là một nam nhân”, Vưu Lạc kéo bàn tay Lý Mộc Nhất mình đang nắm lên môi hôn xuống.

“Đại thúc, người là của ta, ai cũng không thể cướp người khỏi ta”, Vưu Lạc nắm ta Lý Mộc Nhất, ôm tiểu bảo bối đi đến bờ cát.

Lý Mộc cảm thấy Vưu Lạc lo lắng thật sự dư thừa. chuyện đã thế này như thế nào có khả năng hắn sẽ thích người khác, trong lòng trong mắt hắn tất cả đều là nam nhân trước mặt này, sẽ không có khả năng hắn động tâm với người khác nữa.

Nhưng nghe được lời Vưu Lạc nói hắn sẽ ghen, Lý Mộc Nhất vẫn nhin không được trong lòng cao hứng một chút, như thế chứng tỏ điều gì? Chính là Vưu Lạc rất để ý mình!

Tiểu Bảo bối ghé vào trong lòng ba ba, nhìn mụ mụ bị ba ba nắm ở phía sau vụng trộm nở nụ cười:” Ba ba, mụ mụ cười cười, mụ mụ xinh đẹp”.

Lý Mộc nghe thấy âm thanh của tiểu bảo bối sửng sốt một chút sau đó nhìn tiểu bảo bối cười đến tỏa nắng mặt nháy mắt liền đỏ lên, Vưu Lạc không có quay đầu lại, chỉ là khoe miệng xinh đẹp hơi hơi nhếch lên, dùng sức nắm chặt tay Lý Mộc Nhất.

Một nhà ba người trở lại trên bờ cát khiến cho cả bờ cát dường như đều sáng lên, chính là Lý Mộc Nhất cảm thấy thực không ổn, hắn cảm thấy mình giống như đã trở thành tiêu điểm để người khác chú ý, những người đi qua đều dừng lại nhìn bọn họ, những người ở xa xa đều quay về phía bọn họ nhìn xem, Vưu Lạc một chút cũng không để ý cùng tiểu bảo bối ngoạn đến vui vẻ.

Lý Mộc Nhất tiến đến bên người Vưu Lạc:” Lạc...”.

“Đại thúc, làm sao vậy?”

“Mục mụ, làm sao vậy?”

“Lạc, chúng ta, chúng ta thay một bộ quần áo khác đi, này, này cũng quá khoa trương rồi, mọi người đều nhìn chăm chăm vào chúng ta”.

“Đại thúc, người để ý bọn họ làm gì, ai muốn xem thì cứ để bọn họ xem, nếu không để ta đánh chạy những

người đang xem kia”.

“Ai, đừng nha, ta chỉ là...”.

“Bé con, có thích bộ quần áo hôm nay hay không?”, Vưu Lạc hỏi tiểu bảo bối đang nghịch cát.

“Thích”, tiểu bảo bối cong cái miệng nhỏ nhắn, toe toét cười.

“Bé con, mũ mũ không thích, muốn chúng ta thay quần áo”.

Tiểu bảo bối từ dưới cát đứng lên, hướng Lý Mộc Nhất sà vào:” Mũ mũ, mũ mũ, không đổi, cục cưng thích”.

“Lạc, người...”, Lý Mộc Nhất nhìn đến tình cảnh này có chút dở khóc dở cười, từ bao giờ thì Lạc biết lợi dụng tiểu bảo bối a.

Lý Mộc Nhất ôm đứa nhỏ lên thân thiết hôn:” Hảo, nếu cục cưng thích vậy mũ mũ sẽ không đổi nữa được không”.

“Dạ”, tiểu bảo bối hôn lên mặt Lý Mộc khiến cho hai má hần bị bôi đầy nước miếng, sau đó lại tiếp tục nghịch cát.

Giữa trưa, Tiểu Ngải, Trình Hạo cùng Lục Diêm lục tục trở lại, Trình Hạo nhìn đến một nhà ba người đang mặc quần áo gia đình liền la ó, muốn khi trở về Lục Diêm cũng phải nhận nuôi một bé, hơn nữa nhất định phải đáng yêu giống tiểu bảo bối mới được.

Lục Diêm cười cười cũng không lên tiếng, trong lòng thầm nghĩ cuộc sống hai người ngọt ngào vừa mới bắt đầu không lâu, sao hần có thể dễ chấm dứt nhanh như vậy chứ!.

Lúc Tiểu Ngải nhìn thấy lại càng khoa trương, vừa kéo Lý Mộc Nhất vừa nói mình cũng muốn có một bộ giống với bọn họ, sau đó bọn họ sẽ là một nhà bốn người, hần là thúc thúc là được rồi.

Vưu Lạc liền nói một nhà ba người là đủ rồi, chúng ta cũng không cần nhiều thêm một người nữa khiến cho Tiểu Ngải thực thương tâm a.

“Bảo bối, trưa nay muốn ăn gì?” Lục Diêm hỏi Trình Hạo đang ôm lấy tiểu bảo bối.

“Ân, ta vừa thấy ở bên kia có rất nhiều hải sản tươi nha, nếu có thể thì chúng ta đến đằng đó đi”.

“Đi a, cục cưng đặc biệt thích ăn cháo hải sản, sáng nay đã ăn được hai bát lớn đó”, Tiểu Ngải nhảy đến

ôm lấy tiểu bảo bối dùng sức hôn lên.

“Bảo bối, trưa nay đi ăn cháo hải sản được không?”

“Tiểu Ngải thúc thúc, rụt rè, ăn ngon, cục cưng muốn ăn rụt rè”, tiểu bảo bối vỗ vỗ hai bàn tay nhỏ bé hưng phấn hưởng ứng (ta nghĩ từ này là hải sản, nhưng bé nói ngọng nên nó thành thế này ha ha, rất đáng yêu phải không thế nên ta giữ nguyên nha ^^).

Nếu đến cả đồng chí nhỏ này cũng đồng ý rồi thì những người khác càng không có ý kiến gì nữa cho nên một đám người chậm rãi tiến đến quán ăn hải sản ven biển.

Giữa trưa đúng vào thời gian ăn cơm, cho nên người thực sự rất nhiều, đi qua mấy cửa hàng mới có một nơi có chỗ.

“Đại thúc, người muốn ăn gì để ta đi gọi?”

“Àn, các người gọi gì cũng được, a, nhớ rõ phải gọi cháo hải sản cho cục cưng”, Lý Mộc Nhất dặn dò Vưu Lạc

“Hảo, ta đã biết”, Vưu Lạc cùng Lục Diêm đi gọi món ăn, mấy người còn lại ôm tiểu bảo bối ngồi tại chỗ chờ.

“Lý Mộc Nhất, thực trùng hợp a, ta vừa rồi nhìn từ sau thấy có người giống người”, Trần Bân đi đến bàn Lý Mộc Nhất chào hỏi.

“Nha, Trần Bân, sao lại là người a, người cũng đến ăn cơm sao?” Lý Mộc cho rằng tại nơi rộng lớn này có thể gặp lại một người là chuyện thực kinh ngạc.

“Đúng vậy, sáng nay chính là hần ôm tiểu bảo bối ở nhà ăn sáng đi”, Trần Bân chỉ vào Tiểu Ngải nói

“A, đây là Trần Bân, cũng từ H thị đến, nhưng là đi công tác, ở cùng khách sạn với chúng ta, sáng nay còn nhìn thấy Tiểu Ngải ôm cục cưng đi ăn”.

Tiểu Ngải nheo mắt đánh giá nam nhân này, hần cũng không giống Trình Hạo, thực ra hần chính là đồng tính luyện ái bẩm sinh cho nên tâm tư của nam nhân này không thể thoát khỏi ánh mắt hần, vừa định mở miệng nhìn thấy Vưu Lạc đang bước đến đây hần lại giả thói xấu vui sướng khi thấy người gặp họa, mấy ngày nữa lại có trò hay xem rồi.

“Đại thúc”, Lý Mộc quay đầu lại nhìn về phía Vưu Lạc, Trần Bân cũng nhìn qua.

“Xin chào”, Trần Bản mỉm cười chào hỏi Vưu Lạc.

“Sao lại là người, thật sự là ở đâu cũng gặp người, ta dù không muốn cũng không tránh khỏi suy nghĩ là người đang theo dõi bọn a”, Vưu Lạc lạnh lùng nói lời châm chọc.

“Phốc, Tiểu Lạc, người có sức tưởng tượng thật là phong phú a”, Tiểu Ngải rất cục không nín được phì cười.

Trần Bản lại vẫn thản nhiên nhìn Vưu Lạc:” Ha ha, người cũng thật biết nói đùa, chỉ là trung hợp mà thôi”.

“Hy vọng thật sự là như vậy”. Vưu Lạc không thèm nhìn Trần Bản mà kéo Lý Mộc đến bên mình ngồi xuống.

Trần Bản nhìn tình huống này biết nếu cứ ở đây cũng không thể thay đổi được gì cho nên nói với Lý Mộc một câu tạm biệt liền ly khai.

Sau khi Lục Diêm trở về liền hỏi, người vừa rồi hình như là Trần Bản mà?

Tất cả mọi người đều nhìn về phía Lục Diêm:” Diêm, người quen biết hắn sao?” Vưu Lạc nhíu mày hỏi.

“Không tính là quen biết chỉ biết một chút, hắn là lão tổng của công ty Sunny, thái độ làm người cũng không tệ, không ít người cảm thấy hứng thú với hắn, bất quá không biết rõ bối cảnh”, Lục Diêm đem mọi điều mình biết nói ra.

“Hừ, ai quan tâm hắn như thế nào, đừng đến gây chuyện với ta là được”, Vưu Lạc thập phần khinh thường nói.

Tiểu Ngải nheo mắt nở nụ cười, Ly Ly, hôm nay người không đi được thật sự là đáng tiếc a!

Lý Mộc kéo kéo Vưu Lạc, Vưu Lạc nhìn về phía Lý Mộc Nhất lập tức nở nụ cười sáng chói giết người không đền mạng, Lý Mộc Nhất cảm giác nhìn nụ cười của hắn mình có chút không mở mắt được.

“Đại thúc, lại đây, ăn tôm đi”, Vưu Lạc đem tôm đã lột sạch vỏ để vào bát của Lý Mộc Nhất.

“Hảo”, Lý Mộc Nhất thực nghe lời đem từng con từng con ăn hết.

“Ba ba, tôm tôm, tôm tôm”, tiểu bảo bối cũng la hét đòi ăn tôm.

“Cục cục lại đây, mụ mụ ôm”, Lý Mộc Nhất bế tiểu bảo bối, đem cháo hải sản thổi cho nguội mức từng

muỗng từng muỗng nhỏ đưa tới bên miệng tiểu bảo bối.

“Mụ mụ, cục cưng tự mình ăn, ba ba nói có thể tự mình ăn”, tiểu bảo bối nhận lấy cái thìa, nhu thuận ăn cháo trong bát.

“Bé con, há mồm”, Vưu Lạc đem con tôm đã lột sạch vỏ, dùng thìa nghiền nát uy đến bên miệng tiểu bảo bối.

“Lạc, để ta uy cục cưng, người ăn nhanh đi”, Lý Mộc Nhất cầm thìa trong tay Vưu Lạc.

“Ăn”, những người khác nhìn đến một nhà ba người này không hỏi ghen tị, thực hâm mộ.

Ăn cơm xong, Lục Diêm nói muốn dẫn Trình Hạo đi dạo phố cho nên hai người trở lại khách sạn trước, Tiểu Ngải nhìn tình cảnh này liền nói với Vưu Lạc:” Trao cục cưng cho ta đi, người cũng mang chị dâu đi chơi đi”, Vưu Lạc nghĩ nghĩ đồng ý đưa tiểu bảo bối cho Tiểu Ngải, còn mình thì mang đại thúc đi.

Tiểu Ngải nhìn tiểu bảo bối luôn miệng ngáp:” Bảo bối, có mệt không, Tiểu Ngải thúc thúc ôm con về ngủ một chút được không a?”

“Vâng, cục cưng muốn ngủ ngủ”, tiểu bảo bối dụi dụi mắt mềm nhẹ trả lời Tiểu Ngải.

Vưu Lạc nắm tay Lý Mộc Nhất hỏi:” Đại thúc, muốn đi đâu?”

“Chỉ cần ở cùng với người, đi cũng được” Lý Mộc Nhất vui vẻ trả lời.

Vưu Lạc thản nhiên nở nụ cười, nắm chặt tay Lý Mộc Nhất, hướng đến bờ cát.

Sau giờ ngọ, mặt trời nướng bờ cát đến cháy bỏng, rất nhiều người đều trốn đến tán che nắng, Vưu Lạc nắm tay Lý Mộc Nhất đi đến phía sau tảng đá có ít người đi đến.

Vưu Lạc thấy Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng liếm môi lập tức hỏi:” Đại thúc, khát nước phải không, để ta đi mua nước”.

Vưu Lạc cũng không muốn chạy ra khỏi bóng mát nhưng nhìn thấy đại thúc môi càng ngày càng khô lại đau lòng:” Không có việc gì, đại thúc, người ngoan ngoan ngồi đây chờ ta một chút, một lát sau ta sẽ quay lại”, cúi người hôn lên đôi môi khô khô của đại thúc.

Sau đó không đợi Lý Mộc Nhất trả lời liền xoay người chạy ra khỏi bóng râm, Lý Mộc Nhất nhìn bóng lưng Vưu Lạc rời đi lòng lại tràn đầy cảm giác ngọt ngào.

“Ha ha, thật đúng là trùng hợp a, ở đây mà cũng có thể gặp người, Mộc Nhất đâu? Không đi cùng người sao?” Vưu Lạc nhìn người đang nói chuyện nhú nhú mày.

“Chúng ta với người không phải rất thân thiết, không cần gọi giống như quen biết đã lâu như vậy”, Vưu Lạc chán ghét nhìn nam nhân đang cười giả dối trước mặt.

“Ha ha, không sao, ta cùng Mộc Nhất rất nhanh sẽ thân thiết, về sau chúng ta sẽ có nhiều cơ hội giao tiếp”, Trần Bản tự tin cười cười.

“Ta nói cho người biết, tốt nhất là nên cách xa đại thúc của ta một chút, bằng không đừng trách ta đối với người không khách khí” Vưu Lạc nắm chặt tay, khuôn mặt âm trầm nói với Trần Bản.

“A, sao lại sinh khí rồi, quả nhiên là chưa đủ thành thực, nam nhân như người sao có khả năng mang lại hạnh phúc cho hần chứ, không bằng thả hần ra sớm một chút, càng để lâu dài bị thương càng sâu”.

“Hừ, nếu ta không thể mang lại hạnh phúc cho đại thúc thì ai có thể? Người sao?” Vưu Lạc nhìn khuôn mặt của Trần Bản hận đến nghiến răng nghiến lợi, có loại xúc động muốn đánh hần.

Trần Bản neho lại ánh mắt nhìn nhìn, lập tức nở nụ cười khinh miệt:” Ít nhất thì ta cũng mạnh hơn người, bất quá, nói thực ra ta hoài nghi là ở trên giường người có thể thỏa mãn hần sao? Nhìn hần thành thật như vậy nhưng ta nghĩ nhất định là thực tao đi, ở trên giường có phải luôn cầu người còn muốn còn muốn a, ta đoán người cũng thật miễn cưỡng, nếu là ta, cam đoan sẽ khiến cho hần thích ngắt trời nga ha ha”.

Vưu Lạc nghe những lời Trần Bản nói sự bình tĩnh trong nháy mắt liền bị đánh nát, lập tức xông lên hung hần đánh cho Trần Bản một quyền:” Ai cũng không có quyền nói đại thúc của ta như thế nào, người sao có thể mạnh hơn ta”, một quyền lại một quyền đánh lên người Trần Bản.

Lý Mộc Nhất thấy Vưu Lạc đi đã lâu mà vẫn chưa trở về hần thực lo lắng cho nên quyết định đi tìm Vưu Lạc, kết quả lại nhìn thấy Vưu Lạc đang đánh nhau với người khác, hần vội vàng chạy tới giữ chặt Vưu Lạc.

“Lạc, người không sao chứ? Thế nào, có bị làm sao không?” Lý Mộc Nhất lo lắng nhìn trên người Vưu Lạc xem có bị thương ở đâu không.

Vưu Lạc giữ chặt Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, ta không sao, sao người lại chạy đến đây, không phải đã dặn người ở yên tại chỗ chờ ta sao?”

“Ta thấy người đi cả nửa ngày cũng không về, không biết tại sao nên ta lo lắng, muốn đi tìm người, người như thế nào còn cùng người khác dẫn đến đánh nhau chứ?” Lý Mộc nghi hoặc hỏi.

“A, Trần Bản? Như thế nào, như thế nào lại là người a?” Lý Mộc cảm giác tình huống này khiến hần hoàn toàn không thể hiểu kịp.

“Ha ha, không có việc gì, vừa rồi chỉ là cùng hấn đùa một chút, bắt quá hình như là hơi quá rồi”, Trần Bân lau tơ máu ở khóe miệng, uyển chuyển giải thích.

Lý Mộc cau mày nghĩ nghĩ, lập tức nói với Trần Bân:” Ta không biết người đã nói đùa cái gì với Lạc, bắt quá hấn không phải loại người sẽ tùy tiện hơi một chút liền động thủ đánh người, có lẽ là người quả thật đã nói quá, ta vì hành vi của Vũ Lạc thay mặt hấn xin lỗi người”.

“Đại thúc, không cần giải thích với hấn”, Vũ Lạc giữ chặt đại thúc đang muốn tiến lên phía trước, hung hăng nhìn về phía Trần Bân.

“Ta cảnh cáo người, nhớ kỹ những gì ta đã nói, cách xa đại thúc nhà ta một chút nếu không ta sẽ không bỏ qua cho người”, sau đó cầm tay Lý Mộc Nhất, đầu cũng không quay lại tiêu sái đi.

Trần Bân nhíu mày, tình huống thế này bình thường không phải Lý Mộc Nhất nên trách cứ Vũ Lạc mới đúng sao, tại sao lại trở thành như vậy chứ? Xem ra tình cảm của hai người này tốt hơn so với tưởng tượng của mình rất nhiều rồi!.

30. Chương 30: Nhiệt Tình Trên Cát

Vũ Lạc kéo Lý Mộc Nhất trở lại phía sau tảng đá lớn, sau đó ngồi trên bờ cát, Lý Mộc nhìn khuôn mặt âm trầm của Vũ Lạc ngồi xổm xuống đưa tay vuốt ve mặt hấn hỏi:” Lạc, có bị thương hay không?”

“Đại thúc, ta không sao”, Vũ Lạc kéo tay Lý Mộc Nhất, ôm hấn vào trong lòng.

“Lạc, ta sẽ không hỏi người chuyện gì đã xảy ra, ta tin tưởng dù người làm chuyện gì cũng đều có lý do của mình thế nên không cần sinh khí có được không?”

“Đại thúc, cảm ơn, cảm ơn người”, Vũ Lạc sợ hãi Lý Mộc sẽ về hấn ra tay đánh Trần Bân mà trách cứ hấn, nếu thật sự như thế hấn sẽ rất đau lòng nhưng thật may mắn vì đại thúc đã tin tưởng mình.

“Giữa chúng ta không cần phải nói cảm ơn”, Lý Mộc Nhất ngẩng đầu nhìn Vũ Lạc, đôi môi ấm áp của người kia nhẹ nhàng hôn lên môi hấn.

Lý Mộc Nhất cảm thấy nụ hôn mềm nhẹ kia đang dần trở nên thâm trầm, đó là nụ hôn mang theo cảm giác xâm chiếm mãnh liệt, Lý Mộc Nhất biết điều này có liên quan đến chuyện vừa xảy ra, tuy rằng hấn không biết đây là vì sao nhưng hấn biết giờ phút này không cần chống cự, cứ nhiệt tình đáp lại sẽ trấn an được nội tâm đang bất an của người này, cho nên Lý Mộc Nhất vươn tay ôm chặt cổ Vũ Lạc, mang cả cơ thể mình dán sát vào người này.

Vũ Lạc cảm giác được cơ thể nóng bỏng của đại thúc đang dán sát vào mình, hai tay lại càng dùng sức

ôm chặt thắt lưng hắn, kéo cơ thể đại thúc lên người mình giữ chặt.

Giờ phút này hai người đang nhiệt tình hôn môi, sóng biển thỉnh thoảng khẽ vuốt lên tảng đá lớn nhưng một chút cũng không ảnh hưởng đến nụ hôn nóng bỏng giữa hai người.

Cảm giác được bàn tay Vưu Lạc đang tiến vào bên trong quần áo mình, nhẹ nhàng vuốt ve trên lưng, lại trườn ra phía trước xoa nắn hai nhũ đầu đỏ ửng nhẹ nhàng nắn bóp, Lý Mộc Nhất chịu không nổi kích thích mạnh mẽ như thế, miệng tràn ra tiếng rên rỉ:” Ân...Lạc...”.

“Đại thúc, ta muốn người”, thanh âm Vưu Lạc rõ ràng truyền vào trong tai Lý Mộc Nhất, trong lòng hắn liền cả kinh, đây là trên bờ cát, bất cứ lúc nào cũng có thể có người đi qua, này...

“Lạc, đây là bờ cát nếu như, nếu như có người đến...” Lý Mộc Nhất do dự.

Vưu Lạc đánh gãy lời Lý Mộc Nhất muốn nói:” Đại thúc, cầu người”, Lý Mộc nhìn ánh mắt tràn ngập khát vọng của nam nhân trước mặt khép chặt mắt tâm cũng buông xuống gật gật đầu.

Vào đúng lúc Lý Mộc gật đầu, hai tay Vưu Lạc liền nhanh chóng cởi quần áo của đại thúc rồi đến quần áo của mình, hai tay ôm lấy thắt lưng Lý Mộc Nhất hôn lên hai hạt đậu đỏ trước ngực hắn.

Lý Mộc Nhất cảm giác được đầu lưỡi ram ráp kia đang trêu đùa hai tiểu hồng anh trước ngực của mình, hết liếm vòng vòng lại mút mát lại nhẹ nhàng cắn một cái, loại kích thích này thực sự là quá mức mãnh liệt rồi, khiến cho phân thân của Lý Mộc Nhất dù không được chăm sóc cũng ngừng đầu bất mãn.

“Ân...Lạc...Lạc...ân...”, không chờ Lý Mộc Nhất yêu cầu, Vưu Lạc liền cầm lấy phân thân của người kia xoa nắn, nhẹ nhàng bộ lộ, Lý Mộc Nhất vịn hai tay lên vai Vưu Lạc cúi đầu nhìn phân thân của mình đang được chăm sóc trong tay Vưu Lạc.

Có thể là do *** cũng có thể là vì thời tiết quá nóng hoặc lại là vì quá mức khẩn trương khi lần đầu hai người đánh dã chiến, Lý Mộc Nhất cảm giác mình sắp hít thở không thông, có loại cảm giác khó thở.

“Ân...Lạc...thật là khó chịu...thở, thở không được”, mồ hôi Lý Mộc Nhất từ trán chảy xuống đôi má đỏ bừng.

“Đại thúc, ngừng đầu lên”, Lý Mộc Nhất nghe lời liền ngừng đầu, há to miệng dùng sức hô hấp vài cái rốt cục cảm giác hít thở không thông cũng tan biến.

“Đại thúc, tốt hơn không?”, Vưu Lạc vừa hỏi vừa tiếp tục động tác trên tay.

“Ân, tốt, tốt hơn nhiều”, Lý Mộc Nhất thở hổn hển trả lời.

Vưu Lạc tà tà cười:” Đại thúc, tiếp theo người nên chịu đựng một chút”.

“Ân...a a...a...”, Vưu Lạc dùng sức bóp bụng vài cái cuối cùng Lý Mộc Nhất cũng chiếm được phóng thích.

Lý Mộc Nhất ghé vào trong lòng Vưu Lạc thở dốc, Vưu Lạc đưa bàn tay dính đầy bạch trọc vẽ loạn lên huyện khẩu của cái người còn đang mệt muốn chết kia, Lý Mộc Nhất còn chưa kịp bình ổn liền cảm giác được ngón tay Vưu Lạc từ phía sau tiến vào, đến lúc cả ba ngón tay đều tiến vào, Lý Mộc Nhất lại không khống chế được rên rỉ ra tiếng.

“Ân...Lạc...ân, dùng sức một chút...”, Vưu Lạc nhẹ nhàng nở nụ cười, vỗ vỗ mông Lý Mộc Nhất.

“Đại thúc, nó không thể thỏa mãn người được, chúng ta đổi cái khác”, Vưu Lạc rút ngón tay ra, đem phần thân đã sưng đến không chịu nổi của mình tiến vào, cảm giác phần thân của người kia đang từ từ tiến vào thân thể mình, oanh một tiếng, đầu óc của Lý Mộc Nhất dường như muốn nổ tung, một chút cũng nghe sai sử nữa.

“Ân...Lạc...”, Lý Mộc Nhất ngửa cổ tạo nên một đường cong quyến rũ, lại mở lớn miệng dùng sức thở hào hển, Vưu Lạc nhìn hắn như thế lập tức dừng lại không dám động, sợ làm hắn bị thương.

Cảm nhận được Vưu Lạc cứ mãi dừng lại trong thân thể mình không hề động, Lý Mộc nhất khó nhịn xoay xoay thắt lưng, bám chặt lấy hai vai Vưu Lạc, tự mình vận động, nhưng hắn vẫn không cảm thấy thỏa mãn.

“Ân..ân..Lạc, giúp, giúp ta...”, Lý Mộc Nhất cúi mặt nhìn thấy khuôn mặt Vưu Lạc vẫn luôn cười cười như mèo tinh trộm được cá nhưng một chút cũng không động.

“Hảo”, Vưu Lạc nhẹ nhàng đáp ứng, hai tay giữ chặt thắt lưng Lý Mộc Nhất, giúp hắn cao thấp vận động.

“Ân...ân.....Lạc, nhanh...nhanh lên...”.

“Hảo, đại thúc, đừng nóng vội, chúng ta có rất nhiều thời gian”, Vưu Lạc nhắm mắt nhìn bóng dáng ở đằng sau tảng đá cách đó không xa tà mị nở nụ cười, trong lòng hắn đại khái đã biết là ai, nếu người ta muốn thưởng thức như vậy vậy thì mình cũng không cần khách khí.

“Đại thúc, chúng ta đã làm nhiều lần như vậy mà người vẫn thật chặt, thật sự yêu người muốn chết”, Vưu Lạc cắn một nụ hoa trước ngực Lý Mộc Nhất đồng thời từng lời tán tỉnh cũng theo ra.

Lý Mộc Nhất cảm thấy tuy rằng những lời không giống những gì bình thường Vưu Lạc sẽ nói nhưng bị *** hành hạ đến không biết trời đất nên hắn cũng không còn đầu óc để ý nữa.

Lý Mộc Nhất cắn môi, không dám ép quá chặt, đầu đó trong đầu vẫn còn chút lý trí nhắc nhở hắn đây là trên bờ cát:” Ân...Lạc...”.

Thấy thanh âm của Lý Mộc Nhất có chút áp lực, Vũ Lạc nhíu mày:” Đại thúc, đừng miễn cưỡng mình, người biết không, ta rất thích nghe giọng của người”, Vũ Lạc nhẹ nhàng dụ hoặc.

Nghe được lời Vũ Lạc nói, Lý Mộc Nhất cũng không muốn cố gắng áp chế thanh âm của mình nữa:” Ân....a a...a a...Lạc, không, không được...”, nhìn đại thúc chìm đắm như thế, Vũ Lạc cũng lười để ý đến người khác, chỉ chuyên tâm yêu thương đại thúc nhà mình.

Nhìn hai thân thể cách đó không xa đang giao triền cùng một chỗ, Trần Bản đứng sau tảng đá xiết chặt nắm tay, vừa rồi hắn vụng trộm đi theo hai người không ngờ tới được mình lại nhìn thấy hình ảnh này, hắn không thể tưởng tượng được Lý Mộc lại là một tình nhân nhiệt tình như vậy, những lời vừa rồi chỉ là muốn chọc tức Vũ Lạc nên mới cố ý nói như vậy, hiện tại xem ra thật đúng là khiến hắn mở rộng tầm mắt rồi.

Nhìn nam nhân xinh đẹp khuôn mặt không ngừng vặn vẹo vòng eo cùng thắt lưng mảnh khảnh, nhiệt tình đáp lại nam nhân đang dùng sức luật động trong thân thể hắn, nghe tiếng rên rỉ, thở gấp mị hoặc lòng người của hắn Trần Bản cảm thấy toàn bộ máu trong cơ thể mình đang không ngừng đảo lưu.

Hắn quyết tâm dù phải dùng bất cứ thủ đoạn gì cũng nhất định phải lấy được nam nhân này, nhất định phải khiến cho thân thể xinh đẹp gợi cảm kia ở dưới thân mình không ngừng rên rỉ, thở gấp.

Lại nhìn đến chỗ kia, nam nhân vì *** còn chưa biến mất mà thân thể hơi phồng một màu đỏ thắm nhiên, giống như một con mèo nhỏ nhu thuận ghé vào lòng nam nhân không nhúc nhích.

Trần Bản cảm thấy thực bất khả tư nghị, lần đầu gặp nam nhân kia hắn cảm thấy đó là một người ôn nhu như nước, vừa nãy nhìn thì chính là một nam nhân nhiệt tình như hỏa, hiện tại lại nhu thuận đến mức khiến người ta đau lòng...

“Ha ha, Lý Mộc Nhất, người rốt cuộc là dạng người gì đây? Ta thật sự rất tò mò, nếu không được ném thử tư vị của người thật sự là rất tiếc mà” Trần Bản thì thầm tự nói rồi xoay người ly khai bờ cát.

Lý Mộc Nhất nhắm mắt lại, hắn phi thường mệt, một chút cũng không muốn động, được Vũ Lạc ôm vào trong lòng khiến hắn thấy thực an tâm, dù cho hiện tại có người bất ngờ xuất hiện trước mặt bọn họ hắn cũng sẽ không sợ hãi bởi vì đã có Vũ Lạc bên người hắn.

Nghĩ như thế, hắn đưa tay ôm chặt thắt lưng Vũ Lạc, cúi đầu ở trước ***g ngực lõa lồ của hắn cọ cọ, sau đó thỏa mãn ghé vào lòng hắn nặng nề ngủ.

Vũ Lạc cúi đầu nhìn động tác thật trẻ con của Lý Mộc Nhất sùng nịch cười, thay hắn lau đi mồ hôi dính ở trên tóc, lại ôm chặt hắn.

Đến lúc ngẩng đầu lên, ôn nhu trên mặt vừa rồi không còn sót lại một chút nào, ánh mắt lạnh lùng, xem ra lời nói của mình đối với người ta một chút cũng chưa đủ mà, hắn là không đủ tính uy hiếp đi, lần sau gặp lại nhất định phải ngoan hơn một chút, tuyệt tình hơn một chút, bằng không...

Lý Mộc Nhất mơ mơ màng màng tỉnh lại, hắn vẫn còn bị vây trong trạng thái mơ màng, không rõ vì sao mình lại ở đây, cau mày suy nghĩ, sau đó...hắn mở to hai mắt nhìn, có điểm không thể tin được, mình cùng Lạc thực sự đã làm trên bờ cát, hơn nữa, lại còn là giữa ban ngày ban mặt.

Ngẩng đầu lên nhìn nam nhân đang dùng ánh mắt tràn ngập nhu tình nhìn mình chăm chú, khuôn mặt Lý Mộc Nhất lập tức đỏ hồng, lắp bắp:” Lạc, người, người tỉnh”.

Vưu Lạc buồn cười nhìn hắn, đưa tay nhéo mũi người này một phen:” Đại thúc, ta vẫn luôn nhìn người ngủ”.

“Àn...”, Lý Mộc Nhất rên rỉ, không biết từ khi nào thân thể mình lại trở nên miễn cảm như vậy, Vưu Lạc chỉ mới chạm chạm một chút làm sao mà mình đã như vậy rồi.

Nhìn trời có vẻ sắp tối, Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất đứng lên, Lý Mộc Nhất nghi hoặc nhìn Vưu Lạc:” Lạc, đây là muốn làm gì?”

“Đại thúc, vừa rồi nhìn người ngủ rất ngon, ta không nỡ đánh thức người, nhưng bây giờ ta phải rửa sạch cho người một chút, chúng ta phải trở về a”.

Đến bây giờ Lý Mộc Nhất mới phát hiện trên người mình cái gì cũng chưa mặc, tuy hắn được Vưu Lạc ôm nhưng vẫn dùng sức đem toàn bộ cơ thể trốn vào trong lòng Vưu Lạc.

Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất vào trong nước, đơn giản tẩy rửa cho hắn, Lý Mộc Nhất hỏi quần áo ở đâu, Vưu Lạc nói đã sớm giặt sạch, đem phơi trên tảng đá, hắn là đã khô rồi.

Lúc trở lại bờ, Vưu Lạc đem quần áo đã giặt sạch đến giúp Lý Mộc Nhất mặc vào, Lý Mộc Nhất xoa xoa thắt lưng còn chút đau mỗi đi theo Vưu Lạc trở về.

Sau khi trở lại khách sạn, hai người lập tức về phòng tắm giặt trước, thay quần áo sạch sẽ rồi mới xuống nhà ăn dưới lầu chuẩn bị dùng bữa tối, đến nơi, Tiểu Ngải đã ôm tiểu bảo bối đang ăn cơm, Lý Mộc cùng Vưu Ly đã ở đó.

“Nhị ca, Mộc ca, các người dậy rồi a?” Vưu Lạc trêu tức hỏi.

Lý Mộc đến bên người Tiểu Ngải trước ôm lấy tiểu bảo bối hôn một cái:” Mụ mụ, mụ mụ, cục cưng nhớ người”, tiểu bảo bối đưa tay ôm chặt cổ Lý Mộc Nhất không buông.

Lý Mộc Nhất nghe thấy lời đứa nhỏ nói trong lòng có chút áy náy, trở về nhất định phải hảo hảo bồi bái con.

Vưu Ly nhìn Lý Mộc Nhất, lập tức mỉa mai nhìn Vưu Lạc nở nụ cười không có hảo ý:” Tiểu Lạc a, nghe

nói vừa qua 12h đã rời khách sạn, có phải từ lúc ấy đến giờ luôn cùng em dâu ở trên bờ cát không a?”

“Đúng vậy, làm sao?” Vưu Lạc nói.

Vưu Ly hướng trong lòng Lý Mộc dựa vào, ái muội làm nũng nói:” Ân! Thân ái, người ta cũng muốn ở trên bờ cát, nhất định cảm giác sẽ rất tuyệt”.

Vưu Lạc bấu môi, Lý Mộc Nhất vẽ mặt hồng hồng như trứng tôm luộc, Tiểu Ngải mở to hai mắt nhìn sau đó hình như đã hiểu ra gật gật đầu, nhìn Lý Mộc Nhất:” Chị dâu, trước kia ta cảm thấy Ly Ly chính là đệ nhất tiểu thụ, thì thôi, dù thế nào ta cũng có thể xếp thứ hai, nhưng xem ra hiện tại người còn siêu hơn cả ta và Ly Ly, người quả nhiên là thần tượng trong lòng Tiểu Ngải ta a”.

Lý Mộc đỏ khốc đỏ cười, có điểm ai oán nhìn Vưu Lạc.

Vưu Lạc giống như không sao cả, ngược lại còn cười cười ngồi xuống bên cạnh Lý Mộc Nhất, một tay nắm lấy tay hắn cùng tay của tiểu bảo bối kéo vào lòng mình nhìn Vưu Ly:” Nhị ca, người cũng nên cùng Mộc ca thử xem, cảm giác kia thật sự là không thể dùng lúc trên giường để so sánh”.

Vưu Ly nhìn bộ dáng đệ đệ đắc ý vênh váo khinh miệt nở nụ cười:” Hừ, nơi nào mà nhị ca ta còn chưa từng thử qua, nơi đó ta cũng đã từng chơi đùa, hiện tại chẳng qua là muốn trở lại chỗ cũ tìm cảm giác xưa mà thôi, ha ha”, Lý Mộc cười cười ôm Vưu Ly vào lòng mình.

Những người khác đang ăn cơm đều dừng lại cẩn thận nghe ngóng lời đối thoại của bàn bên này sau đó đem đủ loại ánh mắt hướng đến đây.

31. Chương 31: Bản Khoản Của Tiểu Ni

Da mặt Lý Mộc Nhất dĩ nhiên là không thể dày như mấy người ở đây cho nên hắn sao có thể chịu được nhiều người chú ý như vậy, lập tức ôm cục cưng nói với Vưu Lạc một tiếng rồi trốn lên phòng trước.

Vưu Lạc nhìn đại thúc nhà mình chạy trốn thật nhanh biết hắn thẹn thùng cũng không giữ lại, chỉ chào mọi người trước rồi xoay người đi tìm đại thúc.

“Tiểu Lạc”, Vưu Lạc đang chuẩn bị đi thì bị Vưu Ly gọi lại, liền quay đầu nhìn nhị ca.

“Nghe nói người lại có thêm tình địch”, Vưu Ly phi thường khẳng định nói, hắn đã được Tiểu Ngải thông tri cho trận chiến của Vưu Lạc với Trần Bân lúc ăn cơm trưa nay.

Vưu Lạc mặt nhăn mày nhíu nhìn Vưu Ly, nhị ca muốn biết chuyện này để làm gì a.

“Người đó là đang nhìn ta bằng ánh mắt gì thế hả?” Vưu Ly phi thường mắt hứng nhìn Vưu Lạc.

“Nhị ca, người rất cuộc muốn làm gì?” Vưu Lạc đã sớm phát hiện kỳ thật từ nhỏ đến lớn cứ mỗi lần hấn cùng nhị ca chiến đấu thì hấn cũng không thắng được mấy lần.

“Ta chỉ là muốn giúp thôi, ta là ca ca người, đệ đệ của ta gặp khó khăn cần giúp đỡ ta làm ca ca sao có thể bỏ mặc chứ” Vưu Ly nói đến hợp tình hợp lý nhưng Vưu Lạc biết thừa nhị ca hấn lại muốn chơi đùa.

“Làm ơn đi, Mục ca, quản lão bà nhà người tốt một chút được không?” Vưu Lạc tròn trắng mắt, cũng lười cùng nhị ca nói thêm, trực tiếp quay đầu nhìn về phía Lí Mục.

“Tiểu Lạc, hấn là người cũng hiểu được nếu có nhị ca nhà người xử lý người cũng có thể bớt mệt nhọc” Lí Mục biết bà xã mình lại muốn ngoạn nhưng sao có thể nói rõ ra a, dù sao cũng phải giúp bà xã nhà mình tìm lấy cái lý do hợp lý một chút.

Vưu Lạc quả thật nhìn lại Vưu Ly, nghĩ nghĩ rồi mở miệng nói:” Nhị ca, chuyện trước đây rất cảm ơn người, nhưng lần này ta không hi vọng bất kì ai nhúng tay vào, ta muốn tự mình giải quyết được không?”

Vưu Ly chớp chớp đôi mi xinh đẹp nhìn đệ đệ của mình, đây là thái độ mà mình chưa bao giờ được nhìn thấy lập tức nở nụ cười khoát tay với Vưu Lạc.

“Ta biết rồi, lần này ta đứng ngoài xem náo nhiệt là được”, Lí Mục cười cười bà xã nhà mình thật sự là rất hiếm khi mới thỏa hiệp một lần như vậy.

Lí Mục nhìn Vưu Lạc nói:” Tiểu Lạc, nghe Diêm nói bối cảnh của Trần Bản có chút phức tạp, thời điểm cần thiết ta sẽ ra mặt, người không cần quá lo lắng, muốn làm gì thì cứ làm đi”.

“Cảm ơn Mục ca, ta đi trước đây”, Vưu Lạc quay người lên lầu.

“Thân ái”, Vưu Ly tiến sát vào lòng Lí Mục.

“Bảo bối, anh sẽ không để cho Tiểu Lạc xảy ra bất cứ chuyện gì, đương nhiên là cả vợ của hấn, khi trở về anh sẽ phân phó cho thư kí chú ý nhiều một chút, em cứ yên tâm đi”. Lí Mục ôm chặt lấy Vưu Ly nhẹ nhàng nói.

“Ôi, Ly Ly a, Tiểu Lạc nhà người thật sự là một người có phúc”, Tiểu Ngải nháy nháy mắt nhìn Vưu Ly.

“Hừ, rốt cục cũng nói được một câu dễ nghe, hôm nào ta sẽ giới thiệu nam nhân tốt cho người, đảm bảo người sẽ vừa lòng”, Vưu Ly ái muội nhìn Tiểu Ngải nói.

“Thiết, đừng có nói như thế không có nam nhân nào muốn Tiểu Ngải ta như vậy, nếu ta muốn tìm nam nhân còn cần người khác giới thiệu sao, a, gần đây phải chăm sóc cục cưng có chút mệt mỏi, ta muốn về nghỉ sớm một chút, bye”, Tiểu Ngải vẫy tay coi như tạm biệt Vũ Ly và Lý Mộc rồi cũng lên lầu.

“Bảo bối, muốn đi ngao du ở đâu?”

“Ân! Trở về phòng đi”, Vũ Ly mỉm cười như tơ cười thực ái muội.

Lý Mộc cúi đầu cắn xuống vành tai nhỏ nhắn của Vũ Ly:” Hảo, dù ngươi muốn gì đi nữa ta cũng sẽ thỏa mãn ngươi”.

Vũ Lạc trở lại phòng bắt gặp Lý Mộc đang tắm rửa cho tiểu bảo bối trong phòng tắm, hắn đứng ở cửa phòng nhìn một lớn một nhỏ bên trong đang đưa lưng về phía mình, người lớn đang tẩy bọt xà phòng trên người nhỏ.

Lý Mộc Nhất thấy cục cưng mở to hai mắt nhìn về phía cửa hắn cũng xoay người lại liền nhìn thấy Vũ Lạc bị màn hơi nước mờ mờ ảo ảo che khuất đang đứng ở cửa nhìn mình:” Ba ba, ba ba”, tiểu bảo bối nhìn ba ba đẹp trai nhà mình đang đứng ở cửa liền vui vẻ gọi to.

“Cục cưng, đừng lộn xộn, cẩn thận trượt chân”, Lý Mộc Nhất nhanh chóng đè lại bảo bối đang vô cùng phấn khích muốn chạy đến chỗ Vũ Lạc.

Vũ Lạc cười cười đi vào chỗ một lớn một nhỏ:” Bé con đừng có lộn xộn nga, chờ mẹ tắm xong cho con ba sẽ ôm con ra ngoài”.

Nói xong lại quay sang Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, có mệt hay không? Nếu mệt thì để ta làm cho”.

“Không có việc gì, ta tắm xong cho hắn rồi đây, cục cưng nói hôm nay mệt mỏi, muốn đi ngủ sớm một chút cho nên lát nữa ta liền dỗ hắn ngủ”, Lý Mộc Nhất dùng khăn tắm thật to bao lấy cục cưng rồi để Vũ Lạc ôm bé ra ngoài trước.

Vũ Lạc bế tiểu bảo bối ra ngoài còn Lý Mộc Nhất thu thập lại mọi thứ ổn rồi, cũng đi ra:” Lạc, ngươi đi tắm trước đi, để ta hong cục cưng ngủ”.

“Hảo”, Vũ Lạc lấy quần áo rồi đi vào phòng tắm.

Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối đã ngủ say đặt lên giường, cài hỏo chần cũng là lúc Vũ Lạc tắm xong đi ra, hắn liền lấy khăn mặt đã để sẵn một bên kéo Vũ Lạc ngồi lên giường rồi lau tóc cho người này.

“Đại thúc, lần này ra ngoài có thấy vui vẻ không?” hai tay Vũ Lạc ôm chặt thắt lưng Lý Mộc Nhất, đem mặt chôn trước ngực hắn.

“Ân, đương nhiên là vui vẻ rồi, chỉ cần có thể cùng người, cùng cục cưng một chỗ, dù là ở đâu đi nữa ta cũng đều sẽ cảm thấy vui vẻ”.

“Lạc, người, người vẫn còn sinh khí về chuyện Trần Bân sao?” Lý Mộc Nhất do dự một chút nhưng vẫn hỏi ra.

“Ân, đại thúc, ta không muốn lừa người, nếu nói là ta không tức giận thì đó là nói dối người ta thậm chí còn có xúc động muốn giết chết hẳn”.

“Lạc, đáp ứng ta đừng có làm chuyện điên rồ, trừ người ra ta sẽ không yêu ai khác cho nên người phải tin tưởng ta”.

“Ta tin tưởng người...”

Ngày hôm sau, một đám người cùng trở về H thị, Lý Khắc ra tận sân bay đón bọn họ, Vưu Lạc không nhìn thấy Vưu Ni cảm thấy rất kì quái liền hỏi Lý Khắc tại sao lại như vậy.

Lý Khắc nói Vưu Ni biết một đám người bọn họ ra ngoài chơi cư nhiên lại không cho nàng đi theo cho nên thực sinh khí, không thèm tới đón bọn họ.

Lý Mộc nhìn sang Vưu Lạc đang ôm tiểu bảo bối nói:” Ngày mai đi làm để ta hảo hảo dỗ dành nàng đi”, dù thế nào thì Vưu Ni vẫn chỉ là một tiểu cô nương mà thôi.

“Đại thúc, việc này cũng chỉ có thể giao cho người thôi, đại ca không có ở đây, ta cùng nhị ca cũng không thích hợp làm chuyện này đành ủy khuất chị dâu ba vậy”.

Lý Mộc Nhất có điểm ngượng ngùng túm túm góc áo Vưu Lạc:” Cái gì, cái gì chị dâu ba a, người đừng nói bừa”.

Buổi sáng ngày đi làm hôm sau lúc ở công ty đụng tới Vưu Ni nàng quả nhiên hung hăng trừng mắt liếc Vưu Lạc một cái rồi không thèm để ý đến hẳn, ngược lại liền chạy đến bên cạnh Lý Mộc Nhất làm nũng với hẳn:” Đại thúc, các người sao có thể như vậy chứ? Đi ra ngoài chơi cũng không bảo ta việc này thực sự là rất không tốt đi”.

Lý Mộc cười cười kéo Vưu Ni nói:” Tiểu Ni ca, chúng ta cũng ra quyết định rất chóng vánh, chủ yếu là vì để mang tiểu bảo bối ra ngoài, hơn nữa người ở Bắc Kinh luôn phải chiều cổ đại tẩu cũng thực vất vả, cho nên chúng ta hy vọng người có thể hảo hảo nghỉ ngơi một chút, lần sau, lần sau nếu lại đi nhất định sẽ nói với người, đừng sinh khí với tam ca nhà người được không?”

Nghe Lý Mộc Nhất nói như vậy, Vưu Ni cũng không nói gì nữa:” Được rồi, ta, ca, nếu không phải nể mặt đại thúc ta cũng sẽ không tha thứ cho người đâu, hừ!”

“A, đúng rồi, đại thúc, người không phải nghỉ rồi sao? Như thế nào lại...”.

“A, Lạc...hắn...”.

Thực ra là do Vưu Lạc lo lắng về chuyện Trần Bản, cho nên hắn quyết định để đại thúc trở lại làm việc như vậy mỗi ngày đại thúc sẽ đều ở dưới tầm mắt của hắn, khiến hắn cũng thực an tâm, còn về phần tiểu bảo bối dù sao mỗi ngày Tiểu Ngải cũng đều rất nhàn nhã, cứ ném cho hắn trông nom đi ai bảo hắn cũng thực thích bé con nhà mình chứ.

“Tiểu Ni, ta phải đi làm việc, giữa trưa ăn cơm cùng chúng ta đi”.

“Hảo, đại thúc, buổi trưa ta sẽ tìm người”.

Lý Mộc quay đầu trở lại văn phòng hắn, mọi thứ ở nơi đó vẫn y nguyên, cái bàn cũng thực sạch sẽ vừa nhìn là biết có người giúp hắn thu thập, tiểu đồ đệ của hắn nhìn thấy vui vẻ chạy tới:” Sư phó, sư phó, ngài đã trở lại a?”

“Àn, có hảo hảo công tác hay không đó?”, Lý Mộc Nhất bày ra bộ dáng thầy giáo nghiêm khắc.

“Đương nhiên là có rồi, sư phó hiện tại ta đã là nhân viên chính thức rồi”, tiểu đồ đệ mang theo chút kiêu ngạo nói với Lý Mộc Nhất.

Lý Mộc Nhất vừa lòng gật gật đầu.

Tầm 11h trưa, Lý Mộc Nhất đi tìm Vưu Ly nhưng ở văn phòng dạo một vòng vẫn không thấy nàng đâu liền tiến đến phòng trà, chưa đến nơi đã nghe bên trong truyền ra tiếng nói chuyện điện thoại.

“Lý Khắc, ta nói cho người biết, dù người tìm ai hỗ trợ cũng vậy thôi, đại ca của ta đã nói chuyện của ta sẽ do ta làm chủ cho nên chỉ cần ta không muốn gả cho người thì ai nói gì cũng không có tác dụng, hiểu chưa?”

Lý Mộc Nhất ngốc lăng đây là thanh âm của Vưu Ni a, sao lại thế này? Đây là đang cãi nhau với Lý Khắc sao.

Lý Mộc nghe tiếng Vưu Ni đập máy, suy nghĩ một chút liền bước vào phòng:” Tiểu Ni, thực xin lỗi, ta không cố ý nghe lén người gọi điện thoại, nhưng rốt cục là vì sao mà người lại không chịu gả cho Lý Khắc chứ, tất cả mọi người đều nhìn ra hắn đối với người là thật tâm, ta cũng không tin người không nhìn ra”.

“Đại thúc, dù biết hắn đối với ta thật tâm thì có thể thế nào chứ?”

Lý Mộc Nhất bị Vưu Ni hỏi liền sững sốt:” Biết rồi thì nhận lời gả cho hần a, hưởng chi, hai người các người còn, còn...”.

“Lên giường? Lên giường cũng không có nghĩa là ta nhất định phải gả cho hần”. Vưu Ni không cho là đúng nói.

“Tiểu Ni, rốt cuộc là vì sao?” Lý Mộc Nhất nóng nảy, hần muốn biết rốt cuộc là vì sao mà Vưu Ni lại không muốn gả cho Lý Khắc, dù thế nào thì cũng phải có nguyên nhân a.

Vưu Ni nhìn Lý Mộc Nhất, nét buồn bã thoáng lướt qua:” Hần, trước khi hần có nói qua, có lẽ một ngày nào đó hần cũng sẽ trở nên giống như Mục ca”, Lý Mộc Nhất sững sốt không hiểu rõ ý của Vưu Ni.

Lý Mộc Nhất cẩn thận suy nghĩ lại, đột nhiên lại hiểu ra ý Vưu Ni muốn nói.

“Tiểu Ni, người là nói Lý Khắc bảo sẽ giống với đại ca hần trở thành đồng tính luyện ái?”

“Đúng vậy, vì thế sao ta có thể nhận lời gả cho hần, vạn nhất một ngày nào đó hần thật sự trở thành đồng tính luyện ái thì ta phải làm sao bây giờ? Hơn nữa nếu đại ca biết, nhất định sẽ không bỏ qua cho hần, Mục ca lại còn có bối cảnh là hắc đạo, người thử nghĩ mà xem nếu có chuyện gì xảy ra, lấy tình huống hai nhà chúng ta thì đại ca và Lý Khắc sẽ ra sao, ta cũng không dám tưởng tượng hậu quả nữa”.

Lý Mộc Nhất khó tin nhìn Vưu Ni, hần không ngờ rằng Lý Khắc cư nhiên sẽ nói những lời như vậy, càng không nghĩ Vưu Ni đã lo lắng nhiều như thế, hần nghĩ chuyện này nhất định phải tìm hiểu kỹ mới được, bằng không cả đời này Vưu Ni cũng sẽ không đồng ý gả cho Lý Khắc.

Chiều đến, Lý Mộc Nhất vụng trộm đi tìm Vưu Lạc, đem chuyện Tiểu Ni nói với hần, Vưu Lạc cũng thực kinh ngạc không ngờ sự tình cư nhiên lại là như vậy. Buổi tối, hần hẹn Lý Mục, Lý Khắc cùng Vưu Ly ra ngoài, đem mọi chuyện nói với bọn họ.

Lý Khắc thực kinh ngạc, hần không nghĩ rằng Tiểu Ni vì nguyên nhân như vậy mà không muốn gả cho mình nhưng hần nói như vậy khi nào a, chính hần cũng không nhớ rõ.

Vưu Lạc nghĩ nghĩ nói:” Có phải là trong lúc vô ý hay không a, người hảo hảo ngẫm lại xem”.

Lý Khắc cố gắng nhớ a nhớ sau đó phi thường uể oải mà nói với mọi người:” Một chút ấn tượng ta cũng không có”.

Vưu Ly nhìn tình huống này bảo gọi Tiểu Ni đến đây đi, trực tiếp hỏi nàng. Mọi người suy nghĩ nửa ngày cũng chỉ có biện pháp này là tốt nhất. Sau đó gọi điện thoại cho Vưu Ni.

Chỉ một lát sau Vưu Ni đã đến, Lý Khắc nhìn thấy Vưu Ni liền nhảy đến bên cạnh nàng hỏi:” Tiểu Ni, ta

nói rằng mình sẽ trở thành đồng tính luyến ái khi nào?”

Vưu Ni mở to mắt nhìn nhìn Lý Khắc sau đó nhìn qua Lý Mộc Nhất, Vưu Lạc đến bên người Vưu Ni kéo nàng vào trong lòng:” Tiểu Ni, nói cho Tam ca biết rốt cục là tại sao lại thế này, đại thúc chỉ vì lo lắng cho người nên mới nói chuyện này với ta, người đừng trách hần, nhị ca đã ở đây rồi, còn có cả Mộc ca, chúng ta đều sẽ làm chủ cho người, yên tâm đi, người là muội muội của chúng ta tuy rằng không thể quan tâm người như đại ca đã làm nhưng như thế cũng không có nghĩa là chúng ta không yêu người a”.

Lí Mộc nhìn Vưu Ni:” Tiểu Ni, nói đi, người yên tâm, Mộc ca nhất định sẽ đứng về phía người, tiểu tử Lý Khắc này mà dám bắt nạt người, không cần động thủ ta sẽ tự tay phế hần.

Vưu Ly vẫy tay với nàng:” Tiểu Ni, lại đây ngồi cạnh nhị ca”, Vưu Ni do dự một chút nhưng vẫn tiến về phía Vưu Ly. Nàng biết với tình huống hôm nay dù nàng không muốn nói cũng không được tuy mình cũng không có ý muốn giấu giếm nhưng chuyện cũng đã lâu rồi.

Vưu Ni nhắm mắt nghĩ nghĩ, cuối cùng hạ quyết tâm mở miệng:” Nhị ca, Tam ca, Mộc ca, việc này kì thật đã xảy ra rất lâu rồi, là vào thời điểm lần đầu tiên ta gặp Lý Khắc.”

“A, không thể nào, lần đầu tiên ta gặp người đã nhất kiến chung tình, sao có khả năng sẽ nói như vậy chứ?” Lý Khắc buồn bực.

“Không, trước khi người nhìn thấy ta, ta đã gặp qua người rồi, các người ở phòng ngủ của nhị ca, ta nhớ rõ...”, nguyên lai vào năm đó sau khi Lý Mộc cùng Vưu Ly công khai quan hệ lại được Vưu Tư ủng hộ, Lí Mộc đã có thể không kiêng nể gì ra vào Vưu gia, có một lần hần mang đệ đệ Lý Khắc đến gặp Vưu Ly, ở trong phòng Vưu Ly, Lý Khắc nhìn đại ca ôm Vưu Ly còn xinh đẹp hơn cả nữ nhân ôm vào trong lòng, hai người còn tình chàng ý thiếp, vốn hay nói giỡn hần liền chọc bọn họ nói hần cũng phải tìm một người đẹp như Vưu Ly về làm vợ.

Lúc ấy Vưu Ni đã được mười một, mười hai tuổi nghe nói nhị ca cùng Mộc ca đã trở lại liền chạy đến phòng nhị ca, sau đó nàng nhìn thấy một tiểu ca ca hảo suất, Vưu Ni nho nhỏ của chúng ta cảm thấy thực xấu hổ nên không đi vào, vẫn ghé ở ngoài cửa trộm nhìn, sau đó lại nghe Lý Khắc nói câu kia. Lúc đó nàng không đủ lớn cũng không hiểu được ý Lý Khắc, Lý Khắc nói muốn tìm một người xinh đẹp giống Vưu Ly làm vợ nàng lại nghĩ là Lý Khắc muốn tìm một nam nhân xinh đẹp như nhị ca làm vợ.

Mặc dù sau khi gặp mặt, Lý Khắc đối Vưu Ni là nhất kiến chung tình, nhưng Vưu Ni vẫn thực hoang mang, nàng không phải là nam sinh a, nàng đã nghĩ có thể là vì mình là muội muội của nhị ca cho nên sẽ có chút giống với nhị ca, mà Lý Khắc lại muốn tìm một người giống nhị ca, hiện tại nếu không tìm được thì dùng nàng làm thế thân cũng được. Ý tưởng này vẫn cùng nàng lớn lên, về sau nàng còn nghĩ một ngày nào đó Lý Khắc sẽ tìm được một nam nhân xinh đẹp như nhị ca, khi đó hần sẽ quăng nàng đi.

Mọi người nghe xong đáp án này cũng không biết nói cái gì thì tốt, Lý Khắc lại cảm thấy mình thật oan uổng mà Vưu Ni sau khi nghe Lý Khắc giải thích xong lại dở khóc dở cười.

Dù sao đi nữa vấn đề này cuối cùng cũng được giải quyết, mà Vưu Ni rốt cục cũng đồng ý gả cho Lý Khắc.

32. Chương 32: Hôn Lễ [thượng]

Vì hôn lễ của Vưu Ni cả một đám người đều làm loạn không ngừng, vì cái gì sao? sau khi nghe được tin muội muội bảo bối của mình quyết định gả cho Lý Khắc, Vưu Tư 100% không muốn nhưng mà nếu nàng đã quyết định như thế thì mình cũng không thể nói gì a, chỉ là mình nhất định phải để muội muội mình có một hôn lễ thật long trọng mới được.

Kết quả là mọi người vì địa điểm cử hành hôn lễ mà tranh chấp không ngớt, người thì nói là nước ngoài, người thì nói là Bắc Kinh, còn có người nói là đi Tam Á, cuối cùng vẫn là Vưu Ni quyết định đâu cũng không đi, ở ngay H thị cử hành hôn lễ. (Ta không hiểu Tam Á là gì, nếu ai biết xin giúp ta vs nha:D)

Nếu tân nương đã lên tiếng thì những người khác chỉ có thể nghe lời cuối cùng Vưu Ni quyết định tổ chức hôn lễ ở khách sạn Hoa Kỳ.

Vì thế Vưu Tư mang theo lão bà, con trưởng từ Bắc Kinh đến H thì, đây là lần đầu tiên Lý Mộc Nhất nhìn thấy lão bà của Vưu Tư – Dương Liễu. Cái tên “Dương Liễu” thực sự là giàu ý thơ nhưng tên là một chuyện, còn người thì là chuyện khác, mà nàng thì hoàn toàn không giống như tên của mình.

Lý Mộc thấy một cô gái nhỏ, đúng vậy, là một cô gái, nhìn thế nào cũng không ra là một nữ nhân đã sinh vài đứa nhỏ, một mái tóc đen nhánh sáng bóng mềm mại như nước được buộc đuôi ngựa, khuôn mặt nhỏ nhỏ như bàn tay, ánh mắt thật to hắc bạch phân minh, mặc một chiếc áo T-shirt cộc tay có hình con vật trong hoạt hình cùng quần lửng thoải mái, dưới chân đi một đôi giày vải.

Lý Mộc nghĩ nếu trên đường mình mà nhìn thấy nàng nhất định khi đó là một học sinh trung học hoặc là một sinh viên đại học.

Nhìn bộ dáng Dương Liễu ôm tiểu bảo bối tả hôn nhẹ, hữu hôn nhẹ nghiêm nhiên trở thành hình ảnh mẹ hiền nhưng lại là khuôn mặt lại mang nét thanh xuân dào dạt Lý Mộc cảm giác hình ảnh trước mặt này như thế nào cũng thực quý giá.

Nghĩ một chút, Lý Mộc Nhất vụng trộm kéo góc áo Vưu Lạc, thấp giọng hỏi:” Đây thật sự là mẹ của cục cưng sao? Nhìn nàng giống như còn chưa đến 20 tuổi a”, đại thúc của chúng ta thực sự cảm thấy như vậy cho nên cứ như thế hỏi ra.

Dương Liễu tai thính nghe thấy, ôm tiểu bảo bối liền nhảy đến:” Yêu, ta thích người”, Dương Liễu không che dấu trực tiếp biểu đạt yêu thích của mình với Lý Mộc Nhất.

Vưu Lạc đem Lý Mộc Nhất tiến vào trong lòng, giới thiệu với Dương Liễu:” Đại tẩu, đây là lão bà của ta – Lý Mộc Nhất còn có lời nói vừa rồi đừng có để đại ca nghe được nếu không hắn sẽ ghen nga”.

Dương Liễu vỗ vỗ vai Vưu Lạc:” Hừ, Tiểu Lạc, người quá coi thường sự lợi hại của chị dâu người rồi, chỉ

cần ta thổi gió một tý đại ca người sẽ tâm hoan nô phóng, yên tâm, yên tâm”.

“Đại, đại tẩu”, Lý Mộc Nhất ngượng ngùng mở miệng gọi, ngượng ngùng cũng đứng, một đại thúc 30 như mình lại gọi một tiểu cô nương chưa đến 20 tuổi là đại tẩu, này....

Trình Hạo đứng bên người Lục Diêm nhìn Dương Liễu cũng cảm thán:” Diêm, nàng thực trẻ tuổi a, lại còn xinh đẹp như vậy, rốt cục ta đã biết vì sao tiểu bảo bối lại đáng yêu như vậy, thì ra là giống mẹ mẹ a”.

“Ha ha, bảo bối, Dương Liễu cũng không phải là người bình thường được không”.

“Yêu, Diêm, đã lâu không thấy, người đứng là càng ngày càng khỏe miệng a, đây là đứa nhỏ lão công nhà ta nói đến a?” Dương Liễu kéo Trình Hạo về phía mình nhìn trái nhìn phải sau đó gật gật đầu.

“Ân, ánh mắt Diêm cũng không sai nga”, Lục Diêm cười cười kéo Trình Hạo trở lại bên mình.

Vưu Lạc vỗ vỗ tay Lý Mộc Nhất giải thích:” Đại thúc, đại tẩu cùng đại ca là bạn đại học, cho nên người đừng có thấy đại tẩu như vậy mà nhảm, kỳ thật nàng cùng tuổi với đại ca, Mục ca, Diêm ca đó”.

“A, vậy nàng không phải đã 3...”, Lý mộc Nhất cùng Trình Hạo đồng thời đều nói ra sau đó cả hai đều bị Vưu Lạc cùng Lục Diêm bưng kín miệng.

“Đại thúc, trăm ngàn lần đừng ở trước mặt đại tẩu nói ra tuổi của nàng, nàng hận nhất là người khác nói nàng nhiều tuổi, người nhất định phải nhớ rõ trăm ngàn lần không được nói ra, đại tẩu mà tức giận thì sẽ rất khủng bố, biết chưa?” Vưu Lạc dặn dò Lý Mộc Nhất.

“Ân”, Lý Mộc Nhất gật đầu tỏ vẻ đã nhớ kỹ lời Vưu Lạc, hẳn biết rất nhiều nữ nhân cũng sẽ để ý chuyện này cho nên cũng thực bình thường.

“A”, Trình Hạo nhìn Lục Diêm, Lục Diêm hướng hắn gật gật đầu tỏ vẻ đồng ý với lời nói của Vưu Lạc. Trình Hạo chớp mắt mấy cái sau đó cũng gật gật đầu tỏ vẻ mình cũng sẽ nghĩ kỹ rồi mới nói.

Về phần Dương Liễu, nàng giống như vừa tìm ra một châu lục mới, nhìn chăm chăm Lý Mộc Nhất nói:” Vợ của Tam đệ a, người cư nhiên còn thẹn thùng với ta, thực hiếm thấy, tuy rằng đều là thụ nhưng nếu so sánh người với Ly Ly thì người thực sự là còn thiếu một chút. Về sau phải hảo hảo học tập Ly Ly a, ta cam đoan sau này người sẽ tốt hơn nga. Đúng rồi, nghe lão công ta nói người nấu cơm rất ngon, lúc nào rảnh người dạy ta được không? Tư luôn nói rằng ta làm cơm quá khó ăn, rõ ràng lúc ra nếm thử thấy thật không sai a, lần trước hắn đến chỗ các người lúc trở về mỗi ngày đều lải nhải bên tai ta nói Tiểu Lạc hảo có phúc, lão bà có thể làm một bàn toàn đồ ăn ngon cho nên a, người nhất định phải dạy cho ta với”, Dương Liễu nói xong kéo tay Lý Mộc Nhất lắc qua lắc lại.

Lý Mộc Nhất ngượng ngùng nhìn Dương Liễu gật gật đầu:” Hảo, khi nào đại tẩu muốn học ta đều có thể dạy, ta sẽ thật chuyên tâm dạy cho người”.

“Ân”, Dương Liễu phi thường vừa lòng gật gật đầu.

Nữ nhi duy nhất của Vũ gia phải xuất giá, hai vị lão nhân Vũ gia tất nhiên phải trở về, chính là thời điểm bọn họ nhìn thấy Vũ Lạc vẫn sống sót một chút, tuy rằng đứa con thứ hai là đồng tính luyến nhưng dù nói thế nào đi nữa Lý Mộc cũng không phải người bình thường a, bối cảnh cũng không phải vừa.

Lúc đứa con cả đón họ về đã nói chuyện về đứa thứ ba với bọn họ một lần, nghe con cả nói vợ của đứa thứ ba là đại thúc 30 tuổi hơn nữa còn không có thân phận đặc thù, bối cảnh không hề đặc biệt. Nhưng con cả đã nói hần đã tán thành vợ của Tam đệ, cho nên bọn họ cũng chỉ có thể trừng mắt nhìn Vũ Lạc cùng Lý Mộc Nhất.

Lý Mộc Nhất căng thẳng nắm tay Vũ Lạc, trong lòng bàn tay tất cả đều là mồ hôi, tuy rằng Vũ Lạc luôn nói hần cứ yên tâm, không có việc gì, đại ca đã chấp nhận người nhưng Lý Mộc Nhất vẫn thực khẩn trương, dù nói thế nào đi nữa thì đây cũng là cha mẹ Vũ Lạc không phải sao.

Vũ Lạc cũng tỏ vẻ không sao cả, biết có đại ca ở đây là không có vấn đề gì, cũng không yếu thế trừng hai mắt nhìn hai vị lão nhân, nhiều người dự hôn lễ như vậy đều nhìn người một nhà hổ động, ánh mắt tóe lửa, cuối cùng hai vị lão nhân bại trận.

Vũ ba ba nghĩ, không có biện pháp, lúc trước biết đứa con thứ là đồng tính luyến ai muốn ngăn cản rốt cục đứa cả lại ủng hộ bọn họ, mình cũng không có biện pháp cho nên cuối cùng đành cam chịu, đến đứa thứ ba lại càng không có gì để nói, dù sao đứa thứ nhất cũng bình thường hơn nữa còn có cháu nội để ôm là được rồi.

Vũ mụ mụ hiện tại suy nghĩ đã rất thoáng, vỗ vỗ bạn già an ủi:” Quên đi, con cháu đều có phúc của con cháu, chúng ta cũng đừng quản nữa, chỉ cần chúng nó thấy hạnh phúc là tốt rồi, ông xem, Tiểu Ly hiện tại không phải rất hạnh phúc sao, Tiểu Mộc cũng đã sống hần đến lên trời rồi”. Vũ mụ mụ cảm thấy chuyện được an ủi nhất chính là Lý Mộc đối với Vũ Ly thực sự là quá tốt, dù là mình đi nữa cũng không có khả năng đối với nó tốt như vậy đi.

Lý Mộc thấy Vũ Lạc cùng hai vị lão nhân so nhân liền nhéo tay hần một chút, một bộ dáng hiền thê nói:” Lạc, người đang làm cái gì vậy? Sao có thể trừng thúc thúc cùng a di”, mình đến cả cơ hội được hiếu thuận với cha mẹ cũng không có, người này sao có thể đối xử như vậy với phụ mẫu của mình chứ.

Vũ Lạc đương nhiên biết Lý Mộc Nhất suy nghĩ cái gì, ghé vào tay hần nhẹ giọng nói:” Đại thúc, đừng nóng vội, ta phải để hai người họ chấp nhận người trước”, Lý Mộc Nhất ngốc lảng, đúng vậy, sao mình có thể quên chuyện này chứ, nhưng là...

Hai vị lão nhân Vũ gia đều thực khôn khéo liếc một cái đã nhìn ra con thứ ba của mình sợ vợ, thật may mắn, như thế này thì về sau mình có thể lợi dụng hần đối phó con thứ ba rồi.

Nào biết Vũ Ly đi tới nhìn bọn họ nói:” Tiểu Lạc, đừng có trách nhị ca không nhắc nhở người, nếu muốn ở trước mặt ba mẹ bị bắt nạt thì phải coi trọng đại thúc, ba mẹ đang muốn đem hần trở thành con mỗi kia.

“Lí Mục, người có thể quản vợ của người hay không? Một chút cũng không biết tôn trọng ba mẹ, cha không kính, mẹ không trọng”, Vưu ba ba thực sinh khí a, đứa con thứ chỉ nghe lời Lí Mục, điều này khiến cho người làm cha như hắn sao có thể không thương tâm. Được rồi, cho dù là trước kia hắn không đồng ý đi nhưng hiện tại không phải đã tán thành hai bọn họ cùng một chỗ rồi sao, sao còn đối xử với ta như vậy a.

Lí Mục đi tới, kéo tay Vưu Ly:” Ba mẹ, Tiểu Ly còn nhỏ, hai người đừng nóng giận, về sau con sẽ hảo hảo bảo hắn”, Lí Mục vẫn luôn tôn kính hai vị lão nhân, coi hai người giống như cha mẹ thân sinh của mình.

Vưu ba ba tức đến muốn học máu nhìn Lý Mục nói:” Lí Mục a, hắn còn nhỏ, đã hai tư hai lăm rồi mà còn là nhỏ a, người đã nói là sẽ quản hắn cơ mà”.

“Hắn chính là đang quản ta, thế nào, không được sao? Ba hâm mộ đi”.

“Ai, ai, ai, ta nào dám nói không được a, tiểu tổ tông”, Vưu ba ba nghĩ đứa con thứ này thực sự là từ nhỏ đã quá thông minh, không có chuyện gì có thể qua được mắt hắn, chính mình cũng chỉ có thể thở dài mà thôi.

“Đủ rồi, mọi người đang làm cái gì đây? Hôm nay là hôn lễ của Tiểu Ni, nhìn lại chính mình xem, người làm cha mẹ thì không ra dáng ba mẹ, là huynh trưởng không ra dáng huynh trưởng?” Vưu Tư nhìn nhóm người này lên tiếng.

Mọi người vừa thấy Vưu Tư lên tiếng cũng không dám hi hi ha ha, Vưu ba ba cùng Vưu muội muội sợ nhất là đứa con cả này, tuy rằng hắn cũng thực hiểu thuận, thực nghe lời nhưng chỉ cần là chuyện gì đụng tới Vưu Ly, Vưu Lạc cùng Vưu Ni hắn liền hoàn toàn thay đổi.

Dương Liễu nhảy đến bên người Vưu Tư vuốt vuốt cánh tay hắn:” Lão công, người là đang làm gì vậy, hôm nay là ngày mừng của Tiểu Ni mà, người phải cao hứng một chút biết không?”

“Ta có mất hứng đâu”.

“Thiết, trên mặt người rõ ràng đang viết ta mất hứng này, không muốn đem muối muối gả đi có phải không?”

“Ta thực sự là không muốn đem Tiểu Ni gả đi, nàng còn nhỏ như vậy, cứ ở bên người ta gốc thực tốt, ta còn có thể sung nàng, nếu lập gia đình vạn nhất phải chịu ủy khuất thì phải làm sao bây giờ? Bị người khi dễ thì phải làm sao bây giờ?” Vưu Tư một bộ dạng hợp tình hợp lý nói ra khiến cho cả đám đang nghe cũng choáng váng.

“Nhìn đi”, Dương Liễu bày ra bộ dáng ta biết ngay là như vậy mà.

Lục Diêm đến bên người Vưu Tư vỗ vỗ bờ vai hắn:” Tư, người yên tâm, ta sẽ không để Lý Khắc khi dễ Tiểu Ni, nếu hắn thực sự là cho Tiểu Ni phải chịu ủy khuất ta nhất định sẽ không bỏ qua cho tiểu tử kia.”

“Ta sao lại nhận thức họ Lý các người a, người thì bắt cóc đệ đệ của ta, bay giờ thì đệ đệ của người lại đến bắt cóc muội muội của ta, năm đó đáng nhẽ ra ta không nên mang người về nhà”, Vưu Tư vì hành động năm đó của mình mà hối hận không thôi, nếu năm đó hẳn không mang Lý Mộc về nhà chơi thì đệ đệ và muội muội của mình khẳng định là vẫn còn bên người mình mà.

Cả đám nhìn Vưu Tư dở khóc dở cười, Lý Mộc Nhất trong lòng nghĩ mình cũng là họ Lý a, may mắn là Vưu Tư không nói gì đến Vưu Lạc nếu không khẳng định mình cũng bị lôi ra.

Vưu Lạc nghĩ, an, nhà mình thật sự là có duyên với người học Lý a.

Vưu Ly đến bên người Vưu Tư:” Được rồi, đại ca, cho dù chúng ta đã lập gia đình đi nữa nhưng chỉ cần người nói một câu bất cứ lúc nào chúng ta cũng có thể trở lại, nếu không người đem sinh ý chuyển về đây là được, như vậy thì mỗi ngày đều có thể nhìn thấy chúng ta rồi”.

“Gã, gã, gã, đừng có nói từ này với ta nữa, ai nói với ta, ta liền đánh người đó”, Vưu Tư cảm thấy trong lòng rất không cao hứng vì muội muội muốn xuất giá.

“Người nghĩ là ta không không muốn trở về sao, chỉ là sinh ý không thích hợp chuyển về đây thôi, dù sao các người nhớ phải dành nhiều thời gian đến Bắc Kinh thăm ta là được”, Vưu Tư một bộ dáng ai oán hối tiếc nói.

Dương Liễu nhìn lão công nhà mình trợn trắng mắt:” Được rồi, thời gian đến rồi, đến lúc Tiểu Ni cùng Lý Khắc đi ra rồi”.

Vào đúng lúc hành khúc du dương của hôn lễ cất lên, mọi người nhìn thấy Vưu Ni mặc áo lụa trắng xinh đẹp khoác tay Lý Khắc bước lên thảm đỏ.

Vưu Ni bước đi trên thảm đỏ tươi cười tràn ngập hạnh phúc, tất cả mọi người đều có thể cảm giác được niềm hạnh phúc của nàng, đó là một nụ cười thuần túy không nhiễm bất cứ thứ gì khác, Vưu Tư nhìn thấy Vưu Ni tươi cười hạnh phúc cũng không còn ai oán nữa.

Sau khi Vưu Ni nói ra chân tướng với Lý Khắc mới biết thì ra hẳn đối với Vưu Ni là nhất kiến chung tình, Vưu Ni bé nhỏ nhìn qua khe hở ở cửa của phòng Vưu Ly cũng đã yêu tiểu ca ca suýt suýt kia, Lý Khắc cười mình thật ngốc, nếu không phải vì yêu mình, lấy thân phận cao quý của Vưu Ni sao có khả năng trở thành vật làm ấm giường cho người khác chứ.

Tuy rằng Vưu Ni thường đối với Lý Khắc hung dữ muốn chết nhưng chỉ cần chuyện là Lý Khắc muốn, từ trước đến nay Vưu Ni chưa từng cự tuyệt, một lần cũng không có. Lý Khắc nghĩ nếu không phải bình thường dùng biện pháp tránh thai thật tốt, hiện tại đại khái hôn lễ của mình sẽ có cả con tham gian đi.

Hai người đi đến trước mặt người chủ hôn nghe cả bài tuyên bố thành hôn thật dài, cuối cùng cũng nghe người chủ hôn hỏi:

“Vưu Ni, con có chuyện ý gả cho nam nhân này không? Sẽ yêu thương hần, chung thủy với hần, dù là nghèo khó, bệnh tật cho đến giờ phúc cuối cùng của cuộc sống”.

“Con nguyện ý”.

“Lý Khắc, con có nguyện ý cưới cô gái này không? Sẽ yêu thương nàng, chung thủy với nàng, cho dù có nghèo khó, bệnh tật cho đến giờ phúc cuối cùng của cuộc sống”.

“Con nguyện ý”.

Câu nói tiếp theo Lý Mộc Nhất cũng nghe không được, khi hần nghe Vưu Ni cùng Lý Khắc nói xong “con nguyện ý” đã chảy nước mắt, Vưu Lạc nâng tay kéo hần vào trong lòng nhẹ nhàng vỗ vai hần.

“Đại thúc, nếu người muốn ta cũng sẽ tổ chức một hôn lễ như vậy cho người”, nghe được lời nói của Vưu Lạc, Lý Mộc lắc đầu nhưng không nói gì, hần nghĩ chỉ cần có thể cùng Vưu Lạc như vậy cả đời cũng là một chuyện rất hạnh phúc rồi, hần không nghĩ cũng không cần hy vọng những chuyện xa vời khác.

Lúc Vưu Ni muốn ném hoa cưới, đằng sau đã có Vưu Ly, Trình Hạo, còn có Vưu Lạc kéo theo Lý Mộc Nhất, Vưu Ly chọn mi nhìn hai đối thủ, cười đến càng tự tin:” Hoa này nhất định là của ta”.

“Vưu gia nhị ca, ta sẽ không nương tay nga, người phải cẩn thận”, Trình Hạo cũng bày ra bộ dáng quyết thắng.

Lý Mộc cau mày nhìn hai người này, đây là đang xảy ra chuyện gì vậy a, người ta thì là một đám nữ nhi bắt hoa cưới, bọn họ thì ban am nhân cùng nhau náo nhiệt cái gì a, nghĩ nghĩ một chút hần vẫn là lui lại bên cạnh Vưu Lạc.

“Đại thúc, không muốn chơi sao?” Vưu Lạc hỏi đại thúc đang đứng bên cạnh mình.

“Ách, Lạc, cái này, cái này không thích hợp với ta, cứ để hai bọn họ tranh với nhau thôi, ha ha”.

Vưu Ni nhìn Vưu Ly cùng Trình Hạo đứng giữa một đám nữ nhi cảm thấy thật buồn cười, nếu nhị ca hoặc Trình Hạo nhân được thì sẽ là dạng gì đây? Nghĩ nghĩ, nàng đưa lưng về phía mọi người, vút một cái ném bó hoa về phía sau, sau đó lập tức quay lại nhìn kết quả.

Vưu Ly nhìn vị trí bó hoa nghĩ nhất định là thuộc về mình, nhưng hần lại xem nhẹ đứa nhỏ Trình Hạo này rồi, Trình Hạo căn chuẩn thời cơ, bước một bước thật dài tiến đến, mạnh mẽ nhảy lên, vào lúc Vưu Ly đã chạm được vào bó hoa liền đoạt lấy.

“Ha ha, là của ta, là của ta, Diêm, người có thấy không?” Trình Hạo cầm bó hoa xoay người, nét mặt tươi cười còn hơn đoá hoa trong tay mình nhìn Lục Diêm.

Lục Diêm tiến đến ôm Trình Hạo vào lòng:” Hạo, lần sau sẽ đến hôn lễ của chúng ta”.

Trình Hạo nghe được lời Lục Diêm nói cúi đầu dùng sức cọ cọ trong ngực Lục Diêm, Lục Diêm cảm giác được trước ngực mình ẩm ướt nóng nóng.

Lí Mộc đến bên cạnh Vũ Ly, kéo người vào trong lòng:” Bảo bối, đừng nóng giận”.

“Hừ”, Vũ Ly giận đến nghiến răng, không thể tưởng được tiểu tử này lợi hại như vậy.

Lí Mộc nhìn bộ dáng giống như muốn ăn thịt người của Vũ Ly ghé sát vào tai hắn nói:” Bảo bối, em hiện tại thực sự là quá mê người, anh thực muốn ăn em ngay lập tức”.

Vũ Ly quỳn rũ cười cười:” Được!”.

“Bảo bối, anh cam đoan là lần sau sẽ không có ai tranh đoạt với em đâu”.

“Àn?” Vũ Ly nghi hoặc nhìn Lí Mộc, không hiểu ý hắn.

“Ha ha, không lâu nữa chúng ta được ăn kẹo cưới của Diêm rồi mà”.

“Nga, thì ra là thế” thảo nào tiểu tử này liều mạng như vậy, còn tranh với mình, bất quá xem ra là có lý do, vậy thì tha thứ cho hắn một lần đi.

Lý Mộc nghe thấy đoạn đối thoại của Lý Mộc và Vũ Ly túm túm bên người Vũ Lạc hỏi:” Lạc, bọn họ nói là....”.

“Hình như Diêm muốn cùng Trình Hạo kết hôn”, Vũ Lạc nghĩ hắn là sẽ tổ chức ở Hà Lan đi.

“A”? nam nhân kết hôn với nam nhân thì sẽ như thế nào a?

Nữ nhi duy nhất của Vũ Ni kết hôn, khách quý đến tham gia tất nhiên là không thể thiếu, các nhân vật nổi tiếng trong các giới, quan chức chính phủ thật đúng là không ít, đương nhiên những người này không phải vì chúc phúc mà là vì lợi ích mới đến.

Lý Mộc nhìn những con người dối trá lộ ra nụ cười giả dối trong lòng thực sự không hiểu, nếu không muốn nhiệt tình chúc phúc cho nhà người ta thì đến để làm gì?

Vũ Lạc buồn cười nhìn đại thúc nhà mình:” Đại thúc, người phải hiểu rằng rất nhiều người khi làm rất nhiều chuyện có thể không hề xuất phát từ sự nguyện ý của mình, cho dù không muốn bọn họ cũng phải

làm trái với lương tâm bởi vì như vậy sẽ mang đến lợi ích thật lớn cho bọn họ”.

“Thật sao?” Lý Mộc Nhất nghĩ cả đời này mình cũng không cần biết là tốt rồi.

Vưu Ni cùng Lý Khắc đi từng bàn kính rượu, Lý Khắc nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn của Vưu Ni càng ngày càng hồng liên vụng trộm nhờ Lý Mộc đổi rượu thành nước sôi.

Lý Mộc Nhất nghĩ Vưu Ni gả cho Lý Khắc quả nhiên là không sai, hắn xoay người đi vào phòng nghỉ đã được thuê cho mọi người, Lý Mộc cảm thấy có người túm đầu gối mình, cúi đầu nhìn một chút vui vẻ cúi xuống ôm lấy tiểu bảo bối hôn lên.

“Mụ mụ, cục cưng mệt mỏi”, nói xong tiểu bảo bối cũng hôn hôn mụ mụ, vòng hai tay ôm cổ mụ mụ, ghé vào đầu vai mụ mụ nằm im, Lý Mộc Nhất ôm cục cưng nhẹ nhàng vỗ lưng hắn, Dương Liễu chạy đến tìm con liền nhìn thấy hình ảnh ấm áp như vậy.

Dương Liễu tiến đến từ sau Lý Mộc Nhất, nhẹ nhàng vỗ vỗ hắn, Lý Mộc Nhất quay lại thấy Dương Liễu giơ tay lên miệng ra hiệu im lặng:” Đại tẩu, cục cưng đang ngủ”, Dương Liễu gật gật đầu.

Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối vào phòng, đặt lên giường, cài hảo chăn cho hắn mới đi ra, Dương Liễu thấy Lý Mộc Nhất đi ra hỏi:” Không nghĩ là người thực chiều cổ bé con a?”

Lý Mộc Nhất ngượng ngùng:” Ha ha, cũng không có”.

“Người rất thích tiểu bảo bối sao?”

“Ân, cục cưng rất đáng yêu, ta nghĩ rằng dù ai thấy hắn đi nữa cũng sẽ thích thôi”, Lý Mộc Nhất phi thường khẳng định nói.

Chợt Dương Liễu lên tiếng:” Lúc trước ta còn suy nghĩ đưa cục cưng tới cho các người có đúng hay không? Nếu các người không thích thì phải làm sao bây giờ? Tuy Tiểu Lạc đã nói hắn là thúc thúc của cục cưng nhưng nếu người không thích cục cưng thì phải làm sao bây giờ? Cục cưng mà không thích các người thì phải làm sao bây giờ? Ta đã suy nghĩ rất nhiều cuối cùng vẫn quyết định thử một lần, ta để Tiểu Ni cùng Lý Khắc ôm đứa nhỏ trở về, trưa hôm sau Tiểu Ni liền gọi cho ta nói người phi thường thích cục cưng. Theo lý mà nói khi nghe Tiểu Ni nói như vậy ta hẳn là nên phi thường yên tâm nhưng lòng ta thủy chung vẫn không buông xuống được, ta đã mang thai 10 tháng, tâm tâm khổ khổ mới sinh được đứa nhỏ, lần này đến đây, sau khi nhìn thấy người, cũng nhìn thấy người thương yêu cục cưng như vậy ta mới phát hiện lo lắng của mình thực sự là thừa thãi rồi.”

Lý Mộc Nhất nghe xong những lời Dương Liễu nói trong lòng rất cảm kích, hắn nhìn nàng rồi mở miệng:” Đại tẩu, ta thực cảm ơn người vì đã để Tiểu Ni mang cục cưng trở về, càng cảm ơn người vì đã tin tưởng chúng ta, đối với ta và Lạc mà nói, cục cưng chính là con của chúng ta, chúng ta nhất định sẽ hảo hảo yêu thương bé, để cho bé khỏe mạnh lớn lên”.

“Ân, ta tin tưởng ngươi”

“Lão bà, bây giờ thì ngươi đã yên tâm rồi đi”, hai người đồng thời nhìn về phía cửa, thấy Vưu Tư cùng Vưu ba ba, Vưu mù mù cùng nhau đi vào.

“Ba me, hai người sao lại vào đây?” Dương Liễu đến bên cạnh hai vị lão nhân.

“Lớn tuổi rồi, đi không được, ở bên ngoài xã giao một hồi liền mệt muốn chết”, Vưu ba ba bóp bóp bả vai mình.

“Để cháu giúp ngài xoa bóp nha”, Lý Mộc đến bên người Vưu ba ba nói.

“Hảo hảo”, Vưu ba ba vội vàng ngồi xuống, Lý Mộc Nhất đi đến sau lưng hắn bắt đầu xoa bóp hai vai.

“Ân, thật là thoải mái, a”, vẻ mặt Vưu ba ba tràn đầy thỏa mãn.

“Thúc thúc, mạnh như vậy được không, có cần mạnh thêm chút nữa không?” Lý Mộc Nhất hỏi.

Vưu ba ba ngẹn một hồi mới mở miệng:” A, quên đi, ta sẽ ngươi cũng là một đứa nhỏ tốt, Tiểu Lạc nhà chúng ta có thể lấy ngươi coi như là phúc của hắn, nghe lão đại nói, tay nghề bếp núc của ngươi rất tốt, không ngờ thủ pháp xoa bóp cũng không sai, thằng con bất hiếu của ta thật sự là đời trước tích đức, đời này mới có thể tìm được người vợ tốt như vậy, hừ”.

Vưu mù mù nhìn bạn già nở nụ cười:” Ông là đang ăn dấm chua với con sao?”

Nét mặt già nua của Vưu ba ba đỏ lên:” Tôi ăn dấm chua với hắn làm gì a, đây là vợ của con tôi, hừ”.

Vưu Tư nhìn cha mẹ biết trong lòng bọn họ đã chấp nhận Lý Mộc Nhất, hắn nghĩ Tiểu Lạc mà biết nhất định sẽ phi thường vui vẻ.

“Được rồi, hai người còn để hắn làm cu li, cẩn thận Tiểu Lạc mà biết sẽ mất hứng”, Vưu Tư nhắc nhở ba ba.

“Hừ, thằng con bất hiếu, khụ khụ, được rồi, không cần xoa bóp nữa, ta đã tốt hơn nhiều rồi”, Vưu ba ba tuy ngoài miệng nói thế nhưng thật sự cũng không để Lý Mộc Nhất tiếp tục nữa.

“Thúc thúc, không sao, Tiểu Lạc sẽ không nói gì đâu, ngươi yên tâm”.

Vưu mù mù mất hứng, cầm tay Lý Mộc nói:” Thúc thúc a di cái gì, ngươi phải gọi là ba ba, mù mù”.

Được Vưu mụ mụ nhắc tỉnh, Vưu ba ba cũng phản ứng lại:” Đúng đúng, người cũng đã cùng Tiểu Lạc một chỗ lâu như vậy, sao có thể vẫn gọi chúng ta là thúc thúc, a di, mau gọi một tiếng ba ba, mụ mụ đi”.

Lý Mộc Nhất mặt đỏ hồng, cúi đầu gọi một tiếng:” Ba ba, mụ mụ”.

Vưu ba ba cùng Vưu mụ mụ nghe được Lý Mộc Nhất gọi mình đều nở nụ cười, cửa bên trong mở ra, tiểu bảo bối, nhanh chóng chạy vọt tới bên chân Lý Mộc Nhất, ngẩng đầu nhìn hấn, ngọt ngào gọi một tiếng:” Mụ mụ”.

Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối bế lên:” Cục cưng, ngủ no rồi sao?”

Tiểu bảo bối ngáp một cái gật gật đầu, Vưu ba ba cùng Vưu mụ mụ nhìn hình ảnh mẫu tử ân ái trong lòng cũng thực vui mừng, xem ra người vợ này thực không sai a.

“Lại đây, gia gia ôm một cái”, Vưu ba ba vươn hai tay, Lý mộc Nhất truyền cục cưng qua.

Vưu Tư nhìn về phía Lý Mộc Nhất nhắc hấn:” Người nhanh đi tìm Tiểu Lạc đi, lát nữa nếu hấn không tìm thấy người nhất định sẽ mất hứng”.

“Hảo”, Lý Mộc Nhất đáp một tiếng sau đó chào mọi người, liền đi ra ngoài, ở bên ngoài dạo một vòng cũng không tìm thấy Vưu Lạc, nhiều người như vậy, vẫn là gọi điện thoại cho hấn đi.

Lý Mộc Nhất lấy điện thoại, quay số, có người nhẹ nhàng vỗ hấn một chút, hấn nhìn lại, sửng sốt:” Người sao lại ở nơi này?”

Trần Bân cười cười:” Vưu gia giả nữ nhi, hơn nữa đối phương còn còn là Lý gia có bối cảnh hắc đạo, mọi người đều muốn đến xem a, bằng không thật phí phạm”.

“Người thì sao? Sao lại ở đây?” Trần Bân thật sự không ngờ sẽ gặp Lý Mộc Nhất ở đây.

“Người đã quên sao?” Lạc”, Lý Mộc Nhất nhắc nhở hấn.

Trần Bân cau mày nghi nghi mở miệng nói:” Nam nhân của người?”

“Lạc tên đầy đủ là Vưu Lạc, ta nói như vậy người đã hiểu đi?”

Trần Bân sửng sốt:” Người nói nam nhân của người gọi là Vưu Lạc, người của Vưu gia?”

“Ân, Lạc là lão Tam, là ca ca của Tiểu Ni”, Lý Mộc Nhất giải thích.

“Thì ra là thế”, Trần Bản biết trở mình nhất định sẽ gặp phải đối thủ, xem ra thủ đoạn dơ bẩn đã chuẩn bị không thể dùng, may mà hôm nay mình gặp hắn ở đây, bằng không nếu thật sự ra tay, hậu quả sẽ thực nghiêm trọng a.

“Tiểu Mộc, Tiểu Mộc, thật sự là người?” Lý Mộc nhìn nam nhân đang lúi kéo cánh tay mình, nhìn có vẻ quen mắt, hình như từng quen biết, nhưng lại nghĩ không ra là ai.

“Xin hỏi, người là...”, Lý Mộc Nhất thực khách khí hỏi.

“Tiểu Mộc, người không nhớ ta sao? Ta là Trình Thành, người đã quên ra rồi sao?” Nam nhân tỏ vẻ thực thương tâm.

[Tứ Mộc: lão nương cho người lên đài, bắt quá nhìn thấy người thật muốn cho người một quyền]

“Trình Thành?” trí nhớ của Lý Mộc Nhất nháy mắt liền quay lại, một màn trước kia lại từng chút, từng chút xuất hiện trước mắt.

Chính là Lý Mộc Nhất sau khi đã trải qua rất nhiều sự tình, hiện nay đã bình tĩnh rất nhiều, hắn dùng lực rút tay mình về, cười nhìn về phía Trình Thành, thản nhiên nói một câu:” Xin chào”.

33. Chương 33: Trái Đất Hình Tròn

Trình Thành nhìn gương mặt Lý Mộc Nhất đang cười với mình cảm thấy thật xa lạ.” Tiểu Mộc, người cười thật giả tạo. người thay đổi rất nhiều, trước kia người căn bản sẽ không như vậy”.

Lý Mộc liếc mắt lạnh lùng nhìn về phía Trình Thành:” Vậy sao? Ta cũng không cảm thấy ta đã thay đổi, còn trước kia ta như thế nào thì chính ta cũng không còn nhớ rõ nữa”.

“Tiểu Mộc, ta biết trước kia mình không đúng, ta thực xin lỗi người nhưng vào lúc ấy, tình huống như vậy ta cũng không có biện pháp a, ta phải lo lắng cho tiền đồ của mình không phải sao? Người hẳn là hiểu được không phải sao?”

Lý Mộc Nhất khinh miệt nhìn Trình Thành, trước kia mắt mình đúng là bị mù rồi, cứ nhiên có thể coi trọng một người như vậy.” Vì sao vì tiền đồ của người mà phải hy sinh ta? Vì sao ta phải hiểu cho người?”

“Ta, ta cũng là lo lắng cho tương lai của chúng ta, vào tình huống lúc ấy mà ta còn đối đầu với ba ta thì kết cục của chúng ta không phải càng thảm hơn sao, Tiểu Mộc, tha thứ cho ta được không? Ta là bất đắc dĩ”, Trình Thành nóng lòng giải thích chuyện năm đó.

“Vậy sao? Chẳng lẽ kết cục của ta và cha mẹ ta không đủ thảm sao? Người còn nhớ rõ lúc ấy ba người nói thế nào không?” Lý Mộc nhíu đôi mắt xinh đẹp, nhớ lại đoạn quá khứ đã qua thật lâu kia.

“Ba của người đã nói, người câu dẫn con ta, còn dám nói cái gì là thật tình yêu nhau, thật sự là không biết xấu hổ! Ta nhớ rõ nhất thanh nhị sở, một chữ cũng không dám quên, cha mẹ ta phải đóng cửa khách sạn, mẹ ta bệnh đến không dậy nổi, người nói xem, ta có thể tha thứ cho người sao? Nếu là người, người có thể tha thứ không?”

“Ta, thực xin lỗi, chuyện về cha mẹ người ta thực xin lỗi, nhưng hiện tại nếu họ muốn bất cứ cái gì ta đều có thể cho họ, ta đã lên tới vị trí cục trưởng”.

“Nga, đáng tiếc là cha mẹ ta đều đã qua đời, ngượng ngùng a, lòng tốt của người cũng không có cơ hội dùng đến!”

“Tiểu Mộc, ta có thể bồi thường cho người, thật sự, chỉ cần người muốn cái gì ta cũng có thể cho người”.

“Thật sự?”

“Đúng vậy, Tiểu Mộc, xin người tin tưởng ta, những gì ta nói đều là sự thật không hề lừa người”.

Lý Mộc Nhất khinh miệt nhìn Trình Thành:” Đáng tiếc, hiện tại ta cũng không muốn tin tưởng người lần nữa”.

Nghe Lý Mộc Nhất nói như vậy Trình Thành liền nóng nảy:” Tiểu Mộc, người muốn thế nào, rốt cục người muốn thế nào thì mới tha thứ cho ta”.

Hiện tại hắn đã có Vương Lạc còn có tiểu bảo bối đáng yêu, hắn đã thật sự thấy hạnh phúc rồi sao phải nhớ lại những chuyện đã qua khiến cho cả mình và Vương Lạc đều không thoải mái chứ.

Nghĩ nghĩ một chút Lý Mộc Nhất mở miệng:” Chuyện chảy ra đã rất lâu rồi, ta cũng không muốn nhớ đến, dù nhắc lại cũng không có ý nghĩa không phải sao? Mỗi người chúng ta bây giờ đều có cuộc sống của chính mình, ta hy vọng chúng ta vĩnh viễn cũng không cần gặp lại”.

“Sao có thể không có ý nghĩa chứ? Nhiều năm đã qua như vậy ta vẫn không thôi nhớ đến người, trong lòng ta thủy chung chỉ có mình người, hôm nay có thể gặp lại chính ta cũng không dám tin tưởng đây là sự thật, Tiểu Mộc, đây là cơ hội mà ông trời cho chúng ta không phải sao?” Bàn tay Trình Thành giữ lấy tay Lý Mộc Nhất, vội vàng muốn biểu đạt tình cảm của mình.

Lý Mộc Nhất muốn rút tay lại nhưng lại phát hiện rút không được, hắn cau mày nhìn về phía Trình Thành:” Buông tay”.

“Ta không buông, Tiểu Mộc, lần này ta nhất định sẽ không buông tay, ta đã bỏ lỡ một lần, lần này nhất định không thể lại sai lầm nữa”.

“Trước đây ta với người không có khả năng hiện tại ta có người mình yêu, cũng không ngại mọi người biết, chúng ta còn có một cục cưng đáng yêu nữa, vậy nên hiện tại chúng ta càng không có khả năng cùng một chỗ”.

Trình Thành khó tin lắc đầu:” Tại sao lại như vậy, vậy mấy năm nay của ta tính thế nào, không được, người phải theo ta cùng một chỗ”. (Thằng điên này!!!!).

Lý Mộc Nhất nhìn Trình Thành bộ dáng điên điên nghĩ có nên gọi người đến hỗ trợ không, đúng lúc này:” Tiên sinh, Lý tiên sinh đã nói ngài buông tay, ngài không nghe thấy sao?” Trình Thành cảm thấy bả vai mình bị người dùng lực xoa bóp một chút sau đó cánh tay đang giữ Lý Mộc Nhất giống như không hề nghe theo sự sai bảo của mình. Lý Mộc Nhất cảm giác được cánh tay đang giữ tay mình nói lỏng liền rút tay về.

Trình Thành nhìn nam nhân bên cạnh thực không khách khí nói:” Người là ai? Nam nhân của Tiểu Mộc?”

“Câm miệng, người nói bậy bạ gì đó?” Lý Mộc Nhất nhìn nam nhân vừa xuất hiện, mình hẳn là không quen biết hẳn đi.

Trần Bản híp mắt nhìn nam nhân vừa xuất hiện, xem ra đối phương sớm đã có chuẩn bị, chỉ là không biết vì sao lại phải chuẩn bị? Chẳng lẽ là để đề phòng mình sao? Bất quá hôm nay thật sự là có thể xem nhiều trò hay a.

“Lý tiên sinh, ta gọi là Tiểu Lý Tường, là thủ hạ của Mục ca, đại tẩu phân phó ta ở bên cạnh bảo vệ ngài”, Tiểu Lý Tường vừa giải thích vừa liếc mắt đến Trần Bản đang đứng sau.

“Đại tẩu?” Lý Mộc Nhất bị tình huống bất ngờ xảy ra khiến cho ù ù cạc cạc.

Tiểu Lý Tường cười cười giải thích:” Lão bà của Mục ca, Vưu Ly, ngài hẳn là không xa lạ đi”.

“A!”.

Sao có khả năng cảm thấy xa lạ chứ!

Tiểu Lý Tường ngoắc ngoắc tay, từ phía sau có vài người bước đến, hắn chỉ vào Trình Thành nói:” Vị tiên sinh này uống hơi nhiều, dẫn ngài ấy ra ngoài cho thanh tỉnh một chút”.

“Dạ”, vài người bước về phía Trình Thành

“Ta không uống nhiều, các người muốn làm gì? Buông, buông ra, Tiểu Mộc, Tiểu Mộc...” thanh âm ồn ào của Trình Thành biến mất trong phòng hôn lễ.

Lý Mộc Nhất còn chưa từ trong tình huống vừa rồi phản ứng lại, chờ đến nửa ngày sau khi hấn tỉnh sốt lấy lại tinh thần mới phát hiện ra Tiểu Lý Tường đã không thấy đâu.

Trần Bân nói người đã đi rồi.

Vưu Lạc thấy Tiểu Lý Tường nói gì đó với Vưu Ly sau đó Vưu Ly liền đi đến chỗ mình:” Tiểu Lạc, vừa rồi hình như đại thúc nhà người gặp phiền toái”.

“Cái gì?” Vưu Lạc cả kinh.

Vưu Ly vỗ vỗ vai hấn:” Người đừng có kích động, không có chuyện gì lớn, Tiểu Lý Tường đã xử lý rồi, giờ người qua xem hấn thế nào là được”.

“A, được, ta đã biết, cảm ơn a”, Vưu Lạc quay sang Tiểu Lý Tường nói tiếng cảm ơn rồi lập tức xoay người đi tìm Lý Mộc Nhất.

“Có biết tại sao lại xảy ra chuyện không?” Vưu Ly hỏi Tiểu Lý Tường ở phía sau

“Nhìn qua có vẻ như là bằng hữu của Lý tiên sinh, hấn là đã quen biết nhau rất lâu, Trần Bân cũng ở đó, nhưng lại không có hành vi gì quá phận chúng ta cũng không cần làm gì hấn”, Tiểu Lý Tường cẩn thận nhớ lại trả lời.

Vưu Ly quay người nhìn hấn nhíu mày:” Tiểu Lý Tường, chúng ta coi như cũng đã quen biết thật lâu rồi đi, người mà còn quanh co lòng vòng nữa cẩn thận ta sẽ khiến cho Tiểu tình nhân ở nhà người đá người xuống giường”.

“Khụ khụ, dạ, đại tẩu, hấn là tình nhân trước kia của Lý tiên sinh, hình như là vẫn còn vẫn vương với Lý tiên sinh, bọn họ nói...”, Tiểu Lý Tường đem tất cả những gì mình nghe được từ đoạn đối thoại của Trình Thành và Lý Mộc Nhất báo cáo lại với Vưu Ly”.

“Ha ha, đường tình duyên của Tiểu Lạc quả thật là không thuận lợi mà! Thân ái của ta đâu?” Vưu Ly hỏi Tiểu Lý Tường

“Àn? Mụ ca đang ở bên ngoài”.

“Đi thôi”.

“Đại tẩu, Lý tiên sinh cùng Tiểu Lạc....”.

“Không cần phải xen vào, người cứ để ý kỹ một chút là được, lúc có Tiểu Lạc thì không cần xen vào, sẽ không có việc gì”. Nói xong Vương Ly liền đi ra ngoài.

“Hảo, ta đã biết”, lão bà đại nhân từ khi nào ngài chấp nhận mọi người gọi là đại tẩu vậy?

Từ xa Vương Lạc đã thấy Lý Mộc Nhất cùng Trần Bân đang đứng cùng một chỗ, hần bước nhanh đến bên cạnh Lý Mộc Nhất ôm hần vào trong lòng.” Đại thúc, người không sao chứ?”

“Lạc”, Lý Mộc Nhất mờ mịt ngẩng đầu nhìn Vương Lạc, rồi đem toàn bộ sức nặng của cơ thể dựa trên người Vương Lạc.

Vương Lạc vươn hai tay ôm chặt Lý Mộc Nhất hôn hôn trán hần.” Đại thúc, đừng sợ, ta ở đây mà”.

Trần Bân nhìn tình huống biết mình ở đây cũng thật thừa thãi liền rời đi, người vừa rồi xuất hiện có lẽ có thể lợi dụng một chút a, gọi là gì nhỉ, Trình Thành, hình như còn là cục trưởng gì đó, ha ha, quả nhiên là rất thú vị a.

Vương Lạc mị mắt nhìn chằm chằm vào hướng Trần Bân ly khai không biết trong lòng suy nghĩ cái gì.

Một lúc lâu sau, thanh âm rầu rĩ của Lý Mộc Nhất từ trong lòng Vương Lạc truyền ra:” Lạc, ta....hôm nay ta gặp lại Trình Thành”.

“Àn? Thì ra là hần a”, hai đoạn tình cảm trong quá khứ của Lý Mộc Nhất Vương Lạc đều biết rõ, chỉ là không nghĩ tới cư nhiên sẽ gặp lại ở đây. Đầu tiên là Tần Chiếm Nguyên, hiện tại lại là Trình Thành, ha ha. Thật sự là trái đất hình tròn a.

“Sợ sao?” Vương Lạc nhẹ nhàng hỏi Lý Mộc Nhất.

Lý Mộc ngẩng đầu nhìn về phía Vương Lạc:” Không có, chỉ cần nghĩ đến người cùng cục cùng thì một chút cảm giác sợ hãi cũng không có, tuy rằng có rất nhiều chuyện không vui trước kia phải nhớ lại nhưng hiện tại lại không còn cảm thấy thương tâm hay khổ sở

Vương Lạc cười đến phi thường sáng lạn:” Ha ha, không cần sợ hãi cứ tránh ở trong lòng ta là tốt rồi, dù là mưa gió bão bùng ta đều có thể chống đỡ cho người, để người an toàn dưới một khoảng trời tươi sáng”.

“Àn, ta biết nhưng lần này ta đối với biểu hiện của mình rất hài lòng”, đôi mắt thật to của Lý Mộc Nhất cũng cong thành hình trăng lưỡi liềm, đây cũng là nụ cười mà Vương Lạc yêu nhất, mỗi lần hần cười như vậy, Vương Lạc luôn không kìm lòng được mà hôn lên mắt hần đương nhiên lần này cũng không ngoại lệ.

Cảm nhận được nhiệt độ lạnh lạnh trên môi của Vưu Lạc dừng trên mắt mình, khóe miệng Lý Mộc không nhận được cũng cong lên.

“Khụ, khụ, hai người các người để ý xung quanh một chút được không? Không biết bao nhiêu người ở đây đều nhìn sao?”, Vưu Lạc nghe thấy tiếng có người nói thì nhú mày, còn Lý Mộc vừa nghe thấy tiếng nhắc nhở mặt lập tức phối hợp đỏ hồng lên, vội vàng giấu mặt vào trước ngực Vưu Lạc.

Vưu Lạc ôm Lý Mộc Nhất đã hoàn toàn không có dừng cảm ngắc đầu lên quay lại:” Ba mẹ, xin hai người đấy, đã lớn tuổi như vậy mà còn nhìn lên con trai và con dâu thân thiết sao”.

Nét mặt già nua của Vưu ba ba cũng đỏ lên:” Ta đâu có nhìn lên, là ta công khai nhìn a, hơn nữa các người cũng không biết che giấu một chút hoàn toàn không có ý tứ tránh người khác xem còn sợ chúng ta nhìn lên sao”.

Vưu Lạc mắt tròn trắng, mỗi lần đối mặt với cha mẹ của mình luôn khiến hắn cảm thấy thực khó giải quyết bởi vì bọn họ nói chuyện là hoàn toàn không hề có đạo lý.

“A, được rồi, được rồi, con biết rồi, hai người nói đi, có chuyện gì mà tìm con?”

“Mẹ người là có việc muốn tìm con dâu”.

“A? Sao lại thành tôi có việc, rõ ràng là ông muốn tìm con dâu a?” lão nhân đáng ghét này là đang ngượng ngùng sao?

Lý Mộc nghe thấy tiếng nói của hai vị lão nhân lập tức từ trong lòng Vưu Lạc chui ra:” Ba mẹ, hai người có việc tìm con sao?”

Vưu Lạc chọn mi:” Ba, mẹ”, xem ra lúc mình không ở bên cạnh đại thúc cũng không thiếu chuyện xảy ra a.

“Con dâu ba a, nghe con cả nói tay nghề nấu nướng của con rất tốt, con xem tuy là tiệc cưới nhưng ăn cũng không được thoải mái a, cho nên...này...”, Vưu ba ba vừa nói vừa trộm nhìn về phía con thứ ba.

Lý Mộc Nhất hiểu được vội vàng nói:” A, hảo, mọi người đợi một chút để con đi hỏi phòng bếp của khách sạn”.

“Không cần đi hỏi, chúng ta đã đi xem qua rồi, bây giờ chúng ta có thể đi luôn”, Vưu ba ba không nhìn Vưu Lạc đang trừng mắt kéo Lý Mộc Nhất đến phòng bếp.

Vưu mù mù đi đến bên cạnh Vưu Lạc vỗ vỗ hắn:” Con trai, ba con rất ưng ý vợ con nga”.

Vưu Lạc cảm thấy thực vô lực, thôi quên đi, hai người xem ra đều thực thích đại thúc, lần này cứ theo ý họ đi.

34. Chương 34: Hôn Loạn Bất Đầu

Hôn lễ vô cùng náo nhiệt của Vưu Ni đã xong, nàng cảm thấy hiện tại mình là người thực hạnh phúc. Trước đây dù có nghĩ nàng cũng không dám nghĩ đến chuyện này cho nên sau khi hôn lễ vừa kết thúc nàng liền cùng Lý Khắc lên máy bay đến Paris hưởng tuần trăng mật.

Còn Vưu ba ba và Vưu mụ mụ sau khi được thưởng thức tay nghề nấu nướng của Lý Mộc Nhất nói gì cũng không chịu bay đến nước ngoài, đòi ở đây ngốc một thời gian, Vưu Tư không có biện pháp đành phải đồng ý, vừa lúc Dương Liễu cũng muốn học tay nghề nấu cơm của Lý Mộc Nhất, cho nên hiện tại hai lão nhân của Vưu gia, Dương Liễu, Vưu Tư công thêm một bé con đều ở lại biệt thự Giang Bắc.

Lý Mộc Nhất cũng không đến công ty, mỗi ngày đều ở Giang Bắc bởi Vưu ba ba cùng Vưu mụ mụ, thuận tiện chỉ Dương Liễu cách làm cơm như thế nào, hẳn thực hưởng thụ cuộc sống như vậy. Trước đây mình không có cơ hội được báo hiếu cha mẹ, tuy hiện tại không phải cha mẹ ruột của mình nhưng cha mẹ của Vưu Lạc cũng giống như cha mẹ mình a.

Dương Liễu rất cực phát hiện mình thật sự là quá ngu ngốc, nói dễ nghe một chút thì là không có thiên phú về nấu ăn, đồ ăn nhìn thì có vẻ hảo nhưng không mặn thì sẽ nhạt, không chua thì sẽ ngọt, vĩnh viễn cũng không làm ra được cái hương vị người bình thường có thể ăn được.

Đến cuối cùng nàng quyết định buông tha, ngược lại Vưu Tư mỗi ngày đều ở trong bếp xem của lão bà học tập sau đó bắt tri bắt giác cũng biết được chút ít. Dương Liễu nhìn thấy liền vui vẻ nói với Vưu Tư:” Tay nghề của người tốt lắm, cũng có thể so sánh với ta rồi, lão công, hảo hảo cố lên a!”.

Lý Mộc Nhất nghĩ mình cũng đã nói với Trình Thành rất rõ ràng rồi, nhưng sự thật lại không đơn giản như vậy, không biết Trình Thành dùng biện pháp gì tìm được số điện thoại cùng địa chỉ công ty của Lý Mộc Nhất, mà hiện tại Lý Mộc đã không động đậy một lúc lâu, nắm chặt điện thoại mình vừa đập máy.

“Này bà, bà nói xem con dâu ba làm sao vậy?” Đây là Vưu ba ba.

“Khó nói lắm, nhưng nhìn qua hình như là chuyện khá nghiêm trọng a”, đây là Vưu mụ mụ

“Liệu có phải xuất hiện người thứ ba không, hiện tại hẳn gọi điện thoại nói buông tha Tiểu Lạc, để hắn rời đi”, đây là Dương Liễu.

“Mụ mụ nhớ ba ba sao?” đây là tiểu bảo bối Vưu gia.

“Nhớ ba ba, nhớ ba ba”, đây là một tiểu bảo bối khác của Vưu gia.

“ Nha nha xxx...”, đây là tiểu bảo bối của Vưu gia mới sinh ra nên không biết nói.

Vưu Tư buồn cười nhìn nhóm người đều ghé vào bên cửa sổ nhìn trộm Lý Mộc Nhất đang nghe điện thoại ở ngoài, hần đến phía sau mọi người nói:” Các người có trí tưởng tượng thật phong phú, lão bà, nhất là người, tưởng tượng đến rất nghiêm trọng, lại còn bên thứ ba, người cho là đang đóng phim truyền hình sao, lấy đâu ra nhiều bên thứ ba như vậy, được rồi, đừng có ở chỗ này nhìn trộm nữa, lát nữa hần đi vào nhìn thấy các người sẽ rất ngượng ngùng”.

Nghe thấy lời Vưu Tư nói, mọi người đều trở lại trong phòng ngồi xuống.

Lý Mộc không hiểu rốt cục Trình Thành muốn làm gì, trong điện thoại hần đã nói:” Ta biết nam nhân ở đám cưới ngày đó là lão Tam của Vưu gia, không ngờ người cư nhiên lại tìm được một người có tiền như vậy, khó trách không chịu trở lại bên cạnh ta. Bất quá ta khuyên người vẫn nên hảo hảo nghĩ lại đi, một thiên chi kiều tử như hần sao có khả năng chấp nhận cùng một nam nhân cùng một chỗ cả đời, thật sự sẽ có khả năng hần yêu người sao? Hai người các người cùng một chỗ liệu có năng lực lâu dài không? Vẫn nên trở lại bên cạnh ta thì hơn, ta sẽ hảo hảo yêu người, cả đời sẽ không bỏ người mà đi một lần nữa”.

Nếu là trước đây, chắc chắn Lý Mộc Nhất sẽ phải suy nghĩ rất nhiều, thậm chí sẽ cảm thấy Trình Thành nói rất có lý nhưng hiện tại không như vậy, đã cũng Vưu Lạc trải qua rất nhiều sự tình rắc rối như vậy, hần tin tưởng tình cảm của Vưu Lạc dành cho mình là sự thật, hần cũng tin tưởng hai người họ có thể cùng nhau đi đến cuối đường.

Cho nên, khi nghe Trình Thành nói như vậy, hần cũng chỉ có chút sững sốt lúc ban đầu, sau đó lại trở về bình thường đi vào phòng. Vưu Lạc vừa tan tầm về đến nhà đã bị Dương Liễu kéo ra một góc thì thâm vào tai hần, Vưu Lạc cau mày nghe Dương Liễu nói hết những chuyện phát sinh với đại thúc hồi chiều.

Ăn cơm xong, Vưu Lạc nói quá muộn buổi tối ngủ luôn tại đây, Lý Mộc Nhất đồng ý. Vưu Lạc nhìn thân ảnh đại thúc dù đang bận rộn nhưng khoe miệng vẫn cười cười. Nghĩ nghĩ vẫn là không hỏi nữa, nhìn tình trạng đại thúc hần là không có chuyện gì quan trọng, nếu không tâm trạng nhất định sẽ không được như bây giờ.

Đảo mắt một cái thời tiết đã trở lạnh, phương bắc đã vào tháng Chạp đây cũng là thời điểm lạnh nhất ở mùa đông phương bắc, gió quất lên mặt mạnh đến người cũng đau, cảm giác lạnh đến thấu xương.

Thời tiết lạnh lẽo, Vưu ba ba cùng Vưu mù mù chịu không nổi, đành để Vưu Tư đưa đến nước ngoài. Dương Liễu cùng Vưu Tư bàn bạc, một tháng nữa là đến năm mới nên cũng không trở lại Bắc Kinh nữa, đợi qua năm mới rồi đi. Vưu Tư nghĩ năm nay chắc chắn là phải đón Tết ở đây, nếu không mọi người lại phải mất công đến Bắc Kinh một chuyến, thực sự là quá phiền toái, đến năm mới chỉ cần đón bố mẹ về thôi là được rồi.

Lý Mộc Nhất không nghĩ rằng Trình Thành lại liên hệ với mình một lần nữa, lần trước hần đã nói hết những gì cần nói, hơn nữa Trình Thành cũng biết những lời đó nói với hần không còn tác dụng gì nữa, mà chuyện đo cũng qua thật lâu rồi đi, hần không hiểu vì sao Trình Thành còn gọi điện cho mình.

“Tiểu Mộc, người thật sự nhấn tâm như vậy sao, không muốn trở lại bên cạnh ta sa?” Trình Thành ở bên kia điện thoại kêu gào.

Lý Mộc nhú mày, hắn sao lại thành người nhấn tâm rồi, rõ ràng lúc trước là mình bị quăng đi lại là dùng một phương thức khiến người không chịu nổi quăng đi, mình đã không cùng hắn so đo rồi hắn có quyền gì mà chỉ trích mình.

“Tiểu Mộc, ta biết người phi thường yêu nam nhân kia, bất quá người có nghĩ tới hay không, lấy bối cảnh gia đình nhà hawson nếu mọi người đều biết hắn là đồng tính luyến ái thì kết cục sẽ thế nào, hắn hoặc là Vợ gia về sau sao có thể yên ổn trên thương trường, người có nghĩ tới vấn đề này hay không?” Trình Thành nghe thấy tiếng Lý Mộc Nhất hút khí tưởng rằng mình đã bắt được nhược điểm của hắn, trong lòng không ngừng đặc ý xem ra phương pháp Trần Bản nói cho mình thật sự là có tác dụng a.

Lý Mộc Nhất quả thật hút khí nhưng lại không phải vì sợ mà là cảm thấy người này sao lại có thể vô sỉ như thế chứ, hắn biết dù là Vợ Lạc hay Vợ gia cũng không hề sợ chuyện đó bởi vì chuyện của Vợ Ly đã công khai từ lâu rồi tất cả mọi người đều biết, hơn nữa chuyện này dù là đối Vợ Ly hay Vợ gia đều không có một chút ảnh hưởng nào.

Lý Mộc Nhất nghĩ may mà lúc trước hắn đã lấy phương thức như thế để quăng mình đi bằng không chắc chắn mình thật sự sẽ nhớ hắn mãi không quên mà.

“Trình Thành, rốt cuộc thì người muốn làm gì?”

Nghe thấy thanh âm Lý Mộc Nhất mềm lại Trình Thành cũng nhẹ nhàng: “Tiểu Mộc, ta chỉ là quá yêu người, không muốn để người rời khỏi ta, ta hy vọng người có thể trở lại bên cạnh ta, ta cam đoan sẽ không làm khó Vợ Lạc được không?”

Lý Mộc Nhất nghe Trình Thành nói nghĩ có lẽ người này thật sự là có chút cảm tình với mình đi, nhưng là...

Trình Thành, ta nghĩ người hiểu những gì ta đã nói, chúng ta không có khả năng, nếu người không muốn ta phải hận người thì đừng làm những chuyện vô dụng như này nữa, còn có, ta nói cho người biết dù là Lạc hay Vợ gia cũng không để ý đến việc này đâu, dù người làm gì đi nữa cũng không có kết quả”.

“Hừ, người nghĩ rằng ta sẽ tin những gì người nói sao? Tiểu Mộc, nhiều năm không gặp người lại học được cách nói dối, người đã nói như vậy đừng trách ta không khách khí”, Trình Thành lập tức dập điện thoại, Lý Mộc Nhất lại nhú mày.

Trần Bản nhìn dãy số hiển thị trên điện thoại vừa lòng nở nụ cười, nói: “Uy, Trình cục trưởng, làm sao vậy?”

“Quả nhiên như người dự đoán, Tiểu Mộc một chút cũng không sợ Vợ Lạc và Vợ gia bị ảnh hưởng, người nói xem tiếp theo ta nên làm cái gì bây giờ a?”

“A, tiếp theo sao, ta cảm thấy người nên làm như vậy...”, nửa giờ sau, Trần Bản dập điện thoại, xem ra lợi dụng Trình Thành là đúng, tuy rằng người này có chức có quyền nhưng thật sự là ngu ngốc như heo, thật khó tưởng tượng lúc trước Lý Mộc Nhất có thể thích hẳn.

Trần Bản nghĩ Lý Mộc Nhất đương nhiên sẽ không sợ bởi vô luận là Vu Lạc hay Vu gia căn bản đều không để ý đến chuyện đó, bởi từ 10 năm trước Vu gia đã có một đồng tính luyến ái là Vu Ly, chỉ là mình không nói chuyện này cho Trình Thành mà thôi.

Vậy thì bước tiếp theo sẽ thế nào đây? Vu Lạc hay Lý Mộc sẽ ra tay đây? Nếu là Lý Mộc thì có lẽ chức quan của Trình Thành cũng không giữ nổi đi, bất quá việc này không liên quan đến mình.

Lý Mộc Nhất tuy không lo lắng về Vu Lạc cũng như Vu gia nhưng cuộc điện thoại với Trình Thành quả thật khiến hắn hoang mang, hắn cũng không thể giống như lần trước hoàn toàn mặc kệ.

Vì vậy hiện tại Lý Mộc Nhất đang cùng Trình Thành gặp mặt, địa điểm do Trình Thành chọn, chính là Lý Mộc Nhất đối quán bar này không thể quen thuộc hơn được nữa bởi nơi này là chỗ mấy người bọn họ thường xuyên đến.

Trình Thành rất đặc ý bởi rốt cục hắn cũng có thể hẹn Lý Mộc Nhất ra ngoài, mà Lý Mộc Nhất thì đang nhú chát mày, hắn lừa Vu Lạc là buổi tối hẹn với Trình Hạo đi ăn cơm để đến đây.

“Tiểu Mộc, người đồng ý gặp ta có phải cũng có nghĩa là đồng ý trở lại bên cạnh ta không?” Trình Thành tràn đầy tin tưởng hỏi.

“Ngược lại, ta tới gặp người chỉ để nói cho người biết chúng ta tuyệt đối không có khả năng, người cũng đừng hao phí tâm tư, nếu người còn dây dưa với ta, ta sẽ nói cho Lạc, đến bây giờ ta vẫn chưa nói với Lạc bởi vì không hy vọng người có kết cục thật thảm, nếu thật sự để Lạc biết người nhất định sẽ hối hận về những chuyện mình đã làm, những gì ta muốn nói chính là như vậy, ta đi trước, hảo hảo tự chăm sóc mình”.

Trình Thành thật không ngờ, Lý Mộc nhận lời gặp mình cứ nhiên chỉ để nói những lời này, hắn cảm tức bất lấy tay Lý Mộc Nhất kéo vào trong lòng mình, Lý Mộc Nhất chưa kịp phản ứng lại người đã bị Trình Thành ôm vào trong ngực.

“Buông tay”, Lý Mộc dùng lực muốn giãy ra khỏi hai tay Trình Thành.

“Ta sẽ không buông tay, ta chờ nhiều năm như vậy là vì cái gì? Tiểu Mộc, người cùng ta đi, ta có thể buông tha địa vị, hai chúng ta cùng đến một nơi mà không ai biết bắt đầu cuộc sống mới được không?”

“Trình Thành, người điên rồi sao? Ta nói người buông tay người có nghe không”.

“Các người đang làm cái gì?” Tất cả mọi người đều sửng sốt, Lý Mộc cả kinh quên cả giãy giụa, xoay người nhìn lại, hắn nhìn thấy ánh mắt tràn ngập lửa giận của Vu Lạc.

Vưu Lạc nắm chặt tày, đến bên cạnh Lý Mộc Nhất hung hăng nói:” Không phải người nói cùng Tiểu Hạo ra ngoài ăn cơm sao? Đây là có chuyện gì?”. Hắn tận lực làm mình bình tĩnh lại, bình tĩnh một chút, hắn biết đại thúc nhất định sẽ không phản bội mình nhưng nhìn tình huống phát sinh trước mặt thật sự khiến hắn khó mà bình tĩnh được.

“Lạc, người nghe ta giải thích, không phải như người thấy đâu, ta với hắn một chút quan hệ cũng không có, người phải tin ta”, Lý Mộc Nhất nóng nảy, hắn không hề nghĩ sẽ có chuyện trùng hợp như vậy.

Nhìn khuôn mặt lo lắng của Lý Mộc, Vưu Lạc bình tĩnh hơn một chút, hắn nheo mắt nhìn nam nhân đang ôm đại thúc của mình không buông tay, đến trước mặt hắn dùng sức đánh ra một quyền, Trình Thành bị đánh nghiêng đầu sang một bên, tất cả mọi người còn chưa kịp phản ứng có chuyện gì đang xảy ra, đã thấy Vưu Lạc kéo Lý Mộc ly khai.

“Trần tổng, thực ngược đời, hôm nay có chút việc, ngày khác chúng ta bàn bạc lại”, Vưu Lạc đi qua Trần Bản nói.

“Nga, hảo, các người cứ đi đi, nơi này để ta xử lý là được, ngày khác ta mời các người”.

“Ân, hảo, phiền toái người rồi”.

Nhìn thấy Lý Mộc Nhất và Vưu Lạc đã rời đi, Trần Bản đi đến bên cạnh Trình Thành:” Yêu, Trình cục trưởng, ngài có sao không?”, Trần Bản lập tức tiến đến nâng Trình Thành dậy hỏi.

“Sao lại thế này, vì sao người và nam nhân kia lại xuất hiện ở đây?” thanh âm Trình Thành tràn ngập tức giận truyền ra.

“Ha ha, Vưu tổng hẹn ta bàn bạc chuyện làm ăn,ta không nghĩ hắn sẽ tới nơi này a”.

“Vậy người hắn là nên nói trước cho ta một tiếng để ta còn có chuẩn bị a”.

“Ta cũng định thế a, nhưng trên đường không có cơ hội”.

Trình Thành nheo mắt nhìn chằm chằm Trần Bản:” Người không phải là đang cố ý đi?”

“Trình cục, có trời đất chứng giám, loại chuyện này ta sẽ không làm”.

“Hừ, rất khó nói, người tốt nhất là đừng đùa giỡn ta bằng không ta nhất định sẽ không bỏ qua cho người”, Trình Thành gạt tay Trần Bản xoay người rời đi.

Trần Bản nhìn bóng dáng Trình Thành khinh miệt cười, chỉ bằng người mà cũng muốn đấu với ta sao, ha

ha, không buông tha ta sao? Người hấn là nên tự cầu phúc cho mình đi.

35. Chương 35: Tự Tra Tấn Mình Làm Gì

Buổi tối, Trần Bản hẹn Vưu Lạc ra ngoài đương nhiên là lợi dụng chuyện làm ăn để lấy cớ, Trần bản tìm mọi biện pháp mới tìm được cơ hộ cùng công ty Vưu Lạc hợp tác. Hiện tại hấn biểu hiện thực tích cực, hơn nữa còn một lòng một dạ ủng hộ Vưu Lạc và Lý Mộc Nhất. Nhìn Trần Bản như vậy Vưu Lạc cũng không suy nghĩ nhiều, nhưng lại dính dáng đến chuyện làm ăn, tuy hấn không để ý nhưng nếu không cần thiết thì sao phải tạo thêm một địch nhân cho mình chứ.

Buổi tối, đại thúc gọi cho mình nói là Trình Hạo phát hiện một quán ăn rất ngon, hai người bọn họ muốn đi nếm thử, vừa lúc mình cũng có sinh ý muốn bàn bạc nên bảo đại thúc tự đi.

“Vưu tổng, chúng ta coi như cũng hòa hảo rồi, ta đã thấy mọi chuyện cho nên sẽ không có ý nghĩ gì với đại thúc nhà người, sao người còn phải giấu người đi a”, Trần Bản trêu tức nhìn Vưu Lạc.

“Trần tổng đừng nói giỡn, tối này hấn cùng bằng hữu ra ngoài ăn cơm, để lần sau ta sẽ mang hấn đi cùng, chúng ta cùng ăn cơm”.

“Nga, được”, nói xong hai người hướng đến quán bar

Từ xa Vưu Lạc đã nhìn thấy hai nam nhân ôm nhau một chỗ trong lòng lại thấy buồn cười, xem ra hiện tại nơi nào cũng có thể nhìn thấy người đồng tính, cũng chẳng phải chuyện to tát gì nhưng thật muốn mang đại thúc để hấn cũng nhìn thấy.

Vưu Lạc đang có ý định dý vào bên trong không ngờ nghe được có tiếng người nói:” Trình Thành, người điên rồi sao? Ta bảo người buông tay người có nghe không?”, Vưu Lạc sững sốt, “Trình Thành”, sẽ không trùng hợp như vậy đi, nhìn kỹ lại một lần nữa, Lý Mộc Nhất, nháy mắt lửa giận trong hấn bùng bùng bùng lên.

Đây là lý do vì sao Vưu Lạc lại xuất hiện ở quán bar này.

Vưu Lạc kéo Lý Mộc Nhất đi ra ngoài, hấn cảm giác được mồ hôi của đại thúc trong lòng bàn tay mình, ra khỏi quán bar, Lý Mộc Nhất ngoan ngoãn lên xe, cài dây an toàn, vụng trộm nhìn nhìn Vưu Lạc trong lòng thầm nghĩ làm thế nào để giải thích chuyện hôm nay bây giờ.

“Đại thúc, nói thật cho ta, một chữ cũng không được thiếu”, giọng nói trầm thấp của Vưu Lạc vang lên.

“Ân, hấn chính là Trình Thành, lần trước ở hôn lễ của Tiểu Ni khi nhìn thấy hấn ta đã cự tuyệt một lần nhưng sau đó vài ngày hấn gọi điện thoại cho ta, rồi...”, Lý Mộc Nhất thuật lại tất cả những gì Trình Thành

đã nói với hắn trong điện thoại cho Vưu Lạc nghe.

Lý Mộc Nhất nói xong nhìn nhìn Vưu Lạc không biết đang suy nghĩ cái gì, cũng không dám quấy rầy hắn, qua một lúc lâu sau Vưu Lạc mạnh mẽ kéo đầu hắn lại khiến hắn hoảng sợ.

“Lạc, người, người như thế nào...”, Lý Mộc Nhất còn chưa nói xong đã bị Vưu Lạc hung hăng hôn lên, hắn cảm thấy môi mình tê rần sau đó có mùi máu tươi thản nhiên tràn ngập trong khoang miệng.

Lý Mộc Nhất ủy khuất bĩu môi nhưng không hề lên tiếng, hắn biết hôm nay mình thực sự sai rồi, tuy Vưu Lạc không trách hắn nhưng hắn hiểu được nếu có người ôm Vưu Lạc như vậy hắn nhìn thấy chắc chắn sẽ rất tức giận dù nguyên nhân là gì đi nữa.

Vưu Lạc nhẹ nhàng vuốt ve đôi môi của Lý Mộc Nhất thản nhiên hỏi:” Đại thúc, đau không?”

Lý Mộc Nhất gật đầu:” Đau”, không hỏi đến thì thôi, vừa nói đến Lý Mộc Nhất đã cảm thấy ủy khuất dâng lên thật muốn khóc.

Vưu Lạc không để ý đến Lý Mộc Nhất sắp khóc lại hỏi tiếp:” Biết mình sai ở đâu không?”

“Ta, ta không nên nói dối để ra gặp Trình Thành”.

“Ân, còn gì nữa?”

Ta không nên để hắn, để cho hắn ôm ta”, Lý Mộc Nhất càng nói đầu càng cúi thấp.

“Còn gì nữa?”

Lý Mộc Nhất nhú nhú mày, nghĩ nghĩ hắn là chỉ có thể thôi đi:” Lạc, thật sự chỉ có như vậy, chúng ta cũng không làm gì khác nữa”.

“Hết rồi sao?”

“Ừm, hắn là hết rồi” càng đến gần tiếng cuối âm thanh Lý Mộc Nhất càng nhỏ, đại khái đến tiếng cuối đã nhỏ đến mức chỉ mình nghe được, rõ ràng là rất chắc chắn nhưng vừa bị Vưu Lạc hỏi lặp tức lại thấy không xác định.

“Đi thôi”, Vưu Lạc không nói nữa, lái xe đưa đại thúc về nhà.

Dù là tên gốc cũng có thể phát hiện thái độ của Vưu Lạc thay đổi, mà Lý Mộc Nhất tất nhiên không phải

tên gốc nên hắn cũng nhận ra được điều đó nhưng hắn lại không hiểu vì sao, mình đã đem mọi sự tình nói cho Lạc biết rồi a, hơn nữa một chút cũng không giấu diếm vì sao Vưu Lạc lại vẫn như vậy chứ.

Trạng thái giằng co này kéo dài đến vài ngày, Lý Mộc Nhất vẫn không biết mình phải làm thế nào bây giờ. Đến tận lúc nhận được điện thoại của Trần Bản, Vưu Lạc đã đem chuyện muốn cùng Trần Bản hợp tác nói cho hắn, hắn cũng biết Trần Bản sẽ không làm gì mình nhưng hiện tại hắn thực không có tâm tình đi gặp Trần Bản.

“Thật ngại quá, gần đây xảy ra nhiều chuyện trong thời gian này ta cần nghỉ ngơi”, Lý Mộc Nhất uyển chuyển cự tuyệt lời mời.

Trần Bản nghe ra âm thanh Lý Mộc Nhất thực nặng nề:” Làm sao vậy? Thật giống như tâm tình không tốt lắm a?”

“A! Không có”.

“Mọi người đều nói ngoài cuộc tỉnh táo trong cuộc u mê, người cứ nói ra xem có thể ta lại giúp được người nga”, Trần Bản đương nhiên biết vì sao lại thế này, chuyện này do một tay hắn đạo diễn chính là hiệu quả này giống như còn tốt hơn so với hắn mong đợi.

Lý Mộc Nhất nghĩ nghĩ thấy Trần Bản nói cũng có lý, không chừng hắn thật sự có thể giúp mình cho nên cuối cùng quyết định đi gặp Trần Bản.

Lý Mộc Nhất vừa đến, Trần Bản quan tâm hỏi đã có chuyện gì xảy ra.

Lý Mộc Nhất nghĩ dù ngày đó Trần Bản cũng có mặt hắn là cũng hiểu có chuyện gì nhưng hôm nay quyết định gặp hắn là vì muốn biết hắn có biện pháp nào giúp được mình hay không.

“Hôm đó, thật ra...”, Lý Mộc kể từ đầu đến cuối sự việc hôm đó cho Trần Bản bao gồm cả thái độ không nóng không lạnh của Vưu Lạc gần đây.

“Người không hỏi trực tiếp hắn sao?” Trần Bản sao có thể biết Vưu Lạc rốt cuộc là làm sao chứ nhưng hắn không thể nói a, vì vậy cố gắng biểu hiện thật tích cực là mình muốn giúp Lý Mộc Nhất giải quyết vấn đề đây mới là điều quan trọng.

“Không có”, Lý Mộc Nhất lắc lắc đầu.

“So với việc ngồi đây suy nghĩ lung tung không bằng trực tiếp đến hỏi hắn, biết đâu hắn sẽ nói cho người biết lý do”.

“Này...”, Lý Mộc Nhất do dự, mấy ngày nay không phải hắn không muốn hỏi chỉ là không biết phải mở

miệng thế nào, hấn sợ Vưu Lạc sinh khí, từ hôm trước đã không có cách nào mở miệng, qua vài ngày lại càng không mở miệng được, đến bây giờ cũng không dám hỏi.

“Người đừng có do dự, người ở đây một mình suy nghĩ lung tung Vưu Lạc cũng không hiểu được tâm tư của người, hai người đã cùng một chỗ tin tưởng lẫn nhau mới là điều quan trọng nhất có chuyện gì thì nhất định phải nói ra mới được”.

Lý Mộc Nhất chợt hoảng hốt, đúng vậy, hấn sao có thể quên mất chuyện này chứ, hấn cùng Vưu Lạc cũng đã nói rõ ràng, nhất định phải tin tưởng đối phương, không được giấu diếm nhau, có chuyện gì nhất định phải nói ra, đây chính là hứa hẹn của hai người a.

Lý Mộc Nhất nhảy dựng lên, cầm tay Trần bản nói mấy tiếng cảm ơn, Trần Bản không biết mình đã nói câu nào để giúp được hấn bất quá nhìn Lý Mộc Nhất như vậy hấn là kẻ hoạch của mình lại tiến gần đến thành công hơn một bước rồi.

“Không có việc gì, ta cũng chưa giúp gì được cho người, người đã nghĩ được ra biện pháp giải quyết, cũng muộn rồi trở về đi”.

“Àn, cảm ơn người, ngày khác ta mời người ăn cơm”, không đợi Trần Bản đáp lời, Lý Mộc Nhất đã chạy ra ngoài bắt xe về nhà.

Vưu Lạc nhìn cái người đang hấp tấp chạy vào nhà nhíu chặt mày, Lý Mộc Nhất thấy Vưu Lạc ở nhà vui vẻ nở nụ cười đi đến sofa ngồi xuống bên cạnh Vưu Lạc, thấy hấn không nhìn mình, Lý Mộc Nhất duỗi tay cầm chặt tay Vưu Lạc.

“Lạc, rốt cuộc là vì sao? Hai chúng ta đã từng nói qua nếu có chuyện gì thì phải nói ra, cái gì cũng giữ trong lòng thì sẽ không thể giải quyết được chuyện gì cả, dù ta làm gì sai đi nữa, mấy ngày qua người trừng phạt ta hấn cũng đủ rồi đi”?

Vưu Lạc nghe Lý Mộc Nhất nói trong lòng tê rần, đúng vậy, chính mình rõ ràng đã cùng hấn nói vậy mà vẫn không nhận được muốn trừng phạt hấn một chút nhưng mấy ngày này chính mình cũng đâu có vui vẻ gì.

Vưu Lạc thở dài, lập tức xoay người kéo Lý Mộc Nhất qua ôm hấn lên đùi mình:” Đại thúc, thực xin lỗi, ta thực sự đã quên mất ước định của chúng ta, nhưng là ta thực sinh khí vì vậy muốn trừng phạt người một chút để người chịu chút ủy khuất”, Vưu Lạc vùi đầu mềm nhẹ hôn lên đôi môi trước mặt.

Lý Mộc Nhất cảm nhận được nụ hôn tràn ngập thương tiếc của Vưu Lạc làm cho ủy khuất mấy ngày nay trong lòng liền tràn ra, nước mắt không nghe lời lập tức rơi xuống, Vưu Lạc cảm thấy mặt mình ẩm ướt mở mắt ra, lập tức bị dọa cho hoảng sợ.

“Đại thúc, làm sao vậy? Làm sao vậy? Ta làm đau người sao?” Vưu Lạc đau lòng vừa ôm đại thúc vừa vỗ lưng hấn một tay lau đi nước mắt đang không ngừng trào ra trên mắt người kia.

Vưu Lạc càng ôn nhu, Lý Mộc Nhất càng cảm thấy ủy khuất, liền bỏ nhào vào lòng Vưu Lạc khóc đến không biết trời đất, Vưu Lạc cảm thấy thực bất đắc dĩ cũng không nói gì chỉ dùng hai tay ôm chặt Lý Mộc Nhất.

Một lúc lâu sau, Vưu Lạc cảm thấy Lý Mộc Nhất ở trong lòng mình dần bình tĩnh lại, hấn vỗ nhẹ vai Lý Mộc Nhất:” Đại thúc”.

Thanh âm Lý Mộc Nhất từ trong lòng Vưu Lạc truyền ra:” Lạc, ta không sao”, nói xong ngẩng đầu nhìn Vưu Lạc, có lẽ là do khóc rất lâu hoặc trong lòng vẫn buồn chuyện Vưu Lạc hai con mắt của Lý Mộc Nhất hồng hồng, khóe mắt còn lấp lánh nước mắt cũng hồng đến mê người.

Vưu Lạc đưa hai tay che mắt mình:” Đại thúc, thực mê người, làm trước đã”.

“A, sao lại thành như vậy?” Lý Mộc Nhất còn chưa nói được lời phản kháng đã bị Vưu Lạc chặn miệng.

“Ân...Lạc...”, Lý Mộc Nhất cảm giác được bàn tay ram ráp của Vưu Lạc đụng vào đầu nhũ của mình, một cổ dục vọng mạnh mẽ như một dòng điện cao áp đánh thẳng vào thân thể.

Vưu Lạc không kiềm chế được khấn cấp lột quần áo của Lý Mộc Nhất, nhanh chóng vuốt ve cái mông vừa cong vừa tròn bên dưới mình, một cảm giác tê dại ở trong thân thể Lý Mộc Nhất nhộn nhạo thức tỉnh, hấn gất gao cắn chặt môi dưới ghé vào sô pha, cúi đầu chôn ở sô pha, hấn biết mặt mình hiện tại nhất định là thực hồng đi.

Vưu Lạc xoa nắn phân thân đã sưng lên của Lý Mộc Nhất, nhanh chóng bộ lộ, hiện tại Lý Mộc Nhất đã không quản có xấu hổ hay không ngẩng đầu cao lên há to miệng vừa thở hổn hển vừa kêu:” Ân...Lạc, nhanh, nhanh lên...ta chịu không nổi...ân...a a...”. cuối cùng cũng được giải phóng, Lý Mộc Nhất thở hào hển cố gắng bình phục nhịp thở.

Ngón tay Vưu Lạc từ phía sau dò dẫm đi vào bên trong Lý Mộc Nhất, bên trong co rút một chút như đang cố gắng níu giữ ngón tay kia, một lúc sau hấn cảm thấy không sai biệt lắm, một chút chần chừ cũng không có lập tức rút ngón tay đem phân thân nóng bỏng đến không chịu nổi của mình mạnh mẽ tiến vào.

“Ân...thật thoải mái...”, tiến được vào thân thể đã lâu không được chạm đến Vưu Lạc thỏa mãn rên rỉ ra tiếng, hiện tại nghĩ lại thật đúng là tự mình tìm phiền toái, mấy ngày nay đều phải cấm dục thực sự là quá khó khăn mà, nhất là mỗi tối đi ngủ nhìn người yêu nằm bên cạnh mà không thể chạm vào tư vị này thực con mẹ nó một chút cũng không dễ chịu.

“Ân...ân...Lạc, chậm....chậm một chút...”, cảm thấy Vưu Lạc đang không ngừng kích thích trong thân thể mình hơn nữa tốc độ lại càng lúc càng nhanh, Lý Mộc cảm giác mình cũng sắp chịu không nổi, đã vài ngày rồi Vưu Lạc không chạm vào mình, đột nhiên lại hoạt động mạnh mẽ như vậy thực sự khiến một đại thúc 30 như hấn không chịu nổi.

“Đại thúc, thực xin lỗi, vì lâu lắm rồi không được chạm vào người”, nghe được lời Vưu Lạc nói đôi mị nhãn

đang mê ly của Lý Mộc mở to quay lại nhìn Vũ Lạc toàn thân đang ướt đầm mồ hôi, hân hiện tại rất rõ ràng đây chính là biểu hiện mà mình yêu nhất.

“Ân...không, không sao, ta có thể...”, Lý Mộc Nhất ghé vào sô pha tay nắm chặt cổ găng thừa nhận va chạm của Vũ Lạc.

“Nhanh...nhanh lên một chút, ân...a a...Lạc, lại dùng lực một chút...a a...”, Lý Mộc Nhất tiếp nhận mọi khoái cảm sung sướng mà Vũ Lạc mang đến cho mình thẳng đến một khắc cuối cùng không thể chịu nổi thì bắn ra.

Vũ Lạc ôm Lý Mộc đi tắm, đương nhiên là không thể thiếu lại giao lưu tình cảm một phen. Ôm Lý Mộc Nhất nằm trên giường Vũ Lạc nói:” Đại thúc, ta không ngại khi người gặp hân, cũng không để ý hân ôm người hay không, bởi vì ta biết mọi chuyện đều không phải do người tự nguyện cái ta để ý là có nhiều chuyện xảy ra như vậy, người cứ nhiên một chút cũng không cho ta biết, còn muốn tự mình giải quyết, đại thúc, đây là thể hiện người không tin tưởng ta sao?”

“Lạc, ta không phải...”, Vũ Lạc đánh gãy lời nói của Vũ Lạc.

“Đại thúc, người phải biết rằng ta là nam nhân của người, người lại không muốn ỷ lại vào ta còn muốn tự mình giải quyết mọi chuyện, người nói xem, như vậy ta có thể không sinh khí sao?”

“A!”.

36. Chương 36: Định Nhân

Hiện tại một đám người đang ngồi cùng nhau, Vũ Lạc nhíu mày nhìn đệ đệ của mình:” Tiểu hài tử chết tiệt, mọi người ra ngoài chơi, người làm cái bản mặt thú vị hoặc ấy cho ai xem hả?”

“A?” Vũ Lạc mờ mịt nhìn mọi người.

Lí Mộc thở dài hỏi:” Tiểu Lạc, rốt cuộc là chuyện gì khiến người không yên lòng?”

Vũ Lạc nheo mắt lại hung hăng nói:” Ta muốn đem Trình Thành đá xuống đài”.

“Trình Thành, là cái gì vậy?” Trình Hạo mắt to mắt nhỏ hỏi Lục Diêm.

Lục Diêm cười kéo Trình Hạo vào trong lòng:” Ha ha, bảo bối, Trình Thành không phải là đồ vật, mà là một người, mà còn là một vị quan lớn nga”.

“A?”

Chuyện giữa Trình Thành và Lý Mộc Nhất bọn họ cũng biết một ít, chỉ là không nghĩ tới Vũ Lạc lại có quyết tâm như vậy.

“Vậy a, Tiểu Lý tìm được một ít tư liệu, có lẽ người sẽ cảm thấy hứng thú”, Lí Mộc ném một túi hồ sơ lên bàn.

Vũ Lạc rút tư liệu bên trong ra nhìn vài lần sau đó bĩu môi:” Mộc ca, tuy rằng không cam lòng nhưng cảm ơn người”.

Lí Mộc kéo Vũ Ly vào lòng cười cười:” Ha ha, không cần cảm ơn, người người nên cảm ơn là nhị ca người phải”.

“Nhị ca, cảm ơn”.

“Hừ, tư liệu cũng không phải do ta tìm, đều là Tiểu Lý tìm được, muốn cảm ơn thì cảm ơn hắn đi”.

“Ai ai, Ly Ly a, người thật là mạnh miệng, người giúp đệ đệ thì cũng giúp rồi, sao phải ngượng ngùng”.

“Tiểu Ngải chết tiệt, người ngậm miệng lại cho ta, ai cần người nói mát”.

“Ân, không phải là ta đang giúp đỡ người sao”.

“Bất quá, Tiểu Lạc, đại thúc nhà người liệu có...”, Lí Mộc do dự một chút mở miệng hỏi.

“Sẽ không”, Vũ Lạc nhớ lại lời đại thúc nói lúc mình hỏi đến chuyện này.

“Đại thúc, ta sẽ không bỏ qua chuyện này, ta nhất định phải trả thù hắn”.

“Lạc, miễn là người cao hứng, làm thế nào cũng được”.

“Kể cả việc kéo hắn rời khỏi vị trí cục trưởng, khiến hắn thân bại danh liệt?”

Lý Mộc ngẩng đầu nhìn sâu vào mắt Vũ Lạc:” Lạc, miễn là người cao hứng, chỉ cần đừng giết người là được, nếu ta phải sống một mình sẽ rất cô đơn”.

Vũ Lạc sau khi nghe được câu trả lời của Lý Mộc Nhất vừa lòng nở nụ cười.

Quả nhiên, không lâu sau Lý Mộc Nhất xem bản tin thời sự thấy được vị cục trưởng họ Trình kia vì tham ô nhận hối lộ mà bị xử lý.

Lý Mộc Nhất nhìn đến tin tức kia, trong lòng cũng không biết là có tư vị gì, chỉ là nghĩ đến vì chuyện này mà Vũ Lạc lạnh nhạt với mình vài hôm liền hẳn liền cảm thấy việc này không hề liên quan đến mình, mọi chuyện đều là do người kia tự tìm, không thể trách người khác được.

Vũ Lạc nhìn đại thúc cẩn trọng hỏi:” Đại thúc, người đau lòng sao?”

“Sao có khả năng? Đây là do hắn tự làm tự chịu, liên quan gì đến ta chứ”, nói xong nhún vai nhẹ nhàng xoay người tiến vào bếp làm tiếp việc đang dở.

Đến lúc này Vũ Lạc mới thực sự an tâm, tuy trước đây đại thúc có nói chỉ cần mình cao hứng thì làm thế nào cũng được nhưng nói thế nào đi nữa người kia cũng là mối tình đầu của hắn, đại thúc chắc chắn sẽ không trách mình nhưng hắn lại sợ trong lòng đại thúc sẽ đau lòng, hiện tại xem ra mình lo bò trắng răng rồi.

Chuyện về Trình Thành qua đi, quan hệ giữa Lý Mộc Nhất và Trần Bản cũng thân thiết hơn rất nhiều, hắn cảm thấy chuyện mình cùng Vũ Lạc làm lành, ít nhiều cũng có sự hỗ trợ của Trần Bản.

Nếu không sao tự nhiên đại thúc của chúng ta lại gọi điện thoại cho Trần Bản mời hắn ăn cơm chứ!

“Àn, hảo, quyết định như vậy đi, tối gặp lại, hảo, xin chào”, Vũ Lạc nhìn bộ dáng đại thúc thật cao hứng cũng không nhẫn tâm đánh vỡ mộng của người này, hắn biết đại thúc cần bằng hữu, nhưng là....Trần Bản thì tuyệt đối không được.

Lý Mộc đã nhắc nhở hắn, sao có chuyện trùng hợp như vậy, hắn cùng Trần Bản ra ngoài liền gặp đại thúc cùng Trình Thành, Albert Einstein từng nói:việc bất ngờ nhất trên đời cũng không thể tự nhiên xảy ra, làm gì có nhiều chuyện trùng hợp như vậy, nhưng đại thúc lại không biết điều đó, hoặc có thể nói hắn không thích suy nghĩ những chuyện quá sâu xa phức tạp.

Đây cũng là điểm hắn thích ở đại thúc, tuy đã là một người 30 tuổi nhưng suy nghĩ lại đơn giản như một đứa nhỏ, thế nên chuyện gì dơ bẩn, âm hiểm cứ để hắn xử lý là được rồi.

Buổi tối Lý Mộc Nhất cùng Trần Bản ra ngoài ăn cơm, Vũ Lạc nói có chút văn kiện phải hoàn thành cho nên không đi được, chỉ bảo hắn khi nào ăn xong thì gọi mình đến đón.

Trần Bản tham khảo ý kiến của Lý Mộc xem đồ ăn ở nhà hàng nào ngon, cuối cùng hai người quyết định đi ăn lẩu nấm. Nếu như trước kia Lý Mộc Nhất đối với Trần Bản là thái độ không mặn không nhạt, chẳng nóng chẳng lạnh, có cũng được mà không có cũng chẳng sao thì hiện tại Trần Bản nghiêm nhiên được Lý Mộc Nhất công nhận, dùng thái độ với tri kỷ mà đối đãi.

“Vậy hai người các người có thể ở cùng nhau hơn nữa còn có thể đi đến hôm nay thật đúng là không dễ dàng a”, Trần Bản cảm khái.

“Đúng vậy, Lạc đối với ta phi thường tốt, có đôi khi ta đã nghĩ có phải ông trời đã quá chiều cố mình hay không, cứ nhiên có thể để một nam nhân vĩ đại như vậy đến yêu ta”, Lý Mộc cảm giác miễn là chuyện liên quan đến Vũ Lạc thì vĩnh viễn hắn cũng không nói xong.

Trần Bản hạ mi mắt che đi tình quang lóe qua, khi ngẩng đầu lên ánh mắt đã trở về bình thản:” Ha ha, nghe người nói về Vũ Lạc hắn giống như là một người thập toàn thập mỹ a, chẳng lẽ hắn một chút khuyết điểm cũng không có”.

“Trên đời nào có người thập toàn thập mỹ, chẳng qua là ta còn chưa phát hiện được khuyết điểm trên người Lạc, có lẽ... ở trong mắt ta hắn chính là một người thập toàn thập mỹ đi”, nói xong lời cuối cùng Lý Mộc Nhất cũng xấu hổ đỏ mặt.

“Ha ha, đây chính là cái mà người ta gọi là tình nhân trong mắt hóa Tây Thi đi”, Trần Bản trêu chọc Lý Mộc Nhất.

Mặt Lý Mộc Nhất lại càng đỏ hơn, cảm thấy càng thêm xấu hổ:” Ách, thực xin lỗi a, mời người ra ngoài ăn cơm mà ta lại toàn nói chuyện về Lạc”.

“Không vấn đề gì, điều này chứng tỏ người coi ta là bằng hữu nên mới có thể nói với ta những chuyện này, không phải sao?”

“Àn, ta... kỳ thật cũng không có nhiều bằng hữu, Lạc cũng đã nói hắn muốn ta quen biết nhiều người hơn một chút, kết giao với nhiều người hơn, nhưng ta giống như trời sinh đã không có khả năng cùng người khác thân quen nên cũng không có nhiều bằng hữu, nhưng với người lại tán gẫu rất tự nhiên cho nên mới nói nhiều như vậy”.

Trần Bản ý vị thâm trường nhìn Lý Mộc Nhất:” Nga, vừa lúc ta cũng không có nhiều bằng hữu, về sau có thời gian hai chúng ta liền ra ngoài ngồi với nhau một lát, ta thực ra là một thánh giả rất tốt nga”.

“Àn, được”, Lý Mộc Nhất vui vẻ nở nụ cười, thật hài lòng vì bằng hữu đầu tiên mình quen lại tốt như vậy.

Trong lòng Trần Bản cũng thật cao hứng, xem ra mình đã lấy được tín nhiệm của người này, bất quá còn chưa được, nếu cứ liều lĩnh tiến một bước nữa nhất định lần này sẽ thất bại, lần sau cũng không còn cơ hội.

Lý Mộc thấy ăn hai người ăn uống đã không sai biệt lắm liền đẩy điện thoại ra gọi điện cho Vũ Lạc:” Lạc, ta ăn xong rồi, được, ta đã biết, ta ở đây chờ người, ần, lát gặp lại”.

“Sao lại như vậy? Ăn uống xong còn để hắn phải đến đón người a, bắt taxi hoặc ta lái xe đưa người về cũng được mà”.

“A, trước khi ra ngoài Lạc đã nói với ta ăn uống xong gọi điện thoại cho hần để hần đến đón, hần sẽ lo lắng nếu để ta về một mình”.

“Nga, như vậy a”.

Hơn mười phút sau, Vưu Lạc đã đến, hướng đến chỗ Lý Mộc ngồi:” Đại thúc”.

Lý Mộc quay đầu liền nhìn thấy Vưu Lạc đã đi tới lập tức đứng lên:” Lạc, người đến rồi”.

“Àn, Trần tổng”, Vưu Lạc cười hướng Trần Bản chào hỏi.

“Ha ha, Vưu tổng tốc độ thật nhanh a”.

“Lạc, người chờ một chút, ta thanh toán rồi chúng ta đi”, Lý Mộc muốn gọi nhân viên nhưng lập tức bị Vưu Lạc ngăn lại.

“Từ từ, đại thúc, ta thanh toán rồi, hai ta đi thôi”.

“A, được”.

Lý Mộc quay đầu lại nhìn về phía Trần Bản:” Trần Bản, chúng ta đi trước, sẽ gọi cho người sau, tạm biệt”.

“Được, hẹn gặp lại”, Trần Bản nhìn hai bàn tay tự nhiên nắm chặt một chỗ không hề kiêng kỵ ánh mắt kì lạ của mọi người, trong mắt chột lóe tia hâm mộ và ghen tị, còn có một chút tình tự mà chính hần cũng không biết nhưng rồi lập tức biến mất.

Hần cảm thấy Vưu Lạc hôm nay không bình thường, tuy vẫn đối với mình tươi cười nhưng cảm giác thực lạ, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra rồi?

Lý Mộc Nhất vốn là người thực đơn thuần không thích suy nghĩ nhiều việc nhưng thực ra hần lại là một người rất nhạy cảm. Gần đây hần phát hiện Vưu Lạc thương xuyên về muộn, mỗi ngày đều như vậy, hần hỏi Vưu Lạc thì người này nói trên đường kẹt xe. Hần biết bình thường Vưu lạc đều về sớm nửa giờ để tránh tắc đường như thế nào có thể kẹt xe chứ?

Hơn nữa, chuyện này lại càng ngày càng trở nên nghiêm trọng, bình thường cho dù có bận đến mấy thì đến 6h Vưu Lạc cũng về đến nhà. Hôm nay đã qua 6 rưỡi vậy mà Vưu Lạc còn chưa trở về, trước kia ở công ty có Trình Hạo cùng Vưu Ni, hần còn có thể hỏi một chút nhưng hiện tại Trình Hạo đã đi theo Lục Diêm, Vưu Ni thì cùng Lý Khắc đi du lịch, chạy tới tận Châu Âu, đến giờ còn chưa trở về.

Lý Mộc Nhất sốt ruột cho nên gọi điện cho Vưu Lạc, trong điện thoại Vưu Lạc nói công ty có nhân viên

mới mời hấn ăn cơm, hấn đang chuẩn bị gọi điện về nhà thì Lý Mộc đã gọi đến rồi.

Lý Mộc dặn dò vài câu nói hấn uống ít rượu, không biết vì sao trong lòng Lý Mộc Nhất ẩn ẩn có cảm giác bất an.

Hấn lập tức gọi điện cho Trần Bản, Trần Bản nghe Lý Mộc Nhất kể hết lại chuyện tình liền khuyên hấn đừng nghĩ nhiều, an ủi hấn vài câu rồi dập máy. Trần Bản cân nhắc một lúc lâu cũng không đoán được ra lý do, cuối cùng quyết định ngày mai sẽ tới công ty Vưu Lạc xem một chút, nói không chừng lại tìm được đáp án.

Gần 10h đêm Vưu Lạc mới trở về, hấn mở cửa nhà, nhìn thấy Lý Mộc Nhất cuộn mình ở sofa ngủ say, sau khi thay xong quần áo, Vưu Lạc đến bên Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng ôm người vào lòng, tiến vào phòng ngủ.

Ban đêm Lý Mộc tỉnh lại phát hiện mình đang ở trong lòng Vưu Lạc an tâm nhắm mắt ngủ tiếp.

Sáng hôm sau, thời điểm Vưu Lạc tỉnh lại phát hiện trên giường không thấy người kia, mở cửa liền nhìn thấy thân ảnh đại thúc đang bận rộn trong phòng, tuy rằng hiện tại có Dương Liễu ở đây, đại thúc không cần chiếu cố tiểu bảo bối nhưng xem ra chỉ chiếu cố mình thôi đại thúc cũng thật vất vả.

Lý Mộc nghe thấy tiếng động quay đầu nhìn lại:” Lạc, chào buổi sáng, người đi đánh răng rửa mặt đi, cơm sắp ăn được rồi”.

Vưu Lạc thản nhiên cười:” Hảo”

Ăn xong điểm tâm, Lý Mộc nói hôm qua Dương Liễu gọi điện đến đây nói tiểu bảo bối nhớ hấn cho nên hôm nay hấn muốn đến Giang Bắc thăm bé con, dặn dò Vưu Lạc buổi chiều nếu không bận thì về sớm một chút, Vưu Lạc đáp ứng. Hấn muốn đưa đại thúc đến Giang Bắc nhưng đại thúc lại nói không cần, nếu đưa hấn đi rồi mới trở về đi làm thì cũng đến trưa rồi. tự hấn đi cũng được.

Vưu Lạc đến công ty chưa bao lâu thì Trần Bản tới, Vưu Lạc thực nhiệt tình tiếp đón hấn. Vừa vào phòng thì một tiểu nam hài tiến vào đưa cà phê cho Vưu lạc, Trần Bản neho mắt đánh giá tiểu nam hài gọi Tiểu Bắc này, đúng là một đứa nhỏ xinh đẹp, không biết vì sao khi nhìn nam hài này hấn lại có cảm giác như mình đang nhìn thấy Lý Mộc Nhất, là vì rất giống nhau sao? Trong lòng Trần Bản cân nhắc một chút cuối cùng cũng đưa ra được kết luận tuy là hình dáng thì một chút cũng không giống nhưng khí chất thì phi thường, phi thường giống.

Trần Bản nhìn Vưu Lạc cười đến sáng lạn với Tiểu Bắc, lại phát hiện ánh mắt ái mộ mang theo một tia tình cảm khác thường mà Tiểu Bắc đang nhìn Vưu Lạc, là ánh mắt nữ nhân đối với nam nhân, hấn vừa lòng nở nụ cười, xem ra kế hoạch của mình phải thay đổi một chút rồi.

37. Chương 37: Hợp Tác

“Đại thúc, thực xin lỗi, ở công ty có chút việc, có khả năng ta sẽ về muộn một chút, được, mọi người cứ ăn cơm trước đi, không cần chờ ta”, Vưu Lạc cúp máy, bóp bóp cái trán nhìn nam hài trước mặt.

Tiểu Bắc là một trong những sinh viên thực tập mà công ty tuyển được, lần đầu tiên Vưu Lạc nhìn thấy hắn liền cảm thấy trên người hắn có khí chất của đại thúc, đúng lúc Vưu Ni không ở đây hắn cần một thư kí cho nên không suy nghĩ nhiều liền đem Tiểu Bắc thành thư kí bên cạnh mình, đứa nhỏ này cũng rất chăm chỉ học hỏi, chỉ là hắn so với tưởng tượng của mình thì hơi ngốc một ít, rất nhiều sự việc đều cần đến mình tự tay chỉ dạy mới được. Hôm nay lại về nhà muộn hơn mọi ngày, không biết đại thúc có giận hay không.

“Cái kia, Vưu tổng, thực xin lỗi, là tại ta quá ngu ngốc, nếu không, nếu không thì ngài đổi người khác đi, cùng thời gian vào đây thực tập với ta có rất nhiều người tài giỏi”.

Vưu Lạc nhìn Tiểu Bắc ngay cả cách nói chuyện cũng có cảm giác giống đại thúc:” Quên đi, không sao, Tiểu Bắc, đem văn kiện vừa rồi lại đây đi”.

“Vâng... Vưu tổng”, Tiểu Bắc xoay người lấy văn kiện, trong mắt lóe lên quang mang tính toán.

Sáng nay có một nam nhân kêu Trần Bân đến công ty, lúc chuẩn bị rời đi thì gọi hắn ra bên ngoài, cùng hắn hàn huyên vài câu, không tưởng tượng được được hắn cư nhiên nhìn ra tình cảm của mình đối với Vưu tổng, còn tưởng rằng hắn sẽ trở thành đối thủ của mình không nghĩ tới hắn còn muốn cùng mình hợp tác. Tiểu Bắc lấy được văn kiện trở về, đứng ở cửa nhìn nam nhân ở bên trong đang cúi đầu xem văn kiện.

Vì thành tích trong năm học rất tốt, hắn cùng vài đồng học có thành tích xuất sắc nổi trội được điều đến công ty này thực tập, có thể đến công ty này thực tập là điều khiến hắn thấy rất may mắn, với hắn mà nói đây là cơ hội khó có được, thời điểm Vưu Lạc đến nói chuyện với bọn họ, hắn liếc mắt một cái liền có tình cảm với vị tổng tài trẻ tuổi suất khí này, tuy tuổi còn trẻ nhưng rất thành thực, mặc dù có vẻ lông bông nhưng lại rất ổn trọng, một chút cũng không có khuyết điểm của những tên nhị thế tổ trên người, hoàn toàn là phong cách của một nam nhân thành công.

Mà hắn vừa tới công ty vài ngày liền biết tổng tài là một người đồng tính luyến ái, hơn nữa người yêu từng là nhân viên trong công ty, chỉ là hiện tại không còn ở công ty công tác, phát hiện này khiến hắn kinh hãi không thôi, nếu hắn là đồng tính luyến ái, vậy không phải chứng tỏ rằng mình cũng có cơ hội sao?

Tuy ở trường học hắn cũng có bạn nhưng chỉ là bạn giường mà thôi, không đề cập đến tình yêu, chỉ là vì tiền bạc cùng thỏa mãn lẫn nhau mà thôi, hắn cũng không cho rằng mình có cơ hội yêu thương ai, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy Vưu Lạc, hắn biết mình đã trầm luân.

Sau khi nghe được tin tức này, hắn đã dành một đêm không ngủ để suy nghĩ, quan sát một thời gian hắn phát hiện tổng tài luôn tan tâm trước nửa giờ, nhân viên trong công ty đều nói hắn về nhà bồi lão bà đại nhân.

Cho nên trong công việc hắn luôn biểu hiện ngốc một chút, để tổng tài chỉ bảo hắn một chút, hắn không nghĩ tổng tài cứ nhiên không tức giận, còn thực kiên nhẫn chỉ dạy mình, cho nên hắn càng không kiêng nể sử dụng các loại thủ đoạn khiến hắn tan tành muôn.

Hôm nay người kia đến, cứ nhiên thích người yêu của tổng tài, cho nên mình cùng hắn đạt thành hiệp nghị giúp đỡ cho nhau, hắn cung cấp cho Trần Bản tin tức của tổng tài, còn Trần Bản cung cấp cho mình tình trạng người yêu của tổng tài, điều này với hắn mà nói thực sự là chuyện tốt, người ta không phải đã nói biết người biết ta trăm trận trăm thắng sao.

Buổi tối Trần Bản gọi cho Lý Mộc Nhất hỏi hắn ngày mai có thời gian không, có muốn ra ngoài ăn bữa cơm không, Lý Mộc Nhất cầm điện thoại có chút không yên lòng, Trần Bản liền giả bộ hỏi hắn có chuyện gì xảy ra?

Lý Mộc Nhất nói cho Trần Bản biết Vương Lạc hôm nay về trễ, hai người hàn huyên vài câu thì cúp máy. Trần Bản vừa lòng nở nụ cười, xem ran nam hài Tiểu Bắc kia hoàn toàn có thể lợi dụng, bất quá hắn đại khái không biết Vương Lạc vì sao lại đối xử với hắn không giống với người khác đi.

Thời điểm Vương Lạc trở lại Giang Bắc, Lý Mộc Nhất đã ôm tiểu bảo bối ngủ say, Vương Lạc có chút bất đắc dĩ nhưng hắn chỉ có thể tự trách mình, ai bảo hắn về trễ, vừa định đóng cửa đi ra ngoài thì Lý Mộc Nhất đang ôm tiểu bảo bối đã tỉnh lại.

“Lạc, người đã về?” Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng đứng dậy, cài hảo chặn cho cục cưng sau đó đi ra ngoài.

“Ăn cơm chưa? Cơm tối vẫn để trong nồi giữ nhiệt, để ta đi hâm nóng cho người”, Lý Mộc vừa nói vừa hướng vào bếp.

Vương Lạc giữ chặt Lý Mộc Nhất: “Đại thúc, ta ăn rồi”.

“Àn? Không phải người ở công ty sao? như thế nào có thể ăn rồi?” Lý Mộc Nhất cảm giác thật kỳ quái.

“Àn, xong việc có chút đói bụng chúng ta đi ăn một chút”, Vương Lạc có điểm bất đắc dĩ, kỳ thật Tiểu Bắc nhất định mời hắn đi ăn cơm, nói là muốn biểu đạt lòng biết ơn vì hắn đã chỉ dạy công tác cho mình, hắn cũng không muốn cự tuyệt cho nên đồng ý đi.

“Nga, người mệt mỏi cả ngày rồi, tắm rửa rồi ngủ sớm một chút đi”, Lý Mộc Nhất không nói gì xoay người về phòng.

Chờ Vương Lạc rửa mặt xong trở lại trong phòng muốn ôm đại thúc ôn tồn một chút thì phát hiện đại thúc đã ngủ rồi.

Sáng hôm sau lúc Lý Mộc tỉnh lại thì Vương Lạc đã đi làm, hôm nay Dương Liễu mang đứa nhỏ ra ngoài chơi, hắn lại nhận được điện thoại của Trần Bản, dù sao ở nhà cũng không có việc gì làm hắn liền đồng ý

cùng Trần Bản ra ngoài một lát

Đang ăn cơm, Trần Bản hỏi Lý Mộc Nhất có biết công ty Vũ Lạc có một nhóm người mới đến không, Lý Mộc nói mình đã nghe nói, hình như là thực tập sinh.

Trần Bản nói, bên cạnh Vũ Lạc gần đây có một thư ký mới, là một nam hài có bộ dạng rất được, chính hắn nhìn thấy còn động tâm, Lý Mộc vừa nghe thấy những lời Trần Bản nói trong lòng cả kinh, không biết vì sao, trực giác mách bảo hắn đây chính là nguyên nhân vì sao gần đây Vũ Lạc thường về muộn.

Ăn cơm xong, Lý Mộc nhất cự tuyệt lời mời của Trần Bản, hắn mờ mịt đi trên đường, không biết như thế nào tiêu hóa được tin tức hôm nay đã nghe được, đi được một hồi thì đằng sau vang lên tiếng còi ô tô, hắn quay đầu nhìn lại.

“Chị dâu, thật trùng hợp a”, Tiểu Ngải từ trong xe vươn đầu ra ngoài chào hắn.

“A, là Tiểu Ngải a, sao người lại ở đây a?”

“Chị dâu, trung tâm thể hình của chúng ta ở gần đây, có muốn đến thăm một chút không?”, Lý Mộc Nhất nghĩ một chút rồi gật đầu đáp ứng.

Tiểu Ngải lấp bắp kinh hãi, thật không giống bình thường a, nếu là bình thường hắn khẳng định sẽ nói phải về nhà nấu cơm cho Tiểu Lạc, tình huống như thế này là làm sao vậy?

Lý Mộc Nhất đi theo Tiểu Ngải vào trung tâm thể hình hắn cùng Lý Khắc liên doanh, Tiểu Ngải kéo hắn đến một khu nghỉ ngơi, gọi người mang đồ uống gì đó.

“Chị dâu, người làm sao vậy?” Tiểu Ngải do dự một chút vẫn mở miệng hỏi.

“Àn?”

Tiểu Ngải thở dài:” A, chị dâu, người có tâm sự, cho dù là tên gốc đều có thể nhìn ra, có muốn nói ra hay không, biết đâu ta có thể giúp người một chút”.

Lý Mộc Nhất do dự một hồi vẫn quyết định mở miệng, hắn rất cần một người lắng nghe, với Trần Bản tuy rằng tín nhiệm, có thể nói với hắn rất nhiều nhưng rất nhiều ý nghĩ trong lòng trực giác bảo hắn không nên nói cho người kia, hắn không biết vì sao lại như thế nhưng Tiểu Ngại thì không giống như vậy, hắn là người đầu tiên giúp bọn họ tiến xa hơn nên Lý Mộc tín nhiệm hắn.

“Thật ra, thời gian gần đây, Lạc thường xuyên về nhà khuya, sau đó...”, Lý Mộc kể hết sự tình từ trước đến nay một lần cả chuyện Trần Bản nói cho mình biết và suy nghĩ trong lòng mình.

Khi nhắc tới Tiểu Bắc, Lý Mộc không tự giác nhú mày sau đó mở miệng:” Trần Bản nói nam hài tên Tiểu Bắc kia rất được, đến hẳn nhìn thấy còn động tâm, ta nghĩ, liệu có phải Lạc cũng..., tuy rằng ta rất muốn tin tưởng hẳn nhưng trong thời gian này mỗi ngày hẳn quả thật đều về muộn, có khi còn ra ngoài ăn cơm với đồng nghiệp, ta nghĩ hẳn là đi cùng với nam hài tên Tiểu Bắc kia đi, trước kia hẳn chưa bao giờ như vậy”.

Tiểu Ngải cau mày nghĩ nghĩ, lấy hiểu biết của hẳn với Tiểu Lạc mà nói, Tiểu Lạc nhất định sẽ không yêu ai ngoại trừ đại thúc, nếu hẳn thật sự thích nam hài Tiểu Bắc kia nhất định hẳn sẽ nói thẳng với đại thúc, hẳn là người không bao giờ bắt cá hai tay.

“Chị dâu, người không hỏi Tiểu Lạc chuyện gì đã xảy ra sao?”

“Ta có hỏi nhưng hẳn nói trên đường bị kẹt xe, nếu hôm nào về quá muộn hẳn nói cùng đồng nghiệp ra ngoài ăn cơm, ta...cũng không tiện hỏi lại gì nữa?”

Tiểu Ngải tròn mắt xoay chuyển. lập tức nở nụ cười:” Chị dâu, người đừng vội, để ta đi tìm Tiểu Lạc hỏi rõ xem là có chuyện gì, tiện thể xem luôn nam hài Tiểu Bắc kia, người cũng đừng nghĩ nhiều, còn những lời Trần Bản nói tuyệt đối không thể tin”.

“Tiểu Ngải, này....này hình như không tốt lắm a?” Lý Mộc Nhất lo lắng nếu Vưu Lạc biết sẽ tức giận.

Tiểu Ngải khoát tay:” Không đâu, chị dâu yên tâm, như vậy đi, chiều nay người cứ ở đây chơi, tầng dưới còn có bể bơi. Người có thể đi dạo một chút, ta sắp xếp một chút sẽ đến chỗ Tiểu Lạc, người cứ ở lại đây chờ ta trở lại a”.

“A”, Lý Mộc Nhất còn muốn nói gì đó nhưng Tiểu Ngải đã gọi nhân viên lại đây.

Tiểu Ngải gọi nhân viên lấy đồ bơi cho Lý Mộc Nhất lấy cả chút đồ uống, còn mình thì lái sẽ thẳng đến công ty Vưu Lạc, đang đi còn nghĩ nghĩ quyết định gọi cho Vưu Ly một cuộc điện thoại, việc này nếu không cho Vưu Ly biết hẳn nhất định sẽ chính chết mình.

Tiểu Ngải đến công ty Vưu Lạc đúng thời gian làm việc buổi chiều bắt đầu, hẳn tự nhiên tiến vào công ty, ở đây rất nhiều nhân viên lâu năm đều nhận ra hẳn, trong trí nhớ của mọi người vẫn còn dừng lại ở chỗ “chuyện ấy chuyện ấy” hẳn từng nói.

Mọi người đều biết đây là bằng hữu của lão tổng nên không ai ngăn đón, hẳn cũng không gõ cửa trực tiếp mở cửa văn phòng Vưu Lạc tiến thẳng vào bên trong, vào đến nơi liền nhìn thấy hình ảnh trước bàn công tác của Vưu Lạc.

Nghe thấy tiếng cửa trực tiếp mở, người kia quay đầu lại sau đó ngay tại lúc Tiểu Ngải còn chưa phản ứng lại đã nghe thấy tiếng dạy dỗ:” Người là ai? Tiến vào không biết gõ cửa sao?”

Tiểu Ngải nhướn mi:” Yêu, Tiểu Lạc, nhân viên của người thật sự là càng ngày càng lợi hại a?”

Vưu Lạc cũng chau mày, Tiểu Bắc đúng là có chút không giống bình thường, đứa nhỏ này làm sao vậy?

“Đừng có nói lời vô dụng với ta, người đến đây làm gì?”

Tiểu Bắc nghe thấy khẩu khí người vừa tới nói chuyện với Vưu Lạc, chỉ biết quan hệ của bọn họ không đơn giản nhưng Vưu Lạc cũng không chỉ trích mình đây không phải biểu thị rằng Vưu Lạc đang che chở mình sao. Nghĩ vậy trong lòng hắn liền sung sướng.

Tiểu Ngải nhìn kỹ nam hài, thảo nào a, nam hài này đúng là có nét gì đó rất giống đại thúc, bất quá....ha ha, hắn vụng trộm nở nụ cười, đi đến sofa ngồi xuống.

“Tiểu Lạc, người nói thật là không có lương tâm, lâu ngày không gặp như vậy, ta thực sự rất nhớ người nga”, nói xong còn ái muội cười cười.

Vưu Lạc nhìn Tiểu Ngải không biết hắn suy nghĩ cái gì, thật không giống hắn lúc bình thường a, cũng không thêm để ý đến hắn, cúi đầu tiếp tục làm việc, Tiểu Bắc nhìn tình huống trong lòng thực buồn bực, đúng lúc này, cửa văn phòng lại một lần nữa bị người đẩy ra.

“Nhóc con chết tiệt, người muốn tìm chết có phải không?”

38. Chương 38: Đứa Ngốc Thực Hiện

“Nhóc con chết tiệt, người là muốn chết có phải không?”

Tiểu Bắc nhìn nam nhân trước mặt, trong lòng chợt lạnh, nam nhân này thực đẹp, mình căn bản không thể so sánh được, nếu so với Tiểu Ngải có lẽ không thể phân cao thấp nhưng so với nam nhân này... sau đó hắn lại thấy một nam nhân nữa đang tiến vào, không hiểu vì sao khi nam nhân mang theo tươi cười nhìn đến hắn một cảm giác sợ hãi chợt dâng lên, khiến toàn thân hắn lông tóc dựng đứng.

Vưu Lạc nhìn hai người đi vào thật tò mò không hiểu có chuyện gì rồi, sao hôm nay tất cả đều tập trung ở đây làm cái gì?

“Nhị ca, Mục ca, sao hai người lại đến đây?”

Vưu Ly liếc mắt nhìn nam hài đứng một bên dơ tay chỉ thẳng vào hắn:” Người, đi ra ngoài cho ta, ở đây không có chuyện của người”.

Tiểu Ngải nhìn thấy khí thế của Vũ Ly ấn ngón tay Vũ Ly xuống thanh thanh cổ họng nói:” Ly Ly, nói chuyện phải cẩn thận một chút, phải xem người người đang nói là ai nga, người ta lợi hại lắm nga, vừa rồi còn chỉ thẳng vào mũi ta hỏi:Người là ai a? Đi vào không biết gõ cửa sao? A, cũng không biết ai cho hấn chỗ dựa cư nhiên dám cùng người ta nói chuyện”.

“Nga, hấn sao?” Vũ Ly chọn mi nhìn về phía Tiểu Bắc, lúc mới đến nhìn thấy hấn liền cảm thấy thật không sai, nam hài này cũng rất xinh đẹp hơn nữa phi thường giống vợ của Tam đệ, đây hấn là nguyên nhân khiến Tiểu Lạc đối với hấn nhân nhượng hơn vài phần đi, nhưng là người như thế này hấn đã thấy nhiều lắm, trong ánh mắt đứa nhỏ kia có một chút không khéo tính toán, có tư tưởng không an phận một chút thôi cũng không trốn được khỏi ánh mắt hấn.

Lúc nhận được điện thoại của Tiểu Ngải hấn thực hoảng sợ, lúc ấy hấn đã hỏi Lí Mục liệu có phải Tiểu Lạc muốn bắt cả hai tay hay không, Lí Mục chém định chặt sắt cam đoan với hấn rằng Tiểu Lạc nhất định không phải người như vậy, với những gì hấn biết về Tiểu Lạc thì hấn là không có khả năng nhưng hấn vẫn không ngăn được lo lắng cho nên hấn mới vội vàng cùng Lí Mục đến xem thực hư thế nào, hấn không cho phép có người xen vào phá hoại hạnh phúc của đệ đệ hấn.

“Người nghĩ mình là ai? Ta có thể để người làm ở đây, nhưng nếu chọc ta mất hứng thì chỉ cần một câu nói cũng có thể đuổi người thẳng cổ, hiểu không?”

Tiểu Bắc thực mặc danh kì diệu, không biết mình đã làm gì đắc tội người này, cũng không dám tùy tiện chống đối, nghe những lời họ vừa nói đây hấn là nhị ca của Vũ tổng, hấn không biết bây giờ phải làm gì thì tốt, chỉ có thể quay đầu nhìn về phía Vũ Lạc muốn hướng hấn cầu cứu.

Vũ Lạc nghe được lời nói của nhị ca càng ngày càng khó nghe lại nhìn đến ánh mắt ủy khuất của Tiểu Bắc nhìn mình vừa định lên tiếng ngăn cản đã bị Lí Mục cản lại.

“Tiểu Lạc, việc này người đừng quản, người còn chưa tin tưởng nhị ca sao?”

“Àn?” Vũ Lạc nhìn Lí Mục biết hấn không phải người hay nói giỡn.

Thấy Vũ Lạc bảo trì trầm mặc Vũ Ly vừa lòng hơn một chút:” Người khôn không nói chuyện mập mờ, người hấn là thích đệ đệ của ta đi, nga, chính là tổng tài của các người, Vũ Lạc”.

Tiểu Bắc cả kinh, nhưng rất nhanh liền trấn tĩnh:” Ngài không cần nói giỡn, ta như thế nào có thể thích tổng tài chứ, hơn nữa còn là hai nam nhân...ta không phải đồng tính luyến ái”>

Vũ Lạc lại khiếp sợ, hấn thật không ngờ nhị ca sẽ nói như vậy, hấn liền trầm mặc cẩn thận hồi tưởng khoảng thời gian lúc mình ở chung với Tiểu Bắc gần đây sau đó miễn cưỡng cười khổ, thật đúng là có nhiều điểm không hợp lý a, nhưng hấn nhìn đến Tiểu Bắc, vẫn không muốn tin tưởng chuyện này.

“Vũ tổng, ta có thể thề ta thực sự không thích ngài”, Tiểu Bắc nhìn về phía Vũ Lạc giải thích.

“Thật vậy sao?” Vưu Ly hỏi.

“Thật sự, thật sự”, Tiểu Bắc gật đầu.

“Nga, ngưng ngưng rồi, là ta hiểu lầm ngươi a, ta chỉ là muốn đùa một chút, đừng để ý nga. A, thật không có biện pháp, ta đã đáp ứng bà xã của Tam đệ phải giúp hẩn trông chừng Tiểu Lạc”.

Vưu Ly quyền rũ nói xong lại mở miệng:” Thực ngưng ngưng a, ta muốn cùng đệ đệ của ta nói một chút việc tư...”.

Tiểu Bắc lập tức hiểu được ý Vưu Ly:” Vưu tổng, ta ra ngoài trước, mọi người cứ nói chuyện” rồi rời khỏi văn phòng.

Vưu Lạc cau mày nhìn Vưu Ly không biết nhị ca muốn làm gì.

“Hừ, Tiểu Ngải, ngươi có nhìn thấy không? Ta đối với hẩn đúng là không đáng một đồng mà, ngươi có nhìn thấy không a? Còn cái vẻ mặt ghét bỏ kia nữa, hẩn là đang chê ta đang xen vào chuyện tốt của hẩn mà, nhìn ta cứ như đang nhìn cầu vầy”.

Tiểu Ngải phối hợp gật đầu:” Ân, còn xem thường hơn là nhìn cầu nữa”.

Vưu Ly đứng dậy đến bên cạnh Lý Mục:” Thân ái, chúng ta đi, người ta sợ chúng ta ở lại sẽ phá chuyện tốt của người ta”.

Lý Mục nâng cằm Vưu Ly lên, cúi đầu hôn xuống, sau đó nhẹ nhàng nở nụ cười:” Bảo bối, ít nhất em cũng phải cho Tiểu Lạc biết nó sẽ chết như thế nào chứ?”

“Hừ, ai quản chuyện sống chết của nó, về sau em dâu chạy em nhất định sẽ thật vui mừng nhìn bộ dáng thất tình của nó”.

Vưu Lạc nghe thấy lời Vưu Ly nói rốt cuộc nhịn không được:” Nhị ca, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra? Như Mục ca nói cho dù ta có chết cũng phải biết lý do mình chết có được hay không?”

“Tiểu Ngải, ngươi nói với hẩn đi”.

Tiểu Ngải cho Vưu Lạc một cái liếc mắt xem thường trong lòng nghĩ nếu không phải vì tương lai thường xuyên được ăn trực mỹ thực của chị dâu ta cũng muốn giống như Vưu Ly bỏ mặc hẩn chết.

“Tiểu Lạc, hôm nay trên đường đến trung tâm thể hình ta gặp chị dâu, sau đó...”, Tiểu Ngải đem mọi chuyện kể lại một lần.

Sau khi nói xong mấy người bọn họ không ai lên tiếng, cũng không biết Vũ Lạc suy nghĩ cái gì. Một lát sau Vũ Lạc trừng to mắt nhìn mấy người bọn họ.

Tiểu Ngải thấy bộ dáng Vũ Lạc bị dọa không nhẹ, run run hỏi: “Tiểu Lạc, ngươi, ngươi không có chuyện gì chứ?”

Vũ Lạc trừng mắt liếc Tiểu Ngải một cái: “Ngươi mới có chuyện, ta vừa rồi suy nghĩ thực sự không hề lừa đại thúc”.

“Ta là thật sự bị kẹt xe, bởi vì bình thường cứ đến 4h30 nhất định sẽ tan tầm, lúc ấy trên đường không kẹt xe, mà kẹt xe là vì 5h ta mới rời công ty”.

“Nga, vậy vì sao 5h ngươi mới rời công ty?” Vũ Ly hỏi.

“Bởi vì Tiểu Bắc không quen nghiệp vụ, rất nhiều chuyện đều cần ta tự mình dạy, cho nên mới...”, Vũ Lạc nói gần xong cũng không nói được nữa.

Vũ Ly xoay tròn mắt: “Ta đoán hẳn là cứ vào thời điểm gần tan tầm mới đến tìm ngươi đi?”

Lúc này Vũ Lạc cũng không phản bác Vũ Ly mà cẩn thận nhớ lại một chút, sau đó phát hiện thật đúng là như nhị ca nói.

“Tiểu Lạc, ngươi cứ việc nói thẳng đi, người sáng suốt đều nhìn ra nam hài kêu Tiểu Bắc kia phi thường giống đại thúc, đương nhiên không phải hình dáng mà là khí chất, ta nghĩ ngươi hẳn là cũng vì nguyên nhân này cho nên mới đối đãi với hắn khác mọi người, nhưng ngươi có nghĩ tới rằng mình làm như vậy đã khiến đại thúc tổn thương hay không?”

“Ta...”.

“Ta cái gì mà ta, ngươi còn dám nói không phải? Ngươi dám nói ở trên người hắn ngươi không nhìn thấy bóng dáng đại thúc, ngươi dám nói không phải vì nguyên nhân này nên mới chiếu cố hắn như vậy, ngươi dám nói không phải vì hắn mà về nhà muộn?”

Vũ Lạc trầm mặc, hắn rốt cục không thể phản bác lời Vũ Ly nói, bởi vì hắn rất rõ ràng những gì Vũ Ly nói đều đúng, cho nên hắn im lặng

Lý Mộc Nhất chỉ bơi một vòng hồ liền đi lên chạy bộ, liều mạng mà chạy bộ, người xung quanh đều nhìn chăm chăm hắn không biết tại sao lại thế này, đây căn bản không phải là vận động mà là liều mạng đi.

Lý Mộc Nhất vẫn tiếp tục liều mạng chạy, giống như muốn phát tiết, mọi người xung quanh nhìn hắn lại nhìn nam nhân đứng phía sau hắn không biết hai người đang có chuyện gì.

Qua một lúc lâu, Lý Mộc Nhất rốt cục mệt mỏi, tốc độ chậm lại sau đó dần dừng lại, người còn chưa đứng vững đã được một người từ phía sau ôm chặt lấy, Lý Mộc ngửi được hương vị quen thuộc an tâm nhắm mắt lại ngã vào ***g ngực rộng lớn của người phía sau.

Vưu Lạc hoảng sợ, vỗ vỗ hai má Lý Mộc Nhất:” Đại thúc, đại thúc, người làm sao vậy, đừng làm ta sợ a”.

Nhân viên lập tức chạy tới, kiểm tra một chút rồi mới với Vưu Lạc:” Vưu tổng, ngài yên tâm, không có việc gì, chỉ là vận động quá độ, trước tiên cứ đem vào phòng y tế nghỉ ngơi một lát”.

Lý Mộc Nhất từ từ tỉnh lại, điều đầu tiên thấy được là khuôn mặt của Vưu Lạc.

“Đại thúc, người tỉnh? Có khát hay không? có muốn uống nước không?” Vưu Lạc lo lắng hỏi.

Lý Mộc Nhất cố gắng hồi tưởng những chuyện đã xảy ra sau đó hắn chỉ muốn tìm một cái lỗ rồi chui xuống, làm gì có ai chạy được vài bước liền mệt đến mức ngất đi, hắn giữ tay Vưu Lạc lắc đầu:” Lạc, ta không sao, thực xin lỗi, đã khiến cho người lo lắng”.

“Ồn gì, người đang nói linh tinh cái gì, vì sao không trực tiếp nói suy nghĩ của người cho ta biết, lại một mình ở đây suy nghĩ lung tung, nếu không phải nhờ có Tiểu Ngải cùng nhị ca, ta cũng không biết hành động của mình khiến cho người tổn thương”.

“Ta, ta chỉ là không biết phải nói như thế nào...”

Vưu Lạc ngắt lời Lý Mộc Nhất:” Không nói nữa, ta biết mình sai rồi, cũng biết mình sai ở đâu, người có thể tha thứ cho ta hay không?”

“Ta không có sinh khí với người, từ trước đến giờ cũng không ta chỉ không biết phải làm thế nào mới tốt”, Lý Mộc Nhất sốt ruột giải thích trước với Vưu Lạc.

“Ta biết, nhưng ta không tha thứ được cho mình, đại thúc, ta tự phạt mình mỗi ngày đều tan tầm lúc 4h nếu sau 5h ta còn chưa ở nhà với người, cứ để cho ta bị xe đâm chết đi”.

Lý Mộc Nhất bị lời nói của hắn dọa, mặt trắng nhợt cực kỳ tuyệt:” Lạc, người nói bậy bạ cái gì đó, nhờ hôm nào công ty có chuyện người, người sao có thể nói như vậy chứ”.

Vưu Lạc nghĩ nghĩ lại nói:” Vậy thật sự không được rồi, ta liền đóng cửa công ty, hai chúng ta mở một cửa hàng nhỏ, hoặc là mở một nhà trọ cho thuê, như vậy ta có thể mỗi ngày cùng một chỗ ngọt ngào với người”.

Mặt Lý Mộc Nhất liền đỏ lên:” Người nói linh tinh cái gì a, ai muốn mỗi ngày cùng một chỗ ngọt ngào với người a”, thanh âm cứ nhỏ dần. nhỏ dần,nói đến âm cuối cùng chỉ còn nhỏ đến mức mình hắn có thể nghe được.

Vưu Lạc không cho rằng mình đã phản bội đại thúc, tuy rằng nhị ca cùng Tiểu Ngải đều nói hắn như vậy nhưng trong lòng hắn rất rõ ràng, hắn chỉ cảm thấy Tiểu Bắc rất giống đại thúc, nhưng hắn tuyệt đối không yêu Tiểu Bắc, hắn vẫn rất rõ ràng cái mình muốn là gì.

Về đến nhà, Vưu Lạc nhận được một cuộc điện thoại, Lý Mộc Nhất thấy Vưu Lạc nghe điện thoại xong cười rất kỳ quái liền hỏi hắn có chuyện gì vậy? Vưu Lạc rõ ràng đang nhìn hắn vừa cười vừa nói nhưng cảm giác lại như không thật sự đang vui vẻ.

Tiểu Bắc nhìn đồng hồ, 4h20. hắn quyết định xuống tìm Vưu tổng thỉnh giáo chút vấn đề về công việc. Gõ cửa nửa ngày bên trong cũng không có tiếng động, hắn thử vặn nắm cửa thì phát hiện cửa đã khóa, đây là có chuyện gì?

Tiểu Bắc hỏi một đồng nghiệp bên ngoài mới biết được thì ra từ lúc 4h Vưu Lạc đã đi rồi, Tiểu Bắc tức đến nghiến răng nhưng rất nhanh lại bình tĩnh.

Sáng sớm hôm sau, Tiểu Bắc đến tìm Vưu Lạc nói hôm qua trong văn kiện có một chỗ hắn không hiểu cho nên khiến cho công việc quan trọng bị chậm trễ.

Vưu Lạc bất động thanh sắc hỏi:” Vì sao không đến tìm tôi?”

“Tôi có đến đây nhưng lúc đó ngày không có ở đây, tôi đi hỏi đồng nghiệp mới biết rằng ngài đã tan tâm rồi, cho nên...”

“Tiểu Bắc, tôi bởi vì rất tin tưởng năng lực của cậu cho nên mới để cậu làm thư ký riêng nhưng hiện tại xem ra, cho dù tôi đã chỉ dạy nhiều như vậy, cậu vẫn không thể đảm đương được chức vụ này, tôi nghĩ, vị trí này đại khái là không thích hợp với cậu, như vậy đi, tôi sẽ bảo phòng nhân sự điều một người khác đến đây, còn cậu đi thu thập một chút chuẩn bị đem công việc bàn giao đi”,

Vừa nghe được những lời Vưu Lạc nói Tiểu Bắc liền hoảng, nếu bị điều đến chỗ khác thì không phải là một chút cơ hội hắn cũng không có sao? Hắn quyết không cho phép chuyện như vậy xảy ra.

“A, Vưu tổng, thực xin lỗi, tôi sẽ lập tức đi xử lý, quyết không làm chậm trễ chuyện của công ty, ngài yên tâm đi”, nói xong không đợi Vưu Lạc đáp lại liền vội vàng mở cửa chạy ra ngoài.

Vưu Lạc cười khê, đứa nhỏ này vẫn còn quá non nớt chỉ cần tùy tiện dùng một phương pháp đơn giản cũng đủ để lộ nguyên hình. Nhị ca quả thật là thiên tài, chỉ cần hắn muốn điểm yếu của ai hắn cũng nắm được, nếu nhị ca đã thích quản việc này như vậy mình chỉ cần cùng đại thúc hảo hảo ân ái là được rồi, những chuyện khác đều giao cho nhị ca là được.

Lý Mộc đã nói cho hắn biết chuyện này nhị ca muốn xử lý, hơn nữa tuyệt đối phải xử lý triệt để cho nên hắn chỉ cần phối hợp diễn trò là được.

Trần Bân phát hiện gần đây rất khó hẹn được Lý Mộc Nhất ra ngoài, mỗi lần gọi điện đều nói là bận nhiều việc, nếu không phải là đang trông đứa nhỏ thì cũng là đang dạy đại tẩu của hắn nấu ăn, nếu không thì là đang nấu cơm cho Vưu Lạc. Kỳ thật Lý Mộc Nhất thật sự bận nhiều việc, bởi vì Dương Liễu luôn lấy đủ loại cớ giữ hắn ở trong nhà, đây đương nhiên là nghe lời Vưu Ly chỉ đạo.

39. Chương 39: Ghen

Mấy hôm sau, sáng sớm Vưu Lạc lái xe chở Lý Mộc Nhất cùng tiểu bảo bối đến studio lấy ảnh, Vưu Lạc vừa dừng xe xong thì nhận được điện thoại từ công ty gọi tới thông báo ở công ty có việc gấp cần hắn lập tức tới để thu xếp.

“Đại thúc, thực xin lỗi, ở công ty có việc gấp nên ta phải đến thu xếp một chút, tiền ta sẽ đưa cho người để người đi lấy ảnh chụp, lấy xong thì mang con đến công ty tìm ta nga”.

Lý Mộc Nhất cầm tiền gật gật đầu:” Được, người đi nhanh lên, đừng chậm trễ công việc ta lấy được ảnh sẽ đến chỗ người, nhớ lái xe cẩn thận a”.

Vưu Lạc gật đầu xoay người lên xe rời đi, Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối tiến vào studio.

“Nha, người đến rồi, tiểu bảo bối đến cho tỷ tỷ ôm một cái”, Lý Mộc Nhất vừa đi vào trong mỹ nữ chụp ảnh liền vọt tới.

“Tỷ tỷ”, tiểu bảo bối ngọt ngào gọi một tiếng, mỹ nữ kích động đến nỗi ôm tiểu bảo bối thật chặt rồi hôn loạn lên mặt bé khiến bé khanh khách cười,

Lý Mộc cũng gật đầu:” Xin chào, ta tới lấy ảnh, đây là tiền mặt”, nói xong đem tiền đưa cho mỹ nữ chụp ảnh.

Mỹ nữ nhìn nhìn phía sau Lý Mộc Nhất hỏi:” Ông xã đẹp trai nhà người đâu rồi?”

“A, ở công ty có việc, hắn phải đi xử lý nên không thể vào đây”.

“A, ta còn muốn chụp cho hai người riêng vài kiểu mà”.

Lý Mộc thấy mỹ nữ chụp ảnh mang biểu tình thất vọng tràn trề cũng không nói gì chỉ nhẹ nhàng nở nụ cười.

“Đại thúc, người xem người xem, ảnh này chụp thật đẹp a, ai nha, nhìn hai người các người thật sự có bộ dáng một đôi vợ chồng”, mỹ nữ vừa chỉ vào ảnh vừa nói với Lý Mộc.

Lý Mộc nở nụ cười nhẹ cũng không trả lời, trong bức ảnh kia Vũ Lạc đứng phía sau ôm hân vào trong lòng, trên mặt hai người là tươi cười tràn đầy hạnh phúc.

“Uy, Lạc, ta lấy ảnh xong rồi, ăn, được, bây giờ lập tức đến chỗ người, ăn, tạm biệt”.

“Vũ tổng, hôm nay ngài hình như đặc biệt cao hứng ă?” Tiểu Bắc thấy sau khi Vũ Lạc nghe điện thoại vẫn không ngừng cười.

“Ăn”, Vũ Lạc chỉ nhẹ nhàng đáp tiếng trả lời cũng không nói gì thêm.

Tiểu Bắc nhìn nam nhân đang cúi đầu xem văn kiện, sáng nay lúc nhìn thấy Vũ Lạc hân liền phát hiện không bình thường, tuy rằng vẫn cùng mình chào hỏi nhưng rõ ràng có cảm giác xa cách.

Hân không biết Vũ Lạc tại sao lại như vậy nhưng hân biết việc này nhất định có liên quan đến mấy người lần trước đến đây, nhất là nhị ca của Vũ Lạc, hân là nên gọi điện cho Trần Bản hỏi một chút.

“Mụ mụ, thơm thơm, cục cưng muốn ă”, Lý Mộc Nhất ôm tiểu bảo bối ở bên đường bắt xe, ven đường có quán nhỏ bán bánh trứng tỏa ra mùi hương mê người, tiểu bảo bối ở trong lòng Lý Mộc Nhất ngọt thanh năn nỉ.

“Cục cưng muốn ă sao?”

“Muốn ă”

“Được, mụ mụ mua cho con”, Lý Mộc Nhất mua cho tiểu bảo bối một phần, mặt khác mua thêm mười phần cho nhóm đồng nghiệp trong công ty.

Lúc Lý Mộc Nhất xuất hiện ở cửa công ty, tiểu đồ đệ của hân là người đầu tiên chạy tới:” ă, sư phó, người đến rồi”

“Ăn, đây là mua cho các người, cầm lấy mang cho mọi người đi”, Lý Mộc Nhất cầm túi bánh vừa mua đưa cho đồ đệ.

“Cám ơn lão bản nương”.

“Cám ơn lão bản nương”, một đám người vây quanh Lý Mộc Nhất hi hi cười.

Lý Mộc Nhất ngượng ngùng:” Ha ha, không cần khách khí, các người cứ từ từ ăn, ta đi...”

“Đã biết, đã biết, là muốn đi tìm lão bản, ngài mau đi đi”.

Lý Mộc Nhất bị một đám người trêu chọc đến mặt đỏ tai hồng, vội ôm cục cứng hướng về phía văn phòng Vụ Lạc, mặc dù đã có một thời gian không tới công ty, nhưng mọi thứ với hắn đều không xa lạ, Lý Mộc Nhất không gõ cửa mà trực tiếp mở cửa đi vào.

“Lạc, ta...”, Lý Mộc chau mày nhìn nam hài đang đứng trước bàn công tác của Vụ Lạc, đây hắn là nam hài xinh đẹp kêu Tiểu Bắc mà Trần Bản nói đi.

Bình thường nếu có người nhìn chằm chằm Lý Mộc như vậy mặt hắn đã sớm đỏ bừng, kỳ lạ là lúc này mặt hắn lại không đỏ nhưng trong lòng thì đang mất hứng, hắn bình tĩnh nhìn nam hài đang hướng ánh mắt chằm chằm vào mình.

Tiểu Bắc nhìn nam nhân mới vào, không đoán ra được hắn bao nhiêu tuổi, bất quá chắc chắn là lớn hơn mình mấy tuổi, bộ dáng tuy không sai nhưng so với mình vẫn kém một chút, nhưng đứa nhỏ trong lòng nam nhân thực sự là rất xinh đẹp, rất đáng yêu.

“Ba ba, ba ba”, tiểu bảo bối rất phối hợp gọi thật to.

Vụ lạc đứng dậy vẻ mặt đầy ý cười đến bên cạnh Lý Mộc Nhất, ôm lấy tiểu bảo bối:” Bé con, con ăn cái gì vậy a, cả miệng đều bị bôi đầy”.

Nghe tiếng Vụ Lạc, Lý Mộc Nhất lấy ra khăn tay luôn mang theo lau lau khóe miệng cho bảo bối:” Người bề bộn nhiều việc sao? Ta có làm phiền người không?”

“Người sao có thể quấy rầy ta chứ”, Vụ lạc vòng tay qua vai ôm lấy Lý Mộc Nhất quay lại hướng Tiểu Bắc.

“Tiểu Bắc, giới thiệu với cậu, đây là người yêu của tôi, Lý Mộc Nhất, tôi cũng không ngại cậu gọi hắn là lão bản nương, còn đây là con tôi, rất xinh đẹp đi”, nói xong Vụ Lạc cười đến vô cùng sáng lạn.

“Nga, ha ha, lão bản nương, rất vui được gặp ngài, tôi gọi là Tiểu Bắc, là thư kí riêng của tổng tài”.

Lý Mộc nghe lời Tiểu Bắc nói liền nhú mày, cái gì gọi là “thư kí riêng”, thư kí là thư kí, nói như vậy là có ý gì, đây là đang khiêu chiến với mình sao?

“Ha ha, làm thư kí cho Lạc nhất định là rất vất vả, công việc của hắn đặc biệt nhiều, lại còn là người theo đuổi chủ nghĩa hoàn mỹ, chuyện gì cũng muốn thật hoàn hảo, thật vất vả cho người vì phải ở bên cạnh hắn lâu như vậy”.

Ân, Vụ Lạc thực kích động, đây là tình huống gì a, đại thúc đang ghen sao? Thật không a? Nhưng nghe ý tứ của hắn vừa nãy hình như là như vậy a. Hắn quyết định im lặng đứng một bên xem tình hình.

Lý Mộc Nhất thực sự có ăn một ít dấm chua nhưng nếu không phải vì lời nói của Tiểu Bắc nghe chói tai như vậy hắn cũng quyết không nói thế, rất nhiều năm về sau hắn vẫn còn suy nghĩ sao mình có thể vì một tiểu bại hoại mà ghen như vậy đây cũng là lần duy nhất trong đời Vưu Lạc được chứng kiến Lý Mộc Nhất vì hắn mà ghen.

“Ân, yêu cầu của lão bản thật sự rất nhiều nhưng ta có thể ở bên cạnh ngài lâu như vậy không phải nghĩa là Vưu tổng cần người sao?”

Lý Mộc Nhất chớp mắt nhìn nam hài trước mặt:” Vậy sao? Chẳng lẽ cậu không biết rằng vì Tiểu Ni không ở đây, công ty thiếu người nên mới cho cậu giữ tạm vị trí này để hỗ trợ sao?”

Nghe Lý Mộc Nhất nói, Tiểu Bắc mang chút đắc ý đáp lại:” đương nhiên tôi biết, nhưng có nhiều người được tuyển vào đây cùng tôi như vậy, cũng chỉ có mình tôi được giữ lại bên cạnh Vưu tổng”.

“Như thế thì thế sao?”

“Như thế...” Tiểu Bắc ngây người không biết phải trả lời Lý Mộc Nhất thế nào.

“Nga, quên mất không nói với người Tiểu Ni đã về rồi, người thu thập một chút rồi rời đi đi”.

“Cái gì?” Vưu Lạc cùng Tiểu Bắc đồng thời hỏi.

“Nha đầu kia rốt cục cũng trở lại, ta còn tưởng nó sẽ đi khắp thế giới với Lý Khắc nữa chứ”.

Lúc này Tiểu Bắc hoàn toàn ngây người, hắn đã quên mất ở đây vốn có một thư ký chính thức. Hắn đã quên mất Lý Mộc Nhất là lão bản nưng, là người yêu của Vưu Lạc, bất cứ lúc nào cũng có quyền đuổi mình ra khỏi công ty.

Đúng lúc này cửa lại được mở ra, lại thêm vài người đi vào:” Ai nha, tiểu bảo bối, Tiểu Ngải thúc thúc nhớ con chết mất, đến, cho thúc thúc ôm con một cái”, Tiểu Ngải ôm tiểu bảo bối đến sô pha ngồi xuống.

Vưu Ly chọn mi nhìn Tiểu Bắc đang đứng đối diện hỏi Lý Mộc Nhất:” em dâu, có thấy hắn rất giống một người không?”

“Ân, giống ai?” lúc nhìn Tiểu Bắc hắn cũng không nhận ra trong số những người mình quen có ai giống hắn, hơn nữa mình cũng không quen biết nhiều người a.

“Ai, đúng là trong nhà chưa tổ ngoài ngõ đã tường, người không thấy hắn rất giống người sao? Không phải diện mạo mà là khí chất, nếu người trở lại 10 năm trước thì đặc biệt giống, hơn nữa a...” Vưu Ly quay sang Tiểu Bắc.

“Bởi vì người giống hần, tên nhóc chết tiết kia mới đối với người đặc biệt hơn người khác vài phần, người hiểu chưa? Người chẳng có điểm gì đặc biệt cả, trong mắt Tiểu Lạc chỉ vì người phi thường giống lão bà của hần cho nên hần mới đối với người đặc biệt, nhưng chỉ đến thế mà thôi”.

Lý Mộc trừng mắt chỉ vào Tiểu Bắc hỏi:” Các người cảm thấy 10 năm trước ta giống hần sao? nhưng các người căn bản không biết 10 năm trước ta như thế nào, cũng không biết khi đó ta là cái dạng gì mà”.

“Chị dâu, hiện tại nhìn người rồi nghĩ đến 10 năm trước ai chẳng tưởng tượng được trước đây người như thế nào a” Tiểu Ngải tràn đầy tin tưởng mở miệng.

Lý Mộc xoa xoa trán, thở dài:” A, nói thực ra thì 10 năm trước ta giống Tiểu Ngải bây giờ hơn”.

“Hả?”

Vưu Lạc tròn tròn mắt nhìn đại thúc nhà mình, đại thúc mà giống Tiểu Ngải bây giờ, thế thì sẽ như thế nào a.

“Các người, các người sao có thể đối xử với ta như vậy? Các người thật quá phận”, Tiểu Bắc nghe bọn họ đối thoại lửa giận trong lòng nháy mắt bị thổi bùng, hần đã nghĩ rằng mình là đặc biệt trong lòng Vưu Lạc không ngờ hần chỉ là một cái thể thân cho người khác mà thôi.

Vưu Ly cười đến xinh đẹp:” Vậy chúng ta phải đối xử với người như thế nào? Người hy vọng chúng ta đối xử với người thế nào? Người cũng không tự nhìn xem thân phận mình thế nào, không biết tự lượng sức mình, ta là thấy người muốn chết rồi”.

“Tiểu Lý”, sau tiếng gọi của Vưu Ly, một nam nhân từ bên ngoài bước vào.

“A, người không phải là người lần trước...”.

“Xin chào, Lý tiên sinh, chúng ta lại gặp nhau”.

“Hần là lão bà của Vưu Lạc a, chắc chắn, bộ dạng cũng thật không tệ a, một chút cũng không nhìn ra là một nam nhân 30 tuổi”.

“Được rồi, Gold, đang là lúc làm việc đừng trách ta không cảnh cáo người nga, ngay trước mặt Tiểu Lạc mà người dám đùa giỡn lão bà hần, người nhất định sẽ chết thực phẩm”.

Vưu Lạc bóp trán nhìn hai người, Tiểu Lý cùng Gold đều là thủ hạ của Mục ca, hơn nữa còn là hai trợ thủ đắc lực, hai người bọn họ đồng thời xuất hiện nghĩa là Tiểu Bắc nhất định sẽ phải ăn đau khổ, bất quá điều này cũng không liên quan đến hần.

“Đại thúc, Tiểu Lý lần trước người đã gặp qua, còn người này, người cứ gọi hắn là Gold, ngoài tiền ra thì hắn thực sự không cần gì cả, người không cần để ý đến hắn nếu lần sau gặp phải hắn trên đường thì cách thật xa ra là được, biết không?”

“Ân” Lý Mộc Nhất hoàn toàn trong tình trạng ngây ngốc ngoan ngoãn gật đầu.

“Ai, sao có thể như vậy a, đại tẩu, người xem Tiểu Lạc nhà người đi hắn là đang khi dễ ta a!”

“Ta chỉ biết lẽ ra hôm nay không nên mang người theo, làm việc nhanh lên”, Tiểu Lý đá Gold một cước hai người cùng đến bên cạnh Tiểu Bắc.

“Các người muốn làm gì?” lúc này Tiểu Bắc mới cảm thấy khiếp sợ.

Tiểu Lý cũng lười giải thích, cùng Gold kéo Tiểu Bắc ra ngoài đi tới cửa còn nghe thấy Vũ Ly nói:” Tiểu Lý nói với mấy anh em là nếu hắn không nói không cần khách khí với hắn”.

Lý Mộc Nhất rốt cục cũng cảm thấy có điểm không thích hợp, kéo tay Vũ Lạc, Vũ Lạc vỗ vỗ tay hắn ý nói yên tâm, hắn tin tưởng nhị ca làm việc luôn có chừng mực.

Không lâu nữa Vũ Lạc sẽ được biết những chuyện hắn muốn biết, những việc làm của Tiểu Bắc kể cả việc cố ý không để Vũ Lạc tan tằm đương nhiên cả chuyện hắn cùng Trần Bản hợp tác, chỉ là những chuyện này Vũ Lạc đều không để Lý Mộc Nhất biết được.

40. Chương 40: Ta Tin Tưởng Hắn

Lại sắp đến Tết Nguyên Đán, Vũ Tư chuẩn bị khởi hành đi Châu Âu đón Vũ ba ba cùng Vũ mụ mụ, Lí Mộc đem mọi chuyện phát sinh gần đây đều nói cho hắn.

“Tiểu Lạc, người muốn làm gì thì cứ làm đi, có Mộc ca và nhị ca ở đây, ta rất yên tâm, về phần những người đã gây ra chuyện bất lợi cho người của Vũ gia người không cần quan tâm, chúng ta sẽ xử lý”.

“Cám ơn đại ca” Vũ Lạc nhìn Vũ đại ca chân thành nói.

“Cảm ơn cái gì, chúng ta là người một nhà, người lại là em trai chúng ta, chúng ta đương nhiên đều hy vọng người được hạnh phúc, nhị ca người không phải luôn cố gắng bảo vệ hạnh phúc của người sao?”

“Ta biết, tuy ngoài miệng nhị ca luôn nói thực cứng, nhưng nhị ca rất thương ta, Mộc ca cũng như vậy”, nói xong nhẹ nhàng nháy mắt mấy cái, chỉ khi đối mặt với đại ca, hắn mới có thể bày ra một mặt trẻ con của mình.

“Biết là tốt rồi, về sau đối với nhị ca và Mục ca của người tốt một chút”.

“Đã biết đại ca, biết bọn họ thích đồ ăn đại thúc làm, mấy hôm trước ta đã dặn đại thúc làm một bàn đại tiệc cố ý gọi họ về ăn rồi”.

“Đại ca, hôm nào người đi?” Vũ Ly đi tới ngồi bên cạnh Vũ Tư hỏi.

“Đặt vé ngày mai rồi, ba mẹ đã gọi vài cuộc điện thoại tới thúc giục, bọn họ nói ăn đồ nước ngoài không quen, nhớ món ăn vợ tam đệ làm”.

“Lời họ nói người cũng tin, cái gì mà ăn không quen ở Châu Âu đã bao nhiêu năm như thế, muốn ăn đồ vợ tam đệ làm thì nói thẳng là được lại còn bày đặt quanh co lòng vòng làm gì”.

Vũ Tư cười cười xoa xoa mái tóc mềm mại của Vũ Ly nói với Lí Mục:” Mục, người nhìn xem người đem Tiểu Ly sủng thành cái gì rồi, còn như vậy nữa hấn đại khái đến cả đại ca là ta đây cũng không muốn”.

Lí Mục ngồi xuống kéo Vũ Ly vào lòng:” Tư, người biết là Tiểu Ly sẽ không bao giờ không cần người, huống hồ ta đã đáp ứng người pahir sủng Tiểu Ly để hấn không phải chịu một chút ủy khuất nào, ta chỉ là thực hiện lời hứa của mình, có gì sai sao?”

Vũ Tư vừa lòng gật đầu:” Được rồi, chỉ cần các người hạnh phúc thì tốt rồi”.

“Tiểu Lạc, đến lúc rồi, tiếp tục nữa cũng không có chuyện vui gì xuất hiện nữa, thu lưới thôi”, Vũ Ly tựa vào lòng Lí Mục miễn cưỡng mở miệng.

Vũ Tư buồn cười lắc đầu, Tiểu Ly tâm tính tam chơi còn quá nặng, may mà bên người có Lí Mục dù hấn có gây ra họa gì đi nữa Lí Mục nhất định sẽ thu thập được cục diện rối rắm, cũng may hiện tại Tiểu Ly đã thu liễm rất nhiều nếu không Lí Mục cũng thật là vất vả.

“Ta biết rồi nhị ca, ta chỉ sợ đại thúc sẽ đau lòng, đây cũng là bằng hữu đầu tiên của hấn mà!”.

“Tiểu Lạc, người có thể dùng thật nhiều thời gian để đền bù cho hấn, mỗi ngày đều dành thời gian ở bên hấn mới là thứ hấn cần nhất”.

“Ân, ta biết rồi”.

“Tiểu Lạc, muốn thử đại thúc nhà người một lần không?” Vũ Ly nháy mắt

“Ân?”

“Tiểu Ly, đừng đùa quá mức, cẩn thận phát hỏa”.

“Đại ca yên tâm đi, ta làm việc người còn không yên tâm sao?”

“Đại ca là đang lo lắng, nếu không có Mục ở đây ta nhất định không quản nổi hai người các người”.

Vưu Ly xoay người vùi vào trong lòng Lí Mục làm nũng:” Mục, đại ca chê em, có phải vì em thực ngốc, cũng không khiến đại ca thích, anh nói xem có phải đại ca không thương em nữa không?”

Vưu Tư nhìn Vưu Ly dở khóc dở cười, may mà đúng lúc này Lý Mộc Nhất gọi mọi người đi ăn cơm.

Vài ngày sau Lý Mộc Nhất nhận được điện thoại của Trần Bân nói là có việc gấp cần gặp hần, trùng hợp trong nhà hôm nay cũng không có ai, Dương Liễu đưa bọn nhỏ ra ngoài chơi, Vưu Tư đi đón Vưu ba ba Vưu mụ mụ, Vưu Lạc thì đi làm, chỉ mình hần ở nhà.

Lý Mộc thấy vẫn còn sớm chắc sẽ không muộn giờ cơm chiều liền đồng ý. Lúc Lý Mộc vừa đến nhìn thấy Vưu Lạc đánh Trần Bân đầu óc oanh một tiếng nổ tung.

Lý Mộc Nhất vội xông đến kéo Vưu Lạc ra, sau đó nâng Trần Bân lên:” Người không sao chứ?” mặt Trần Bân đã muốm xanh xanh tím tím một mảng lớn, nhìn không ra bộ dáng.

Trần Bân bám vào tay Lý Mộc Nhất:” Ta không biết vì sao vừa gặp hần liền lao tới đánh ta, ta đã giải thích ta và người chỉ bằng hữu nhưng hần không tin sau đó liền động thủ”.

“Àn?” Lý Mộc quay đầu nhìn về phía Vưu Lạc, quần áo bị rách, trên mặt cũng bị trầy da, hần gạt tay Trần Bân chạy đến bên cạnh Vưu Lạc.

Lý Mộc Nhất cái gì cũng không hỏi, xoa xoa lên chỗ trầy da của Vưu Lạc nhẹ nhàng hỏi:” Có đau không?”

Vưu Lạc lắc đầu:” ta không sao đại thúc, không đau?”

“Vì sao lại làm thế?”

“Không vì sao cả, hần là thiếu đánh, hơn nữa là hần tự tìm”, Vưu Lạc hung hăng nói.

“Không thể nói cho ta biết nguyên nhân sao?” Lý Mộc Nhất có chút khổ sở hỏi.

“Đại thúc, người trách ta sao?”

“Trách ta đánh hấn sao?”

Lý Mộc Nhất cúi đầu trầm mặc, vài giây sau lại ngẩng đầu nhìn Vũ Lạc:” Không, ta tin tưởng người nhất định có lý do của mình, người không nói cho ta biết nhất định là vì ta, chỉ là đừng đánh người nữa, đánh người khác thì mình cũng bị đau a, lần sau trực tiếp nói cho ta biết là được rồi, người không thích ta sẽ không cùng hấn gặp nhau, được không?”

Nghe được lời Lý Mộc Nhất, Vũ Lạc vừa lòng nở nụ cười, dang tay ôm đại thúc vào lòng:” Đại thúc, ta yêu người, ta yêu người, ta yêu người muốn chết”.

Lý Mộc Nhất ghé vào lòng Vũ Lạc hạnh phúc nở nụ cười, bất quá hấn không quên ở đằng sau còn có người đang nhìn bọn họ, hấn xoay người lại nhìn về phía Trần Bản.

“Ta thay mặt Lạc xin lỗi người, ta không biết vì sao lại xảy ra chuyện như hôm nay nhưng ta tin tưởng Lạc, nếu hấn làm như vậy nhất định là có lý do của hấn, hấn không thích ta và người gặp nhau cho nên về sau xin người đừng đến tìm ta”.

Trần Bản nhìn Lý Mộc hỏi:” Có phải dù hấn làm gì đi nữa người cũng đều tin tưởng hấn phải không?”

“Đúng vậy”, Lý Mộc Nhất phi thường chắc chắn trả lời Trần Bản.

“A, xem rat a thật sự là thất bại thảm hại a”.

“Người biết là tốt rồi, ta khuyên người đừng có ý đồ gì xấu xa lên người em dâu ta, nếu không Lý Mộc nhất định sẽ đuổi giết người”, Vũ Ly cùng Lý Mộc từ phía sau đi ra.

Trần Bản nhìn hai người nhíu mày thì trào tự nói:” Thì ra là thế, thì ra mọi chuyện đều nằm trong kế hoạch của các người, ta bất quá chỉ là một nhân vật phụ bị xoay lòng vòng mà thôi”.

“Người biết là tốt rồi, đừng tưởng rằng mình lợi hại, ít nhất ở thành phí này, người không có cửa đâu”, Lý Mộc kéo Vũ Ly vào lòng hôn lên mặt hấn. Vũ Ly như vậy luôn là vẻ mặt mà hấn yêu nhất, kiêu ngạo, cao quý, tự cao tự đại, thì ra vì muốn mãi mãi được nhìn bộ dáng này của hấn cho nên mình mới chấp nhận gia tộc hắc đạo, bởi vì có rất nhiều thời điểm gia tộc hắc đạo đã mang đến cho hấn rất nhiều quyền lợi.

“Ha ha, đúng vậy, có Lý gia ở đây dù muốn làm chuyện gì cũng thật không dễ dàng mà”.

Vũ Ly cũng lười để ý đến Trần Bản mà hỏi Lý Mộc Nhất:” Vợ tam đệ, người biết vì sao Tiểu Lạc lại đánh hấn không?”

“Àn?” Lý Mộc nhìn Vũ Ly, dù ngoài miệng hấn đã nói không thêm để ý nhưng thức ra trong lòng cũng rất muốn biết, hơn nữa chuyện này còn liên quan đến mình.

“Để ta nói cho người, tất cả mọi chuyện đều là do Trần Bản ở phía sau giật dây, chuyện người và Trình Thành “tình cờ” bị Tiểu Lạc bắt gặp và cả chuyện của Tiểu Bắc. Sau khi Tiểu Lạc biết đã phi thường tức giận, cho nên đã hẹn hấn ra ngoài, không nhờ hấn còn cố ý gọi điện thoại cho người, có lẽ hấn không đã không đoán được người tin tưởng Tiểu Lạc như vậy.

“Các người đã sớm biết việc này.” Đây là câu khẳng định.

“Đúng vậy, vào lúc người và Trình Thành gặp nhau đã biết.

“Vậy vì sao không nói cho ta?”

“Vì Tiểu Lạc không muốn, hấn sợ người sẽ đau lòng, Trần Bản xem như là bằng hữu đầu tiên của người, chẳng qua chỉ có người coi hấn như bằng hữu còn hấn vẫn luôn đối với người có ý đồ mà thôi”.

Lý Mộc Nhất lại trầm mặc, hấn đi đến trước mặt Trần Bản, vào lúc mọi người còn chưa phản ứng đã nghe được “Ba” một tiếng, Trần Bản trừng lớn ánh mắt nhìn người đang đứng trước mặt mình.

“Cái tát này tat hay Lạc đánh người, chuyện người lừa ta, ta sẽ không so đo”.

Quả nhiên người đối với mình tốt nhất chính là Vưu Lạc, dù là chuyện gì cũng đều vì mình lo lắng, vĩnh viễn đều đem mình đặt ở vị trí đầu tiên, nếu không nay mình không hoàn toàn tin tưởng hấn thì không phải hấn sẽ chịu tiếng xấu thay người khác sao, nếu có chuyện như thế xảy ra không biết hấn sẽ đau lòng đến mức nào.

May mắn mình tin tưởng hấn, cho nên cái tát này hấn làm là vì Vưu Lạc. Với người nam nhân yêu mình đến như vậy phải làm thế nào để báo đáp hấn đây?

Lý Mộc Nhất cùng Vưu Lạc đều không hỏi cuối cùng Trần Bản sẽ thế nào bởi vì Vưu Ly nói:” Chuyện về sau hai người không cần xen vào”.

Vưu Lạc tin tưởng hấn, Lý Mộc cũng tin tưởng hấn, đã không biết bao nhiêu lần Vưu Ly luôn lấy tư thái cường hấn như vậy bảo vệ tình yêu cho hai người bọn họ, Lý Mộc cảm thấy mình thật may mắn, có một người yêu như Vưu Lạc, còn có một người thân như Vưu Ly.

Đảo mất một cái năm mới đã đến, hai vị lão nhân Vưu gia đã được Vưu Tư đón về, cuối cùng hai vị đều quyết định sau này liền ở đây không bao giờ đi Châu Âu nữa, khi trời lạnh cùng lắm thì không ra khỏi nhà nữa, kỳ thật Châu Âu cũng chẳng ấm hơn ở đây là bao.

Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất đi tảo mộ cha mẹ hấn, Lý Mộc đứng trước bộ cha mẹ, nhìn ảnh chụp hai vị lão nhân, có đôi khi hấn nghĩ, nếu ngay từ đầu người hấn gặp là Vưu Lạc có lẽ cha mẹ sẽ không rời đi, có lẽ họ cũng sẽ vui vẻ như gia đình Vưu gia chấp nhận quan hệ của hai người bọn họ.

Vuốt ve ảnh chụp, Lý Mộc chậm rãi mở miệng:” Ba, con xin lỗi, tuy rằng đã hứa với người là không bao giờ tìm nam nhân nữa nhưng cuối cùng con vẫn yêu một người nam nhân, ba mẹ, hẳn gọi là Vưu Lạc, xem như là con rể hai người đi, trong nhà hẳn có cha mẹ, hai ca ca và một muội muội cùng mấy đứa cháu nhỏ rất đáng yêu, trong đó có một đã trở thành con nuôi của chúng ta, là một tiểu bảo bảo phi thường phi thường đáng yêu, chờ hẳn lớn hơn một chút con nhất định sẽ dẫn nó đến cho người xem. Ba mẹ, hẳn đối với con phi thường phi thường tốt, mọi người trong nhà hẳn cũng đối với con rất rất tốt cho nên, hiện tại con rất hạnh phúc, von hy vọng hai người ở dưới tuổi vàng nếu nghe được có thể tha thứ và chúc phúc cho con”.

“Ba mẹ, đại thúc đã gọi cha mẹ con là cha mẹ cho nên cho con được phép gọi hai người như vậy. Con chỉ có thể hứa với hai người, con sẽ dành cả đời này để yêu anh ấy, thương anh ấy, sẽ không làm anh ấy chịu một chút ủy khuất nào, xin hai người tin tưởng con, cũng hy vọng hai người chúc phúc cho chúng con, đây cũng là mong muốn của anh ấy cho nên hai người sẽ không cự tuyệt phải không? Đến thanh minh chúng con nhất định sẽ lại đến thăm hai người” hai người nắm tay nhau xuống núi, bước về phía ánh mặt trời đỏ rực.

Tối đến Lục Diêm rủ mọi người ra ngoài họp mặt, nghe nói Tiểu Ngải ở đây Vưu Tư liền cự tuyệt, tuy hẳn không ngại nhưng Tiểu Ngải lại luôn cố ý trốn hẳn, hẳn không muốn để mọi người không thoải mái hơn nữa hẳn thích ở nhà bồi cha mẹ với lão bà và mấy đứa nhỏ.

Mấy người tụ họp ngoạn đến cao hứng, ngay cả Lý Mộc Nhất cũng uống rượu, thế là lại có chuyện phiền toái, không có người lái xe đưa bọn họ về, Tiểu Ngải liền xung phong nhận việc bởi vì so với những người hẳn uống ít nhất.

Tuy là ít nhưng cũng là uống rượu, kết quả là xảy ra chuyện bất quá không có vấn đề gì lớn, chỉ là tông vào đuôi xe, người lái xe kia đã đi tới, Tiểu Ngải vừa thấy xảy ra chuyện rượu cũng tỉnh hơn phân nửa vội vàng xuống xe xem xét tình huống.

Xuống xe gió lạnh thổi vào mặt, Tiểu Ngải hoàn toàn tỉnh rượu chính là trong người lại không thoải mái cảm giác giống như có cái gì đó muốn đi ra, sau đó có người đi đến bên cạnh hẳn, không đợi mở miệng người đó đã đỡ hẳn, còn hẳn thì ới lên người người ta một đồng lớn.

Gọi điện cho mọi người đều tắt máy, cuối cùng, Tiểu Ngải đành phải gọi điện cho Vưu Tư bảo hẳn lại đây đón Vưu Lạc cùng Lý Mộc Nhất, còn hẳn an vị ở ven đường chờ cảnh sát giao thông xử lý, nam nhân bị hẳn ới lên người cũng ngồi bên cạnh.

“Cậu không sao chứ?” nam nhân đưa cho hẳn một chai nước khoáng, Tiểu Ngải nhận chai nước rồi khoát tay tỏ vẻ mình không có việc gì.

May mắn là ban đêm nên không kẹt xe, một lúc sau Vưu Tư đã tới rồi:” Tiểu Ngải, sao lại thế này? Người có làm sao không?”

“Ta, ta không sao, hai người bọn họ không có việc gì, người đưa hai người họ trở về đi, ta phải chờ kết quả xử lý của cảnh sát giao thông”.

“Người như vậy có thể được không? Không được, ta lo lắng, ta ở lại cùng người chờ kết quả rồi nói sau”.

“Ta thật sự không sao, hai người bọn họ như vậy nên lập tức trở về thì hơn”.

“Nhưng còn người...”.

“Ta cũng tỉnh rượu rồi, không có việc gì, cũng không có chuyện gì lớn, một lát nữa là có thể xong rồi, người đưa hai người về nhà trước đi, lúc chị dâu say rượu hình như có thói quen không tốt lắm, một lát nữa mà nháo lên sẽ rất phiền toái” Vũ Tư nghĩ nghĩ thấy cũng phải xoay người đem hai người kia đến xe của mình.

Lại đến bên cạnh Tiểu Ngải vỗ vỗ lưng hắn:” Có chuyện gì liền gọi điện cho ta”.

“Được, ta biết rồi”, nhìn xe Vũ Tư đi xa, Tiểu Ngải ngồi xuống đất khóc lên.

41. Chương 41: Mùa Xuân Của Tiểu Ngải

Cậu không sao chứ?” Tiểu Ngải nhận khăn tay người bên cạnh đưa qua lắc đầu tỏ vẻ mình không có việc gì.

“Cậu không phải là thích người kia đi?” hai giây sau Tiểu Ngải mạnh mẽ ngẩng đầu nhìn người bên cạnh, đập vào mắt là đôi con ngươi sâu đen hun hút trong đêm tối còn loe loe ánh sáng, hé ra khuôn mặt cương nghị nhưng giờ phút này lại nhu tình như nước nhìn chăm chú vào mình.

“Ai bảo anh là tôi thích hắn? Tôi làm sao mà lại đi thích hắn? Mà cho dù tôi có thích hắn đi nữa thì sao? Dù sao hắn cũng không thích tôi”, nói xong lời cuối đầu Tiểu Ngải lại cúi xuống càng thấp.

“Hiện tại có đối tượng không?” Nam nhân không để ý hắn đang nổi điên bình tĩnh hỏi tiếp.

Tiểu Ngải lại ngẩng đầu nhìn nam nhân trước mặt nhíu mày, thật sự là một cực phẩm nam nhân, nếu không phải hôm nay tâm tình hắn đang kém đến cực điểm hắn nhất định đã câu dẫn người này rồi, cùng hắn 419 cũng không tệ.

Nam nhân thấy Tiểu Ngải nhìn mình không biết đang suy nghĩ cái gì mà nhăn nhăn đầu mi, lập tức đến bên cạnh gọi một cuộc điện thoại vài phút sau thì có người lái xe đến.

“Hứa tổng, tôi đã liên hệ với Lưu luật sư đến đây giải quyết, ngài muốn đi đâu để tôi đưa ngài?”

“Không cần, đưa chìa khóa xe cho tôi, anh cùng Lưu luật sư ở lại giải quyết mọi việc đi”.

“Vâng”.

Hứa Ngôn đến bên cạnh Tiểu Ngải kéo hắn đứng dậy, Tiểu Ngải trừng mắt nhìn nam nhân trước mặt: “Anh muốn dẫn tôi đi đâu?”

“Sao cậu lại nói nhiều như vậy, cứ đi theo tôi là được”.

“Anh nào ngấm nước a?” Hứa Ngôn quay đầu nhìn Tiểu Ngải thấp hơn mình nửa cái đầu. ngón tay thô ráp ve vuốt đôi môi mềm mại của hắn: “Chúng ta 419 đi, tôi hẳn là phù hợp với yêu cầu của cậu đi?”

Tiểu Ngải vút tâm tình khổ sở trong lòng ra sau đầu, chọn mi nhìn nam nhân trước mặt, cả người dán sát vào hắn, hai tay ôm chặt cổ Hứa Ngôn, đôi môi phun nhiệt khí ấm áp bên tai: “Đừng khiến cho tôi thất vọng nga”. Hứa Ngôn vừa lòng nở nụ cười kéo Tiểu Ngải lên xe.

“Ân....ân....a a.....thật thoải mái, còn muốn...”, Tiểu Ngải ôm lấy nam nhân trước ngực, ngón tay nhẹ nhàng vò mái tóc mềm mại.

Cảm nhận đầu lưỡi ướt át trượt từ ngực xuống dưới thắt đên khí dục vọng căng cứng được ngậm vào miệng, Tiểu Ngải khó nhọc vận chuyển thân thể.

“Ân....nhanh, nhanh lên...”, nhìn làn da trắng nõn vì *** mà ửng hồng Hứa Ngôn thật sự là yêu thích đến không muốn buông tay, xem ra mình thật sự nhặt được bảo bối rồi.

“Ân....a a.....đừng, đừng dừng lại...” Tiểu Ngải rên rỉ mang theo tiếng khóc nức nở năn nỉ.

“Bảo bối, chúng ta cùng nhau được không?” giọng nói khàn khàn tràn ngập hương vị *** dụ hoặc.

Tiểu Ngải lắc đầu: “Cho tôi ra trước một lần, thật khó chịu, ân...”.

“Được, như em muốn” Hứa Ngôn hút mạnh một hơi Tiểu Ngải lập tức phóng thích, miệng phát ra tiếng thở thỏa mãn.

Tiểu Ngải chống tay xuống giường đứng lên, phong tình vạn chủng nháy mắt với nam nhân mấy cái. Hứa Ngôn nhanh chóng ôm Tiểu Ngải ngồi lên người mình tức tốc hôn lên đôi môi mềm mại, bàn tay cũng lập tức hành động men theo sống lưng đi xuống nơi mềm mại mê người kia. Cảm nhận được ngón tay Hứa Ngôn đang tiến vào cơ thể mình tiếng rên rỉ mị hoặc theo môi Tiểu Ngải vô thức phát ra.

“Ân....dùng sức một chút...”, Tiểu Ngải cắn môi dưới, ánh mắt tràn ngập sắc thái *** khiến Hứa Ngôn không thể nhẫn nại nhanh chóng ngón tay cấp tốc thay thế bằng phần thân nóng đến bỏng người vùi mình đi vào.

“Ân...lại dùng lực...còn muốn...”,

“Bảo bối yên tâm, anh nhất định sẽ thỏa mãn em”, dứt lời Hứa Ngôn bế Tiểu Ngải đứng lên, hai bàn chân ở trên lưng Hứa Ngôn còn đôi chân gắt gao kẹp chặt bên hông rắn chắc dùng sức phối hợp với Hứa Ngôn đang đưa thân thể.

“Ân....ân....còn muốn.....hảo bổng....sâu hơn một chút....sâu hơn một chút...”, Tiểu Ngải ngửa cổ cảm thụ phân thân mạnh mẽ không ngừng va chạm trong cơ thể mình.

“Bảo bối, kêu to nữa đi, anh thích nghe”.

“Ân....hảo bổng....a a...”. rớt cục vào đợt nước rút cuối cùng Tiểu Ngải thỏa mãn đạt được cao trào ghé trên người Hứa Ngôn bất động kịch liệt thở gấp.

“Bảo bối, có vừa lòng với sự phục vụ của anh không?” Hứa Ngôn hôn đầu vai cái người đang ghé vào ngực mình.

“Hi hi”, Tiểu Ngải yêu mị cười ngẩng đầu nhìn nam nhân quyến rũ trước mặt.

“Phi thường bổng, thêm một lần...”, Tiểu Ngải trượt dọc theo thân thể Hứa Ngôn, vươn đầu lưỡi liếm liếm môi mình lại trườn lên hôn lên môi hắn.

Lúc Hứa Ngôn muốn đem đầu lưỡi vói vào bên trong bắt lấy đầu lưỡi nghịch ngợm, Tiểu Ngải đã lập tức thoát ra, đầu lưỡi linh hoạt liếm lên hạt đậu đỏ trước ngực Hứa Ngôn, lại xoay vòng, dùng lực ấn xuống.

“Ân...”, tiếng rên rỉ tràn ngập quyến rũ theo miệng Hứa Ngôn phát ra khiến Tiểu Ngải si ngốc nở nụ cười cảm giác được phân thân thô to cứng rắn để ở lối vào của mình hắn mang theo ý xấu dùng địa phương mềm mại ma sát lên đầu đỉnh nhạy cảm.

“Bảo bối, em muốn tra tấn anh sao?”

Tiểu Ngải ngẩng đầu cười quyến rũ:” Hi hi, muốn tôi sao?”

“Muốn đến phát điên”. Bàn tay đặt sau lưng Tiểu Ngải không an phận không ngừng ma sát lên xuống.

“Được rồi, sẽ thỏa mãn anh”, dứt lời liền nâng mông lên một tay đỡ lấy phân thân của Hứa Ngôn còn mình chậm rãi ngồi xuống.

“Ân....a a.... anh, lớn quá.....cứng quá....tôi chịu không nổi...”.

“Bảo bối, em tuyệt đối là cố ý”, Hứ Ngôn muốn đẩy hông lên lại bị Tiểu Ngải ấn xuống.

Giọng nói mang theo vài phần tức giận: đáng ghét, người ta là muốn làm tư thế cười, không cho anh động nga, anh vừa lớn lại vừa cứng nữa”.

“Được rồi, được rồi nếu anh mà không đủ lớn, không đủ cứng em nhất định sẽ thất vọng cho xem”.

“Hứ, hiện tại coi như vừa lòng với anh rồi”, Hứ Ngôn càng nhìn bộ dáng kiêu ngạo như phượng hoàng của Tiểu Ngải càng thấy thích. Vật nhỏ này chính là người mà mình muốn tìm đi.

“Anh như vậy có thể khiến em càng vừa lòng không a?” Hứ Ngôn dùng sức hướng lên trên đỉnh đỉnh, đổi lấy một trận thở gấp từ Tiểu Ngải.

“Vừa lòng muốn chết, ân...ân...thật thoải mái...” Vận động một hồi Tiểu Ngải đột nhiên dừng lại.

“Bảo bối, làm sao vậy?” Hứ Ngôn nhìn khuôn mặt Tiểu Ngải hồng thật hồng hồng, cả người mồ hôi chảy ròng ròng.

“Mệt mỏi quá, em muốn nghỉ ngơi một chút”, Hứ Ngôn cảm thấy trán mình hằn là che kín hắc tuyến rồi, sao có thể mệt mỏi vào đúng thời khắc mấu chốt cơ chứ?

“Lừa anh thôi”, Tiểu Ngải xinh đẹp cười rộ lên, Hứ Ngôn cảm thấy muốn đem bảo bối này giữ bên người xem ra cũng không phải chuyện dễ dàng, nhóc này trong đầu có không ít ý tưởng tình quái đâu.

“Ân...ân...sâu quá...giúp, giúp em với...”, Tiểu Ngải nói cũng dứt quãng, biết hẳn thật sự mệt mỏi Hứ Ngôn ngồi dậy ôm hắn vào trong lòng, xoay người đổi lại vị trí, người dưới thân hắn lập tức co rúm cả lại.

“Ân...ân...a a...nhanh lên một chút, dùng sức một chút, hảo bổng...a a a a a a...” Sau tiếng hét chói tai rốt cục cả hai cùng chiêm được thỏa mãn thả lỏng tứ chi nằm xuống giường không ngừng thở dốc.

“Bảo bối, em giỏi quá”, Hứ Ngôn ôm Tiểu Ngải đi tắm rửa, sau khi tẩy sạch sẽ lại ôm hắn trở lại phòng, đổi lại ga giường mới đem hắn đặt vào trong chăn, cả hai ôm nhau ngọt ngào tiến nhập mộng đẹp.

Thăng đến chiều ngày hôm sau, Tiểu Ngải mới từ từ tỉnh lại, cảnh tượng lạ lẫm khi mới mở mắt khiến hắn sững sốt một hồi lâu sau đó cẩn thận nhớ lại chuyện hôm qua. Nở nụ cười, cảm giác đêm qua thật tuyệt vời, đáng tiếc tình một đêm chính là như vậy, trời đã sáng mỗi người sẽ đường ai nấy đi, trở thành người lạ, nếu có thể, hẳn thật muốn cùng nam nhân kia gặp lại lần nữa.

“Ân, không biết là khách sạn nào đây, nội thất thật không tồi”. hắn đứng dậy xuống giường quên mất nơi khó nói kia còn đau cho nên thực không thua kém trực tiếp ngã ngồi xuống đất.

“Ui da, thực sự là quá kịch liệt rồi, làm thắt lưng lão tử đau, chân cũng đau,a a,,”, nghe được tiếng động Hứa Ngôn nhanh chóng mở cửa tiến vào phòng xem kết quả là nhìn thấy nửa người trên của Tiểu Ngải ở trên giường, nửa người dưới ở dưới đất toàn bộ phía sau đều lộ ra bên ngoài, trên dưới chỉ chít hôn ngân tím hồng.

Tiểu Ngải nghe thấy tiếng mở cửa cố ngẩng đầu lên xem, hắn là bị ngã rất đau hai mắt hồng hồng long lánh nước, ánh mắt ủy khuất nhìn chăm chăm vào Hứa Ngôn khiến lòng hắn tê rần, nhanh chóng bước đến bên giường ôm người kia lên.

“Bảo bối, ngã đau không?”

Tiểu Ngải ủy khuất gật gật đầu ngoan ngoãn ghé vào trong lòng Hứa Ngôn, hắn thật sự thấy rất ủy khuất vì hôm qua gặp lại Vương Tư, nam nhân hắn đã yêu rất nhiều năm đến cuối cùng người ta cùng không biết đến tình cảm kiên trì cùng đau đớn của hắn. Chỉ một câu hỏi của nam nhân này hàm chứa thương xót nồng đậm quá mức ôn nhu khiến hắn không tự giác muốn dựa vào.

Hứa Ngôn cầm tay Tiểu Ngải nhẹ nhàng xoa mở miệng:” Theo anh cùng một chỗ được không?”

“Àn?” Tiểu Ngải không rõ hỏi lại.

“Ngu ngốc, anh muốn em mãi mãi cùng anh một chỗ, anh sẽ nuôi em, tuy rằng có lẽ em vẫn còn yêu người kia nhưng anh tin tưởng mình có khả năng khiến em yêu anh, anh sẽ sủng em lên trời, yêu thương em cả đời, em muốn gì anh cũng sẽ cho em, cho nên, ở bên anh được không?”

“Chúng ta mới quen biết được một ngày, tuy rằng đã lên giường nhưng là, nhưng là...”

“Anh biết, em nghĩ anh là người tùy tiện tìm một người là có thể phát sinh tình một đêm sao? Nếu không phải vì đối với em nhất kiến chung tình anh sẽ không mang em đến nhà anh biết không?”

“Đây là nhà anh a? Tôi còn muốn hỏi đây là khách sạn nào mà trang trí có thưởng thức như vậy”.

“Em thích phong cách trang trí này anh rất vui, nhà này về sau cũng là của em rồi”.

“Tôi, tôi không biết”, Tiểu Ngải lùi lại một chút, vì tình cảm dành cho Vương Tư đã chấp nhất mấy năm nay hắn đã bỏ lỡ nhiều lắm cho nên hắn không biết mình có thể một lần nữa đặt hy vọng xa vời với tình cảm thiên trường địa cửu được không. Hiện tại có một người tự nhiên xuất hiện hơn nữa còn nói sẽ sủng hắn, thương hắn, yêu hắn cả đời, nói không động tâm đúng là lừa quỷ.

“Không sao, anh sẽ chờ đến lúc em biết”, Hứa Ngôn ôm chặt Tiểu Ngải vào lòng, từ ánh mắt đầu tiên bắt gặp người này hắn đã bị mê hoặc, nhìn hắn vì nam nhân kia chảy nước mắt tìm mình như bị hung hăng đánh một quyền, dụ dỗ hắn cùng mình phát sinh tình một đêm kỳ thật là muốn cùng hắn có quan hệ mà thôi.

“Nếu cả đời này tôi cũng không biết được thì sao?” Tiểu Ngải ngẩng đầu chân thật hỏi, hấn sợ cả đời mình không thể tìm được đáp án.

“Như thế không phải rất tốt sao, vậy em có thể ở bên anh cả đời, anh tin rằng trên thế giới này không tìm được ai tốt với em hơn anh đâu”.

“Hứ, thôi thì”.

“Bảo bối, nhớ anh gọi là Hứa Ngôn, là...”

Tiểu Ngải nghe đến tên hấn lập tức kích động bắt lấy tay áo Hứa Ngôn hỏi:” Người nói người gọi là Hứa Ngôn? Là Hứa Ngôn trong phòng kia?”

“Đúng vậy, chính là Hứa Ngôn ở phòng kia!”

“Ha ha, gốc muốn chết, ta lừa được một kẻ gốc rất có tiền a, người vừa nói về sau sẽ dưỡng ta phải không? Không cần đi làm, muốn gì người cũng đều cho ta”.

Hứa Ngôn sủng nịch nhìn Tiểu Ngải:” Đúng vậy, bởi vì ta là nam nhân tốt như vậy, cho nên người phải nắm chặt lấy ta đi, ta còn được rất nhiều người theo đuổi nữa nga”.

“Ai dám theo đuổi nam nhân của ta, lão tử giết hấn”, rõ ràng một bộ dáng giữ chồng.

Hứa Ngôn mạnh mẽ áp Tiểu Ngải xuống giường:” Bảo bối, yêu bộ dạng này của em muốn chết”.

“Ân...không, không được, người ta đói bụng rồi” Tiểu Ngải đỏ khởi miệng làm nũng với Hứa Ngôn.

Hứa Ngôn sủng nịch cười nheo nheo cái mũi nhỏ của Tiểu Ngải:” Được rồi, đi ăn thôi, anh làm xong đồ ăn cho em từ lâu rồi”.

42. Chương 42: Chuyện Xưa Của Chúng Ta

“Sao gần đây không thấy Tiểu Ngải đâu nhỉ?” Vưu Ly dựa vào lòng Lí Mục hỏi.

“Gần đây chúng ta cũng không gặp hấn, lần trước gọi điện cho hấn muốn rủ ra ngoài chơi nhưng hấn nói có việc”, Lục Diêm nhún nhún vai tỏ vẻ mình cũng không biết rõ chuyện này là thế nào.

“Ân, Tiểu Ngải hẳn....hình như đang yêu”, Lý Mộc Nhất một câu liền đem tin tức giật gân nói ra.

“Hả? Đại thúc nghe ai nói a?” Vưu Lạc cảm thấy thật kỳ quái, bọn họ còn chưa bao giờ nghe thấy chuyện như vậy mà sao đại thúc nhà mình lại biết được.

“Thật hay giả vậy? Tiểu tao bao kia trừ đại ca ta ra còn có thể nói đến chuyện yêu đương với người khác sao? Tình một đêm còn tin được đúng không, darling”, Lí Mộc gật gật đầu đồng ý với lời Vưu Ly nói.

“Đại thúc, người nghe ai nói a?” Trình Hạo cũng đặc biệt tò mò.

“Thật ra, mấy hôm trước ba mẹ muốn ăn tôm sú, chợ gần đây tôm không được tươi cho nên ta phải đến siêu thị, kết quả là ở siêu thị nhìn thấy Tiểu Ngải với một nam nhân cùng nhau đi siêu thị”.

“Kia có lẽ là đối tượng tình một đêm của hắn đi, hắn có thể yêu đương có khi heo mẹ cũng biết trèo cây a” Vưu Ly cảm thấy thật khó tưởng tượng chuyện Tiểu Ngải có thể yêu được ai đó ngoài đại ca nhà mình.

“Ta cảm thấy không phải như vậy đâu, ánh mắt nam nhân kia nhìn Tiểu Ngải rất giống với ánh mắt mấy người này”, Lý Mộc Nhất chỉ chỉ Lí Mộc, Lục Diêm cùng Vưu Lạc.

“Tiểu Ngải vốn vô cùng xinh đẹp, tuy không thể coi là vô địch vì không thể so được với ta nhưng những đối tượng tình một đêm thường xuyên của hắn nếu yêu hắn thì cũng không có gì kỳ lạ a”, Vưu Ly thẳng thắn phân tích tình huống.

“Cũng có thể như vậy, nhưng biểu tình của Tiểu Ngải đối với nam nhân kia giống như biểu tình của người đối với Lí Mộc”, Lý Mộc Nhất nói tiếp.

“Thế cũng...Cái gì? Người nói...”, Vưu Ly trừng lớn mắt nhìn Lý Mộc Nhất, Lý Mộc Nhất gật đầu.

“Trời ạ, Tiểu tao bao kia yêu đương cứ nhiên không nói cho chúng ta biết, thật tốt quá, bắt quá cùng quá nhanh đi”, Lý Mộc Nhất nhìn Vưu Ly đang thật kích động cũng không biết hắn bị làm sao rồi.

Vưu Lạc thân thủ ôm Lý Mộc Nhất nhẹ nhàng nói:” Tiểu Ngải cùng nhị ca là đồng học, năm đó thông qua nhị ca mà biết đến đại ca, tuy rằng từ lúc đó đến bây giờ nhị ca không nói ra nhưng mấy năm nay hắn vẫn luôn lo lắng cho Tiểu Ngải, hơn nữa mấy năm qua Tiểu Ngải đã vì đại ca mà bỏ lỡ rất nhiều cơ hội”.

“Tiểu Ngải với Vưu Ly là đồng học, vậy tại sao hắn lại gọi ta là chị dâu?”

“Mối quan hệ của hai người bọn họ cũng không thực sự đúng với ý nghĩa từ đồng học, chỉ là cùng trải qua thời thiếu niên ở lớp học của những thiên tài, nhị ca là một thiên tài với IQ 200, Tiểu Ngải cũng vậy, không nghĩ rằng hai người rất hợp nhau sau trở thành bằng hữu, Tiểu Ngải cũng vào lúc đó nhận thức đại ca”.

“Nga, thì ra...”, Lý Mộc Nhất đang nói được một nửa thì đột nhiên mở to mắt nhìn phía trước, Vưu Lạc thấy vậy cũng nhìn theo.

“Bảo bối, ngoan, sau khi bàn xong công việc chúng ta lập tức rời đi, chỉ một lát thôi”, vốn hôm nay Hứa Ngôn muốn dẫn Tiểu Ngải ra ngoài chơi kết quả là giữa đường lại có công việc rất quan trọng không thể không bàn bạc cho nên đành phải mang Tiểu Ngải đến đây, nhưng rõ ràng Tiểu Ngải rất không thích như vậy.

“Anh gạt người, rõ ràng đâu có ra ngoài chơi, hiện tại là đang ở đây bàn chuyện làm ăn, quả nhiên là chuyện làm ăn quan trọng hơn em”.

“Nói vậy, đối với anh em mới là qua trọng nhất”.

Tiểu Ngải mắt híp đờ khởi miệng:” Vậy anh còn đến đây bàn chuyện làm ăn?”

“Chuyện này, chuyện này không thể nói như vậy, bình thường không phải anh luôn đặt em lên hàng đầu sao?”

Tiểu Ngải thở dài:” A, thế giới này quả nhiên là chỉ có một Lí Mộc a”.

Hứa Ngôn đã được nghe Tiểu Ngải nói qua về bằng hữu của hắn đương nhiên cũng bao gồm cả Vưu Ly và Lí Mộc, cũng biết Lí Mộc là người như thế nào:” Thực xin lỗi, bảo bối, anh cam đoan là không có lần sau có được không?”

“Tôi mà tin tưởng lời thề của nam nhân thì tôi đây chính là một kẻ ngu ngốc”.

“Yêu, người đã quên mất mình cũng là một nam nhân a?”

“Ân, tiếng của Ly Ly”, Tiểu Ngải lăm bầm quay đầu lại liền thấy được một đám người.

“Người là đồ chết dẫm, còn biết ta là ai a, giỏi rồi phải không? Yêu rồi cũng không nói cho chúng ta biết, hại ta suốt ngày quan tâm đến người”, nói xong Vưu Ly còn rất phối hợp nhỏ hai giọt nước mắt.

“Ôi, Ly Ly thân ái, người quên mất rằng chiêu này đối với ta không có tác dụng sao?”

“Thiết, keo kiệt, người phối hợp với ta một chút thì chết sao? Còn không giới thiệu nam nhân của người một chút cho chúng ta nhận thức”.

“Hắn không phải...”, Hứa Ngôn nhìn Tiểu Ngải lại nổi lên tính trẻ con liền bước lên phía trước cắt ngang lời hắn.

“Xin chào mọi người, ta là...”.

“Hứa Ngôn”, Lục Diêm nhìn Hứa Ngôn nói.

“Nga, thì ra là Hứa tổng a”, Vũ Ly gật gật đầu.

Vũ Ly nhú mào:” Hứa Ngôn, Hứa tổng của công ty kia, không biết hần cũng là người trong giới nha?”

Ta ít xuất hiện bên ngoài cũng không cùng nhiều người trong giới tiếp xúc”, Hứa Ngôn thản nhiên giải thích.

“Thật không ngờ Tiểu Ngải có thể tìm được một chủ nhân có tiền như vậy, cũng không biết có thể thỏa mãn hần hay không a?” Vũ Ly ái muội nháy nháy mắt.

Hứa Ngôn kéo Tiểu Ngải vào lòng, chọn mi khẽ cười nói:” Bảo bối nói kỹ thuật của tôi rất tốt, công phi trên giường cực kỳ cao, hần rất vừa lòng”.

Vũ Ly cười đến càng xinh đẹp:” Mục, người này thật không sai, ta vừa ý hần”, Lí Mục rất phối hợp gật gật đầu.

“Đáng ghét, sao cái gì cũng nói ra a, ngu ngốc”, Tiểu Ngải lấy tay chỉ chỉ trán Hứa Ngôn.

Kết quả Hứa Ngôn bỏ qua sinh ý, tổn thất mấy ngàn vạn bất quá lại dễ được Tiểu Ngải thật cao hứng, hần cảm thấy dù tổn thất nhưng vẫn rất đáng giá.

Hứa Ngôn nói muốn mời mọi người ăn cơm, còn nhờ Vũ Ly nhất định phải mời được Vũ Tư đến đây, Vũ Ly suy nghĩ một chút cũng đồng ý. Tiểu Ngải gặp lại Vũ Tư đã không còn cảm xúc nồng nhiệt như xưa, cũng không có thương tâm hay khổ sở, hần còn thể cười thoải mái, cùng Vũ Tư chào hỏi, có thể nói chuyện bình thường với hần về Hứa Ngôn. Quả nhiên thời gian là thứ thuốc tốt nhất để chữa khỏi vết thương tình cảm.

“Quả nhiên buông một đoạn tình cảm cũng không khó khăn như tưởng tượng, thật không biết ta kiên trì nhiều năm như vậy là vì cái gì”.

“Như thế nào? Người hối hận vì đã yêu đại ca ta nhiều năm như vậy sao?” Vũ Ly nhẹ nhàng hỏi Tiểu Ngải.

“Ly Ly, thực ra ta chưa từng hối hận vì đã yêu Tư, sau khi cùng Ngôn một chỗ ta thường nghĩ có phải vì nhiều năm qua ta đã dành tình cảm cho một mình Tư nhiều như vậy nhưng lại không được đáp lại cho nên ông trời cũng thương ta, mang đến bên ta một nam nhân thật tốt thế này hay không”.

“Thiết, ăn nói chín chắn, suy nghĩ kỹ lưỡng như vậy một chút cũng không giống người, người văn bình thường lại một chút cho ta đi, bất quá nam nhân này thật không sai, đẹp trai lại nhiều tiền, còn rất yêu người, người nên cảm thấy đủ”.

“Đương nhiên rồi, hiện tại ta rất hài lòng, chỉ là trên thế này cũng chỉ có một Lí Mục, các người ở bên nhau đã bao nhiêu năm rồi? 10 năm phải không? Lại vẫn còn giống như lúc mới yêu, không có bao nhiêu đoạn tình cảm có thể giống như các người, thật khiến cho người khác hâm mộ a!”

“Nói như thế không sợ nam nhân của người nghe được sẽ khổ sở sao?”

“Thực ra mà nói ta cũng không biết tương lai sẽ thế nào, chính là hiện tại ta đã thấy rất hạnh phúc như vậy là tốt rồi, cứ hảo hảo hưởng thụ hiện tại đi, về sau dù hắn có quăng ta, ta cũng sẽ còn rất nhiều kỷ niệm để nhớ lại a!”

Vưu Ly nghe thấy thế liền nhú mày:” Yên tâm, nam nhân kia nếu dám quăng người ta sẽ bảo Mục xử lý hắn, phê đi tiểu đệ đệ của hắn để về sau hắn không dám cùng ai lên giường nữa”.

“Àn, ta tuyệt đối tin tưởng Mục có khả năng này”.

“Àn, có Vưu Ly ca ca hậu thuẫn người còn sợ cái gì nữa”.

“Vậy chờ ta bị quăng đi người nuôi ta nha”.

“Được, đến lúc người bị quăng đi ta sẽ nuôi người”, Tiểu Ngải nghe thấy thế liền nở nụ cười, không phải nụ cười quyến rũ xinh đẹp, cũng không phải nụ cười mang ý xấu gợi cảm chỉ là nụ cười thản nhiên mà ấm áp.

“Ta phát hiện ra tất cả mọi người sao đều được người bảo hộ mà? Tiểu Lạc cùng đại thúc còn có ta nữa, ha ha...”.

Vưu Ly cười yếu ớt không đáp, chỉ hỏi:” Ai, nói thực cho ta biết nam nhân nhà người như thế nào a?”

Tiểu Ngải thấy Vưu Ly ái muội nháy mắt biết ngay hắn muốn hỏi cái gì, lập tức quay lại bộ dáng nữ vương:” Nam nhân của Tiểu Ngải ta có thể kém sao? Nói cho người biết hai bọn ta cả đêm có thể 5,6 lần đấy!”

“Người không thối phồng sự thực thì sẽ chết sao, nếu thực sự như thế không phải người đã chết rồi, còn có mạng mà đứng đây sao”.

“Đây là do sự dẻo dai của thân thể ta a, vốn không có tư thế nào ta làm không được, hôm nào ta chỉ cho người”.

“Ta còn cần người chỉ a, Mục nhà ta luôn rất vừa lòng, ở trên giường ta vĩnh viễn không chịu thua người”.

Lí Mục cùng Hứa Ngôn hai người đứng đằng sau nghe hai người nói chuyện đều mang vẻ mặt sủng nịch, Hứa Ngôn hỏi Lí Mục:” những gì Vưu Ly vừa nói là nói giỡn đi”.

“Người nghĩ sao?” Lí Mục hỏi lại.

“Không thể nào, nếu Vưu Ly bảo người phế ta người liền...?”

“Nếu bảo bối thực sự mở miệng, ta nhất định sẽ làm như vậy”.

Hứa Ngôn xoa trán:” Từng ngh Tiểu Ngải nói Lí Mục sủng vợ như thế nào ta còn cảm thấy đó là Tiểu Ngải đang tưởng tượng không ngờ cư nhiên là thật sự?”

“Thế nào? Nếu người hối hận hiện tại có thể nêu ý kiến, có lẽ còn có thể bảo vệ tiểu đệ đệ an toàn”, Lí Mục phi thường chân thành hỏi Hứa Ngôn.

Hứa Ngôn thản nhiên cười:” Sao có khả năng, tuy ta đối với Tiểu Ngải là nhất kiến chung tình nhưng trời biết ta yêu hắn bao nhiêu, ta căn bản không thể để mất hắn”.

“Ha ha, không ngờ Hứa đại thiếu gia của chúng ta cư nhiên lại phải quỳ gối dưới chân Tiểu Ngải a, thật sự là khiến người ta ngoài ý muốn a”.

“Tình cảm thật sự không phải ai cũng có thể chạm vào, nếu ta đã chạm được vào thì sao có thể buông tay”.

Hứa Ngôn nhìn về phía Lí Mục:” Cảm ơn người, và cả lão bà người”.

“Vì sao?”

“Ở bên cạnh Tiểu Ngải có những người bằng hữu như các người là phúc khí của hắn, ta vì hắn mà cảm thấy cao hứng”.

Vưu Lạc nhìn hai người nhíu mày:” Xin hai người các người bình thường lại một chút được không? Nhị ca cùng Tiểu Ngải đang tán gẫu về vấn đề gì a? Hai người các người có phải không cai quản nghiêm đúng không a?”

“Tiểu Lạc, người là lần đầu nhận thức Tiểu Ngải cùng nhị ca người sao? Tạm thời không nói đến ta, người cảm thấy Hứa Ngôn sẽ quản Tiểu Ngải sao? Nếu đại thúc nhà người cũng như vậy, người sẽ quản hắn sao?”

“Đại thúc nhà ta sẽ không như vậy đâu!”, nếu đại thúc nhà hẳn thật sự có thể như vậy thì thật là hoàn hảo mà.

Một năm vô cùng náo nhiệt đã trôi qua, đảo mắt đã đến tháng tư, Trình Hạo cùng Lục Diêm muốn khởi hành đi Hà Lan, đương nhiên không chỉ có hai người bọn họ mà là một đám người cùng đi.

Vưu Lạc với đại thúc sớm đã quyết định xong muốn đi tham dự hôn lễ, Vưu Ly là người không bao giờ bỏ qua cơ hội được đi chơi cho nên Lí Mục cũng sẽ đi, Tiểu Ngải nói là muốn đi du lịch một chút, biết Tiểu Ngải sẽ đi, Hứa Ngôn lập tức cho người lo liệu mọi thứ bên kia chuẩn bị tổ chức hôn lễ còn ở bên này vào lúc chuẩn bị lên máy bay liền đem nhẫn kim cương đã chuẩn bị tốt lấy ra cầu hôn với Tiểu Ngải.

Tiểu Ngải nói nghi thức cầu hôn quá đơn giản bất quá vì anh có thành ý cho nên bỏ qua cho anh lần này nhưng lễ kết hôn nhất định phải thật long trọng, Hứa Ngôn đương nhiên đáp ứng, Tiểu Ngải thực cao hứng liền lên máy bay.

Vưu ba ba cùng Vưu mẹ mẹ ngại đi xa quá mệt mỏi nên ở nhà, Vưu Tư lo lắng chỉ có hai người già ở nhà với nhau cho nên cũng ở lại cùng Dương Liễu chiếu cố hai người, nhưng tiểu bảo bối lại đưa cho Lý Mộc mang đi rồi.

Nhìn tiểu bảo bối, Tiểu Ngải nói với Hứa Ngôn mình cũng muốn một đứa, mặc kệ là dùng cách gì đi nữa, nhận nuôi hay thế nào cũng được nhất định phải có một đứa nhỏ, Hứa Ngôn đồng ý nhưng nói muốn đợi vài năm nữa hiện tại hẳn muốn cùng Tiểu Ngải hưởng thụ trọn vẹn thế giới hai người, Tiểu Ngải cũng đồng ý.

Sau khi đến Hà Lan, Lục Diêm, Lí Mục cùng Vưu Ly đi an bài chuyện hôn lễ, những người khác thì tự do hoạt động, Vưu Lạc mang Lý Mộc đến biển chơi.

Tại quốc gia này không ai quen biết bọn họ, thậm chí không có ai chú ý đến hành động thân mật giữa hai nam nhân cho nên Lý Mộc Nhất chủ động nắm tay Vưu Lạc, phát hiện mọi người xung quanh không ai chú ý tới hai người điều này khiến họ vô cùng vui vẻ.

Trên bãi biển, Lý Mộc trừng to đôi mắt nhìn một đôi nam nữ đang ôm hôn kích tình, một đôi nam nam khác thì đang chuẩn bị trình diễn hình ảnh hạn chế.

Vưu Lạc buồn cười nhìn đại thúc nhà mình đang trừng to mắt như một bảo bảo hiếu kì, cúi đầu hôn lên hai má hẳn:” Đại thúc, tại quốc gia này hết này đều bình thường, được cho phép hơn nữa không có ánh mắt kì thị bất quá nếu như vẫn cứ tiếp tục nhìn chăm chăm vào họ như vậy, người ta nhất định sẽ ngượng ngùng”.

Lý Mộc Nhất đỏ mặt:” Ách, ta, ta không cố ý”.

“Ta biết”, Vưu Lạc nắm chặt tay đại thúc rảo bước trên bờ cát mềm mịn, mặt trời chiều ngã về tây bao phủ không gian một màu vàng óng ả.

“Lạc, trước kia ta luôn nghĩ về sau ta muốn đến một nơi không ai quen biết mình, cùng người yêu sống cuộc sống hai người, nhưng ta còn chưa tìm được, cho đến khi gặp người, cùng người bên nhau với nhiều chuyện xảy ra từng chuyện từng chuyện đều khiến ta bất khả tư nghị, ta cũng không tin hai chúng ta sẽ có ngày hôm nay”.

“Đại thúc, người có thời gian để càng nghĩ nhiều thêm một chút bởi vì hai chúng ta có cả đời bên nhau cơ mà”.

Cả đời a, một từ ngữ thật đẹp đẽ, đó là lời hứa hẹn của một người trao cho người, có lời hứa hẹn này dù nhiều năm sau nữa khi đã già đi, khi chết đi hẳn vẫn cảm thấy hạnh phúc.

Hà lan là quốc gia của hoa Tulip, Tiểu Ngải nhìn thấy biển hoa liền không muốn chạy đi đâu nữa, ồn ào muốn ở đây chụp ảnh cưới, Hứa Ngôn là nam nhân sủng thê vô độ đương nhiên đồng ý. Bọn họ thuê một nông trang tư nhân ở ngoại thành, đó là một nông trang điển hình ở Hà Lan, một biệt thự ba tầng màu trắng, một vùng lớn trồng hoa Tulip khiến người ta kinh diễm còn có đủ loại cối xay gió, tất cả tất cả đều khiến người ta cảm thấy thật yên bình, thoải mái, khiến cho người ta không muốn rời đi.

Vưu Ly gạt Tiểu Ngải vùng trộm ở Paris đặt một bộ áo cưới, tuy rằng Hứa Ngôn rất muốn cho Tiểu Ngải mặc áo cưới nhưng hắn suy nghĩ thật lâu vẫn không dám đề nghị, sợ lão bà đại nhân sinh khí.

Tiểu Ngải mặc một bộ âu phục màu trắng, Hứa Ngôn mặc âu phục màu đen đứng bên cạnh chụp ảnh, Vưu Ly đứng một bên chờ đến sốt ruột, Lí Mục đi đến bên cạnh vỗ vai hắn.

“Mục, anh nói xem sao lại thế này? Như thế nào còn chưa tới, nếu không nhanh sẽ không kịp mất”.

“Bảo bối yên tâm đi, nhất định sẽ kịp mà, anh vừa gọi điện giục họ rồi, đường hơi khó đi, em đừng vội” đang nói thì từ xa một chiếc xe tiến lại gần, Vưu Ly nhìn thấy liền vui vẻ nở nụ cười.

“Tiểu Ngải, đến đây”, Tiểu Ngải thấy Vưu Ly ngoắc ngoắc mình, không biết hắn muốn làm gì.

Lí Mục đến bên cạnh Hứa Ngôn vỗ vỗ vai hắn:” Yên tâm, nhất định người sẽ vừa lòng”.

“Àn? Có ý gì?” Hứa Ngôn không bắt được ý nghĩ của Lí Mục.

“Ly Ly, người định làm gì a? Người ta đang vội lắm người không thấy sao?” Từ ngày Tiểu Ngải có Hứa Ngôn hậu thuẫn liền càng nữ vương.

“Thu lại sắc mặt kia cho ta, người nghĩ ta là Hứa Ngôn nhà người a”.

“Được rồi được rồi, thật đáng ghét, hôm nay người ta chụp ảnh cưới a, người không nói với người ta tốt một chút được sao”.

“Đợi đến lúc người động phòng ta sẽ nói tốt với người”.

“Muốn thế thì phải chờ một thời gian nữa, Hứa Ngôn mới chỉ mua nhẫn còn phòng ở, xe, tài khoản tiết kiệm đều chưa cho ta, sao ta có khả năng động phòng với hấn chứ”.

“Ta nói người tốt một chút được không, không biết người cùng Hứa Ngôn đã lên giường bao nhiêu lần rồi còn dám ở đây giả trang thanh thuần với ta”.

“Đó là hai việc khác nhau được không, hơn nữa...”.

“Được rồi, đừng nói nữa, lại đây nhìn lễ vật tân hôn ta mua cho người xem”. Vưu Ly đem một hộp được đóng gói tinh xảo đưa tới trước mặt Tiểu Ngải.

“Đây là cái gì a? Lớn như vậy? Sẽ không phải là bom đi?”

“Ta còn không định tự tử cùng người, mở ra xem đi”, Tiểu Ngải cầm hộp to cao thấp lắc lắc, trái phải rung rung, một chút thanh âm cũng không có, vừa than thở vừa mở ra.

“Oa, hảo a, thật đẹp, Ly Ly, tặng cho ta, là tặng cho ta đúng không?” Vưu Ly nhìn biểu tình của Tiểu Ngải vừa lòng gật đầu, tuy Tiểu Ngải không nói nhưng hấn biết Tiểu Ngải nhất định sẽ thích.

“Võ nghĩa, ta tự tay đặt a, lại đây ta giúp người mặc vào, Hứa Ngôn gốc kia nhất định sẽ bị dọa đến”.

“Được, nhanh giúp ta mặc vào”.

Lí Mục cùng Hứa Ngôn ở bên ngoài đợi không lâu thì Tiểu Ngải cùng Vưu Ly đi ra, Lí Mục vỗ vai Hứa Ngôn sau đó chỉ chỉ phía sau. Hứa Ngôn quay lại liền nhìn thấy Tiểu Ngải mặc áo cưới trắng đứng ở đằng kia, hấn quả thực không tin được vào mắt mình.

Tiểu Ngải thấy Hứa Ngôn chỉ ngây ngốc đứng tại chỗ bất động chứ không cao hứng như hấn tưởng đồ khởi miệng hờn dỗi:” Anh đây là mang cái biểu tình gì a, khó coi sao? Đây là Ly Ly đặc biệt đặt làm ở Paris cho em, anh dám nói không thích”.

Hứa Ngôn bước đến chỗ Tiểu Ngải, đó là một bộ áo cưới đuôi cá cao quý mà thanh lịch, Tiểu Ngải vốn rất mảnh khảnh cho nên mặc áo cưới vào so với nữ nhân một chút cũng không kém cỏi, nhiều năm tập thể hình khiến Tiểu Ngải dù không cần mặc nội y có lót một lớp đệm hông cũng vẫn rất vừa vặn cho nên đã mang bộ áo cưới yêu cầu đối với dáng người của tân nương rất cao này mặc đến gợi cảm hoàn mỹ.

Số đo vừa vặn làm nổi bật được dáng người thon dài của Tiểu Ngải, vòng eo mảnh khảnh cùng khối bộ vụn cao hình thành đối lập mạnh mẽ đập vào thị giác, thiết kế bó eo đem hình dáng vòng ba của Tiểu Ngải vẽ ra vừa mượt mà vừa cong mẩy, xương quai xanh xinh đẹp cũng lộ ra bên ngoài, Tiểu Ngải như vậy hiện lên

trong mắt Hứa Ngôn khiến hấn tâm viên ý mãn.

Hiện tại Tiểu Ngải cực kỳ giống nàng tiên cá trong chuyện cổ tích bước ra, đứng giữa biển hoa Tulip đợi kỵ sĩ đến đón hấn.

Hứa Ngôn đến bên người nắm tay Tiểu Ngải:” Bảo bối, em thật xinh đẹp” rồi mạnh mẽ ôm lấy Tiểu Ngải hướng vào sâu trong biển hoa Tulip.

Lí Mộc ôm chặt Vũ Ly nhẹ nhàng hỏi:” Vừa lòng chưa?”

“Đương nhiên, tuy rằng ta vẫn hy vọng Tiểu Ngải có thể mặc bộ áo cưới xinh đẹp này khi bên cạnh hấn là đại ca ta nhưng kết quả như vậy cũng thật tốt”.

“Tiểu Ngải nếu biết suy nghĩ của người nhất định sẽ khóc đến nước mắt chảy ròng ròng”.

Vũ Ly vẻ mặt ghét bỏ:” Khóc đến nước mắt chảy ròng ròng, nước mắt nước mũi đều chảy, ghê tởm muốn chết”.

“Ha ha, bảo bối, em thật sự là rất đáng yêu”, Lí Mộc nâng cằm Vũ Ly cúi đầu nhẹ nhàng hôn xuống.

Trước hôn lễ một ngày, Trình Hạo thấy thật khẩn trương, ngày mai sẽ gả cho Lục Diêm hấn có thể không khẩn trương sao? Cho nên hấn không ngừng lôi kéo Lý Mộc Nhất nói chuyện, nói đến lộn xộn hết cả khiến Lý Mộc Nhất nghe cũng một đầu mờ mịt.

“Đại thúc, ta cũng không dám tưởng tượng ta cư nhiên phải gả cho Diêm, đây không phải là rất thần kỳ sao? Ân thật thần kỳ, hai nam nhân kết hôn a, người có nghe nói chưa? A đúng rồi đại thúc, ta gần đây không thích ăn cay, cũng không biết có chuyện gì xảy ra, thật kỳ quá, còn có a...”.

Lý Mộc nhìn Trình Hạo nhú mày, không biết hấn làm sao vậy, Vũ Lạc đi tới ngồi bên cạnh cầm tay hấn nói:” Đại thúc, đừng khẩn trương, hấn là đang bị chứng sợ hãi trước hôn nhân”.

Trình Hạo nghe được lời Vũ Lạc nói lập tức héch mũi:” Thiết, đừng có nói giỡn, chứng sợ hãi trước hôn nhân gì chứ, ta cũng không phải nữ nhân sao có thể có tật xấu này được, không có khả năng”.

Vũ Lạc chọn mi nhìn về phía Trình Hạo:” Đúng vậy, người không phải nữ nhân nhưng đừng quên người lấy thân phận nữ nhân gả cho Lục Diêm”.

“Ta....”, trong lúc Trình Hạo không biết phải nói lại thế nào, Lục Diêm đã đi tới dắt hấn ra ngoài.

Lý Mộc Nhất dựa vào lòng Vũ Lạc hỏi:” Tiểu Hạo không có việc gì đi?”

“Đại thúc, yên tâm đi, có Lục Diêm bên cạnh hẳn nhất định không để Tiểu Hạo có việc gì”.

Đến tối Trình Hạo vẫn trong tình trạng phấn khởi, vẫn cùng với Lục Diêm cãi nhải liên tục:” Diêm, người tin được không? Ta sẽ gả cho người, ngày mai chúng ta sẽ kết hôn đó, Diêm”.

Lục Diêm mang sữa đến, vẻ mặt sủng nịch nhìn Trình Hạo:” Bảo bối, uống sữa đi”.

Trình Hạo nhận lấy ngoan ngoãn uống hết, chưa được một lúc liền cảm thấy hai mí mắt dính vào nhau, một lát sau rốt cục chìm vào giấc ngủ.

Cuối cùng cũng có thể an tâm ngủ, nếu không pha thuốc ngủ trong sữa có lẽ cả đêm nay hai người bọn họ đều không ngủ được.

Lục Diêm nhìn khuôn mặt Trình Hạo an ổn ngủ như đứa trẻ hôn hôn hai má hần:” Bảo bối, ngủ ngon”.

Trình Hạo nhìn giáo đường trước mắt, đây là một giáo đường có lịch sử lâu đời Lục Diêm cố ý tìm. Hần nhớ rõ trước kia có nói qua với Lục Diêm hẳn đặc biệt thích kiến trúc có phong cách cổ xưa, lúc ấy Lục Diêm còn cười hần thật giống một lão già.

Dù thế nào Trình Hạo cũng không nghĩ mình có thể thật sự gả cho Lục Diêm, giống như một nữ nhân được gả cho nam nhân mình yêu, một hôn lễ chỉ có trong mơ, một đám bằng hữu chứng giám hạnh phúc của hai bọn họ, những chuyện trong mơ hẳn cũng không dám nghĩ này tất cả lại trở thành hiện thực, hẳn biết tất cả những thứ này đều phải cảm ơn nam nhân kêu Lục Diêm này.

Khi Lục Diêm ***g nhấn vào ngón áp út nước mắt đã ghen thật lâu của Trình Hạo cuối cùng cũng chảy xuống, Lục Diêm thân thủ kéo Trình Hạo vào trong lòng, mạnh mẽ hôn xuống.

“Mục, anh nói Diêm có phải cố ý hay không?” Vưu Ly dựa vào lòng Lí Mục hỏi.

“Em nói xem?” Lí Mục phối hợp hỏi lại một câu.

“Nhất định là như vậy, anh xem xem hôn như vậy, còn đem đầu lưỡi vói vào miệng Tiểu Hạo, thực quá mức đúng không?”

“Ân, thực quá mức”.

“Mục”, Vưu Ly ngẩng đầu nhìn Lí Mục.

“Làm sao vậy bảo bối?”

Vưu Ly cười xinh đẹp cắn khóe miệng làm nũng:” Em cũng muốn”, Lí Mộc ôn nhu cười cúi xuống hôn lên đôi môi mềm mại của người kia.

Lý Mộc Nhất dựa vào lòng Vưu Lạc:” Ta thích nơi này”.

“Vì sao?”

“Bởi vì người ở đây sẽ không nhìn chúng ta với ánh mắt mang theo thành kiến, trong mắt những người ở đây mọi thứ đều rất bình thường loại cảm giác này khiến cho người ta an tâm”.

“Vậy chúng ta sẽ không rời khỏi đây, ở tại nơi này sống được không?”

“Lạc, ta cũng muốn sống một cuộc sống như vậy nhưng người thân, bằng hữu của người đều không ở đây cho nên ta không thể ích kỷ giữ người ở đây được”.

“Ta hy vọng người có thể ích kỷ một chút, ở lại ta một chút, làm nũng một chút”.

“Nhưng đối với ta sống ở đâu cũng không quan trọng, bởi vì chỉ cần người ở nơi nào nơi đó chính là hạnh phúc của ta”.

Ánh mặt trời ấm áp chiều vào trong giáo đường, mũi tên của thần Cupid trên vách tường chỉ vào hướng những người yêu nhau, chẳng phân biệt quốc gia, chẳng phân biệt chủng tộc và đương nhiên cũng không phân biệt giới tính.

Toàn văn hoàn

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/nay-dai-thuc>